Liber Sfanta Biblie

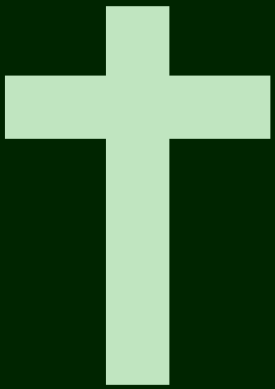

The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a

Contents

Matei 1
Marcu 62
Luca 99
Ioan 163
Faptele 211
Romani 272
1 Corinteni 298
2 Corinteni 323
Galateni 339
Efeseni 348
Filipeni 357
Coloseni 363
1 Tesaloniceni 369
2 Tesaloniceni 375
1 Timotei 378
2 Timotei 385
Titus 390
Filimon 393
Evrei 395
Iacov 414
1 Petru 421
2 Petru 428
1 Ioan 433
2 Ioan 440
3 Ioan 441
Iuda 442
Apocalipsa 444

Vestea cea bună conform Matei

1 Cartea genealogiei lui Isus Hristos,* fiul lui David, fiul
lui Avraam.
2 Avraam a devenit tatăl lui Isaac. Isaac a devenit tatăl lui
Iacov. Iacov a devenit tatăl lui Iuda și al fraților săi.
3 Iuda a devenit tatăl lui Pereț și al lui Zerah prin Tamar.
Perez a devenit tatăl lui Hezron. Hezron a devenit tatăl lui
Berbec.
4 Berbec a devenit tatăl lui Aminadab. Amminadab a
devenit tatăl lui Nahșon. Nahșon a devenit tatăl lui Salmon.
5 Salmon a devenit tatăl lui Boaz prin Rahab. Boaz a
devenit tatăl lui Obed prin Rut. Obed a devenit tatăl lui
Isai.
6 Isai a devenit tatăl regelui David. Regele† David a
devenit tatăl lui Solomon prin cea care fusese soția lui Urie.
7 Solomon a devenit tatăl lui Roboam. Roboam a devenit
tatăl lui Abia. Abiia a devenit tatăl lui Asa.
8 Asa a devenit tatăl lui Iosafat. Iosafat a devenit tatăl lui
Ioram. Ioram a devenit tatăl lui Ozia.
9 Ozia a devenit tatăl lui Iotam. Iotam a devenit tatăl lui
Ahaz. Ahaz a devenit tatăl lui Ezechia.
10 Ezechia a devenit tatăl lui Manase. Manase a devenit
tatăl lui Amon. Amon a devenit tatăl lui Iosia.
11 Iosia a devenit tatăl lui Ieconia și al fraților săi în timpul
exilului în Babilon.
12 După exilul în Babilon, Ieconia a devenit tatăl lui
Șealtiel. Șealtiel a devenit tatăl lui Zorobabel.
13 Zorobabel a devenit tatăl lui Abiud. Abiud a devenit
tatăl lui Eliachim. Eliachim a devenit tatăl lui Azor.
14 Azor a devenit tatăl lui Țadoc. Țadoc a devenit tatăl
lui Achim. Achim a devenit tatăl lui Eliud.
15 Eliud a devenit tatăl lui Eleazar. Eleazar a devenit tatăl
lui Matan. Mathan a devenit tatăl lui Iacov.
16 Iacov a devenit tatăl lui Iosif, soțul Mariei, din care s-a
născut Isus, ‡care se numește Hristos.
17 Astfel, toate generațiile de la Avraam până la David
sunt de paisprezece generații; de la David până la exilul
în Babilon, paisprezece generații; și de la exilul în Babilon
până la Hristos, paisprezece generații.
18 Iată cum a fost nașterea lui Isus Hristos: După ce mama
Lui, Maria, a fost logodită cu Iosif, înainte de a fi împreună,
a fost găsită însărcinată de Duhul Sfânt.

---

* **1:1** Mesia (ebraică) și Hristos (greacă) înseamnă amândouă “Unsul”. † **1:6** NU omite “regele”. ‡ **1:16** “Isus” înseamnă “mântuire”.

19 Iosif, soțul ei, care era un om drept și care nu voia să
facă din ea un exemplu public, a vrut să o renege în secret.
20 Dar când se gândea la aceste lucruri, iată că §un înger
al Domnului i s-a arătat în vis și i-a zis: "Iosif, fiul lui
David, nu te teme să iei de soție pe Maria, căci ceea ce este
conceput în ea este de la Duhul Sfânt.
21 Ea va naște un fiu. Să-i pui numele Isus, *căci El este
cel care va mântui poporul Său de păcatele sale."
22 Și toate acestea s-au întâmplat ca să se împlinească ce
a spus Domnul prin proorocul care a zis,
23 "Iată, fecioara va rămâne însărcinată,
și va da naștere unui fiu.
Îi vor pune numele Emanuel".
care este, fiind interpretat, "Dumnezeu cu noi". †
24 Iosif s-a sculat din somn, a făcut cum îi poruncise
îngerul Domnului și a luat la el pe nevastă-sa,
25 și n-a cunoscut-o până ce n-a născut pe fiul ei cel întâi
născut. I-a pus numele Isus.

2

1 Pe când se născuse Isus în Betleemul Iudeii, în zilele
împăratului Irod, iată că au venit la Ierusalim niște
înțelepți de *la răsărit, care ziceau:
2 "Unde este Cel ce S-a născut Împărat al Iudeilor? Căci
am văzut steaua Lui la răsărit și am venit să ne închinăm
Lui".
3 Regele Irod, când a auzit aceasta, s-a tulburat și tot
Ierusalimul împreună cu el.
4 Adunând pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii
poporului, i-a întrebat unde se va naște Hristosul.
5 Ei i-au răspuns: "În Betleemul Iudeii, căci așa este scris
prin profet,
6 "Tu, Betleem, țară a lui Iuda,
nu sunt cu nimic mai prejos printre căpeteniile lui
Iuda;
pentru că din tine va ieși un guvernator
care va păstori poporul Meu, Israel."" †
7 Irod a chemat pe ascuns pe înțelepți și a aflat de la ei la
ce oră a apărut steaua.

---

§ **1:20** "Iată", de la "ἰδοὺ", înseamnă a privi, a lua aminte, a observa, a vedea sau a privi. Este adesea folosit ca o interjecție. * **1:21** "Isus" înseamnă "mântuire". † **1:23** Isaia 7:14 * **2:1** Cuvântul pentru "înțelepți" (magoi) poate însemna și învățători, oameni de știință, medici, astrologi, clarvăzători, interpreți de vise sau vrăjitori. † **2:6** Mica 5:2

8 I-a trimis la Betleem și le-a zis: “Mergeți și căutați cu
grijă pruncul. Când îl veți găsi, aduceți-mi vestea, ca să vin
și eu să mă închin lui.”
9 Ei, după ce au auzit pe rege, au plecat; și iată că steaua
pe care o văzuseră la răsărit mergea înaintea lor, până ce
a venit și s-a oprit deasupra locului unde era pruncul.
10 Când au văzut steaua, s-au bucurat cu bucurie nespus
de mare.
11 Au intrat în casă și au văzut Pruncul cu Maria, mama
Lui, și au căzut jos și I s-au închinat. Deschizându-și
comorile, i-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă.
12 Fiind avertizați în vis să nu se întoarcă la Irod, s-au
întors în țara lor pe un alt drum.
13 După ce au plecat, iată că un înger al Domnului s-a
arătat în vis lui Iosif și i-a zis: “Scoală-te, ia Pruncul și pe
mama lui și fugi în Egipt și rămâi acolo până ce-ți voi spune,
căci Irod va căuta Pruncul ca să-l nimicească.”
14 S-a sculat, a luat noaptea pe prunc și pe mama lui și a
plecat în Egipt,
15 și a stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se
împlinească ce spusese Domnul prin proorocul care zicea:
“Din Egipt am chemat pe fiul Meu”. ‡
16 Atunci Irod, văzând că este batjocorit de magi, s-a
mâniat foarte tare și a trimis să ucidă pe toți copiii de parte
bărbătească din Betleem și din toată ținutul din jur, de la
doi ani în jos, după timpul exact pe care-l aflase de la magi.
17 Atunci s-a împlinit ceea ce fusese spus prin profetul
Ieremia, care zicea așa
18 “S-a auzit o voce în Rama,
jale, plâns și jale mare,
Rahela plângând pentru copiii ei;
ea nu ar fi fost consolată,
pentru că ei nu mai sunt.” §
19 După ce a murit Irod, iată că un înger al Domnului s-a
arătat în vis lui Iosif în Egipt, zicând:
20 “Scoală-te, ia Pruncul și pe mama lui și du-te în țara
lui Israel, căci cei care căutau viața Pruncului au murit.”
21 Și s-a sculat, a luat pruncul și pe mama lui și a venit în
țara lui Israel.
22 Dar, când a auzit că Arhelau domnea în Iudeea în locul
tatălui său, Irod, s-a temut să meargă acolo. Fiind avertizat
în vis, s-a retras în regiunea Galileii

---

‡ **2:15** Osea 11:1 § **2:18** Ieremia 31:15

23 și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca
să se împlinească ceea ce s-a spus prin profeți, că el va fi
numit Nazarinean.

3

1 În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și propovăduia
în pustiul Iudeii, zicând:
2 “Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape!”
3 Căci acesta este cel despre care s-a vorbit prin profetul
Isaia, care a spus
“Glasul cuiva care strigă în pustiu,
pregătiți calea Domnului!
Fă-i cărările drepte!” *
4 Ioan purta haine de păr de cămilă și o curea de piele la
brâu. Hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.
5 Atunci a ieșit la el popor din Ierusalim, din toată Iudeea
și din toată regiunea din jurul Iordanului.
6 Au fost botezați de el în Iordan, mărturisindu-și
păcatele.
7 Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei
venind la botezul Său, le-a zis: “Urmași ai viperelor, cine
v-a avertizat să fugiți de mânia viitoare?
8 De aceea, produceți roade demne de pocăință!
9 Nu vă gândiți în sinea voastră: “Îl avem ca tată pe
Avraam!”, căci vă spun că Dumnezeu poate să-i ridice lui
Avraam copii din aceste pietre.
10 Chiar acum securea stă la rădăcina copacilor. De aceea,
orice copac care nu produce fructe bune este tăiat și aruncat
în foc.
11 Eu vă botez în apă pentru pocăință, dar Cel ce vine
după mine este mai puternic decât mine, și nu sunt vrednic
să port sandalele lui. El vă va boteza în Duhul Sfânt. †
12 Furca lui de vânat este în mâna lui și își va curăța
temeinic aria de treierat. Își va strânge grâul în hambar,
dar neghina o va arde cu foc nestins.”
13 Atunci Isus a venit din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să
fie botezat de el.
14 Dar Ioan ar fi vrut să-L împiedice, zicând: “Eu am
nevoie să fiu botezat de tine, și tu vii la mine?”
15 Isus, răspunzând, i-a zis: “**Îngăduie acum, căci așa
se cuvine să împlinim toată dreptatea.” Atunci el i-a
permis.**

---

* **3:3** Isaia 40:3 † **3:11** TR și NU adaugă “și cu foc”

16 Isus, după ce a fost botezat, s-a suit din apă și iată că i s-au deschis cerurile. A văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind peste el.
17 Și iată, un glas din ceruri a zis: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, cu care sunt foarte mulțumit.”

4

1 Isus a fost dus de Duhul Sfânt în pustiu, ca să fie ispitit de diavol.
2 După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, I-a fost foame după aceea.
3 Ispititorul a venit și i-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca aceste pietre să se transforme în pâine”.
4 Iar el a răspuns: “**Este scris: “Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.””**
5 Atunci diavolul l-a dus în cetatea sfântă. L-a așezat pe vârful templului
6 și i-a zis: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris,
“El va porunci îngerilor Săi cu privire la voi” și,
'Pe mâinile lor te vor purta,
ca să nu te lovești cu piciorul de o piatră.””
7 Isus i-a zis: “**Iarăși este scris: “Să nu pui la încercare pe Domnul, Dumnezeul tău”.”**
8 Diavolul l-a dus iarăși pe un munte foarte înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor.
9 El i-a spus: “Îți voi da toate aceste lucruri, dacă vei cădea jos și te vei închina mie.”
10 Atunci Isus i-a zis: “**Du-te de aici, Satano! Căci este scris: “Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai lui să-i slujești”.”**
11 Atunci diavolul L-a lăsat și iată că au venit îngeri și I-au slujit.
12 Când a auzit Isus că Ioan fusese predat, s-a retras în Galileea.
13 A plecat din Nazaret, a venit și a locuit în Capernaum, care este lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,
14 ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin profetul Isaia, care zicea:,
15 “Țara lui Zabulon și țara lui Neftali,
spre mare, dincolo de Iordan,
Galileea neamurilor,
16 poporul care ședea în întuneric a văzut o lumină mare;
celor care stăteau în regiunea și în umbra morții,
pentru ei a răsărit lumina.”

17 Din vremea aceea, Isus a început să propovăduiască
și să zică: **“Pocăiți-vă! Căci Împărăția Cerurilor este**
aproape”.
18 Și mergând pe malul mării Galileii, a văzut doi frați:
Simon, numit Petru, și Andrei, fratele său, aruncând o plasă
în mare, căci erau pescari.
19 El le-a zis: **“Veniți după Mine și vă voi face pescari**
de oameni.”
20 Și îndată și-au lăsat plasele și au mers după El.
21 Mergând mai departe de acolo, a văzut alți doi frați,
Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele său, în barcă,
împreună cu Zebedei, tatăl lor, reparându-și plasele. El i-a
chemat.
22 Ei au lăsat îndată barca și pe tatăl lor și l-au urmat.
23 Isus străbătea toată Galileea, învățând în sinagogile lor,
propovăduind vestea cea bună a Împărăției și vindecând
orice boală și orice neputință în popor.
24 Vestea despre El s-a răspândit în toată Siria. Îi aduceau
la el pe toți cei care erau bolnavi, atinși de diferite boli și
chinuri, posedați de demoni, epileptici și paralitici; și el îi
vindeca.
25 L-au urmat mari mulțimi din Galileea, din Decapole,
din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

5

1 Văzând mulțimile, S-a suit pe munte. După ce a șezut,
discipolii Lui au venit la El.
2 El a deschis gura și i-a învățat, zicând:,
3 **“Ferice de cei săraci cu duhul!**
pentru că a lor este Împărăția Cerurilor.
4 **Ferice de cei ce plâng!**
pentru că vor fi mângâiați.
5 **Ferice de cei blânzi!**
căci ei vor moșteni pământul.
6 **Ferice de cei ce flămânzesc și însetează după**
dreptate,
pentru că vor fi umplute.
7 **Ferice de cei milostivi!**
pentru că ei vor obține îndurare.
8 **Ferice de cei cu inima curată!**
pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.
9 **Fericiți făcătorii de pace!**
pentru că ei se vor numi copii ai lui Dumnezeu.
10 **Ferice de cei ce au fost prigoniți pentru dreptate,**
pentru că a lor este Împărăția Cerurilor.

11 **Ferice de voi, când vă vor ocărî, vă vor prigoni și**
vor zice tot felul de lucruri rele împotriva voastră, pe
nedrept, din pricina Mea.
12 **Bucurați-vă și vă veseliți, căci mare este răsplata**
voastră în ceruri. Căci așa au prigonit ei pe profeții
care au fost înaintea voastră.
13 **Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea și-a**
pierdut gustul, cu ce se va săra? Atunci nu mai este
bună la nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în
picioare de oameni.
14 **Tu ești lumina lumii. O cetate situată pe un deal**
nu poate fi ascunsă.
15 **Nici nu aprindeți o lampă și nu o puneți sub un coș**
de măsurat, ci pe un stativ, și ea luminează tuturor
celor care sunt în casă.
16 **Tot așa, lumina voastră să strălucească înaintea**
oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune și să
slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.
17 **"Să nu credeți că am venit să distrug Legea și**
proorocii. Nu am venit să distrug, ci să împlinesc.
18 **Căci, cu siguranță, vă spun că, până când vor trece**
cerul și pământul, nici cea mai mică literă și nici cea
mai mică lovitură de peniță nu va trece în vreun fel
din Lege, până când toate lucrurile vor fi împlinite.
19 **De aceea, oricine va călca una dintre aceste**
porunci mai mici și va învăța pe alții să facă așa,
va fi numit cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar
oricine le va împlini și le va învăța va fi numit mare
în Împărăția cerurilor.
20 **Căci vă spun că, dacă dreptatea voastră nu o va**
întrece pe cea a cărturarilor și a fariseilor, în niciun
caz nu veți intra în Împărăția Cerurilor.
21 Ați **auzit că s-a spus celor din vechime: "Să nu**
ucizi!" și că "Oricine va ucide va fi supus judecății".
22 **Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său**
fără motiv va fi în primejdie de judecată. Oricine îi va
spune fratelui său: "Raca!" va **fi în pericol de consiliu.**
Oricine îi va spune: "Prostule!" va fi în pericol de
focul gheenei.
23 "**Deci, dacă îți aduci darul la altar și îți aduci**
aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,
24 **lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și du-te.**
Împăcați-vă mai întâi cu fratele vostru și apoi veniți
și aduceți darul vostru.

25 **Înțelege-te repede cu potrivnicul tău, cât timp ești cu el pe drum, ca nu cumva procurorul să te**
predea judecătorului, iar judecătorul să te predea ofițerului și să fii aruncat în închisoare.
26 **Mai mult ca sigur vă spun că nu veți ieși nicidecum de acolo până nu veți plăti și ultimul bănuț.**
27 Ați **auzit că s-a zis: "Să nu preacurvești!"**
28 **Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca să o poftească, a preacurvit cu ea în inima lui.**
29 **Dacă ochiul tău drept te face să te poticnești, smulge-l și aruncă-l de la tine. Căci este mai de folos**
să piară unul dintre membrele tale decât ca tot trupul tău să fie aruncat în gheenă.
30 **Dacă mâna ta dreaptă te face să te poticnești, taie-o și arunc-o departe de tine. Căci îți este mai de folos**
să piară unul din membrele tale, decât să fie aruncat tot trupul tău în Gheenă.
31 "**S-a mai spus: "Oricine își va renega nevasta, să-i dea un act de divorț."**
32 **Dar Eu vă spun că oricine își reneagă nevasta, afară de motivul desfrânării, o face adulteră; și oricine se căsătorește cu ea după ce a fost renegată, comite adulter.**
33 "Ați **auzit că s-a spus celor vechi: "Să nu faceți jurăminte false, ci să împliniți jurămintele voastre**
față de Domnul."
34 **Dar Eu vă spun să nu jurați deloc: nici pe cer, căci este tronul lui Dumnezeu,**
35 nici pe **pământ, căci este așternutul picioarelor Lui, nici pe Ierusalim, căci este cetatea marelui Împărat.**
36 **Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face nici un fir de păr alb sau negru.**
37 **Ci să fie "Da" al tău "Da" și "Nu" al tău "Nu". Tot ce este mai mult decât acestea este de la cel rău.**
38 Ați **auzit că s-a spus: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte".**
39 **Dar Eu vă spun: Nu vă împotriviți celui rău; ci, dacă te lovește cineva peste obrazul drept, întoarce-i și celălalt obraz.**
40 **Dacă cineva te dă în judecată ca să-ți ia haina, lasă-i și haina ta.**
41 **Oricine vă silește să mergeți o milă, mergeți cu el două.**
42 **Dă-i celui care îți cere și nu refuza pe cel care vrea să se împrumute de la tine.**

43 Ați **auzit că s-a spus: “Să iubești pe aproapele tău**
și să urăști pe vrăjmașul tău.
44 **Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri,**
binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor
ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă maltratează
și vă prigonesc,
45 **ca să fiți copii ai Tatălui vostru care este în ceruri.**
Căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste
cei buni și trimite ploaie peste cei drepți și peste cei
nedrepți.
46 **Căci, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată**
aveți voi? Oare nici măcar vameșii nu fac la fel?
47 **Dacă nu faci decât să-ți saluți prietenii, ce faci tu**
mai mult decât ceilalți? Nu fac la fel și vameșii?
48 **De aceea, voi să fiți desăvârșiți, după cum Tatăl**
vostru din ceruri este desăvârșit.

6

1 “Luați **seama să nu faceți milostenia voastră**
înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei, căci altfel
nu veți avea nici o răsplată de la Tatăl vostru care este
în ceruri.
2 **De aceea, când faceți fapte de milostenie, nu sunați**
din trâmbiță înaintea voastră, așa cum fac ipocriții în
sinagogi și pe străzi, ca să obțină slavă de la oameni.
Mai mult ca sigur vă spun că ei și-au primit răsplata.
3 **Dar când faci fapte de milostenie, nu lăsa ca mâna**
ta stângă să știe ce face mâna ta dreaptă,
4 pentru ca **faptele tale de milostenie să fie în taină;**
atunci Tatăl tău, care vede în taină, îți va răsplăti în
mod deschis.
5 **Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, căci lor le**
place să stea în picioare și să se roage în sinagogi și
la colțurile străzilor, ca să fie văzuți de oameni. Mai
mult ca sigur, vă spun, ei și-au primit răsplata.
6 **Dar tu, când te rogi, intră în camera ta interioară**
și, după ce ți-ai închis ușa, roagă-te Tatălui tău, care
este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va
răsplăti în mod deschis.
7 **Când vă rugați, nu folosiți repetări deșarte, așa**
cum fac neamurile, căci ele cred că vor fi auzite pentru
vorbăria lor multă.
8 **De aceea, nu fiți ca ei, căci Tatăl vostru știe de ce**
aveți nevoie, înainte ca voi să i le cereți.
9 **Rugați-vă astfel:**

“Tatăl nostru care ești în ceruri, fie ca numele Tău să fie păstrat sfânt.
10 **Să vină Împărăția Ta!**
Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.
11 **Dă-ne astăzi pâinea noastră cea de toate zilele.**
12 **Iartă-ne datoriile noastre,**
așa cum și noi iertăm datornicilor noștri.
13 **Nu ne duce pe noi în ispită,**
ci izbăvește-ne de cel rău.
Căci a Ta este Împărăția, puterea și slava în veci. Amin.
14 **Căci, dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru ceresc vă va ierta vouă.**
15 **Dar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.**
16 **Și când postiți, să nu fiți ca fățarnicii, cu fețele triste. Căci ei își desfigurează fețele ca să fie văzuți de oameni că postesc. Mai mult ca sigur vă spun că ei și-au primit răsplata.**
17 **Dar voi, când postiți, ungeți-vă capul și spălați-vă pe față,**
18 **astfel încât să nu vă vadă oamenii că postiți, ci Tatăl vostru, care este în ascuns; și Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti.**
19 **“Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina mistuie și unde hoții pătrund și fură;**
20 **ci adunați-vă comori în ceruri, unde nici molia, nici rugina nu mistuie și unde hoții nu pătrund și nu fură;**
21 **căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.**
22 **“Lampa trupului este ochiul. De aceea, dacă ochiul tău este sănătos, tot corpul tău va fi plin de lumină.**
23 **Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare este întunericul!**
24 Nimeni **nu poate sluji la doi stăpâni, căci ori va urî pe unul și va iubi pe celălalt, ori va fi devotat unuia și va dispreţui pe celălalt. Nu poți sluji și lui Dumnezeu și lui Mamona.**
25 **De aceea vă spun: nu vă îngrijorați pentru viața voastră: ce veți mânca sau ce veți bea; și nici pentru trupul vostru, ce veți purta. Nu este viața mai mult decât hrana, iar trupul mai mult decât îmbrăcămintea?**

26 **Priviți păsările cerului, care nu seamănă, nu seceră și nu adună în hambare. Tatăl vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși decât ele?**
27 **“Cine dintre voi, dacă este îngrijorat, poate să adauge o clipă la viața lui?**
28 **De ce vă îngrijorați din cauza hainelor? Gândiți-vă la crinii de pe câmp, cum cresc ei. Ei nu se trudesc, nici nu se învârt,**
29 și **totuși vă spun că nici măcar Solomon, în toată gloria lui, nu era îmbrăcat ca unul dintre aceștia.**
30 **Dar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba câmpului, care astăzi există, iar mâine este aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca cu mult mai mult pe voi, cei cu puțină credință?**
31 **De aceea, nu vă îngrijorați, zicând: “Ce vom mânca?”, “Ce vom bea?” sau “Cu ce ne vom îmbrăca?”**
32 **Căci neamurile caută toate aceste lucruri; dar Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea.**
33 **Dar căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate aceste lucruri vi se vor da și vouă.**
34 **De aceea, nu vă îngrijorați pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngrijora singură. Răul propriu al fiecărei zile este suficient.**

7

1 **“Nu judecați, ca să nu fiți judecați.**
2 **Căci cu orice judecată veți judeca, veți fi judecați; și cu orice măsură veți măsura, vi se va măsura.**
3 **De ce vezi paiul care este în ochiul fratelui tău, dar nu te gândești la bârna care este în propriul tău ochi?**
4 **Sau cum îi vei spune fratelui tău: “Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău”, și iată că bârna este în propriul tău ochi?**
5 **Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din ochiul tău și apoi vei putea vedea limpede ca să scoți paiul din ochiul fratelui tău.**
6 **“Nu dați la câini ce este sfânt și nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, să se întoarcă și să vă sfâșie.**
7 **“Cereți și vi se va da. Căutați, și veți găsi. Bateți la ușă și vi se va deschide.**
8 **Căci oricine cere primește. Cel care caută găsește. Celui care bate i se va deschide.**

9 **Sau cine dintre voi este acela care, dacă fiul său îi**
cere pâine, îi va da o piatră?
10 **Sau, dacă îi cere un pește, cine îi va da un șarpe?**
11 **Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri**
bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care
este în ceruri, va da lucruri bune celor ce i le cer!
12 **Așadar, orice vreți să vă facă vouă oamenii, să le**
faceți și voi; căci aceasta este Legea și profeții.
13 "Intrați **pe poarta cea strâmtă, căci poarta este**
largă și calea cea largă care duce la pieire, și mulți
sunt cei ce intră pe ea.
14 **Cât de strâmtă este poarta și de îngustă este calea**
care duce la viață! Sunt puțini cei care o găsesc.
15 "Feriți-vă **de proorocii mincinoși, care vin la voi în**
haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.
16 **După roadele lor îi veți cunoaște. Culegeți**
struguri din spini sau smochine din ciulini?
17 **Tot așa, orice pom bun produce fructe bune, dar**
pomul stricat produce fructe rele.
18 **Un pom bun nu poate produce fructe rele, și nici**
un pom corupt nu poate produce fructe bune.
19 **Orice copac care nu produce fructe bune este tăiat**
și aruncat în foc.
20 **De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște.**

21 **"Nu oricine Îmi zice: "Doamne, Doamne!" va intra**
în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu
care este în ceruri.
22 **Mulți îmi vor spune în ziua aceea: "Doamne,**
Doamne, nu cumva am prorocit în numele Tău, nu
cumva în numele Tău am scos demoni și nu cumva
în numele Tău am făcut multe lucrări puternice?"
23 **Atunci le voi spune: "Nu v-am cunoscut niciodată".**
Plecați de la Mine, voi care lucrați fărădelegea'.
24 **Oricine ascultă aceste cuvinte ale Mele și le**
împlinește, îl voi asemăna cu un om înțelept care și-a
zidit casa pe stâncă.
25 A căzut **ploaia, au venit inundațiile, au suflat**
vânturile și au bătut peste casa aceea, dar ea nu a
căzut, pentru că era întemeiată pe stâncă.
26 **Oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le pune**
în practică va fi ca un om nebun care și-a construit
casa pe nisip.
27 **Ploaia a căzut, au venit inundațiile, vânturile au**
suflat și au bătut peste casa aceea; și ea a căzut — și
căderea ei a fost mare."

28 După ce a isprăvit Isus de spus acestea, mulțimea a
rămas uimită de învățătura Lui,
29 căci îi învăța cu putere, și nu ca pe cărturari.

8

1 Când S-a pogorât de pe munte, o mare mulțime de
oameni Îl urmau.
2 Și iată că un lepros a venit la el și i s-a închinat, zicând:
“Doamne, dacă vrei, poți să mă faci curat”.
3 Isus a întins mâna și l-a atins, zicând: “**Vreau să... Să
fii curățat”. Imediat, lepra lui a fost curățată.**
4 Isus i-a zis: **“Ai grijă să nu spui nimănui; ci du-te,
arată-te preotului și oferă darul pe care l-a poruncit
Moise, ca mărturie pentru ei.”**
5 Când a ajuns în Capernaum, a venit la El un centurion,
care i-a cerut ajutor,
6 zicând: “Doamne, robul meu zace în casă, paralizat și
foarte chinuit.”
7 Isus i-a zis: “**Voi veni și-l voi vindeca.”**
8 Centurionul a răspuns: “Doamne, nu sunt vrednic să
intri sub acoperișul meu. Spune doar un cuvânt și robul
meu va fi vindecat.
9 Căci și eu sunt un om sub autoritate, având sub mine
soldați. Îi spun acestuia: “Du-te!” și el se duce; îi spun
altuia: “Vino!” și el vine; îi spun robului meu: “Fă aceasta!”
și el o face.”
10 Isus, auzind aceasta, s-a mirat și a zis celor ce-l urmau:
“**Adevărat vă spun că n-am găsit o credință atât de
mare, nici măcar în Israel.**
11 **Vă spun că mulți vor veni de la răsărit și de la
apus și vor sta cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția
Cerurilor,**
12 **dar copiii Împărăției vor fi aruncați în
întunericul de afară. Acolo va fi plâns și scrâșnire
de dinți”.”**
13 Isus i-a spus centurionului: **“Du-te și tu. Să ți se facă
așa cum ai crezut.” Robul său a fost vindecat în acel
ceas.**
14 Când a intrat Isus în casa lui Petru, a văzut pe mama
nevestei lui, care zăcea bolnavă de febră.
15 I-a atins mâna, și febra a lăsat-o. Ea s-a ridicat și l-a
servit.
16 Când s-a făcut seară, i-au adus pe mulți posedați de
demoni. El a izgonit duhurile cu un cuvânt și a vindecat pe
toți cei bolnavi,

17 pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin
profetul Isaia: "El a luat neputințele noastre și a purtat
bolile noastre".
18 Isus, văzând mulțime mare în jurul Lui, a poruncit să
se ducă în cealaltă parte.

19 Un cărturar a venit și I-a zis: "Învățătorule, Te voi
urma oriunde vei merge."

20 Isus i-a zis: "**Vulpile au vizuini și păsările cerului
au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și pună
capul."**

21 Un alt ucenic al Lui I-a zis: "Doamne, îngăduie-mi să
mă duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu."

22 Dar Isus i-a zis: **"Urmează-Mă și lasă morții să-și
îngroape morții lor."**

23 Când a urcat în corabie, ucenicii Lui L-au urmat.
24 Iată că s-a iscat o furtună violentă pe mare, încât barca
era acoperită de valuri; dar El dormea.
25 Ucenicii au venit la el și l-au trezit, zicând: "Salvează-
ne, Doamne! Suntem pe moarte!"

26 El le-a zis: "**De ce vă temeți, oameni cu puțină
credință?" Apoi s-a ridicat, a mustrat vântul și marea
și s-a făcut o mare liniște.**

27 Și oamenii se mirau și ziceau: "Ce fel de om este acesta,
încât și vântul și marea îl ascultă?"

28 Când a ajuns de cealaltă parte, în ținutul Gherghese-
nilor, l-au întâmpinat doi oameni posedați de demoni, care
ieșeau din morminte, foarte înverșunați, încât nimeni nu
putea trece pe acolo.
29 Și iată că strigau, zicând: "Ce avem noi de-a face
cu Tine, Isus, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici ca să ne
chinuiești înainte de vreme?"
30 Și era o turmă de mulți porci care păștea departe de ei.
31 Demonii l-au implorat, spunând: "Dacă ne scoți afară,
îngăduie-ne să plecăm în turma de porci."

32 Și le-a zis: **"Mergeți!"**

Au ieșit și au intrat în turma de porci; și iată că întreaga
turmă de porci s-a prăbușit în mare și a murit în apă.
33 Cei care îi hrăneau au fugit și s-au dus în cetate și au
povestit totul, inclusiv ce s-a întâmplat cu cei care erau
posedați de demoni.
34 Iată că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus.
Când l-au văzut, l-au implorat să plece de lângă hotarele
lor.

9

1 A intrat într-o corabie, a trecut dincolo și a venit în cetatea sa.
2 Și iată că i-au adus un om paralizat, întins pe un pat.
Isus, văzând credința lor, i-a spus paraliticului: **“Fiule,**
înveselește-te! Păcatele tale îți sunt iertate”.
3 Și iată că unii dintre cărturari își ziceau: “Omul acesta
hulește”.
4 Isus, cunoscând gândurile lor, a zis: “**Pentru ce gândiți**
rău în inimile voastre?
5 **Căci ce este mai ușor: să spui: “Păcatele tale sunt**
iertate”, sau să spui: “Scoală-te și umblă?”
6 **Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ**
să ierte păcatele — (apoi i-a spus paraliticului): **“Scoală-**
te, ia-ți rogojina și du-te la casa ta”.
7 Și s-a sculat și a plecat la casa lui.
8 Dar mulțimile, văzând aceasta, s-au mirat și au slăvit pe
Dumnezeu, care dăduse oamenilor o asemenea putere.
9 Când a trecut Isus de acolo, a văzut pe un om numit
Matei, care ședea la percepție. I-a spus: **“Urmează-mă”.**
El s-a ridicat și l-a urmat.
10 Pe când ședea el în casă, iată că au venit mulți vameși
și păcătoși și s-au așezat la masă cu Isus și cu discipolii săi.
11 Fariseii, văzând aceasta, au zis discipolilor lui: “De ce
mănâncă învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”
12 Când a auzit Isus, le-a zis: “**Cei sănătoși nu au nevoie**
de doctor, dar cei bolnavi au nevoie de doctor.
13 **Voi însă mergeți și învățați ce înseamnă acest**
lucru: “Eu vreau milă, și nu jertfă”, căci n-am venit
să chem la pocăință pe cei drepți, ci pe păcătoși.”
14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la el și i-au zis: “De ce
noi și fariseii postim des, iar ucenicii tăi nu postesc?”
15 Isus le-a zis: “**Pot oare prietenii mirelui să jelească**
atâta timp cât mirele este cu ei? Dar vor veni zile când
mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.
16 Nimeni **nu pune o bucată de pânză neîncălzită pe**
o haină veche, pentru că petecul s-ar rupe de pe haină
și se face o gaură și mai mare.
17 **Nici oamenii nu pun vin nou în piei de vin vechi,**
căci altfel s-ar sparge piei, s-ar vărsa vinul și s-ar
strica piei. Nu, ei pun vin nou în piei de vin proaspăt,
și amândouă se păstrează.”
18 Pe când le spunea acestea, iată că a venit un domnitor
și I s-a închinat, zicând: “Fiica mea a murit; vino și pune
mâna pe ea și va trăi.”
19 Isus s-a sculat și a mers după el, ca și ucenicii lui.

20 Și iată că o femeie, care avea o scurgere de sânge de
doisprezece ani, a venit în urma Lui și s-a atins de marginea
hainei Lui;
21 căci zicea în sinea ei: “Dacă mă ating de haina Lui, mă
voi face bine”.
22 Dar Isus, întorcându-se și văzând-o, a zis: “**Fiică,
înveselește-te! Credința ta te-a făcut sănătoasă”. Și
femeia s-a făcut bine din acel ceas.**
23 Când a intrat Isus în casa domnitorului și a văzut pe
cei ce cântau la fluier și mulțimea în dezordine,
24 le-a zis: **“Faceți loc, căci fata nu este moartă, ci
doarme.”**

Îl ridiculizau.
25 Dar, când mulțimea a fost trimisă afară, El a intrat
înăuntru, a luat-o de mână și fata s-a ridicat.
26 Vestea aceasta s-a răspândit în toată țara aceea.

27 Pe când trecea Isus de acolo, doi orbi L-au urmărit,
strigând și zicând: “Ai milă de noi, Fiul lui David!”
28 După ce a intrat în casă, orbii s-au apropiat de El. Isus
le-a zis: **“Credeți că pot face acest lucru?”**

Ei i-au spus: “Da, Doamne”.

29 Apoi s-a atins de ochii lor și a zis: “**Fie vouă după
credința voastră!”**
30 Atunci li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu
strictețe, zicând: “**Aveți grijă ca nimeni să nu afle despre
aceasta.”**
31 Dar ei au ieșit și au răspândit faima Lui în toată țara
aceea.
32 Pe când ieșeau ei afară, iată că a fost adus la El un mut,
care era posedat de un demon.
33 După ce a fost izgonit demonul, omul mut a vorbit.
Mulțimile se minunau și spuneau: “Așa ceva nu s-a mai
văzut în Israel!”
34 Dar fariseii ziceau: “Prin prințul demonilor scoate
demoni.”
35 Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în
sinagogile lor, propovăduind vestea cea bună a Împărăției
și vindecând orice boală și orice neputință în popor.
36 Când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ele, pentru
că erau hărțuite și împrăștiate, ca niște oi fără păstor.
37 Atunci le-a spus discipolilor săi: “**Într-adevăr, se-
cerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini.**
38 **Rugați-vădeci ca Domnul secerișului să trimită
lucrători la secerișul Său.”**

10

1 A chemat la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a
dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată afară
și să vindece orice boală și orice neputință.
2 Și numele celor doisprezece apostoli sunt următoarele
Cel dintâi, Simon, care se numește Petru; Andrei, fratele
său; Iacov, fiul lui Zebedeu; Ioan, fratele său;
3 Filip; Bartolomeu; Toma; Matei, vameșul; Iacov, fiul lui
Alfeu; Lebeu, care se mai numea și Tadeu;
4 Simon Zelota; și Iuda Iscarioteanul, care l-a și trădat.

5 Isus a trimis pe acești doisprezece și le-a poruncit,
zicând: "Să **nu mergeți printre neamuri și să nu intrați**
în nici o cetate a samaritenilor.
6 **Mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui**
Israel.
7 În **timp ce mergeți, propovăduiți, spunând:**
"Împărăția Cerurilor este aproape!"
8 Vindecați **bolnavii, curățați leproșii și alungați**
demonii. De bunăvoie ați primit, de bunăvoie dați.
9 **Nu luați aur, argint sau aramă în centurile voastre**
de bani.
10 **Nu luați nici un sac pentru călătorie, nici două**
haine, nici sandale, nici toiag, căci cel care muncește
este vrednic de hrana sa.
11 **În orice cetate sau sat în care intrați, aflați cine**
este vrednic în el și rămâneți acolo până când veți
merge mai departe.
12 **Când intrați în gospodărie, salutați-o.**
13 **Dacă gospodăria este vrednică, să vină pacea ta**
peste ea, iar dacă nu este vrednică, să se întoarcă
pacea ta la tine.
14 **Oricine nu vă primește și nu vă ascultă cuvintele,**
când ieșiți din casa aceea sau din cetatea aceea,
scuturați-vă praful de pe picioare.
15 **Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai**
ușor de suportat pentru țara Sodomei și Gomorei
decât pentru orașul acela.

16 "**Iată, vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor.**
De aceea, fiți înțelepți ca șerpii și inofensivi ca
porumbeii.
17 **Dar păziți-vă de oameni, căci vă vor da pe mâna**
consiliilor și în sinagogile lor vă vor biciui.
18 **Da, și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a**
împăraților din cauza Mea, ca mărturie pentru ei și
pentru neamuri.

19 **Dar, când vă vor preda, nu vă îngrijorați cum și**
ce veți spune, pentru că vi se va da în ceasul acela ce
veți spune.
20 **Căci nu voi vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care**
vorbește în voi.
21 **“Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe**
copilul său. Copiii se vor ridica împotriva părinților
și îi vor face să moară.
22 Veți **fi urâți de toți oamenii din cauza numelui Meu,**
dar cel care va răbda până la sfârșit va fi mântuit.
23 **Dar când vă vor persecuta în această cetate, fugiți**
în cealaltă, pentru că, cu siguranță, vă spun că nu veți
fi trecut prin cetățile lui Israel până nu va veni Fiul
Omului.
24 **“Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său,**
nici sluga mai presus de stăpânul său.
25 **Este de ajuns ca ucenicul să fie ca învățătorul său,**
și robul ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au
numit Beelzebul, cu cât mai mult pe cei din casa lui!
26 **De aceea nu vă temeți de ei, căci nu este nimic**
acoperit care să nu fie descoperit, sau ascuns care să
nu fie cunoscut.
27 **Ceea ce vă spun în întuneric, vorbiți la lumină; și**
ceea ce auziți șoptit la ureche, vestiți pe acoperișurile
caselor.
28 **Nu vă temeți de cei care ucid trupul, dar nu pot**
ucide sufletul. Temeți-vă mai degrabă de cel care este
în stare să nimicească și sufletul și trupul în Gheenă.
29 **“Nu se vând oare două vrăbii cu o monedă de un**
asarion? Nici una dintre ele nu cade pe pământ fără
voia Tatălui vostru.
30 **Dar chiar și firele de păr de pe capul vostru sunt**
toate numărate.
31 **De aceea nu vă temeți. Voi sunteți mai valoroși**
decât multe vrăbii.
32 **Așadar, pe oricine mă mărturisește înaintea**
oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu
care este în ceruri.
33 **Dar pe oricine Mă va nega înaintea oamenilor,**
îl voi nega și Eu înaintea Tatălui Meu care este în
ceruri.
34 **“Să nu credeți că am venit să trimit pacea pe**
pământ. Nu am venit să trimit pace, ci o sabie.
35 **Pentru că am venit să pun pe un om împotriva**
tatălui său, pe o fiică împotriva mamei sale și pe noră
împotriva soacrei sale.
36 **Dușmanii unui om vor fi cei din propria lui casă.**

37 Cine iubește pe **tată sau pe mamă mai mult decât**
Mine nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu
sau pe fiică mai mult decât Mine nu este vrednic de
Mine.
38 **Cine nu-și ia crucea și nu vine după mine nu este**
vrednic de mine.
39 Cine își **caută viața o va pierde, iar cine își pierde**
viața pentru mine o va găsi.

40 **Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește;**
și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a
trimis pe Mine.
41 **Cine primește un profet în numele unui profet va**
primi răsplata unui profet. Cine primește un om drept
în numele unui om drept va primi răsplata unui om
drept.
42 **Oricineva da unuia dintre acești micuți doar un**
pahar de apă rece să bea în numele unui ucenic,
cu siguranță vă spun că nu-și va pierde nicidecum
răsplata."

11

1 După ce a isprăvit Isus de a îndruma pe cei doisprezece
ucenici ai Săi, a plecat de acolo ca să învețe și să
propovăduiască în cetățile lor.

2 Ioan, auzind în temniță despre faptele lui Hristos, a
trimis doi din ucenicii săi
3 și I-a zis: "Tu ești Cel ce vine, sau trebuie să căutăm pe
altul?"
4 Isus le-a răspuns: "**Mergeți și spuneți lui Ioan ce ați**
auzit și ce ați văzut:
5 **orbii își recapătă vederea, șchiopii umblă, leproșii**
sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li
se vestește o veste bună.
6 **Ferice de cel care nu găsește în mine nici un prilej**
de poticnire."

7 Pe când se duceau aceștia, Isus a început să spună
mulțimii despre Ioan: **"Ce ați ieșit în pustie ca să vedeți?**
O trestie scuturată de vânt?
8 **Dar voi ce ați ieșit să vedeți? Un om în haine moi?**
Iată, cei care poartă haine moi sunt în casele regilor.
9 **Dar tu de ce ai ieșit afară? Ca să vezi un profet?**
Da, vă spun, și chiar mai mult decât un profet.
10 **Căci acesta este Cel despre care este scris: "Iată,**
trimit înaintea feței tale pe trimisul Meu, care îți va
pregăti calea înaintea ta".

11 **Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei,**
nu s-a ridicat nimeni mai mare decât Ioan Botezătorul;
totuși, cel mai mic în Împărăția Cerurilor este mai
mare decât el.
12 **Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum,**
Împărăția Cerurilor suferă violențe și cei violenți o
iau cu forța.
13 **Căci toți profeții și Legea au profețit până la Ioan.**
14 **Dacă sunteți dispuși să-l primiți, acesta este Ilie,**
care va veni.
15 **Cine are urechi de auzit, să audă.**
16 **Dar cu ce să compar neamul acesta? Seamănă cu**
niște copii care stau în piețe, care strigă la tovarășii
lor
17 **și spun: 'Noi am cântat la flaut pentru voi și voi**
n-ați dansat. Noi am plâns pentru voi, iar voi nu v-ați
plâns'.
18 **Căci Ioan nu a venit nici să mănânce, nici să bea,**
și ei spun: "Are un demon".
19 **Fiul Omului a venit mâncând și bând și ei spun:**
'Iată un om gurmand și un bețiv, prietenul vameșilor
și al păcătoșilor!'. Dar înțelepciunea este justificată
de copiii ei."
20 Apoi a început să denunțe cetățile în care se
săvârșiseră cele mai multe din faptele lui mărețe, pentru
că nu se pocăiseră.
21 **"Vai de tine, Corazin! Vai de tine, Betsaida! Pentru**
că, dacă în Tir și în Sidon s-ar fi făcut în Tir și în Sidon
lucrările mărețe care s-au făcut în voi, s-ar fi pocăit
demult în sac și cenușă.
22 **Dar vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor de**
suportat pentru Tir și Sidon decât pentru voi.
23 **Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la cer, te vei**
coborî în Hades. Căci, dacă s-ar fi făcut în Sodoma
lucrările mărețe care s-au făcut în voi, ar fi rămas
până astăzi.
24 **Dar Eu vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor**
de suportat pentru țara Sodomei decât pentru voi."
25 În vremea aceea, Isus a răspuns: "Îți **mulțumesc,**
Tată, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns
aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai
descoperit copiilor.
26 **Da, Tată, pentru că așa a fost bineplăcut înaintea**
Ta.
27 **Toate lucrurile mi-au fost predate de Tatăl meu.**
Nimeni nu-L cunoaște pe Fiul, în afară de Tatăl; și

nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl, în afară de Fiul și de
cel căruia Fiul vrea să i-L dezvăluie.
28 **“Veniți la Mine, voi toți cei osteniți și împovărați,**
și Eu vă voi da odihnă.
29 Luați **jugul Meu asupra voastră și învățați de la**
Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți
găsi odihnă pentru sufletele voastre.
30 **Căcijugul Meu este ușor și povara Mea este**
ușoară.”

12

1 În vremea aceea, Iisus mergea în ziua de Sabat prin
lanurile de grâu. Discipolilor Săi le era foame și au început
să culeagă căpățâni de grâu și să mănânce.
2 Dar fariseii, văzând aceasta, i-au spus: “Iată că discipolii
tăi fac ceea ce nu este îngăduit să facă în ziua de Sabat.”
3 Dar El le-a zis: “**N-ați citit ce a făcut David și cei ce**
erau cu el, când i-a fost foame?
4 **cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat**
pâinea de spectacol, pe care nu era îngăduit să o
mănânce nici el, nici cei care erau cu el, ci numai
preoții?
5 **Sau n-ați citit în Lege că, în ziua Sabatului, preoții**
din templu profanează Sabatul și sunt nevinovați?
6 **Dar Eu vă spun că unul mai mare decât templul**
este aici.
7 **Dar dacă ați fi știut ce înseamnă acest lucru: “Eu**
doresc milă, și nu jertfă”, nu i-ați fi condamnat pe cei
fără vină.
8 **Căci Fiul Omului este Domnul Sabatului.”**
9 A plecat de acolo și a intrat în sinagoga lor.
10 Și iată că era acolo un om cu o mână uscată. L-au
întrebat: “Este îngăduit să vindeci în ziua de Sabat?”, ca
să-l acuze.
11 El le-a zis: “Cine **dintre voi are o oaie și, dacă**
aceasta cade într-o groapă în ziua de Sabat, nu se va
apuca de ea și n-o va scoate afară?
12 **Cu cât este mai valoros atunci un om decât o oaie!**
De aceea este permis să faci binele în ziua de Sabat”.
13 Apoi i-a spus omului: **“Întinde-ți mâna”. El a întins-**
o; și ea a fost refăcută întreagă, la fel ca cealaltă.
14 Dar fariseii au ieșit și au uneltit împotriva lui, ca să-l
nimicească.
15 Isus, aflând aceasta, s-a retras de acolo. L-au urmat
mulțimi mari de oameni; și El i-a vindecat pe toți,
16 și le-a poruncit să nu-L facă cunoscut,

17 ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin profetul
Isaia, care zicea
18 “Iată robul Meu, pe care l-am ales,
iubitul meu, în care sufletul meu este binevoitor.
Voi pune Duhul Meu peste el.
El va proclama dreptatea națiunilor.
19 El nu se va zbate și nu va striga,
nici nu-i va auzi cineva vocea pe străzi.
20 El nu va rupe trestia zdrobită.
El nu va stinge nici un fân care fumegă,
până când va conduce justiția la victorie.
21 În numele Lui vor nădăjdui neamurile.”

22 Atunci a fost adus la El un orb și mut, posedat de un
demon, și L-a vindecat, astfel că orbul și mutul vorbea și
vedea.
23 Toată mulțimea era uimită și zicea: “Oare poate fi
acesta fiul lui David?”
24 Dar fariseii, când au auzit, au zis: “Omul acesta nu
scoate demoni decât prin Beelzebul, prințul demonilor.”

25 Cunoscându-le gândurile, Isus le-a zis: “**Orice
împărăție împărțită împotriva ei însăși este
dărâmată, și orice cetate sau casă împărțită
împotriva ei însăși nu va rămâne în picioare.**
26 **Dacă Satana îl alungă pe Satana, el este dezbi-
nat împotriva lui însuși. Cum va rămâne atunci
împărăția lui în picioare?**
27 **Dacă Eu, prin Beelzebul, scot afară demoni, prin
cine îi scot copiii voștri? De aceea ei vor fi judecătorii
voștri.**
28 **Dar dacă eu, prin Duhul lui Dumnezeu, scot afară
demoni, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste
voi.**
29 **Sau cum poate cineva să intre în casa celui
puternic și să-i jefuiască bunurile, dacă nu-l leagă mai
întâi pe cel puternic? Atunci îi va jefui casa.**

30 Cine **nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine
nu se adună cu Mine, risipește.**
31 **De aceea vă spun că orice păcat și orice blasfemie
va fi iertat oamenilor, dar blasfemia împotriva Duhu-
lui nu va fi iertată oamenilor.**
32 **Oricine va spune un cuvânt împotriva Fiului
Omului, îi va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva
Duhului Sfânt, nu-i va fi iertat, nici în veacul acesta,
nici în cel viitor.**

33 “Ori faceți pomul **bun și rodul lui bun, ori faceți**
pomul stricat și rodul lui stricat, căci pomul se
cunoaște după rodul lui.
34 **Voi, urmași ai viperelor, cum puteți, fiind răi, să**
vorbiți lucruri bune? Căci din belșugul inimii, gura
vorbește.
35 **Omul bun din comoara sa bună scoate lucruri**
bune, iar omul rău din comoara sa rea scoate lucruri
rele.
36 **Eu vă spun că orice cuvânt deșert pe care-l spun**
oamenii, vor da socoteală de el în ziua judecății.
37 **Căci prin cuvintele voastre veți fi îndreptățiți, iar**
prin cuvintele voastre veți fi osândiți.”

38 Atunci unii dintre cărturari și farisei au răspuns:
“Învățătorule, vrem să vedem un semn de la Tine.”

39 Dar El le-a răspuns: “**Un neam rău și adulterin caută**
un semn; dar nu i se va da alt semn decât semnul
proorocului Iona.
40 **Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în**
pântecele peștelui uriaș, tot așa și Fiul Omului va sta
trei zile și trei nopți în inima pământului.
41 **Bărbații din Ninive vor sta în picioare la judecată**
cu acest neam și îl vor condamna, pentru că s-au pocăit
la propovăduirea lui Iona; și iată că cineva mai mare
decât Iona este aici.
42 **Împărăteasa Sudului se va ridica la judecata cu**
acest neam și-l va osândi, pentru că a venit de la
marginile pământului să asculte înțelepciunea lui
Solomon; și iată, cineva mai mare decât Solomon este
aici.
43 **“Când un duh necurat iese din om, trece prin**
locuri fără apă, căutând odihnă, și nu o găsește.
44 **Atunci el spune: “Mă voi întoarce în casa mea de**
unde am venit.” Și când se întoarce, o găsește goală,
măturată și pusă în ordine.
45 **Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai**
rele decât el, intră înăuntru și locuiesc acolo. Ultima
stare a acelui om devine mai rea decât prima. Tot așa
va fi și cu această generație rea.”

46 Pe când vorbea El încă mulțimilor, iată că mama și frații
Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu El.
47 Cineva i-a zis: “Iată, mama ta și frații tăi stau afară și
caută să vorbească cu tine.”
48 Dar el a răspuns celui ce-i vorbea: **“Cine este mama**
mea? Cine sunt frații mei?”

49 El a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: **“Iată mama**
Mea și frații Mei!
50 **Căci oricine face voia Tatălui Meu, care este în**
ceruri, acela este fratele Meu, sora Mea și mama
Mea.”

13

1 În ziua aceea, Isus a ieșit din casă și a șezut pe malul
mării.
2 O mare mulțime s-a adunat la El, așa că a intrat într-o
barcă și a șezut; și toată mulțimea stătea pe plajă.
3 El le vorbea multe lucruri în parabole, zicând: **“Iată,**
un agricultor a ieșit să semene.
4 În **timp ce semăna, unele semințe au căzut pe**
marginea drumului, iar păsările au venit și le-au
mâncat.
5 **Altele au căzut pe un teren stâncos, unde nu prea**
avea pământ, și imediat au răsărit, pentru că nu
aveau pământ adânc.
6 **Când a răsărit soarele, s-au pârjolit. Pentru că nu**
aveau rădăcini, s-au uscat.
7 **Altele au căzut între spini. Spinii au crescut și le-au**
sufocat.
8 **Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: unele**
de o sută de ori mai mult, altele de șaizeci, altele de
treizeci.
9 **Cine are urechi de auzit, să asculte.”**
10 Ucenicii au venit și I-au zis: “De ce le vorbești în pilde?”
11 El le-a răspuns: “**Vouă v-a fost dat să cunoașteți**
tainele Împărăției cerurilor, dar lor nu le este dat.
12 **Căci oricui are, i se va da și va avea din belșug;**
dar oricui nu are, i se va lua chiar și ceea ce are.
13 **De aceea le vorbesc în parabole, pentru că,**
văzând, nu văd, iar auzind, nu aud și nici nu înțeleg.
14 **În ei se împlinește profeția lui Isaia, care zice:**,
'Auzind, veți auzi,
și nu va înțelege în niciun fel;
Văzând vei vedea,
și nu va percepe în niciun fel;
15 **Căci inima acestui popor a devenit insensibilă,**
urechile lor sunt surde de auz,
și au închis ochii;
sau poate că ar putea percepe cu ochii,
aud cu urechile lor,
să înțeleagă cu inima lor,
și s-ar întoarce din nou,

și eu îi voi vindeca.

16 **“Binecuvântați sunt ochii voștri, căci văd, și urechile voastre, căci aud.**

17 **Căci cu adevărat vă spun că mulți profeți și oameni drepți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi și nu le-au auzit.**

18 **“Ascultați, deci, pilda țăranului.**

19 **Când cineva aude cuvântul Împărăției și nu-l înțelege, vine cel rău și smulge ceea ce a fost semănat în inima lui. Iată ce a fost semănat la marginea drumului.**

20 **Ceea ce a fost semănat pe locurile stâncoase, acesta este cel care aude cuvântul și îndată îl primește cu bucurie;**

21 **dar nu are rădăcină în el însuși, ci rezistă o vreme. Când apare opresiunea sau persecuția din cauza cuvântului, îndată se poticnește.**

22 **Ceea ce a fost semănat între spini, acesta este cel care ascultă cuvântul, dar grijile veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor înăbușă cuvântul, și el devine neînsuflețit.**

23 **Ceea ce a fost semănat în pământ bun, acesta este cel care aude cuvântul și îl înțelege, care cu siguranță face rod și produce, unii de o sută de ori mai mult, alții de șaizeci, iar alții de treizeci.”**

24 Și le-a pus înaintea lor o altă pildă, zicând: **“Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în câmpul său;**

25 **dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul său, a semănat și el buruieni de neghină printre grâu și a plecat.**

26 **Dar când a răsărit firul și a produs grâu, atunci au apărut și buruienile de scorbură.**

27 **Slujitorii gospodarului au venit și i-au spus: “Domnule, nu ai semănat tu sămânță bună în câmpul tău? De unde au apărut aceste buruieni de scorbură?”.**

28 **El le-a zis: “Un vrăjmaș a făcut aceasta.**

Slujitorii l-au întrebat: “Vrei să mergem noi să-i adunăm?”.

29 **Dar El a zis: “Nu, ca nu cumva, adunând buruienile, să nu dezrădăcinați cu ele grâul.**

30 **Lasă-le pe amândouă să crească împreună până la seceriș, iar la vremea secerișului voi spune secerătorilor: “Mai întâi, strângeți buruienile de scor-**

bură și legați-le în mănunchiuri ca să le ardeți; dar grâul strângeți-l în hambarul Meu."""".

31 Și le-a pus înainte o altă pildă, zicând: "**Împărăția cerurilor este ca un grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în câmpul său,**

32 **care este mai mic decât toate semințele. Dar, când a crescut, este mai mare decât ierburile și devine un copac, astfel încât păsările cerului vin și se adăpostesc în ramurile lui."**

33 Și le-a spus o altă pildă. **"Împărăția cerurilor se aseamănă cu drojdia pe care a luat-o o femeie și a ascuns-o în trei măsuri de făină, până ce a fost toată leșinată."**

34 Isus vorbea mulțimilor toate aceste lucruri în pilde; și fără pilde nu le vorbea,

35 ca să se împlinească ce fusese spus prin proorocul care zicea,

"Îmi voi deschide gura în parabole;
Voi descoperi lucruri ascunse de la întemeierea lumii."

36 Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat în casă. Ucenicii Lui au venit la El și I-au zis: "Explică-ne parabola buruienilor de pe câmp."

37 El le-a răspuns: "**Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul Omului;**

38 **câmpul este lumea, semințele bune sunt copiii Împărăției, iar buruienile sunt copiii celui rău.**

39 **Dușmanul care le-a semănat este diavolul. Secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii sunt îngerii.**

40 De **aceea, așa cum buruienile de scorbură sunt adunate și arse în foc, așa va fi și la sfârșitul acestui veac.**

41 **Fiul Omului va trimite pe îngerii Săi, care vor strânge din Împărăția Sa tot ce este de poticnire și pe cei ce fac nelegiuiri,**

42 **și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plâns și scrâșnire de dinți.**

43 **Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.**

44 **"Împărăția cerurilor se aseamănă cu o comoară ascunsă în câmp, pe care a găsit-o un om și a ascuns-o. În bucuria lui, se duce și vinde tot ce are și cumpără acel câmp.**

45 **“Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care**
este un negustor care caută perle frumoase,
46 **și care, găsind o perlă de mare preț, s-a dus, a**
vândut tot ce avea și a cumpărat-o.
47 **“Împărăția cerurilor se aseamănă cu o năvodă**
aruncată în mare, care a adunat pești de toate
felurile,
48 și pe care, **când s-a umplut, pescarii au tras-o**
pe plajă. S-au așezat și au adunat ce era bun în
recipiente, dar ce era rău l-au aruncat.
49 **Așa va fi și la sfârșitul lumii. Îngerii vor veni și îi**
vor despărți pe cei răi dintre cei drepți
50 **și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi**
plâns și scrâșnire de dinți.”
51 Isus le-a zis: **“Ați înțeles toate aceste lucruri?”**
Ei i-au răspuns: “Da, Doamne”.
52 El le-a zis: “**De aceea, orice cărturar care a fost**
făcut ucenic în Împărăția cerurilor se aseamănă cu
un om gospodar, care scoate din comoara sa lucruri
noi și vechi.”
53 După ce a isprăvit Isus aceste pilde, a plecat de acolo.
54 Venind în țara lui, i-a învățat pe oameni în sinagoga lor,
așa că ei erau uimiți și ziceau: “De unde are omul acesta
atâta înțelepciune și atâtea minuni?
55 Nu cumva este acesta fiul tâmplarului? Nu cumva
mama lui se numește Maria, iar frații săi Iacov, Iose, Simon
și Iuda?
56 Nu sunt toate surorile lui cu noi? De unde a obținut
atunci acest om toate aceste lucruri?”.
57 Ei s-au simțit jigniți de el.
Dar Isus le-a zis: “**Un profet nu este lipsit de cinste**
decât în țara și în casa lui.”
58 El nu a făcut acolo multe lucrări mărețe din cauza
necredinței lor.

14

1 În vremea aceea, Irod tetrarhul a auzit vestea despre
Isus
2 și a zis slujitorilor săi: “Acesta este Ioan Botezătorul. El
a înviat din morți. De aceea lucrează în el aceste puteri”.
3 Pentru că Irod îl prinsese pe Ioan, îl legase și îl
întemnițase din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip.
4 Căci Ioan îi spusese: “Nu-ți este îngăduit să o ai.”
5 Când a vrut să-l omoare, s-a temut de mulțime, pentru
că îl socotea profet.

6 Dar când a venit ziua de naștere a lui Irod, fiica Irodiadei
a dansat printre ei și i-a plăcut lui Irod.
7 De aceea a promis cu jurământ că-i va da tot ce-i va cere.
8 Ea, fiind îndemnată de mama ei, a zis: “Dă-mi aici, pe
un platou, capul lui Ioan Botezătorul”.

9 Împăratul s-a mâhnit, dar a poruncit să fie dat, pentru
jurămintele sale și pentru cei ce stăteau la masă cu el.
10 A trimis și a decapitat pe Ioan în temniță.
11 Capul lui a fost adus pe un platou și dat tinerei
domnișoare, iar ea l-a dus mamei sale.
12 Ucenicii lui au venit, au luat trupul și l-au îngropat.
Apoi s-au dus și au anunțat pe Isus.
13 Isus, când a auzit aceasta, s-a retras de acolo cu o barcă
într-un loc pustiu, la o parte. Când au auzit mulțimile, l-au
urmat pe jos dinspre cetăți.

14 Isus a ieșit afară și a văzut o mulțime mare. I s-a făcut
milă de ei și le-a vindecat bolnavii.
15 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui au venit la El și I-
au zis: “Locul acesta este pustiu și ora este deja târzie.
Trimiteți mulțimea să plece, ca să se ducă în sate și să-și
cumpere de mâncare.”

16 Dar Isus le-a zis: “Nu este **nevoie să plece. Dați-le
voi ceva de mâncare”.**
17 Ei I-au spus: “Avem aici numai cinci pâini și doi pești.”

18 El a zis: “**Adu-i aici la Mine”.**
19 A poruncit mulțimilor să se așeze pe iarbă; apoi a
luat cele cinci pâini și cei doi pești și, privind spre cer, a
binecuvântat, a frânt și a dat pâinile ucenicilor, iar ucenicii
au dat mulțimilor.
20 Toți au mâncat și s-au săturat. Au luat douăsprezece
coșuri pline cu ceea ce rămăsese de la bucățile sparte.
21 Cei care au mâncat erau cam cinci mii de bărbați, pe
lângă femei și copii.

22 Îndată Isus a pus pe ucenici să se urce în corabie și să
meargă înaintea Lui, în cealaltă parte, în timp ce El gonea
mulțimea.
23 După ce a alungat mulțimile, s-a urcat singur pe munte
ca să se roage. Când a venit seara, era acolo singur.
24 Dar corabia se afla acum în mijlocul mării, tulburată
de valuri, căci vântul era împotrivă.

25 În a patra veghe a nopții, Isus a venit la ei, mergând pe
mare.
26 Când discipolii l-au văzut umblând pe mare, s-au
tulburat și au zis: “Este o fantomă!” și au strigat de frică.

27 Dar îndată Isus le-a vorbit și le-a zis: **“Înveseliți-vă!**
Eu sunt! Nu vă temeți!”.
28 Petru I-a răspuns: “Doamne, dacă ești Tu, poruncește-
mi să vin la Tine pe ape.”
29 El a zis: **“Vino!”**
Petru a coborât din barcă și a mers pe ape pentru a veni
la Isus.
30 Dar, văzând că vântul era puternic, s-a temut și,
începând să se scufunde, a strigat: “Doamne, salvează-
mă!”.
31 Îndată Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a zis: “**Tu, cel**
cu puțină credință, de ce te-ai îndoit?”
32 Când s-au urcat în barcă, vântul a încetat.
33 Cei care erau în barcă au venit și i s-au închinat,
spunând: “Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu!”
34 După ce au trecut dincolo, au ajuns în ținutul Ghenare-
tului.
35 Când oamenii din acel loc l-au recunoscut, au trimis în
toată regiunea din jur și i-au adus pe toți cei bolnavi;
36 și l-au rugat să atingă doar franjurii hainei lui. Toți cei
care o atingeau se vindecau.

15

1 Fariseii și cărturarii au venit de la Ierusalim la Isus, și
au zis:
2 “Pentru ce nu ascultă ucenicii Tăi tradiția bătrânilor?
Căci ei nu se spală pe mâini când mănâncă pâine”.
3 El le-a răspuns: “Pentru **ce nu ascultați și voi de**
porunca lui Dumnezeu, din pricina tradiției voastre?
4 **Căci Dumnezeu a poruncit: “Cinstește pe tatăl tău**
și pe mama ta” și: “Cine vorbește de rău pe tatăl sau
pe mama, să fie omorât”.
5 **Dar voi ziceți: “Oricine ar putea spune tatălui**
său sau mamei sale: “Orice ajutor pe care l-ai fi
putut primi altfel de la mine este un dar închinat lui
Dumnezeu”,
6 **să nu-și cinstească tatăl sau mama”. Voi ați făcut ca**
porunca lui Dumnezeu să fie nulă din cauza tradiției
voastre.
7 **Voi, ipocriților! Bine a profețit Isaia despre voi,**
zicând: “Nu vă faceți de râs!
8 **“Oamenii aceștia se apropie de Mine cu gura lor,**
și mă onorează cu buzele lor;
dar inima lor este departe de mine.
9 Și **în zadar se închină la Mine,**
învățând ca doctrină reguli făcute de oameni.””

10 A chemat mulțimea și le-a zis: “**Ascultați și înțelegeți.**
11 Ceea ce **intră în gură nu spurcă pe om; dar ceea ce iese din gură, aceasta spurcă pe om.”**
12 Atunci au venit ucenicii și I-au zis: “Știi că fariseii s-au mâniat când au auzit cuvântul acesta?”
13 Dar El a răspuns: “**Orice plantă pe care nu a plantat-o Tatăl Meu cel ceresc va fi dezrădăcinată.**
14 **Lăsați-le în pace. Ei sunt călăuze oarbe ale orbilor. Dacă orbul îi călăuzește pe orbi, amândoi vor cădea într-o groapă.”**
15 Petru i-a răspuns: “Explică-ne pilda aceasta.”
16 Și Isus a zis: “**Nu înțelegeți nici voi încă?**
17 **Nu înțelegeți că tot ce intră în gură trece în pântece și apoi iese din trup?**
18 **Dar ceea ce iese din gură iese din inimă și îl spurcă pe om.**
19 **Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, adulterele, păcatele sexuale, furturile, mărturia mincinoasă și blasfemiile.**
20 **Acestea sunt lucrurile care îl spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu-l spurcă pe om.”**
21 Isus a ieșit de acolo și s-a retras în ținutul Tirului și al Sidonului.
22 Și iată că o femeie cananeeancă a ieșit din acele hotare și a strigat: “Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este grav posedată de un demon!”
23 Dar el nu i-a răspuns nici un cuvânt.
Ucenicii Lui au venit și L-au rugat, zicând: “Trimite-o departe, căci strigă după noi”.
24 Dar El a răspuns: “**Eu n-am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.”**
25 Dar ea a venit și s-a închinat Lui, zicând: “Doamne, ajută-mă!”
26 Iar el a răspuns: “**Nu se cuvine să iei pâinea copiilor și să o arunci la câini.”**
27 Iar ea a răspuns: “Da, Doamne, dar și câinii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”
28 Atunci Isus i-a răspuns: “**Femeie, mare este credința ta! Să ți se facă așa cum dorești!” Și fiica ei a fost vindecată din acel ceas.**
29 Isus a plecat de acolo și s-a apropiat de marea Galileii; apoi S-a suit pe munte și a șezut acolo.
30 Mulțimi mari au venit la El, având cu ei șchiopi, orbi, muți, mutilați și mulți alții, și i-au pus la picioare. El i-a vindecat,

31 astfel încât mulțimea se mira când vedea pe cei
muți vorbind, pe cei răniți vindecându-se, pe cei șchiopi
mergând și pe cei orbi văzând — și slăveau pe Dumnezeul
lui Israel.
32 Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: “Mi-e **milă de**
mulțime, pentru că de trei zile stau cu Mine și nu au
ce să mănânce. Nu vreau să îi trimit departe în post,
pentru că ar putea să leșine pe drum.”
33 Ucenicii I-au zis: “De unde am putea lua atâtea pâini
într-un loc pustiu ca să sătură m o mulțime atât de mare?”
34 Isus le-a zis: **“Câte pâini aveți?”**
Ei au spus: “Șapte și câțiva peștișori”.
35 Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ;
36 și a luat cele șapte pâini și peștii. A mulțumit și le-
a frânt; le-a împărțit și le-a dat ucenicilor, iar ucenicii
mulțimii.
37 Toți au mâncat și s-au săturat. Au luat șapte coșuri
pline cu bucățile sparte care rămăseseră.
38 Cei care au mâncat erau patru mii de bărbați, pe lângă
femei și copii.
39 Apoi a alungat mulțimile, s-a urcat în barcă și a ajuns
în hotarele Magdala.

16

1 Fariseii și saducheii au venit și, punându-L la încercare,
L-au rugat să le arate un semn din cer.
2 Dar el le-a răspuns: “**Când se face seară, voi spuneți:**
“Va fi vreme frumoasă, căci cerul este roșu”.
3 **Dimineața: 'Astăzi va fi vreme rea, căci cerul**
este roșu și amenințător'. Ipocriților! Știți să
discerneți aspectul cerului, dar nu puteți discerne
semnele vremurilor!
4 **O generație rea și adulterină caută un semn, dar nu**
i se va da niciun semn, cu excepția semnului profetului
Iona.”
I-a lăsat și a plecat.
5 Ucenicii au ajuns de partea cealaltă și au uitat să ia
pâine.
6 Isus le-a zis: “Luați **aminte și feriți-vă de drojdia**
fariseilor și a saducheilor.”
7 Și se gândeau între ei, zicând: “Nu am adus pâine.”
8 Isus, văzând aceasta, a zis: “**De ce vă certați între**
voi, oameni cu puțină credință, pentru că n-ați adus
pâine?
9 **Încă nu vă dați seama și nu vă amintiți de cele cinci**
pâini pentru cele cinci mii și de câte coșuri ați luat,

10 **sau de cele șapte pâini pentru cele patru mii și de**
câte coșuri ați luat?
11 **Cum se face că nu vă dați seama că nu v-am vorbit**
despre pâini? Ci feriți-vă de drojdia fariseilor și a
saducheilor."
12 Atunci au înțeles că nu le spusese să se ferească de
drojdia pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.
13 Când a ajuns Isus în părțile Cezareei lui Filipi, a
întrebat pe ucenicii Săi, zicând: "**Cine zic oamenii că sunt**
Eu, Fiul Omului?"
14 Ei au zis: "Unii zic Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții
Ieremia sau unul din profeți."
15 El le-a zis: "**Dar voi cine ziceți că sunt Eu?"**
16 Simon Petru a răspuns: "Tu ești Hristosul, Fiul lui
Dumnezeu cel viu."
17 Isus i-a răspuns: **"Binecuvântat ești tu, Simon Bar**
Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit acest
lucru, ci Tatăl Meu care este în ceruri.
18 **Îți spun și Eu îți spun că tu ești Petru și pe această**
piatră voi zidi Adunarea Mea și porțile Hadesului nu
o vor birui.
19 **Îți voi da cheile Împărăției Cerurilor și tot ce vei**
lega pe pământ va fi fost legat în ceruri; și tot ce vei
elibera pe pământ va fi fost eliberat în ceruri."
20 Apoi le-a poruncit discipolilor să nu spună nimănui că
El este Isus Hristosul.
21 Din clipa aceea, Isus a început să le arate ucenicilor
Săi că trebuie să meargă la Ierusalim, să sufere multe de la
bătrâni, de la preoții cei mai de seamă și de la cărturari, să
fie omorât și a treia zi să învie.
22 Petru, luându-l deoparte, a început să-L certe, zicând:
"Departe de Tine, Doamne! Nu ți se va face niciodată așa
ceva".
23 Dar El, întorcându-se, a zis lui Petru: "**Satana, treci**
înapoia mea! Ești o piatră de poticnire pentru mine,
pentru că nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci
la cele ale oamenilor."
24 Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: "**Dacă voiește cineva**
să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea
și să Mă urmeze.
25 **Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde,**
iar oricine își va pierde viața pentru Mine o va găsi.
26 **Căci ce-i va folosi cuiva dacă va câștiga toată**
lumea și-și va pierde viața? Sau ce va da un om în
schimbul vieții sale?
27 **Căci Fiul Omului va veni în slava Tatălui Său cu**
îngerii Săi și atunci va da fiecăruia după faptele sale.

28 **Adevărat vă spun că sunt unii care stau aici și care nu vor gusta nicidecum moartea până când nu vor vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Sa.”**

17

1 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele său, și i-a dus singuri pe un munte înalt.
2 El s-a schimbat înaintea lor. Fața Lui a strălucit ca soarele, iar hainele Lui au devenit albe ca lumina.
3 Iată că Moise și Ilie li s-au arătat vorbind cu el.
4 Petru a luat cuvântul și a zis lui Isus: “Doamne, bine este să fim aici. Dacă vrei, să facem aici trei corturi: unul pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.”
5 Pe când vorbea El încă, iată că un nor strălucitor i-a acoperit cu umbra sa. Și iată că din nor a ieșit un glas care zicea: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea. Ascultați-L!”.
6 Ucenicii, când au auzit, au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte tare.
7 Isus a venit, i-a atins și le-a zis: **“Ridicați-vă și nu vă temeți.”**
8 Ridicându-și ochii, nu au văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.
9 Pe când se coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: **“Să nu spuneți nimănui ce ați văzut, până ce Fiul Omului nu va învia din morți.”**
10 Ucenicii Lui L-au întrebat și I-au zis: “Atunci de ce zic cărturarii că Ilie trebuie să vină mai întâi?”
11 Isus le-a răspuns: “**Ilie vine mai întâi și va restabili toate lucrurile;**
12 **dar Eu vă spun că Ilie a venit deja, și ei nu L-au recunoscut, ci i-au făcut ce au vrut. Tot așa și Fiul Omului va suferi din partea lor”.**
13 Atunci discipolii au înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul.
14 Când au ajuns la mulțime, a venit la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui și I-a zis:
15 “Doamne, ai milă de fiul meu, care este epileptic și suferă cumplit, căci de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.
16 L-am adus la discipolii Tăi și nu au putut să-l vindece.”
17 Isus a răspuns: **“Neam necredincios și pervers! Până când voi mai fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l aici la Mine!”**
18 Isus a mustrat demonul și acesta a ieșit din el, iar băiatul a fost vindecat din ceasul acela.

19 Atunci ucenicii au venit la Isus în particular și au zis:
“De ce n-am putut să-l scoatem afară?”
20 El le-a zis: “Din pricina **necredinței voastre. Căci vă**
spun cu adevărat că, dacă veți avea credință cât un
grăunte de muștar, veți spune acestui munte: “Mută-
te de aici încolo”, și se va muta; și nimic nu vă va fi
imposibil.
21 **Dar acest fel nu iese decât prin rugăciune și prin**
post.”
22 Pe când stăteau în Galileea, Isus le-a zis: “**Fiul Omului**
va fi dat în mâinile oamenilor
23 și **ei Îl vor ucide, iar a treia zi va învia.”**
Le-a părut nespus de rău.
24 După ce au ajuns în Capernaum, cei care strângeau
monedele de didracma au venit la Petru și i-au zis: “Nu
cumva învățătorul tău plătește didracma?”
25 El a răspuns: “Ba da.”
Când a intrat în casă, Isus l-a anticipat și i-a zis: “**Ce crezi,**
Simone? De la cine primesc regii pământului taxă sau
tribut? De la copiii lor sau de la străini?”.
26 Petru i-a zis: “De la străini.”
Isus i-a spus: “**De aceea copiii sunt scutiți.**
27 **Dar, ca să nu-i facem să se poticnească, du-te la**
mare, aruncă un cârlig și ia primul pește care iese
la suprafață. Când îi vei deschide gura, vei găsi o
monedă de un stater. Ia-o și dă-le-o pentru mine și
pentru tine.”

18

1 În ceasul acela, ucenicii au venit la Isus și au zis: “Cine
este cel mai mare în Împărăția cerurilor?”
2 Isus a chemat la Sine un copilaș, l-a așezat în mijlocul
lor
3 și le-a zis: “**Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți**
întoarce și nu veți fi ca niște copilași, nu veți intra
nicidecum în Împărăția cerurilor.
4 **Așadar, oricine se smerește ca acest copilaș este cel**
mai mare în Împărăția Cerurilor.
5 **Oricine primește un astfel de copilaș în numele**
meu mă primește pe mine,
6 **dar oricine face să se poticnească unul dintre acești**
copilași care cred în mine, ar fi mai bine pentru el
dacă i s-ar atârna de gât o piatră de moară uriașă și
s-ar scufunda în adâncul mării.

7 **“Vai de lume, din pricina prilejurilor de poticnire!**
Căci trebuie să vină ocaziile, dar vai de persoana prin
care vine ocazia!
8 **Dacă mâna sau piciorul tău te face să te poticnești,**
taie-le și leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru
tine să intri în viață mutilat sau schilodit, decât să ai
două mâini sau două picioare pentru a fi aruncat în
focul veșnic.
9 **Dacă ochiul tău te face să te poticnești, smulge-l și**
aruncă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri
în viață cu un singur ochi, decât să ai doi ochi pentru
a fi aruncat în gheena de foc.
10 **Ai grijă să nu disprețuiești pe unul dintre acești**
micuți, căci vă spun că în ceruri îngerii lor văd
întotdeauna fața Tatălui meu care este în ceruri.
11 **Căci Fiul Omului a venit să salveze ceea ce era**
pierdut.
12 **“Ce părere ai? Dacă un om are o sută de oi și una**
dintre ele se rătăcește, nu le lasă el pe cele nouăzeci
și nouă, nu se duce la munte și nu o caută pe cea
rătăcită?
13 **Dacă o găsește, cu siguranță vă spun că se bucură**
pentru ea mai mult decât pentru cele nouăzeci și nouă
care nu s-au rătăcit.
14 **Tot așa, nici Tatăl vostru, care este în ceruri, nu**
vrea să piară unul dintre acești prunci.
15 **Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, du-te**
și arată-i greșeala lui, numai între tine și el. Dacă te
ascultă, ai recâștigat pe fratele tău.
16 **Dar, dacă nu ascultă, ia cu tine încă unul sau doi,**
pentru ca, la gura a doi sau trei martori, orice cuvânt
să fie confirmat.
17 **Dacă refuză să-i asculte, spuneți acest lucru**
adunării. Dacă refuză să asculte și adunarea, să fie
pentru voi ca un neam sau ca un vameș.
18 **Adevărat vă spun că tot ce veți lega pe pământ va**
fi fost legat în cer și tot ce veți dezlega pe pământ va
fi fost dezlegat în cer.
19 **Și iarăși, cu adevărat vă spun că, dacă doi dintre**
voi se vor învoi pe pământ cu privire la orice lucru pe
care îl vor cere, li se va face de către Tatăl Meu care
este în ceruri.
20 **Căci unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu,**
acolo sunt și Eu în mijlocul lor.”

21 Atunci Petru a venit și I-a zis: “Doamne, de câte ori va
păcătui fratele meu împotriva mea, și eu îl voi ierta? Până

de șapte ori?”
22 Isus i-a zis: “**Nu-ți spun până la șapte ori, ci până**
la șaptezeci de ori câte șapte.
23 De **aceea, Împărăția cerurilor se aseamănă cu un**
rege care voia să regleze conturile cu slujitorii săi.
24 **Când a început să regleze, i s-a adus unul care îi**
datora zece mii de talanți.
25 **Dar, pentru că nu putea plăti, stăpânul său a**
poruncit să fie vândut, împreună cu soția, copiii și
tot ce avea, și să se facă plata.
26 **Slujitorul a căzut, așadar, și a îngenuncheat**
înaintea lui, zicând: “Doamne, ai răbdare cu mine
și îți voi plăti totul!”.
27 **Stăpânul acelui rob, cuprins de compasiune, i-a**
dat drumul și i-a iertat datoria.
28 **Dar robul acela a ieșit afară și a găsit pe unul din**
tovarășii săi de slujbă care îi datora o sută de denari;
l-a apucat și l-a luat de gât, zicând: “Plătește-mi ce ai
de plătit!”.
29 **Și a căzut sluga lui la picioarele lui și l-a rugat,**
zicând: “Ai răbdare cu mine și-ți voi răsplăti!”.
30 Dar **el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță**
până ce va plăti ce i se cuvine.
31 Când au **văzut tovarășii lui de slujbă ce se făcuse,**
s-au mâhnit foarte tare și au venit și au povestit
stăpânului lor tot ce se făcuse.
32 **Atunci stăpânul său l-a chemat înăuntru și i-a**
zis: “Slugă ticăloasă! Ți-am iertat toată datoria aceea
pentru că m-ai implorat.
33 N-ar fi trebuit să ai **și tu milă de tovarășul tău de**
slujbă, așa cum am avut eu milă de tine?”
34 **Stăpânul său s-a mâniat și l-a dat pe el**
torționarilor până când va plăti tot ce i se cuvenea.
35 **Așava face și Tatăl meu ceresc cu voi, dacă nu-l**
veți ierta fiecare din inimă pe fratele vostru pentru
greșelile lui.”

19

1 După ce a isprăvit Isus aceste cuvinte, a plecat din
Galileea și a ajuns în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.
2 L-au urmat mulțimi mari de oameni și El i-a vindecat
acolo.
3 Fariseii au venit la El și L-au pus la încercare, zicând:
“Este îngăduit oare unui bărbat să divorțeze de nevastă-sa
pentru orice motiv?”

4 El a răspuns: “**Nu ați citit că Cel ce i-a făcut de la**
început i-a făcut bărbat și femeie,
5 **și a zis: “De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe**
mama sa și se va uni cu femeia sa, și cei doi vor fi un
singur trup?”
6 **Astfel că nu mai sunt doi, ci un singur trup.**
Așadar, ceea ce Dumnezeu a unit, să nu lase omul să
despartă.”
7 Și l-au întrebat: “Atunci de ce ne-a poruncit Moise să-i
dăm certificatul de divorț și să divorțăm de ea?”
8 Și le-a zis: “**Moise, din pricina împietririi inimilor**
voastre, v-a îngăduit să divorțați de nevestele voastre,
dar de la început nu a fost așa.
9 **Eu vă spun că oricine divorțează de soția sa, cu**
excepția imoralității sexuale, și se căsătorește cu alta,
comite adulter; iar cel care se căsătorește cu ea când
este divorțată comite adulter.”
10 Ucenicii Lui I-au zis: “Dacă așa se întâmplă cu bărbatul
și cu nevasta lui, nu este bine să te căsătorești.”
11 Dar El le-a zis: “**Nu toți oamenii pot primi cuvântul**
acesta, ci numai aceia cărora le este dat.
12 **Căci sunt eunuci care s-au născut așa din**
pântecele mamei lor, sunt eunuci care au fost făcuți
eunuci de către oameni și sunt eunuci care s-au făcut
eunuci de dragul Împărăției Cerurilor. Cine este în
stare să o primească, să o primească”.
13 Atunci I-au fost aduși niște copilași, ca să pună mâinile
peste ei și să se roage; dar ucenicii îi mustrau.
14 Dar Isus a zis: “**Lăsați-i pe copilași și nu le**
interziceți să vină la Mine, căci Împărăția Cerurilor
este a unora ca aceștia.”
15 Și-a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.
16 Și iată că a venit cineva la El și a zis: “Învățătorule, ce
să fac ca să am viața veșnică?”
17 El i-a zis: “**De ce Mă numești bun? Nimeni nu este**
bun decât unul singur, adică Dumnezeu. Dar dacă vrei
să intri în viață, păzește poruncile”.
18 El i-a zis: “Care dintre ele?”
Isus a spus: “**Să nu ucizi. Să nu comiți adulter”. 'Să**
nu furi'. 'Să nu depui mărturie mincinoasă'.
19 **'Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta'. Și: 'Să**
iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți'”.
20 Tânărul i-a zis: “Toate acestea le știu din tinerețea mea.
Ce-mi mai lipsește?”

21 Isus i-a zis: “**Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde
ce ai, dă săracilor și vei avea o comoară în ceruri; apoi
vino și urmează-Mi.”**
22 Dar tânărul, când a auzit aceasta, a plecat trist, pentru
că era unul care avea averi mari.
23 Isus a zis ucenicilor Săi: “**Adevărat vă spun că un om
bogat va intra cu greu în Împărăția cerurilor.**
24 **Vă spun din nou: este mai ușor să treacă o
cămilă prin urechea unui ac decât să intre un bogat
în Împărăția lui Dumnezeu.”**
25 Ucenicii, auzind aceasta, au rămas foarte mirați, și au
zis: “Cine poate fi mântuit?”
26 Și, uitându-se la ei, Isus a zis: “La **oameni este cu
neputință, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință.”**
27 Atunci Petru a răspuns: “Iată, am lăsat totul și am venit
după Tine. Ce vom avea atunci?”
28 Isus le-a zis: “**Adevărat vă spun că voi, cei ce M-
ați urmat, în vremea când Fiul Omului va ședea pe
scaunul de domnie al slavei Sale, veți ședea și voi pe
douăsprezece scaune de domnie, ca să judecați cele
douăsprezece seminții ale lui Israel.**
29 **Oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată,
sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, de
dragul numelui Meu, va primi de o sută de ori și va
moșteni viața veșnică.**
30 **Dar mulți vor fi cei din urmă care sunt primii și
cei dintâi care sunt ultimii.**

20

1 **“Căci Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om,
stăpânul unei gospodării, care a ieșit dis-de-dimineață
să angajeze lucrători pentru via sa.**
2 După ce s-a **înțeles cu muncitorii pentru un denar
pe zi, i-a trimis în via sa.**
3 **A ieșit pe la ora trei și a văzut pe alții care stăteau
degeaba în piață.**
4 **Și le-a zis: “Mergeți și voi în vie și vă voi da ce este
drept. Și ei au plecat.**
5 **A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea
și a făcut la fel.**
6 **Pe la ceasul al unsprezecelea a ieșit și a găsit pe
alții care stăteau degeaba. El i-a întrebat: “De ce stați
aici toată ziua degeaba?**”.
7 **Ei I-au răspuns: “Pentru că nimeni nu ne-a
angajat.**

“El le-a zis: “Mergeți și voi în vie și veți primi tot ce este drept”.
8 **“Când s-a făcut seară, stăpânul viei a zis administratorului său: “Cheamă lucrătorii și dă-le plata, de la cel din urmă până la cel dintâi”.**
9 **“Când au venit cei care fuseseră angajați pe la ora unsprezece, au primit fiecare câte un denar.**
10 **Când au venit cei dintâi, au presupus că vor primi mai mult; și, de asemenea, și ei au primit fiecare câte un denar.**
11 **Când l-au primit, au cârtit împotriva stăpânului casei,**
12 **zicând: “Aceștia din urmă au cheltuit un singur ceas, și tu i-ai făcut egali cu noi, care am dus povara zilei și căldura arzătoare!**”.
13 **Iar el a răspuns unuia dintre ei: “Prietene, nu-ți fac nici un rău. Nu v-ați înțeles cu mine pentru un denar?**
14 **Ia ceea ce este al tău și du-te. Dorința mea este să dau și acestui din urmă la fel de mult ca și ție.**
15 Nu-mi este **oare permis să fac ce vreau cu ceea ce am? Sau ochiul tău este rău, pentru că eu sunt bun?”**
16 **Astfel, cel din urmă va fi cel dintâi, iar cel dintâi cel din urmă. Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”**
17 Pe când se suia Isus la Ierusalim, i-a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici și, pe drum, le-a zis:
18 “**Iată, ne suim la Ierusalim, și Fiul Omului va fi dat preoților de seamă și cărturarilor, care Îl vor condamna la moarte,**
19 **și-L vor da neamurilor ca să-L batjocorească, să-L biciuiască și să-L răstignească, iar a treia zi va învia.”**
20 Atunci mama fiilor lui Zebedei a venit la El cu fiii ei, îngenunchind și cerându-I un lucru.
21 El a întrebat-o: **“Ce vrei?”**
Ea i-a zis: “Poruncește ca acești doi fii ai mei să șadă, unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, în Împărăția Ta”.
22 Dar Isus i-a răspuns: “**Nu știi ce ceri. Ești în stare să bei paharul pe care voi bea eu și să te botezi cu botezul cu care mă botez eu?”**
Ei i-au spus: “Noi putem”.
23 El le-a zis: “**Voi veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu; dar șederea la dreapta și la stânga Mea nu este a Mea, ci a cui a fost pregătită de Tatăl Meu.”**

24 Când au auzit cei zece, s-au mâniat pe cei doi frați.
25 Dar Isus i-a chemat și le-a zis: “**Știți că domnitorii neamurilor le stăpânesc și că cei mari ale lor le stăpânesc.**
26 **Nu va fi așa între voi; ci oricine vrea să devină mare între voi va fi robul vostru.**
27 **Oricine vrea să fie cel dintâi între voi va fi robul vostru,**
28 **așa cum Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”**
29 Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime a mers după El.
30 Și iată că doi orbi care stăteau pe drum, auzind că Isus trece pe acolo, au strigat: “Doamne, ai milă de noi, Fiul lui David!”
31 Mulțimea i-a mustrat, spunându-le să tacă, dar ei au strigat și mai tare: “Doamne, ai milă de noi, Fiul lui David!”
32 Isus, oprindu-se, i-a chemat și i-a întrebat: **“Ce vreți să fac pentru voi?”**
33 Și I-au zis: “Doamne, ca să ni se deschidă ochii.”
34 Isus, cuprins de compasiune, s-a atins de ochii lor; și îndată ochii lor și-au recăpătat vederea, și au mers după El.

21

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, pe Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,
2 și le-a zis: “**Mergeți în satul care este în fața voastră și îndată veți găsi o măgăriță legată și un mânz cu ea. Dezlegați-i și aduceți-i la mine.**
3 **Dacă vă va spune cineva ceva, să spuneți: “Domnul are nevoie de ei”, și îndată îi va trimite.”**
4 Toate acestea s-au făcut pentru ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin proorocul care zice,
5 “Spune fiicei Sionului,
Iată, Regele vostru vine la voi,
umil, și călare pe un măgar,
pe un mânz, mânzul unei măgărițe.”
6 Ucenicii s-au dus și au făcut cum le poruncise Isus;
7 au adus măgărița și mânzul, au pus hainele lor pe ei și Isus a șezut pe ei.
8 O mulțime foarte mare și-a întins hainele pe drum. Alții au tăiat ramuri din copaci și le-au întins pe drum.
9 Mulțimea care mergea în fața lui și cei care îl urmau strigau întruna: “Osana Fiului lui David! Binecuvântat

este cel care vine în numele Domnului! Osana în cele mai
înalte!”
10 După ce a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a tulburat
și zicea: “Cine este acesta?”
11 Și mulțimile ziceau: “Acesta este proorocul Isus, din
Nazaret din Galileea.”
12 Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu și a izgonit pe
toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat
mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau
porumbei.
13 El le-a zis: **“Este scris: “Casa Mea se va numi casă
de rugăciune”, dar voi ați făcut din ea o peșteră de
tâlhari!”**
14 Șchiopii și orbii veneau la El în templu, și El îi vindeca.
15 Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, văzând
minunile pe care le făcea și pe copiii care strigau în templu
și ziceau: “Osana Fiului lui David!”, s-au indignat
16 și i-au zis: “Auzi ce spun aceștia?”
Isus le-a zis: **“Da, dar nu ați citit niciodată: “Din
gura copiilor și a celor ce alăptează, ai desăvârșit
lauda?””.**
17 Și lăsându-i, a ieșit din cetate și s-a dus în Betania și a
tăbărât acolo.
18 Dimineața, pe când se întorcea în cetate, îi era foame.
19 Văzând un smochin lângă drum, s-a apropiat de el și n-
a găsit pe el decât frunze. I-a spus: **“Să nu mai fie niciun
fruct de la tine în veci!”**
Imediat smochinul s-a uscat.
20 Ucenicii, văzând aceasta, s-au mirat și au zis: “Cum de
s-a uscat smochinul îndată?”
21 Isus le-a răspuns: “**Adevărat vă spun că, dacă aveți
credință și nu vă îndoiți, nu numai că veți face ce s-a
făcut cu smochinul, ci chiar dacă ați spune muntelui
acesta: “Ridică-te și aruncă-te în mare”, se va face.**
22 **Toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune,
crezând, le veți primi.”**
23 După ce a intrat în Templu, preoții cei mai de seamă
și bătrânii norodului au venit la El, pe când învăța El, și
I-au zis: “Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Cine ți-a dat
această autoritate?”
24 Isus le-a răspuns: “**Și eu vă voi pune o întrebare;
dacă îmi veți răspunde, vă voi spune și eu cu ce putere
fac aceste lucruri.**
25 **Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer sau de la
oameni?”**
Ei se gândeau între ei, zicând: “Dacă spunem: “Din cer”,
ne va întreba: “De ce nu l-ați crezut?”

26 Dar dacă spunem: “De la oameni”, ne temem de
mulțime, căci toți îl consideră pe Ioan ca profet”.
27 Ei au răspuns lui Isus și au zis: “Nu știm.”
El le-a mai spus: “**Nu vă voi spune nici cu ce putere
fac aceste lucruri.**
28 **Dar voi ce credeți? Un om avea doi fii; a venit la
primul și i-a zis: “Fiule, du-te astăzi să lucrezi în via
mea!”.**
29 **El a răspuns: “Nu vreau!” Dar, după aceea, s-a
răzgândit și s-a dus.**
30 **A venit la al doilea și i-a spus același lucru. El a
răspuns: “Mă duc, domnule”, dar nu s-a dus.**
31 **Care dintre cei doi a făcut voia tatălui său?”**
I-au spus: “Cel dintâi”.
Isus le-a zis: “**Adevărat vă spun că vameșii și
prostituatele intră înaintea voastră în Împărăția lui
Dumnezeu.**
32 **Căci Ioan a venit la voi pe calea dreptății și voi nu
l-ați crezut, dar vameșii și prostituatele l-au crezut.
Când l-ați văzut, nici măcar nu v-ați pocăit după
aceea, ca să-l credeți.**
33 **“Ascultați o altă pildă. Era un om care era
stăpânul unei gospodării și care a plantat o vie, a pus
un gard în jurul ei, a săpat în ea o presă de vin, a
construit un turn, a dat-o în arendă unor agricultori
și a plecat în altă țară.**
34 **Când s-a apropiat sezonul de recoltare a roadei,
el și-a trimis slujitorii la fermieri ca să-i primească
roadele.**
35 **Fermierii i-au luat slujitorii, au bătut pe unul, au
ucis pe altul și au ucis cu pietre pe altul.**
36 **A trimis din nou alți slujitori, mai mulți decât
primii, și s-au purtat cu ei la fel.**
37 **După aceea însă, a trimis la ei pe fiul său,
spunând: “Îl vor respecta pe fiul meu”.**
38 **Dar țăranii, când au văzut pe fiu, au zis între ei:
“Acesta este moștenitorul”. Haideți să-l omorâm și
să-i luăm moștenirea'.**
39 **Și l-au luat și l-au aruncat afară din vie, apoi l-au
omorât.**
40 **Când va veni, așadar, stăpânul viei, ce va face cu
acei țărani?”**
41 Ei i-au spus: “Îi va nimici pe acești oameni nenorociți și
va da via în arendă altor agricultori, care îi vor da roadele
la vremea lor.”
42 Isus le-a zis: “**N-ați citit niciodată în Scriptură?**

**“Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost numit șef de colț.
Aceasta a fost de la Domnul.
Este minunat în ochii noștri”?**

43 De **aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care își va face roadele.**
44 Cine va cădea **pe piatra aceasta va fi sfărâmat, dar pe oricine va cădea, îl va împrăștia ca praful.”**
45 Preoții cei mai de seamă și fariseii, auzind pildele Lui, au înțeles că vorbea despre ei.
46 Când au căutat să îl prindă, s-au temut de mulțime, pentru că îl considerau profet.

22

1 Isus, răspunzând, le-a vorbit iarăși în pilde, zicând:
2 **“Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut un ospăț de nuntă pentru fiul său**
3 și a **trimis pe slujitorii săi să cheme pe cei invitați la nuntă, dar aceștia n-au vrut să vină.**
4 **A trimis din nou alți slujitori, spunând: “Spuneți-le celor care sunt invitați: “Iată, am pregătit cina mea. Vitele și îngrășămintele mele sunt ucise și toate lucrurile sunt gata. Veniți la ospățul de nuntă!””'”.**
5 **Dar ei au luat totul în derâdere și au plecat, unul la ferma lui, altul la marfa lui;**
6 **iar ceilalți i-au înșfăcat slujitorii, i-au tratat cu rușine și i-au ucis.**
7 **Când a auzit asta, regele s-a înfuriat și și-a trimis armatele, i-a nimicit pe acei ucigași și le-a ars cetatea.**
8 **Și a zis robilor săi: “Nunta este gata, dar cei ce au fost invitați nu au fost vrednici.**
9 **Duceți-vă, așadar, la intersecțiile drumurilor și, pe câți veți găsi, invitați-i la nuntă'.**
10 **Slujitorii aceia au ieșit pe drumuri și au adunat pe câți au găsit, atât pe cei răi, cât și pe cei buni. Nunta s-a umplut de invitați.**
11 **Dar când a intrat regele să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu avea haine de nuntă,**
12 **și l-a întrebat: “Prietene, cum ai intrat aici fără haine de nuntă?” El a rămas fără cuvinte.**
13 **Atunci regele a zis slujitorilor: “Legați-l de mâini și de picioare, luați-l și aruncați-l în întunericul de afară. Acolo va fi plânsul și scrâșnitul dinților”.**
14 **Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”**

15 Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să-l prindă
în discuția lui.
16 Și au trimis la el pe ucenicii lor și pe Irodieni, zicând:
"Învățătorule, știm că ești cinstit și că înveți calea lui
Dumnezeu cu adevărat, indiferent pe cine înveți, pentru
că nu ești părtinitor față de nimeni.
17 Spuneți-ne, așadar, ce credeți? Este sau nu legitim să
plătim impozite Cezarului?"
18 Dar Isus, înțelegând răutatea lor, a zis: "**Pentru ce Mă
încercați, fățarnicilor?**
19 **Arătați-Mi banii de impozit."**
I-au adus un denar.
20 Și i-a întrebat: **"Al cui este chipul acesta și
inscripția aceasta?"**
21 Ei i-au zis: "Al Cezarului".
Apoi le-a zis: "**Dați deci Cezarului ce este al Cezarului
și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu".**
22 Când au auzit, s-au mirat, L-au lăsat și au plecat.
23 În ziua aceea au venit la El saducheii, care zic că nu
există înviere. L-au întrebat
24 și i-au zis: "Învățătorule, Moise a zis: "Dacă un om
moare fără să aibă copii, fratele său să se căsătorească cu
femeia lui și să ridice urmași fratelui său.
25 Or, erau cu noi șapte frați. Cel dintâi s-a căsătorit și a
murit și, neavând urmași, și-a lăsat soția fratelui său.
26 La fel, și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.
27 După ei toți, femeia a murit.
28 La înviere, așadar, a cui va fi soția dintre cei șapte?
Căci toți au avut-o."
29 Dar Isus le-a răspuns: "**Vă înșelați, căci nu
cunoașteți Scripturile și nu știți puterea lui Dum-
nezeu.**
30 **Căci la înviere nu se căsătoresc și nici nu sunt
dați în căsătorie, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în
ceruri.**
31 **Dar, în ce privește învierea morților, nu ați citit
ce v-a spus Dumnezeu, când a zis:**
32 "**Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui
Isaac și Dumnezeul lui Iacov"? Dumnezeu nu este
Dumnezeul morților, ci al celor vii."**
33 Când au auzit mulțimile, au rămas uimite de
învățătura lui.
34 Dar fariseii, auzind că i-a redus la tăcere pe saduchei,
s-au adunat.
35 Unul dintre ei, un avocat, i-a pus o întrebare, punându-
l la încercare.

36 “Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din
Lege?”
37 Isus i-a zis: “**Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău
din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul
tău.**
38 **Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.**
39 **A doua, la fel, este aceasta: “Să iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți”.**
40 **Toată Legea și profeții depind de aceste două
porunci.”**
41 Pe când se adunaseră fariseii, Isus le-a pus o întrebare,
42 și le-a zis: **“Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu
este El?”**
I-au spus: “De David”.
43 El le-a zis: “**Cum deci David, în Duhul Sfânt, Îl
numește Domn, zicând,**
44 **“Domnul a zis Domnului meu,
stai la dreapta mea,
până când voi face din vrăjmașii tăi un scăunel
pentru picioarele tale”?**
45 **“Dacă David îl numește Domn, cum este el fiul
său?”**
46 Nimeni n-a putut să-i răspundă nimic și nimeni n-a
îndrăznit să-i mai pună vreo întrebare din ziua aceea.

23

1 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și ucenicilor Săi,
2 și a zis: “**Cărturarii și fariseii stau pe scaunul lui
Moise.**
3 **Așadar, tot ce vă spun ei să observați, observați și
faceți, dar nu faceți faptele lor; căci ei spun și nu fac.**
4 **Căci ei leagă poveri grele, greu de purtat, și le pun
pe umerii oamenilor, dar ei înșiși nu vor să ridice un
deget pentru a-i ajuta.**
5 **Ci își fac toate faptele lor ca să fie văzute de
oameni. Își lărgesc filacteriile și își lărgesc franjurile
hainelor lor,**
6 **și le place locul de cinste la sărbători, locurile cele
mai bune din sinagogi,**
7 **salutul în piețe și să fie numiți de oameni “Rabi,
Rabi, Rabi”.**
8 **Dar voi nu trebuie să fiți numiți “Rabi”, căci unul
singur este învățătorul vostru, Hristosul, și voi toți
sunteți frați.**
9 **Nu numiți pe nimeni de pe pământ Tatăl vostru,
căci unul singur este Tatăl vostru, Cel din ceruri.**

10 Și nu vă **numiți nici stăpâni, căci unul singur este**
stăpânul vostru, Hristosul.
11 **Ci cel care este cel mai mare dintre voi va fi robul**
vostru.
12 **Cine se înalță va fi smerit, iar cine se smerește va**
fi înălțat.
13 **“Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici! Căci**
voi devorați casele văduvelor și, ca un pretext, faceți
rugăciuni lungi. De aceea veți primi o condamnare și
mai mare.
14 **“Dar vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici!**
Pentru că voi închideți Împărăția Cerurilor împotriva
oamenilor; pentru că voi înșivă nu intrați înăuntru, și
nici pe cei care intră nu-i lăsați să intre.
15 **Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților! Pentru**
că voi călătoriți pe mare și pe uscat ca să faceți un
singur proselit; și când acesta devine unul, îl faceți de
două ori mai fiu al Gheenei decât voi înșivă.
16 **“Vai de voi, călăuze oarbe, care ziceți: “Oricine se**
jură pe templu, nu este nimic; dar oricine se jură pe
aurul templului, este obligat.
17 **Voi, nebuni orbi! Căci ce este mai mare, aurul sau**
templul care sfințește aurul?
18 **Și: “Oricine se jură pe altar, nu este nimic; dar**
oricine se jură pe darul care este pe el, este obligat?”
19 **Nebuni orbi! Căci ce este mai mare, darul sau**
altarul care sfințește darul?
20 **Așadar, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce**
este pe el.
21 Cine se **jură pe templu, se jură pe el și pe cel care**
a locuit în el.
22 **Cine se jură pe cer, se jură pe tronul lui Dumnezeu**
și pe cel care stă pe el.
23 **“Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru**
că voi dați zeciuială la mentă, mărar și chimen și
ați lăsat deoparte cele mai grele lucruri ale Legii:
dreptatea, mila și credința. Dar trebuia să le faceți
pe acestea și să nu le lăsați pe celelalte nefăcute.
24 **Voi, călăuze oarbe, care strecurați un țânțar și**
înghițiți o cămilă!
25 **“Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru**
că voi curățați partea exterioară a paharului și a far-
furiei, dar înăuntru sunt pline de jaf și de nedreptate.
26 **Fariseu orb, curăță mai întâi interiorul paharului**
și al platoului, pentru ca și exteriorul lui să devină
curat.

27 **“Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru**
că sunteți ca niște morminte albite, care în afară par
frumoase, dar înăuntru sunt pline de oase de morți și
de toată necurăția.
28 **Tot așa și voi, în aparență, păreți drepți în**
fața oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de
fățărnicie și de nelegiuire.
29 **“Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici! Căci voi**
zidiți mormintele profeților și împodobiți mormintele
drepților
30 **și spuneți: “Dacă am fi trăit în zilele părinților**
noștri, nu am fi fost părtași cu ei la sângele pro-
feților”.
31 **De aceea vă mărturisiți vouă înșivă că sunteți**
copiii celor care au ucis pe profeți.
32 **Umpleți, așadar, măsura părinților voștri.**
33 **Voi, șerpi, urmași ai viperelor, cum veți scăpa de**
judecata Gheenei?
34 **De aceea, iată, trimit la voi profeți, înțelepți și**
cărturari. Pe unii dintre ei îi veți ucide și îi veți
răstigni, iar pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre
și îi veți persecuta din cetate în cetate,
35 pentru **ca asupra voastră să cadă tot sângele**
neprihănit vărsat pe pământ, de la sângele
neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia,
fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar și
altar.
36 Cu **siguranță vă spun că toate aceste lucruri vor**
veni peste această generație.
37 **“Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe prooroci și**
ucizi cu pietre pe cei trimiși la ea! De câte ori aș fi
vrut să-ți adun copiii, cum își adună găina puii sub
aripi, și tu n-ai vrut!
38 **Iată, casa ta este lăsată pustie pentru tine.**
39 **Căcivă spun că nu mă veți mai vedea de acum**
înainte, până când nu veți zice: “Binecuvântat este
cel ce vine în numele Domnului!”.”

24

1 Isus a ieșit din templu și mergea pe drumul Său.
Discipolii săi au venit la el ca să-i arate clădirile templului.
2 Dar el le-a răspuns: “**Voi vedeți toate aceste lucruri,**
nu-i așa? Cu siguranță vă spun că nu va rămâne aici
piatră peste piatră care să nu fie dărâmată.”
3 Pe când ședea El pe Muntele Măslinilor, ucenicii au
venit la El în particular și I-au zis: “Spune-ne, când se vor

întâmpla aceste lucruri? Care este semnul venirii Tale și al
sfârșitului veacului?”
4 Isus le-a răspuns: “Luați **seama ca nimeni să nu vă**
rătăcească.
5 **Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: “Eu**
sunt Hristosul”, și vor duce pe mulți în rătăcire.
6 **Veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie.**
Aveți grijă să nu vă tulburați, căci toate acestea
trebuie să se întâmple, dar sfârșitul nu este încă.
7 **Căci se va ridica națiune împotriva națiunii și**
regat împotriva regatului, și vor fi foamete, ciumă și
cutremure în diferite locuri.
8 **Dar toate aceste lucruri sunt începutul durerilor**
nașterii.
9 **“Atunci vă vor da pe voi la asuprire și vă vor ucide.**
Veți fi urâți de toate neamurile din cauza numelui
Meu.
10 **Atunci mulți se vor poticni, se vor preda unii pe**
alții și se vor urî unii pe alții.
11 Se **vor ridica mulți profeți falși și vor duce pe mulți**
în rătăcire.
12 **Pentru că se va înmulți nelegiuirea, dragostea**
multora se va răci.
13 **Dar cel care va răbda până la sfârșit va fi**
mântuit.
14 **Această Veste Bună a Împărăției va fi**
propovăduită în toată lumea, ca mărturie pentru
toate națiunile, și atunci va veni sfârșitul.
15 “**Când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care**
s-a vorbit prin proorocul Daniel, stând în sfântul locaș
(să înțeleagă cititorul),
16 **atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în munți.**
17 **Cel care este pe acoperișul casei să nu se coboare**
să scoată lucrurile care sunt în casa lui.
18 **Cel care este pe câmp să nu se întoarcă să își ia**
hainele.
19 **Dar vai de cele însărcinate și de mamele care**
alăptează în acele zile!
20 **Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul iernii**
și nici într-un Sabat,
21 **pentru că atunci va fi o mare suferință, așa cum**
nu a fost de la începutul lumii până acum, nu, și nici
nu va fi vreodată.
22 **Dacă acele zile nu ar fi fost scurtate, nicio făptură**
nu ar fi fost salvată. Dar, de dragul celor aleși, acele
zile vor fi scurtate.

23 **Dacă vă va spune cineva: "Iată, aici este Hristosul!" sau: "Iată!", nu-l credeți.**
24 Căci se **vor ridica falși hristoși și falși profeți, care vor face semne și minuni mari, ca să ducă în rătăcire, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși.**
25 **"Iată, v-am spus mai dinainte.**
26 **De aceea, dacă vă vor spune: "Iată-l în pustie", nu ieșiți; sau "Iată-l în lăcașuri", nu credeți.**
27 **Căci, după cum fulgerul fulgeră de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.**
28 **Căci oriunde este cadavrul, acolo se adună vulturii**.
29 **"Dar îndată după suferința acelor zile, soarele se va întuneca, luna nu va mai lumina, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor clătina;**
30 și **atunci va apărea pe cer semnul Fiului Omului. Atunci toate seminițiile pământului vor plânge și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu mare slavă.**
31 **El va trimite pe îngerii Săi cu un sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Săi din cele patru vânturi, de la un capăt la altul al cerului.**
32 **"Învățați acum de la smochin pilda aceasta: Când ramura lui s-a înmuiat și produce frunze, știți că vara este aproape.**
33 Tot **așa și voi, când vedeți toate aceste lucruri, știți că El este aproape, chiar la uși.**
34 **Adevărat vă spun că generația aceasta nu va trece până când nu se vor împlini toate aceste lucruri.**
35 **Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.**
36 **Dar nimeni nu știe ziua și ceasul acela, nici îngerii din ceruri, ci numai Tatăl Meu.**
37 **Cum au fost zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.**
38 **Căci, după cum în zilele de dinaintea potopului mâncau și beau, se căsătoreau și se dădeau în căsătorie, până în ziua în care Noe a intrat în corabie,**
39 **și nu au știut până când a venit potopul și i-a luat pe toți, așa va fi și venirea Fiului Omului.**
40 **Atunci doi oameni vor fi pe câmp: unul va fi luat și unul va rămâne.**
41 **Două femei vor fi măcinând la moară: una va fi luată și una va fi lăsată.**
42 **Vegheați deci, căci nu știți în ce ceas vine Domnul vostru.**

43 **Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut în**
ce ceas al nopții va veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi
îngăduit să i se spargă casa.
44 **De aceea și voi fiți gata, căci în ceasul la care nu**
vă așteptați, Fiul Omului va veni.
45 **Cine este robul credincios și înțelept, pe care l-a**
pus stăpânul său peste casa sa, ca să le dea hrana la
vremea potrivită?
46 **Ferice de robul acela pe care îl găsește făcând așa**
când vine stăpânul său!
47 Cu **siguranță vă spun că îl va pune peste tot ce are.**
48 **Dar dacă robul acela rău va zice în inima lui:**
“Stăpânul meu întârzie să vină”,
49 **și va începe să-și bată tovarășii de slujbă, să**
mănânce și să bea cu bețivii,
50 **stăpânul acelui rob va veni într-o zi când nu se va**
aștepta și într-un ceas când nu va ști,
51 și-l **va tăia în bucăți și-i va rândui partea lui cu**
ipocriții. Acolo va fi plânsul și scrâșnitul dinților.

25

1 **“Atunci Împărăția Cerurilor va fi ca zece fecioare**
care și-au luat lămpile și au ieșit în întâmpinarea
mirelui.
2 **Cinci dintre ele erau nebune, iar cinci erau**
înțelepte.
3 Cele care **erau nebune, când și-au luat lămpile, nu**
au luat ulei cu ele,
4 **dar cele înțelepte au luat ulei în vasele lor**
împreună cu lămpile lor.
5 **Și, pe când întârzia mirele, toate au adormit și au**
dormit.
6 **Dar la miezul nopții s-a auzit un strigăt: “Iată! Vine**
mirele! Ieșiți în întâmpinarea lui!
7 **Atunci toate acele fecioare s-au sculat și și-au**
aranjat lămpile.
8 Cele **nebune au zis celor înțelepte: “Dați-ne puțin**
din untdelemnul vostru, căci lămpile noastre se sting.
9 **Dar înțeleptele au răspuns: “Și dacă nu este destul**
pentru noi și pentru voi? Mergeți mai degrabă la cei
care vând și cumpărați pentru voi înșivă'.
10 În **timp ce ele se duceau să cumpere, a venit mirele,**
și cele care erau pregătite au intrat cu el la ospățul de
nuntă, și ușa s-a închis.
11 **După aceea au venit și celelalte fecioare, zicând:**
“Doamne, Doamne, deschide-ne!”.

12 **Dar El a răspuns: “Adevărat vă spun că nu vă**
cunosc.
13 **Vegheați, deci, pentru că nu știți nici ziua, nici**
ceasul în care va veni Fiul Omului.
14 **Căci este ca un om care se duce în altă țară, care**
și-a chemat slugile sale și le-a încredințat bunurile
sale.
15 **Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul,**
și altuia unul, fiecăruia după putința lui. Apoi și-a
continuat călătoria.
16 **Imediat, cel care a primit cei cinci talanți s-a dus**
și a făcut schimb cu ei și a făcut alți cinci talanți.
17 La **fel, și cel care a primit cei doi a mai câștigat**
încă doi.
18 **Dar cel care a primit un talant s-a dus, a săpat în**
pământ și a ascuns banii stăpânului său.
19 **“După multă vreme, a venit stăpânul acelor robi**
și a făcut socoteli cu ei.
20 **Cel care primise cei cinci talanți a venit și a adus**
alți cinci talanți, zicând: “Doamne, mi-ai dat cinci
talanți. Iată, am câștigat alți cinci talanți în plus față
de ei'.
21 **Domnul său i-a zis: “Bine, slugă bună și credin-**
cioasă. Ai fost credincios peste puține lucruri, te voi
pune peste multe lucruri. Intră în bucuria stăpânului
tău'.
22 **Și cel ce a primit cei doi talanți a venit și a zis:**
“Doamne, mi-ai dat doi talanți. Iată, am mai câștigat
încă doi talanți în plus față de ei'.
23 **Domnul său i-a zis: “Bine, slugă bună și credin-**
cioasă. Ai fost credincios în privința câtorva lucruri.
Eu te voi pune peste multe lucruri. Intră în bucuria
stăpânului tău'.
24 Cel care **primise un talant a venit și a zis: “Doamne,**
te-am cunoscut că ești un om aspru, că seceri de unde
n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat.
25 M-am **temut, m-am dus și am ascuns talantul tău**
în pământ. Iată că ai ceea ce este al tău'.
26 **Dar stăpânul său i-a răspuns: “Slugă rea și leneșă!**
Știai că secer unde n-am semănat și adun unde n-am
împrăștiat.
27 **Trebuia deci să fi depus banii mei la bancheri**
și, la venirea mea, să-i primesc înapoi pe ai mei cu
dobândă.
28 Luați **deci talantul de la el și dați-l celui care are**
zece talanți.

29 **Căci fiecăruia care are i se va da și va avea din belșug, dar celui care nu are i se va lua chiar și ceea ce are.**
30 Aruncați-l pe **robul nefolositor în întunericul de afară, unde va fi plâns și scrâșnit din dinți.**

31 **“Dar când va veni Fiul Omului în slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale.**
32 **Înaintea Lui se vor aduna toate neamurile și El le va despărți unele de altele, așa cum un păstor desparte oile de capre.**
33 **El va pune oile la dreapta Sa, iar caprele la stânga.**
34 **Atunci Regele le va spune celor de la dreapta sa: 'Veniți, binecuvântați de Tatăl meu, moșteniți Împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii;**
35 **căci mie mi-a fost foame și voi mi-ați dat de mâncare. Mi-a fost sete și mi-ați dat să beau. Am fost străin și m-ați primit în casă.**
36 am **fost gol și m-ați îmbrăcat. Am fost bolnav și m-ați vizitat. Am fost în închisoare și ați venit la mine.**

37 **Atunci cei drepți Îi vor răspunde și vor zice: “Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Te-am hrănit, sau însetat și Ți-am dat de băut?**
38 **Când Te-am văzut străin și Te-am primit la noi, sau gol și Te-am îmbrăcat?**
39 **Când Te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit la Tine?”.**
40 **Împăratul le va răspunde: “Adevărat vă spun că, pentru că ați făcut aceasta unuia dintre acești frați ai Mei cei mai mici, Mie Mi-ați făcut-o.**
41 **Apoi va spune și celor de la stânga: 'Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, pregătit diavolului și îngerilor lui;**
42 **pentru că am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau;**
43 am **fost străin și nu M-ați găzduit; gol și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu M-ați vizitat'.**

44 **Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut noi flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Te-am ajutat?**
45 **Atunci El le va răspunde și le va zice: “Adevărat vă spun că, dacă n-ați făcut lucrul acesta unuia dintre cei mai mici dintre aceștia, nici Mie nu Mi l-ați făcut.**

46 **Aceștiavor pleca la pedeapsa veșnică, dar cei**
drepți la viața veșnică.”

26

1 După ce a isprăvit toate aceste cuvinte, Isus a zis
ucenicilor Săi:
2 “**Știți că peste două zile vine Paștele și Fiul Omului**
va fi dat spre răstignire.”
3 Atunci preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii
poporului s-au adunat în curtea marelui preot, care se
numea Caiafa.
4 S-au sfătuit împreună ca să prindă pe Isus prin
înșelăciune și să-L omoare.
5 Dar ei au spus: “Nu în timpul sărbătorii, ca să nu se
producă o răscoală în popor”.
6 Pe când era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul,
7 a venit la El o femeie care avea un vas de alabastru cu
mir de mare preț, și a turnat mir pe capul Lui, pe când
ședea la masă.
8 Ucenicii Lui, văzând aceasta, s-au indignat și au zis: “De
ce această risipă?
9 pentru că acest unguent ar fi putut fi vândut cu mult și
dat săracilor.”
10 Dar Isus, știind aceasta, le-a zis: “**De ce tulburați pe**
femeie? Ea a făcut o faptă bună pentru mine.
11 **Pentru că voi aveți întotdeauna săraci cu voi, dar**
pe mine nu mă aveți întotdeauna.
12 **Căci, turnând acest mir pe trupul meu, ea a făcut-**
o ca să mă pregătească pentru înmormântare.
13 **Adevărat vă spun că, oriunde se va propovădui**
această Bună Vestire în toată lumea, se va vorbi și
despre ceea ce a făcut această femeie, ca o amintire a
ei.”
14 Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscari-
oteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă
15 și le-a zis: “Cât vreți să-mi dați dacă vi-l predau?” Și au
cântărit pentru el treizeci de arginți.
16 Din acel moment a căutat prilej să îl trădeze.
17 În prima zi a azimilor, ucenicii au venit la Isus și I-au
zis: “Unde vrei să-Ți pregătim Paștile?”
18 Și a zis: “**Du-te în cetate la un oarecare și spune-**
i: “Învățătorul zice: “Vremea Mea este aproape. Voi
sărbători Paștele în casa ta împreună cu discipolii
mei.""””.
19 Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus și au pregătit
Paștele.

20 Când s-a făcut seară, El stătea la masă cu cei dois-
prezece ucenici.
21 În timp ce mâncau, a zis: “Cu **siguranță vă spun că**
unul dintre voi Mă va trăda.”
22 Ei erau foarte mâhniți, și fiecare dintre ei a început
să-L întrebe: “Nu sunt eu, Doamne, nu-i așa?”
23 El a răspuns: “**Cel ce și-a înmuiat mâna cu mine în**
vasul acesta mă va trăda.
24 **Fiul Omului merge așa cum este scris despre El,**
dar vai de omul prin care va fi trădat Fiul Omului! Mai
bine ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi născut.”
25 Iuda, care L-a trădat, a răspuns: “Nu sunt eu, nu-i așa,
Rabbi?”
El i-a spus: **“Tu ai spus-o”.**
26 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine, a mulțumit
pentru ea și a frânt-o. A dat-o ucenicilor și a zis: “**Luați,**
mâncați; acesta este trupul Meu.”
27 A luat paharul, a mulțumit și le-a dat, zicând: “**Beți-l**
toți,
28 **căci acesta este sângele Meu, al noului legământ,**
care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.
29 **Dar vă spun că nu voi mai bea din acest fruct al**
viței de vie de acum înainte, până în ziua în care îl
voi bea din nou cu voi în Împărăția Tatălui meu.”
30 După ce au cântat un imn, au ieșit pe Muntele
Măslinilor.
31 Atunci Isus le-a zis: “În **noaptea aceasta, toți vă veți**
poticni din pricina Mea, căci este scris: “Voi lovi pe
păstor și oile turmei vor fi risipite.
32 **Dar, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea**
voastră în Galileea.”
33 Dar Petru i-a răspuns: “Chiar dacă toți se vor poticni
din pricina ta, eu nu mă voi poticni niciodată.”
34 Isus i-a zis: “**Adevărat îți spun că în seara aceasta,**
până nu va cânta cocoșul, te vei lepăda de Mine de
trei ori.”
35 Petru I-a zis: “Chiar dacă ar fi să mor cu Tine, nu Mă
voi lepăda de Tine.” Și toți ucenicii au spus la fel.
36 Atunci Isus a venit cu ei la un loc numit Ghetsimani și a
zis ucenicilor Săi: **“Stați aici, până ce Mă voi duce acolo**
să Mă rog.”
37 A luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a
început să se întristeze și să fie foarte tulburat.
38 Și le-a zis: “**Sufletul Meu este foarte îndurerat,**
până la moarte. Rămâneți aici și vegheați cu mine”.

39 El a înaintat puțin, a căzut cu fața la pământ și se ruga,
zicând: “**Tatăl Meu, dacă este cu putință, să treacă de**
la Mine paharul acesta; dar nu ceea ce vreau eu, ci
ceea ce vrei Tu.”
40 A venit la ucenici și, găsindu-i dormind, a zis lui Petru:
“**Ce, n-ați putut să vegheați cu Mine un ceas?**
41 **Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.**
Într-adevăr, duhul este binevoitor, dar carnea este
slabă.”
42 Și iarăși S-a dus a doua oară și S-a rugat, zicând: “**Tatăl**
Meu, dacă paharul acesta nu poate să treacă de la
Mine, dacă nu-l beau, facă-se voia Ta.”
43 A venit iarăși și i-a găsit dormind, căci aveau ochii
îngreunați.
44 I-a lăsat din nou, s-a dus și s-a rugat a treia oară,
spunând aceleași cuvinte.
45 Apoi a venit la ucenicii Săi și le-a zis: “**Încă mai**
dormiți și vă odihniți? Iată că s-a apropiat ceasul și
Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.
46 **Ridicați-vă, să mergem. Iată, cel care mă trădează**
este aproape”.
47 Pe când vorbea El încă, iată că a venit Iuda, unul din
cei doisprezece, și împreună cu el o mare mulțime de preoți
de seamă și de bătrâni ai poporului, cu săbii și cu ciomege.
48 Cel care l-a trădat le dăduse un semn, zicând: “Pe cine
sărut eu, acela este. Prindeți-l!”.
49 Imediat s-a apropiat de Isus, a zis: “Salutări, Rabi!” și
l-a sărutat.
50 Isus i-a zis: **“Prietene, ce cauți aici?”**
Atunci au venit, au pus mâinile pe Isus și L-au luat.
51 Iată că unul dintre cei care erau cu Isus a întins mâna
și a scos sabia, a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat
urechea.
52 Atunci Isus i-a zis: “**Pune-ți sabia la locul ei, căci toți**
cei ce iau sabia vor muri de sabie.
53 **Sau crezi că n-aș putea să-L rog pe Tatăl Meu și**
chiar acum să-mi trimită mai mult de douăsprezece
legiuni de îngeri?
54 **Cum s-ar împlini atunci Scripturile care trebuie să**
fie așa?”
55 În ceasul acela, Isus a zis mulțimii: “Ați **ieșit voi ca**
un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți?
Eu stăteam în fiecare zi în templu, învățând, și voi nu
m-ați arestat.
56 **Dar toate acestea s-au întâmplat pentru ca să se**
împlinească Scripturile profeților.”

Atunci toți ucenicii l-au lăsat și au fugit.
57 Cei ce luaseră pe Isus L-au dus la Caiafa, marele preot,
unde erau adunați cărturarii și bătrânii.
58 Dar Petru L-a urmărit de la distanță până la curtea
marelui preot, a intrat și a șezut cu ofițerii, ca să vadă
sfârșitul.
59 Iar preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot sfatul căutau
mărturii false împotriva lui Isus, ca să-L omoare,
60 dar n-au găsit niciuna. Chiar dacă s-au prezentat mulți
martori mincinoși, nu au găsit niciunul. Dar, în cele din
urmă, doi martori mincinoși au ieșit în față
61 și au spus: "Omul acesta a spus: "Pot să distrug templul
lui Dumnezeu și să-l zidesc în trei zile"".
62 Marele preot s-a ridicat în picioare și i-a zis: "Nu ai
răspuns? Ce este ceea ce mărturisesc aceștia împotriva
ta?"
63 Dar Isus a tăcut. Marele preot i-a răspuns: "Te conjur,
pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă Tu ești Hristosul, Fiul
lui Dumnezeu."
64 Isus i-a zis: "**Așa ai spus. Cu toate acestea, îți spun
că, după aceea, îl vei vedea pe Fiul Omului șezând la
dreapta Puterii și venind pe norii cerului."**
65 Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: "A spus
o blasfemie! De ce mai avem nevoie de alți martori? Iată,
acum ați auzit blasfemia lui.
66 Ce părere aveți?"
Ei au răspuns: "Este vrednic de moarte!"
67 Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii, iar
unii l-au pălmuit,
68 zicând: "Propovăduiește-ne, Hristoase! Cine te-a
lovit?".
69 Petru ședea afară, în curte, și o slujnică a venit la el și
i-a zis: "Și tu ai fost cu Iisus Galileanul!"
70 Dar el a negat în fața tuturor, zicând: "Nu știu despre
ce vorbiți."
71 După ce a ieșit afară pe prispă, l-a văzut altcineva și a
zis celor ce erau acolo: "Și acesta a fost cu Isus din Nazaret."
72 El a negat din nou cu jurământ: "Nu-l cunosc pe omul
acesta."
73 După puțină vreme, cei ce stăteau de față au venit și
au zis lui Petru: "Cu siguranță și tu ești unul dintre ei, căci
vorbirea ta te face cunoscut."
74 Atunci a început să înjure și să jure: "Nu-l cunosc pe
omul acela!"
Imediat a cântat cocoșul.

75 Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care i-l spusese
Isus: **“Înainte de a cânta cocoșul, te vei lepăda de Mine
de trei ori”. Atunci a ieșit afară și a plâns cu amar.**

27

1 Când a venit dimineața, toți preoții cei mai de seamă
și bătrânii poporului s-au sfătuit împotriva lui Isus ca să-L
omoare.
2 L-au legat, L-au dus și L-au predat guvernatorului Ponțiu
Pilat.
3 Atunci Iuda, care L-a trădat, văzând că Isus a fost
osândit, a avut remușcări și a adus înapoi cei treizeci de
arginți preoților cei mai de seamă și bătrânilor,
4 zicând: “Am păcătuit că am trădat sânge nevinovat.”
Dar ei au spus: “Ce ne pasă nouă de asta? Voi vă ocupați
de asta”.
5 A aruncat piesele de argint în sanctuar și a plecat. Apoi
s-a dus și s-a spânzurat.
6 Preoții cei mai de seamă au luat arginții și au zis: “Nu
este îngăduit să-i punem în vistierie, fiindcă este prețul
sângelui.”
7 S-au sfătuit și au cumpărat cu ele câmpul olarului
pentru a îngropa străinii.
8 De aceea, câmpul acela a fost numit până în ziua de azi
“Câmpul de sânge”.
9 Atunci s-a împlinit ceea ce fusese spus prin profetul
Ieremia, care zicea
“Au luat cei treizeci de arginți,
prețul celui căruia i s-a pus un preț,
pe care unii dintre copiii lui Israel l-au taxat,
10 și le-au dat pentru câmpul olarului,
așa cum mi-a poruncit Domnul.”
11 Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și
guvernatorul L-a întrebat: “Ești Tu Împăratul iudeilor?”
Isus i-a zis: **“Așa zici tu”.**
12 Când a fost acuzat de preoții cei mai de seamă și de
bătrâni, n-a răspuns nimic.
13 Atunci Pilat i-a zis: “Nu auzi câte mărturisiri se fac
împotriva ta?”
14 El nu i-a răspuns, nici măcar un cuvânt, așa că
guvernatorul s-a mirat foarte mult.
15 La sărbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze
mulțimii câte un prizonier pe care îl dorea.
16 Ei aveau atunci un prizonier de seamă, numit Baraba.
17 Când s-au adunat deci, Pilat le-a zis: “Pe cine vreți să vă
eliberez? Pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?”

18 Căci știa că din cauza invidiei îl predaseră.
19 Pe când ședea el pe scaunul de judecată, soția lui a
trimis la el, zicând: "Nu te mai lega de acest neprihănit,
căci astăzi am suferit multe în vis din pricina lui."
20 Iar preoții cei mai de seamă și bătrânii au convins
mulțimile să ceară pe Baraba și să nimicească pe Isus.
21 Dar guvernatorul le-a răspuns: "Pe care dintre cei doi
vreți să vi-l eliberez?"
Ei au spus: "Baraba!"
22 Pilat le-a zis: "Ce să fac lui Isus, care se numește
Hristos?"
Și toți i-au zis: "Să fie răstignit!"
23 Dar guvernatorul a zis: "De ce? Ce rău a făcut?"
Dar ei strigau foarte tare, zicând: "Să fie răstignit!"
24 Pilat, văzând că nu se câștiga nimic, ci că se făcea
tulburare, a luat apă și s-a spălat pe mâini în fața mulțimii,
zicând: "Eu sunt nevinovat de sângele acestui neprihănit.
Aveți grijă de el".
25 Și tot poporul a răspuns: "Sângele lui să fie peste noi
și peste copiii noștri!"
26 Apoi le-a dat drumul lui Baraba, iar pe Isus l-a biciuit
și l-a dat spre răstignire.
27 Atunci soldații guvernatorului au dus pe Isus în
pretoriu și au adunat toată garnizoana împotriva Lui.
28 L-au dezbrăcat și I-au pus o haină stacojie.
29 I-au împletit o cunună de spini și i-au pus-o pe cap, iar
în mâna dreaptă o trestie; au îngenuncheat înaintea lui și
l-au batjocorit, zicând: "Slavă, Împăratul iudeilor!"
30 L-au scuipat, au luat trestia și l-au lovit în cap.
31 După ce l-au batjocorit, i-au luat haina, i-au pus hainele
pe el și l-au dus ca să-l răstignească.
32 Când au ieșit afară, au găsit un om din Cirene, numit
Simon, și l-au silit să meargă cu ei, ca să-și ducă crucea.
33 Când au ajuns la un loc numit "Golgota", adică "Locul
craniului",
34 i-au dat să bea vin acru amestecat cu fiere. După ce a
gustat, nu a vrut să bea.
35 După ce l-au răstignit, i-au împărțit hainele, aruncând
la sorți,
36 și, stând acolo, îl priveau.
37 I-au pus deasupra capului său acuzația scrisă împotriva
lui: "ACESTA ESTE IISUS, REGELE IUDEILOR".
38 Și erau doi tâlhari răstigniți împreună cu El, unul la
dreapta Lui și altul la stânga.
39 Cei ce treceau pe acolo Îl ocărau, clătinându-și capetele

40 și zicând: “Tu, care distrugi templul și-l zidești în trei
zile, mântuiește-te! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-
te de pe cruce!”
41 Preoții cei mai de seamă, de asemenea, batjocorind
împreună cu cărturarii, cu fariseii și cu bătrânii, au zis:
42 “A mântuit pe alții, dar nu se poate mântui pe sine
însuși. Dacă el este Regele lui Israel, să se dea jos de pe
cruce acum și vom crede în el.
43 El se încrede în Dumnezeu. Să-l elibereze Dumnezeu
acum, dacă îl vrea, pentru că a spus: “Eu sunt Fiul lui
Dumnezeu”.”
44 Și tâlharii care au fost răstigniți împreună cu El au
aruncat asupra Lui aceeași ocară.
45 De la ceasul al șaselea a fost întuneric peste toată țara
până la ceasul al nouălea.
46 Pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare:
“Eli, Eli, lima sabachthani?” Adică: **“Dumnezeul meu,
Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?”.**
47 Unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind, au zis: “Omul
acesta cheamă pe Ilie.”
48 Și îndată unul dintre ei a alergat, a luat un burete, l-a
umplut cu oțet, l-a pus pe o trestie și i-a dat să bea.
49 Ceilalți au zis: “Lasă-l în pace. Să vedem dacă vine Ilie
să-l salveze”.
50 Isus a strigat din nou cu glas tare și și-a dat duhul.
51 Și iată că perdeaua templului s-a rupt în două, de sus
până jos. Pământul s-a cutremurat și stâncile s-au despicat.
52 Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților
care adormiseră au înviat;
53 și, ieșind din morminte după înviere, au intrat în
cetatea sfântă și s-au arătat multora.
54 Iar centurionul și cei ce erau cu el, care priveau pe Isus,
văzând cutremurul și cele ce se întâmplau, s-au îngrozit și
au zis: “Cu adevărat, acesta era Fiul lui Dumnezeu!”
55 Și erau acolo multe femei care priveau de departe, și
care Îl urmau pe Isus din Galileea și Îl slujeau.
56 Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui
Iacov și a lui Iose și mama fiilor lui Zebedei.
57 Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din
Arimateea, numit Iosif, care era și el ucenic al lui Isus.
58 Acest om s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci
Pilat a poruncit ca trupul să fie predat.
59 Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză de in curată
60 și l-a așezat în mormântul său nou, pe care îl tăiase în
stâncă. Apoi a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului
și a plecat.

61 Maria Magdalena era acolo, împreună cu cealaltă
Maria, așezată în fața mormântului.
62 A doua zi, adică a doua zi după ziua pregătirii, s-au
adunat la Pilat preoții cei mai de seamă și fariseii, și au zis:
63 “Domnule, ne aducem aminte ce a spus înșelătorul
acela, pe când era încă în viață: “După trei zile voi învia”.
64 Poruncește, așadar, să se asigure mormântul până a
treia zi, ca nu cumva discipolii lui să vină noaptea și să-l
fure și să spună poporului: “A înviat din morți”; și ultima
înșelăciune va fi mai rea decât prima”.”
65 Pilat le-a zis: “Aveți un paznic. Duceți-vă și asigurați-o
cât mai bine”.
66 Ei s-au dus deci cu garda și au securizat mormântul,
sigilând piatra.

28

1 După Sabat, când a început să se lumineze de ziuă, în
prima zi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie
au venit să vadă mormântul.
2 Și iată că s-a făcut un cutremur mare, căci un înger al
Domnului s-a coborât din cer și a venit și a rostogolit piatra
de la ușă și a șezut pe ea.
3 Înfățișarea lui era ca un fulger, iar îmbrăcămintea lui
era albă ca zăpada.
4 De frica lui, gărzile s-au cutremurat și s-au făcut ca niște
oameni morți.
5 Îngerul le-a răspuns femeilor: “Nu vă temeți, căci știu
că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit.
6 El nu este aici, pentru că a înviat, așa cum a spus. Veniți
să vedeți locul unde zăcea Domnul.
7 Mergeți repede și spuneți-le discipolilor Lui: “A înviat
din morți și iată că merge înaintea voastră în Galileea; acolo
Îl veți vedea. Iată, v-am spus”.
8 Și au ieșit repede din mormânt, cu frică și cu mare
bucurie, și au alergat să aducă vestea ucenicilor Lui.
9 Pe când se duceau să anunțe pe ucenicii Lui, iată că Isus
le-a ieșit în întâmpinare și le-a zis: **“Bucurați-vă!”**
Au venit, s-au prins de picioarele Lui și I s-au închinat.
10 Atunci Isus le-a zis: “**Nu vă temeți. Duceți-vă și
spuneți fraților mei să meargă în Galileea și acolo Mă
vor vedea.”**
11 Pe când se duceau ei, iată că au venit în cetate niște
păzitori și au spus preoților cei mai de seamă tot ce se
întâmplase.
12 După ce s-au adunat cu bătrânii și s-au sfătuit, au dat
soldaților o sumă mare de argint,

13 zicând: “Spuneți că discipolii lui au venit noaptea și
l-au furat în timp ce noi dormeam.
14 Dacă acest lucru ajunge la urechile guvernatorului, îl
vom convinge și vă vom scăpa de griji.”
15 Ei au luat banii și au făcut cum li s-a spus. Această
zicală s-a răspândit printre evrei și continuă până astăzi.
16 Dar cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, pe
muntele unde îi trimisese Isus.
17 Când L-au văzut, s-au închinat înaintea Lui; dar unii
se îndoiau.
18 Isus a venit la ei și le-a vorbit, zicând: “**Mie Mi s-a dat
toată autoritatea în cer și pe pământ.**
19 **Mergeți și faceți discipoli din toate neamurile,
botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al
Sfântului Duh,**
20 **învățându-isă păzească toate lucrurile pe care vi
le-am poruncit. Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele,
până la sfârșitul veacului.”** Amin.

Vestea cea bună conform Marcu

1 Începutul Veștii Bune a lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2 După cum este scris în profeți,
“Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței tale,
care îți va pregăti calea înaintea ta:
3 glasul cuiva care strigă în pustiu,
'Pregătiți calea Domnului!
Fă-i cărările drepte!”
4 Ioan a venit să boteze în pustie și să propovăduiască botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.
5 Tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim au ieșit la el. Au fost botezați de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.
6 Ioan era îmbrăcat cu păr de cămilă și avea o curea de piele la brâu. El mânca lăcuste și miere sălbatică.
7 El propovăduia, spunând: “După mine vine cel care este mai puternic decât mine, a cărui șnur al sandalelor nu sunt vrednic să mă aplec și să îl desfac.
8 Eu v-am botezat în apă, dar el vă va boteza în Duhul Sfânt.”
9 În zilele acelea, Isus a venit din Nazaret din Galileea și a fost botezat de Ioan în Iordan.
10 Imediat ce a ieșit din apă, a văzut cerurile despărțindu-se și Duhul Sfânt coborând peste el ca un porumbel.
11 Un glas a venit din cer: “Tu ești Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”
12 Și îndată Duhul Sfânt l-a izgonit în pustiu.
13 Acolo, în pustiu, a stat patruzeci de zile, ispitit de Satana. Era cu animalele sălbatice; și îngerii îi slujeau.
14 După ce Ioan a fost luat în temniță, Isus a venit în Galileea, propovăduind vestea cea bună a **Împărăției lui Dumnezeu,**
15 și zicând: “**Timpul s-a împlinit și Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Pocăiți-vă și credeți în Vestea cea Bună!”.**
16 Trecând pe malul mării Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, care aruncau o plasă în mare, căci erau pescari.
17 Isus le-a zis: **“Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”.**
18 Și îndată și-au lăsat plasele și au mers după El.

19 Și, mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe
Iacov, fiul lui Zebedei, și pe fratele său Ioan, care erau și ei
în corabie și reparau plasele.
20 Imediat i-a chemat, iar ei au lăsat pe tatăl lor, Zebedei,
în barcă, cu slujitorii angajați, și au mers după el.

21 S-au dus în Capernaum, și îndată, în ziua de Sabat, a
intrat în sinagogă și învăța.
22 Ei erau uimiți de învățătura lui, pentru că îi învăța ca
având autoritate, și nu ca pe cărturari.

23 Îndată s-a găsit în sinagoga lor un om cu un duh
necurat și a strigat, zicând:
24 "Ha! Ce avem noi de-a face cu tine, Isus, Nazarinean-
ule? Ai venit să ne distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul lui
Dumnezeu!".
25 Isus l-a mustrat și i-a zis: "**Taci și ieși din el!"**

26 Și duhul necurat a ieșit din el, care-l zguduia și striga
cu glas tare.
27 Toți erau uimiți, așa că se întrebau între ei și ziceau:
"Ce este aceasta? O învățătură nouă? Pentru că el
poruncește cu autoritate chiar și duhurilor necurate, iar
acestea îl ascultă!"
28 Imediat, vestea despre el s-a răspândit pretutindeni în
toată regiunea Galileii și în împrejurimile ei.

29 Și îndată ce au ieșit din sinagogă, au intrat în casa lui
Simon și Andrei, cu Iacov și Ioan.
30 Mama soției lui Simon zăcea bolnavă de febră și îndată
i-au povestit despre ea.
31 El a venit, a luat-o de mână și a ridicat-o. Febra a lăsat-o
imediat și ea le-a slujit.

32 Seara, când a apus soarele, au adus la El pe toți cei
bolnavi și pe cei posedați de demoni.
33 Toată cetatea era adunată la ușă.
34 El a vindecat pe mulți bolnavi de diferite boli și a izgonit
mulți demoni. Nu le permitea demonilor să vorbească,
pentru că îl cunoșteau.

35 Dis-de-dimineață, pe când era încă întuneric, s-a sculat
și a ieșit afară, s-a dus într-un loc pustiu și s-a rugat acolo.
36 Simon și cei care erau cu el l-au căutat.
37 L-au găsit și i-au spus: "Toată lumea te caută."

38 Și le-a zis: "**Să mergem în altă parte, în cetățile
vecine, ca să propovăduiesc și acolo, căci pentru
aceasta am ieșit."**
39 Și a mers în sinagogile lor în toată Galileea, predicând
și scoțând demoni.

40 Un leprosar a venit la El și L-a rugat, îngenunchind în
fața Lui și spunându-I: “Dacă vrei, poți să mă cureți.”
41 Și, cuprins de milă, a întins mâna, l-a atins și i-a zis:
“Vreau să... Să fie curățat”.
42 După ce a spus aceasta, îndată lepra s-a depărtat de la
el și a fost curățit.
43 El l-a avertizat cu strictețe și l-a trimis imediat afară,
44 și i-a zis: **“Vezi să nu spui nimic nimănui, ci du-te să
te prezinți preotului și oferă pentru curățirea ta ceea
ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.”**
45 Dar el a ieșit și a început să propovăduiască mult și
să răspândească vestea, încât Isus nu mai putea intra în
cetate, ci era afară, în locuri pustii. Oamenii veneau la el
de pretutindeni.

2

1 După câteva zile, când a intrat din nou în Capernaum,
s-a auzit că este acasă.
2 Îndată s-au adunat mulți, încât nu mai era loc nici
măcar în jurul ușii; și El le-a spus cuvântul.
3 Au venit patru oameni care îi duceau un paralitic.
4 Cum nu se puteau apropia de el din cauza mulțimii, au
îndepărtat acoperișul în care se afla. După ce l-au spart, au
dat drumul la covorul pe care era întins paraliticul.
5 Isus, văzând credința lor, i-a spus paraliticului: **“Fiule,
păcatele tale îți sunt iertate.”**
6 Dar unii din cărturari, care stăteau acolo, gândeau în
inimile lor:
7 “Pentru ce vorbește omul acesta astfel de blasfemii?
Cine poate ierta păcatele, dacă nu numai Dumnezeu?”
8 Îndată Isus, văzând în duhul Său că ei gândeau astfel
în ei înșiși, le-a zis: “**Pentru ce gândiți astfel în inimile
voastre?**
9 **Ce este mai ușor, să-i spui** paraliticului: **“Păcatele
tale sunt iertate”, sau să-i spui: “Scoală-te, ia-ți patul
și umblă?”**
10 **Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ
să ierte păcatele**” — i-a spus paraliticului —
11 **“Îți spun: “Scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa
ta”.**
12 El s-a sculat, a luat îndată rogojina și a ieșit în fața
tuturor, așa că toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu,
zicând: “Niciodată n-am văzut așa ceva.”
13 Și a ieșit din nou la malul mării. Toată mulțimea a venit
la el și el îi învăța.

14 Pe când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu,
care ședea la biroul fiscal. I-a spus: **“Vino după mine”. Și**
el s-a ridicat și l-a urmat.

15 El stătea la masă în casa lui, și mulți vameși și păcătoși
s-au așezat la masă cu Isus și cu ucenicii Lui, căci erau
mulți, și Îl urmau.
16 Cărturarii și fariseii, când au văzut că mănâncă cu
păcătoșii și vameșii, au zis ucenicilor Lui: “De ce mănâncă
și bea cu vameșii și cu păcătoșii?”

17 Când a auzit Isus, le-a zis: “**Cei sănătoși nu au nevoie**
de doctor, ci cei bolnavi. Eu nu am venit să chem pe
cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință.”

18 Ucenicii lui Ioan și fariseii posteau și au venit și L-
au întrebat: “De ce postesc ucenicii lui Ioan și ucenicii
fariseilor, iar ucenicii Tăi nu postesc?”

19 Isus le-a zis: “**Oare pot posti domnii de onoare, când**
mirele este cu ei? Atâta timp cât au mirele cu ei, nu
pot posti.
20 **Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei și**
atunci vor posti în ziua aceea.
21 Nimeni nu coase **o bucată de pânză neîncălzită pe o**
haină veche, căci altfel peticul se micșorează și noul
se desprinde de vechi și se face o gaură și mai mare.
22 Nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, căci **altfel**
vinul nou sparge burdufurile și vinul se varsă, iar
burdufurile se distrug; dar ei pun vin nou în burdufuri
proaspete.”

23 În ziua de Sabat, El mergea prin lanurile de grâu; și
ucenicii Lui au început, pe când mergeau, să smulgă spice
spicele.
24 Fariseii I-au zis: “Iată, de ce fac ei ceea ce nu este
îngăduit în ziua Sabatului?”

25 El le-a zis: “**N-ați citit niciodată ce a făcut David și**
cei ce erau cu el, când a avut nevoie și a fost flămând?
26 **cum a intrat în casa lui Dumnezeu pe vremea**
marelui preot Abiatar și a mâncat pâinea de spec-
tacol, pe care nu este îngăduit să o mănânce decât
preoții, și a dat și celor care erau cu el?”

27 El le-a zis: “**Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu**
omul pentru Sabat.
28 **De aceea, Fiul Omului este stăpân chiar și pe**
Sabat.”

3

1 A intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om căruia i se
uscase mâna.
2 Îl pândeau, ca să vadă dacă îl va vindeca în ziua de
Sabat, ca să-l acuze.
3 El i-a zis omului a cărui mână era uscată: **“Ridică-te!”**
4 El le-a zis: “**Este oare îngăduit în ziua Sabatului să
faci bine sau să faci rău? Să salvezi o viață sau să
ucizi?” Dar ei au rămas tăcuți.**
5 După ce s-a uitat cu mânie la ei, mâhnit de împietrirea
inimilor lor, i-a zis omului: **“Întinde-ți mâna.” El a
întins-o și mâna i-a fost redată la fel de sănătoasă
ca și cealaltă.**
6 Fariseii au ieșit afară și îndată au uneltit cu Irodienii
împotriva lui, cum să-l nimicească.
7 Isus S-a retras cu ucenicii Săi la mare; și o mare mulțime
L-a urmat din Galileea, din Iudeea,
8 din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan, și
din împrejurimile Tirului și Sidonului. O mare mulțime,
auzind ce lucruri mari făcea, a venit la el.
9 El le-a spus discipolilor săi ca o barcă mică să rămână
lângă el, din cauza mulțimii, ca să nu-l îmbrâncească.
10 Căci vindecase pe mulți, așa că toți cei care aveau boli
se apăsau asupra lui ca să se atingă de el.
11 Spiritele necurate, de câte ori îl vedeau, cădeau
înaintea lui și strigau: “Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”
12 El i-a avertizat cu severitate să nu-l facă cunoscut.
13 El s-a urcat pe munte și a chemat la Sine pe cei pe care-i
voia și ei au venit la El.
14 A numit doisprezece, ca să fie cu el și să-i trimită să
propovăduiască
15 și să aibă putere să vindece boli și să scoată demoni:
16 Simon (căruia i-a dat numele de Petru);
17 Iacov, fiul lui Zebedeu, și Ioan, fratele lui Iacov, (pe care
i-a numit Boanerges, ceea ce înseamnă: “Fiii tunetului”);
18 Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, Toma, Iacov, fiul lui
Alfeu, Tadeu, Simon Zelota,
19 și Iuda Iscarioteanul, care l-a și trădat.
Apoi a intrat într-o casă.
20 Mulțimea s-a adunat din nou, încât nu mai putea nici
măcar să mănânce pâine.
21 Când au auzit prietenii lui, au ieșit să-l prindă, căci
ziceau: “Este nebun”.
22 Cărturarii care se coborau de la Ierusalim spuneau:
“Are pe Beelzebul” și: “Prin prințul demonilor scoate afară
demonii.”

23 Apoi i-a chemat și le-a zis în pilde: **“Cum poate Satana**
să scoată afară pe Satana?
24 **Dacă o împărăție este împărțită împotriva ei**
însăși, acea împărăție nu poate rămâne în picioare.
25 **Dacă o casă este împărțită împotriva ei însăși,**
casa aceea nu poate sta în picioare.
26 **Dacă Satana s-a ridicat împotriva lui însuși și este**
dezbinat, nu poate sta în picioare, ci are un sfârșit.
27 **Dar nimeni nu poate intra în casa celui puternic ca**
să jefuiască, dacă nu-l leagă mai întâi pe cel puternic;
atunci îi va jefui casa.
28 **“Adevărat vă spun că toate păcatele urmașilor**
omului vor fi iertate, inclusiv blasfemiile cu care vor
huli;
29 **dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt nu va**
avea iertare, ci va fi supus osândei veșnice.”
30 —pentru că au spus: “Are un duh necurat”.

31 Mama și frații lui au venit și, stând afară, au trimis la
el și l-au chemat.
32 O mulțime stătea în jurul lui și i-au spus: “Iată, mama
ta, frații tăi și surorile tale sunt afară și te caută.”

33 El le-a răspuns: **“Cine sunt mama Mea și frații**
Mei?”
34 Și, uitându-se la cei care stăteau în jurul lui, a zis: **“Iată**
mama și frații mei!
35 **Căci oricine face voia lui Dumnezeu este fratele**
meu, sora mea și mama mea.”

4

1 Și a început din nou să învețe pe malul mării. S-a
adunat la El o mare mulțime, așa că a intrat într-o corabie
în mare și a șezut jos. Toată mulțimea era pe uscat, lângă
mare.
2 El i-a învățat multe lucruri în parabole și le spunea în
învățătura sa:
3 **“Ascultați! Iată, agricultorul a ieșit să semene.**
4 În **timp ce semăna, o parte din sămânță a căzut pe**
drum, iar păsările au venit și au mâncat-o.
5 **Alte semințe au căzut pe un teren stâncos, unde**
era puțin pământ, și imediat au răsărit, pentru că nu
aveau pământ adânc.
6 **Când a răsărit soarele, s-a pârjolit; și, pentru că nu**
avea rădăcină, s-a uscat.
7 **Alții au căzut între spini, iar spinii au crescut și**
l-au înăbușit, și nu a dat niciun rod.

8 **Altele au căzut în pământ bun și au dat rod,**
crescând și înmulțindu-se. Unii au produs de treizeci
de ori, alții de șaizeci de ori, iar alții de o sută de ori
mai mult.”
9 El a spus: **“Cine are urechi de auzit, să audă.”**
10 Când a rămas singur, cei ce erau în jurul lui cu cei
doisprezece l-au întrebat despre pilde.
11 El le-a spus: “**Vouă v-a fost dat misterul Împărăției**
lui Dumnezeu, dar pentru cei de afară, toate lucrurile
se fac în parabole,
12 pentru ca **“văzând să vadă și să nu priceapă, și**
auzind să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se
întoarcă și să li se ierte păcatele”.”
13 El le-a zis: “**Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți**
înțelege toate parabolele?
14 **Fermierul seamănă cuvântul.**
15 Cei **de pe drum sunt cei în care este semănat**
cuvântul; și când au auzit, îndată vine Satana și ia
cuvântul care a fost semănat în ei.
16 **Aceștia, la fel, sunt cei semănați pe locurile**
stâncoase, care, când au auzit cuvântul, îndată îl
primesc cu bucurie.
17 **Ei nu au rădăcină în ei înșiși, ci sunt de scurtă**
durată. Când apare opresiunea sau persecuția din
cauza cuvântului, imediat se poticnesc.
18 **Alții sunt cei care sunt semănați printre spini.**
Aceștia sunt cei care au ascultat cuvântul,
19 dar **grijile acestui veac, înșelăciunea bogățiilor și**
poftele altor lucruri care intră în el înăbușă cuvântul
și acesta devine neînsuflețit.
20 **Cei care au fost semănați pe pământ bun sunt cei**
care aud cuvântul, îl acceptă și fac rod, unii de treizeci
de ori, alții de șaizeci de ori și alții de o sută de ori.”
21 El le-a zis: “**Oare se aduce o lampă pentru a fi pusă**
sub coș sau sub pat? Nu este pusă pe un suport?
22 **Căci nimic nu este ascuns, decât ca să fie făcut**
cunoscut, și nimic nu a fost făcut secret, decât ca să
iasă la lumină.
23 **Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.”**
24 Și le-a zis: “Luați aminte la **ce auziți. Cu orice**
măsură veți măsura, vi se va măsura și vouă; și vouă,
celor ce ascultați, vi se va da mai mult.
25 **Căci oricui are, i se va da mai mult; iar celui care**
nu are, chiar și ceea ce are i se va lua.”
26 El a zis: **“Împărăția lui Dumnezeu este ca și cum**
un om ar arunca sămânță pe pământ,

27 și ar **dormi și s-ar scula zi și noapte, iar sămânța**
ar răsări și ar crește, fără să știe cum.
28 **Pentru că pământul dă roade de la sine: mai întâi**
firul, apoi spicul, apoi bobul plin în spice.
29 **Dar când rodul este copt, îndată se pune secera,**
pentru că a venit secerișul."
30 El a zis: "**Cum vom asemăna noi Împărăția lui**
Dumnezeu? Sau cu ce parabolă o vom ilustra?
31 **Este ca un grăunte de muștar, care, deși este mai**
mic decât toate semințele care sunt pe pământ,
32 **totuși, după ce este semănat, crește și devine mai**
mare decât toate ierburile și scoate ramuri mari, încât
păsările cerului pot să se adăpostească la umbra lui."
33 Cu multe pilde ca acestea le spunea cuvântul, după cum
puteau ei să-l audă.
34 Fără o pildă nu le vorbea; dar în particular, discipolilor
Săi le explica totul.
35 În ziua aceea, când s-a făcut seară, le-a zis: **"Să trecem**
dincolo."
36 Lăsând mulțimea, l-au luat cu ei, așa cum era, în barcă.
Și alte bărci mici erau cu el.
37 S-a iscat o furtună mare de vânt și valurile băteau în
barcă, atât de mult încât barca era deja plină.
38 El însuși era în pupa, dormind pe pernă; l-au trezit
și l-au întrebat: "Învățătorule, nu-ți pasă că suntem pe
moarte?"
39 El s-a trezit, a mustrat vântul și a zis mării: **"Pace!**
Liniștește-te!" Vântul a încetat și a fost o mare
acalmie.
40 El le-a zis: **"De ce vă este atât de frică? Cum se face**
că nu aveți credință?".
41 Ei s-au înspăimântat foarte tare și ziceau unul către
altul: "Cine este Acesta, încât și vântul și marea Îl ascultă?"

5

1 Și au ajuns de cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.
2 După ce a ieșit din corabie, îndată i-a ieșit în
întâmpinare un om cu un duh necurat din morminte.
3 El locuia în morminte. Nimeni nu-l mai putea lega, nici
măcar cu lanțuri,
4 pentru că fusese de multe ori legat cu lanțuri și lanțuri,
iar lanțurile fuseseră rupte de el și lanțurile rupte în bucăți.
Nimeni nu mai avea puterea să-l îmblânzească.
5 Întotdeauna, zi și noapte, în morminte și în munți,
striga și se tăia cu pietre.

6 Când l-a văzut de departe pe Isus, a alergat și s-a plecat
în fața lui,
7 și, strigând cu glas tare, a zis: “Ce am eu de-a face cu
tine, Isus, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Te conjur pe
Dumnezeu, nu mă chinui!”.
8 Căci El i-a zis: **“Ieși din om, duh necurat!”**
9 Și l-a întrebat: **“Cum te cheamă?”**
El i-a spus: “Numele meu este Legiune, pentru că suntem
mulți.”
10 Și l-a rugat mult ca să nu-i trimită afară din țară.
11 Or, pe coasta muntelui era o turmă mare de porci care
se hrănea.
12 Toți demonii îl implorau, zicând: “Trimite-ne la porci,
ca să intrăm în ei”.
13 Atunci Isus le-a dat voie. Duhurile necurate au ieșit și
au intrat în porci. Turma de aproximativ două mii de porci
s-a repezit pe malul abrupt în mare și au fost înecați în
mare.
14 Cei care hrăneau porcii au fugit și au povestit în oraș
și în țară.
Oamenii au venit să vadă ce s-a întâmplat.
15 Au venit la Isus și au văzut pe cel care fusese posedat de
demoni stând jos, îmbrăcat și în deplinătatea facultăților
mintale, pe cel care avea legionul; și s-au temut.
16 Cei care l-au văzut le-au povestit ce s-a întâmplat cu cel
care era posedat de demoni și despre porci.
17 Ei au început să-l roage să plece din regiunea lor.
18 Pe când se urca în corabie, cel ce fusese posedat de
demoni l-a rugat să fie cu el.
19 El nu i-a îngăduit, ci i-a zis: **“Du-te la casa ta,
la prietenii tăi, și spune-le ce lucruri mari a făcut
Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine.”**
20 El a plecat și a început să vestească în Decapole cum a
făcut Isus lucruri mari pentru el, și toată lumea se mira.
21 După ce a trecut Isus cu corabia pe partea cealaltă, s-a
adunat la El o mare mulțime de oameni, și El era pe malul
mării.
22 Iată că a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe
nume Iair; și, văzându-L, a căzut la picioarele Lui
23 și L-a rugat mult, zicând: “Fetița mea este în pragul
morții. Te rog, vino și pune-ți mâinile peste ea, ca să se
facă sănătoasă și să trăiască”.
24 El a mers cu El și o mare mulțime de oameni Îl urmau
și Îl strângeau din toate părțile.
25 O femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece
ani,

26 și care suferise multe de la mulți doctori, cheltuise tot
ce avea și nu se simțea mai bine, ci mai mult se înrăutățea,
27 și care, după ce a auzit cele despre Isus, s-a apropiat de
El în mulțime și s-a atins de hainele Lui.
28 Căci ea zicea: "Dacă mă voi atinge de hainele Lui, mă
voi face bine."
29 Imediat, curgerea sângelui ei a secat și ea a simțit în
trupul ei că este vindecată de suferința ei.

30 Îndată Isus, văzând că puterea a ieșit din El, s-a întors
în mulțime și a întrebat: **"Cine s-a atins de hainele
Mele?"**
31 Ucenicii Lui I-au zis: "Vezi mulțimea care Te strânge și
zici: "Cine S-a atins de Mine?""
32 S-a uitat în jur ca să o vadă pe cea care făcuse acest
lucru.
33 Dar femeia, temându-se și tremurând, știind ce i se
făcuse, a venit, a căzut înaintea lui și i-a spus tot adevărul.
34 El i-a zis: "**Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă.
Du-te în pace și vindecă-te de boala ta."**
35 Pe când vorbea El încă, au venit niște oameni de la casa
conducătorului sinagogii și au zis: "Fiica ta a murit. De ce
să-l mai deranjezi pe Învățător?"
36 Dar Isus, când a auzit mesajul rostit, a zis îndată
conducătorului sinagogii: **"Nu te teme, ci crede!"**
37 Și nu a lăsat pe nimeni să-L urmeze, decât pe Petru,
Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.
38 A ajuns la casa conducătorului sinagogii și a văzut
zarvă, plânsete și jale mare.
39 După ce a intrat înăuntru, le-a zis: **"De ce faceți zarvă
și plângeți? Copilul nu este mort, ci a adormit".**
40 L-au batjocorit. Dar el, după ce i-a scos pe toți afară, a
luat pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei care erau cu el și
a intrat în locul unde zăcea copila.
41 Luând copila de mână, i-a zis: **"Talitha cumi!",** ceea
ce înseamnă, interpretându-se: "**Fetiță, îți spun, ridică-
te!".**
42 Imediat fata s-a ridicat și a mers, căci avea doisprezece
ani. Ei au rămas uimiți cu mare uimire.
43 El le-a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe acest
lucru și a poruncit să i se dea ceva de mâncare.

6

1 Și a ieșit de acolo. A venit în țara lui și discipolii lui L-au
urmat.
2 Când a venit Sabatul, a început să învețe în sinagogă
și mulți care îl auzeau erau uimiți și ziceau: "De unde are

omul acesta aceste lucruri?” și: “Ce înțelepciune i-a fost dată acestui om, de se fac prin mâinile lui asemenea lucruri mărețe?
3 Nu cumva acesta este tâmplarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Nu cumva surorile lui sunt aici cu noi?” Așa că s-au supărat pe el.
4 Isus le-a zis: **“Un prooroc nu este lipsit de cinste decât în țara lui, între rudele lui și în casa lui.”**
5 Acolo nu a putut face nicio lucrare măreață, decât că și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.
6 El se mira din cauza necredinței lor.

A mers prin sate și a învățat.
7 A chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi; și le-a dat putere asupra duhurilor necurate.
8 Le-a poruncit să nu-și ia nimic pentru călătorie, în afară de un toiag, doar un toiag: nici pâine, nici portofel, nici bani în pungă,
9 ci să poarte sandale și să nu-și pună două tunici.
10 El le-a spus: **“Oriunde intrați într-o casă, rămâneți acolo până când veți pleca de acolo.**
11 **Oricine nu vă va primi și nu vă va asculta, când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre ca mărturie împotriva lor. Cu siguranță, vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora decât pentru acest oraș!”**
12 Ei au ieșit și propovăduiau oamenilor să se pocăiască.
13 Au scos mulți demoni, au uns cu untdelemn pe mulți bolnavi și i-au vindecat.
14 Regele Irod a auzit aceasta, căci numele lui devenise cunoscut, și a zis: “Ioan Botezătorul a înviat din morți și de aceea aceste puteri lucrează în el.”
15 Alții însă spuneau: “El este Ilie”. Alții au spus: “Este un profet sau ca unul dintre profeți”.
16 Dar Irod, când a auzit acestea, a zis: “Acesta este Ioan, pe care l-am decapitat. A înviat din morți”.
17 Căci însuși Irod trimisese să-l aresteze pe Ioan și-l legase în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu ea.
18 Căci Ioan îi spusese lui Irod: “Nu-ți este îngăduit să ai pe soția fratelui tău”.
19 Irodiada s-a pus împotriva lui și a vrut să-l ucidă, dar nu a putut,
20 pentru că Irod se temea de Ioan, știind că este un om drept și sfânt, și l-a păstrat în siguranță. Când îl auzea, făcea multe lucruri și îl asculta cu plăcere.

21 Atunci a venit o zi potrivită, când Irod, de ziua lui de
naștere, a dat o cină pentru nobilii săi, pentru arhierei și
pentru căpeteniile Galileii.
22 Când însăși fiica Irodiadei a intrat și a dansat, a plăcut
lui Irod și celor care stăteau cu el. Regele i-a spus tinerei:
“Cere-mi tot ce vrei și îți voi da”.
23 El i-a jurat: “Orice îmi vei cere, îți voi da, până la
jumătate din regatul meu.”
24 Ea a ieșit și a zis mamei sale: “Ce să cer?”
Ea a spus: “Capul lui Ioan Botezătorul”.
25 Ea a venit îndată la rege și i-a zis: “Vreau să-mi dai
acum capul lui Ioan Botezătorul pe un platou.”
26 Împăratul a fost foarte mâhnit, dar, de dragul
jurămintelor sale și al invitaților la masă, n-a vrut să o
refuze.
27 Imediat, regele a trimis un soldat din garda sa și a
poruncit să aducă capul lui Ioan; acesta s-a dus și l-a
decapitat în închisoare,
28 i-a adus capul pe un platou și l-a dat tinerei dom-
nișoare, iar tânăra domnișoară l-a dat mamei sale.
29 Ucenicii Lui, auzind aceasta, au venit, au luat trupul
Lui și l-au pus într-un mormânt.
30 Apostolii s-au adunat la Isus și I-au povestit tot ce
făcuseră și tot ce învățaseră.
31 El le-a zis: **“Veniți într-un loc pustiu și odihniți-vă
puțin.” Căci erau mulți care veneau și plecau, și nu
aveau timp liber nici măcar să mănânce.**
32 Ei s-au dus cu barca într-un loc pustiu, singuri.
33 Văzându-i mergând, mulți l-au recunoscut și au alergat
acolo pe jos din toate cetățile. Au ajuns înaintea lor și au
venit împreună la el.
34 Isus a ieșit, a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă
de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început
să-i învețe multe lucruri.
35 Când s-a făcut târziu, discipolii Lui au venit la El și i-au
spus: “Locul acesta este pustiu și este târziu.
36 Trimiteți-i afară, ca să meargă în ținutul și în satele din
jur și să-și cumpere pâine, căci nu au ce mânca.”
37 Dar El le-a răspuns: “**Dați-le voi ceva de mâncare.”**
L-au întrebat: “Să mergem să cumpărăm pâine în
valoare de două sute de denari și să le dăm ceva de
mâncare?”.
38 El le-a zis: “**Câte pâini aveți? Mergeți să vedeți.”**
Când au aflat, au spus: “Cinci și doi pești”.

39 Și le-a poruncit să se așeze toți în grupuri pe iarba
verde.
40 Și s-au așezat în rânduri, cu sutele și cu cincizeci.
41 A luat cele cinci pâini și cei doi pești; și, privind spre cer,
a binecuvântat și a frânt pâinile, pe care le-a dat ucenicilor
Săi ca să le pună înaintea lor, iar cei doi pești i-a împărțit
la toți.
42 Toți au mâncat și s-au săturat.
43 Au luat douăsprezece coșuri pline cu bucățile frânte și
cu peștii.
44 Cei care au mâncat pâinile au fost cinci mii de oameni.
45 Și îndată a pus pe ucenicii Săi să se urce în corabie și să
meargă mai departe, în cealaltă parte, la Betsaida, în timp
ce El însuși a trimis mulțimea.
46 După ce și-a luat rămas bun de la ei, s-a urcat pe munte
ca să se roage.
47 Când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul mării, iar
el era singur pe uscat.
48 Văzându-i chinuiți la vâslit, pentru că vântul le era
potrivnic, pe la a patra strajă a nopții, a venit la ei, mergând
pe mare; și ar fi vrut să treacă pe lângă ei,
49 dar ei, când l-au văzut mergând pe mare, au crezut că
este o fantomă și au strigat;
50 pentru că toți l-au văzut și s-au tulburat. Dar el a vorbit
imediat cu ei și le-a spus: **“Înveseliți-vă! Eu sunt! Nu vă
temeți!”.**
51 S-a urcat cu ei în barcă, iar vântul a încetat, iar ei erau
foarte mirați între ei și se minunau;
52 pentru că nu înțeleseseră ce se întâmplase cu pâinile,
dar aveau inima împietrită.
53 După ce au trecut dincolo, au ajuns la țărm, la
Genesaret, și au acostat la țărm.
54 După ce au ieșit din barcă, oamenii l-au recunoscut
imediat,
55 și au alergat în toată regiunea aceea și au început să-i
aducă pe cei bolnavi pe saltelele lor acolo unde auziseră că
se află.
56 Oriunde intra — în sate, în orașe sau la țară —, ei îi
așezau pe bolnavi în piețe și îl rugau să atingă doar franjurii
hainei lui; și toți cei care se atingeau de el se făceau bine.

7

1 Atunci s-au adunat la El fariseii și unii din cărturari,
veniți de la Ierusalim.
2 Când au văzut pe unii dintre ucenicii Săi mâncând pâine
cu mâinile spurcate, adică nespălate, au găsit o vină.

3 (Căci fariseii și toți iudeii nu mănâncă dacă nu-și spală
mâinile și antebrațele, ținându-se de tradiția bătrânilor.
4 Ei nu mănâncă atunci când vin de la piață dacă nu se
spală, și mai sunt multe alte lucruri pe care au primit să
le țină: spălările paharelor, ale ulcioarelor, ale vaselor de
bronz și ale canapelelor).
5 Fariseii și cărturarii l-au întrebat: "De ce nu umblă
discipolii tăi după tradiția bătrânilor, ci mănâncă pâinea
lor cu mâinile nespălate?"
6 El le-a răspuns: "**Bine a proorocit Isaia despre voi,
fățarnicilor, cum este scris,**
**'Acest popor mă cinstește cu buzele lui,
dar inima lor este departe de mine.**
7 **În zadar se închină ei la Mine,
învățând ca doctrine poruncile oamenilor.**
8 **"Căci voi lăsați deoparte porunca lui Dumnezeu și
vă țineți de tradiția oamenilor, spălând ulcioarele și
paharele, și faceți multe alte lucruri de acest fel."**
9 El le-a zis: "**Foarte bine că respingeți porunca lui
Dumnezeu, ca să vă păstrați tradiția voastră.**
10 **Căci Moise a zis: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama
ta"; și: "Cine vorbește de rău pe tatăl sau pe mama,
să fie omorât".**
11 **Dar voi ziceți: "Dacă un om spune tatălui său sau
mamei sale: "Orice folos pe care l-ai fi putut primi de
la mine este Corban"",** adică dat lui Dumnezeu,
12 **"atunci nu-i mai permiteți să facă nimic pentru
tatăl său sau pentru mama sa,**
13 **anulând cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția
voastră pe care ați transmis-o". Voi faceți multe
lucruri de acest fel".**
14 A chemat toată mulțimea la Sine și le-a zis: "**Ascultați-
mă cu toții și înțelegeți.**
15 **Nu este nimic din afara omului care, intrând în
el, să îl spurce; dar lucrurile care ies din om sunt cele
care îl spurcă pe om.**
16 **Dacă are cineva urechi de auzit, să audă!"**
17 După ce a intrat într-o casă, departe de mulțime,
ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceea.
18 El le-a zis: "Sunteți **și voi fără pricepere? Nu vă dați
seama că tot ceea ce intră în om din afară nu-l poate
spurca,**
19 **pentru că nu intră în inima lui, ci în stomac,
apoi în latrină, ceea ce face ca toate alimentele să fie
curate?"**

20 El a răspuns: “Ceea ce **iese din om, aceea spurcă omul.**
21 **Căci dinăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, adulterele, păcatele sexuale, crimele, furturile,**
22 **poftele, răutatea, înșelăciunea, poftele, ochiul rău, blasfemia, mândria și nebunia.**
23 **Toate aceste lucruri rele vin dinăuntru și îl spurcă pe om.”**
24 De acolo s-a sculat și a plecat în ținutul Tirului și al Sidonului. A intrat într-o casă și n-a vrut să știe nimeni, dar n-a putut scăpa de observație.
25 Căci o femeie a cărei fetiță avea un duh necurat, auzind de el, a venit și s-a aruncat la picioarele lui.
26 Femeia era o greacă, siro-feniciană de rasă. Ea l-a implorat să alunge demonul din fiica ei.
27 Dar Isus i-a zis: **“Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu se cuvine să iei pâinea copiilor și să o arunci la câini.”**
28 Dar ea i-a răspuns: “Da, Doamne. Totuși, chiar și câinii de sub masă mănâncă firimiturile copiilor.”
29 El i-a zis: “**Pentru această vorbă, du-te. Demonul a ieșit din fiica ta.”**
30 Ea s-a dus la casa ei și a găsit copilul culcat pe pat, iar demonul ieșise.
31 A plecat din nou de la hotarele Tirului și ale Sidonului și a ajuns la marea Galileii, trecând prin mijlocul ținutului Decapolei.
32 I-au adus pe unul care era surd și avea o împiedicare în vorbire. L-au rugat să pună mâna pe el.
33 L-a luat la o parte de la mulțime, în particular, și i-a băgat degetele în urechi; apoi a scuipat și i-a atins limba.
34 Privind spre cer, a suspinat și i-a zis: **“Ephatha!”,** adică: **“Deschide-te!”.**
35 Imediat i s-au deschis urechile, i s-a eliberat impedimentul limbii și a vorbit limpede.
36 El le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât le poruncea mai mult, cu atât mai mult o vesteau.
37 Ei au fost uimiți peste măsură, spunând: “A făcut toate lucrurile bine. El îi face chiar și pe surzi să audă și pe cei muți să vorbească!”

8

1 În zilele acelea, pe când era o mulțime foarte mare și nu aveau ce mânca, Isus a chemat la Sine pe ucenicii Săi și le-a zis:

2 “Mi-e **milă de mulțime, pentru că de trei zile stau**
la Mine și nu au ce mânca.
3 **Dacă îi voi trimite cu post la casele lor, vor leșina pe**
drum, pentru că unii dintre ei au venit de departe.”
4 Ucenicii Lui I-au răspuns: “De unde ar putea cineva să
sature pe acești oameni cu pâine aici, într-un loc pustiu?”
5 Și i-a întrebat: “**Câte pâini aveți?”**
Ei au spus: “Șapte”.
6 A poruncit mulțimii să șadă pe pământ și a luat cele
șapte pâini. După ce a mulțumit, le-a frânt și le-a dat
ucenicilor Săi să le servească, iar ei au servit mulțimii.
7 Au luat și câțiva peștișori. După ce i-a binecuvântat, a
spus să servească și pe aceștia.
8 Ei au mâncat și s-au săturat. Au luat șapte coșuri cu
bucățile sparte care rămăseseră.
9 Cei care mâncaseră erau în jur de patru mii. Apoi i-a
trimis departe.
10 Și îndată a intrat în corabie cu ucenicii Săi și a ajuns în
ținutul Dalmanutha.
11 Fariseii au ieșit și au început să-L întrebe, căutând de
la El un semn din cer și punându-L la încercare.
12 El a suspinat adânc în duhul său și a zis: **“De ce caută**
neamul acesta un semn? Cu siguranță vă spun că nu
se va da niciun semn acestei generații”.
13 I-a lăsat și, intrând din nou în corabie, a plecat în
cealaltă parte.
14 Au uitat să ia pâine; și nu aveau cu ei în barcă mai mult
de o pâine.
15 El i-a avertizat, zicând: **“Luați seama: păziți-vă de**
drojdia fariseilor și de drojdia lui Irod.”
16 Ei se certau între ei, zicând: “Pentru că nu avem
pâine.”
17 Isus, văzând aceasta, le-a zis: “**De ce credeți că este**
din pricină că nu aveți pâine? Nu vă dați seama încă
și nu înțelegeți? Inima voastră este încă împietrită?
18 **Având ochi, nu vedeți? Având urechi, nu auziți?**
Nu vă amintiți?
19 **Când am împărțit cele cinci pâini la cele cinci mii**
de oameni, câte coșuri pline de bucăți ați luat?”
I-au spus: “Douăsprezece”.
20 **“Când cele șapte pâini au hrănit cele patru mii de**
oameni, câte coșuri pline cu frânturi ați luat?”
I-au spus: “Șapte”.
21 Și i-a întrebat: “**Nu înțelegeți încă?”**

22 Și a venit la Betsaida. I-au adus un orb și l-au rugat să
se atingă de el.
23 El a apucat pe orb de mână și l-a scos din sat. După ce
l-a scuipat pe ochi și și-a pus mâinile pe el, l-a întrebat dacă
a văzut ceva.
24 Și s-a uitat în sus și a zis: "Văd oameni, dar îi văd ca pe
niște copaci care umblă."
25 Apoi și-a pus iarăși mâinile pe ochi. El s-a uitat cu
atenție și, după ce s-a refăcut, a văzut clar pe toată lumea.
26 L-a trimis la casa lui, spunându-i: **"Să nu intri în sat
și să nu spui nimănui din sat."**
27 Isus a ieșit cu ucenicii Săi în satele din Cezareea lui
Filipi. Pe drum i-a întrebat pe discipolii Săi: **"Cine spun
oamenii că sunt Eu?".**
28 Ei i-au spus: "Ioan Botezătorul; alții zic Ilie, iar alții zic
Ilie, iar alții, unul din profeți."
29 El le-a zis: "**Dar voi cine ziceți că sunt Eu?"**
Petru i-a răspuns: "Tu ești Hristosul."
30 Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre El.
31 A început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să sufere
multe, să fie lepădat de bătrâni, de preoții cei mai de seamă
și de cărturari, să fie omorât și să învie după trei zile.
32 El le vorbea deschis. Petru l-a luat și a început să îl
dojenească.
33 Dar el, întorcându-se și văzându-i pe ucenicii săi, l-a
mustrat pe Petru și i-a zis: "**Treci în spatele meu, Satana!
Căci tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la
lucrurile oamenilor".**
34 A chemat mulțimea la Sine împreună cu ucenicii Săi și
le-a zis: "**Cine vrea să vină după Mine, să se lepede de
sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.**
35 **Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde,
iar oricine își va pierde viața pentru Mine și pentru
Buna Vestire o va salva.**
36 **Căci ce-i folosește unui om să câștige toată lumea
și să-și piardă viața?**
37 **Căci ce va da omul în schimbul vieții sale?**
38 **Căci oricine se va rușina de mine și de cuvintele
mele în acest neam adulterin și păcătos, și Fiul Omului
se va rușina de el când va veni în slava Tatălui său cu
sfinții îngeri."**

9

1 El le-a zis: "**Adevărat vă spun că sunt unii care stau
aici și care nu vor gusta moartea până nu vor vedea
venind cu putere Împărăția lui Dumnezeu."**

2 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan
și i-a dus singuri pe un munte înalt, în particular, și S-a
schimbat în fața lor.
3 Hainele Lui au devenit strălucitoare, extrem de albe, ca
zăpada, așa cum nici un spălător de pe pământ nu le poate
albi.
4 Le-au apărut Ilie și Moise, care stăteau de vorbă cu Isus.
5 Petru a răspuns lui Isus: "Rabi, este bine să fim aici. Să
facem trei corturi: unul pentru tine, unul pentru Moise și
unul pentru Ilie."
6 Căci nu știa ce să spună, pentru că erau foarte speriați.
7 Un nor a venit și i-a acoperit cu umbră, iar din nor a
ieșit un glas: "Acesta este Fiul Meu preaiubit. Ascultați-l."
8 Și, uitându-se deodată în jur, n-au mai văzut pe nimeni
cu ei, decât numai pe Isus.
9 Pe când se coborau de pe munte, le-a poruncit să nu
spună nimănui cele ce văzuseră, până ce Fiul Omului nu
va învia din morți.
10 Ei au păstrat pentru ei înșiși acest cuvânt, întrebându-
se ce înseamnă "învierea din morți".
11 Și L-au întrebat: "Pentru ce zic cărturarii că Ilie trebuie
să vină mai întâi?"
12 **El** le-a zis: "**Ilie vine mai întâi și restaurează toate
lucrurile. Cum este scris despre Fiul Omului că trebuie
să sufere multe și să fie disprețuit?**
13 **Dar Eu vă spun că Ilie a venit și i-au făcut și lui
tot ce au vrut, așa cum este scris despre El."**
14 Când a venit la ucenici, a văzut o mulțime mare în jurul
lor și cărturari care îi întrebau.
15 Îndată toată mulțimea, văzându-l, a fost foarte uimită
și, alergând la el, l-a salutat.
16 El i-a întrebat pe cărturari: **"Ce-i întrebați?"**
17 Unul din mulțime a răspuns: "Învățătorule, ți-am adus
pe fiul meu, care are un duh mut,
18 și oriunde îl apucă, îl aruncă la pământ; face spume
la gură, scrâșnește din dinți și se înțeapă. I-am rugat pe
discipolii tăi să-l scoată afară, dar n-au fost în stare."
19 El i-a răspuns: "**Neam necredincios, până când voi
fi cu voi? Până când voi mai suporta cu voi? Aduceți-l
la Mine!"**
20 L-au adus la el și, când l-a văzut, îndată l-a cuprins
duhul și a căzut la pământ, zvârcolindu-se și făcând spume
la gură.
21 Și a întrebat pe tatăl său: "De **când i se întâmplă
asta?"**
El a spus: "Din copilărie.

22 De multe ori l-a aruncat atât în foc, cât și în apă, pentru
a-l distruge. Dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-
ne."
23 Isus i-a zis: "**Dacă poți crede, toate sunt cu putință**
celui ce crede."
24 Și îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: "Cred.
Ajută-mi necredința!"
25 Isus, văzând că o mulțime alerga laolaltă, a mustrat pe
duhul necurat și i-a zis: "**Duh mut și surd, îți poruncesc**
să ieși din el și să nu mai intri niciodată în el!"
26 Și după ce a strigat și a fost cuprins de mari convulsii, a
ieșit din el. Băiatul s-a făcut ca un mort, atât de mult încât
cei mai mulți dintre ei au spus: "A murit".
27 Dar Isus l-a luat de mână și l-a înviat; și s-a ridicat.
28 După ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat în
particular: "De ce n-am putut să-l scoatem afară?"
29 Și le-a zis: "Nu se **poate ieși așa ceva decât prin**
rugăciune și prin post."
30 Au plecat de acolo și au trecut prin Galileea. El nu voia
să știe nimeni,
31 pentru că îi învăța pe ucenicii Săi și le spunea: "**Fiul**
Omului va fi dat în mâinile oamenilor și ei Îl vor ucide;
iar după ce va fi ucis, a treia zi va învia."
32 Dar ei nu înțelegeau cuvântul acesta și se temeau să-L
întrebe.
33 Când a ajuns în Capernaum, i-a întrebat pe cei din casă:
"**Ce vă certați între voi pe drum?"**
34 Dar ei au tăcut, pentru că pe drum se certau între ei
cine este cel mai mare.
35 A șezut jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis:
"**Dacă cineva vrea să fie cel dintâi, să fie cel din urmă**
dintre toți și slujitorul tuturor."
36 A luat un copilaș și l-a așezat în mijlocul lor. Luându-l
în brațe, le-a spus:
37 **"Oricine primește un astfel de copilaș în numele**
meu, pe mine mă primește; și oricine mă primește
pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe cel care m-
a trimis pe mine."
38 Ioan I-a zis: "Învățătorule, am văzut pe cineva care
nu ne urmează, care scoate demoni în Numele Tău, și i-am
interzis, pentru că nu ne urmează."
39 Dar Isus a zis: "**Nu-i interziceți, căci nu este nimeni**
care să facă o lucrare mare în Numele Meu și să poată
repede să vorbească de rău despre Mine.
40 **Căci oricine nu este împotriva noastră este de**
partea noastră.

41 **Căci oricine vă va da să beți un pahar cu apă**
în numele meu, pentru că sunteți ai lui Hristos, cu
siguranță vă spun că nu-și va pierde în niciun fel
răsplata.
42 **Oricine va face să se poticnească pe unul din acești**
mici care cred în Mine, mai bine ar fi să fie aruncat în
mare, cu o piatră de moară atârnată de gât.
43 **Dacă mâna ta te face să te poticnești, taie-ți-o!**
Este mai bine pentru tine să intri în viață mutilat,
decât să ai cele două mâini pentru a merge în Gheena,
în focul nestins,
44 **"unde viermele lor nu moare și focul nu se**
stinge".
45 **Dacă piciorul tău te face să te poticnești, taie-l!**
Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât
ca cele două picioare să fie aruncate în Gheena, în
focul care nu se va stinge niciodată —
46 **'unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge'.**
47 **Dacă ochiul tău te face să te poticnești, aruncă-l**
afară. Este mai bine pentru tine să intri în Împărăția
lui Dumnezeu cu un singur ochi, decât să ai doi ochi
pentru a fi aruncat în Gheena de foc,
48 **'unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge'.**
49 **Căci toată lumea va fi sărată cu foc și orice jertfă**
va fi condimentată cu sare.
50 **Sarea este bună, dar, dacă sarea și-a pierdut**
savoarea, cu ce o vei asezona? Aveți sare în voi înșivă
și fiți în pace unii cu alții."

10

1 S-a ridicat de acolo și a ajuns în ținutul Iudeii și dincolo
de Iordan. Mulțimile s-au adunat din nou la El. Așa cum
făcea de obicei, îi învăța din nou.
2 Fariseii, venind la El, L-au pus la încercare și L-au
întrebat: "Este îngăduit ca un bărbat să divorțeze de
nevasta sa?"
3 El a răspuns: **"Ce ți-a poruncit Moise?"**
4 Ei au zis: "Moise a îngăduit să se scrie un certificat de
divorț și să se divorțeze de ea."
5 Dar Isus le-a zis: "**Pentru împietrirea inimii voastre,**
v-a scris porunca aceasta.
6 **Dar, de la începutul creației, Dumnezeu i-a făcut**
bărbat și femeie.
7 De **aceea, omul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa**
și se va uni cu soția sa,

8 **și cei doi se vor face un singur trup, astfel încât nu**
mai sunt doi, ci un singur trup.
9 **Așadar, ceea ce Dumnezeu a unit, nimeni să nu**
despartă.”
10 În casă, ucenicii Lui L-au întrebat din nou despre
același lucru.
11 El le-a spus: “**Oricine divorțează de soția sa și se**
căsătorește cu alta comite adulter împotriva ei.
12 **Dacă o femeie însăși divorțează de soțul ei și se**
căsătorește cu altul, comite adulter.”
13 Îi aduceau prunci, ca să se atingă de ei; dar ucenicii
mustrau pe cei ce-i aduceau.
14 Dar Isus, văzând aceasta, s-a indignat și le-a zis:
“**Lăsați copilașii să vină la Mine! Nu le interziceți, căci**
Împărăția lui Dumnezeu aparține unora ca aceștia.
15 **Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția**
lui Dumnezeu ca un copilaș, nu va intra nicidecum în
ea.”
16 El i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și
mâinile peste ei.
17 Pe când ieșea El pe cale, a alergat unul la El, a
îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: “Învățătorule,
ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”
18 Isus i-a zis: **“De ce Mă numești bun? Nimeni nu este**
bun, în afară de unul singur: Dumnezeu.
19 **Tu cunoști poruncile: Să nu ucizi, să nu comiți**
adulter, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă,
să nu înșeli, să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”
20 El I-a zis: “Învățătorule, toate acestea le știu din
tinerețe.”
21 Isus, uitându-se la el, l-a iubit și i-a zis: “**Un singur**
lucru îți lipsește. Du-te, vinde tot ce ai și dă săracilor
și vei avea o comoară în ceruri; și vino, urmează-Mi,
luându-ți crucea.”
22 Dar, când a auzit acest cuvânt, fața lui a căzut și a plecat
mâhnit, pentru că era un om care avea multe averi.
23 Isus s-a uitat în jur și a zis ucenicilor Săi: “**Cât de greu**
intră în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!”
24 Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Dar Isus le-a
răspuns din nou: “**Copii, cât de greu intră în Împărăția**
lui Dumnezeu cei ce se încred în bogății!
25 **Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin**
urechea unui ac decât pentru un om bogat să intre
în Împărăția lui Dumnezeu.”

26 Ei au fost foarte mirați și I-au zis: “Cine poate fi mântuit?”
27 Isus, uitându-se la ei, a zis: “La **oameni este cu neputință, dar nu și la Dumnezeu, căci la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.”**
28 Și Petru a început să-i spună: “Iată, noi am lăsat totul și am venit după Tine.”
29 Isus a zis: “**Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă, frați, surori, tată, mamă, nevastă, copii sau pământ, pentru Mine și pentru Buna Vestire,**
30 **ci va primi de o sută de ori mai mult acum, în veacul acesta: case, frați, surori, mame, copii, pământ, cu prigoane, iar în veacul viitor, viața veșnică.**
31 **Dar mulți dintre cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă cei dintâi.”**
32 Ei erau pe drum, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor, și ei erau uimiți, iar cei ce-i urmau se temeau. El i-a luat din nou pe cei doisprezece și a început să le spună lucrurile care aveau să i se întâmple.
33 **“Iată, ne suim la Ierusalim. Fiul Omului va fi dat pe mâna preoților de seamă și a cărturarilor. Aceștia îl vor condamna la moarte și îl vor da pe mâna neamurilor.**
34 Îl **vor batjocori, îl vor scuipa, îl vor biciui și îl vor ucide. A treia zi va învia.”**
35 Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, s-au apropiat de El și I-au zis: “Învățătorule, vrem să faci pentru noi tot ce-Ți vom cere.”
36 El le-a zis: **“Ce vreți să fac pentru voi?”**
37 Și I-au zis: “Dă-ne nouă să ședem, unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, în slava Ta.”
38 Dar Isus le-a zis: “**Nu știți ce cereți. Sunteți în stare să beți paharul pe care îl beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu?”**
39 Ei i-au zis: “Putem.”
Isus le-a zis: “**Voi veți bea paharul pe care îl beau Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu;**
40 **dar șederea la dreapta și la stânga Mea nu este a Mea, ci a cui a fost pregătită.”**
41 Cei zece, când au auzit, au început să se mânie pe Iacov și pe Ioan.
42 Isus i-a chemat și le-a zis: “**Știți că cei ce sunt socotiți stăpâni peste neamuri stăpânesc peste ele și că cei mari stăpânesc peste ele.**

43 **Dar la voi nu va fi așa, ci oricine vrea să devină**
mare între voi va fi robul vostru.
44 **Oricine dintre voi va vrea să devină cel dintâi**
dintre voi va fi robul tuturor.
45 **Căci și Fiul Omului a venit nu ca să fie slujit, ci ca**
să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru
mulți.”

46 Au ajuns la Ierihon. Pe când ieșea din Ierihon cu
ucenicii Săi și cu o mare mulțime, fiul lui Timeu, Bartimeu,
un cerșetor orb, ședea lângă drum.
47 Când a auzit că era Isus Nazarineanul, a început să
strige și să spună: “Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”
48 Mulți îl mustrau, ca să tacă, dar el striga mult mai tare:
“Fiul lui David, ai milă de mine!”
49 Isus s-a oprit și a zis: **“Cheamă-l.”**

L-au chemat pe orb și i-au zis: “Înveselește-te! Ridică-te!
El te cheamă!”
50 El, aruncându-și haina, s-a ridicat și a venit la Isus.
51 Isus l-a întrebat: **“Ce vrei să fac pentru tine?”**

Orbul i-a zis: “Rabboni, ca să văd din nou”.
52 Isus i-a zis: **“Du-te și mergi. Credința ta te-a făcut**
sănătos”. Imediat și-a recăpătat vederea și l-a urmat
pe Isus pe drum.

11

1 Când s-au apropiat de Ierusalim, de Betfaghe și Betania,
pe Muntele Măslinilor, a trimis doi dintre ucenicii Săi
2 și le-a zis: “Mergeți **în satul care este în fața voastră.**
Imediat ce veți intra în el, veți găsi legat un măgăruș
tânăr, pe care nu s-a așezat nimeni. Dezlegați-l și
aduceți-l.
3 **Dacă vă întreabă cineva: “De ce faceți asta?”,**
spuneți: “Domnul are nevoie de el”; și îndată îl va
trimite înapoi aici.”

4 S-au dus și au găsit un măgăruș legat la ușă, afară, în
plină stradă, și l-au dezlegat.
5 Unii dintre cei care stăteau acolo i-au întrebat: “Ce
faceți, dezlegând măgărușul?”
6 Ei le-au spus exact cum le spusese Isus și i-au lăsat să
plece.
7 Au adus la Isus un măgăruș, și-au aruncat hainele pe el
și Isus a șezut pe el.
8 Mulți își întindeau hainele pe drum, iar alții tăiau
ramuri din copaci și le împrăștiau pe drum.

9 Cei care mergeau în față și cei care veneau după ei
strigau: “Osana! Binecuvântat este cel care vine în numele
Domnului!
10 Binecuvântată este împărăția tatălui nostru David, care
vine în numele Domnului! Osana în locurile prea înalte!”

11 Isus a intrat în Templul din Ierusalim. După ce a privit
totul în jur, fiind seară, a ieșit în Betania cu cei doisprezece.

12 A doua zi, după ce au ieșit din Betania, i-a fost foame.
13 Văzând de departe un smochin care avea frunze, a venit
să vadă dacă nu cumva ar putea găsi ceva pe el. Când a
ajuns la el, nu a găsit decât frunze, căci nu era sezonul
smochinelor.
14 Isus i-a spus: **“Fie ca nimeni să nu mai mănânce
vreodată fructe de la tine!”, iar discipolii lui au auzit.**

15 Au ajuns la Ierusalim, și Isus a intrat în Templu și a
început să dea afară pe cei ce vindeau și pe cei ce cumpărau
în Templu, să răstoarne mesele schimbătorilor de bani și
scaunele celor ce vindeau porumbei.
16 El nu permitea nimănui să transporte un recipient prin
templu.
17 El îi învăța și le spunea: “**Nu este oare scris: “Casa
mea va fi numită casă de rugăciune pentru toate
neamurile?”? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de
tâlhari!”**
18 Preoții cei mai de seamă și cărturarii au auzit acest
lucru și căutau cum să-L nimicească. Căci se temeau de el,
pentru că toată mulțimea era uimită de învățătura lui.

19 Când s-a făcut seară, a ieșit din cetate.
20 Dimineața, când a trecut pe acolo, a văzut smochinul
uscat din rădăcini.
21 Petru, aducându-și aminte, i-a zis: “Rabi, uite!
Smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat”.

22 Isus le-a răspuns: “**Aveți credință în Dumnezeu.**
23 **Căci, cu adevărat vă spun că oricine va spune
acestui munte: “Ia-l și aruncă-l în mare” și nu se
îndoiește în inima lui, ci crede că ceea ce spune se
întâmplă, va avea tot ce spune.**
24 **De aceea vă spun că orice lucru pe care îl rugați și
îl cereți, credeți că l-ați primit și îl veți avea.**
25 **Ori de câte ori stați la rugăciune, iertați, dacă
aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru,
care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre.**
26 **Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în
ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.”**

27 Și, întorcându-se la Ierusalim, pe când umbla El în
Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii
și bătrânii
28 și au început să-I spună: “Cu ce putere faci Tu aceste
lucruri? Sau cine ți-a dat această autoritate ca să faci aceste
lucruri?”
29 Isus le-a zis: “**Vă voi pune o întrebare. Răspundeți-
mi și vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.**
30 **Botezul lui Ioan — a fost din cer sau de la oameni?
Răspundeți-mi!”**
31 Ei se gândeau între ei, zicând: “Dacă vom spune: “Din
cer”, el va zice: “De ce nu l-ați crezut?”
32 Dacă vom spune: “De la oameni””, se temeau de popor,
căci toți îl considerau pe Ioan ca fiind cu adevărat un profet.
33 Ei i-au răspuns lui Isus: “Nu știm”.
Isus le-a zis: **“Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac
aceste lucruri.”**

12

1 Și a început să le vorbească în parabole. **“Un om a
plantat o vie, a pus un gard în jurul ei, a săpat o groapă
pentru presa de vin, a construit un turn, a dat-o în
arendă unui fermier și a plecat în altă țară.**
2 Când a **venit vremea, a trimis un servitor la fermier
pentru a lua de la acesta partea lui din roadele viei.**
3 L-au **prins, l-au bătut și l-au trimis departe cu mâna
goală.**
4 **El a trimis din nou un alt slujitor la ei; dar ei au
aruncat cu pietre în el, l-au rănit la cap și l-au trimis
departe cu un tratament rușinos.**
5 **A trimis iarăși un altul, și l-au omorât pe el și pe
mulți alții, bătându-i pe unii și omorându-i pe alții.**
6 De **aceea, având încă unul, fiul său preaiubit, l-a
trimis ultimul la ei, zicând: “Îl vor respecta pe fiul
meu”.**
7 **Dar țăranii aceia au zis între ei: “Acesta este
moștenitorul. Haideți să-l omorâm și moștenirea va
fi a noastră'.**
8 L-au **luat, l-au ucis și l-au aruncat afară din vie.**
9 **Ce va face, așadar, stăpânul viei? Va veni și îi va
nimici pe fermieri și va da via altora.**
10 **N-ați citit măcar Scriptura aceasta:**
**“Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost numit șef de colț.**
11 **Aceasta a fost de la Domnul.
Este minunat în ochii noștri”?”?**

12 Ei au încercat să-L prindă, dar se temeau de mulțime,
pentru că au înțeles că vorbea pilda împotriva lor. L-au
lăsat și au plecat.
13 Au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre erodieni,
ca să-l prindă cu vorba.
14 După ce au venit, l-au întrebat: "Învățătorule, știm
că ești cinstit și că nu te înfrânezi de la nimeni, căci nu
ești părtinitor față de nimeni, ci înveți cu adevărat calea
lui Dumnezeu. Este sau nu este drept să plătim impozite
Cezarului?
15 Să dăm, sau să nu dăm?"
Dar El, cunoscând ipocrizia lor, le-a zis: **"De ce Mă
puneți la încercare? Aduceți-mi un denar, ca să-l
văd".**
16 Și au adus-o.
El le-a întrebat: **"A cui este acest chip și această
inscripție?"**
I-au spus: "A lui Cezar".
17 Isus le-a răspuns: "**Dați Cezarului ce este al Cezaru-
lui și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu."**
Ei s-au minunat foarte mult de el.
18 Au venit la El niște saduchei, care ziceau că nu există
înviere. L-au întrebat, zicând:
19 "Învățătorule, Moise ne-a scris: "Dacă un frate al unui
om moare și lasă în urma lui o soție și nu lasă copii, fratele
său să ia pe soția lui și să ridice urmași fratelui său".
20 Erau șapte frați. Primul și-a luat o soție și, murind, nu
a lăsat urmași.
21 Al doilea a luat-o și a murit, fără să lase copii în urma
lui. Al treilea, la fel;
22 iar cei șapte au luat-o și nu au lăsat copii. Ultima dintre
toate, femeia a murit și ea.
23 La înviere, când vor învia, a cui soție va fi ea dintre ei?
Căci cei șapte au avut-o ca soție."
24 Isus le-a răspuns: "**Nu cumva vă înșelați, pentru că
nu cunoașteți Scripturile și puterea lui Dumnezeu?**
25 **Căci, când vor învia din morți, nici nu se vor
căsători, nici nu vor fi dați în căsătorie, ci vor fi ca
îngerii din ceruri.**
26 **Dar despre morți, despre faptul că vor învia, n-ați
citit în cartea lui Moise, despre Tufișul, cum i-a vorbit
Dumnezeu, zicând: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam,
Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov"?**
27 **El nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii. Prin
urmare, vă înșelați amarnic".**

28 Unul dintre cărturari, venind și auzindu-i pe ei
întrebând împreună, și știind că le răspunsese bine, L-a
întrebat: “Care poruncă este cea mai mare dintre toate?”

29 Isus a răspuns: “**Cel mai mare este: “Ascultă, Is-**
raele, Domnul Dumnezeul nostru, Domnul este unul.
30 **Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată**
inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și
din toată puterea ta. Aceasta este prima poruncă.
31 Cea **de-a doua este așa: “Ce este a doua poruncă?**
“Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”. Nu
există altă poruncă mai mare decât acestea”.”

32 Cărturarul i-a zis: “Cu adevărat, învățătorule, bine ai
spus că El este unul și nu este altul decât El;
33 și a-L iubi pe El cu toată inima, cu toată mintea, cu tot
sufletul și cu toată puterea și a iubi pe aproapele ca pe sine
însuși este mai de preț decât toate arderile de tot și decât
toate jertfele.”

34 Isus, văzând că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: “**Nu**
ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.”

Nimeni nu a mai îndrăznit să-i pună întrebări după
aceea.
35 Isus a răspuns, în timp ce învăța în templu: **“Cum se**
face că scribii spun că Hristosul este fiul lui David?
36 **Căci David însuși a spus în Duhul Sfânt,**

“Domnul a spus Domnului meu,
“Stai la dreapta mea,
până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul
picioarelor tale.”

37 De **aceea însuși David îl numește Domn, și cum ar**
putea fi fiul său?”

Oamenii de rând l-au ascultat cu bucurie.
38 În învățătura sa, el le spunea: “Feriți-vă **de cărturari,**
cărora le place să umble în haine lungi, să primească
salutări în piețe,
39 să **obțină cele mai bune locuri în sinagogi și cele**
mai bune locuri la sărbători,
40 **cei care devorează casele văduvelor și care,**
pentru a se preface, fac rugăciuni lungi. Aceștia vor
primi o condamnare mai mare”.

41 Isus a șezut în fața vistieriei și a văzut cum mulțimea
arunca bani în vistierie. Mulți dintre cei bogați au aruncat
mult.
42 O văduvă săracă a venit și a aruncat două monede mici
de aramă, care sunt cât o monedă de un pătrar.

43 El și-a chemat discipolii și le-a spus: “**Adevărat vă
spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât
toți cei care dau în vistierie,
44 căcitoți au dat din belșugul lor, dar ea, din sărăcia
ei, a dat tot ce avea ca să trăiască.”**

13

1 Când a ieșit din templu, unul din ucenicii Săi I-a zis:
“Învățătorule, vezi ce fel de pietre și ce fel de clădiri!”
2 Isus i-a zis: “**Vezi tu aceste clădiri mari? Nu va
rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.”**
3 Pe când ședea El pe Muntele Măslinilor, vizavi de
Templu, Petru, Iacov, Ioan și Andrei L-au întrebat în
particular:
4 “Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Care
este semnul că toate aceste lucruri sunt pe cale să se
împlinească?”
5 Isus, răspunzând, a început să le spună: “Luați **seama
ca nimeni să nu vă ducă în rătăcire.**
6 **Căci mulți vor veni în numele meu, spunând: “Eu
sunt!” și vor duce pe mulți în rătăcire.**
7 **“Când auziți de războaie și de zvonuri de războaie,
nu vă tulburați. Căci acestea trebuie să se întâmple,
dar sfârșitul nu este încă.**
8 **Căci se va ridica națiune împotriva națiunii și
regat împotriva regatului. Vor fi cutremure în diferite
locuri. Vor fi foamete și necazuri. Aceste lucruri sunt
începutul durerilor de naștere.**
9 **Dar păziți-vă, căci vă vor da la consilii. Veți fi
bătuți în sinagogi. Veți sta în fața conducătorilor și
a împărați din cauza Mea, ca mărturie pentru ei.**
10 **Vestea cea bună trebuie mai întâi să fie
propovăduită la toate națiunile.**
11 **Când vă vor duce și vă vor preda, nu vă îngrijorați
dinainte și nu premeditați ce veți spune, ci spuneți tot
ce vi se va da în acel ceas. Căci nu voi sunteți cei care
vorbiți, ci Duhul Sfânt.**
12 “**Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe
copilul său. Copiii se vor ridica împotriva părinților
și îi vor face să moară.**
13 Veți **fi urâți de toți oamenii din pricina numelui
Meu, dar cel care va răbda până la sfârșit va fi
mântuit.**
14 **“Dar când veți vedea urâciunea pustiirii, despre
care vorbește proorocul Daniel, stând acolo unde nu**

trebuie” (să înțeleagă cititorul), “**atunci cei din Iudeea
să fugă în munți,**
15 iar cel ce **este pe acoperișul casei să nu se coboare
și să nu intre să ia nimic din casa lui.**
16 **Cel care este pe câmp să nu se întoarcă să își ia
mantaua.**
17 **Dar vai de cele însărcinate și de cele care
alăptează copii în acele zile!**
18 **Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul
iernii.**
19 **Căci în zilele acelea va fi o asuprire, cum nu a mai
fost așa ceva de la începutul creației pe care a creat-o
Dumnezeu până acum și nici nu va mai fi vreodată.**
20 **Dacă Domnul nu ar fi scurtat zilele, nicio făptură
nu ar fi fost salvată; dar, de dragul celor aleși, pe care
i-a ales, a scurtat zilele.**
21 **Așadar, dacă vă spune cineva: “Uite, aici este
Hristosul!” sau “Uite, acolo!”, nu-l credeți.**
22 Căci se **vor ridica falși hristoși și falși profeți și vor
face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire, dacă este
posibil, chiar și pe cei aleși.**
23 **Dar voi vegheați.**

“Iată, v-am spus toate lucrurile mai dinainte.
24 **Dar în zilele acelea, după acea asuprire, soarele se
va întuneca, luna nu-și va mai da lumina,**
25 **stelele vor cădea din cer și puterile care sunt în
ceruri vor fi zguduite.**
26 **Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori,
cu mare putere și glorie.**
27 **Atunci va trimite pe îngerii Săi și va aduna pe
cei aleși ai Săi din cele patru vânturi, de la marginile
pământului până la marginile cerului.**
28 “Și **acum, de la smochin, învățați pilda aceasta.
Când acum ramura s-a înmuiat și își produce frunzele,
știți că vara este aproape;**
29 tot **așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste
lucruri, știți că este aproape, la uși.**
30 **Adevărat vă spun că generația aceasta nu va trece
până nu se vor întâmpla toate aceste lucruri.**
31 **Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu
vor trece.**
32 **Dar despre ziua aceea și despre ceasul acela
nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci
numai Tatăl.**
33 **Vegheați, fiți vigilenți și rugați-vă, căci nu știți
când va fi ceasul.**

34 Este **ca și cum un om care pleacă în altă țară, care a plecat din casa sa și a dat putere slugilor sale, a dat fiecăruia lucrul său și a poruncit portarului să vegheze.**
35 **Vegheați, deci, căci nu știți când va veni stăpânul casei — fie seara, fie la miezul nopții, fie când cântă cocoșul, fie dimineața;**
36 **ca nu cumva, venind deodată, să vă găsească dormind.**
37 **Ceeace vă spun, spun tuturor: Vegheați!"**

14

1 Cu două zile înainte de Paști și de sărbătoarea azimilor, preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să-L prindă cu înșelăciune și să-L omoare.
2 Căci ziceau: "Nu în timpul sărbătorii, pentru că s-ar putea să se facă o răscoală în popor".

3 Pe când era în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe când ședea la masă, a venit o femeie cu un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump. Ea a spart vasul și l-a turnat pe capul lui.
4 Dar unii dintre ei erau indignați între ei și ziceau: "De ce s-a risipit mirul acesta?
5 Pentru că ar fi putut fi vândut cu mai mult de trei sute de denari și dat săracilor." Așa că au cârtit împotriva ei.

6 Dar Isus a zis: "**Las-o în pace. De ce o tulburați? Ea a făcut o lucrare bună pentru Mine.**
7 **Pentru că voi aveți mereu săraci cu voi și, oricând vreți, le puteți face bine, dar pe mine nu mă veți avea mereu.**
8 **Ea a făcut tot ce a putut. Mi-a uns trupul mai dinainte pentru înmormântare.**
9 Cu **siguranță vă spun că, oriunde se va propovădui această Bună Vestire în toată lumea, se va vorbi și despre ceea ce a făcut această femeie, ca o amintire a ei."**
10 Iuda Iscarioteanul, care era unul din cei doisprezece, s-a dus la preoții cei mai de seamă, ca să li-l predea.
11 Aceștia, când au auzit, s-au bucurat și au făgăduit să-i dea bani. El a căutat cum ar putea să-l livreze în mod convenabil.

12 În prima zi a azimilor, când se jertfeau Paștile, ucenicii Lui L-au întrebat: "Unde vrei să mergem să pregătim ca să mâncați Paștile?"

13 Și a trimis doi dintre ucenicii Săi și le-a zis: “**Mergeți
în cetate și vă va întâmpina un om care duce un ulcior
cu apă. Urmați-l**
14 și, **oriunde va intra, spuneți-i stăpânului casei:
“Învățătorul spune: “Unde este camera de oaspeți,
unde pot mânca Paștele cu discipolii mei?””.**
15 **El însuși vă va arăta o cameră mare de sus,
mobilată și pregătită. Pregătește-ne acolo”.**
16 Ucenicii Lui au ieșit, au intrat în cetate și au găsit
lucrurile așa cum le spusese El și au pregătit Paștele.
17 Când s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece.
18 Pe când ședeau și mâncau, Isus a zis: “**Vă spun cu
siguranță că unul dintre voi Mă va trăda — cel care
mănâncă cu Mine.”**
19 Și au început să se întristeze și să-L întrebe unul câte
unul: “Nu cumva sunt eu?” Și un altul a zis: “Cu siguranță
nu eu?”
20 El le-a răspuns: “**Este unul din cei doisprezece, cel
care se scufundă cu Mine în mâncare.**
21 **Căci Fiul Omului merge așa cum este scris despre
El, dar vai de omul acela prin care este trădat Fiul
Omului! Mai bine pentru acel om ar fi fost mai bine
să nu se fi născut.”**
22 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și, după ce
a binecuvântat-o, a frânt-o, le-a dat-o și le-a zis: “**Luați,
mâncați. Acesta este trupul Meu”.**
23 A luat paharul și, după ce a mulțumit, le-a dat. Toți au
băut din el.
24 Și le-a zis: “**Acesta este sângele Meu, al noului
legământ, care se varsă pentru mulți.**
25 **Adevărat vă spun că nu voi mai bea din rodul
viței de vie până în ziua când îl voi bea din nou în
Împărăția lui Dumnezeu.”**
26 După ce au cântat un imn, au ieșit pe Muntele
Măslinilor.
27 Isus le-a zis: “În **noaptea aceasta, toți vă veți poticni
din pricina Mea, căci este scris: “Voi lovi pe păstor și
oile vor fi risipite”.**
28 **Totuși, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea
voastră în Galileea.”**
29 Dar Petru i-a zis: “Chiar dacă toți se vor supăra, eu nu
mă voi supăra.”
30 Isus i-a zis: “**Adevărat îți spun că astăzi, chiar în
noaptea aceasta, înainte de a cânta cocoșul de două
ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.”**

31 Dar el a vorbit cu atât mai mult: “Chiar dacă va trebui
să mor cu voi, nu mă voi lepăda de voi.” Și toți au spus
același lucru.
32 Și au ajuns la un loc numit Ghetsimani. El a zis
ucenicilor Săi: **“Ședeți aici, în timp ce Mă voi ruga.”**
33 A luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan și a început să fie
foarte tulburat și necăjit.
34 El le-a zis: “**Sufletul Meu este foarte întristat, până
la moarte. Rămâneți aici și vegheați”.**
35 A înaintat puțin, a căzut la pământ și s-a rugat ca, dacă
se putea, să treacă de la el ceasul acela.
36 Și a zis: “**Abba, Tată, toate lucrurile sunt cu putință
pentru Tine. Te rog, îndepărtează de la mine paharul
acesta. Oricum, nu ceea ce doresc eu, ci ceea ce dorești
Tu”.**
37 El a venit, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: **“Simon,
dormi? N-ați putut să vegheați un ceas?**
38 **Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.
Într-adevăr, duhul este binevoitor, dar carnea este
slabă.”**
39 Și s-a dus iarăși și s-a rugat, zicând aceleași cuvinte.
40 S-a întors iarăși și i-a găsit dormind, căci aveau ochii
foarte îngreunați; și nu știau ce să-i răspundă.
41 A venit a treia oară și le-a zis: **“Dormiți acum și
odihniți-vă. Este de ajuns. A sosit ceasul. Iată, Fiul
Omului este dat în mâinile păcătoșilor.**
42 **Ridicați-vă! Haideți să mergem. Iată, cel care mă
trădează este aproape”.**
43 Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul
din cei doisprezece, și cu el o mulțime de oameni cu săbii și
cu ciomege, de la preoții cei mai de seamă, de la cărturari
și de la bătrâni.
44 Cel care l-a trădat le dăduse un semn, zicând: “Pe cine
voi săruta eu, acela este. Prindeți-l și duceți-l în siguranță”.
45 După ce a venit, îndată s-a apropiat de el și i-a zis:
“Rabi! Rabi!” și l-a sărutat.
46 Ei au pus mâinile pe el și l-au prins.
47 Dar unul dintre cei care stăteau acolo a scos sabia și a
lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea.
48 Isus le-a răspuns: “Ați **ieșit voi, ca un tâlhar, cu săbii
și cu ciomege, ca să Mă prindeți?**
49 **Eu eram zilnic cu voi în templu, învățând, și nu
m-ați arestat. Dar aceasta s-a întâmplat ca să se
împlinească Scripturile”.**
50 Toți l-au lăsat și au fugit.

51 Și un tânăr l-a urmat, cu o pânză de in înfășurată peste
trupul lui gol. Tinerii l-au apucat,
52 dar el a lăsat pânza de in și a fugit de ei gol.
53 L-au dus pe Isus la marele preot. Toți preoții cei mai de
seamă, bătrânii și cărturarii au venit împreună cu el.
54 Petru Îl urmase de departe, până ce a intrat în curtea
marelui preot. El stătea cu ofițerii și se încălzea la lumina
focului.
55 Preoții cei mai de seamă și tot consiliul căutau martori
împotriva lui Isus, ca să-L condamne la moarte, și n-au găsit
niciunul.
56 Căci mulți dădeau mărturie falsă împotriva lui și
mărturiile lor nu se potriveau între ele.
57 Unii s-au ridicat în picioare și au depus mărturie
mincinoasă împotriva lui, zicând:
58 “L-am auzit spunând: “Voi nimici templul acesta făcut
de mână și în trei zile voi zidi un altul făcut fără mâini”.”
59 Chiar și așa, mărturia lor nu era de acord.
60 Marele preot s-a ridicat în picioare la mijloc și a
întrebat pe Isus: “Nu ai răspuns? Ce este ceea ce
mărturisesc aceștia împotriva ta?”.
61 Dar el a tăcut și nu a răspuns nimic. Din nou,
marele preot l-a întrebat: “Tu ești Hristosul, Fiul Celui
Binecuvântat?”.
62 Isus a spus: **“Eu sunt. Îl veți vedea pe Fiul Omului
șezând la dreapta Puterii și venind cu norii cerului.”**
63 Marele preot și-a rupt hainele și a zis: “Ce nevoie mai
avem de martori?
64 Ați auzit blasfemia! Ce părere aveți?” Cu toții l-au
condamnat ca fiind vrednic de moarte.
65 Unii au început să-l scuipe, să-i acopere fața, să-l bată
cu pumnii și să-i spună: “Profetizează!” Ofițerii l-au lovit
cu palmele.
66 Pe când Petru era în curtea de jos, a venit una din
slujnicele marelui preot,
67 și, văzând pe Petru că se încălzea, s-a uitat la el și i-a
zis: “Și tu ai fost cu Nazarineanul Iisus!”.
68 Dar el a negat, zicând: “Nu știu și nu înțeleg ce spui.”
A ieșit pe verandă, iar cocoșul a cântat.
69 Și servitoarea, văzându-l, a început iarăși să spună
celor ce stăteau de față: “Acesta este unul dintre ei”.
70 Dar el a negat din nou. După puțină vreme, cei care
stăteau de față i-au spus din nou lui Petru: “Cu adevărat,
tu ești unul dintre ei, căci ești galileean și vorbirea ta o
arată.”

71 Dar el a început să blesteme și să jure: “Nu-l cunosc pe
omul acesta despre care vorbiți!”
72 Cocoșul a cântat a doua oară. Petru și-a amintit
cuvintele pe care i le spusese Isus: **“Înainte ca cocoșul
să cânte de două ori, te vei lepăda de Mine de trei
ori”. Când s-a gândit la asta, a plâns.**

15

1 Îndată de dimineață, preoții cei mai de seamă,
împreună cu bătrânii, cărturarii și tot consiliul, s-au
sfătuit, au legat pe Isus, L-au dus și L-au predat lui Pilat.
2 Pilat l-a întrebat: “Ești Tu regele iudeilor?”.
El a răspuns: **“Așa spui tu”.**
3 Preoții cei mai de seamă L-au acuzat de multe lucruri.
4 Pilat l-a întrebat din nou: “Nu ai răspuns? Vezi câte
lucruri depun împotriva ta!”
5 Dar Isus n-a mai răspuns nimic, așa că Pilat s-a mirat.
6 Și la sărbătoare le dădea drumul la un prizonier, pe
oricine îi cereau.
7 Era unul numit Baraba, legat împreună cu tovarășii
săi de insurecție, oameni care, în timpul insurecției,
săvârșiseră o crimă.
8 Mulțimea, strigând cu voce tare, a început să-i ceară să
facă pentru el ceea ce făcea întotdeauna pentru ei.
9 Pilat le-a răspuns: “Vreți să vi-l eliberez pe Regele
iudeilor?”
10 Pentru că a înțeles că preoții de seamă l-au predat din
invidie.
11 Dar preoții cei mai de seamă au stârnit mulțimea, ca el
să le elibereze în schimb pe Baraba.
12 Pilat i-a întrebat din nou: “Ce să fac atunci cu cel pe
care voi îl numiți Regele iudeilor?”
13 Și au strigat din nou: “Răstignește-L!”
14 Pilat le-a zis: “Ce rău a făcut?”
Dar ei au strigat foarte tare: “Răstignește-L!”
15 Pilat, vrând să mulțumească norodul, i-a dat drumul
lui Baraba, iar pe Isus, după ce l-a biciuit, l-a dat spre
răstignire.
16 Soldații l-au dus în curtea care este pretoriul și au
chemat toată cohorta.
17 L-au îmbrăcat cu purpură; și i-au împletit o coroană
de spini, pe care i-au pus-o.
18 Au început să-l salute: “Slavă, rege al iudeilor!”.
19 I-au lovit capul cu o trestie, l-au scuipat și, plecându-și
genunchii, i-au adus omagiu.

20 După ce și-au bătut joc de el, i-au luat mantia de
purpură și i-au pus hainele lui. L-au dus afară ca să-l
răstignească.
21 Și au silit pe unul care trecea pe acolo, venind de la
țară, Simon din Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus,
să meargă cu ei, ca să-și poarte crucea.
22 L-au dus la locul numit Golgota, care înseamnă, fiind
interpretat, "Locul unui craniu".
23 I-au oferit să bea vin amestecat cu smirnă, dar el nu l-a
luat.
24 L-au răstignit, I-au împărțit hainele Lui și au tras la
sorți ce să ia fiecare.
25 Era ceasul al treilea când L-au răstignit.
26 Și peste el era scrisă supranumele acuzării: "REGELE
IUDEILOR".
27 Împreună cu El au răstignit doi tâlhari, unul la dreapta
și altul la stânga.
28 S-a împlinit Scriptura care zice: "A fost socotit
împreună cu călcătorii de lege".
29 Cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătinându-și capetele
și zicând: "Tu, care ai distrus templul și l-ai zidit în trei zile,
30 mântuiește-te și coboară-te de pe cruce!"
31 La fel și preoții cei mai de seamă, care își băteau joc
între ei împreună cu cărturarii, ziceau: "A mântuit pe alții.
El nu se poate salva pe sine însuși.
32 Hristosul, Împăratul lui Israel, să se coboare acum de
pe cruce, ca să-l vedem și să-l credem." Cei care au fost
răstigniți împreună cu el l-au insultat și ei.
33 Când a venit ceasul al șaselea, a fost întuneric peste
toată țara până la ceasul al nouălea.
34 La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare, zicând:
"Eloi, Eloi, lama sabachthani?", ceea ce înseamnă, fiind
interpretat: **"Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru
ce M-ai părăsit?"**
35 Unii din cei ce stăteau acolo, auzind, au zis: "Iată,
cheamă pe Ilie."
36 Unul a alergat și, umplând un burete plin de oțet, l-a
pus pe o trestie și i-a dat să bea, zicând: "Lasă-l în pace. Să
vedem dacă vine Ilie să îl dea jos".
37 Isus a strigat cu glas tare și și-a dat duhul.
38 Voalul templului s-a rupt în două, de sus până jos.
39 Când centurionul, care stătea vizavi de el, a văzut că a
strigat așa și că și-a dat ultima suflare, a zis: "Cu adevărat,
omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!"

40 Erau și femei care priveau de departe, printre care
Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui
Iose și Salomeea,
41 care, când era în Galileea, L-au urmat și Îi slujeau, și
multe alte femei care s-au suit cu El la Ierusalim.
42 Și când s-a făcut seară, fiindcă era ziua pregătirii, adică
ziua dinaintea Sabatului,
43 a venit Iosif din Arimateea, un sfetnic de seamă, care
și el însuși aștepta Împărăția lui Dumnezeu. A intrat cu
îndrăzneală la Pilat și a cerut trupul lui Isus.
44 Pilat a fost surprins să audă că era deja mort; și
chemând centurionul, l-a întrebat dacă era mort de mult
timp.
45 Când a aflat de la centurion, i-a dat trupul lui Iosif.
46 Acesta a cumpărat o pânză de in și, coborându-l, l-a
înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un mormânt care
fusese tăiat într-o stâncă. A rostogolit o piatră la ușa
mormântului.
47 Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, au văzut
unde fusese pus.

16

1 După ce a trecut Sabatul, Maria Magdalena, Maria,
mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să
vină să-L ungă.
2 Foarte devreme, în prima zi a săptămânii, au venit la
mormânt, pe când răsărise soarele.
3 Și ziceau între ele: “Cine va rostogoli pentru noi piatra
de la ușa mormântului?”
4 căci era foarte mare. Uitându-se în sus, au văzut că
piatra era rostogolită.
5 Intrând în mormânt, au văzut un tânăr care ședea în
partea dreaptă, îmbrăcat într-o haină albă, și au rămas
înmărmuriți.
6 El le-a zis: “Nu vă mirați. Voi îl căutați pe Isus,
Nazarineanul, care a fost răstignit. El a înviat! El nu este
aici. Vedeți locul unde l-au pus!
7 Dar mergeți și spuneți-le discipolilor săi și lui Petru: “El
merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea, așa
cum v-a spus”.”
8 Ei au ieșit și au fugit de la mormânt, pentru că tremurau
și erau înmărmuriți. Nu au spus nimic nimănui, căci le era
frică.
9 În prima zi a săptămânii, când S-a sculat dis-de-
dimineață, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care
scosese șapte demoni.

10 Ea s-a dus și a anunțat pe cei care fuseseră cu El, în
timp ce se jeleau și plângeau.
11 Când au auzit că era viu și că fusese văzut de ea, nu au
crezut.
12 După aceea, El s-a arătat sub o altă formă, la doi dintre
ei, pe când mergeau pe jos, în drum spre țară.
13 Ei s-au dus și au povestit celorlalți. Nici ei nu i-au
crezut.
14 După aceea s-a arătat celor unsprezece, pe când ședeau
la masă, și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea
inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-l văzuseră după
ce înviase.
15 El le-a spus: **“Mergeți în toată lumea și
propovăduiți Vestea cea Bună la toată creația.**
16 Cine va **crede și va fi botezat va fi mântuit, dar cine
nu va crede va fi condamnat.**
17 **Aceste semne îi vor însoți pe cei care vor crede: în
numele meu vor alunga demoni, vor vorbi limbi noi,**
18 vor lua în **brațe șerpi și, dacă vor bea ceva mortal,
nu le va face niciun rău, își vor pune mâinile peste
bolnavi și aceștia se vor însănătoși.”**
19 Domnul, *după ce le-a vorbit, S-a înălțat la cer și a șezut
la dreapta lui Dumnezeu.
20 Ei au ieșit și propovăduiau pretutindeni, Domnul
lucrând cu ei și confirmând cuvântul prin semnele care
urmau. Amin.

* **16:19** NU adaugă “Isus”

Vestea cea bună conform Luca

1 Deoarece mulți s-au încumetat să facă o relatare despre
cele ce s-au împlinit printre noi,
2 așa cum ni le-au transmis cei care au fost de la început
martori oculari și slujitori ai cuvântului,
3 mi s-a părut bine și mie, după ce am urmărit cu
exactitate de la început desfășurarea tuturor lucrurilor, să-
ți scriu cu rânduială, preamăritule Teofil,
4 ca să cunoști certitudinea lucrurilor în care ai fost
instruit.
5 În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot numit
Zaharia, din seminția preoțească a lui Abia. El avea o soție
dintre fiicele lui Aaron, și numele ei era Elisabeta.
6 Amândoi erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, um-
blând fără vină în toate poruncile și rânduielile Domnului.
7 Dar nu au avut niciun copil, pentru că Elisabeta era
stearpă, iar ei amândoi erau înaintați în vârstă.
8 În timp ce el îndeplinea slujba de preot în fața lui
Dumnezeu, în ordinea împărțiriisale,
9 după obiceiul slujbei de preot, îi revenea sarcina de a
intra în templul Domnului și de a aduce tămâie.
10 Toată mulțimea poporului se ruga afară la ora
tămâierii.
11 Și i s-a arătat un înger al Domnului, care stătea în
picioare la dreapta altarului tămâiei.
12 Zaharia s-a tulburat când l-a văzut și l-a cuprins frica.
13 Dar îngerul i-a zis: “Nu te teme, Zaharia, căci cererea
ta a fost ascultată. Soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și
îi vei pune numele Ioan.
14 Vei avea bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de
nașterea lui.
15 Căci el va fi mare înaintea Domnului și nu va bea nici
vin, nici băutură tare. El va fi plin de Duhul Sfânt, încă din
pântecele mamei sale.
16 El va întoarce pe mulți dintre copiii lui Israel la Domnul
Dumnezeul lor.
17 El va merge înaintea lui în spiritul și cu puterea
lui Ilie, “ca să întoarcă inimile părinților la copii”* și
pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepți, ca să
pregătească un popor pregătit pentru Domnul.”

---

* **1:17** Maleahi 4:6

18 Zaharia a zis îngerului: “Cum pot fi sigur de aceasta?
Pentru că eu sunt bătrân, iar soția mea este foarte înaintată
în vârstă.”
19 Îngerul i-a răspuns: “Eu sunt Gabriel, care stă în fața
lui Dumnezeu. Am fost trimis să-ți vorbesc și să-ți aduc
această veste bună.
20 Iată că †vei tăcea și nu vei putea vorbi până în ziua în
care se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că nu ai crezut
cuvintele mele, care se vor împlini la timpul lor.”
21 Poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că întârzie în
templu.
22 Când a ieșit, nu a putut să le vorbească. Ei și-au dat
seama că avusese o viziune în templu. El a continuat să le
facă semne și a rămas mut.
23 Când s-au împlinit zilele de slujbă, a plecat la casa lui.
24 După aceste zile, Elisabeta, soția sa, a rămas
însărcinată și s-a ascuns cinci luni, spunând:
25 “Așa a făcut Domnul cu mine în zilele în care s-a uitat
la mine, ca să-mi îndepărteze ocara printre oameni.”
26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de
Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,
27 la o fecioară care urma să se mărite cu un bărbat numit
Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.
28 După ce a intrat, îngerul i-a spus: “Bucură-te, preaiu-
bită! Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între
femei!”
29 Dar când l-a văzut, s-a tulburat foarte tare de această
vorbă și s-a gândit ce fel de salut ar putea fi acesta.
30 Îngerul i-a zis: “Nu te teme, Maria, căci ai găsit
bunăvoință la Dumnezeu.
31 Iată că vei concepe în pântecele tău și vei da naștere
unui fiu și-i vei pune numele “Isus”.
32 El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Preaînalt. Domnul
Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui său, David,
33 și va domni peste casa lui Iacov pentru totdeauna.
Împărăția lui nu va avea sfârșit”.
34 Maria a zis îngerului: “Cum se poate, dacă eu sunt
fecioară?”
35 Îngerul i-a răspuns: “Duhul Sfânt va veni peste tine
și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea și Sfântul
care se va naște din tine se va numi Fiul lui Dumnezeu.
36 Iată că și Elisabeta, ruda ta, a conceput un fiu la
bătrânețe; și aceasta este luna a șasea cu cea care era
numită stearpă.

---

† **1:20** “Iată”, de la “ἰδοὺ”, înseamnă a privi, a lua aminte, a observa, a vedea sau a privi. Este adesea folosit ca o interjecție.

37 Căci nimic din ceea ce spune Dumnezeu nu este
imposibil.” ‡
38 Și Maria a zis: “Iată roaba Domnului; să mi se facă după
cuvântul Tău.”
Apoi îngerul a plecat de la ea.
39 În zilele acelea, Maria s-a sculat și s-a dus în grabă în
ținutul muntos, într-o cetate din Iuda,
40 a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisabeta.
41 Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul a sărit în
pântecele ei; și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt.
42 Ea a strigat cu glas tare și a zis: “Binecuvântată ești tu
între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău!
43 De ce sunt eu atât de favorizată, încât mama Domnului
meu să vină la mine?
44 Căci iată că, atunci când vocea salutului tău a ajuns la
urechile mele, copilul a sărit de bucurie în pântecele meu!
45 Binecuvântată este cea care a crezut, pentru că se va
împlini ceea ce i s-a spus de la Domnul!”
46 Maria a spus,
“Sufletul meu slăvește pe Domnul.
47 Duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Mântuitorul
meu,
48 Căci a privit la starea umilă a robului Său.
Căci iată, de acum înainte, toate generațiile mă vor numi
binecuvântat.
49 Căci Cel ce este puternic a făcut lucruri mari pentru
mine.
Sfânt este numele lui.
50 Îndurarea Lui este din generație în generație pentru
cei ce se tem de El.
51 A dat dovadă de forță cu brațul.
El i-a împrăștiat pe cei mândri în închipuirea inimilor
lor.
52 El a dat jos căpeteniile de pe tronurile lor,
și i-a înălțat pe cei umili.
53 El a umplut de bunătăți pe cei flămânzi.
El i-a trimis pe cei bogați la plimbare cu mâna goală.
54 El a ajutat pe Israel, robul Său, ca să-și aducă aminte de
îndurare,
55 așa cum a vorbit părinților noștri,
lui Avraam și urmașilor lui în veci.”
56 Maria a stat cu ea vreo trei luni și apoi s-a întors la casa
ei.
57 Și s-a împlinit vremea când Elisabeta trebuia să nască
și a născut un fiu.

‡ **1:37** 2 până la 3 metreți reprezintă aproximativ 20 până la 30 de galoane americane sau 75 până la 115 litri.

58 Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul și-a mărit mila
față de ea și s-au bucurat împreună cu ea.
59 În ziua a opta, au venit să taie împrejur copilul; și voiau
să-l numească Zaharia, după numele tatălui său.
60 Mama lui a răspuns: “Nu așa, ci se va numi Ioan”.
61 Ei i-au zis: “Nu este nimeni dintre rudele tale care să
se numească așa.”
62 Și i-au făcut semne tatălui său, cum voia să-l cheme.
63 A cerut o tăbliță de scris și a scris: “Numele Lui este
Ioan”.
Cu toții s-au mirat.
64 Gura i s-a deschis îndată și limba i s-a eliberat și a
vorbit, binecuvântând pe Dumnezeu.
65 Frica a cuprins pe toți cei care locuiau în jurul lor și
toate aceste cuvinte au fost povestite în tot ținutul muntos
al Iudeii.
66 Toți cei care le auzeau le strângeau în inima lor,
spunând: “Ce va fi atunci copilul acesta?” Mâna Domnului
era cu el.
67 Zaharia, tatăl său, s-a umplut de Duhul Sfânt și a
proorocit, zicând,
68 “Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel,
pentru că a vizitat și a răscumpărat pe poporul Său;
69 și a ridicat pentru noi un corn de mântuire în casa robului
Său David.
70 (așa cum a vorbit prin gura sfinților Săi prooroci care
au fost din vechime),
71 mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor
celor care ne urăsc;
72 pentru a arăta milă față de părinții noștri,
să ne aducem aminte de legământul Său sfânt,
73 jurământul pe care l-a făcut lui Avraam, tatăl nostru,
74 să ne îngăduie ca noi, izbăviți din mâna vrăjmașilor
noștri,
ar trebui să-l slujească fără teamă,
75 în sfințenie și dreptate înaintea Lui în toate zilele
vieții noastre.
76 Și tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt;
căci tu vei merge înaintea feței Domnului, ca să-i
pregătești căile,
77 pentru a da cunoștință de mântuire poporului Său
prin iertarea păcatelor lor,
78 datorită îndurateі milostiviri a Dumnezeului nostru,
prin care ne va vizita zorii de sus,
79 să lumineze pe cei ce stau în întuneric și în umbra
morții;

să ne călăuzească picioarele pe calea păcii.”
80 Copilul creștea și se întărea în duh și a stat în pustie
până în ziua în care a apărut în fața lui Israel.

2

1 În vremea aceea, Cezar Augustus a dat o poruncă prin
care a poruncit ca toată lumea să fie înscrisă.
2 Aceasta a fost prima înscriere făcută când Quirinius era
guvernator al Siriei.
3 Toți s-au dus să se înscrie, fiecare în cetatea lui.
4 Și Iosif s-a urcat din Galileea, din cetatea Nazaret, în
Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem,
pentru că era din casa și din familia lui David,
5 ca să se înscrie împreună cu Maria, care, fiind
însărcinată, era făgăduită ca soție, pentru a se căsători cu
el.
6 Pe când erau ei acolo, a venit ziua în care trebuia să
nască.
7 Ea a născut pe primul ei fiu născut. L-a înfășurat în
benzi de pânză și l-a culcat într-o iesle, pentru că nu mai
era loc pentru ei în han.
8 În același ținut erau niște păstori care stăteau la câmp
și vegheau noaptea asupra turmei lor.
9 Iată că un înger al Domnului stătea lângă ei și slava
Domnului strălucea în jurul lor, și ei s-au îngrozit.
10 Îngerul le-a zis: “Nu vă temeți, căci iată că vă aduc o
veste bună de mare bucurie, care va fi pentru tot poporul.
11 Căci vi s-a născut astăzi, în cetatea lui David, un
Mântuitor, care este Hristos Domnul.
12 Iată semnul care vă este dat: veți găsi un prunc
înfășurat în fâșii de pânză, culcat într-o iesle de mâncare.”
13 Deodată, a fost împreună cu îngerul o mulțime de
oștiri cerești care lăudau pe Dumnezeu și spuneau
14 “Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte,
pe pământ pace, bunăvoință față de oameni.”
15 Când îngerii au plecat de la ei în cer, păstorii și-au zis
unul altuia: “Să mergem acum la Betleem, ca să vedem ce
s-a întâmplat și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.”
16 Au venit în grabă și i-au găsit pe Maria și pe Iosif, iar
pruncul era culcat în iesle.
17 Când l-au văzut, au făcut să se răspândească pe larg
cuvântul care le fusese spus despre acest copil.
18 Toți cei care auzeau se mirau de cele ce le spuseseră
păstorii.
19 Dar Maria a păstrat toate aceste cuvinte, meditându-le
în inima ei.

20 Păstorii s-au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu
pentru toate lucrurile pe care le auziseră și le văzuseră, așa
cum le fusese spus.

21 După ce s-au împlinit cele opt zile pentru tăierea
împrejur a copilului, i s-a pus numele de Isus, care fusese
dat de înger înainte de a fi conceput în pântece.

22 După ce s-au împlinit zilele de curățire a lor, după legea
lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca să-l prezinte Domnului
23 (după cum este scris în legea Domnului: "Orice
bărbat care va deschide pântecele va fi numit sfânt pentru
Domnul"),
24 și să aducă jertfă, după cum este scris în legea Domnu-
lui: "O pereche de turturele sau doi pui de porumbel".

25 Iată, era un om în Ierusalim, al cărui nume era
Simeon. Omul acesta era neprihănit și evlavios, căutând
mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt era peste el.
26 I se descoperise prin Duhul Sfânt că nu avea să vadă
moartea înainte de a-L vedea pe Hristosul Domnului.
27 El a venit în Duhul Sfânt în templu. Când părinții au
adus copilul Isus, ca să facă cu privire la el după obiceiul
legii,
28 el l-a primit în brațe, a binecuvântat pe Dumnezeu și a
zis
29 "Acum, Stăpâne, dai drumul robului tău,
după cuvântul Tău, în pace;
30 Căci ochii mei au văzut mântuirea Ta,
31 pe care ai pregătit-o înaintea ochilor tuturor
popoarelor;
32 ca o lumină de revelație pentru neamuri,
și slava poporului Tău Israel."

33 Iosif și mama sa se mirau de cele ce se spuneau despre
el.
34 Simeon i-a binecuvântat și a zis mamei sale, Maria:
"Iată, copilul acesta este rânduit pentru căderea și ridi-
carea multora în Israel și pentru un semn despre care se
vorbește.
35 Da, o sabie va străpunge prin sufletul vostru, ca să fie
descoperite gândurile multor inimi."

36 Era o proorociță, Ana, fiica lui Fanuel, din seminția lui
Așer (era de o vârstă înaintată, căci trăise cu un bărbat
șapte ani de la feciorie,
37 și era văduvă de vreo optzeci și patru de ani), care nu
se depărta de templu, închinându-se zi și noapte cu post și
cu cereri.

38 Subind chiar în ceasul acela, ea aducea mulțumiri
Domnului și vorbea despre el tuturor celor care așteptau
răscumpărarea în Ierusalim.
39 După ce au împlinit tot ce era după Legea Domnului,
s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40 Copilul creștea și se întărea în spirit, fiind plin de
înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste el.
41 Părinții lui se duceau în fiecare an la Ierusalim, la
sărbătoarea Paștelui.
42 Când a împlinit vârsta de doisprezece ani, s-au suit la
Ierusalim, după obiceiul sărbătorii;
43 și, după ce au împlinit zilele, pe când se întorceau,
băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Iosif și mama lui nu știau
acest lucru,
44 dar, presupunând că este în companie, au plecat o zi de
drum; și l-au căutat printre rudele și cunoscuții lor.
45 Cum nu l-au găsit, s-au întors la Ierusalim, în căutarea
lui.
46 După trei zile, l-au găsit în templu, stând în mijlocul
învățătorilor, atât pentru a-i asculta, cât și pentru a le pune
întrebări.
47 Toți cei care îl ascultau erau uimiți de înțelegerea și de
răspunsurile lui.
48 Când l-au văzut, au rămas uimiți, iar mama lui i-a zis:
“Fiule, de ce te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl tău și cu
mine te așteptam cu nerăbdare”.
49 El le-a zis: “**Pentru ce Mă căutați? Nu știați că
trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”**
50 Ei nu au înțeles cuvântul pe care li-l spunea.
51 Și, coborând cu ei, a venit la Nazaret. El era supus lor,
iar mama lui păstra în inima ei toate aceste cuvinte.
52 Și Isus creștea în înțelepciune și în statură și în favoare
înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

3

1 În al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar,
când Ponțiu Pilat era guvernator al Iudeii, Irod era tetrarh
al Galileii, iar fratele său Filip era tetrarh al ținutului Ituraei
și al Traconitei și Lisanias tetrarh al Abilenei,
2 în timpul marii preoții a lui Ana și Caiafa, cuvântul lui
Dumnezeu a venit lui Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3 El a venit în toată regiunea din jurul Iordanului,
predicând botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.
4 După cum este scris în cartea cuvintelor profetului Isaia,
“Glasul cuiva care strigă în pustiu,
'Pregătiți calea Domnului.

Fă-i cărările drepte.
5 Orice vale va fi umplută.
Fiecare munte și deal va fi doborât.
Cele strâmbe vor deveni drepte,
și căile aspre să fie netede.
6 Toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu.”
7 De aceea a zis mulțimilor care ieșeau să fie botezate de
El: “Neam de vipere, cine v-a pus în gardă să fugiți de mânia
viitoare?
8 De aceea, dați roade demne de pocăință și nu începeți să
spuneți între voi: “Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun
că Dumnezeu poate să-i ridice lui Avraam copii din aceste
pietre!”.
9 Chiar și acum toporul se află la rădăcina copacilor.
Așadar, orice copac care nu produce fructe bune este tăiat
și aruncat în foc.”
10 Și mulțimile L-au întrebat: “Ce trebuie să facem?”
11 El le-a răspuns: “Cine are două haine, să le dea celui
care nu are. Cine are de mâncare, să facă la fel.”
12 Au venit și vameșii să fie botezați și I-au zis:
“Învățătorule, ce trebuie să facem?”
13 El le-a zis: “Nu culegeți mai mult decât ceea ce vi se
cuvine”.
14 Și soldații l-au întrebat și ei: “Și noi? Ce trebuie să
facem noi?”
El le-a spus: “Nu luați de la nimeni prin violență și nu
acuzați pe nimeni pe nedrept. Fiți mulțumiți cu salariile
voastre”.
15 Pe când norodul era în așteptare și toți oamenii se
gândeau în inimile lor dacă nu cumva Ioan este Hristosul,
16 Ioan le-a răspuns tuturor: “Eu vă botez cu apă, dar
vine Cel mai puternic decât mine, căruia nu sunt vrednic
să-i dezleg cureaua sandalelor. El vă va boteza în Duhul
Sfânt și în foc.
17 În mâna Lui este vânturatorul, va curăța bine aria și
va strânge grâul în hambarul Său, dar va arde neghina cu
foc nestins.”
18 Apoi, cu multe alte îndemnuri, propovăduia poporului
vestea cea bună.
19 Dar Irod tetrarhul, fiind mustrat de el pentru Irodiada,
soția fratelui său, și pentru toate relele pe care le făcuse
Irod,
20 a adăugat la toate acestea și aceasta: a închis pe Ioan
în temniță.
21 Și când tot poporul era botezat, Isus, botezat și el, se
ruga. Cerul s-a deschis

22 și Duhul Sfânt s-a pogorât peste el în chip trupesc, ca
un porumbel, iar din cer s-a auzit un glas care zicea: "Tu
ești Fiul Meu preaiubit. În tine sunt binevoitor".
23 Isus însuși, când a început să învețe, era în vârstă de
vreo treizeci de ani, fiind fiul lui Iosif, fiul lui Heli,
24 fiul lui Matei, fiul lui Levi, fiul lui Melchi, fiul lui Jannai,
fiul lui Iosif,
25 fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli,
fiul lui Naggai,
26 fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semein, fiul lui
Iosif, fiul lui Iuda,
27 fiul lui Joanan, fiul lui Reșea, fiul lui Zorobabel, fiul lui
Șealtiel, fiul lui Neri,
28 fiul lui Melchi, fiul lui Addi, fiul lui Cosam, fiul lui
Elmodam, fiul lui Er,
29 fiul lui Iosif, fiul lui Eliezer, fiul lui Jorim, fiul lui Matei,
fiul lui Levi,
30 fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Iona,
fiul lui Eliachim,
31 fiul lui Melea, fiul lui Menan, fiul lui Matata, fiul lui
Natan, fiul lui David,
32 fiul lui Isai, fiul lui Obed, fiul lui Boaz, fiul lui Salmon,
fiul lui Nahșon,
33 fiul lui Aminadab, fiul lui Aram, fiul lui Hezron, fiul lui
Pereț, fiul lui Iuda,
34 fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Terah,
fiul lui Nahor,
35 fiul lui Serug, fiul lui Reu, fiul lui Peleg, fiul lui Eber, fiul
lui Șelah,
36 fiul lui Cainan, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe,
fiul lui Lameh,
37 fiul lui Matusalem, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui
Mahalaleel, fiul lui Cainan,
38 fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui
Dumnezeu.

4

1 Isus, plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan și a fost
dus de Duhul în pustiu
2 timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de diavol. În acele
zile nu a mâncat nimic. După aceea, când acestea s-au
încheiat, i-a fost foame.
3 Diavolul I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu,
poruncește ca piatra aceasta să se facă pâine."
4 Isus i-a răspuns: "**Este scris: "Nu numai cu pâine va
trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu.""**

5 Diavolul, ducându-l pe un munte înalt, i-a arătat într-o
clipă toate împărățiile lumii.
6 Diavolul i-a zis: "Îți voi da toate aceste autorități și slava
lor, căci mi-au fost date mie și le dau oricui vreau.
7 Așadar, dacă te vei închina înaintea mea, toate acestea
vor fi ale tale."
8 Isus i-a răspuns: "**Du-te de aici, Satano! Căci este
scris: "Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și
numai lui să-i slujești!".**
9 L-a dus la Ierusalim, l-a așezat pe vârful templului și i-a
zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici,
10 căci este scris,
"El va pune pe îngerii Săi să vă păzească, ca să vă
păzească.
11 și,
'Pe mâinile lor te vor purta,
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de o piatră.""
12 Isus, răspunzând, i-a zis: "**S-a spus: "Să nu ispitești
pe Domnul Dumnezeul tău"."**
13 După ce a ispitit pe toți, diavolul a plecat de la el până
la o altă dată.
14 Isus s-a întors în Galileea cu puterea Duhului Sfânt, și
vestea despre El s-a răspândit în tot ținutul din jur.
15 El învăța în sinagogile lor, fiind slăvit de toți.
16 Și a venit la Nazaret, unde fusese crescut. A intrat, după
obiceiul său, în sinagogă, în ziua de Sabat, și s-a ridicat în
picioare să citească.
17 I s-a înmânat cartea profetului Isaia. A deschis cartea
și a găsit locul în care era scris,
18 **"Duhul Domnului este peste mine,
pentru că El m-a uns să vestesc săracilor vestea
cea bună.
El m-a trimis să-i vindec pe cei cu inimazdrobită,
pentru a vesti eliberarea celor prizonieri,
redarea vederii orbilor,
pentru a-i elibera pe cei care sunt zdrobiți,
19 și să vestească anul de grație al Domnului."**
20 A închis cartea, a dat-o înapoi slujbașului și s-a așezat.
Ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți asupra lui.
21 El a început să le spună: "**Astăzi s-a împlinit în auzul
vostru Scriptura aceasta."**
22 Toți mărturiseau despre el și se mirau de cuvintele
pline de har care ieșeau din gura lui și ziceau: "Nu este
acesta fiul lui Iosif?"
23 El le-a zis: "**Fără îndoială că îmi veți spune
proverbul acesta: "Doctore, vindecă-te! Tot ce am**

auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici, în orașul
tău natal!””.
24 El a zis: “**Adevărat vă spun că niciun profet nu este**
acceptat în orașul său natal.
25 **Dar, adevărat vă spun că erau multe văduve în**
Israel pe vremea lui Ilie, când cerul a fost închis trei
ani și șase luni, când a venit o foamete mare în toată
țara.
26 **Ilie nu a fost trimis la niciuna dintre ele, decât la**
Sarepta, în ținutul Sidonului, la o femeie văduvă.
27 **Pe vremea profetului Elisei, în Israel, erau mulți**
leproși, dar niciunul dintre ei nu a fost curățat, cu
excepția lui Naaman, sirianul.”

28 Toți s-au umplut de mânie în sinagogă, când auzeau
aceste lucruri.
29 S-au sculat, l-au aruncat afară din cetate și l-au dus pe
vârful dealului pe care era zidită cetatea lor, ca să-l arunce
de pe stâncă.
30 Dar el, trecând prin mijlocul lor, și-a văzut de drum.

31 S-a coborât la Capernaum, o cetate din Galileea. Îi
învăța în ziua de Sabat;
32 și ei erau uimiți de învățătura Lui, căci cuvântul Lui
era cu autoritate.
33 În sinagogă era un om care avea un duh de demon
necurat; și a strigat cu glas tare,
34 zicând: “Ah! ce avem noi de-a face cu tine, Isus din
Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul
lui Dumnezeu!”.
35 Isus l-a mustrat, zicând: “**Taci și ieși de la el!” După**
ce l-a aruncat jos în mijlocul lor, demonul a ieșit din
el, fără să-i facă vreun rău.

36 Toți au fost cuprinși de uimire și vorbeau între ei,
zicând: “Ce este cuvântul acesta? Pentru că el poruncește
cu autoritate și putere duhurilor necurate și ele ies!”
37 Vestea despre el s-a răspândit în toate locurile din
regiunea înconjurătoare.

38 S-a sculat din sinagogă și a intrat în casa lui Simon.
Soacra lui Simon era bolnavă de o febră mare și l-au rugat
să o ajute.
39 El a stat lângă ea și a mustrat febra, iar aceasta a lăsat-
o. Imediat s-a sculat și i-a servit.
40 Pe când apunea soarele, toți cei care aveau pe cineva
bolnav de diferite boli i-au adus la el; el și-a pus mâinile
peste fiecare dintre ei și i-a vindecat.

41 Din mulți ieșeau și demoni, care strigau și ziceau: “Tu
ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu!” Reproșându-le, nu le-a
permis să vorbească, pentru că știau că el era Hristosul.
42 Când s-a făcut ziuă, a plecat și s-a dus într-un loc pustiu;
și mulțimile Îl căutau, veneau la El și se țineau de El, ca să
nu plece de lângă ele.
43 Dar el le-a spus: “**Trebuie să propovăduiesc vestea
bună a Împărăției lui Dumnezeu și în celelalte cetăți.
De aceea am fost trimis”.**
44 El predica în sinagogile din Galileea.

5

1 Și, pe când mulțimea îl strângea și asculta cuvântul lui
Dumnezeu, el stătea lângă lacul Ghenareț.
2 A văzut două corăbii care stăteau lângă lac, dar pescarii
ieșiseră din ele și își spălau plasele.
3 A intrat într-una dintre bărci, care era a lui Simon, și l-a
rugat să se depărteze puțin de țărm. S-a așezat și a învățat
mulțimile din barcă.
4 După ce a isprăvit de vorbit, a zis lui Simon: “Scoateți
în larg și aruncați mrejele ca să prindeți.”
5 Simon I-a răspuns: “Învățătorule, am lucrat toată
noaptea și n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi da
drumul la mreajă.”
6 După ce au făcut acest lucru, au prins o mare mulțime
de pești, iar plasa lor se rupea.
7 Ei au făcut semn partenerilor lor din cealaltă barcă să
vină să-i ajute. Aceștia au venit și au umplut ambele bărci,
astfel încât acestea au început să se scufunde.
8 Dar Simon Petru, când a văzut, a căzut la genunchii lui
Isus și a zis: “Doamne, depărtează-te de la mine, căci sunt
un om păcătos!”.
9 Căci era uimit, el și toți cei care erau cu el, de capturile
de pește pe care le prinseseră;
10 la fel și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau asociați
cu Simon.
Isus i-a spus lui Simon: **“Nu te teme. De acum înainte
vei prinde oameni vii”.**
11 După ce și-au adus corăbiile la țărm, au lăsat totul și
au mers după El.
12 Pe când era într-una din cetăți, iată că era un om plin de
lepră. Când L-a văzut pe Isus, a căzut cu fața la pământ și L-
a implorat, zicând: “Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți.”
13 El a întins mâna și l-a atins, zicând: **“Vreau. Să fiu
curățat”.**

Imediat lepra l-a părăsit.
14 I-a poruncit să nu spună nimănui: **“Ci du-te, arată-te**
preotului și adu jertfă pentru curățirea ta, după cum
a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.”
15 Dar vestea despre El s-a răspândit mult mai mult și
mulțimi mari se adunau să-L asculte și să fie vindecate de
bolile lor.
16 Dar el s-a retras în pustie și se ruga.
17 Într-una din zilele acelea, El învăța pe oameni; și
stăteau acolo farisei și învățători ai Legii, veniți din
toate satele Galileii, din Iudeea și din Ierusalim. Puterea
Domnului era cu el ca să-i vindece.
18 Iată că niște oameni au adus un paralitic pe un pat
de campanie și căutau să-l aducă înăuntru ca să-l pună
înaintea lui Isus.
19 Nu au găsit cum să-l aducă înăuntru din cauza
mulțimii, s-au urcat pe acoperișul casei și l-au coborât prin
țigle cu patul lui în mijlocul ei, în fața lui Isus.
20 Văzând credința lor, Isus i-a spus: **“Omule, păcatele**
tale îți sunt iertate.”
21 Cărturarii și fariseii au început să se certe, zicând:
“Cine este acesta care vorbește de hulă? Cine poate ierta
păcatele, dacă nu numai Dumnezeu?”
22 Dar Isus, înțelegând gândurile lor, le-a răspuns: “**De**
ce gândiți așa în inimile voastre?
23 **Ce este mai ușor să spui: “Păcatele tale îți sunt**
iertate” sau să spui: “Scoală-te și umblă”?
24 **Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ**
să ierte păcatele”, i-a spus paraliticului: “**Îți spun:**
scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa ta”.
25 Și îndată s-a sculat în fața lor, a luat ce avea pe el și a
plecat la casa lui, slăvind pe Dumnezeu.
26 Toată lumea a fost cuprinsă de uimire și a slăvit pe
Dumnezeu. S-au umplut de teamă, spunând: “Am văzut
astăzi lucruri ciudate.”
27 După aceea, ieșind afară, a văzut un vameș, numit Levi,
care ședea la fisc, și i-a zis: **“Vino după mine!”**
28 A lăsat totul, s-a sculat și l-a urmat.
29 Levi i-a făcut un mare ospăț în casa lui. Era o mare
mulțime de vameși și de alți oameni care se odihneau cu ei.
30 Cărturarii și fariseii cârteau împotriva ucenicilor Lui,
zicând: “De ce mâncați și beți cu vameșii și cu păcătoșii?”
31 Isus le-a răspuns: “**Cei sănătoși nu au nevoie de**
doctor, dar cei bolnavi au nevoie de doctor.
32 **Eu n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși**
la pocăință.”

33 Ei I-au zis: “Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc și se
roagă des, și ucenicii fariseilor, iar ai voștri mănâncă și
beau?”
34 El le-a zis: “**Puteți voi să faceți pe prietenii mirelui
să postească, când mirele este cu ei?**
35 **Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei.
Atunci vor posti în acele zile.”**

36 Și le-a spus și o pildă. **“Nimeni nu pune o bucată
dintr-o haină nouă pe o haină veche, căci altfel va rupe
haina nouă și, de asemenea, bucata din haina nouă nu
se va potrivi cu cea veche.**
37 **Nimeni nu pune vin nou în piei de vin vechi, căci
altfel vinul nou va sparge piei, se va vărsa și piei vor
fi distruse.**
38 **Dar vinul nou trebuie pus în piei de vin proaspăt,
și amândouă se păstrează.**
39 Nimeni, după ce a **băut vin vechi, nudorește imediat
vin nou, pentru că spune: “Cel vechi este mai bun”.”**

6

1 În al doilea Sabat după cel dintâi, el mergea prin lanurile
de grâu. Discipolii lui culegeau căpățânile de grâu și
mâncau, frecându-le în mâini.
2 Dar unii dintre farisei le-au spus: “De ce faceți ceea ce
nu este permis să faceți în ziua de Sabat?”

3 Isus le-a răspuns: “**N-ați citit ce a făcut David, când
a flămânzit, el și cei ce erau cu el,**
4 **cum a intrat în casa lui Dumnezeu, a luat și a
mâncat pâinea de sărbătoare și a dat și celor ce erau
cu el, care nu se poate mânca decât numai pentru
preoți?”**
5 El le-a răspuns: **“Fiul Omului este stăpânul Sabatu-
lui”.**

6 În altă zi de Sabat, a intrat în sinagogă și învăța. Era
acolo un om, căruia i se uscase mâna dreaptă.
7 Cărturarii și fariseii îl urmăreau, ca să vadă dacă
nu cumva vindecă în Sabat, ca să găsească o acuzație
împotriva lui.
8 Dar El le cunoștea gândurile; și a zis omului care avea
mâna uscată: **“Ridică-te și stai în mijloc”. El s-a ridicat
și a stat în picioare.**
9 Atunci Isus le-a zis: **“Vă voi întreba ceva: “Este
îngăduit în Sabat să faci bine sau să faci rău? Să
salvezi o viață, sau să ucizi?”**

10 S-a uitat la toți și a zis omului: **“Întinde-ți mâna”. El**
a făcut-o, și mâna i-a fost redată la fel de sănătoasă
ca și cealaltă.
11 Dar ei erau plini de furie și vorbeau între ei despre ce
ar putea să-i facă lui Isus.

12 În zilele acelea, s-a dus pe munte să se roage și a stat
toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
13 Când s-a făcut ziuă, și-a chemat discipolii și a ales
dintre ei doisprezece, pe care i-a numit și apostoli:
14 Simon, pe care l-a numit și Petru; Andrei, fratele său;
Iacov; Ioan; Filip; Bartolomeu;
15 Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Simon, numit Zelota;
16 Iuda, fiul lui Iacov; și Iuda Iscarioteanul, care a devenit
și el trădător.
17 S-a coborât cu ei și a stat pe un loc drept, cu o mulțime
de ucenici ai Lui și cu un mare număr de oameni din toată
Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul mării Tirului și al
Sidonului, care veniseră să-L asculte și să se vindece de
bolile lor,
18 precum și de cei care erau tulburați de duhuri necurate;
și se vindecau.
19 Toată mulțimea căuta să se atingă de El, căci ieșea din
El o putere și îi vindeca pe toți.
20 Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi și a zis:
“Ferice de voi, cei săraci!
pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a ta.
21 **Ferice de voi, care sunteți flămânzi acum!**
pentru că vei fi umplut.
Ferice de voi care plângeți acum,
pentru că vei râde.
22 **Ferice de voi, când vă vor urî oamenii, când vă**
vor respinge, când vă vor batjocori și când vor
arunca numele vostru ca fiind rău, din pricina
Fiului Omului!
23 **Bucurați-vă în ziua aceea și săriți de bucurie,**
căci iată că răsplata voastră este mare în ceruri,
pentru că părinții lor au făcut același lucru cu
profeții.

24 **“Dar vai de voi, care sunteți bogați!**
Căci ați primit mângâierea voastră.
25 **Vai de voi, cei ce sunteți plini acum!**
pentru că vă va fi foame.
Vai de voi care râdeți acum,
pentru că veți jeli și veți plânge.

26 **Vai, când oamenii vorbesc de bine despre tine!**
căci părinții lor au făcut același lucru cu profeții
mincinoși.
27 **Dar Eu vă spun vouă, celor ce auziți: iubiți pe**
vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
28 **binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă**
pentru cei ce vă maltratează.
29 Celui ce **vă lovește peste obraz, oferiți-i și celălalt**
obraz; și celui ce vă ia haina, nu-i reține și haina.
30 **Dați oricui vă cere și nu cereți celui care vă ia**
bunurile să vi le dea înapoi.
31 “Fă-le și tu **cum vrei să facă oamenii cu tine.**
32 **Dacă iubești pe cei ce te iubesc, ce merite ai tu?**
Căci chiar și păcătoșii îi iubesc pe cei care îi iubesc.
33 **Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce merite**
aveți voi? Căci și păcătoșii fac la fel.
34 **Dacă dați cu împrumut celor de la care sperați**
să primiți, ce merite aveți? Chiar și păcătoșii
împrumută păcătoșilor, pentru a primi înapoi la fel
de mult.
35 **Dar iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți binele și**
împrumutați, fără să așteptați nimic în schimb; și
răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii Celui
Preaînalt, căci El este binevoitor față de cei nere-
cunoscători și răi.
36 **“De aceea fiți milostivi,**
așa cum și Tatăl vostru este milostiv.
37 **Nu judecați,**
și nu vei fi judecat.
Nu condamnați,
și nu vei fi condamnat.
Eliberați,
și vei fi eliberat.
38 **“Dați și vi se va da; o măsură bună, presată,**
zdruncinată și plină, vi se va da. Căci cu aceeași
măsură cu care măsurați, vi se va măsura înapoi.”
39 Și le-a spus o pildă. **“Poate orbul să călăuzească pe**
orb? Nu vor cădea amândoi într-o groapă?
40 **Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său,**
dar fiecare, când va fi pe deplin instruit, va fi ca
învățătorul său.
41 **De ce vedeți paiul de paie care este în ochiul**
fratelui vostru, dar nu vă gândiți la bârna care este
în ochiul vostru?
42 **Sau cum poți să-i spui fratelui tău: “Frate, lasă-**
mă să scot paiul din ochiul tău”, când tu însuți

**nu vezi bârna care este în ochiul tău? Ipocritule!
Îndepărtează mai întâi bârna din ochiul tău și apoi
vei putea vedea limpede ca să îndepărtezi paiul care
este în ochiul fratelui tău.**

43 **"Căci nu este pom bun care să dea roade putrede,
nici pom putred care să dea roade bune.**

44 **Căci fiecare pom se cunoaște după rodul său. Căci
oamenii nu culeg smochine din spini, nici struguri din
tufișuri de mărăcini.**

45 **Omul bun scoate din comoara bună a inimii sale
ceea ce este bun, iar omul rău scoate din comoara rea
a inimii sale ceea ce este rău, căci din belșugul inimii
vorbește gura lui.**

46 **"Pentru ce Mă strigați: "Doamne, Doamne!" și nu
faceți ce vă spun Eu?**

47 **Oricine vine la Mine, care ascultă cuvintele Mele
și le face, vă voi arăta cum este el.**

48 **El este ca un om care construiește o casă, care a
săpat, a mers adânc și a pus temelia pe stâncă. Când
s-a ridicat un potop, pârâul s-a izbit de casa aceea și
nu a putut să o zdruncine, pentru că era întemeiată
pe stâncă.**

49 **Darcel care aude și nu face, se aseamănă cu un om
care a zidit o casă pe pământ fără temelie, împotriva
căreia a izbucnit pârâul și îndată a căzut; și ruina
acelei case a fost mare."**

7

1 După ce a terminat de vorbit în auzul poporului, a intrat
în Capernaum.

2 Un slujitor al unui centurion, care îi era foarte drag, era
bolnav și era la un pas de moarte.

3 Când a auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii
iudeilor, rugându-l să vină și să-i salveze slujitorul.

4 Când au ajuns la Isus, l-au rugat insistent, spunând:
"Este vrednic ca tu să faci asta pentru el,

5 pentru că el iubește neamul nostru și a zidit sinagoga
noastră pentru noi".

6 Isus a mers cu ei. Când nu mai era acum departe de
casă, centurionul a trimis la el niște prieteni, spunându-i:
"Doamne, nu te îngrijora, căci nu sunt vrednic să intri sub
acoperișul meu.

7 De aceea nici eu nu m-am considerat vrednic să vin la
tine; dar spune cuvântul și robul meu va fi vindecat.

8 Căci și eu sunt un om pus sub autoritate, având sub
mine soldați. Îi spun acestuia: “Du-te!” și el se duce; altuia:
“Vino!” și vine; iar robului meu: “Fă aceasta” și el o face”.”

9 Isus, auzind acestea, s-a mirat de el și, întorcându-se,
a zis mulțimii care-L urma: “**Vă spun că n-am găsit o**
credință atât de mare, nici în Israel.”

10 Cei care fuseseră trimiși, întorcându-se la casă, au
constatat că servitorul care fusese bolnav era sănătos.

11 Curând după aceea, s-a dus într-o cetate numită Nain.
Mulți dintre discipolii Săi, împreună cu o mare mulțime,
au mers cu El.

12 Când s-a apropiat de poarta cetății, iată că a fost dus
afară un mort, singurul fiu născut al mamei sale, care era
văduvă. Mulți oameni din cetate erau cu ea.

13 Domnul, când a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a zis:
“Nu plânge!”

14 S-a apropiat și s-a atins de sicriu, iar purtătorii s-au
oprit. El a spus: **“Tinere, îți spun: ridică-te!”.**

15 Cel care era mort s-a așezat și a început să vorbească.
Apoi l-a dat mamei sale.

16 Toți s-au temut și au slăvit pe Dumnezeu, zicând: “Un
mare prooroc s-a ridicat printre noi!” și: “Dumnezeu a
vizitat pe poporul Său!”.

17 Această veste s-a răspândit despre el în toată Iudeea și
în toată regiunea înconjurătoare.

18 Ucenicii lui Ioan i-au povestit toate acestea.

19 Ioan, chemând la el doi dintre ucenicii săi, i-a trimis la
Isus, zicând: “Tu ești Cel ce vine, sau trebuie să căutăm pe
altul?”

20 După ce au venit la el, au spus: “Ioan Botezătorul ne-a
trimis la tine, spunând: “Tu ești cel care vine, sau trebuie
să căutăm pe altul?””

21 În ceasul acela a vindecat pe mulți de boli, de molime
și de duhuri rele, și multora dintre cei orbi le-a dat vederea.

22 Isus le-a răspuns: **“Duceți-vă și spuneți lui Ioan**
lucrurile pe care le-ați văzut și le-ați auzit: că orbii
își primesc vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt
curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se
vestește o veste bună.

23 **Ferice de cel care nu găsește în mine nici un prilej**
de poticnire.”

24 După ce au plecat trimișii lui Ioan, a început să spună
mulțimii despre Ioan: “**Ce ați ieșit în pustie ca să vedeți?**
O trestie scuturată de vânt?

25 **Dar voi ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat**
în haine moi? Iată, cei care sunt îmbrăcați frumos și
trăiesc delicat sunt la curțile regilor.
26 **Dar tu ce ai ieșit să vezi? Un profet? Da, vă spun,**
și chiar mai mult decât un profet.
27 **Acesta este cel despre care este scris,**
“Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței tale,
care îți va pregăti calea înaintea ta.
28 “**Căci vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu**
este un prooroc mai mare decât Ioan Botezătorul; dar
cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare
decât el.”
29 Când a auzit aceasta, tot poporul și vameșii au declarat
că Dumnezeu este drept, după ce a fost botezat cu botezul
lui Ioan.
30 Dar fariseii și avocații au respins sfatul lui Dumnezeu,
nefiind ei înșiși botezați de el.
31 **Cu ce aș putea să compar pe oamenii acestui neam?**
Cu ce se aseamănă ei?
32 **Sunt ca niște copii care stau în piață și se strigă**
unii pe alții, zicând: “Noi v-am cântat la cimpoi, și voi
n-ați dansat”. Noi am jelit, iar voi nu ați plâns'.
33 **Căci Ioan Botezătorul n-a venit nici mâncând**
pâine, nici bând vin, iar voi spuneți: 'Are un demon'.
34 **Fiul Omului a venit mâncând și bând și voi ziceți:**
'Iată un mâncăcios și un bețiv, un prieten al vameșilor
și al păcătoșilor!'.
35 **Înțelepciunea este îndreptățită de toți copiii ei.”**
36 Unul dintre farisei l-a invitat să mănânce cu el. El a
intrat în casa fariseului și s-a așezat la masă.
37 Iată că o femeie din cetate, care era păcătoasă, când a
aflat că el se odihnește în casa fariseului, a adus un vas de
alabastru cu unguent.
38 Stând în spate la picioarele lui, plângând, a început să
îi ude picioarele cu lacrimile ei, le-a șters cu părul capului,
i-a sărutat picioarele și le-a uns cu mirul.
39 Fariseul care îl invitase, văzând aceasta, și-a zis în sinea
lui: “Omul acesta, dacă ar fi fost profet, și-ar fi dat seama
cine și ce fel de femeie este cea care îl atinge, că este o
păcătoasă.”
40 Isus i-a răspuns: **“Simon, am să-ți spun ceva.”**
El a spus: “Învățătorule, spune mai departe”.
41 “Un **creditor avea doi datornici. Unul datora cinci**
sute de denari, iar celălalt cincizeci.
42 **Când n-au putut plăti, i-a iertat pe amândoi.**
Așadar, care dintre ei îl va iubi mai mult?”

43 Simon a răspuns: “Cred că pe acela pe care l-a iertat
cel mai mult.”
El i-a spus: **“Ai judecat corect”.**
44 Și, întorcându-se spre femeie, i-a zis lui Simon: “**Vezi
tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și nu mi-
ai dat apă pentru picioarele mele, dar ea mi-a udat
picioarele cu lacrimile ei și le-a șters cu părul capului
ei.**
45 **Tu nu mi-ai dat nici o sărutare, dar ea, de când
am intrat, nu încetează să-mi sărute picioarele.**
46 **Tu nu mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea mi-a
uns picioarele cu mir.**
47 **De aceea vă spun că păcatele ei, care sunt multe,
sunt iertate, pentru că a iubit mult. Dar cel căruia i
se iartă puțin, iubește puțin.”**
48 El i-a zis: **“Păcatele tale sunt iertate”.**
49 Și cei ce ședeau la masă cu El au început să se întrebe:
“Cine este Acesta, care chiar iartă păcatele?”
50 El a zis femeii: “**Credința ta te-a mântuit. Du-te în
pace.”**

8

1 Curând după aceea, a străbătut cetățile și satele,
propovăduind și aducând vestea cea bună a Împărăției lui
Dumnezeu. Împreună cu el erau cei doisprezece
2 și câteva femei care fuseseră vindecate de duhuri rele și
de boli: Maria, care se numea Magdalena, din care ieșiseră
șapte demoni,
3 Ioana, soția lui Chuzas, administratorul lui Irod, Susana
și multe altele care îi slujeau din averile lor.
4 Când s-a adunat o mare mulțime și veneau la el oameni
din toate cetățile, el a vorbit printr-o pildă:
5 **“Fermierul a ieșit să-și semene sămânța. Pe când
semăna, o parte a căzut pe drum, a fost călcată în
picioare și păsările cerului au mâncat-o.**
6 **Altă sămânță a căzut pe stâncă și, de îndată ce a
crescut, s-a uscat, pentru că nu avea umiditate.**
7 **Altele au căzut în mijlocul spinilor, iar spinii au
crescut cu ea și au înăbușit-o.**
8 **Altă a căzut în pământul bun, a crescut și a produs
de o sută de ori mai mult rod.” În** timp ce spunea aceste
lucruri, a strigat: **“Cine are urechi de auzit, să audă!”**
9 Atunci ucenicii Lui L-au întrebat: “Ce înseamnă pilda
aceasta?”
10 El a zis: “**Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele
Împărăției lui Dumnezeu; dar celorlalți le-a fost dat**

în pilde, ca să nu vadă, văzând, și să nu înțeleagă, auzind.
11 **“Și pilda este următoarea: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.**
12 Cei de **pe drum sunt cei care ascultă; apoi vine diavolul și le ia cuvântul din inimă, ca să nu creadă și să nu fie mântuiți.**
13 **Cei de pe stâncă sunt cei care, când aud, primesc cuvântul cu bucurie; dar aceștia nu au rădăcină. Ei cred pentru o vreme, apoi cad în timp de ispită.**
14 **Ceea ce a căzut între spini, aceștia sunt cei care au auzit și, mergând pe drumul lor, sunt sufocați de griji, de bogății și de plăcerile vieții; și nu aduc niciun rod la maturitate.**
15 **Cele din pământul bun, aceștia sunt cei care, cu inimă cinstită și bună, după ce au auzit cuvântul, îl țin strâns și produc roade cu perseverență.**
16 Nimeni, când **aprinde o lampă, nu o acoperă cu un vas și nu o pune sub pat, ci o pune pe un suport, ca să vadă lumina cei ce intră înăuntru.**
17 **Căci nu este nimic ascuns care să nu fie descoperit, nici nimic secret care să nu fie cunoscut și să nu iasă la lumină.**
18 **Fiți deci atenți cum auziți. Căci oricui are, i se va da; și oricui nu are, i se va lua chiar și ceea ce crede că are.”**
19 Mama și frații lui au venit la el, dar nu puteau să se apropie de el din cauza mulțimii.
20 Unii oameni i-au spus: “Mama ta și frații tăi stau afară și doresc să te vadă.”
21 Dar El le-a răspuns: “**Mama mea și frații mei sunt aceia care au auzit cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc.”**
22 Într-una din zilele acelea, S-a suit într-o barcă, El însuși și ucenicii Săi, și le-a zis: **“Să trecem de cealaltă parte a lacului.” Așa că au pornit la apă.**
23 Dar, în timp ce navigau, el a adormit. O furtună de vânt s-a abătut asupra lacului, iar ei luau cantități periculoase de apă.
24 Au venit la el și l-au trezit, spunând: “Stăpâne, stăpâne, murim!” El s-a trezit și a mustrat vântul și furia apei; apoi au încetat și s-a făcut liniște.
25 El i-a întrebat: **“Unde este credința voastră?” Înfricoșați, ei s-au mirat, spunându-și unul altuia: “Cine este acesta, care poruncește chiar și vânturilor și apelor, iar acestea îl ascultă?”**

26 Apoi au ajuns în ținutul Gadarenilor, care este în fața
Galileii.
27 Când Isus a coborât la țărm, L-a întâmpinat un om din
cetate, care avea demoni de multă vreme. Nu purta haine
și nu locuia într-o casă, ci în morminte.
28 Când L-a văzut pe Isus, a strigat, a căzut înaintea Lui
și a zis cu glas tare: "Ce am eu de-a face cu Tine, Isus, Fiul
Dumnezeului Celui Preaînalt? Te implor, nu mă chinui!".
29 Căci Isus poruncea duhului necurat să iasă din omul
acela. Căci duhul necurat îl apucase de multe ori pe om.
El era ținut sub pază și legat cu lanțuri și lanțuri. Rupând
legăturile, demonul l-a împins în deșert.

30 Isus l-a întrebat: **"Care este numele tău?"**

El a spus: "Legiune", pentru că mulți demoni intraseră în
el.
31 Ei l-au implorat să nu le poruncească să se ducă în abis.

32 Pe munte era o turmă de mulți porci care pășteau pe
munte, și l-au rugat să le dea voie să intre în ei. Atunci el
le-a îngăduit.
33 Demonii au ieșit din omul acela și au intrat în porci, iar
turma s-a repezit pe malul abrupt în lac și s-a înecat.

34 Când au văzut cei ce-i hrăneau ce se întâmplase, au
fugit și au povestit în cetate și în țară.

35 Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat. Au venit
la Isus și l-au găsit pe omul din care ieșiseră demonii,
șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și în deplinătatea
facultăților mintale; și s-au temut.
36 Cei care l-au văzut le-au povestit cum s-a vindecat cel
care fusese posedat de demoni.
37 Toți locuitorii din ținutul Gadarenilor din împrejurimi
l-au rugat să se îndepărteze de ei, pentru că se temeau
foarte mult. Atunci a intrat în barcă și s-a întors.
38 Omul din care ieșiseră demonii l-a implorat să meargă
cu el, dar Isus l-a alungat, spunându-i:

39 **"Întoarce-te la casa ta și povestește ce lucruri
mari a făcut Dumnezeu pentru tine."** El a plecat,
proclamând în toată cetatea ce lucruri mari a făcut Isus
pentru el.

40 Când s-a întors Isus, mulțimea L-a întâmpinat, căci toți
Îl așteptau.
41 Și iată că a venit un om cu numele Iair. Era un
conducător al sinagogii. A căzut la picioarele lui Isus și l-a
rugat să intre în casa lui,

42 pentru că avea o fiică unică, în vârstă de vreo
doisprezece ani, și era pe moarte. Dar, pe când se ducea,
mulțimea îl apăsa.
43 O femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece
ani, care cheltuise tot ce trăia pe medici și nu putea fi
vindecată de niciunul,
44 a venit în spatele lui și s-a atins de franjurii hainei lui.
Imediat curgerea sângelui ei s-a oprit.
45 Isus a zis: **“Cine M-a atins?”**
Când toți au negat, Petru și cei care erau cu el au zis:
“Învățătorule, mulțimile te presează și te îmbrâncesc, iar
Tu spui: **“Cine s-a atins de Mine?””.**
46 Dar Isus a zis: “**Cineva m-a atins, căci am văzut că
a ieșit din mine o putere.”**
47 Când femeia a văzut că nu era ascunsă, a venit
tremurând; și, căzând înaintea lui, i-a declarat în fața
întregului popor motivul pentru care se atinsese de el și
cum s-a vindecat imediat.
48 El i-a zis: **“Fiică, înveselește-te! Credința ta te-a
făcut sănătoasă. Du-te în pace”.**
49 Pe când vorbea el încă, a venit unul din casa con-
ducătorului sinagogii și i-a zis: “Fiica ta a murit. Nu-l
deranja pe Învățător”.
50 Dar Isus, auzind, i-a răspuns: “**Nu te teme. Crede
numai și ea va fi vindecată.”**
51 Când a ajuns la casă, n-a lăsat pe nimeni să intre
înăuntru, decât pe Petru, pe Ioan, pe Iacov, pe tatăl fetiței
și pe mama ei.
52 Toți plângeau și o jeleau, dar el a zis: **“Nu plângeți.
Ea nu este moartă, ci doarme”.**
53 Îl batjocoreau, știind că ea era moartă.
54 Dar el i-a scos pe toți afară și, luând-o de mână, a
strigat-o și a zis: **“Copila, scoală-te!”**
55 Spiritul ei s-a întors și s-a sculat îndată. El a poruncit
să i se dea ceva de mâncare.
56 Părinții ei au fost uimiți, dar el le-a poruncit să nu
spună nimănui ce s-a întâmplat.

9

1 A chemat laolaltă pe cei doisprezece și le-a dat putere și
stăpânire asupra tuturor demonilor și să vindece bolile.
2 I-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și
să vindece bolnavii.
3 El le-a spus: **“Nu luați nimic pentru călătoria voastră
— nici toiag, nici portofel, nici pâine, nici bani. Nu
aveți câte două tunici fiecare.**

4 **În orice casă veți intra, rămâneți acolo și plecați de acolo.**
5 **Toți cei care nu vă primesc, când veți pleca din cetatea aceea, scuturați-vă până și praful de pe picioare, ca mărturie împotriva lor.”**

6 Și au plecat și au străbătut satele, propovăduind vestea cea bună și vindecând pretutindeni.

7 Iar Irod tetrarhul a auzit tot ce făcuse el și a fost foarte tulburat, pentru că unii spuneau că Ioan a înviat din morți,
8 alții că Ilie s-a arătat, iar alții că a înviat unul din vechii prooroci.
9 Irod a spus: “Eu l-am decapitat pe Ioan, dar cine este acesta despre care aud astfel de lucruri?”. A căutat să îl vadă.
10 Apostolii, după ce s-au întors, I-au povestit ce făcuseră.

I-a luat și s-a retras deoparte, într-o regiune pustie, într-o cetate numită Betsaida.
11 Dar mulțimile, dându-și seama, l-au urmat. El i-a întâmpinat, le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care aveau nevoie de vindecare.
12 Ziua a început să se scurgă, iar cei doisprezece au venit și i-au spus: “Trimiteți mulțimea să se ducă în satele și fermele din jur, să se cazeze și să facă rost de hrană, pentru că noi suntem aici într-un loc pustiu.”

13 Dar El le-a zis: “**Dați-le voi să mănânce ceva.”**

Ei au spus: “Nu avem mai mult de cinci pâini și doi pești, dacă nu cumpărăm mâncare pentru toți acești oameni.”
14 Căci erau cam cinci mii de oameni.
El le-a spus ucenicilor săi: **“Fă-i să se așeze în grupuri de câte cincizeci de persoane.”**
15 Ei au făcut așa și i-au pus pe toți să se așeze.
16 El a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, privind spre cer, le-a binecuvântat, le-a frânt și le-a dat discipolilor ca să le pună înaintea mulțimii.
17 Ei au mâncat și s-au săturat cu toții. Au adunat douăsprezece coșuri cu bucățile sparte care rămăseseră.

18 Pe când se ruga El singur, ucenicii erau lângă El și El i-a întrebat: “**Cine zice mulțimea că sunt Eu?”**

19 Ei au răspuns: “Ioan Botezătorul”; dar alții zic: “Ilie”, iar alții zic că a înviat unul din vechii prooroci”.

20 El le-a zis: “**Dar voi cine ziceți că sunt Eu?”**

Petru a răspuns: “Hristosul lui Dumnezeu.”

21 Dar El i-a avertizat și le-a poruncit să nu spună nimănui acest lucru,

22 zicând: “**Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie**
lepădat de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de
cărturari, să fie omorât și a treia zi să învieze.”
23 Și a zis tuturor: “**Dacă voiește cineva să vină după**
Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi
urmeze Mie.
24 **Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde,**
dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va salva.
25 **Căci ce-i folosește cuiva să câștige toată lumea și**
să se piardă sau să se piardă pe sine însuși?
26 **Căci oricine se va rușina de Mine și de cuvintele**
Mele, de acela se va rușina Fiul Omului când va veni
în slava Sa și în slava Tatălui și a sfinților îngeri.
27 **Dar vă spun adevărul: sunt unii dintre cei care**
stau aici care nu vor gusta nicidecum moartea până
când nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.”
28 La vreo opt zile după aceste cuvinte, a luat cu Sine pe
Petru, pe Ioan și pe Iacov și s-a suit pe munte să se roage.
29 În timp ce se ruga, înfățișarea feței Lui s-a schimbat,
iar hainele Lui au devenit albe și orbitoare.
30 Iată că vorbeau cu el doi bărbați, care erau Moise și
Ilie,
31 care s-au arătat în slavă și i-au vorbit despre plecarea
pe care urma să o îndeplinească la Ierusalim.
32 Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiați de somn; dar,
când s-au trezit, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați care
stăteau cu El.
33 Pe când se despărțeau de El, Petru i-a zis lui Isus:
“Învățătorule, este bine să fim aici. Să facem trei corturi:
unul pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie”,
fără să știe ce spune.
34 Pe când zicea El aceste lucruri, un nor a venit și i-a
acoperit și ei s-au temut, când au intrat în nor.
35 Un glas a ieșit din nor și a zis: “Acesta este Fiul Meu
preaiubit. Ascultați-l!”
36 Când a venit vocea, Isus a fost găsit singur. Ei au tăcut
și nu au povestit nimănui, în acele zile, nimic din ceea ce
văzuseră.
37 A doua zi, când s-au coborât de pe munte, o mare
mulțime de oameni I-a ieșit în întâmpinare.
38 Și iată că un om din mulțime a strigat: “Învățătorule,
te rog să te uiți la fiul meu, căci este singurul meu copil
născut.
39 Iată că un duh îl ia, strigă deodată și îl convulsionează
până la spumegarea lui; și abia se depărtează de el, lovindu-
l grav.

40 I-am rugat pe discipolii tăi să-l alunge, dar nu au putut.”

41 Isus a răspuns: “**Neam necredincios și pervers, până când voi fi cu voi și voi răbda cu voi? Aduceți aici pe fiul vostru”.**

42 Pe când venea el încă, demonul l-a aruncat la pământ și l-a zdrobit cu putere. Dar Isus a mustrat duhul necurat, a vindecat băiatul și l-a dat înapoi tatălui său.

43 Toți erau uimiți de măreția lui Dumnezeu.

Și, pe când toți se mirau de toate lucrurile pe care le făcea Isus, a zis ucenicilor Săi:

44 **“Lăsați să vă intre în urechi cuvintele acestea, căci Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor”.**

45 Dar ei nu au înțeles acest cuvânt. Le era ascunsă, ca să nu o înțeleagă, și le era teamă să îl întrebe despre acest cuvânt.

46 Și s-a iscat între ei o ceartă despre care dintre ei era cel mai mare.

47 Isus, pricepând rațiunile inimilor lor, a luat un copilaș, l-a pus lângă El și le-a spus:

48 **“Oricine primește pe acest copilaș în numele Meu, pe Mine Mă primește. Oricine mă primește pe mine îl primește pe cel care m-a trimis. Căci oricine este cel mai mic dintre voi toți, acesta va fi mare”.**

49 Ioan a răspuns: “Învățătorule, am văzut pe cineva care scotea demoni în Numele Tău și i-am interzis, pentru că nu este de partea noastră.”

50 Isus i-a zis: **“Nu-l opri, căci cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.”**

51 Când se apropiau zilele în care trebuia să fie luat, el și-a pus în gând să meargă la Ierusalim

52 și a trimis mesageri înaintea lui. Aceștia s-au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să se pregătească pentru el.

53 Ei nu l-au primit, pentru că el călătorea cu fața îndreptată spre Ierusalim.

54 Când discipolii săi, Iacov și Ioan, au văzut acest lucru, au zis: “Doamne, vrei să poruncim noi să coboare foc din cer și să-i nimicească, așa cum a făcut Ilie?”

55 Dar El s-a întors și i-a mustrat: “**Nu știți ce fel de duh sunteți.**

56 **Căci Fiul Omului nu a venit să distrugă viețile oamenilor, ci să le salveze.”**

S-au dus în alt sat.

57 Pe când mergeau pe drum, un om I-a zis: “Vreau să Te urmez oriunde vei merge, Doamne.”

58 Isus i-a zis: “**Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-Și pună capul.”**

59 Și a zis altuia: **“Urmează-mă!”**

Dar el a spus: “Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să-l îngrop pe tatăl meu”.

60 Dar Isus i-a zis: “**Lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu du-te și vestește Împărăția lui Dumnezeu.”**

61 Un altul a mai zis: “Vreau să te urmez, Doamne, dar mai întâi îngăduie-mi să-mi iau rămas bun de la cei care sunt la mine acasă.”

62 Dar Isus i-a zis: “**Nimeni care a pus mâna la plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu.”**

10

1 După aceste lucruri, Domnul a rânduit și pe alți șaptezeci și i-a trimis înaintea Lui, doi câte doi, în fiecare cetate și în fiecare loc unde avea să vină.

2 Și le-a spus: “**Secerișul este într-adevăr mare, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați-vă, așadar, Domnului secerișului, ca să trimită lucrători la secerișul Său.**

3 **Mergeți și voi pe căile voastre. Iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.**

4 **Nu purtați nici pungă, nici portofel, nici sandale. Nu salutați pe nimeni pe drum.**

5 **În orice casă veți intra, spuneți mai întâi: “Pacea fie cu casa aceasta!”.**

6 **Dacă este acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni asupra lui; dacă nu, se va întoarce la voi.**

7 **Rămâi în aceeași casă, mâncând și bând ce ți se dă, căci lucrătorul este vrednic de plata sa. Nu mergeți din casă în casă.**

8 **În orice cetate veți intra și vă vor primi, mâncați ceea ce vi se pune înainte.**

9 **Vindecați pe bolnavii care se află acolo și spuneți-le: “Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi”.**

10 **Dar în orice cetate în care intrați și nu vă primesc, ieșiți pe străzile ei și spuneți:**

11 “**Chiar și praful din cetatea voastră care se lipește de noi, îl ștergem împotriva voastră. Cu toate acestea, să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi'.**

12 **Vă spun că, în ziua aceea, va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma decât pentru orașul acela.**

13 **“Vai de tine, Corazin! Vai de tine, Betsaida! Căci**
dacă s-ar fi făcut în Tir și în Sidon lucrările mărețe
care s-au făcut în voi, s-ar fi pocăit de mult, stând în
sac și cenușă.
14 **Dar, la judecată, Tirului și Sidonului le va fi mai**
ușor de suportat decât vouă.
15 **Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la cer, vei fi**
coborât în Hades.
16 **Cine vă ascultă pe voi mă ascultă pe mine, iar**
cine vă respinge pe voi mă respinge pe mine. Cine mă
respinge pe mine, îl respinge pe cel care m-a trimis pe
mine.”
17 Cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, zicând: “Doamne,
chiar și demonii ne sunt supuși în Numele Tău!”
18 Și le-a zis: “**Am văzut pe Satana căzând din cer ca**
un fulger.
19 **Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și**
scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului. Nimic
nu vă va răni în vreun fel.
20 Cu toate acestea, **nu vă bucurați de faptul că**
duhurile vi se supun, ci bucurați-vă că numele voastre
sunt scrise în ceruri.”
21 În același ceas, Isus s-a bucurat în Duhul Sfânt și
a zis: “**Îți mulțumesc, Tată, Stăpânul cerului și**
al pământului, că ai ascuns aceste lucruri de cei
înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor. Da,
Tată, pentru că așa a fost bineplăcut în ochii tăi”.
22 Întorcându-Se către ucenici, a zis: “**Toate Mi-au fost**
date de Tatăl Meu. Nimeni nu știe cine este Fiul, în
afară de Tatăl, și cine este Tatăl, în afară de Fiul și de
cel căruia Fiul vrea să i-l dezvăluie.”
23 Și, întorcându-se către ucenici, a zis în particular:
“**Fericiți ochii care văd ceea ce vedeți voi,**
24 **căci vă spun că mulți prooroci și împărați au dorit**
să vadă ceea ce vedeți voi și n-au văzut, și să audă ceea
ce auziți voi și n-au auzit.”
25 Și iată că un învățător s-a ridicat în picioare și L-a pus la
încercare, zicând: “Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc
viața veșnică?”
26 El i-a zis: “**Ce este scris în Lege? Cum o citești?”**
27 El a răspuns: “Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău
din toată inima ta, din tot sufletul tău, din toată puterea ta
și din tot cugetul tău, și pe aproapele tău ca pe tine însuți.”
28 El i-a zis: “Ai **răspuns corect. Fă așa și vei trăi.”**
29 Dar el, vrând să se justifice, a întrebat pe Isus: “Cine
este aproapele meu?”

30 Isus a răspuns: “**Un om care se cobora de la
Ierusalim la Ierihon, a căzut în mijlocul unor tâlhari
care, după ce l-au dezbrăcat și l-au bătut, au plecat și
l-au lăsat pe jumătate mort.**
31 Din **întâmplare, un preot cobora pe drumul acela.
Când l-a văzut, a trecut pe partea cealaltă.**
32 La **fel și un levit, când a ajuns la locul acela și l-a
văzut, a trecut pe partea cealaltă.**
33 **Dar un oarecare samaritean, pe când călătorea, a
ajuns unde era el. Când l-a văzut, i s-a făcut milă,**
34 s-a **apropiat de el și i-a legat rănile, turnând
untdelemn și vin. L-a așezat pe animalul său, l-a dus
la un han și a avut grijă de el.**
35 **A doua zi, când a plecat, a scos doi denari, i-a dat
gazdei și i-a spus: “Ai grijă de el. Tot ce vei cheltui în
plus, îți voi da înapoi când mă voi întoarce'.**
36 **Acum, care dintre acești trei credeți că vi s-a părut
că era vecin cu cel care a căzut între tâlhari?”**
37 El a zis: “Cel care a avut milă de el.”
Atunci Isus i-a zis: **“Du-te și fă și tu la fel”.**
38 Pe când mergeau ei pe drum, a intrat într-un sat și o
femeie, numită Marta, L-a primit în casa ei.
39 Ea avea o soră, numită Maria, care ședea și ea la
picioarele lui Isus și asculta cuvântul Lui.
40 Dar Marta, care era ocupată cu multe slujbe, s-a
apropiat de el și i-a zis: “Doamne, nu-ți pasă că sora mea
m-a lăsat să slujesc singură? Roag-o, așadar, să mă ajute”.
41 Isus i-a răspuns: “**Marta, Marta, tu ești neliniștită
și îngrijorată de multe lucruri;**
42 **dar un singur lucru este necesar. Maria a ales
partea cea bună, care nu-i va fi luată”.**

11

1 După ce a terminat de rugat într-un loc, unul din ucenicii
Săi I-a zis: “Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat
și Ioan pe ucenicii Săi.”
2 El le-a zis: “**Când vă rugați, spuneți,
“Tatăl nostru care ești în ceruri,
fie ca numele tău să fie păstrat sfânt.
Fie ca Împărăția Ta să vină.
Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.
3 Dă-ne în fiecare zi pâinea noastră cea de toate zilele.
4 Iartă-ne nouă păcatele noastre,
pentru că și noi înșine iertăm tuturor celor care
ne sunt datori.
Nu ne duce pe noi în ispită,**

ci izbăvește-ne pe noi de cel rău”.”

5 El le-a zis: “**Care dintre voi, dacă vă veți duce la**
miezul nopții la un prieten și-i veți spune: “Prietene,
împrumută-mi trei pâini,
6 **căci un prieten de-al meu a venit la mine din**
călătorie și nu am ce să-i pun înainte,
7 **iar el, dinăuntru, va răspunde și va zice: “Nu mă**
deranja. Ușa este acum închisă, iar copiii mei sunt cu
mine în pat. Nu pot să mă ridic și să ți-i dau'?”?
8 **Vă spun că, deși nu se va ridica și nu i le va da,**
pentru că este prietenul lui, totuși, datorită insistenței
lui, se va ridica și îi va da atâtea câte îi trebuie.

9 “**Vă spun: cereți și vi se va da. Continuați să căutați**
și veți găsi. Continuați să bateți la ușă și vi se va
deschide.
10 **Căci oricine cere primește. Cel care caută găsește.**
Celui care bate i se va deschide.
11 **Care dintre voi, taților, dacă fiul vostru va cere o**
pâine, îi va da o piatră? Sau, dacă va cere un pește,
nu-i va da un șarpe în loc de pește, nu-i așa?
12 **Sau, dacă va cere un ou, nu-i va da un scorpion,**
nu-i așa?
13 **Dacă voi, deci, fiind răi, știți să dați daruri bune**
copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru ceresc va
da Duhul Sfânt celor care i-l cer?”
14 El scotea un demon, și acesta era mut. După ce demonul
a ieșit, muticul a vorbit; și mulțimile se mirau.
15 Dar unii dintre ei ziceau: “El scoate demonii prin
Beelzebul, prințul demonilor.”
16 Alții, punându-l la încercare, căutau de la el un semn
din cer.
17 Dar El, cunoscându-le gândurile, le-a zis: “**Orice**
împărăție împărțită împotriva ei însăși este
dărâmată. O casă împărțită împotriva ei însăși
cade.
18 **Dacă și Satana este dezbinat împotriva lui însuși,**
cum va rezista împărăția lui? Căci voi spuneți că eu
scot demoni prin Beelzebul.
19 **Dar dacă Eu scot demoni prin Beelzebul, prin cine**
îi scot copiii voștri? De aceea ei vor fi judecătorii
voștri.
20 **Dar dacă eu, prin degetul lui Dumnezeu, scot afară**
demoni, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi.

21 **“Când un om puternic, înarmat până-n dinți, își**
păzește locuința, bunurile sale sunt în siguranță.

22 **Dar când cineva mai puternic îl atacă și îl învinge,**
îi ia toată armura în care se încredea și își împarte
prada.
23 **Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea. Cine nu**
se adună cu mine se risipește.
24 După ce a ieșit **din om, duhul necurat trece prin**
locuri uscate, căutând odihnă; și, cum nu găsește
nimic, zice: "Mă voi întoarce la casa mea de unde am
ieșit.
25 **Când se întoarce, o găsește măturată și pusă în**
ordine.
26 **Atunci se duce și ia alte șapte duhuri mai rele**
decât el, intră și locuiesc acolo. Ultima stare a acelui
om devine mai rea decât prima."
27 Pe când zicea El aceste lucruri, o femeie din mulțime a
ridicat glasul și I-a zis: "Binecuvântat este pântecele care
Te-a născut și sânii care Te-au alăptat!"
28 Iar el a zis: "Dimpotrivă, **fericiți cei ce ascultă**
cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc."
29 Când s-a adunat mulțimea la El, a început să zică:
"**Acesta este un neam rău. Ea caută un semn. Nu i**
se va da alt semn decât semnul profetului Iona.
30 **Căci, după cum Iona a fost un semn pentru**
niniviteni, așa va fi și Fiul Omului pentru acest neam.
31 **Împărăteasa Sudului se va ridica la judecată**
împreună cu oamenii acestui neam și îi va condamna,
pentru că a venit de la marginile pământului să
asculte înțelepciunea lui Solomon; și iată că unul mai
mare decât Solomon este aici.
32 **Bărbații din Ninive se vor ridica la judecată**
împreună cu acest neam și îl vor condamna, pentru
că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată, unul
mai mare decât Iona este aici.
33 Nimeni, când **aprinde o lampă, nu o pune în pivniță**
sau sub un coș, ci pe un suport, ca să vadă lumina cei
ce intră.
34 **Lampa trupului este ochiul. De aceea, când**
ochiul tău este bun, tot corpul tău este și el plin de
lumină; dar când este rău, tot corpul tău este plin de
întuneric.
35 **De aceea, vedeți dacă lumina care este în voi nu**
este întuneric.
36 **Așadar, dacă tot trupul vostru este plin de lumină,**
neavând nicio parte întunecată, va fi în întregime
plin de lumină, ca atunci când lampa cu strălucirea ei
strălucitoare vă luminează."

37 Pe când vorbea el, un fariseu l-a invitat să ia masa cu
el. El a intrat și s-a așezat la masă.
38 Fariseul, când l-a văzut, s-a mirat că nu se spălase mai
întâi înainte de cină.
39 Domnul i-a zis: “**Voi, fariseii, curățați partea exte-
rioară a paharului și a farfuriei, dar partea voastră
interioară este plină de șantaj și de răutate.**
40 **Voi, nebunilor, nu cumva Cel care a făcut partea
exterioară nu a făcut și partea interioară?**
41 **Dar dați ca daruri celor nevoiași cele dinăuntru și
iată că toate lucrurile vor fi curate pentru voi.**
42 **Dar vai de voi, fariseilor! Pentru că voi dați
zeciuială pentru mentă, rudenie și orice altă plantă,
dar ocoliți dreptatea și dragostea lui Dumnezeu. Ar
fi trebuit să le faceți pe acestea și să nu le lăsați pe
celelalte nefăcute.**
43 **Vai de voi, fariseilor! Pentru că vă plac locurile
cele mai bune din sinagogi și salutul din piețe.**
44 **Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților! Pentru
că sunteți ca niște morminte ascunse, iar cei care
umblă peste ele nu știu.”**

45 Unul dintre avocați i-a răspuns: “Învățătorule,
spunând aceasta, ne insulți și pe noi.”

46 El a zis: “**Vai de voi, avocaților! Pentru că îi
încărcați pe oameni cu poveri greu de purtat, iar voi
înșivă nu ridicați nici măcar un deget pentru a ajuta
la purtarea acestor poveri.**
47 **Vai de voi! Pentru că voi construiți mormintele
profeților, iar părinții voștri i-au ucis.**
48 **Așa că voi mărturisiți și consimțiți la faptele
părinților voștri. Căci ei i-au ucis, iar voi le construiți
mormintele.**
49 **De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a spus:
“Voi trimite la ei profeți și apostoli; și pe unii dintre
ei îi vor ucide și îi vor prigoni,**
50 pentru **ca sângele tuturor profeților, care a fost
vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de acest
neam,**
51 de **la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia,
care a pierit între altar și sanctuar. Da, vă spun, va fi
cerut de această generație.**
52 **Vai de voi, avocaților! Căci ați luat cheia
cunoștinței. Voi înșivă nu ați intrat înăuntru, iar pe
cei care intrau, voi i-ați împiedicat.”**

53 Pe când le spunea El aceste lucruri, cărturarii și fariseii
au început să se mânie cumplit și să scoată multe lucruri
de la El,
54 pândindu-L și căutând să-L prindă în ceva ce ar putea
să spună, ca să-L acuze.

12

1 Între timp, după ce s-a adunat o mulțime de multe mii de
oameni, încât se călcau în picioare unii pe alții, a început
să spună mai întâi ucenicilor Săi: "Feriți-vă de **drojdia**
fariseilor, care este ipocrizia.
2 **Dar nu este nimic ascuns care să nu fie descoperit,**
nici ascuns care să nu fie cunoscut.
3 **De aceea, tot ce ați spus în întuneric va fi auzit**
la lumină. Ceea ce ați spus la ureche în încăperile
interioare va fi proclamat pe acoperișurile caselor.
4 "**Vă spun, prietenii mei, să nu vă temeți de cei ce**
ucid trupul, și după aceea nu mai au ce să facă.
5 **Ci vă voi avertiza de cine trebuie să vă temeți.**
Temeți-vă de cel care, după ce a ucis, are puterea de a
arunca în Gheenă. Da, vă spun, temeți-vă de el.
6 **"Nu se vând cinci vrăbii cu două monede de as-**
saria? Nici una dintre ele nu este uitată de Dumnezeu.
7 **Dar până și firele de păr de pe capul vostru sunt**
toate numărate. De aceea nu vă temeți. Voi sunteți
mai valoroși decât multe vrăbii.
8 "**Vă spun că pe oricine Mă va mărturisi înaintea**
oamenilor, Fiul Omului îl va mărturisi și înaintea
îngerilor lui Dumnezeu;
9 **iar cine Mă va tăgădui în fața oamenilor, va fi**
tăgăduit și în fața îngerilor lui Dumnezeu.
10 **Oricine va rosti un cuvânt împotriva Fiului Omu-**
lui va fi iertat, dar cei care blasfemiază împotriva
Duhului Sfânt nu vor fi iertați.
11 **Când vă vor aduce în fața sinagogilor, a con-**
ducătorilor și a autorităților, nu vă îngrijorați cum
sau ce veți răspunde sau ce veți spune;
12 **pentru că Duhul Sfânt vă va învăța în același ceas**
ce trebuie să spuneți."
13 Unul din mulțime I-a zis: "Învățătorule, spune fratelui
meu să împartă cu mine moștenirea."
14 Iar el i-a zis: "**Omule, cine m-a pus pe mine**
judecător sau arbitru peste tine?"
15 El le-a zis: **"Luați seama! Păstrați-vă departe de**
lăcomie, căci viața unui om nu constă în abundența
lucrurilor pe care le posedă".

16 Și le-a spus o pildă, zicând: “**Pământul unui om bogat**
producea din belșug.
17 **El se gândea în sinea lui și zicea: “Ce voi face,**
pentru că nu am loc să-mi depozitez recolta?”
18 **El a zis: “Iată ce voi face. Îmi voi dărâma**
hambarele, voi construi altele mai mari și acolo îmi
voi depozita tot grâul și toate bunurile mele.
19 **Voi spune sufletului meu: “Suflete, ai multe bunuri**
depozitate de mulți ani. Ia-ți liniștea, mănâncă, bea
și fii vesel!””'”.
20 **Dar Dumnezeu i-a zis: “Nebunule, în seara aceasta**
ți se cere sufletul tău. Lucrurile pe care le-ai pregătit
— ale cui vor fi?”
21 **Așa este cel care își strânge comori pentru sine și**
nu este bogat față de Dumnezeu.”
22 Și a zis ucenicilor Săi: “**De aceea vă spun: Nu vă**
îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca, nici
pentru trupul vostru, ce veți purta.
23 **Viața este mai mult decât mâncarea, iar trupul**
este mai mult decât îmbrăcămintea.
24 **Gândiți-vă la corbi: ei nu seamănă, nu seceră, nu**
au depozit sau hambar, și Dumnezeu îi hrănește. Cât
de mult mai valoroși sunteți voi decât păsările!
25 **Care dintre voi, fiind neliniștit, poate adăuga un**
cot la înălțimea sa?
26 **Dacă deci nu sunteți în stare să faceți nici măcar**
cele mai mici lucruri, de ce vă îngrijorați pentru
restul?
27 **Gândiți-vă la crini, cum cresc ei. Ei nu se**
trudesc, nici nu se învârt; totuși vă spun că nici măcar
Solomon, în toată slava lui, nu era îmbrăcat ca unul
dintre aceștia.
28 **Dar dacă așa îmbracă Dumnezeu iarba de pe**
câmp, care astăzi există, iar mâine este aruncată în
cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca pe voi, cei cu
puțină credință?
29 “**Nu căutați ce veți mânca și ce veți bea, și nu vă**
îngrijorați.
30 **Căci neamurile lumii caută toate aceste lucruri,**
dar Tatăl vostru știe că voi aveți nevoie de ele.
31 **Ci căutați Împărăția lui Dumnezeu și toate aceste**
lucruri vi se vor adăuga.
32 “**Nu vă temeți, turmă mică, căci Tatăl vostru a**
binevoit să vă dea Împărăția.
33 **Vindeți ce aveți și dați daruri celor nevoiași.**
Făceți-vă poșete care nu îmbătrânesc, o comoară în

ceruri care nu se strică, de care nu se apropie niciun
hoț și pe care nu o distruge molia.
34 **Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și**
inima voastră.
35 "Să vă **îmbrăcați la brâu și să vă aprindeți**
lămpile.
36 Să **fiți ca niște oameni care pândesc pe stăpânul**
lor când se întoarce de la nuntă, pentru ca, atunci
când vine și bate la ușă, să-i deschidă îndată.
37 **Fericiți sunt acei slujitori pe care Domnul îi va găsi**
veghind când va veni. Mai mult ca sigur vă spun că
se va îmbrăca, îi va face să se culce și va veni să le
slujească.
38 **Ei vor fi binecuvântați dacă va veni în a doua sau**
a treia gardă și îi va găsi așa.
39 **Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut la ce**
oră va veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi permis să i
se spargă casa.
40 **De aceea și voi fiți gata, căci Fiul Omului vine într-**
un ceas în care nu vă așteptați."
41 Petru I-a zis: "Doamne, ne spui nouă pilda aceasta, sau
tuturor?"
42 Și Domnul a zis: "**Cine este administratorul credin-**
cios și înțelept, pe care îl va pune stăpânul său peste
casa lui, ca să le dea partea lor de mâncare la vremea
potrivită?
43 **Ferice de acel slujitor pe care stăpânul său îl va**
găsi făcând așa când va veni.
44 **Adevărat vă spun că îl va pune peste tot ce are.**
45 **Dar dacă robul acela zice în inima lui: "Domnul**
meu întârzie să vină" și începe să bată pe slujitorii și
pe slujnice, să mănânce, să bea și să se îmbete,
46 **atunci stăpânul robului acela va veni într-o zi**
în care nu-l așteaptă și într-un ceas pe care nu-l
știe, îl va tăia în două și-i va pune partea lui cu cei
necredincioși.
47 **Robul acela care știa voia stăpânului său și nu s-**
a pregătit și nici nu a făcut ce voia el, va fi bătut cu
multe lovituri,
48 **dar cel care nu știa și a făcut lucruri vrednice de**
lovituri va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat
mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i
se va cere mai mult.
49 **"Am venit să arunc foc pe pământ. Aș vrea să fie**
deja aprins.

50 **Dar eu am un botez cu care trebuie să fiu botezat**
și cât de mult mă chinui până când se va împlini!
51 **Credeți că am venit să dau pace pe pământ? Vă**
spun că nu, ci mai degrabă dezbinare.
52 **Căci, de acum înainte, într-o casă vor fi cinci**
dezbinați, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.
53 **Vor fi dezbinați: tatăl împotriva fiului și fiul**
împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica
împotriva mamei sale; soacra împotriva nurorii și
nora împotriva soacrei."
54 Și a zis mulțimilor: "**Când vedeți un nor ridicându-**
se dinspre apus, îndată ziceți: "Vine o ploaie", și așa
se întâmplă.
55 **Când suflă un vânt de sud, voi spuneți: "Va fi o**
căldură toridă", și așa se întâmplă.
56 **Voi, ipocriților! Voi știți să interpretați aspectul**
pământului și al cerului, dar cum se face că nu
interpretați acest timp?
57 **"De ce nu judecați voi înșivă ce este drept?**
58 **Căci, atunci când mergi cu potrivnicul tău**
înaintea magistratului, încearcă cu sârguință pe
drum să te eliberezi de el, ca nu cumva să nu te târască
la judecător, iar judecătorul să te predea ofițerului și
acesta să te arunce în închisoare.
59 Îți **spun că nu vei ieși nicidecum de acolo până când**
nu vei plăti până la ultimul bănuț."

13

1 În același timp, erau de față unii care i-au spus despre
galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu jertfele lor.
2 Isus le-a răspuns: **"Credeți voi că acești galileeni**
erau mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni, pentru
că au suferit astfel de lucruri?
3 **Eu vă spun că nu, ci, dacă nu vă veți pocăi, veți**
pieri cu toții în același fel.
4 **Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din**
Siloam și i-a omorât — credeți că au fost niște păcătoși
mai răi decât toți oamenii care locuiesc în Ierusalim?
5 **Vă spun că nu, dar, dacă nu vă veți pocăi, veți pieri**
cu toții în același fel."
6 Și a spus pilda aceasta. **"Un om avea un smochin**
plantat în via sa; a venit să caute rod pe el și nu a
găsit niciunul.
7 **El a zis viticultorului: "Iată, în acești trei ani**
am venit să caut rod pe acest smochin și n-am găsit
niciunul. Tăiați-l! De ce risipește el pământul?"

8 **El a răspuns: "Doamne, lasă-l și anul acesta, până**
ce voi săpa în jurul lui și-l voi fertiliza.
9 **Dacă va da rod, bine; dacă nu, după aceea îl poți**
tăia'"."
10 Învăța în una din sinagogi, în ziua de Sabat.
11 Și iată că era o femeie care avea un duh de slăbiciune
de optsprezece ani. Era încovoiată și nu se putea în niciun
fel îndrepta.
12 Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a spus: **"Femeie,**
te-ai eliberat de boala ta".
13 Și-a pus mâinile peste ea, și imediat ea s-a ridicat în
picioare și a slăvit pe Dumnezeu.
14 Șeful sinagogii, indignat că Iisus vindecase în ziua
Sabatului, a zis mulțimii: "Sunt șase zile în care trebuie
să se lucreze. De aceea, veniți în acele zile și vindecați-vă,
și nu în ziua de Sabat!"
15 De aceea Domnul i-a răspuns: "**Fățarnicilor! Oare**
nu-și eliberează fiecare dintre voi boul sau măgarul
din grajd în ziua de Sabat și nu-l duce la apă?
16 Oare **nu ar trebui ca această femeie, fiind o fiică**
a lui Avraam, pe care Satana a legat-o optsprezece
ani lungi, să fie eliberată din această robie în ziua de
Sabat?"
17 Pe când spunea el aceste lucruri, toți potrivnicii lui
au fost dezamăgiți, și toată mulțimea s-a bucurat de toate
lucrurile glorioase pe care le făcuse el.
18 El a zis: "**Cum este Împărăția lui Dumnezeu? Cu ce**
să o compar?
19 Se **aseamănă cu un grăunte de muștar pe care l-a**
luat un om și l-a pus în grădina lui. Acesta a crescut și
a devenit un copac mare, iar păsările cerului locuiesc
în ramurile lui."
20 Și a zis iarăși: "**Cu ce să compar Împărăția lui**
Dumnezeu?
21 **Ea se aseamănă cu drojdia, pe care a luat-o o**
femeie și a ascuns-o în trei măsuri de făină, până ce a
fost toată leșinată."
22 Și mergea prin cetăți și sate, învățând și mergând până
la Ierusalim.
23 Cineva i-a zis: "Doamne, sunt puțini cei care se
mântuiesc?"
El le-a zis:
24 "**Străduiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă, căci vă**
spun că mulți vor căuta să intre și nu vor putea.
25 **După ce se va ridica stăpânul casei și va închide**
ușa, iar voi veți începe să stați afară și să bateți la

ușă, zicând: “Doamne, Doamne, deschide-ne!”, atunci el vă va răspunde și vă va spune: “Nu vă cunosc și nu știu de unde veniți”.
26 **Atunci veți începe să spuneți: “Am mâncat și am băut în prezența ta și ai învățat pe străzile noastre.**
27 **El va răspunde: 'Vă spun că nu știu de unde veniți. Depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii nelegiuirii'.**
28 **Va fi plâns și scrâșnire de dinți când veți vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți profeții în Împărăția lui Dumnezeu, iar voi înșivă veți fi aruncați afară.**
29 **Ei vor veni de la răsărit, de la apus, de la nord și de la sud și se vor așeza în Împărăția lui Dumnezeu.**
30 **Iată, unii dintre cei din urmă vor fi cei dintâi, iar unii dintre cei dintâi vor fi cei din urmă.”**
31 În aceeași zi, au venit niște farisei și I-au zis: “Ieși de aici și pleacă, căci Irod vrea să Te omoare.”
32 El le-a zis: “**Duceți-vă și spuneți vulpii aceleia: “Iată că astăzi și mâine scot demoni și fac vindecări, iar a treia zi îmi termin misiunea.**
33 Cu toate **acestea, trebuie să-mi continui drumul astăzi, mâine și poimâine și poimâine, căci nu se poate ca un profet să piară în afara Ierusalimului'.**
34 **“Ierusalime, Ierusalime, Ierusalime, tu care ucizi pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la ea! De câte ori am vrut să-ți adun copiii, ca o găină care-și adună puii sub aripi, și tu ai refuzat!**
35 **Iată, casa ta este lăsată pustie pentru tine. Vă spun că nu mă veți vedea până când nu veți spune: “Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului!”.”**

14

1 Când a intrat în casa unuia dintre fruntașii fariseilor, în ziua de Sabat, ca să mănânce pâine, ei Îl urmăreau.
2 Iată că un om care avea hidropizie era în fața lui.
3 Isus, răspunzând, a vorbit cu juriștii și cu fariseii și le-a zis: “**Este îngăduit să vindeci în Sabat?”**
4 Dar ei au tăcut.
L-a luat, l-a vindecat și l-a lăsat să plece.
5 El le-a răspuns: “**Cine dintre voi, dacă fiul său sau boul său ar cădea într-o fântână, nu l-ar scoate imediat într-o zi de Sabat?”**
6 Nu puteau să-i răspundă la aceste lucruri.

7 El a spus o pildă celor invitați, când a observat că ei își
aleg locurile cele mai bune și le-a zis:
8 **“Când sunteți invitați de cineva la o nuntă, nu vă**
așezați pe locul cel mai bun, căci poate că va fi invitat
cineva mai de seamă decât voi,
9 iar cel **care v-a invitat pe amândoi va veni și vă va**
spune: “Faceți loc pentru acesta”. Atunci ați începe,
cu rușine, să ocupați locul cel mai de jos.
10 **Dar când ești invitat, du-te și stai în locul cel**
mai de jos, pentru ca, atunci când va veni cel care
te-a invitat, să-ți spună: “Prietene, urcă-te mai sus”.
Atunci vei fi onorat în prezența tuturor celor care stau
la masă cu tine.
11 **Căci oricine se înalță va fi smerit, iar oricine se**
smerește va fi înălțat.”
12 Și a mai zis celui care-l invitase: “**Când faci o cină sau**
un prânz, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi,
nici pe rudele tale, nici pe vecinii tăi bogați, căci poate
că și ei îți vor întoarce favoarea și-ți vor plăti.
13 Ci, **când faci un ospăț, invită-i pe săraci, pe**
mutilați, pe șchiopi sau pe orbi;
14 și vei **fi binecuvântat, pentru că ei nu au resurse să-**
ți dea înapoi. Căci veți fi răsplătiți la învierea celor
drepți.”
15 Unul din cei ce ședeau la masă cu El, auzind aceste
lucruri, i-a zis: “Ferice de cel ce va petrece în Împărăția lui
Dumnezeu!”
16 Dar El i-a zis: “**Un om a făcut o cină mare și a invitat**
multă lume.
17 **La ora cinei, a trimis pe slujitorul său să le spună**
celor invitați: “Veniți, căci totul este gata acum.
18 **Toți, ca unul singur, au început să se scuze.**
“Cel dintâi i-a spus: “Am cumpărat un câmp și
trebuie să mă duc să-l văd. Te rog să mă scuzi'.
19 **Altul a zis: “Am cumpărat cinci juguri de boi și**
trebuie să mă duc să le încerc. Te rog să mă scuzi.''
20 **Altul a zis: “M-am căsătorit cu o nevastă și nu pot**
să vin.
21 Și a **venit robul acela și a spus aceste lucruri**
domnului său. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se,
a zis robului său: “Ieși repede pe străzile și pe ulițele
cetății și adu pe cei săraci, schilozi, orbi și șchiopi.
22 **Robul a zis: “Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și**
mai este loc.
23 **Domnul a zis robului: “Ieși pe drumuri și pe uliițe**
și silește-i să intre, ca să se umple casa mea.

24 **Căci îți spun că niciunul dintre acei oameni care**
au fost invitați nu va gusta din cina mea.””
25 O mare mulțime de oameni mergeau cu El. El s-a întors
și le-a zis:
26 **“Dacă vine cineva la Mine și nu face abstracție de**
tatăl său, de mama sa, de soția sa, de copii, de frați
și de surori, da, și chiar și de viața sa, nu poate fi
ucenicul Meu.
27 **Oricine nu-și poartă propria cruce și nu vine după**
mine, nu poate fi discipolul meu.
28 **Căci care dintre voi, dorind să zidească un turn,**
nu stă mai întâi și numără costurile, ca să vadă dacă
are destul pentru a-l termina?
29 Sau **poate că, după ce a pus temelia și nu poate să**
o termine, toți cei care îl văd încep să râdă de el,
30 **spunând: “Omul acesta a început să zidească și**
nu a putut să termine”.
31 **Sau ce rege, când merge să se întâlnească cu un alt**
rege în război, nu se așează mai întâi și nu se gândește
dacă este în stare cu zece mii de oameni să-l înfrunte
pe cel care vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32 **Sau altfel, pe când celălalt este încă la mare**
distanță, trimite un trimis și cere condiții de pace.
33 **Așadar, oricine dintre voi care nu renunță la tot**
ceea ce are, nu poate fi discipolul meu.
34 **“Sarea este bună, dar dacă sarea devine plată și**
fără gust, cu ce o condimentezi?
35 **Eanu este potrivită nici pentru pământ, nici**
pentru grămada de gunoi de grajd. Ea este aruncată
la gunoi. Cine are urechi de auzit, să audă.”

15

1 Și toți vameșii și păcătoșii se apropiau de El ca să-L
asculte.
2 Fariseii și cărturarii murmurau și ziceau: “Omul acesta
îi primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.”
3 Și le-a spus pilda aceasta:
4 **“Cine dintre voi, dacă ar avea o sută de oi și ar**
pierde una dintre ele, nu ar lăsa cele nouăzeci și nouă
în pustiu și nu s-ar duce după cea pierdută, până o va
găsi?
5 După ce **o găsește, o poartă pe umeri, bucurându-**
se.
6 **Când se întoarce acasă, își cheamă prietenii și**
vecinii, spunându-le: “Bucurați-vă cu mine, căci am
găsit oaia mea care era pierdută!”.

7 **Eu vă spun că și așa va fi mai multă bucurie în**
cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât
pentru nouăzeci și nouă de oameni drepți care nu au
nevoie de pocăință.

8 **“Sau ce femeie, dacă ar avea zece drahme, dacă ar**
pierde o drahmă, nu ar aprinde o lampă, nu ar mătura
casa și nu ar căuta cu sârguință până ce ar găsi-o?
9 După ce **o găsește, își cheamă prietenele și vecinele,**
spunând: “Bucurați-vă cu mine, căci am găsit drahma
pe care o pierdusem!”.
10 **Tot așa, vă spun, există bucurie în prezența**
îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care se
pocăiește.”

11 El a zis: “**Un om avea doi fii.**
12 Cel **mai tânăr dintre ei a zis tatălui său: “Tată, dă-**
mi partea mea din averea ta. Așa că a împărțit între
ei averea lui.
13 **Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a adunat**
toate acestea și a călătorit într-o țară îndepărtată.
Acolo și-a risipit averea cu un trai desfrânat.
14 După ce a **cheltuit totul, s-a ivit o foamete cruntă**
în țara aceea și a început să fie în nevoie.
15 S-a **dus și s-a unit cu unul dintre cetățenii acelei**
țări, care l-a trimis pe câmpurile sale să hrănească
porcii.
16 **El a vrut să-și umple burta cu păstăile pe care le**
mâncau porcii, dar nimeni nu i-a dat nimic.
17 Când și-a **revenit, a zis: “Câți dintre angajații**
tatălui meu au pâine de prisos, iar eu mor de foame!
18 Mă voi scula **și mă voi duce la tatăl meu și-i voi**
spune: “Tată, am păcătuit împotriva cerului și în fața
ta.
19 **Nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Fă-mă**
ca pe unul dintre robii tăi angajați!”””'”.

20 **“S-a sculat și a venit la tatăl său. Dar, pe când era**
încă departe, tatăl său l-a văzut și, mișcat de milă, a
alergat, s-a aruncat la gâtul lui și l-a sărutat.
21 **Fiul i-a zis: “Tată, am păcătuit împotriva cerului**
și în fața ta. Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul
tău'.
22 **Dar tatăl a zis slugilor sale: “Scoateți cea mai**
bună haină și îmbrăcați-l. Puneți-i un inel la mână
și sandale la picioare.
23 **Aduceți vițelul îngrășat, înjunghiați-l, să**
mâncăm și să sărbătorim;

24 **căci acesta, fiul meu, a fost mort și a înviat.**
Era pierdut și s-a regăsit”. Atunci au început să
sărbătorească.
25 **“Și fiul său cel mare era la câmp. Când s-a**
apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri.
26 **A chemat la el pe unul dintre servitori și l-a**
întrebat ce se întâmplă.
27 **Acesta i-a spus: “A venit fratele tău, iar tatăl tău**
a omorât vițelul îngrășat, pentru că l-a primit înapoi
sănătos și nevătămat.
28 **Dar el s-a mâniat și nu a vrut să intre. De aceea**
tatăl său a ieșit și l-a rugat.
29 **Dar el a răspuns tatălui său: “Iată, în acești**
mulți ani te-am slujit și niciodată nu am nesocotit o
poruncă de-a ta, dar niciodată nu mi-ai dat un țap, ca
să sărbătoresc cu prietenii mei.
30 **Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a devorat**
traiul cu prostituatele, ai ucis vițelul îngrășat pentru
el.
31 **El i-a zis: “Fiule, tu ești totdeauna cu mine și tot**
ce este al meu este al tău.
32 **Darse cuvenea să sărbătorim și să ne bucurăm,**
pentru că acesta, fratele tău, era mort și a înviat. Era
pierdut și s-a găsit”.”

16

1 Și a mai zis ucenicilor Săi: “Era un **om bogat care avea**
un administrator. I s-a făcut o acuzație că acesta își
risipește averile.
2 **El l-a chemat și i-a zis: “Ce este aceasta pe care**
o aud despre tine? Dă socoteală de administrarea ta,
pentru că nu mai poți fi administrator'.

3 **“Directorul și-a zis în sinea lui: “Ce voi face, dacă**
domnul meu îmi ia funcția de director? Nu am putere
să sap. Mi-e rușine să cerșesc.
4 **Știu ce voi face, pentru ca, atunci când voi fi**
înlăturat de la conducere, să mă primească în casele
lor.
5 **Chemând la el pe fiecare dintre datornicii**
stăpânului său, l-a întrebat pe primul: “Cât îi
datorezi stăpânului meu?”
6 **El a răspuns: “O sută de batoane de ulei”. El i-**
a zis: 'Ia-ți nota de plată, așează-te repede și scrie
cincizeci'.

7 **Apoi l-a întrebat pe altul: “Cât datorezi?”. El a**
răspuns: 'O sută de cors de grâu'. El i-a zis: “Ia-ți
nota de plată și scrie optzeci”.
8 **“Domnul său l-a lăudat pe administratorul necin-**
stit pentru că a procedat cu înțelepciune, căci copiii
acestei lumi sunt, în neamul lor, mai înțelepți decât
copiii luminii.
9 **Eu vă spun: faceți-vă prieteni prin intermediul**
bogățiilor nedrepte, pentru ca, atunci când veți eșua,
ei să vă primească în corturile veșnice.
10 **Cine este credincios în foarte puțin, este credin-**
cios și în mult. Cine este necinstit în foarte puțin, este
necinstit și în mult.
11 **Așadar, dacă n-ați fost credincioși în bogăția ne-**
dreaptă, cine vă va încredința adevăratele bogății?
12 **Dacă n-ai fost credincios în ceea ce este al altuia,**
cine îți va da ceea ce este al tău?
13 **Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni, căci**
ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori se va
ține de unul și-l va dispreţui pe celălalt. Nu ești în
stare să slujești lui Dumnezeu și lui Mamona.”
14 Fariseii, care erau iubitori de bani, au auzit și ei toate
acestea și au luat în derâdere pe Isus.
15 El le-a zis: “**Voi sunteți cei care vă justificați în fața**
oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Căci
ceea ce este înălțat printre oameni este o urâciune în
ochii lui Dumnezeu.
16 **“Legea și proorocii au fost până la Ioan. De atunci**
se propovăduiește Vestea cea Bună a Împărăției lui
Dumnezeu și fiecare își forțează intrarea în ea.
17 **Dar este mai ușor să treacă cerul și pământul,**
decât să cadă o mică lovitură de stilou din lege.
18 **“Oricine divorțează de nevastă-sa și se**
căsătorește cu alta, săvârșește adulter. Cine se
căsătorește cu una care a divorțat de un soț comite
adulter.
19 “Era un **om bogat, îmbrăcat în purpură și în in**
subțire și trăind în fiecare zi în lux.
20 **Un cerșetor, numit Lazăr, a fost dus la poarta lui,**
plin de răni,
21 **și dorind să fie hrănit cu firimiturile care cădeau**
de la masa bogatului. Da, chiar și câinii veneau și îi
lingeau rănile.
22 **Cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri la sânul**
lui Avraam. Și bogatul a murit și el și a fost îngropat.

23 **În Hades, și-a ridicat ochii, fiind în chinuri, și a**
văzut departe pe Avraam și pe Lazăr la sânul lui.
24 **El a strigat și a zis: "Părinte Avraam, ai milă**
de mine și trimite-l pe Lazăr, ca să înmoaie vârful
degetului în apă și să-mi răcorească limba! Căci sunt
în chinuri în această flacără!".
25 **Dar Avraam a zis: "Fiule, adu-ți aminte că tu ai**
primit în viața ta cele bune, iar Lazăr, la fel, cele
rele. Dar iată că el este acum mângâiat, iar tu ești
în chinuri.
26 În **afară de toate acestea, între noi și voi este fixată**
o prăpastie mare, încât cei care vor să treacă de aici
la voi nu pot, și nimeni nu poate trece de acolo la noi'.
27 **El a zis: "Te rog, părinte, să-l trimiți la casa tatălui**
meu,
28 **căci am cinci frați, ca să le dea mărturie, ca să nu**
ajungă și ei în locul acesta de chin.
29 **Avraam i-a zis: "Ei au pe Moise și pe prooroci. Să-i**
asculte pe ei!".
30 **El a zis: "Nu, părinte Avraam, dar dacă se va duce**
la ei cineva din morți, se vor pocăi.
31 **El i-a zis: "Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci,**
nici dacă va învia unul din morți nu se vor lăsa
convinși."

17

1 El a zis ucenicilor: "**Nu se poate să nu vină prilejuri**
de poticnire, ci vai de cel prin care vin!
2 **Ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră**
de moară și să fie aruncat în mare, decât să facă să se
poticnească unul dintre acești micuți.
3 **Fiți atenți. Dacă fratele tău păcătuiește împotriva**
ta, mustră-l. Dacă se pocăiește, iartă-l.
4 **Dacă va păcătui împotriva ta de șapte ori într-**
o zi și de șapte ori se va întoarce, spunând: "Mă
pocăiesc", să-l ierți."
5 Apostolii au zis Domnului: "Mărește-ne credința!"
6 Domnul a zis: "**Dacă ai avea credință ca un**
grăunte de muștar, ai spune acestui sicomor:
"Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare", și el te-ar
asculta.
7 **Dar cine dintre voi, având un rob care ară sau**
păzește oile, va spune, când vine de la câmp: 'Vino
îndată și stai la masă'?

8 **Nu i-ar spune mai degrabă: 'Pregătește-mi cina,**
îmbracă-te cum se cuvine și servește-mă în timp ce
mănânc și beau. După aceea vei mânca și vei bea'?”
9 Îi **mulțumește oare acelui servitor pentru că a**
făcut ceea ce i s-a poruncit? Cred că nu.
10 Tot **așa și voi, după ce ați făcut tot ce vi s-a**
poruncit, spuneți: 'Suntem niște servitori nevrednici.
Ne-am făcut datoria'”.
11 Pe când se îndrepta spre Ierusalim, a trecut pe lângă
hotarele Samariei și ale Galileii.
12 Pe când intra într-un sat, l-a întâmpinat zece bărbați
leproși, care stăteau la distanță.
13 Ei și-au ridicat glasul și au zis: “Isuse, Învățătorule, ai
milă de noi!”
14 Când i-a văzut, le-a zis: “**Duceți-vă și arătați-vă la**
preoți.” Pe măsură ce se duceau, au fost curățați.
15 Unul dintre ei, când a văzut că s-a vindecat, s-a întors
înapoi, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare.
16 A căzut cu fața la picioarele lui Isus, mulțumindu-i; și
era un samaritean.
17 Isus a răspuns: “**Nu au fost curățați cei zece? Dar**
unde sunt cei nouă?
18 **Nu s-a găsit niciunul care să se întoarcă să dea**
slavă lui Dumnezeu, în afară de acest străin?”
19 Atunci i-a zis: **“Scoală-te și du-te. Credința ta te-a**
vindecat”.
20 Fiind întrebat de farisei când va veni Împărăția lui
Dumnezeu, El le-a răspuns: “**Împărăția lui Dumnezeu**
nu vine cu observație;
21 **nici nu vor spune: “Priviți, aici!” sau “Priviți,**
acolo!”, căci iată, Împărăția lui Dumnezeu este
înăuntrul vostru”.
22 El a zis ucenicilor: “Vor **veni zile când veți dori să**
vedeți una din zilele Fiului Omului și nu o veți vedea.
23 **Ei vă vor spune: “Uite, aici!” sau “Uite, acolo!”.**
Nu plecați și nu mergeți după ei, nici nu vă luați după
ei,
24 **pentru că, așa cum fulgerul, când strălucește**
dintr-o parte de sub cer, strălucește în altă parte de
sub cer, așa va fi și Fiul Omului în ziua lui.
25 **Dar, mai întâi, trebuie să sufere multe și să fie**
respins de această generație.
26 Cum a **fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele**
Fiului Omului.

27 **Au mâncat, au băut, s-au căsătorit și s-au dat în**
căsătorie până în ziua în care Noe a intrat în corabie
și a venit potopul și i-a distrus pe toți.
28 Tot **așa, așa a fost și în zilele lui Lot: au mâncat,**
au băut, au cumpărat, au vândut, au plantat, au zidit;
29 **dar în ziua în care Lot a ieșit din Sodoma, a plouat**
foc și sulf din cer și i-a nimicit pe toți.
30 La **fel se va întâmpla și în ziua în care se va arăta**
Fiul Omului.
31 **În ziua aceea, cel care va fi pe acoperișul casei și**
cu bunurile sale în casă, să nu se coboare să le ia. Cel
care va fi pe câmp, la fel, să nu se întoarcă înapoi.
32 Adu-ți **aminte de soția lui Lot!**
33 **Cine caută să-și salveze viața o pierde, dar cine își**
pierde viața o păstrează.
34 **Vă spun că, în noaptea aceea, vor fi doi oameni în**
același pat. Unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.
35 **Vor fi doi care vor măcina grâu împreună. Unul**
va fi luat și celălalt va rămâne.”
36 *
37 Ei, răspunzând, L-au întrebat: “Unde, Doamne?”
El le-a spus: “**Unde este trupul, acolo se vor aduna și**
vulturii”.

18

1 Și le-a mai spus o pildă, ca să se roage mereu și să nu se
dea bătut,
2 zicând: “**Într-o cetate era un judecător care nu**
se temea de Dumnezeu și nu avea respect față de
oameni.
3 **În acel oraș era o văduvă care venea adesea la el și**
îi spunea: “Apără-mă de adversarul meu!”.
4 **El nu a vrut pentru o vreme, dar după aceea și-a**
zis: “Deși nu mă tem de Dumnezeu și nici nu respect
pe om,
5 **totuși, pentru că această văduvă mă deranjează,**
o voi apăra, altfel mă va obosi prin venirea ei
continuă.””
6 Domnul a zis: “**Ascultă ce spune judecătorul ne-**
drept.
7 **Nu-i va răzbuna oare Dumnezeu pe aleșii Săi care**
strigă la El zi și noapte și totuși are răbdare cu ei?

---

* **17:36** Unele manuscrise grecești adaugă: „Doi vor fi pe câmp: unul luat, iar celălalt lăsat”.

8 **Eu vă spun că îi va răzbuna repede. Cu toate acestea, când va veni Fiul Omului, va găsi el credință pe pământ?”**

9 Și a spus pilda aceasta unor oameni care erau convinși de dreptatea lor și care disprețuiau pe toți ceilalți:

10 **“Doi oameni s-au urcat în templu să se roage: unul era fariseu, iar celălalt vameș.**

11 **Fariseul stătea în picioare și se ruga de unul singur, așa: 'Doamne, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni: șantajiști, nedrepți, adulteri, sau chiar ca acest vameș.**

12 **Eu postesc de două ori pe săptămână. Dau zeciuială din tot ce primesc'.**

13 **Dar vameșul, care stătea departe, nici măcar nu voia să-și ridice ochii spre cer, ci își bătea pieptul, zicând: 'Doamne, ai milă de mine, păcătosul!**

14 **Vă spun că acesta s-a coborât la casa lui mai degrabă îndreptățit decât celălalt; căci oricine se înalță va fi smerit, dar cel ce se smerește va fi înălțat.”**

15 Îi aduceau și pruncii lor, ca să se atingă de ei. Dar, văzând aceasta, discipolii i-au mustrat.

16 Isus i-a chemat și le-a zis: “**Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i împiedicați, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca aceștia.**

17 **Mai mult ca sigur, vă spun că oricine nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nu va intra nicidecum în ea.”**

18 Un domnitor L-a întrebat: “Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

19 Isus l-a întrebat: “**De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, în afară de unul singur: Dumnezeu.**

20 **Tu cunoști poruncile: Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă, să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”**

21 El a zis: “Am observat toate aceste lucruri din tinerețea mea.”

22 Isus, auzind acestea, i-a zis: “**Un singur lucru îți lipsește încă. Vinde tot ce ai și dă-le săracilor. Atunci vei avea o comoară în ceruri; apoi vino și urmează-mă.”**

23 Dar când a auzit acestea, s-a întristat foarte tare, căci era foarte bogat.

24 Isus, văzând că se întrista foarte tare, a zis: “**Cât de greu intră în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!**
25 **Căci este mai ușor pentru o cămilă să intre prin urechea unui ac decât pentru un om bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”**
26 Și cei ce au auzit au zis: “Atunci cine poate fi mântuit?”
27 Dar El a zis: “Ceea ce **este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu.”**
28 Petru a zis: “Uite, am lăsat totul și am venit după Tine.”
29 El le-a zis: “**Adevărat vă spun că nu este nimeni care a lăsat casă, sau nevastă, sau frați, sau părinți, sau copii, pentru Împărăția lui Dumnezeu,**
30 **care să nu primească de multe ori mai mult în acest timp și în lumea viitoare viața veșnică.”**
31 Apoi a luat pe cei doisprezece deoparte și le-a zis: “**Iată, ne vom sui la Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise prin prooroci despre Fiul Omului.**
32 **Căci El va fi predat neamurilor, va fi batjocorit, tratat cu rușine și scuipat.**
33 **Îl vor biciui și îl vor ucide. A treia zi, va învia.”**
34 Ei n-au înțeles nimic din toate acestea. Acest cuvânt le-a fost ascuns și nu au înțeles ce se spunea.
35 Pe când se apropia de Ierihon, un orb stătea pe drum și cerșea.
36 Auzind o mulțime care trecea, a întrebat ce înseamnă aceasta.
37 Ei i-au spus că Isus din Nazaret trecea pe acolo.
38 El a strigat: “Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”
39 Cei care mergeau în frunte îl mustrau, ca să tacă; dar el striga și mai tare: “Fiul lui David, ai milă de mine!”
40 Isus, stând în picioare, a poruncit să fie adus la El. După ce s-a apropiat, l-a întrebat:
41 **“Ce vrei să fac?”.**
El a spus: “Doamne, ca să văd din nou”.
42 Isus i-a zis: “**Primește-ți vederea. Credința ta te-a vindecat”.**
43 Și îndată și-a recăpătat vederea și a mers după el, slăvind pe Dumnezeu. Tot poporul, când a văzut, a lăudat pe Dumnezeu.

19

1 El a intrat și trecea prin Ierihon.
2 Era acolo un om cu numele Zaheu. Era un mare vameș și era bogat.

3 Încerca să vadă cine este Isus și nu putea din cauza
mulțimii, pentru că era scund.
4 A alergat mai departe și s-a urcat într-un sicomor ca să
îl vadă, pentru că urma să treacă pe acolo.
5 Când a ajuns în acel loc, Isus s-a uitat în sus, l-a văzut
și i-a zis: **“Zaheu, grăbește-te și coboară-te, căci astăzi**
trebuie să rămân în casa ta.”
6 El s-a grăbit, a coborât și l-a primit cu bucurie.
7 Când l-au văzut, toți au murmurat, zicând: “A intrat să
se cazeze la un om păcătos”.

8 Zacheu a stat în picioare și a zis Domnului: “Iată,
Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor. Dacă
am pretins ceva pe nedrept de la cineva, îi dau înapoi de
patru ori mai mult.”

9 Isus i-a zis: “**Astăzi a venit mântuirea în casa**
aceasta, pentru că și el este fiu al lui Avraam.
10 **Căci Fiul Omului a venit să caute și să salveze ceea**
ce era pierdut.”

11 Auzind ei aceste lucruri, a continuat și a spus o
pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și ei credeau că
Împărăția lui Dumnezeu se va arăta imediat.
12 El a spus deci: “Un **oarecare nobil s-a dus într-o țară**
îndepărtată ca să primească pentru sine o împărăție
și să se întoarcă.
13 **El a chemat zece slujitori de-ai săi, le-a dat zece**
monede de mina și le-a spus: “Faceți afaceri până când
voi veni eu”.
14 **Dar cetățenii lui l-au urât și au trimis un trimis**
după el, spunând: 'Nu vrem ca acest om să domnească
peste noi'.

15 După ce s-a întors, după ce a **primit împărăția, a**
poruncit să fie chemați la el acești slujitori, cărora le
dăduse banii, ca să știe ce au câștigat prin negoțul
lor.
16 **Cel dintâi a venit înaintea lui, spunând: “Doamne,**
mina ta a făcut încă zece mine.
17 **El i-a zis: “Bine ai făcut, slugă bună! Pentru**
că ai fost găsit credincios cu foarte puțin, vei avea
autoritate peste zece cetăți'.

18 Al **doilea a venit și a zis: “Mina ta, Doamne, a făcut**
cinci mine.
19 **Și i-a zis: “Și tu vei fi peste cinci cetăți.**

20 Și a **venit un altul, zicând: “Doamne, iată mina ta,**
pe care o țineam în batistă,

21 **căci mă temeam de tine, pentru că ești un om**
exigent. Tu ridici ceea ce n-ai pus și culegi ceea ce
n-ai semănat'.
22 **El i-a zis: "Din gura ta te voi judeca, rob rău, din**
gura ta te voi judeca! Știai că sunt un om exigent, că
iau ce nu am pus și culeg ce nu am semănat.
23 **Atunci de ce nu mi-ai depus banii la bancă și, la**
venirea mea, aș fi putut câștiga dobândă?"
24 **El a zis celor care stăteau de față: "Luați-i mina**
și dați-o celui care are zece mine.
25 **"I-au zis: "Doamne, are zece mine!".**
26 **"Căci Eu vă spun că oricui are, i se va da mai mult;**
dar celui care nu are, i se va lua chiar și ceea ce are.
27 **Dar aduceți aici pe vrăjmașii mei care n-au vrut**
să domnesc peste ei și ucideți-i înaintea mea.""
28 După ce a spus acestea, a plecat înainte, urcând la
Ierusalim.
29 Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, pe muntele
care se numește Măslinul, a trimis pe doi dintre ucenicii
Săi,
30 zicând: "Mergeți **în satul de dincolo, în care, când**
veți intra, veți găsi legat un mânz pe care nimeni nu
a șezut vreodată. Dezlegați-l și aduceți-l.
31 **Dacă vă întreabă cineva: "De ce îl dezlegi?",**
spuneți-i: "Domnul are nevoie de el"."
32 Cei trimiși s-au dus și au găsit lucrurile așa cum le
spusese.
33 Pe când dezlegau mânzul, stăpânii lui i-au întrebat:
"De ce dezlegați mânzul?"
34 Ei au răspuns: "Domnul are nevoie de el."
35 Apoi l-au adus la Isus. Și-au aruncat mantiile pe mânz
și l-au așezat pe Isus pe ele.
36 Pe când mergea, ei și-au întins mantiile pe drum.
37 Pe când se apropia de El, la coborârea de pe Muntele
Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor a început să se
bucure și să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate
minunile pe care le văzuseră,
38 zicând: "Binecuvântat este Împăratul care vine în
numele Domnului! Pace în ceruri și glorie în cele mai
înalte!".
39 Unii dintre fariseii din mulțime I-au zis: "Învățătorule,
mustră pe ucenicii Tăi!"
40 El le-a răspuns: "**Vă spun că, dacă acestea ar tăcea,**
pietrele ar striga."
41 Când s-a apropiat, a văzut cetatea și a plâns din cauza
ei,

42 zicând: “**Dacă ai fi știut astăzi ce este al păcii tale!**
Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.
43 **Căci vor veni zile când vrăjmașii tăi vor ridica**
o baricadă împotriva ta, te vor înconjura, te vor
strânge din toate părțile și
44 **te vor trânti la pământ pe tine și pe copiii tăi din**
tine. Nu vor lăsa în tine piatră peste piatră, pentru că
nu ai știut timpul vizitei tale.”
45 El a intrat în Templu și a început să alunge pe cei ce
cumpărau și vindeau în el,
46 zicându-le: “**Este scris: “Casa Mea este o casă**
de rugăciune”, **iar voi ați făcut din ea o peșteră de**
tâlhari!”.
47 El învăța în fiecare zi în Templu, dar preoții cei mai
de seamă, cărturarii și cei mai de seamă din popor căutau
să-L nimicească.
48 Nu găseau ce să facă, căci tot poporul se agăța de
fiecare cuvânt pe care-l spunea.

20

1 Într-una din zilele acelea, pe când învăța pe norod în
Templu și propovăduia vestea cea bună, au venit la El
preoții și cărturarii și bătrânii.
2 Ei l-au întrebat: “Spune-ne: cu ce autoritate faci aceste
lucruri? Sau cine îți dă această autoritate?”
3 El le-a răspuns: “**Și eu vă voi pune o întrebare.**
Spuneți-mi:
4 **Botezul lui Ioan a fost din cer sau de la oameni?”**
5 Ei se gândeau între ei și ziceau: “Dacă vom zice: “Din
cer”, va zice: “De ce nu l-ați crezut?”
6 Dar dacă vom zice: “De la oameni”, tot poporul ne va
ucide cu pietre, pentru că sunt încredințați că Ioan a fost
prooroc”.
7 Ei au răspuns că nu știau de unde este.
8 Isus le-a zis: “**Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere**
fac aceste lucruri.”
9 Și a început să spună poporului pilda aceasta: “Un **om**
a plantat o vie, a dat-o în arendă unor agricultori și a
plecat în altă țară pentru multă vreme.
10 **La vremea potrivită, a trimis un slujitor la**
fermieri pentru a-și lua partea lui din roadele viei.
Dar fermierii l-au bătut și l-au trimis acasă cu mâna
goală.
11 **A mai trimis încă un servitor, dar și pe acesta l-au**
bătut și l-au tratat cu rușine, și l-au trimis cu mâna
goală.

12 **A mai trimis încă un al treilea, dar l-au rănit și pe**
el și l-au aruncat afară.
13 **Stăpânul viei a zis: "Ce să fac? Voi trimite pe fiul**
meu iubit. Poate că, văzându-l, îl vor respecta'.
14 **Iar țăranii, văzându-l, s-au gândit între ei și au**
zis: "Acesta este moștenitorul. Haideți să-l omorâm,
ca moștenirea să fie a noastră.'
15 **Atunci l-au aruncat afară din vie și l-au ucis. Ce le**
va face, așadar, stăpânul viei?
16 **El va veni și îi va nimici pe acești agricultori și va**
da via altora."
Când au auzit asta, au spus: "Să nu se întâmple asta
niciodată!".
17 Dar El, uitându-se la ei, a zis: "**Ce este deci ceea ce**
este scris?
"Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost făcută piatra de temelie?
18 **Oricine va cădea pe piatra aceea va fi sfărâmat,**
dar va face praf pe oricine va cădea pe el."
19 Preoții cei mai de seamă și cărturarii au căutat să pună
mâna pe El chiar în ceasul acela, dar se temeau de popor,
căci știau că El spusese pilda aceasta împotriva lor.
20 L-au urmărit și au trimis spioni, care se prefăceau că
sunt drepți, ca să-l prindă în capcană cu ceva din ceea ce ar
fi spus, ca să-l predea puterii și autorității guvernatorului.
21 Ei l-au întrebat: "Învățătorule, știm că tu spui și înveți
ceea ce este drept și nu ești părtinitor față de nimeni, ci
înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu.
22 Ne este permis să plătim sau nu impozite Cezarului?"
23 Dar El, înțelegând viclenia lor, le-a zis: **"Pentru ce Mă**
puneți la încercare?
24 **Arătați-mi un denar. A cui sunt chipul și inscripția**
de pe el?"
Ei au răspuns: "A lui Cezar".
25 Și le-a zis: "**Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui**
Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu."
26 N-au putut să-l prindă în cuvintele lui în fața poporului.
Ei s-au mirat de răspunsul lui și au tăcut.
27 Unii dintre saduchei au venit la el, cei care neagă că
există o înviere.
28 L-au întrebat: "Învățătorule, Moise ne-a scris că, dacă
fratele unui om moare având o soție, iar acesta nu are copii,
fratele său trebuie să ia soția și să crească copii pentru
fratele său.
29 Așadar, erau șapte frați. Primul și-a luat o soție și a
murit fără copii.

30 Al doilea a luat-o de soție, și a murit fără copii.
31 Cel de-al treilea a luat-o și, la fel, toți cei șapte nu au
lăsat copii și au murit.
32 După aceea a murit și femeia.
33 Prin urmare, la înviere, a cui soție dintre ei va fi ea?
Căci cei șapte au avut-o ca soție."
34 Isus le-a zis: "**Copiii veacului acestuia se căsătoresc
și sunt dați în căsătorie.**
35 **Dar cei care sunt considerați vrednici să ajungă la
vârsta aceea și la învierea din morți nu se căsătoresc
și nici nu sunt dați în căsătorie.**
36 **Căci ei nu mai pot muri, pentru că sunt asemenea
îngerilor și sunt copii ai lui Dumnezeu, fiind copii ai
învierii.**
37 **Dar că morții înviază, chiar Moise a arătat-o
la tufiș, când L-a numit pe Domnul "Dumnezeul lui
Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov".**
38 **Or, El nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii,
căci pentru El toți sunt vii."**
39 Unii din cărturari au răspuns: "Învățătorule, bine
vorbești."
40 Nu au îndrăznit să-i mai pună întrebări.
41 El le-a zis: "**Pentru ce zic că Hristosul este fiul lui
David?**
42 **Însuși David spune în cartea Psalmilor**
"Domnul a spus Domnului meu,
"Stai la dreapta mea,
43 **până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul
picioarelor tale."**
44 **"David îl numește deci Domn, și cum este el fiul
său?"**
45 În auzul întregului norod, a zis ucenicilor Săi:
46 "Feriți-vă **de cărturarii aceia cărora le place să
umble în haine lungi, și care iubesc să fie salutați în
piețe, să aibă cele mai bune locuri în sinagogi și cele
mai bune locuri la ospețe;**
47 **care mănâncă casele văduvelor și care, pentru a
se preface, fac rugăciuni lungi. Aceștia vor primi o
condamnare mai mare".**

21

1 Și, ridicându-și privirea, a văzut pe cei bogați care
puneau darurile lor în vistierie.
2 A văzut o văduvă săracă care a aruncat două monede
mici de aramă.

3 El a zis: “**Adevărat vă spun că această văduvă săracă**
a pus mai mult decât toți aceștia,
4 **căci toți aceștia au pus daruri pentru Dumnezeu**
din belșugul lor, dar ea, din sărăcia ei, a pus tot ce
avea ca să trăiască.”
5 Pe când vorbeau unii despre templu și despre cum era
împodobit cu pietre frumoase și cu daruri, a zis:
6 “Cât **despre lucrurile acestea pe care le vedeți, vor**
veni zile în care nu va mai rămâne aici piatră pe piatră
care să nu fie dărâmată.”
7 Ei L-au întrebat: “Învățătorule, când se vor întâmpla
aceste lucruri? Care este semnul că aceste lucruri urmează
să se întâmple?”
8 Și a zis: “Luați **seama să nu vă lăsați rătăciți, căci**
mulți vor veni în numele Meu, zicând: “Eu sunt” și
“Vremea este aproape”. De aceea, nu-i urmați.
9 **Când auziți de războaie și de tulburări, nu vă**
înspăimântați, pentru că aceste lucruri trebuie să se
întâmple mai întâi, dar sfârșitul nu va veni imediat.”
10 Apoi le-a zis: “**Neamul se va ridica împotriva**
neamului și împărăția împotriva împărăției.
11 **Vor fi cutremure mari, foamete și molime în**
diferite locuri. Vor fi spaime și semne mari din cer.
12 **Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâna**
pe voi și vă vor persecuta, vă vor da în sinagogi și
în închisori, vă vor aduce înaintea împăraților și a
guvernatorilor, din pricina numelui Meu.
13 Se va dovedi **ca o mărturie pentru voi.**
14 **Așadar, așezați-vă în inimile voastre să nu medi-**
tați dinainte cum să răspundeți,
15 **pentru că eu vă voi da o gură și o înțelepciune pe**
care toți adversarii voștri nu vor putea să le înfrunte
sau să le contrazică.
16 **Veți fi predați chiar de părinți, de frați, de rude și**
de prieteni. Aceștia vor face ca unii dintre voi să fie
uciși.
17 Veți **fi urâți de toți oamenii din cauza numelui**
meu.
18 **Și nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri.**
19 “**Prin stăruința voastră veți câștiga viața voastră.**
20 **Dar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de**
oștiri, să știți că s-a apropiat pustiirea lui.
21 **Atunci, cei care sunt în Iudeea să fugă în munți.**
Cei care sunt în mijlocul ei să plece. Cei care sunt în
țară să nu intre în ea.

22 **Căci acestea sunt zile de răzbunare, ca să se**
împlinească tot ce este scris.
23 **Vai de cele însărcinate și de cele care alăptează**
prunci în acele zile! Căci va fi mare strâmtorare în
țară și mânie pentru acest popor.
24 **Ei vor cădea sub ascuțișul sabiei și vor fi duși**
prizonieri în toate neamurile. Ierusalimul va fi călcat
în picioare de neamuri până la împlinirea vremurilor
neamurilor.
25 **“Vor fi semne în soare, în lună și în stele, și pe**
pământ va fi neliniște printre popoare, în neliniște
din cauza vuietului mării și al valurilor;
26 **oamenii vor fi înnebuniți de frică și de așteptare**
pentru lucrurile care vor veni peste lume, căci puter-
ile cerurilor vor fi zguduite.
27 **Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor**
cu putere și cu o mare slavă.
28 **Dar când vor începe să se întâmple aceste**
lucruri, priviți în sus și ridicați-vă capetele, pentru
că răscumpărarea voastră este aproape.”

29 Și le-a spus o pildă. **“Priviți smochinul și toți**
copacii.
30 **Când sunt deja înmuguriți, voi vedeți și știți de la**
sine că vara este deja aproape.
31 Tot **așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste**
lucruri, știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.
32 **Mai mult ca sigur vă spun că generația aceasta nu**
va trece până când nu se vor împlini toate lucrurile.
33 **Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele**
nu vor trece nicidecum.
34 **Deci, luați seama, căci inimile voastre se vor**
împovăra de desfătări, de bețiii și de grijile vieții
acesteia, și ziua aceea va veni pe neașteptate asupra
voastră.
35 **Căci ea va veni ca un laț peste toți cei care locuiesc**
pe suprafața întregului pământ.
36 **De aceea, vegheați tot timpul, rugându-vă ca să**
fiți socotiți vrednici să scăpați de toate aceste lucruri
care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea
Fiului Omului.”

37 În fiecare zi, Isus învăța în Templu, iar noaptea ieșea
să înnopteze pe muntele care se numește Măslinii.
38 Tot poporul venea dis-de-dimineață la el în templu ca
să-l asculte.

22

1 Se apropia sărbătoarea azimilor, care se cheamă Paștele.
2 Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să-L omoare, pentru că se temeau de popor.
3 Satana a intrat în Iuda, numit și Iscarioteanul, care era numărat între cei doisprezece.
4 El s-a dus și a vorbit cu preoții cei mai de seamă și cu căpeteniile despre cum să li-l predea.
5 Ei s-au bucurat și au fost de acord să-i dea bani.
6 El a consimțit și a căutat un prilej să li-l predea în absența mulțimii.
7 A sosit ziua azimilor, în care trebuia să se jertfească Paștele.
8 Isus i-a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: **“Duceți-vă și pregătiți-ne Paștele, ca să mâncăm.”**
9 Ei I-au zis: “Unde vrei să ne pregătim?”
10 El le-a zis: “**Iată, când veți intra în cetate, vă va întâmpina un om care duce un ulcior cu apă. Urmați-l în casa în care va intra el.**
11 **Spuneți-i stăpânului casei: “Învățătorul vă spune: “Unde este camera de oaspeți, unde pot mânca Paștele cu discipolii mei?””.**
12 **Îți va arăta o cameră mare, mobilată, în partea de sus. Fă pregătirile acolo”.**
13 S-au dus, au găsit lucrurile așa cum le spusese Isus și au pregătit Paștele.
14 Când a sosit ceasul, a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli.
15 Și le-a zis: **“Am dorit foarte mult să mănânc acest Paște cu voi înainte de a suferi,**
16 **căci vă spun că nu voi mai mânca în niciun fel din el până când nu se va împlini în Împărăția lui Dumnezeu.”**
17 A primit un pahar și, după ce a mulțumit, a zis: **“Luați și împărțiți-l între voi,**
18 **pentru că vă spun că nu voi mai bea deloc din rodul viței de vie, până când nu va veni Împărăția lui Dumnezeu.”**
19 A luat o pâine și, după ce a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o, zicând: “**Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea”.**
20 La fel, după cină, a luat paharul, zicând: **“Paharul acesta este noul legământ în sângele Meu, care se varsă pentru voi.**

21 **Dar iată că mâna celui care mă trădează este cu mine pe masă.**

22 **Într-adevăr, Fiul Omului merge așa cum a fost hotărât, dar vai de omul prin care este trădat!”**

23 Și au început să se întrebe între ei care dintre ei era cel ce voia să facă lucrul acesta.

24 Între ei s-a iscat și o ceartă, care dintre ei era considerat cel mai mare.

25 El le-a zis: “**Împărații neamurilor îi stăpânesc, iar cei care au autoritate asupra lor sunt numiți “binefăcători”.**

26 **Dar nu este așa cu voi. Mai degrabă, cel care este mai mare dintre voi să devină ca cel mai mic, iar cel care conduce, ca unul care slujește.**

27 **Căci cine este mai mare, cel care stă la masă sau cel care slujește? Nu este oare cel care stă la masă? Dar eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește.**

28 **Dar voi sunteți aceia care ați rămas cu mine în încercările mele.**

29 **Eu vă dau vouă o împărăție, așa cum Tatăl Meu mi-a dat-o Mie,**

30 **ca să mâncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea. Voi veți sta pe tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel.”**

31 Domnul a zis: **“Simon, Simon, iată că Satana a cerut să vă ia pe toți, ca să vă cerne ca pe grâu;**

32 **dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu-ți piardă credința. Tu, după ce te vei fi întors din nou, stabilește-i pe frații tăi”.**

33 El I-a zis: “Doamne, sunt gata să merg cu Tine și la temniță și la moarte!”

34 El a zis: **“Îți spun, Petru, că astăzi nu va cânta cocoșul până nu vei nega de trei ori că Mă cunoști.”**

35 El le-a zis: “**Când v-am trimis fără pungă, fără sac și fără sandale, v-a lipsit ceva?”**

Ei au spus: “Nimic”.

36 Apoi le-a zis: “**Dar acum, cine are o pungă, s-o ia și un sac. Cine n-are, să-și vândă haina și să-și cumpere o sabie.**

37 **Căci vă spun că trebuie să se împlinească încă în mine ceea ce este scris: “A fost socotit împreună cu călcătorii de lege”. Căci ceea ce mă privește pe mine se împlinește.”**

38 Ei au zis: “Doamne, iată două săbii.”

El le-a spus: **“Ajunge!”.**

39 El a ieșit și s-a dus, după obiceiul său, pe Muntele
Măslinilor. L-au urmat și discipolii Lui.
40 Când a ajuns la locul acela, le-a zis: **“Rugați-vă să nu**
intrați în ispită.”
41 S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a
îngenuncheat și se ruga, zicând:
42 “**Tată, dacă voiești, depărtează de la Mine paharul**
acesta. Cu toate acestea, nu voia mea, ci a Ta să se
facă”.”
43 Un înger din cer i s-a arătat și l-a întărit.
44 Fiind în agonie, el se ruga cu mai multă stăruință.
Sudoarea lui a devenit ca niște picături mari de sânge care
cădeau pe pământ.
45 După ce S-a sculat din rugăciunea Sa, a venit la ucenici
și, găsindu-i adormiți din pricina durerii,
46 le-a zis: **“De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă ca**
să nu intrați în ispită”.
47 Pe când vorbea el încă, a apărut o mulțime. Cel care se
numea Iuda, unul dintre cei doisprezece, îi conducea. S-a
apropiat de Isus ca să-l sărute.
48 Dar Isus i-a zis: **“Iuda, tu Îl trădezi pe Fiul Omului**
cu o sărutare?”
49 Cei ce erau în jurul lui, văzând ce avea să se întâmple,
I-au zis: “Doamne, să batem cu sabia?”
50 Unul dintre ei a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a
tăiat urechea dreaptă.
51 Dar Isus a răspuns: “**Lasă-mă măcar să fac lucrul**
acesta, și, atingându-i urechea, l-a vindecat.
52 Isus a zis preoților cei mai de seamă, căpeteniilor
templului și bătrânilor, care veniseră împotriva Lui: “Ați
ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și cu ciomege?
53 **Când eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins**
mâinile împotriva mea. Dar acesta este ceasul vostru
și puterea întunericului”.
54 L-au prins și l-au dus și l-au adus în casa marelui preot.
Dar Petru îl urmărea de la distanță.
55 După ce au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut
împreună, Petru a șezut în mijlocul lor.
56 O slujnică l-a văzut cum ședea la lumină și, uitându-se
cu atenție la el, a zis: “Și acesta era cu el.”
57 El s-a lepădat de Isus, zicând: “Femeie, nu-L cunosc.”
58 După puțină vreme, l-a văzut altcineva și i-a zis: “Și tu
ești unul dintre ei!”
Dar Petru a răspuns: “Omule, eu nu sunt!”

59 După ce a trecut aproape un ceas, un altul a spus
cu încredere: “Cu adevărat și acesta era cu El, căci este
galileean.”
60 Dar Petru a zis: “Omule, nu știu despre ce vorbești!”
Imediat, în timp ce el încă vorbea, a cântat un cocoș.
61 Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Atunci Petru
și-a adus aminte de cuvântul Domnului, cum că i-a spus:
“Înainte să cânte cocoșul, te vei lepăda de mine de
trei ori”.
62 A ieșit afară și a plâns cu amar.
63 Oamenii care îl țineau pe Isus își băteau joc de el și îl
băteau.
64 După ce l-au legat la ochi, l-au lovit peste față și l-au
întrebat: “Proorocește! Cine este cel care te-a lovit?”.
65 Și au mai spus multe alte lucruri împotriva lui,
insultându-l.
66 Când s-a făcut ziuă, s-a adunat adunarea bătrânilor
poporului, preoții cei mai de seamă și cărturarii, și L-au
dus pe Isus în sfatul lor, zicând:
67 “Dacă Tu ești Hristosul, spune-ne.”
Dar El le-a zis: “Dacă **vă voi spune, nu veți crede;**
68 și dacă vă voi **întreba, nu-mi veți răspunde și nu**
mă veți lăsa să plec.
69 De **acum încolo, Fiul Omului va ședea la dreapta**
puterii lui Dumnezeu”.
70 Și toți au zis: “Deci Tu ești Fiul lui Dumnezeu?”
El le-a spus: **“Spuneți asta, pentru că așa sunt”.**
71 Ei au zis: “Pentru ce mai avem nevoie de un martor?
Pentru că noi înșine am auzit din gura Lui!”

23

1 Toată ceata lor s-a sculat și L-au dus înaintea lui Pilat.
2 Ei au început să-l acuze, zicând: “Am găsit pe
omul acesta pervertindu-și națiunea, interzicând plata
impozitelor către Cezar și spunând că el însuși este Hristos,
un rege.”
3 Pilat L-a întrebat: “Tu ești Împăratul Iudeilor?”
El i-a răspuns: **“Așa spui tu”.**
4 Pilat a zis preoților de seamă și mulțimii: “Nu găsesc
nici un temei de acuzare împotriva omului acesta.”
5 Dar ei insistau, zicând: “El stârnește poporul și învață
în toată Iudeea, începând din Galileea și până aici.”
6 Pilat, când a auzit vorbindu-se de Galileea, a întrebat
dacă omul acela este galileean.
7 Când a aflat că se afla sub jurisdicția lui Irod, l-a trimis
la Irod, care se afla și el la Ierusalim în acele zile.

8 Când a văzut Irod pe Isus, s-a bucurat foarte mult, căci
de multă vreme voia să-L vadă, pentru că auzise multe
lucruri despre El. Spera să vadă vreo minune făcută de
el.
9 L-a întrebat cu multe cuvinte, dar el nu i-a dat niciun
răspuns.
10 Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau în
picioare, acuzându-l cu vehemență.
11 Irod cu soldații săi îl umileau și își băteau joc de el.
Îmbrăcându-l în haine luxoase, l-au trimis înapoi la Pilat.
12 Irod și Pilat s-au împrietenit chiar în ziua aceea, căci
înainte de aceasta erau dușmani unul cu altul.

13 Pilat a chemat pe preoții cei mai de seamă, pe dregători
și pe popor,
14 și le-a zis: "Mi l-ați adus pe omul acesta ca pe unul care
strică poporul și, după ce l-am cercetat înaintea voastră, n-
am găsit nici un temei de acuzație împotriva omului acesta
pentru cele de care îl acuzați.
15 Nici Irod, căci v-am trimis la el și vedeți, nu a făcut
nimic vrednic de moarte.
16 De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera."

17 Și a trebuit să le dea drumul la un prizonier la
sărbătoare.
18 Dar toți au strigat împreună și au zis: "Departe de omul
acesta! Eliberați-ne pe Baraba!" —
19 unul care fusese aruncat în închisoare pentru o
anumită revoltă în cetate și pentru crimă.

20 Atunci Pilat le-a vorbit iarăși și a vrut să dea drumul
lui Isus;
21 dar ei strigau și ziceau: "Răstignește! Răstignește-l!"

22 A treia oară le-a zis: "De ce? Ce rău a făcut omul
acesta? Nu am găsit în el nicio crimă capitală. De aceea
îl voi pedepsi și îl voi elibera."
23 Dar ei insistau cu glasuri puternice, cerând să fie
răstignit. Vocile lor și ale preoților de seamă au învins.
24 Pilat a decretat să se facă ceea ce cereau ei.
25 L-a eliberat pe cel care fusese aruncat în închisoare
pentru insurecție și crimă, pentru care cereau ei, dar pe
Isus l-a predat voinței lor.

26 După ce L-au dus, au apucat pe Simon din Cirene, care
venea de la țară, și au pus crucea pe el, ca s-o ducă după
Isus.
27 O mare mulțime de oameni îl urmau, inclusiv femei
care și ele îl plângeau și îl jeleau.

28 Dar Isus, întorcându-se spre ele, le-a zis: “**Fiice ale
Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, ci plângeți
pentru voi și pentru copiii voștri.**
29 **Căci iată că vin zile în care se va spune: “Ferice de
cele sterpe, de pântecele care n-au născut niciodată
și de sânii care n-au alăptat niciodată!”.**
30 **Atunci vor începe să spună munților: “Cădeți
peste noi!” și vor spune dealurilor: “Acoperiți-ne!”.**
31 **Căci, dacă fac aceste lucruri în copacul verde, ce
se va face în cel uscat?”**
32 Au mai fost și alți doi criminali, care au fost duși
împreună cu el la moarte.
33 Când au ajuns la locul numit “Craniul”, L-au răstignit
acolo împreună cu criminalii, unul la dreapta și altul la
stânga.
34 Isus a zis: **“Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac.”**
Împărțind hainele lui între ei, au tras la sorți.
35 Poporul stătea și privea. Și conducătorii care erau cu ei
își băteau joc de el, zicând: “A salvat pe alții. Să se salveze
pe sine însuși, dacă acesta este Hristosul lui Dumnezeu,
alesul lui!”
36 Soldații își băteau joc de El, venind la El și oferindu-i
oțet,
37 și zicând: “Dacă ești Împăratul Iudeilor, mântuiește-
te!”
38 De asemenea, deasupra lui era scrisă o inscripție cu
litere grecești, latinești și ebraice: “Acesta este REGELE
EVREILOR”.
39 Unul dintre cei spânzurați L-a insultat, zicând: “Dacă
ești Hristosul, mântuiește-te pe Tine și pe noi!”
40 Dar celălalt a răspuns și, mustrându-l, i-a zis: “Nu te
temi tu de Dumnezeu, când ești sub aceeași osândă?
41 Și noi, într-adevăr, suntem drepți, căci primim răsplata
cuvenită pentru faptele noastre, dar omul acesta nu a făcut
nimic rău.”
42 El i-a zis lui Isus: “Doamne, adu-ți aminte de mine când
vei veni în Împărăția ta”.
43 Isus i-a zis: “**Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu
Mine în Rai.”**
44 Era pe la ceasul al șaselea și s-a făcut întuneric peste
toată țara până la ceasul al nouălea.
45 Soarele s-a întunecat, iar perdeaua templului s-a rupt
în două.
46 Isus, strigând cu glas tare, a zis: **“Tată, în mâinile
Tale Îmi dau duhul Meu!” După ce a spus aceasta, și-a
dat ultima suflare.**

47 Când a văzut centurionul ce se făcuse, a slăvit pe
Dumnezeu, zicând: “Cu adevărat, acesta era un om drept.”
48 Toate mulțimile care se adunaseră să vadă acest lucru,
când au văzut ce s-a făcut, s-au întors acasă bătându-se pe
piept.
49 Toți cunoscuții lui și femeile care îl însoțeau din
Galileea stăteau deoparte, privind aceste lucruri.
50 Și iată că era un om numit Iosif, care făcea parte din
consiliu, un om bun și drept
51 (nu consimțise la sfatul și la fapta lor), din Arimateea,
cetate a iudeilor, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.
52 Acest om s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus.
53 Acesta l-a dat jos, l-a înfășurat într-o pânză de in și l-
a pus într-un mormânt tăiat în piatră, unde nu fusese pus
nimeni niciodată.
54 Era ziua Pregătirii și se apropia Sabatul.
55 Femeile care veniseră cu el din Galileea au venit după
el și au văzut mormântul și cum fusese pus trupul Lui.
56 Ele s-au întors și au pregătit miresme și mireuri. În
Sabat s-au odihnit conform poruncii.

24

1 Dar în prima zi a săptămânii, în zorii zilei, au venit la
mormânt, împreună cu alții, aducând miresmele pe care le
pregătiseră.
2 Au găsit piatra rostogolită de pe mormânt.
3 Au intrat înăuntru și n-au găsit trupul Domnului Isus.
4 În timp ce erau foarte nedumeriți de acest lucru, iată că
au apărut lângă ei doi bărbați îmbrăcați în haine orbitoare.
5 Îngrozindu-se, s-au plecat cu fața la pământ.
Oamenii le-au zis: “De ce căutați pe cei vii printre cei
morți?
6 El nu este aici, ci a înviat. Vă amintiți ce v-a spus când
era încă în Galileea,
7 spunând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile
oamenilor păcătoși, să fie răstignit și a treia zi să învieze?”
8 Ei și-au adus aminte de cuvintele Lui,
9 s-au întors de la mormânt și au spus toate acestea celor
unsprezece și tuturor celorlalți.
10 Ele erau Maria Magdalena, Ioana și Maria, mama lui
Iacov. Celelalte femei care erau cu ele au povestit aceste
lucruri apostolilor.
11 Aceste cuvinte li s-au părut a fi un nonsens și nu le-au
crezut.

12 Dar Petru s-a ridicat și a alergat la mormânt.
Aplecându-se și uitându-se înăuntru, a văzut fâșiile de
pânză așezate singure și a plecat acasă, întrebându-se ce
se întâmplase.
13 Și iată că doi dintre ei mergeau chiar în ziua aceea
într-un sat numit Emaus, care era la șaizeci de stadii de
Ierusalim.
14 Și vorbeau unul cu altul despre toate aceste lucruri care
se întâmplaseră.
15 În timp ce vorbeau și se întrebau împreună, Isus însuși
s-a apropiat și a mers cu ei.
16 Dar ochii lor erau împiedicați să-L recunoască.
17 El le-a zis: **“Despre ce vorbiți în timp ce mergeți și
sunteți triști?”**
18 Unul dintre ei, numit Cleopa, i-a răspuns: “Ești tu
singurul străin din Ierusalim care nu știe ce s-a întâmplat
acolo în zilele acestea?”
19 El le-a zis: **“Ce anume?”**
Ei I-au zis: “Cele despre Iisus Nazarineanul, care a fost
un prooroc puternic cu fapta și cu cuvântul înaintea lui
Dumnezeu și a întregului popor,
20 și despre cum preoții cei mai de seamă și căpeteniile
noastre L-au dat spre osândă la moarte și L-au răstignit.
21 Dar noi speram că el este cel care va răscumpăra pe
Israel. Da, și, pe lângă toate acestea, este acum a treia zi de
când s-au întâmplat aceste lucruri.
22 De asemenea, ne-au uimit niște femei din anturajul
nostru, care au ajuns mai devreme la mormânt;
23 și, când nu i-au găsit trupul, au venit spunând că au
văzut și ele o viziune a unor îngeri, care spuneau că este
viu.
24 Unii dintre noi s-au dus la mormânt și l-au găsit așa
cum au spus femeile, dar nu l-au văzut.”
25 El le-a zis: “**Popor nebun și încet la inimă ca să
creadă în tot ce au spus proorocii!**
26 **Nu trebuia oare Hristosul să sufere aceste lucruri
și să intre în gloria Sa?”**
27 Pornind de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat
în toate Scripturile ceea ce se referă la el însuși.
28 Au ajuns aproape de satul în care se duceau, iar el s-a
făcut că vrea să meargă mai departe.
29 Ei l-au îndemnat, zicând: “Rămâi cu noi, căci este
aproape seară și ziua este aproape de sfârșit.”
A intrat să stea cu ei.
30 După ce s-a așezat la masă cu ei, a luat pâinea și a
mulțumit. A frânt-o și le-a dat-o.

31 Ochii lor s-au deschis și l-au recunoscut; apoi a dispărut
din ochii lor.
32 Ei și-au zis unul altuia: “Nu ne ardea inima în noi când
ne vorbea pe drum și când ne deschidea Scripturile?”
33 Ei s-au sculat chiar în acel ceas, s-au întors la Ierusalim
și i-au găsit pe cei unsprezece adunați împreună cu cei care
erau cu ei,
34 spunând: “Domnul a înviat cu adevărat și i s-a arătat
lui Simon!”
35 Ei au povestit cele întâmplate pe drum și cum a fost
recunoscut de ei la frângerea pâinii.
36 Pe când ziceau ei aceste lucruri, Isus însuși a stat în
mijlocul lor și le-a zis: “**Pace vouă!”**
37 Dar ei, îngroziți și înfricoșați, au crezut că au văzut un
duh.
38 El le-a zis: “**De ce vă tulburați? De ce se ridică
îndoieli în inimile voastre?**
39 **Vedeți mâinile și picioarele Mele, că sunt cu
adevărat Eu. Atingeți-mă și vedeți, pentru că un duh
nu are carne și oase, așa cum vedeți că am eu.”**
40 După ce a spus acestea, le-a arătat mâinile și picioarele.
41 Pe când ei încă nu credeau de bucurie și se mirau, le-a
zis: **“Aveți ceva de mâncare aici?”**
42 I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere.
43 El le-a luat și a mâncat în fața lor.
44 El le-a zis: “**Iată ce v-am spus când eram încă cu voi:
trebuie să se împlinească tot ce este scris în Legea lui
Moise, în profeți și în psalmi despre Mine.”**
45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.
46 Și le-a zis: **“Așa este scris și așa a fost necesar ca
Hristosul să sufere și să învieze din morți a treia zi,**
47 **iar în numele Lui să se propovăduiască pocăința
și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de
la Ierusalim.**
48 **Voi sunteți martori ai acestor lucruri.**
49 **Iată, Eu trimit asupra voastră făgăduința Tatălui
Meu. Dar așteptați în cetatea Ierusalimului până când
veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”**
50 I-a condus până în Betania, și, ridicându-și mâinile, i-a
binecuvântat.
51 În timp ce-i binecuvânta, s-a retras de la ei și a fost dus
la cer.
52 Ei, închinându-se lui, s-au întors la Ierusalim cu mare
bucurie,
53 și stăteau neîncetat în templu, lăudând și
binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Vestea cea bună conform Ioan

1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu,
și Cuvântul era Dumnezeu.
2 El era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute prin el. Fără el, nimic din
ceea ce a fost făcut nu s-a făcut.
4 În El era viața, iar viața era lumina oamenilor.
5 Lumina strălucește în întuneric, iar întunericul nu a
biruit-o.
6 Și a venit un om trimis de Dumnezeu, care se numea
Ioan.
7 Acesta a venit ca martor, ca să mărturisească despre
lumină, pentru ca toți să creadă prin el.
8 El nu era lumina, ci a fost trimis ca să mărturisească
despre lumină.
9 Lumina adevărată, care luminează pe toată lumea,
venea în lume.
10 El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, și lumea
nu L-a recunoscut.
11 El a venit la ai Săi, și cei ce erau ai Săi nu L-au primit.
12 Dar tuturor celor care l-au primit, le-a dat dreptul de a
deveni copii ai lui Dumnezeu, celor ce cred în numele lui;
13 care nu s-au născut din sânge, nici din voința cărnii,
nici din voința omului, ci din Dumnezeu.
14 Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Am văzut
slava Lui, o slavă ca a Fiului unic născut din Tatăl, plin de
har și de adevăr.
15 Ioan a mărturisit despre el. El a strigat, spunând:
“Acesta a fost cel despre care am spus: “Cel care vine după
mine m-a întrecut pe mine, pentru că a fost înaintea mea”.”
16 Din plinătatea lui, noi toți am primit har peste har.
17 Căci Legea a fost dată prin Moise. Harul și adevărul
s-au realizat prin Isus Cristos.
18 Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment.
Fiul unic născut, care este în sânul Tatălui, l-a declarat.
19 Iată mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și
leviți de la Ierusalim ca să-l întrebe: “Cine ești Tu?”
20 El a declarat, și nu a negat, ci a declarat: “Eu nu sunt
Hristosul.”
21 Și L-au întrebat: “Și atunci, ce? Ești tu Ilie?”
El a spus: “Nu sunt.”
“Tu ești profetul?”
El a răspuns: “Nu.”

22 Și I-au zis: “Cine ești Tu? Dă-ne un răspuns pe care
să-l ducem înapoi la cei care ne-au trimis. Ce spui despre
tine însuți?”
23 El a zis: “Eu sunt glasul celui care strigă în pustiu:
“Îndreptați calea Domnului”, cum a zis profetul Isaia”.
24 Cei care fuseseră trimiși erau din partea fariseilor.
25 Ei L-au întrebat: “De ce deci botezi, dacă nu ești nici
Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?”
26 Ioan le-a răspuns: “Eu botez în apă, dar în mijlocul
vostru este Unul pe care nu-L cunoașteți.
27 El este cel care vine după mine, care este preferat
înaintea mea, căruia nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua
de la sandale.”
28 Aceste lucruri se întâmplau în Betania, dincolo de
Iordan, unde boteza Ioan.
29 A doua zi, a văzut pe Isus venind la el și a zis: “Iată
Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!
30 Acesta este Acela despre care am spus: “După mine
vine un om care este preferat înaintea mea, pentru că a
fost înaintea mea”.
31 Eu nu-l cunoșteam, dar pentru aceasta am venit
botezând în apă, ca să fie descoperit lui Israel.”
32 Ioan a depus mărturie și a zis: “Am văzut Duhul Sfânt
coborând din cer ca un porumbel și a rămas peste El.
33 Eu nu l-am recunoscut, dar cel care m-a trimis să botez
în apă mi-a spus: “Pe oricine vei vedea Duhul coborând și
rămânând asupra lui, acela este cel care botează în Duhul
Sfânt.
34 Eu am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui
Dumnezeu.”
35 A doua zi, Ioan, stând în picioare cu doi din ucenicii
săi,
36 s-a uitat la Isus, care mergea, și a zis: “Iată Mielul lui
Dumnezeu!”
37 Cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus.
38 Isus s-a întors și, văzându-i că îi urmăreau, le-a zis:
“Ce căutați?”

I-au zis: “Rabi” (adică, în traducere, Învățător), “unde
stai?”.
39 Și le-a zis: “**Veniți și vedeți.”**

Au venit și au văzut unde stătea și au rămas cu el în acea
zi. Era pe la ora zece.
40 Unul dintre cei doi care l-au auzit pe Ioan și l-au urmat
a fost Andrei, fratele lui Simon Petru.

41 El l-a găsit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a
spus: "L-am găsit pe Mesia!". (ceea ce înseamnă, fiind
interpretat, Hristos).
42 L-a adus la Isus. Isus s-a uitat la el și i-a spus: "**Tu
ești Simon, fiul lui Iona. Te vei numi Cefa" (ceea ce
înseamnă, prin interpretare, Petru).**
43 A doua zi, s-a hotărât să se ducă în Galileea și a găsit
pe Filip. Isus i-a spus: **"Urmează-mă".**
44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.
45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: "L-am găsit pe
Acela despre care au scris Moise în Lege, dar și profeții:
Iisus din Nazaret, fiul lui Iosif".
46 Natanael I-a zis: "Poate ieși ceva bun din Nazaret?"
Filip i-a zis: "Vino și vezi".
47 Isus a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el:
"Iată un israelit, în care nu este nici o înșelăciune!"
48 Natanael i-a zis: "De unde Mă cunoști?"
Isus i-a răspuns: "**Înainte ca Filip să te cheme, când
erai sub smochin, te-am văzut."**
49 Natanael I-a răspuns: "Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!
Tu ești Regele lui Israel!"
50 Isus i-a răspuns: "**Pentru că ți-am spus: "Te-am
văzut sub smochin", crezi tu? Vei vedea lucruri mai
mari decât acestea!"**
51 El i-a zis: "Cu **siguranță, vă spun tuturor că, după
aceea, veți vedea cerul deschis și îngerii lui Dumnezeu
urcând și coborând asupra Fiului Omului."**

2

1 A treia zi, a fost o nuntă în Cana Galileii. Mama lui Isus
era acolo.
2 La nuntă a fost invitat și Isus, împreună cu discipolii săi.
3 Când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a spus: "Nu mai
au vin".
4 Isus i-a zis: "**Femeie, ce are aceasta de-a face cu tine
și cu mine? Nu a venit încă ceasul Meu".**
5 Mama lui a zis slujitorilor: "Faceți tot ce vă va spune."
6 Și erau acolo șase vase de piatră pentru apă, așezate
după obiceiul iudeilor, care conțineau câte doi sau trei
metrii fiecare.
7 Isus le-a zis: **"Umpleți vasele cu apă". Și le-au
umplut până la refuz.**
8 El le-a zis: **"Acum scoateți puțin și duceți-l la
conducătorul sărbătorii." Și au luat-o.**

9 Când conducătorul ospățului a gustat apa devenită acum
vin și nu știa de unde provine (dar servitorii care scoseseră
apa știau), conducătorul ospățului l-a chemat pe mire
10 și i-a spus: “Toată lumea să servească mai întâi vinul
bun, iar după ce oaspeții au băut din belșug, apoi pe cel
mai rău. Tu ai păstrat vinul bun până acum!”.
11 Acest început al semnelor sale, Isus l-a făcut în Cana
Galileii și și-a dezvăluit gloria, iar discipolii săi au crezut în
el.
12 După aceea, S-a coborât în Capernaum, împreună cu
mama Sa, cu frații Săi și cu ucenicii Săi, și au rămas acolo
câteva zile.
13 Se apropia Paștele iudeilor, și Isus s-a suit la Ierusalim.
14 A găsit în templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei
și pe schimbătorii de bani șezând.
15 El a făcut un bici din funii și i-a alungat pe toți
din templu, atât pe oi, cât și pe boi; apoi a vărsat banii
schimbătorilor și le-a răsturnat mesele.
16 Celor care vindeau porumbei le-a zis: “Scoateți **aceste
lucruri de aici! Nu faceți din casa Tatălui meu o
piață!”**
17 Ucenicii lui și-au amintit că era scris: “Zelul pentru casa
voastră mă va mânca”. ✡
18 Și Iudeii I-au răspuns: “Ce semn ne arăți, dacă faci
aceste lucruri?”
19 Isus le-a răspuns: “**Distrugeți templul acesta și în
trei zile îl voi ridica.”**
20 Iudeii ziceau: “A fost nevoie de patruzeci și șase de ani
ca să se zidească templul acesta! Îl veți ridica voi în trei
zile?”
21 Dar el a vorbit despre templul trupului său.
22 De aceea, când a înviat din morți, discipolii lui și-
au adus aminte că el spusese acest lucru și au crezut în
Scriptură și în cuvântul pe care îl spusese Isus.
23 Când a fost la Ierusalim, în timpul sărbătorii Paștelui,
mulți au crezut în Numele Lui și au văzut semnele pe care
le făcea.
24 Dar Isus nu li s-a încredințat lor, pentru că îi cunoștea
pe toți
25 și pentru că nu avea nevoie ca cineva să dea mărturie
despre om, pentru că El însuși știa ce este în om.

3

1 Și era un om dintre farisei, numit Nicodim, un fruntaș
al iudeilor.

✡ **2:17** Psalmul 69:9

2 El a venit la Isus noaptea și I-a zis: “Rabi, știm că ești un
învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face
aceste semne pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu
el.”
3 Isus i-a răspuns: “**Adevărat îți spun că, dacă cineva
nu se naște din nou, nu *poate vedea Împărăția lui
Dumnezeu.”**
4 Nicodim I-a zis: “Cum se poate naște un om când este
bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale
și să se nască?”
5 Isus a răspuns: “**Adevărat vă spun că, dacă nu se
naște cineva din apă și din Duh, nu poate intra în
Împărăția lui Dumnezeu.**
6 **Ceea ce este născut din carne este carne. Ceea ce
este născut din Spirit este spirit.**
7 **Nu vă mirați că v-am spus: “Trebuie să vă nașteți
din nou”.**
8 **Vântul†suflă unde vrea, iar voi îi auziți sunetul, dar
nu știți de unde vine și încotro se îndreaptă. La fel
este oricine este născut din Spirit.”**
9 Nicodim I-a răspuns: “Cum pot fi acestea?”
10 Isus i-a răspuns: “Ești **tu învățătorul lui Israel și nu
înțelegi aceste lucruri?**
11 **Adevărat îți spun că noi spunem ceea ce știm și
dăm mărturie despre ceea ce am văzut, iar tu nu
primești mărturia noastră.**
12 **Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți,
cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești?**
13 Nimeni nu s-a **înălțat la cer decât Cel care S-a
coborât din cer, Fiul Omului, care este în ceruri.**
14 **După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot
așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului,**
15 pentru ca **oricine crede în el să nu piară, ci să aibă
viață veșnică.**
16 **Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,
încât a dat pe singurul Său Fiu născut,‡ pentru ca
oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață
veșnică.**
17 **Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume
ca să judece lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită
prin El.**

---

* **3:3** Cuvântul tradus “din nou” aici și în Ioan 3:7 (ἄνωθεν) înseamnă, de asemenea, “din nou” și “de sus”. † **3:8** Același cuvânt grecesc (πνεῦμα) înseamnă vânt, suflare și duh. ‡ **3:16** Expresia “unicul născut” provine din cuvântul grecesc “μονογενη”, care este uneori tradus prin “unicul născut” sau “unicul și unicul”.

18 **Cine crede în El nu este judecat. Cel care nu crede**
a fost deja judecat, pentru că nu a crezut în numele
singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.
19 **Aceasta este judecata: că lumina a venit în lume**
și oamenii au iubit mai degrabă întunericul decât
lumina, pentru că faptele lor erau rele.
20 **Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la**
lumină, ca să nu i se descopere faptele.
21 **Dar cel care face adevărul vine la lumină, pentru**
ca faptele lui să fie descoperite, ca să se vadă că au
fost făcute în Dumnezeu.”
22 După aceste lucruri, Isus a venit cu ucenicii Săi în
ținutul Iudeii. A rămas acolo cu ei și a botezat.
23 Ioan boteza și el în Enon, lângă Salim, pentru că acolo
era multă apă. Ei au venit și au fost botezați;
24 căci Ioan nu fusese încă aruncat în închisoare.
25 De aceea, s-a iscat o dispută între discipolii lui Ioan și
unii iudei în legătură cu purificarea.
26 Aceștia au venit la Ioan și i-au zis: “Rabi, cel care era
cu tine dincolo de Iordan, despre care ai mărturisit, iată că
el botează și toată lumea vine la el.”
27 Ioan a răspuns: “Nimic nu poate primi omul, dacă nu-i
este dat din cer.
28 Voi înșivă mărturisiți că am spus: “Nu eu sunt
Hristosul”, ci “Eu am fost trimis înaintea lui”.
29 Cel care are mireasa este mirele; dar prietenul mirelui,
care stă în picioare și îl aude, se bucură foarte mult din
cauza glasului mirelui. De aceea bucuria mea este deplină.
30 El trebuie să crească, dar eu trebuie să mă micșorez.
31 “Cel ce vine de sus este mai presus de toate. Cel care
vine de pe pământ aparține pământului și vorbește despre
pământ. Cel care vine din cer este mai presus de toate.
32 Ceea ce a văzut și a auzit, despre aceasta mărturisește;
și nimeni nu primește mărturia lui.
33 Cel care a primit mărturia lui și-a pus pecetea pe
aceasta: Dumnezeu este adevărat.
34 Căci cel pe care l-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele
lui Dumnezeu; căci Dumnezeu dă Duhul fără măsură.
35 Tatăl îl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna
lui.
36 Cine crede în Fiul are viață veșnică, dar cine nu§
ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu
rămâne asupra lui.”

---

§ **3:36** Același cuvânt poate fi tradus în acest context prin “nu ascultă” sau “nu crede”.

4

1 Când a aflat Domnul că fariseii au auzit că Isus face și
botează mai mulți ucenici decât Ioan
2 (deși nu Isus însuși boteza, ci ucenicii lui),
3 a părăsit Iudeea și s-a dus în Galileea.
4 Trebuia să treacă prin Samaria.
5 Și a ajuns la o cetate din Samaria, numită Sihar, lângă
parcela de pământ pe care Iacov o dăduse fiului său Iosif.
6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, deci, fiind obosit de
drum, s-a așezat lângă fântână. Era pe la ceasul al șaselea.
*
7 O femeie din Samaria a venit să scoată apă. Isus i-a zis:
“Dă-mi să beau”.
8 Căci ucenicii Săi plecaseră în cetate să cumpere
mâncare.
9 Atunci femeia samariteancă i-a zis: “Cum se face că Tu,
care ești iudeu, ceri de la mine, o samariteancă, să beau
ceva?” (Căci iudeii nu au de-a face cu samaritenii).
10 Isus i-a răspuns: “**Dacă ai fi cunoscut darul lui
Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: “Dă-Mi să beau”,
L-ai fi rugat și El ți-ar fi dat apă vie.”**
11 Femeia i-a zis: “Domnule, nu ai cu ce să scoți apă, și
fântâna este adâncă. Atunci de unde iei apa aceea vie?
12 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacov, care ne-a dat
fântâna și a băut el însuși din ea, la fel ca și copiii și vitele
lui?”
13 Isus i-a răspuns: “**Oricine va bea din apa aceasta va
înseta iarăși;**
14 **dar oricine va bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu
va mai înseta niciodată, ci apa pe care i-o voi da Eu
va deveni în el un izvor de apă care izvorăște pentru
viața veșnică.”**
15 Femeia I-a zis: “Dă-mi, Doamne, apa aceasta, ca să nu-
mi fie sete și să nu vin până aici ca să beau.”
16 Isus i-a zis: **“Du-te, cheamă pe bărbatul tău și vino
aici.”**
17 Femeia a răspuns: “Nu am bărbat.”
Isus i-a zis: “**Bine ai zis: “Nu am bărbat”,**
18 **căci ai avut cinci soți; și cel pe care-l ai acum nu
este bărbatul tău. Aceasta ai spus-o cu adevărat”.**
19 Femeia i-a zis: “Domnule, văd că ești prooroc.
20 Părinții noștri s-au închinat în muntele acesta, iar voi,
iudeii, spuneți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se
închine oamenii.”

---

* **4:6** prânz

21 Isus i-a zis: “**Femeie, crede-mă, vine ceasul când**
nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți
închina Tatălui.
22 **Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți. Noi ne**
închinăm la ceea ce cunoaștem, căci mântuirea vine
de la iudei.
23 **Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații**
închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr,
pentru că Tatăl caută astfel de închinători pentru a fi
închinătorii Lui.
24 **Dumnezeu este duh, iar cei care i se închină**
trebuie să se închine în duh și în adevăr.”
25 Femeia I-a zis: “Știu că vine Mesia, Cel ce se numește
Hristos.† Când va veni, ne va spune toate lucrurile.”
26 Isus i-a zis: “**Eu sunt Cel ce vorbește cu tine.”**
27 În clipa aceea au venit ucenicii Lui. Ei s-au mirat că
vorbea cu o femeie; dar nimeni nu i-a întrebat: “Ce cauți?”
sau “De ce vorbești cu ea?”.
28 Femeia a lăsat vasul cu apă, s-a dus în cetate și a spus
oamenilor:
29 “Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut.
Poate fi acesta Hristosul?”
30 Ei au ieșit din cetate și veneau la el.
31 Între timp, ucenicii îl îndemnau, zicând: “Rabi,
mănâncă.”
32 Dar El le-a zis: “**Am de mâncat o mâncare de care**
voi nu știți.”
33 Și ucenicii ziceau unul către altul: “I-a adus cineva ceva
de mâncare?”
34 Isus le-a zis: “**Hrana Mea este să fac voia Celui ce**
M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.
35 **Nu spuneți voi: “Mai sunt încă patru luni până**
la seceriș?”? Iată, vă spun: ridicați-vă ochii și priviți
câmpurile, că ele sunt deja albe pentru seceriș.
36 **Cel care seceră primește plata și culege roade**
pentru viața veșnică, pentru ca atât cel care seamănă,
cât și cel care seceră să se bucure împreună.
37 **Căci în aceasta este adevărată zicala: “Unul**
seamănă, iar altul culege”.
38 **Eu v-am trimis să seceraţi ceea ce nu ați muncit.**
Alții au muncit, iar tu ai intrat în munca lor.”
39 Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în El, din
pricina cuvântului femeii care mărturisea: “El mi-a spus
tot ce am făcut.”
40 Când au venit la el, samaritenii l-au rugat să rămână cu
ei. El a rămas acolo două zile.

---

† **4:25** “Mesia” (ebraică) și “Hristos” (greacă) înseamnă amândouă “Unsul”.

41 Mulți alții au crezut datorită cuvântului lui.
42 Ei i-au spus femeii: “Acum credem, nu din cauza
vorbelor tale, ci pentru că am auzit cu ochii noștri și știm
că acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii.”
43 După cele două zile, a ieșit de acolo și s-a dus în Galileea.
44 Căci Isus însuși a mărturisit că un profet nu are onoare
în țara sa.
45 Când a ajuns în Galileea, galileenii L-au primit, după ce
au văzut tot ce făcuse la Ierusalim la sărbătoare, căci și ei
mergeau la sărbătoare.
46 Isus a venit deci din nou la Cana Galileii, unde a
transformat apa în vin. Era un nobil al cărui fiu era bolnav
la Capernaum.
47 Când a auzit că Isus a ieșit din Iudeea în Galileea, s-a
dus la el și l-a rugat să se coboare și să-i vindece fiul, căci
era la un pas de moarte.
48 Isus i-a zis: **“Dacă nu vei vedea semne și minuni, nu
vei crede nicidecum”.**
49 Și nobilul i-a zis: “Domnule, coboară-te, până nu moare
copilul meu.”
50 Isus i-a zis: **“Du-te și mergi. Fiul tău trăiește”.
Omul a crezut cuvântul pe care i-l spusese Isus și a
plecat.**
51 Pe când cobora, l-au întâlnit slujitorii lui și i-au
raportat: “Fiul tău trăiește!”
52 Și i-a întrebat pe ei la ce oră a început să se facă bine. Ei
i-au spus deci: “Ieri, în ceasul al șaptelea,‡ febra l-a lăsat.”
53 Astfel, tatăl a știut că a fost în ceasul acela în care Isus
i-a spus: **“Fiul tău trăiește.” El a crezut, ca și toată
casa lui.**
54 Acesta este iarăși al doilea semn pe care l-a făcut Isus,
după ce a ieșit din Iudeea în Galileea.

5

1 După aceste lucruri, a fost o sărbătoare a iudeilor, și Isus
s-a suit la Ierusalim.
2 În Ierusalim, lângă poarta oilor, se află un bazin care se
numește în ebraică “Betesda”, având cinci pridvoare.
3 În acestea zăcea o mare mulțime de bolnavi, orbi,
șchiopi sau paralizați, care așteptau să se miște apa;
4 pentru că un înger se cobora în anumite momente în
bazin și agita apa. Cel care intra primul în bazin, după ce
se agita apa, era vindecat de orice boală pe care o avea. *
5 Era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani.

---

‡ **4:52** 1:00 p.m. * **5:4** NU omite de la “așteptând” din versetul 3 până la sfârșitul versetului 4.

6 Când Isus l-a văzut zăcând acolo și a știut că era bolnav
de multă vreme, l-a întrebat: **“Vrei să te faci sănătos?”**
7 Și bolnavul i-a răspuns: “Domnule, nu am pe nimeni
care să mă bage în bazin când se agită apa, ci, în timp ce
vin, altul coboară înaintea mea.”
8 Isus i-a zis: **“Scoală-te, ia-ți rogojina și umblă.”**
9 Îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat roata și a mers.
În ziua aceea era Sabat.
10 Și iudeii au zis către cel vindecat: “Este Sabat. Nu-ți
este îngăduit să cari covorul”.
11 El le-a răspuns: “Cel ce m-a făcut sănătos mi-a zis: “**Ia-
ți roata și umblă!””**
12 Și L-au întrebat: “Cine este omul care ți-a zis: “**Ia-ți
roata și umblă”?”**
13 Dar cel vindecat nu știa cine era, pentru că Isus se
retrăsese, fiindcă era mulțime în locul acela.
14 După aceea, Isus l-a găsit în templu și i-a zis: “**Iată că
te-ai făcut sănătos. Nu mai păcătui, ca să nu ți se
întâmple nimic mai rău.”**
15 Omul s-a dus și a spus iudeilor că Isus îl făcuse sănătos.
16 Din această cauză, iudeii l-au prigonit pe Isus și căutau
să-L omoare, pentru că făcea aceste lucruri în ziua de Sabat.
17 Dar Isus le-a răspuns: **“Tatăl Meu lucrează încă, așa
că lucrez și eu.”**
18 De aceea iudeii căutau cu atât mai mult să-L omoare,
cu cât nu numai că a călcat Sabatul, dar a și numit pe
Dumnezeu Tatăl său, făcându-se pe sine egal cu Dumnezeu.
19 Isus le-a răspuns: “**Adevărat, vă spun că Fiul nu
poate face nimic de la sine, ci doar ceea ce vede pe
Tatăl făcând. Căci tot ceea ce face El, face și Fiul la
fel.**
20 **Căci Tatăl are afecțiune pentru Fiul și îi arată
toate lucrurile pe care le face el însuși. Îi va arăta
lucrări mai mari decât acestea, ca să vă minunați.**
21 **Căci, după cum Tatăl înviază morții și le dă viață,
tot așa și Fiul dă viață oricui dorește.**
22 **Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a dat toată
judecata Fiului,**
23 pentru ca **toți să cinstească pe Fiul, așa cum cinstesc
pe Tatăl. Cine nu-l onorează pe Fiul, nu-l onorează pe
Tatăl care l-a trimis.**
24 “**Adevărat vă spun că cine ascultă cuvântul Meu și
crede pe Cel ce M-a trimis pe Mine are viață veșnică și
nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.**

25 **Adevărat vă spun că vine ceasul, și acum este, când**
cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei
ce-l vor auzi vor trăi.
26 **Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a**
dat și Fiului să aibă viața în Sine.
27 **I-a dat, de asemenea, autoritatea de a face jude-**
cată, pentru că este fiu al omului.
28 **Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care**
toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul lui
29 **și vor ieși: cei care au făcut binele, la învierea**
vieții, iar cei care au făcut răul, la învierea judecății.
30 **Eu nu pot de la mine însumi să fac nimic. Cum**
aud, judec; și judecata mea este dreaptă, pentru că nu
caut voia mea, ci voia Tatălui meu care m-a trimis.

31 **Dacă mărturisesc despre mine însumi, mărturia**
mea nu este valabilă.
32 Cel **care depune mărturie despre mine este altul.**
Știu că mărturia pe care o depune el despre mine este
adevărată.
33 **Tu ai trimis la Ioan și el a mărturisit adevărul.**
34 **Dar mărturia pe care o primesc eu nu vine de la**
om. Totuși, spun aceste lucruri pentru ca voi să fiți
mântuiți.
35 **El era lampa aprinsă și strălucitoare și voi ați vrut**
să vă bucurați pentru o vreme de lumina lui.
36 **Dar mărturia pe care o am eu este mai mare decât**
cea a lui Ioan; pentru că lucrările pe care Tatăl mi-a
dat să le îndeplinesc, chiar lucrările pe care le fac eu,
mărturisesc despre mine că Tatăl m-a trimis.

37 **Însuși Tatăl, care m-a trimis, a mărturisit despre**
mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea și nici nu i-ați
văzut forma.
38 **Nu aveți cuvântul lui care trăiește în voi, pentru**
că nu credeți în cel pe care l-a trimis.

39 **Voi cercetați Scripturile, pentru că credeți că în ele**
aveți viața veșnică; și acestea sunt cele ce mărturisesc
despre Mine.
40 **Și totuși nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți**
viața.
41 **Eu nu primesc slavă de la oameni.**
42 **Dar vă cunosc pe voi, că nu aveți în voi înșivă**
dragostea lui Dumnezeu.
43 **Eu am venit în numele Tatălui Meu, și voi nu Mă**
primiți. Dacă vine altul în numele lui, îl veți primi.

44 **Cum puteți crede voi, care primiți slavă unii de la alții, iar voi nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?**
45 “Să **nu credeți că vă voi acuza la Tatăl. Este unul care vă acuză, chiar Moise, în care v-ați pus nădejdea.**
46 **Căci, dacă l-ați crede pe Moise, m-ați crede și pe mine, căci el a scris despre mine.**
47 **Dardacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele mele?”.**

6

1 După acestea, Isus a plecat de cealaltă parte a Mării Galileii, care se numește Marea Tiberiadei.
2 O mare mulțime de oameni Îl urmau, pentru că vedeau semnele pe care le făcea asupra celor bolnavi.
3 Isus s-a urcat pe munte și a șezut acolo cu discipolii Săi.
4 Se apropia Paștele, sărbătoarea iudeilor.
5 Isus, ridicându-și ochii și văzând că o mare mulțime venea la El, a zis lui Filip: **“De unde vom cumpăra pâine, ca să mănânce aceștia?”**
6 A spus aceasta ca să-l pună la încercare, căci știa el însuși ce va face.
7 Filip i-a răspuns: “Nu le ajunge pâinea de două sute de denari*, ca să primească fiecare din ei câte puțin.”
8 Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis:
9 “Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești; dar ce sunt aceștia între atâția?”
10 Isus a zis: **“Fă să șadă poporul.” Or, în locul acela era multă iarbă. Deci oamenii au luat loc, în număr de aproximativ cinci mii.**
11 Isus a luat pâinile și, după ce a mulțumit, a împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce stăteau jos, la fel și din pește, atât cât au dorit.
12 După ce s-au săturat, a zis ucenicilor Săi: “Adunați **bucățile rămase, ca să nu se piardă nimic.”**
13 Ei le-au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu bucățile rupte din cele cinci pâini de orz, care rămăseseră de la cei care mâncaseră.
14 De aceea, când a văzut poporul semnul pe care-l făcea Isus, a zis: “Acesta este cu adevărat profetul care vine în lume.”

---

* **6:7** Un denar era o monedă de argint care valora aproximativ o zi de salariu pentru un muncitor agricol, astfel că 200 de denari ar reprezenta între 6 și 7 luni de salariu.

15 Isus, deci, dându-și seama că sunt pe cale să vină și să
îl ia cu forța ca să îl facă rege, s-a retras din nou pe munte,
de unul singur.
16 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui s-au coborât la mare.
17 S-au urcat în corabie și se îndreptau peste mare spre
Capernaum. Era deja întuneric și Isus nu venise la ei.
18 Marea era agitată de un vânt mare care sufla.
19 După ce au vâslit, așadar, vreo douăzeci și cinci sau
treizeci de stadii,† au văzut pe Isus mergând pe mare‡ și
apropiindu-se de barcă; și s-au temut.
20 Dar El le-a zis: **“Eu sunt;§ nu vă temeți.”**
21 Ei au fost deci dispuși să îl primească în barcă. Imediat,
barca a ajuns la țărmul spre care se îndreptau.
22 A doua zi, mulțimea care stătea de cealaltă parte a
mării a văzut că nu mai era acolo altă corabie decât cea
în care se îmbarcaseră ucenicii Lui și că Isus nu intrase cu
ucenicii Lui în corabie, ci ucenicii Lui plecaseră singuri.
23 Cu toate acestea, niște bărci venite dinspre Tiberiada
s-au apropiat de locul unde mâncaseră pâinea după ce
Domnul a mulțumit.
24 Așadar, când mulțimea a văzut că Isus și discipolii
lui nu erau acolo, s-a urcat ea însăși în bărci și a venit la
Capernaum, căutându-l pe Isus.
25 Când L-au găsit pe partea cealaltă a mării, L-au
întrebat: “Rabi, când ai venit aici?”
26 Isus le-a răspuns: “**Adevărat vă spun că Mă căutați,
nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat
din pâini și v-ați săturat.**
27 **Nu lucrați pentru hrana care piere, ci pentru
hrana care rămâne pentru viața veșnică, pe care
v-o va da Fiul Omului. Căci Dumnezeu Tatăl l-a
pecetluit.”**
28 Și I-au zis: “Ce trebuie să facem ca să lucrăm lucrările
lui Dumnezeu?”
29 Isus le-a răspuns: “**Aceasta este lucrarea lui Dum-
nezeu: să credeți în Cel pe care L-a trimis El.”**
30 Și I-au zis: “Ce faci Tu ca semn, ca să te vedem și să te
credem? Ce lucrare faci tu?
31 Părinții noștri au mâncat mană în pustiu. După cum
este scris: “Le-a dat să mănânce pâine din cer”.” *†

---

† **6:19** 25 și 30 de stadii înseamnă aproximativ 5 până la 6 kilometri sau aproximativ 3 până la 4 mile. ‡ **6:19** Vezi Iov 9:8 § **6:20** sau, EU SUNT
* **6:31** greacă și în ebraică se folosește același cuvânt pentru “cer”, “ceruri”, “cer” și “aer”. † **6:31** Exodul 16:4; Neemia 9:15; Psalmul 78:24-25

32 Isus le-a zis: “**Adevărat vă spun că nu Moise v-a dat
pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din
cer.**
33 **Căci pâinea lui Dumnezeu este cea care se coboară
din cer și dă viață lumii.”**
34 Și I-au zis: “Doamne, dă-ne totdeauna pâinea aceasta.”
35 Isus le-a zis: “**Eu sunt pâinea vieții. Cine vine la
mine nu va flămânzi și cine crede în mine nu va înseta
niciodată.**
36 **Dar v-am spus că m-ați văzut și totuși nu credeți.**
37 **Toți cei pe care mi-i dă Tatăl vor veni la mine. Pe
cel care vine la mine nu-l voi da afară în niciun fel.**
38 **Căci Eu m-am coborât din cer, nu ca să fac voia
Mea, ci voia Celui care M-a trimis.**
39 **Aceasta este voia Tatălui Meu care m-a trimis: ca
din toți cei pe care Mi i-a dat să nu pierd nimic, ci să-i
înviez în ziua de apoi.**
40 **Aceasta este voia Celui care m-a trimis: ca oricine
vede pe Fiul și crede în El să aibă viața veșnică; și Eu
îl voi învia în ziua de apoi.”**
41 De aceea Iudeii cârteau împotriva Lui, pentru că zicea:
“Eu sunt pâinea care S-a pogorât din cer”.
42 Ei ziceau: “Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată
și mamă îi știm? Cum de spune atunci: **“Eu am coborât
din cer?”?”**
43 De aceea Isus le-a răspuns: “**Nu vă certați între voi.**
44 Nimeni **nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage
Tatăl care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.**
45 **Este scris în profeți: “Toți vor fi învățați de
Dumnezeu”. ‡De aceea, oricine aude de la Tatăl și a
învățat, vine la mine.**
46 **Nu că cineva a văzut pe Tatăl, decât cel care vine
de la Dumnezeu. El l-a văzut pe Tatăl.**
47 **Adevărat, vă spun, cel ce crede în Mine are viața
veșnică.**
48 **Eu sunt pâinea vieții.**
49 **Părinții voștri au mâncat mană în pustiu și au
murit.**
50 **Aceasta este pâinea care se coboară din cer, ca
oricine să mănânce din ea și să nu moară.**
51 **Eu sunt pâinea vie care s-a coborât din cer. Dacă
cineva mănâncă din pâinea aceasta, va trăi în veci.
Da, pâinea pe care o voi da pentru viața lumii este
carnea mea.”**
52 Și iudeii se certau între ei, zicând: “Cum ne va da
Acesta să mâncăm carnea Lui?”

---

‡ **6:45** Isaia 54:13

53 Isus le-a zis: “**Adevărat vă spun că, dacă nu mâncați**
carnea Fiului Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți
viață în voi înșivă.
54 **Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele Meu are**
viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
55 **Căci carnea Mea este cu adevărat hrană și sângele**
Meu este cu adevărat băutură.
56 **Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele Meu**
trăiește în Mine și Eu în el.
57 **După cum Tatăl cel viu m-a trimis pe mine și eu**
trăiesc datorită Tatălui, tot așa și cel care se hrănește
din mine va trăi datorită mie.
58 **Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer — nu**
cum au mâncat părinții noștri mana și au murit. Cel
care mănâncă această pâine va trăi în veci.”
59 El spunea aceste lucruri în sinagogă, pe când învăța în
Capernaum.

60 De aceea mulți dintre ucenicii Lui, auzind aceasta, au
zis: “Greu este să spui aceasta! Cine poate să o asculte?”

61 Dar Isus, știind că ucenicii Săi murmurau din pricina
aceasta, le-a zis: “**Oare vă împiedică aceasta?**
62 **Atunci, dacă ați vrea să vedeți pe Fiul Omului**
înălțându-se la locul unde era mai înainte?
63 **Spiritul este cel care dă viață. Carnea nu folosește**
la nimic. Cuvintele pe care vi le spun sunt spirit și sunt
viață.
64 **Dar sunt unii dintre voi care nu cred.”** Pentru că
Isus știa de la început cine sunt cei care nu credeau și cine
sunt cei care aveau să-l trădeze.
65 El a spus: “De **aceea v-am spus că nimeni nu poate**
veni la mine, dacă nu-i este dat de Tatăl meu.”

66 Mulți din ucenicii Lui s-au întors și nu mai umblau cu
El.
67 Isus le-a zis deci celor doisprezece: “**Nu cumva vreți**
și voi să plecați?”

68 Simon Petru I-a răspuns: “Doamne, la cine să mergem?
Tu ai cuvintele vieții veșnice.
69 Noi am ajuns să credem și să știm că Tu ești Hristosul,
Fiul Dumnezeului celui viu.”

70 Isus le-a răspuns: “**Nu v-am ales Eu pe voi, cei**
doisprezece, și unul dintre voi este un diavol?”
71 Și vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul,
căci el era cel care avea să-L trădeze, fiind unul dintre cei
doisprezece.

7

1 După acestea, Isus umbla prin Galileea, căci nu voia să
umble în Iudeea, pentru că iudeii căutau să-L omoare.
2 Or, sărbătoarea iudeilor, sărbătoarea Bobotezei, era
aproape.
3 Frații Lui i-au zis: "Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca
să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care le faci.
4 Căci nimeni nu face nimic în secret, în timp ce caută
să fie cunoscut în mod deschis. Dacă tu faci aceste lucruri,
descoperă-te lumii."
5 Căci nici măcar frații lui nu credeau în el.
6 Atunci Isus le-a zis: "**Încă nu a venit vremea Mea, dar
vremea voastră este totdeauna gata.**
7 **Lumea nu vă poate urî pe voi, dar pe Mine Mă
urăște, pentru că Eu mărturisesc despre ea că faptele
ei sunt rele.**
8 **Voi vă urcați la ospăț. Eu nu mă sui încă la acest
ospăț, pentru că timpul meu nu s-a împlinit încă."**
9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea.
10 Când frații lui s-au suit la ospăț, s-a suit și el, dar nu în
public, ci ca în secret.
11 Iudeii îl căutau deci la ospăț și întrebau: "Unde este?"
12 Și a fost multă murmurare în mulțime cu privire la el.
Unii spuneau: "Este un om bun". Alții spuneau: "Nu-i așa,
dar el duce mulțimea în rătăcire".
13 Totuși, nimeni nu vorbea deschis despre el, de frica
iudeilor.
14 Dar, când era deja mijlocul sărbătorii, Isus s-a urcat în
templu și învăța.
15 Iudeii se mirau deci și ziceau: "Cum de știe acesta litere,
fără să fi fost educat niciodată?"
16 Isus le-a răspuns: "**Nu a Mea este învățătura Mea,
ci a Celui ce M-a trimis.**
17 **Dacă cineva vrea să facă voia Lui, va cunoaște
învățătura, dacă este de la Dumnezeu sau dacă
vorbesc de la mine însumi.**
18 **Cine vorbește de la sine caută propria slavă, dar
cine caută slava celui care l-a trimis pe el este adevărat
și nu există nedreptate în el.**
19 **Nu v-a dat Moise Legea, și totuși niciunul dintre voi
nu respectă Legea? De ce căutați să mă omorâți?"**
20 Mulțimea a răspuns: "Ai un demon! Cine caută să te
ucidă?"
21 Isus le-a răspuns: "**Eu am făcut o singură lucrare și
voi toți vă mirați de ea.**
22 **Moise v-a dat circumcizia (nu că ar fi de la Moise,
ci de la părinți) și în Sabat circumcideți un băiat.**

23 **Dacă un băiat primește circumcizia în Sabat, ca**
să nu se încalce Legea lui Moise, vă supărați pe Mine
pentru că am făcut un om complet sănătos în Sabat?
24 **Nu judecați după aparențe, ci judecați cu dreaptă**
judecată.”
25 De aceea, unii din cei din Ierusalim au zis: “Nu cumva
nu este acesta pe care caută să-L omoare?
26 Iată că el vorbește deschis, și ei nu-i spun nimic. Se
poate oare ca într-adevăr conducătorii să știe că acesta este
cu adevărat Hristosul?
27 Totuși, noi știm de unde vine omul acesta, dar când va
veni Hristosul, nimeni nu va ști de unde vine.”
28 Isus a strigat în templu, învățând și zicând: “**Voi Mă**
cunoașteți și știți de unde sunt. Eu n-am venit de la
mine însumi, ci Cel care m-a trimis este adevărat, pe
care voi nu-l cunoașteți.
29 **Îl cunosc, pentru că Eu sunt de la El și El m-a**
trimis.”
30 Au căutat deci să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna
pe El, pentru că nu venise încă ceasul Lui.
31 Dar, din mulțime, mulți au crezut în El. Ei spuneau:
“Când va veni Hristosul, nu va face mai multe semne decât
cele pe care le-a făcut acesta, nu-i așa?”
32 Fariseii au auzit mulțimea murmurând aceste lucruri
despre el și preoții cei mai de seamă și fariseii au trimis
ofițeri ca să-l aresteze.
33 Atunci Isus a zis: “**Mai stau puțin cu voi, apoi Mă**
duc la Cel ce M-a trimis.
34 **Mă veți căuta și nu mă veți găsi. Nu puteți veni**
acolo unde sunt eu.”
35 Și iudeii ziceau între ei: “Unde se va duce omul acesta,
ca să nu-l găsim? Se va duce oare în Dispersia dintre greci
și îi va învăța pe greci?
36 Ce este cuvântul acesta pe care l-a spus: **“Mă veți**
căuta și nu Mă veți găsi” și **“Unde sunt Eu, nu puteți**
veni”?”
37 În ultima și cea mai mare zi a praznicului, Isus, stând
în picioare, a strigat: “**Dacă însetează cineva, să vină la**
Mine și să bea!
38 **Cine crede în mine, după cum spune Scriptura,**
dinlăuntrul lui vor curge râuri de apă vie.”
39 Dar a spus următoarele despre Duhul Sfânt, pe care
urmau să-l primească cei care credeau în el. Căci Duhul
Sfânt nu fusese încă dat, pentru că Isus nu fusese încă
glorificat.

40 Mulți din mulțime, auzind aceste cuvinte, ziceau:
“Acesta este cu adevărat proorocul”.
41 Alții ziceau: “Acesta este Hristosul”. Dar unii ziceau:
“Ce, oare Hristosul vine din Galileea?
42 Nu a spus oare Scriptura că Hristosul vine din neamul*
lui David și† din Betleem,‡ satul în care era David?”
43 Și s-a creat o dezbinare în mulțime din cauza lui.
44 Unii dintre ei ar fi vrut să-l aresteze, dar nimeni nu a
pus mâna pe el.
45 Ofițerii au venit deci la preoții cei mai de seamă și la
farisei, care i-au întrebat: “De ce nu l-ați adus?”
46 Ofițerii au răspuns: “Nimeni n-a vorbit vreodată ca
omul acesta!”
47 Fariseii le-au răspuns: “Nu cumva și voi sunteți
rătăciți?
48 A crezut oare vreunul dintre dregători sau vreunul
dintre farisei în el?
49 Dar mulțimea aceasta care nu cunoaște Legea este
blestemată.”
50 Nicodim, care venise noaptea la El, fiind unul dintre ei,
le-a zis:
51 “Oare legea noastră judecă pe cineva dacă nu-l aude
mai întâi și nu știe ce face?”
52 Ei I-au răspuns: “Și Tu ești din Galileea? Caută și vezi
că din Galileea nu s-a ridicat niciun profet.” §
53 Fiecare s-a dus la casa lui,

8

1 Dar Isus s-a dus pe Muntele Măslinilor.
2 Și, dis-de-dimineață, a intrat din nou în Templu și tot
poporul a venit la El. El a șezut jos și i-a învățat.
3 Cărturarii și fariseii au adus o femeie prinsă în adulter.
După ce au așezat-o la mijloc,
4 i-au spus: “Învățătorule, am găsit-o pe această femeie
în adulter, chiar în flagrant.
5 Or, în legea noastră, Moise ne-a poruncit să ucidem cu
pietre astfel de femei.* Ce spui, așadar, despre ea?”
6 Ei au spus aceasta punându-l la încercare, ca să aibă de
ce să-l acuze.
Dar Isus s-a aplecat și a scris cu degetul pe pământ.
7 Dar, când ei continuau să-L întrebe, El și-a ridicat
privirea și le-a zis: “**Cine dintre voi este fără de păcat,
să arunce primul cu piatra în ea.”**

---

* **7:42** sau, sămânță † **7:42** 7:42 2 Samuel 7:12 ‡ **7:42** Mica 5:2 § **7:52** Vezi Isaia 9:1; Matei 4:13-16 * **8:5** Leviticul 20:10; Deuteronomul 22:22

8 Și iarăși s-a aplecat și a scris cu degetul pe pământ.

9 Când au auzit, ei, încredințați de conștiința lor, au ieșit
unul câte unul, începând de la cel mai bătrân până la cel
din urmă. Isus a rămas singur cu femeia acolo unde era, în
mijloc.

10 Isus, ridicându-se în picioare, a văzut-o și a zis:
**“Femeie, unde sunt acuzatorii tăi? Nu te-a condamnat
nimeni?”.**

11 Ea a răspuns: “Nimeni, Doamne.”

Isus a spus: “**Nici Eu nu vă condamn. Mergeți
pe drumul vostru. De acum încolo, să nu mai
păcătuiești”.** †

12 Isus le-a vorbit din nou, zicând: “**Eu sunt lumina
lumii.**‡ **Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în
întuneric, ci va avea lumina vieții."**

13 Fariseii I-au zis: “Tu mărturisești despre tine însuți.
Mărturia ta nu este valabilă”.

14 Isus le-a răspuns: “**Chiar dacă mărturisesc despre
mine însumi, mărturia mea este adevărată, căci eu
știu de unde am venit și unde mă duc; dar voi nu știți
de unde am venit și unde mă duc.**

15 **Voi judecați după trup. Eu nu judec pe nimeni.**

16 **Chiar dacă judec, judecata mea este adevărată,
pentru că nu sunt singur, ci sunt cu Tatăl care m-a
trimis.**

17 De **asemenea, este scris în legea voastră că
mărturia a doi oameni este valabilă.** §

18 **Eu sunt cel care mărturisește despre mine însumi,
iar Tatăl care m-a trimis mărturisește despre mine.”**

19 Și I-au zis: “Unde este Tatăl Tău?”

Isus a răspuns: “**Nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici
pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, L-ați
cunoaște și pe Tatăl Meu.”**

20 Isus a rostit aceste cuvinte în vistierie, în timp ce învăța
în templu. Dar nimeni nu l-a arestat, pentru că nu venise
încă ceasul lui.

21 Isus le-a spus deci din nou: “Mă **duc, și voi mă veți
căuta și veți muri în păcatele voastre. Unde Mă duc
Eu, voi nu puteți veni”.**

22 Iudeii ziceau: “Oare se va omorî El însuși, pentru că
zice: “**Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”?”**

---

† **8:11** NU include Ioan 7:53-Ioan 8:11, dar pune paranteze în jurul ei pentru a indica faptul că criticii textuali aveau mai puțină încredere în faptul că acesta era original. ‡ **8:12** Isaia 60:1 § **8:17** Deuteronomul 17:6; 19:15

23 El le-a zis: “**Voi sunteți de jos. Eu sunt de sus.**
Voi sunteți din lumea aceasta. Eu nu sunt din lumea
aceasta.
24 **De aceea v-am spus că veți muri în păcatele**
voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri
în păcatele voastre.”

25 Și I-au zis: “Cine ești Tu?”

Isus le-a spus: “**Exact ceea ce v-am spus de la**
început.
26 **Am multe lucruri de spus și de judecat cu privire**
la voi. Totuși, cel care m-a trimis este adevărat; și
lucrurile pe care le-am auzit de la el, acestea le spun
lumii.”

27 Ei nu înțelegeau că El le vorbea despre Tatăl.

28 Isus le-a zis deci: “**Când veți ridica pe Fiul Omului,**
atunci veți cunoaște că Eu sunt El și nu fac nimic de
la mine însumi, ci spun aceste lucruri așa cum M-a
învățat Tatăl Meu.
29 **Cel care m-a trimis este cu mine. Tatăl nu m-a**
lăsat singur, pentru că eu fac întotdeauna lucrurile
care îi sunt plăcute.”

30 Pe când vorbea El aceste lucruri, mulți au crezut în El.

31 Isus a zis deci iudeilor care crezuseră în El: “**Dacă**
rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat
ucenicii Mei.
32 **Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face**
liberi.”

33 Ei i-au răspuns: “Noi suntem urmașii lui Avraam și
n-am fost niciodată robi nimănui. Cum spui tu: **“Veți fi**
liberi”?”

34 Isus le-a răspuns: “**Adevărat vă spun că oricine**
săvârșește un păcat este robul păcatului.
35 **O roabă nu locuiește în casă pentru totdeauna. Un**
fiu rămâne pentru totdeauna.
36 **Așadar, dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat**
liberi.
37 **Știu că sunteți urmașii lui Avraam, dar voi căutați**
să mă omorâți, pentru că cuvântul meu nu-și găsește
locul în voi.
38 **Eu spun lucrurile pe care le-am văzut la Tatăl meu,**
iar voi faceți și voi lucrurile pe care le-ați văzut la
tatăl vostru.”

39 Ei i-au răspuns: “Tatăl nostru este Avraam.”

Isus le-a zis: “**Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face**
faptele lui Avraam.

40 **Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un om care v-a spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Avraam nu a făcut asta.**
41 **Voi faceți faptele tatălui vostru."**

Ei i-au spus: "Noi nu ne-am născut din imoralitate sexuală. Noi avem un singur Tată, Dumnezeu".

42 Isus le-a zis: "**Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu am ieșit și am venit de la Dumnezeu. Căci nu am venit de la mine însumi, ci el m-a trimis.**
43 **De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți auzi cuvântul meu.**
44 **Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul, și vreți să împliniți dorințele tatălui vostru. El a fost ucigaș de la început și nu stă în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește de unul singur, căci este un mincinos și tatăl minciunii.**
45 **Dar pentru că spun adevărul, voi nu mă credeți.**
46 **Care dintre voi mă convinge de păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?**
47 **Cine este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. De aceea voi nu auziți, pentru că nu sunteți din Dumnezeu."**
48 Atunci Iudeii I-au răspuns: "Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai un demon?"

49 Isus a răspuns: "**Eu nu am niciun demon, dar Eu Îl cinstesc pe Tatăl Meu, iar voi Mă necinstiți.**
50 **Dar eu nu caut gloria mea. Există cineva care caută și judecă.**
51 **Mai mult ca sigur, vă spun că, dacă o persoană respectă cuvântul meu, nu va vedea niciodată moartea."**
52 Atunci iudeii i-au zis: "Acum știm că ai un demon. Avraam a murit, ca și profeții, iar tu spui: **"Dacă un om păzește cuvântul Meu, nu va gusta niciodată moartea".**
53 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit? Profeții au murit. Cine te dai tu drept cine ești?".

54 Isus a răspuns: "**Dacă mă slăvesc pe mine însumi, slava mea nu este nimic. Cel care mă slăvește pe mine este Tatăl meu, despre care voi spuneți că este Dumnezeul nostru.**
55 **Voi nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl cunosc. Dacă aș spune: "Nu-l cunosc", aș fi ca voi, un mincinos. Dar eu îl cunosc și îi respect cuvântul.**
56 **Tatăl vostru Avraam s-a bucurat să vadă ziua mea. A văzut-o și s-a bucurat".**

57 Și Iudeii i-au zis: “Nu ești încă în vârstă de cincizeci de ani! L-ai văzut tu pe Avraam?”
58 Isus le-a zis: “**Adevărat vă spun că, înainte ca Avraam să fi existat, EU SUNT.”**
59 Și au luat pietre ca să arunce în El; dar Isus S-a ascuns și a ieșit din templu, trecând prin mijlocul lor, și a trecut pe lângă ei.

9

1 Pe când trecea pe acolo, a văzut un om orb din naștere.
2 Ucenicii Lui l-au întrebat: “Rabi, cine a păcătuit, omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”
3 Isus a răspuns: “**Omul acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.**
4 **Eu trebuie să lucrez lucrările celui care m-a trimis, cât este ziuă. Se apropie noaptea, când nimeni nu mai poate lucra.**
5 **Cât timp sunt în lume, eu sunt lumina lumii.”**
6 După ce a spus acestea, a scuipat pe pământ, a făcut noroi cu saliva, a uns cu noroi ochii orbului
7 și i-a spus: **“Du-te și te spală în piscina din Siloam” (care înseamnă “trimis”). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând.**
8 De aceea, vecinii și cei ce văzuseră mai înainte că era orb, ziceau: “Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?”
9 Alții spuneau: “El este”. Alții încă mai spuneau: “Seamănă cu el”.
El a spus: “Eu sunt”.
10 Și ei Îl întrebau: “Cum ți s-au deschis ochii?”
11 El a răspuns: “Un om, numit Isus, a făcut noroi, mi-a uns ochii și mi-a zis: **“Du-te la iazul din Siloam și te spală. Așa că m-am dus, m-am spălat și am primit vederea.”**
12 Atunci l-au întrebat: “Unde este?”
El a spus: “Nu știu”.
13 L-au dus pe cel orb la farisei.
14 Era Sabat când Isus a făcut noroiul și i-a deschis ochii.
15 De aceea și fariseii l-au întrebat iarăși cum și-a primit vederea. El le-a răspuns: “Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și văd”.
16 Și unii dintre farisei ziceau: “Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul.”
Alții spuneau: “Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?” Astfel, a fost dezbinare între ei.
17 De aceea au întrebat iarăși pe orb: “Ce zici despre El, pentru că ți-a deschis ochii?”

El a spus: “Este un profet”.
18 Iudeii n-au crezut despre El că fusese orb și că și-a
recăpătat vederea, până ce au chemat pe părinții celui ce-și
recăpătase vederea,
19 și i-au întrebat: “Acesta este fiul vostru, despre care
spuneți că s-a născut orb? Cum deci vede acum?”
20 Părinții lui le-au răspuns: “Știm că acesta este fiul
nostru și că s-a născut orb;
21 dar nu știm cum vede acum, și nu știm cine i-a deschis
ochii. El este în vârstă. Întrebați-l pe el. Va vorbi el însuși”.
22 Părinții lui au spus aceste lucruri pentru că se temeau
de iudei; căci iudeii se înțeleseseră deja că, dacă cineva îl
va recunoaște ca fiind Hristos, va fi dat afară din sinagogă.
23 De aceea, părinții lui au spus: “El este major. Întrebați-
l”.
24 Și au chemat a doua oară pe orbul acela și i-au zis:
“Slăvește pe Dumnezeu. Știm că omul acesta este un
păcătos.”
25 El a răspuns: “Nu știu dacă este păcătos. Un lucru știu
însă: că, deși eram orb, acum văd.”
26 Și I-au zis iarăși: “Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”
27 El le-a răspuns: “V-am spus deja și nu m-ați ascultat.
De ce vreți să auziți din nou? Nu vreți să deveniți și voi
discipoli ai lui, nu-i așa?”
28 Ei l-au insultat și au zis: “Tu ești ucenicul lui, iar noi
suntem ucenicii lui Moise.
29 Noi știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise. Dar în ceea
ce-l privește pe acest om, nu știm de unde vine.”
30 Omul le-a răspuns: “Ce minunat! Voi nu știți de unde
vine, și totuși mi-a deschis ochii.
31 Știm că Dumnezeu nu ascultă de păcătoși, dar dacă
cineva este închinător lui Dumnezeu și face voia Lui, El îl
ascultă.
32 De la începutul lumii nu s-a auzit niciodată ca cineva
să fi deschis ochii unui orb din naștere.
33 Dacă omul acesta nu era de la Dumnezeu, nu putea face
nimic.”
34 Ei I-au răspuns: “Tu, care te-ai născut cu totul în
păcate, ne înveți pe noi?” Atunci l-au aruncat afară.
35 Isus a auzit că l-au dat afară și, găsindu-l, a zis: “**Crezi
tu în Fiul lui Dumnezeu?”**
36 El a răspuns: “Cine este El, Doamne, ca să cred în El?”
37 Isus i-a zis: “**L-ați văzut amândoi și El este Cel ce
vorbește cu voi.”**
38 El a zis: “Doamne, cred!” și s-a închinat lui.

39 Isus a zis: **“Eu am venit în lumea aceasta ca să fac judecată, ca cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd să devină orbi.”**
40 Fariseii care erau cu El, auzind aceste lucruri, I-au zis: “Suntem și noi orbi?”
41 Isus le-a zis: “**Dacă ați fi orbi, n-ați avea nici un păcat; dar acum ziceți: “Vedem”. Prin urmare, păcatul vostru rămâne.**

10

1 “**Adevărat vă spun că cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci se urcă pe altă cale, este un hoț și un tâlhar.**
2 **Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor.**
3 **Portarul îi deschide poarta, și oile ascultă de glasul lui. El își cheamă oile pe nume și le conduce afară.**
4 **Ori de câte ori își scoate oile, el merge înaintea lor, și oile îl urmează, pentru că îi cunosc glasul.**
5 **Ele nu vor urma nicidecum pe un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.”**
6 Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles ce le spunea.
7 Isus le-a zis din nou: “**Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt ușa oilor.**
8 **Toți cei care au venit înaintea mea sunt hoți și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.**
9 **Eu sunt ușa. Dacă intră cineva prin mine, va fi mântuit, va intra și va ieși și va găsi pășune.**
10 **Hoțul vine numai ca să fure, să ucidă și să distrugă. Eu am venit ca ei să aibă viață și să o aibă din belșug.**
11 **“Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.**
12 **Cel care este angajat și nu păstor, care nu este proprietarul oilor, vede lupul venind, lasă oile și fuge. Lupul smulge oile și le împrăștie.**
13 **Salariatului fuge, pentru că este salariat și nu are grijă de oi.**
14 **Eu sunt păstorul cel bun. Eu îmi cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de ale mele;**
15 **așa cum Tatăl mă cunoaște pe mine și eu îl cunosc pe Tatăl. Eu îmi dau viața pentru oi.**
16 **Am și alte oi care nu sunt din turma aceasta. Trebuie să le aduc și pe ele, și ele vor auzi glasul meu. Ele vor deveni o singură turmă cu un singur păstor.**
17 **De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi dau viața, ca să o iau din nou.**

18 **Nimeni nu mi-o ia, ci eu mi-o pun singur. Eu am**
puterea să o dau și am puterea să o iau din nou. Am
primit această poruncă de la Tatăl Meu.”

19 De aceea s-a făcut iarăși dezbinare între iudei din cauza
acestor cuvinte.
20 Mulți dintre ei spuneau: “Are un demon și este nebun!
De ce îl ascultați?”
21 Alții au spus: “Acestea nu sunt spusele unuia posedat
de un demon. Nu este posibil ca un demon să deschidă ochii
unui orb, nu-i așa?”

22 Era Sărbătoarea Dedicării la Ierusalim.
23 Era iarnă, și Isus se plimba prin Templu, în pridvorul
lui Solomon.
24 Iudeii s-au strâns în jurul lui și i-au zis: “Până când ne
vei ține în suspans? Dacă tu ești Hristosul, spune-ne clar”.

25 Isus le-a răspuns: “**V-am spus, și nu credeți.**
Lucrările pe care le fac în numele Tatălui meu, acestea
mărturisesc despre mine.
26 **Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți dintre oile**
Mele, așa cum v-am spus.
27 **Oile Mele aud glasul Meu, și Eu le cunosc, și ele Mă**
urmează.
28 **Eu le dau viața veșnică. Ele nu vor pieri niciodată**
și nimeni nu le va smulge din mâna mea.
29 **Tatăl Meu, care Mi le-a dat mie, este mai mare**
decât toți. Nimeni nu poate să le smulgă din mâna
Tatălui meu.
30 **Eu și Tatăl suntem una.”**

31 De aceea iudeii au luat iarăși pietre ca să-L ucidă cu
pietre.
32 Isus le-a răspuns: “**Eu v-am arătat multe fapte bune**
de la Tatăl Meu. Pentru care dintre aceste fapte Mă
ucideți cu pietre?”

33 Iudeii I-au răspuns: “Noi nu te ucidem cu pietre pentru
o faptă bună, ci pentru blasfemie, pentru că tu, fiind om, te
faci pe tine însuți Dumnezeu.”

34 Isus le-a răspuns: “**Nu este scris în legea voastră:**
“Eu am zis: “Voi sunteți dumnezei”?”
35 **Dacă El i-a numit dumnezei pe cei la care a**
venit cuvântul lui Dumnezeu (și Scriptura nu poate
fi călcată),
36 **spuneți voi despre Cel pe care Tatăl L-a sfințit și**
L-a trimis în lume: “Tu hulești”, pentru că Eu am zis:
“Eu sunt Fiul lui Dumnezeu”?
37 **Dacă nu fac faptele Tatălui Meu, nu Mă credeți.**

38 **Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți**
faptele, ca să știți și să credeți că Tatăl este în Mine și
Eu în Tatăl.”
39 Ei au căutat din nou să-L prindă, dar El a scăpat din
mâna lor.
40 S-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde botezase
Ioan la început, și a rămas acolo.
41 Mulți veneau la el. Ei spuneau: “Într-adevăr, Ioan nu a
făcut niciun semn, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta
este adevărat.”
42 Mulți au crezut în el acolo.

11

1 Un om bolnav, Lazăr, din Betania, din satul Mariei și al
Martei, sora ei, era bolnav.
2 Maria, care unsese pe Domnul cu mir și Îi ștergea
picioarele cu părul ei, era aceea al cărei frate, Lazăr, era
bolnav.
3 De aceea surorile au trimis la el, spunând: “Doamne,
iată că cel pentru care ai mare afecțiune este bolnav.”
4 Dar Isus, auzind, a zis: “**Boala aceasta nu este pentru**
moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca Fiul lui
Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.”
5 Isus iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr.
6 De aceea, când a auzit că acesta era bolnav, a stat două
zile în locul unde se afla.
7 După aceea, a zis ucenicilor: **“Să mergem din nou în**
Iudeea.”
8 Ucenicii L-au întrebat: “Rabi, iudeii tocmai voiau să Te
ucidă cu pietre. Te duci din nou acolo?”
9 Isus a răspuns: “**Nu sunt oare douăsprezece ore de**
lumină? Dacă un om umblă ziua, nu se poticnește,
pentru că vede lumina acestei lumi.
10 **Dar dacă un om umblă noaptea, se împiedică,**
pentru că lumina nu este în el.”
11 El a spus aceste lucruri și, după aceea, le-a zis:
“Prietenul nostru Lazăr a adormit, dar eu mă duc ca
să-l trezesc din somn.”
12 Și ucenicii au zis: “Doamne, dacă a adormit, își va
reveni.”
13 Isus vorbise despre moartea Sa, dar ei credeau că
vorbea despre odihna în somn.
14 Atunci Isus le-a spus clar și răspicat: “**Lazăr a murit.**
15 Mă **bucur, pentru voi, că nu am fost acolo, ca să**
credeți. Totuși, să mergem la el”.
16 Toma, zis Didim, a zis tovarășilor săi ucenici: “Să
mergem și noi, ca să murim împreună cu El”.

17 Când a venit Isus, a aflat că era deja de patru zile în mormânt.
18 Betania era aproape de Ierusalim, la o distanță de vreo
cincisprezece stadii.
19 Mulți dintre iudei se alăturaseră femeilor din jurul
Martei și al Mariei, ca să le consoleze cu privire la fratele
lor.
20 Când a auzit Marta că vine Isus, s-a dus să-l întâmpine,
dar Maria a rămas în casă.
21 Atunci Marta i-a zis lui Isus: "Doamne, dacă ai fi fost
aici, fratele meu nu ar fi murit.
22 Chiar și acum știu că tot ce ceri de la Dumnezeu,
Dumnezeu îți va da".
23 Isus i-a zis: **"Fratele tău va învia."**
24 Marta i-a zis: "Știu că va învia la înviere, în ziua de
apoi."
25 Isus i-a zis: "**Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede
în Mine va trăi, chiar dacă va muri.**
26 **Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri
niciodată. Crezi tu asta?"**
27 Ea i-a zis: "Da, Doamne. Am ajuns să cred că Tu ești
Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel care vine în lume."
28 După ce a zis acestea, s-a dus și a chemat pe ascuns pe
Maria, sora ei, zicând: "Învățătorul este aici și te cheamă."
29 Când a auzit aceasta, s-a sculat repede și s-a dus la el.
30 Isus nu intrase încă în sat, ci era în locul unde L-a
întâlnit Marta.
31 Iudeii care erau cu ea în casă și o consolau, când au
văzut-o pe Maria că s-a sculat repede și a ieșit, au urmărit-
o și au zis: "Se duce la mormânt ca să plângă acolo."
32 Maria, când a ajuns unde era Isus și L-a văzut, a căzut
la picioarele Lui și I-a zis: "Doamne, dacă ai fi fost aici,
fratele meu n-ar fi murit."
33 Isus, văzând-o pe ea plângând și pe iudeii care
plângeau împreună cu ea, a gemut în duh și s-a tulburat
34 și a zis: **"Unde L-ați pus?"**
I-au spus: "Doamne, vino și vezi".
35 Isus a plâns.
36 Iudeii ziceau deci: "Vedeți câtă dragoste avea pentru
el!"
37 Unii dintre ei spuneau: "Nu putea oare acest om, care a
deschis ochii orbului, să împiedice și pe acesta să moară?"
38 Isus a venit la mormânt, gemând iarăși în sine. Era o
peșteră, și o piatră era așezată împotriva ei.
39 Isus a zis: **"Scoateți piatra".**
Marta, sora celui mort, I-a zis: "Doamne, la ora aceasta
este o putoare, căci este mort de patru zile."

40 Isus i-a zis: “**Nu ți-am spus Eu că, dacă vei crede,**
vei vedea slava lui Dumnezeu?”
41 Și au îndepărtat piatra din locul unde zăcea mortul.
Isus și-a ridicat ochii și a zis: **“Tată, îți mulțumesc că**
m-ai ascultat.
42 **Știu că întotdeauna mă asculți, dar, din cauza**
mulțimii care stătea în jur, am spus aceasta, ca să
creadă că tu m-ai trimis.”
43 După ce a spus aceasta, a strigat cu glas tare: **“Lazăr,**
ieși afară!”
44 Cel mort a ieșit, legat de mâini și de picioare, și avea
fața înfășurată cu o pânză.
Isus le-a zis: **“Eliberați-l și lăsați-l să plece”.**
45 De aceea mulți dintre iudeii care au venit la Maria și
au văzut ce făcea Isus au crezut în El.
46 Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce
făcuse Isus.
47 Preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat deci un
consiliu și au zis: “Ce facem? Căci omul acesta face multe
semne.
48 Dacă îl lăsăm așa, toată lumea va crede în el, iar
romanii vor veni și ne vor lua atât locul nostru, cât și
națiunea noastră.”
49 Dar unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot în anul
acela, le-a zis: “Voi nu știți nimic,
50 și nici nu vă gândiți că ne este de folos ca un singur om
să moară pentru popor și să nu piară tot neamul.”
51 Or, el nu a spus acest lucru de la sine, ci, fiind mare
preot în acel an, a profețit că Isus va muri pentru națiune,
52 și nu numai pentru națiune, ci și pentru a-i aduna la
un loc pe copiii lui Dumnezeu care sunt împrăștiați.
53 Astfel, din ziua aceea s-au sfătuit ca să îl omoare.
54 De aceea, Isus nu a mai umblat în mod deschis printre
iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustiu, într-o
cetate numită Efraim. Acolo a rămas cu discipolii Săi.
55 Și se apropia Paștele iudeilor. Mulți se urcau din țară
la Ierusalim înainte de Paște, ca să se purifice.
56 Apoi căutau pe Isus și vorbeau între ei, în timp ce
stăteau în templu: “Ce credeți voi — că nu vine deloc la
sărbătoare?”
57 Preoții cei mai de seamă și fariseii porunciseră ca, dacă
cineva știa unde se află, să anunțe, ca să îl prindă.

12

1 Cu șase zile înainte de Paști, Isus a venit la Betania, unde
era Lazăr, care era mort și pe care l-a înviat din morți.

2 Și I-au pregătit acolo o cină. Marta a servit, dar Lazăr
era unul dintre cei care stăteau la masă cu el.
3 Maria a luat un kilogram de mir de nard curat, foarte
prețios, a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu
părul ei. Casa s-a umplut de mireasma unguentului.

4 Atunci Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, unul din
ucenicii Lui, care avea să-L trădeze, a zis:
5 "De ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de denari
și nu s-a dat săracilor?"
6 Și a spus aceasta nu pentru că-i păsa de săraci, ci pentru
că era hoț și, având cutia cu bani, obișnuia să fure ce se
punea în ea.

7 Dar Isus a zis: "**Las-o în pace. Ea a păstrat aceasta
pentru ziua înmormântării mele.**
8 **Căci voi aveți întotdeauna săraci cu voi, dar pe
Mine nu Mă aveți întotdeauna."**

9 O mare mulțime de iudei au aflat că El era acolo și au
venit, nu numai de dragul lui Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr,
pe care El îl înviase din morți.
10 Dar preoții cei mai de seamă au uneltit ca să îl omoare
și pe Lazăr,
11 pentru că, din cauza lui, mulți dintre iudei au plecat și
au crezut în Isus.
12 A doua zi, o mare mulțime a venit la ospăț. Când au
auzit că Isus vine la Ierusalim,
13 au luat ramuri de palmier, au ieșit în întâmpinarea lui
și au strigat: "Osana! Binecuvântat este cel care vine în
numele Domnului, Regele lui Israel!".

14 Isus a găsit un măgăruș tânăr și a șezut pe el. După
cum este scris:
15 "Nu te teme, fiică a Sionului! Iată, Regele tău vine,
șezând pe un mânz de măgăriță."
16 La început, discipolii lui nu au înțeles aceste lucruri,
dar când Isus a fost glorificat, atunci și-au adus aminte că
aceste lucruri au fost scrise despre el și că ei i-au făcut
aceste lucruri.
17 Așadar, mulțimea care era cu el când l-a chemat pe
Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți mărturisea
despre aceasta.
18 Din această cauză și mulțimea a mers în întâmpinarea
lui, pentru că auzise că el făcuse acest semn.
19 De aceea fariseii ziceau între ei: "Vedeți cum nu
realizați nimic. Iată că lumea a mers după el".

20 Printre cei ce se suiseră să se închine la sărbătoare
erau niște greci.

21 Aceștia au venit la Filip, care era din Betsaida Galileii,
și l-au întrebat, zicând: “Domnule, vrem să-L vedem pe
Isus.”
22 Filip a venit și i-a spus lui Andrei și, la rândul său,
Andrei a venit cu Filip și i-au spus lui Isus.

23 Isus le-a răspuns: “**A venit vremea ca Fiul Omului
să fie proslăvit.**
24 **Adevărat vă spun că, dacă un bob de grâu nu cade
în pământ și nu moare, el rămâne singur. Dar, dacă
moare, face mult rod.**
25 **Cine își iubește viața o va pierde. Cel care își
urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața
veșnică.**
26 **Dacă cineva îmi slujește, să mă urmeze. Unde
sunt eu, acolo va fi și slujitorul meu. Dacă cineva îmi
slujește, Tatăl îl va cinsti.**

27 **“Acum sufletul meu este tulburat. Ce să spun?
'Tată, salvează-mă din acest timp?'. Dar am venit în
acest timp pentru această cauză.**
28 **Tată, slăvește numele Tău!”**

Atunci un glas a ieșit din cer și a zis: “Am proslăvit-o și o
voi proslăvi din nou”.

29 De aceea mulțimea care stătea de față și auzea, zicea
că a tunat. Alții spuneau: “Un înger i-a vorbit”.

30 Isus a răspuns: “**Glasul acesta n-a venit pentru
Mine, ci pentru voi.**
31 **Acum este judecata lumii acesteia. Acum prințul
acestei lumi va fi alungat.**
32 **Iar Eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, voi atrage
la Mine toate popoarele.”**
33 Dar El a spus aceasta, însemnând prin ce fel de moarte
va muri.
34 Și mulțimea i-a răspuns: “Am auzit din Lege că
Hristosul rămâne pentru totdeauna. Cum spuneți voi: **'Fiul
Omului trebuie să fie înălțat'? Cine este acest Fiu al
Omului?”**
35 Isus le-a zis: “**Încă puțină vreme lumina este cu voi.
Umblați cât timp aveți lumina, ca să nu vă cuprindă
întunericul. Cel care umblă în întuneric nu știe
încotro se îndreaptă.**
36 **Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să
deveniți copii ai luminii.”** Isus a spus aceste lucruri, apoi
a plecat și s-a ascuns de ei.
37 Dar, deși făcuse atâtea semne înaintea lor, ei nu
credeau în el,

38 pentru ca să se împlinească cuvântul proorocului Isaia,
pe care îl rostise:
“Doamne, cine a crezut raportul nostru?
Cui s-a arătat brațul Domnului?”
39 De aceea nu puteau să creadă, pentru că Isaia a spus
din nou:
40 “El le-a orbit ochii și le-a împietrit inima,
ca nu cumva să vadă cu ochii lor,
și să perceapă cu inima lor,
și s-ar întoarce,
și eu îi voi vindeca.”
41 Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a
vorbit despre El.
42 Cu toate acestea, chiar și mulți dintre dregători au
crezut în El, dar, din pricina fariseilor, n-au mărturisit-o,
ca să nu fie scoși din sinagogă,
43 pentru că ei iubeau mai mult lauda oamenilor decât
lauda lui Dumnezeu.
44 Isus a strigat și a zis: “**Cine crede în Mine, nu crede
în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.**
45 **Cine Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe
Mine.**
46 **Eu am venit ca o lumină în lume, pentru ca oricine
crede în Mine să nu rămână în întuneric.**
47 **Dacă cineva ascultă cele spuse de mine și nu crede,
eu nu-l judec. Căci nu am venit să judec lumea, ci să
salvez lumea.**
48 **Cine mă respinge pe mine și nu primește spusele
mele, are pe cineva care îl judecă. Cuvântul pe care
l-am rostit îl va judeca în ziua de apoi.**
49 **Căci nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl
care m-a trimis mi-a dat o poruncă, ce să spun și ce
să vorbesc.**
50 **Știu că porunca Lui este viața veșnică. Așadar,
lucrurile pe care le spun, așa cum mi-a spus Tatăl, așa
vorbesc și eu.”**

13

1 Înainte de sărbătoarea Paștelui, Isus, știind că a venit
vremea să plece din lumea aceasta la Tatăl, a iubit pe ai Săi
care erau în lume și i-a iubit până la sfârșit.
2 În timpul cinei, când diavolul pusese deja în inima lui
Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, ca să-l trădeze,
3 Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate lucrurile în mâinile
sale și că el a venit de la Dumnezeu și că se duce la
Dumnezeu,

4 s-a ridicat de la cină și și-a dat la o parte hainele de pe el.
A luat un prosop și și-a înfășurat un prosop în jurul taliei.
5 Apoi a turnat apă în lighean și a început să spele
picioarele discipolilor și să le șteargă cu prosopul care era
înfășurat în jurul său.
6 Apoi a venit la Simon Petru. Acesta i-a zis: "Doamne,
îmi speli tu mie picioarele?".
7 Isus i-a răspuns: "**Nu știi ce fac acum, dar vei
înțelege mai târziu."**
8 Petru i-a zis: "Nu-mi vei spăla niciodată picioarele!"
Isus i-a răspuns: **"Dacă nu te spăl, nu ai parte cu
Mine".**
9 Simon Petru I-a zis: "Doamne, nu numai picioarele mele,
ci și mâinile și capul meu!"
10 Isus i-a zis: "Cineva **care s-a scăldat nu are nevoie
decât să-și spele picioarele, ci este cu totul curat. Voi
sunteți curați, dar nu toți".**
11 Căci îl cunoștea pe cel care avea să-l trădeze; de aceea
a spus: **"Nu sunteți toți curați."**
12 După ce le-a spălat picioarele, și-a pus la loc haina de
pe el și a șezut din nou jos, le-a zis: **"Știți ce v-am făcut?**
13 **Voi Mă numiți: "Învățătorule" și "Doamne".
Spuneți corect, căci așa sunt.**
14 Dacă **deci Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat
picioarele, și voi trebuie să vă spălați picioarele unii
altora.**
15 **Căci v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum v-am
făcut eu.**
16 **Adevărat vă spun că nu este un slujitor mai mare
decât stăpânul său și nici cel trimis nu este mai mare
decât cel care l-a trimis.**
17 **Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le veți
face.**
18 **Nu vorbesc cu privire la voi toți. Știu pe cine
am ales, dar pentru ca să se împlinească Scriptura:
"Cel care mănâncă pâine cu mine și-a ridicat călcâiul
împotriva mea".**
19 De **acum înainte vă spun înainte de a se întâmpla,
pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți că
Eu sunt.**
20 Cu **siguranță vă spun: cine primește pe oricine îl
trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește
pe Mine, Îl primește pe Cel care M-a trimis."**
21 După ce a zis acestea, Isus s-a tulburat în duhul său și a
zis: "**Adevărat vă spun că unul din voi Mă va trăda."**

22 Ucenicii se uitau unii la alții, și nu știau despre cine vorbea.
23 Unul dintre ucenicii Săi, pe care Isus îl iubea, era la
masă și se sprijinea de pieptul lui Isus.
24 Simon Petru i-a făcut semn și i-a zis: "Spune-ne cine
este acela despre care vorbește."
25 El, sprijinindu-se pe pieptul lui Isus, L-a întrebat:
"Doamne, cine este?"
26 Isus a răspuns: "**Acela este cel căruia îi voi da
această bucată de pâine, după ce o voi înmuia." După
ce a înmuiat bucata de pâine, a dat-o lui Iuda, fiul lui
Simon Iscarioteanul.**
27 După bucățica de pâine, atunci Satana a intrat în el.
Atunci Isus i-a zis: "**Ce faci, fă repede!".**
28 Nimeni de la masă nu știa de ce îi spunea așa.
29 Fiindcă unii credeau, pentru că Iuda avea cutia cu
bani, că Isus i-a spus: "Cumpără ce ne trebuie pentru
sărbătoare", sau că trebuie să dea ceva săracilor.
30 De aceea, după ce a primit bucățica aceea, a ieșit
îndată. Era noapte.
31 După ce a ieșit, Isus a zis: "**Acum Fiul Omului a fost
proslăvit și Dumnezeu a fost proslăvit în El.**
32 **Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, Dumnezeu
Îl va proslăvi și în El însuși, și Îl va proslăvi îndată.**
33 **Copilașilor, voi mai fi cu voi încă puțin timp. Mă
veți căuta și, după cum am spus iudeilor: "Unde Mă
duc Eu, voi nu puteți veni", tot așa vă spun și acum.**
34 **Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții.
Așa cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe
alții.**
35 **Prin aceasta va cunoaște toată lumea că sunteți
discipolii mei, dacă vă veți iubi unii pe alții."**
36 Simon Petru I-a zis: "Doamne, unde Te duci?"
Isus i-a răspuns: "**Unde Mă duc Eu, nu poți să mă
urmezi acum, dar mă vei urma după aceea."**
37 Petru I-a zis: "Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum?
Îmi voi da viața pentru Tine".
38 Isus i-a răspuns: "**Vrei să-ți dai viața pentru Mine?
Adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul până când
nu te vei lepăda de mine de trei ori.**

14

1 **"Să nu-ți tulburi inima. Credeți în Dumnezeu.
Credeți și în mine.**
2 **În casa Tatălui meu sunt multe case. Dacă nu ar fi
fost așa, v-aș fi spus. Am să vă pregătesc un loc.**

3 **Dacă Mă duc și vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce**
și vă voi primi la Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu,
să fiți și voi.
4 **Voi știți unde mă duc și știți calea.”**
5 Toma I-a zis: “Doamne, noi nu știm unde Te duci. Cum
am putea cunoaște calea?”
6 Isus i-a zis: “**Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni**
nu vine la Tatăl, decât prin mine.
7 **Dacă M-ai fi cunoscut pe Mine, L-ai fi cunoscut și**
pe Tatăl Meu. De acum înainte, tu îl cunoști și l-ai
văzut.”
8 Filip i-a zis: “Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va fi de
ajuns.”
9 Isus i-a zis: “De **atâta vreme sunt cu tine și nu Mă**
cunoști, Filip? Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe
Tatăl. Cum spui: “Arată-ne pe Tatăl?”
10 **Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine?**
Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la mine
însumi, ci Tatăl, care trăiește în mine, face lucrările
Lui.
11 **Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine,**
sau credeți-Mă din cauza faptelor înseși.
12 **Adevărat vă spun că, cel ce crede în Mine, va face**
și el lucrările pe care le fac Eu; și va face lucrări mai
mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu.
13 **Orice veți cere în numele Meu, voi face, pentru ca**
Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
14 **Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face.**
15 **Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele.**
16 **Eu mă voi ruga Tatălui și el vă va da un alt Sfetnic,**
ca să fie cu voi în veci:
17 **Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi,**
pentru că nu-l vede și nu-l cunoaște. Voi îl cunoașteți,
pentru că el trăiește cu voi și va fi în voi.
18 **Nu vă voi lăsa orfani. Eu voi veni la voi.**
19 **Încă puțină vreme și lumea nu mă va mai vedea,**
dar voi mă veți vedea. Pentru că Eu trăiesc, veți trăi
și voi.
20 **În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl**
Meu, și voi în Mine, și Eu în voi.
21 **Cine are poruncile Mele și le păzește, acela este**
unul care Mă iubește. Cel care mă iubește pe mine va
fi iubit de Tatăl meu, iar eu îl voi iubi și mă voi arăta
lui.”
22 Iuda (nu Iscarioteanul) I-a zis: “Doamne, ce s-a
întâmplat de Te-ai arătat nouă și nu lumii?”

23 Isus i-a răspuns: **“Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu. Tatăl Meu îl va iubi și noi vom veni la el și ne vom face casa la el.**
24 **Cine nu mă iubește pe mine nu păzește cuvintele mele. Cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis.**
25 **“V-am spus aceste lucruri în timp ce trăiam cu voi.**
26 **Dar Consilierul, Duhul Sfânt, pe care Tatăl îl va trimite în numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aminti tot ce v-am spus.**
27 **Vă las pacea. Pacea Mea v-o dau vouă; nu cum dă lumea, vă dau Eu vouă. Să nu vă tulburați inima și să nu vă fie teamă.**
28 Ați **auzit cum v-am spus: “Mă duc și mă voi întoarce la voi”. Dacă m-ați fi iubit, v-ați fi bucurat, pentru că am spus: 'Mă duc la Tatăl meu'; căci Tatăl este mai mare decât mine.**
29 **Acum v-am spus înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți.**
30 **Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine prințul lumii și el nu are nimic în mine.**
31 **Ci pentru ca lumea să știe că Eu iubesc pe Tatăl și că așa cum Mi-a poruncit Tatăl, așa fac și Eu. Ridicați-vă, să mergem de aici.**

15

1 **“Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este viticultorul.**
2 **Orice ramură din mine care nu face rod, El o taie. Orice ramură care dă rod, el o curăță, ca să dea mai mult rod.**
3 **Voi sunteți deja tăiați curat, din cauza cuvântului pe care vi l-am spus.**
4 **Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum ramura nu poate da rod de una singură dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți, dacă nu rămâneți în mine.**
5 **Eu sunt vița de vie. Voi sunteți ramurile. Cel care rămâne în mine și eu în el face multă roadă, pentru că în afară de mine nu puteți face nimic.**
6 **Dacă un om nu rămâne în mine, este aruncat ca o ramură și se usucă; le adună, le aruncă în foc și sunt arse.**
7 **Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi, veți cere tot ce doriți și vi se va face.**

8 **Întru aceasta este slăvit Tatăl Meu, că voi faceți multă roadă, și astfel veți fi ucenicii Mei.**

9 **Așa cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și**
Eu pe voi. Rămâneți în dragostea mea.
10 **Dacă veți păzi poruncile Mele, veți rămâne în**
dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile
Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.
11 V-am spus **aceste lucruri pentru ca bucuria mea să**
rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.

12 **“Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii pe**
alții, cum v-am iubit Eu pe voi.
13 **Nimeni nu are o dragoste mai mare decât aceasta:**
să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.
14 **Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți tot ce vă**
poruncesc eu.
15 **Nu vă mai numesc robi, căci robul nu știe ce face**
stăpânul său. Ci v-am numit prieteni, pentru că tot ce
am auzit de la Tatăl meu v-am făcut cunoscut.
16 **Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi**
și v-am rânduit ca să mergeți și să aduceți roade, iar
roadele voastre să rămână, pentru ca tot ce veți cere
de la Tatăl în numele meu, să vi se dea.

17 **Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe**
alții.
18 **Dacă lumea vă urăște, să știți că și pe Mine M-a**
urât înainte de a vă urî pe voi.
19 **Dacă ați fi din lume, lumea și-ar iubi pe ai ei. Dar**
pentru că nu sunteți din lume, întrucât v-am ales din
lume, de aceea vă urăște lumea.
20 Aduceți-vă **aminte de cuvântul pe care vi l-am spus:**
'Un rob nu este mai mare decât stăpânul său'. Dacă m-
au persecutat pe mine, vă vor persecuta și pe voi. Dacă
ei au păzit cuvântul meu, îl vor păzi și pe al vostru.
21 **Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui**
meu, pentru că nu-l cunosc pe cel care m-a trimis.
22 **Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut**
păcat; dar acum nu au nicio scuză pentru păcatul lor.
23 **Cine mă urăște pe mine, îl urăște și pe Tatăl meu.**
24 **Dacă n-aș fi făcut între ei faptele pe care nimeni**
altcineva nu le-a făcut, ei n-ar fi avut păcat. Dar acum
au văzut și m-au urât și pe mine și pe Tatăl meu.
25 **Dar aceasta s-a întâmplat pentru ca să se**
împlinească cuvântul care era scris în legea lor: “M-
au urât fără motiv”.
26 **“Când va veni Consilierul, pe care vi-L voi trimite**
de la Tatăl, Duhul adevărului, care purcede de la
Tatăl, El va mărturisi despre Mine.

27 **Și voiveți mărturisi, pentru că ați fost cu mine de**
la început.

16

1 **“V-am spus aceste lucruri ca să nu vă poticniți.**
2 **Ei vă vor da afară din sinagogi. Da, vine vremea**
când oricine vă va ucide va crede că îi oferă un
serviciu lui Dumnezeu.
3 **Ei vor face aceste lucruri pentru că nu l-au cunoscut**
pe Tatăl și nici pe mine.
4 **Dar v-am spus aceste lucruri pentru ca, atunci când**
va veni vremea, să vă amintiți că v-am vorbit despre
ele. Nu v-am spus aceste lucruri de la început, pentru
că eram cu voi.
5 **Dar acum mă duc la cel care m-a trimis și niciunul**
dintre voi nu mă întreabă: “Unde te duci?”
6 **Ci, pentru că v-am spus aceste lucruri, durerea v-a**
umplut inima.
7 Cu toate **acestea, vă spun adevărul: este spre folosul**
vostru să plec, căci dacă nu plec, Consilierul nu va veni
la voi. Dar dacă plec, vi-l voi trimite.
8 **Când va veni, el va convinge lumea despre păcat,**
despre dreptate și despre judecată;
9 **despre păcat, pentru că nu cred în mine;**
10 despre **dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și**
nu mă veți mai vedea;
11 **despre judecată, pentru că prințul acestei lumi a**
fost judecat.
12 **Mai am încă multe lucruri să-ți spun, dar acum nu**
le poți suferi.
13 **Dar când va veni El, Duhul adevărului, vă va**
călăuzi în tot adevărul, căci nu va vorbi de la sine,
ci va spune tot ce va auzi. El vă va vesti lucrurile care
vor veni.
14 **El mă va proslăvi, pentru că va lua din ceea ce este**
al meu și vă va vesti.
15 **Toate lucrurile pe care le are Tatăl sunt ale mele;**
de aceea am spus că el ia din ale mele și vi le va vesti
vouă.
16 “Încă **puțină vreme și nu Mă veți mai vedea. Din**
nou puțină vreme, și Mă veți vedea.”
17 De aceea unii dintre ucenicii Lui ziceau unii către alții:
“Ce este aceasta, că ne spune: “**Peste puțină vreme nu Mă**
veți vedea; și iarăși peste puțină vreme Mă veți vedea”
și: **“Pentru că Mă duc la Tatăl”**?”
18 Ei au spus deci: “Ce este aceasta pe care o spune:
“Puțin timp”? Nu știm ce vrea să spună”.

19 Isus a înțeles că voiau să-L întrebe și le-a zis: "Vă
întrebați **între voi despre aceasta, că am zis: "Peste**
puțină vreme nu Mă veți vedea și iarăși peste puțină
vreme Mă veți vedea?"
20 **Adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți**
tângui, iar lumea se va bucura. Voi veți fi întristați,
dar întristarea voastră se va transforma în bucurie.
21 **Femeia, când naște, are tristețe, pentru că i-a sosit**
vremea. Dar, după ce a născut, nu-și mai amintește de
chin, pentru bucuria că s-a născut o ființă umană în
lume.
22 **De aceea, acum aveți întristare, dar vă voi**
revedea, și inima voastră se va bucura, și nimeni nu
vă va lua bucuria.
23 **În ziua aceea nu-mi veți pune întrebări. Adevărat**
vă spun că orice veți cere de la Tatăl în numele Meu,
El vă va da.
24 **Până acum, nu ați cerut nimic în numele Meu.**
Cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie
deplină.
25 "**V-am spus aceste lucruri prin figuri de stil. Dar**
vine vremea când nu vă voi mai vorbi cu figuri de stil,
ci vă voi vorbi în mod clar despre Tatăl.
26 **În ziua aceea, veți cere în numele meu; și nu vă**
spun că eu mă voi ruga Tatălui pentru voi,
27 **pentru că însuși Tatăl vă iubește, pentru că voi**
m-ați iubit pe mine și ați crezut că am venit de la
Dumnezeu.
28 **Eu am venit de la Tatăl și am venit în lume. Din**
nou, las lumea și mă duc la Tatăl."
29 Ucenicii Lui I-au zis: "Iată că acum vorbești limpede și
fără figuri de stil.
30 Acum știm că Tu știi toate lucrurile și nu este nevoie ca
cineva să Te întrebe. Prin aceasta credem că ai venit de la
Dumnezeu."
31 Isus le-a răspuns: "**Credeți voi acum?**
32 **Iată că vine vremea, și a venit, că veți fi**
împrăștiați, fiecare la locul lui, și Mă veți lăsa singur.
Totuși, Eu nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu
Mine.
33 **V-am spus aceste lucruri pentru ca în Mine să aveți**
pace. În lume aveți necazuri; dar înveseliți-vă! Eu am
biruit lumea".

17

1 Isus a spus aceste lucruri, apoi, ridicându-Și ochii spre
cer, a zis: "**Tată, a venit vremea. Slăvește-l pe Fiul tău,**

ca și Fiul tău să te slăvească pe tine;
2 **așa cum i-ai dat autoritate peste toată făptura, așa**
va da viață veșnică tuturor celor pe care i-ai dat-o.
3 **Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine,**
singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai
trimis, Isus Hristos.
4 **Eu te-am slăvit pe pământ. Am împlinit lucrarea**
pe care mi-ai dat-o să o fac.
5 **Acum, Tată, proslăvește-mă pe mine însumi cu**
gloria pe care o aveam cu tine înainte de a exista
lumea.
6 **“Eu am arătat Numele Tău poporului pe care mi**
l-ai dat din lume. Ei erau ai tăi și mi i-ai dat. Ei au
respectat cuvântul tău.
7 **Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat vine de la**
Tine,
8 **pentru că le-am dat cuvintele pe care mi le-ai dat;**
și ei le-au primit și au știut cu siguranță că vin de la
Tine. Ei au crezut că tu m-ai trimis.
9 **Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci**
pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că ei sunt ai tăi.
10 **Toate lucrurile care sunt ale mele sunt ale tale, iar**
ale tale sunt ale mele și eu sunt glorificat în ele.
11 **Eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume,**
iar eu vin la voi. Tată sfânt, păzește-i prin numele
tău, pe care mi l-ai dat mie, pentru ca ei să fie una,
așa cum suntem și noi.
12 **Cât timp am fost cu ei în lume, i-am păzit în**
numele Tău. Am păzit pe cei pe care mi i-ai dat.
Nici unul dintre ei nu este pierdut, cu excepția fiului
pierzării, pentru ca Scriptura să se împlinească.
13 **Dar acum am venit la voi și spun aceste lucruri în**
lume, pentru ca ei să aibă bucuria mea deplină în ei
înșiși.
14 **Le-am dat cuvântul Tău. Lumea i-a urât, pentru că**
nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.
15 **Nu te rog să îi iei din lume, ci să îi păzești de cel**
rău.
16 **Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din**
lume.
17 **Sfințește-i în adevărul Tău. Cuvântul Tău este**
adevărul.
18 **După cum m-ai trimis pe mine în lume, tot așa i-am**
trimis și eu pe ei în lume.
19 De **dragul lor mă sfințesc pe mine însumi, pentru**
ca și ei înșiși să fie sfințiți în adevăr.

20 **“Nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei**
ce vor crede în Mine prin cuvântul lor,
21 ca **toți să fie una, după cum Tu, Tată, ești în Mine**
și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea
să creadă că Tu M-ai trimis.
22 **Slava pe care Mi-ai dat-o Tu, Eu le-am dat-o lor,**
pentru ca ei să fie una, așa cum și noi suntem una,
23 **Eu în ei și Tu în Mine, ca ei să fie desăvârșiți într-**
o singură ființă, pentru ca lumea să știe că Tu M-ai
trimis și că i-ai iubit, așa cum M-ai iubit pe Mine.
24 **Tată, doresc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu**
mine acolo unde sunt eu, ca să vadă slava pe care mi-
ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte de întemeierea
lumii.
25 **Tată dreptcredincios, lumea nu Te-a cunoscut, dar**
Eu Te-am cunoscut pe Tine; și aceștia au cunoscut că
Tu M-ai trimis.
26 **Eule-am făcut cunoscut numele Tău și îl voi face**
cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit să fie
în ei și Eu în ei.”

18

1 După ce a rostit aceste cuvinte, Isus a ieșit cu ucenicii Săi
peste pârâul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat
împreună cu ucenicii Săi.
2 Iuda, cel care l-a trădat, cunoștea și el locul, pentru că
Isus se întâlnea adesea acolo cu ucenicii săi.
3 Atunci Iuda, după ce a luat un detașament de soldați și
de ofițeri de la preoții cei mai de seamă și de la farisei, a
venit acolo cu felinare, torțe și arme.
4 Isus, deci, știind toate lucrurile care i se întâmplau, a
ieșit și le-a zis: **“Pe cine căutați?”**

5 Ei I-au răspuns: “Isus din Nazaret.”

Isus le-a spus: **“Eu sunt.”**

Și Iuda, care l-a trădat, stătea cu ei.

6 De aceea, când le-a zis: **“Eu sunt Acela”, ei s-au dat**
înapoi și au căzut la pământ.

7 De aceea i-a întrebat din nou: “Pe **cine căutați?”**

Ei au spus: “Isus din Nazaret”.

8 Isus a răspuns: “**V-am spus că Eu sunt. De aceea,**
dacă Mă căutați pe Mine, lăsați-i pe aceștia să meargă
pe drumul lor”
9 ca să se împlinească cuvântul pe care l-a rostit: “**Dintre**
cei pe care Mi i-ai dat, nu am pierdut pe niciunul”.

10 Simon Petru, având o sabie, a scos-o, a lovit pe
robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele
slujitorului era Malchus.
11 Isus i-a zis lui Petru: **“Pune sabia în teaca ei.
Paharul pe care Mi l-a dat Tatăl, nu-l voi bea oare cu
siguranță?”.**
12 Atunci detașamentul, comandantul și ofițerii iudeilor
au prins pe Isus și L-au legat,
13 și L-au dus mai întâi la Ana, care era socrul lui Caiafa,
care era mare preot în anul acela.
14 Caiafa fusese cel care i-a sfătuit pe iudei că este bine ca
un om să piară pentru popor.
15 Simon Petru și un alt ucenic au urmat pe Isus. Acel
ucenic era cunoscut de marele preot și a intrat cu Isus în
curtea marelui preot;
16 dar Petru stătea afară la ușă. Deci celălalt ucenic, care
era cunoscut de marele preot, a ieșit și a vorbit cu cea care
păzea ușa și l-a adus pe Petru înăuntru.
17 Atunci servitoarea care păzea ușa i-a zis lui Petru: “Și
tu ești unul dintre discipolii acestui om?”
El a spus: “Nu sunt.”
18 Și stăteau acolo slujitorii și ofițerii și făcuseră un foc
de cărbuni, pentru că era frig. Ei se încălzeau. Petru era
cu ei, stând în picioare și încălzindu-se.
19 Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Săi și
despre învățătura Lui.
20 Isus i-a răspuns: “**Eu am vorbit deschis lumii.
Întotdeauna am învățat în sinagogi și în templu, unde
se întâlnesc mereu evreii. Nu am spus nimic în
secret.**
21 **De ce mă întrebi pe mine? Întreabă-i pe cei care
m-au ascultat ce le-am spus. Iată, ei știu ce am spus.”**
22 După ce a zis acestea, unul din ofițerii care stăteau
acolo a lovit pe Isus cu mâna, zicând: “Așa răspunzi Tu
marelui preot?”
23 Isus i-a răspuns: “Dacă **am vorbit de rău,
mărturisește răul; dar dacă am spus bine, de ce mă
bați?”**
24 Și Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.
25 Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Și ei i-au
zis: “Nu cumva ești și tu unul dintre ucenicii Lui?”
El a negat și a spus: “Nu sunt”.
26 Unul din slujitorii marelui preot, rudă cu cel căruia
Petru îi tăiase urechea, a zis: “Nu te-am văzut în grădină
cu el?”
27 Petru a negat din nou, și îndată a cântat cocoșul.

28 Și au dus pe Isus de la Caiafa în pretoriu. Era devreme,
și ei înșiși nu au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să
mănânce Paștele.
29 Pilat a ieșit deci la ei și i-a întrebat: "Ce acuzație
aduceți împotriva omului acesta?"
30 Ei i-au răspuns: "Dacă n-ar fi fost omul acesta un
răufăcător, nu ți l-am fi dat ție."
31 Atunci Pilat le-a zis: "Luați-l voi înșivă și judecați-l după
legea voastră."
De aceea Iudeii I-au zis: "Nu ne este îngăduit să omorâm
pe nimeni",
32 pentru ca să se împlinească cuvântul lui Isus, pe care-
l spusese și care însemna prin ce fel de moarte avea să
moară.
33 Pilat a intrat din nou în pretoriu, a chemat pe Isus și I-a
zis: "Tu ești regele iudeilor?"
34 Isus i-a răspuns: "**Spui lucrul acesta de unul singur,
sau ți-au spus alții despre Mine?"**
35 Pilat a răspuns: "Eu nu sunt iudeu, nu-i așa? Neamul
tău și preoții cei mai de seamă te-au predat mie. Ce ai
făcut?"
36 Isus a răspuns: "**Împărăția Mea nu este din lumea
aceasta. Dacă Împărăția mea ar fi din lumea aceasta,
atunci slujitorii mei s-ar lupta, ca să nu fiu predat
iudeilor. Dar acum Împărăția mea nu este de aici."**
37 Și Pilat I-a zis: "Deci ești tu rege?"
Isus a răspuns: "**Tu spui că sunt rege. De aceea
M-am născut și de aceea am venit în lume: ca să
mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr ascultă
glasul meu".**
38 Pilat I-a zis: "Ce este adevărul?"
După ce a spus aceasta, a ieșit din nou la iudei și le-a zis:
"Nu găsesc nici un temei pentru o acuzație împotriva lui.
39 Dar voi aveți obiceiul ca eu să vă eliberez pe cineva la
Paște. Prin urmare, vreți să vi-l eliberez pe regele iudeilor?"
40 Atunci toți au strigat iarăși: "Nu pe acesta, ci pe
Baraba!" Or, Baraba era un tâlhar.

19

1 Atunci Pilat a luat pe Isus și L-a biciuit.
2 Soldații au răsucit spini pentru a face o coroană, i-au
pus-o pe cap și l-au îmbrăcat într-o haină de purpură.
3 Ei tot ziceau: "Slavă ție, rege al iudeilor!" și îl tot
pălmuiau.

4 Atunci Pilat a ieșit iarăși și le-a zis: “Iată, vi-l scot afară,
ca să știți că nu găsesc nici un temei de acuzare împotriva
lui.”
5 Isus a ieșit afară, purtând cununa de spini și haina de
purpură. Pilat le-a zis: “Iată-l pe Omul acesta!”.
6 Atunci preoții cei mai de seamă și arhiereii, văzându-L,
au strigat și au zis: “Răstignește-L! Răstignește!”
Pilat le-a zis: “Luați-L voi înșivă și răstigniți-L, căci nu
găsesc nici un temei de acuzare împotriva Lui.”
7 Iudeii I-au răspuns: “Noi avem o lege și, după legea
noastră, trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul
lui Dumnezeu.”
8 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, s-a înspăimântat și mai
mult.
9 A intrat din nou în pretoriu și a întrebat pe Isus: “De
unde ești?” Dar Isus nu i-a dat niciun răspuns.
10 Atunci Pilat i-a zis: “Nu vorbești cu mine? Nu știi că
am puterea să te eliberez și am puterea să te răstignesc?”
11 Isus a răspuns: “**N-aveți nici o putere împotriva
Mea, dacă nu v-ar fi dată de sus. De aceea, cel care
m-a predat vouă are un păcat mai mare.”**
12 Atunci Pilat a vrut să-l elibereze, dar iudeii au strigat:
“Dacă-l eliberezi pe omul acesta, nu ești prietenul Cezaru-
lui! Oricine se face rege vorbește împotriva Cezarului!”
13 Pilat, auzind aceste cuvinte, a scos pe Isus afară
și a șezut pe scaunul de judecată, într-un loc numit
“Pavecerniță”, dar în ebraică “Gabbatha”.
14 Era ziua pregătirii Paștelui, cam pe la ora șase. El le-a
spus iudeilor: “Iată Regele vostru!”.
15 Și au strigat: “Departe de El! Departe de el! Răstigniți-
l!”
Pilat i-a întrebat: “Să-l răstignesc pe regele vostru?”
Preoții cei mai de seamă au răspuns: “Noi nu avem alt
rege decât pe Cezar!”
16 Și L-a dat să fie răstignit. Și au luat pe Isus și L-au dus.
17 El a ieșit, purtându-și crucea, la locul numit “Locul
craniului”, care în ebraică se numește “Golgota”,
18 unde L-au răstignit și, împreună cu El, pe alți doi, de o
parte și de alta, unul de fiecare parte, și pe Isus în mijloc.
19 Pilat a scris și un titlu și l-a pus pe cruce. Acolo era
scris: “IISUS DIN NAZARETH, REGELE EVREILOR”.
20 De aceea, mulți dintre iudei citeau acest titlu, căci locul
unde a fost răstignit Isus era aproape de cetate; și era scris
în ebraică, în latină și în greacă.

21 De aceea, preoții cei mai de seamă ai iudeilor i-au spus
lui Pilat: “Nu scrie: “Regele iudeilor”, ci: “El a spus: “Eu
sunt Regele iudeilor”.””
22 Pilat a răspuns: “Ceea ce am scris, am scris.”
23 După ce au răstignit pe Isus, ostașii au luat hainele Lui
și au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș, și
tunica. Tunica era fără cusătură, țesută de sus în jos, de la
un capăt la altul.
24 Și au zis unul către altul: “Să nu o rupem, ci să tragem
la sorți pentru ea, ca să hotărâm a cui va fi”, ca să se
împlinească Scriptura care zice
“Au împărțit hainele mele între ei.
Au tras la sorți pentru hainele mele.”
De aceea soldații au făcut aceste lucruri.
25 Iar lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui, sora mamei
Lui, Maria, nevasta lui Clopaș, și Maria Magdalena.
26 Când a văzut Isus pe mama Sa și pe ucenicul pe care-
l iubea stând acolo, a zis mamei Sale: **“Femeie, iată fiul
tău!”**
27 Apoi a zis ucenicului: **“Iată mama ta!”. Din acel ceas,
discipolul a luat-o la el acasă.**
28 După aceea, Isus, văzând că toate lucrurile se termi-
naseră, ca să se împlinească Scriptura, a zis: **“Mi-e sete!”**
29 Și era pus acolo un vas plin cu oțet; au pus un burete
plin de oțet pe isop și l-au ținut la gura Lui.
30 După ce a primit deci oțetul, Isus a zis: “S-a **sfârșit!”
Apoi și-a plecat capul și și-a dat duhul.**
31 De aceea iudeii, pentru că era ziua pregătirii, ca să nu
rămână trupurile pe cruce în Sabat, căci Sabatul acela era
un Sabat special, au cerut lui Pilat să li se rupă picioarele și
să fie luați.
32 Soldații au venit, așadar, și au rupt picioarele celui
dintâi și ale celuilalt care fusese răstignit împreună cu el;
33 dar, când au ajuns la Isus și au văzut că era deja mort,
nu i-au rupt picioarele.
34 Totuși, unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță
și imediat a ieșit sânge și apă.
35 Cel care a văzut a depus mărturie, și mărturia lui este
adevărată. El știe că spune adevărul, ca să credeți.
36 Căci aceste lucruri s-au întâmplat pentru ca să se
împlinească Scriptura: “Nici un os din el nu va fi zdrobit”.
37 Și iarăși o altă Scriptură spune: “Se vor uita la Cel pe
care L-au străpuns.”
38 După acestea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui
Isus, dar care, de frica iudeilor, a cerut lui Pilat să ia trupul

lui Isus. Pilat i-a dat permisiunea. A venit, așadar, și a luat
trupul Lui.
39 Nicodim, care la început venise la Isus noaptea, a venit
și el aducând un amestec de smirnă și aloe, cam o sută de
lire romane.
40 Au luat deci trupul lui Isus și l-au legat în pânze de in
cu mirodenii, așa cum este obiceiul iudeilor de a-l îngropa.
41 În locul unde a fost răstignit era o grădină. În grădină
era un mormânt nou, în care nu mai fusese așezat niciun
om până atunci.
42 Atunci, din pricina zilei de pregătire a iudeilor (căci
mormântul era aproape), au pus pe Isus acolo.

20

1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-
de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric, și a
văzut că piatra fusese scoasă de pe mormânt.
2 De aceea a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt
ucenic pe care-l iubea Isus și le-a zis: “L-au luat pe Domnul
din mormânt și nu știm unde L-au pus!”
3 Atunci Petru și celălalt ucenic au ieșit și s-au dus la
mormânt.
4 Și amândoi alergau împreună. Celălalt ucenic l-a
întrecut pe Petru și a ajuns primul la mormânt.
5 S-a aplecat și a privit înăuntru, a văzut pânzele de in
așezate acolo, dar n-a intrat.
6 Atunci Simon Petru a venit după el și a intrat în
mormânt. A văzut așezate pânzele de in,
7 iar pânza care fusese pe capul Lui, nu era așezată
împreună cu pânzele de in, ci înfășurată într-un loc de sine
stătător.
8 Atunci a intrat și celălalt ucenic care venise primul la
mormânt; a văzut și el și a crezut.
9 Căci încă nu cunoșteau Scriptura, că trebuie să învieze
din morți.
10 Ucenicii s-au dus din nou la casele lor.
11 Dar Maria stătea afară la mormânt și plângea. Și, în
timp ce plângea, s-a aplecat și s-a uitat în mormânt,
12 și a văzut doi îngeri în alb care stăteau, unul la cap și
altul la picioare, unde fusese așezat trupul lui Isus.
13 Ei au întrebat-o: “Femeie, de ce plângi?”.
Ea le-a spus: “Pentru că l-au luat pe Domnul meu și nu
știu unde l-au pus”.
14 După ce a spus aceasta, s-a întors și a văzut pe Isus în
picioare, și nu știa că este Isus.
15 Isus i-a zis: “**Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?”**

Ea, presupunând că este grădinarul, i-a spus: “Domnule,
dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și îl voi lua.”
16 Isus i-a zis: **“Maria.”**
Ea s-a întors și i-a spus: “Rabboni!”, adică
“Învățătorule!”.
17 Isus i-a zis: **“Nu Mă ții, căci încă nu M-am înălțat**
la Tatăl Meu, ci du-te la frații Mei și spune-le: Mă
înalț la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu
și Dumnezeul vostru.”
18 Maria Magdalena a venit și a spus ucenicilor că a văzut
pe Domnul și că El i-a spus aceste lucruri.
19 Așadar, când s-a făcut seară în ziua aceea, prima zi
a săptămânii, și când ușile erau încuiate acolo unde erau
adunați discipolii, de frica iudeilor, Isus a venit, a stat în
mijloc și le-a zis: **“Pace vouă!”.**
20 După ce a zis acestea, le-a arătat mâinile și coasta Lui.
Ucenicii s-au bucurat, așadar, când L-au văzut pe Domnul.
21 Isus le-a zis din nou: “**Pace vouă! Cum M-a trimis**
Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi”.
22 După ce a spus acestea, a suflat peste ei și le-a zis:
“Primiți Duhul Sfânt!
23 **Dacă iertați păcatele cuiva, i-au fost iertate. Dacă**
rețineți păcatele cuiva, ele au fost reținute.”
24 Dar Toma, unul din cei doisprezece, numit Didimus, nu
era cu ei când a venit Isus.
25 De aceea, ceilalți discipoli i-au spus: “L-am văzut pe
Domnul!”
Dar el le-a zis: “Dacă nu voi vedea în mâinile Lui am-
prenta cuielor, dacă nu voi pune degetul meu în amprenta
cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi
crede.”
26 După opt zile, ucenicii Lui au intrat din nou înăuntru
și Toma era cu ei. Isus a venit, ușile fiind încuiate, a stat în
mijloc și a zis: **“Pace vouă!”.**
27 Apoi i-a spus lui Toma: “**Întinde aici degetul tău și**
vezi mâinile Mele. Întinde aici mâna ta și pune-o în
coasta Mea. Nu fi necredincios, ci credincios.”
28 Toma I-a răspuns: “Domnul meu și Dumnezeul meu!”
29 Isus i-a zis: “**Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice**
de cei care nu au văzut și au crezut.”
30 Isus a mai făcut multe alte semne în fața ucenicilor Săi,
care nu sunt scrise în cartea aceasta;
31 dar acestea sunt scrise pentru ca voi să credeți că Isus
este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață
în Numele Lui.

21

1 După acestea, Isus S-a arătat din nou ucenicilor la Marea
Tiberiadei. El s-a revelat în felul următor.
2 Simon Petru, Toma zis Didim, Natanael din Cana Galileii,
fiii lui Zebedei și alți doi dintre discipolii Săi erau împreună.
3 Simon Petru le-a spus: "Mă duc la pescuit".
I-au spus: "Și noi venim cu tine". Au ieșit imediat și au
intrat în barcă. În acea noapte, nu au prins nimic.
4 Dar când deja se făcuse ziuă, Isus stătea pe plajă; totuși,
discipolii nu știau că era Isus.
5 Isus le-a zis deci: **"Copii, aveți ceva de mâncare?"**
Ei i-au răspuns: "Nu".
6 Și le-a zis: "**Aruncați năvodul în partea dreaptă a
corăbiei și veți găsi câteva."**
L-au aruncat, deci, și acum nu mai puteau să-l atragă
pentru mulțimea de pești.
7 De aceea, ucenicul acela pe care-l iubea Isus i-a spus lui
Petru: "Este Domnul!"
Când Simon Petru a auzit că este Domnul, și-a înfășurat
haina (căci era gol) și s-a aruncat în mare.
8 Dar ceilalți ucenici au venit cu barca mică (căci nu erau
departe de uscat, ci la vreo două sute de coți), trăgând plasa
plină de pește.
9 Când au ieșit pe uscat, au văzut acolo un foc de cărbuni,
pe care erau așezate pește și pâine.
10 Isus le-a zis: **"Aduceți o parte din peștele pe care
tocmai l-ați prins."**
11 Simon Petru s-a suit și a tras la țărm o plasă plină cu o
sută cincizeci și trei de pești mari. Chiar dacă erau atât de
mulți, plasa nu s-a rupt.
12 Isus le-a zis: "**Veniți și luați micul dejun!"**
Nici unul dintre ucenici nu a îndrăznit să-l întrebe: "Cine
ești tu?", știind că era Domnul.
13 Isus a venit, a luat pâinea, le-a dat-o și peștele, și tot
așa și peștele.
14 Aceasta este acum a treia oară când Iisus se arată
discipolilor Săi după ce a înviat din morți.
15 După ce au luat micul dejun, Isus i-a zis lui Simon Petru:
**"Simon, fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât
aceștia?"**
El i-a răspuns: "Da, Doamne, știi că am o afecțiune pentru
tine".
El i-a spus: **"Paște mieii mei".**
16 Și i-a zis a doua oară: **"Simon, fiul lui Iona, mă
iubești?"**

El i-a răspuns: “Da, Doamne, știi că am o afecțiune pentru tine”.
El i-a spus: **“Păzește oile mele”.**
17 A treia oară i-a zis: **“Simon, fiul lui Iona, mă iubești?”**
Petru a fost mâhnit pentru că l-a întrebat a treia oară: **“Mă iubești?”. El i-a răspuns: “Doamne, Tu știi totul. Tu știi că am afecțiune pentru tine”.**
Isus i-a spus: **“Paște oile Mele.**
18 **Adevărat îți spun că, atunci când erai tânăr, te îmbrăcai singur și mergeai pe unde voiai. Dar când vei fi bătrân, vei întinde mâinile și altul te va îmbrăca și te va duce unde nu vrei să mergi.”**
19 Și a spus aceasta, ca să arate prin ce fel de moarte vrea să slăvească pe Dumnezeu. După ce a spus aceasta, i-a zis: **“Urmează-mă”.**
20 Atunci Petru, întorcându-se, a văzut un ucenic care îl urmărea. Acesta era ucenicul pe care Isus îl iubea, cel care se aplecase și el la pieptul lui Isus la cină și care întrebase: “Doamne, cine te va trăda?”
21 Petru, văzându-l, l-a întrebat pe Isus: “Doamne, ce-i cu omul acesta?”
22 Isus i-a zis: “**Dacă vreau să rămână până ce voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Urmează-mă tu!”**
23 De aceea s-a răspândit acest cuvânt printre frați, ca acest ucenic să nu moară. Totuși, Isus nu i-a spus că nu va muri, ci: **“Dacă vreau ca el să rămână până când voi veni eu, ce-ți pasă ție?”**
24 Acesta este ucenicul care mărturisește despre aceste lucruri și care a scris aceste lucruri. Noi știm că mărturia lui este adevărată.
25 Mai sunt și multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi scrise toate, cred că nici măcar lumea însăși nu ar avea loc pentru cărțile care s-ar scrie.

Faptele Apostolilor

1 Prima carte pe care am scris-o, Teofilule, se referă la tot
ce a început Isus să facă și să învețe,
2 până în ziua în care a fost înălțat, după ce a dat poruncă
prin Duhul Sfânt apostolilor pe care îi alesese.
3 Acestora li s-a arătat viu și după ce a suferit, prin multe
dovezi, arătându-li-se pe parcursul a patruzeci de zile și
vorbindu-le despre Împărăția lui Dumnezeu.
4 Fiind adunat împreună cu ei, le-a poruncit: **"Nu plecați
din Ierusalim, ci așteptați promisiunea Tatălui, pe
care ați auzit-o de la mine.**
5 **Căci Ioan a botezat într-adevăr în apă, dar voi veți
fi botezați în Duhul Sfânt nu peste multe zile".**
6 Când s-au adunat, L-au întrebat: "Doamne, acum dai
înapoi împărăția lui Israel?"
7 El le-a zis: "**Nu este treaba voastră să cunoașteți
vremurile și timpurile pe care Tatăl le-a pus în
autoritatea Sa.**
8 **Dar voi veți primi putere când va veni Duhul Sfânt
peste voi. Îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată
Iudeea și Samaria și până la marginile pământului."**
9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei, a fost
ridicat și un nor L-a luat din fața lor.
10 În timp ce ei priveau neclintit spre cer, în timp ce El
se ducea, iată că lângă ei stăteau doi bărbați îmbrăcați în
haine albe,
11 care au spus și ei: "Bărbați galileeni, de ce stați cu ochii
în cer? Acest Isus, care a fost primit de la voi în cer, se va
întoarce în același mod în care L-ați văzut mergând în cer."
12 Apoi s-au întors la Ierusalim, de pe muntele numit
Muntele Măslinilor, care este lângă Ierusalim, la o zi de
drum de Sabat.
13 După ce au ajuns, s-au urcat în camera de sus unde
stăteau: Petru, Ioan, Iacov, Iacov, Andrei, Filip, Toma,
Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelota și
Iuda, fiul lui Iacov.
14 Toți aceștia, cu un singur gând, stăruiau cu stăruință
în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, cu Maria,
mama lui Isus, și cu frații Lui.
15 În zilele acelea, Petru s-a ridicat în picioare în mijlocul
ucenicilor, care erau în număr de o sută douăzeci, și a zis:

16 “Fraților, trebuia să se împlinească Scriptura aceasta,
pe care Duhul Sfânt a spus-o mai înainte, prin gura lui
David, despre Iuda, care era călăuza celor ce luaseră pe
Isus.
17 Căci el a fost socotit împreună cu noi și a primit partea
lui în această slujbă.
18 Omul acesta a obținut un câmp cu răsplata pentru
răutatea lui; și, căzând cu capul în jos, i s-a deschis trupul
și i-au țâșnit toate intestinele.
19 Toți cei care locuiau în Ierusalim au aflat că în limba
lor câmpul acela se numea “Akeldama”, adică “Câmpul de
sânge”.
20 Căci este scris în cartea Psalmilor: “Este un câmp de
sânge,
“Să fie pustiită locuința lui.
Nimeni să nu locuiască în ea”.
și,
“Lasă-l pe altul să își ocupe funcția.
21 “Așadar, dintre bărbații care ne-au însoțit în tot timpul
în care Domnul Isus a intrat și a ieșit dintre noi,
22 începând de la botezul lui Ioan și până în ziua în care
a fost ridicat de la noi, unul dintre aceștia trebuie să fie
martor cu noi al învierii Lui.”
23 Au propus două: Iosif, zis Barsabas, care se mai numea
și Iustus, și Matia.
24 Ei s-au rugat și au zis: “Tu, Doamne, care cunoști
inimile tuturor oamenilor, arată pe care dintre acești doi
l-ai ales
25 pentru a lua parte la această slujbă și apostolat, de la
care a căzut Iuda, ca să se ducă la locul lui.”
26 Au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia; și a
fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

2

1 Când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți la un loc,
deodată, în același loc.
2 Deodată s-a auzit din cer un zgomot ca un vuiet de vânt
puternic, care a umplut toată casa în care stăteau.
3 Au apărut limbi ca de foc și li s-au împărțit, și câte una
s-a așezat pe fiecare dintre ei.
4 Cu toții au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început
să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să
vorbească.
5 În Ierusalim locuiau iudei evrei, oameni evlavioși, din
toate neamurile de sub cer.

6 Când s-a auzit acest sunet, mulțimea s-a adunat și a
rămas nedumerită, pentru că fiecare îi auzea vorbind în
limba lui.
7 Toți erau uimiți și se mirau, spunându-și unii altora:
“Iată, oare nu sunt galileeni toți aceștia care vorbesc?
8 Cum îi auzim, fiecare în limba sa maternă?
9 Parțieni, medi, elamiți și oameni din Mesopotamia,
Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
10 Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei din jurul Cirenei,
vizitatori din Roma, atât evrei cât și prozeliți,
11 cretani și arabi — noi îi auzim vorbind în limbile
noastre despre lucrările mărețe ale lui Dumnezeu!”
12 Toți au rămas uimiți și perplecși, spunându-și unii
altora: “Ce înseamnă aceasta?”
13 Alții, batjocorind, spuneau: “Sunt plini de vin nou”.
14 Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, a ridicat
glasul și le-a zis: “Bărbați din Iudeea și voi toți cei ce locuiți
la Ierusalim, să vă fie cunoscut lucrul acesta și ascultați
cuvintele mele.
15 Căci aceștia nu sunt beți, așa cum credeți voi, întrucât
este abia al treilea ceas al zilei.
16 Ci iată ce s-a spus prin profetul Ioel:
17 “Așa va fi în zilele de pe urmă, zice Dumnezeu,
că Îmi voi revărsa Duhul Meu peste toată făptura.
Fiii și fiicele voastre vor profeți.
Tinerii tăi vor avea viziuni.
Bătrânii tăi vor visa vise.
18 Și pe robii mei și pe roabele mele în zilele acelea,
Voi revărsa Duhul Meu și ei vor profeți.
19 Voi face minuni pe cerul de sus,
și semne pe pământul de dedesubt:
sânge, foc și valuri de fum.
20 Soarele se va preface în întuneric,
și luna în sânge,
înainte ca ziua cea mare și glorioasă a Domnului să
vină.
21 Oricine va invoca Numele Domnului va fi mântuit.
22 “Bărbați ai lui Israel, ascultați aceste cuvinte! Pe Isus
din Nazaret, un om aprobat de Dumnezeu pentru voi prin
fapte puternice, minuni și semne pe care Dumnezeu le-a
făcut prin el printre voi, după cum știți voi înșivă,
23 pe El, care a fost predat prin sfatul hotărât și prin știința
mai dinainte a lui Dumnezeu, L-ați prins prin mâna unor
oameni fără de lege, L-ați răstignit și L-ați ucis;
24 pe care Dumnezeu L-a înviat, eliberându-L de agonia
morții, pentru că nu era cu putință ca El să fie ținut de ea.

25 Căci David spune despre El: “Nu este posibil să fi fost
învins de Dumnezeu, pentru că nu era cu putință să fie
învins,
'Îl vedeam pe Domnul mereu înaintea feței mele,
Căci El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.
26 De aceea inima mea s-a bucurat și limba mea s-a veselit.
Mai mult, și carnea mea va locui în speranță,
27 pentru că nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților,
nici nu vei permite ca Sfântul tău să vadă putrezici-
unea.
28 Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții.
Mă vei umple de bucurie cu prezența ta.
29 “Fraților, pot să vă spun, în mod liber, despre patriarhul
David, că a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui este
la noi până în ziua de azi.
30 De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu îi jurase
cu jurământ că din rodul trupului său, după trup, va ridica
pe Hristos ca să șadă pe tronul său,
31 el, prevăzând acest lucru, a vorbit despre învierea lui
Hristos, că sufletul lui nu a rămas în Hades și că trupul lui
nu a văzut putrezirea.
32 Acest Isus pe care Dumnezeu l-a înviat, despre care noi
toți suntem martori.
33 De aceea, fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu și
primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a revărsat
ceea ce vedeți și auziți acum.
34 Căci David nu s-a înălțat la ceruri, ci el însuși spune,
'Domnul a zis Domnului meu: “Șezi la dreapta Mea.
35 până când voi face din vrăjmașii tăi un tăpșan pentru
picioarele tale.”
36 “Să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut
Domn și Hristos pe acest Isus pe care voi L-ați răstignit.”
37 Auzind acestea, s-au cutremurat și au zis lui Petru și
celorlalți apostoli: “Fraților, ce să facem?”
38 Petru le-a zis: “Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să
fie botezat în numele lui Isus Hristos, pentru iertarea
păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt.
39 Căci făgăduința este pentru voi și pentru copiii voștri
și pentru toți cei de departe, pentru toți cei pe care îi va
chema la sine Domnul Dumnezeul nostru.”
40 Cu multe alte cuvinte a dat mărturie și i-a îndemnat,
zicând: “Salvați-vă de acest neam strâmb!”.
41 Și cei ce au primit cu bucurie cuvântul Lui au fost
botezați. În ziua aceea s-au adăugat în jur de trei mii de
suflete.

42 Ei stăruiau cu stăruință în învățătura apostolilor și în
părtășia cu ei, în frângerea pâinii și în rugăciune.
43 Înfricoșarea a cuprins fiecare suflet, și multe minuni și
semne se făceau prin apostoli.
44 Toți cei care credeau erau împreună și aveau toate
lucrurile în comun.
45 Își vindeau averile și bunurile și le împărțeau la toți,
după cum avea cineva nevoie.
46 Zi de zi, stăruind cu stăruință și de comun acord în
templu și frângând pâinea acasă, își luau hrana cu bucurie
și cu inimă curată,
47 lăudând pe Dumnezeu și având parte de bunăvoința
întregului popor. Domnul adăuga zi de zi la adunare pe cei
care erau salvați.

3

1 Petru și Ioan se urcau în templu la ora de rugăciune, la
ceasul al nouălea.
2 Se ducea un om șchiop din pântecele mamei sale, pe
care îl puneau zilnic la ușa templului numit Frumos, ca să
ceară daruri pentru cei nevoiași dintre cei care intrau în
templu.
3 Văzându-i pe Petru și pe Ioan pe cale să intre în templu,
a cerut să primească daruri pentru cei nevoiași.
4 Petru, fixându-și ochii asupra lui, împreună cu Ioan, a
zis: “Uită-te la noi”.
5 El i-a ascultat, așteptând să primească ceva de la ei.
6 Dar Petru a spus: “Nu am nici argint, nici aur, ci ceea
ce am, asta vă dau. În numele lui Isus Hristos din Nazaret,
ridică-te și umblă!”.
7 El l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat. Imediat
picioarele și oasele gleznelor lui au primit putere.
8 Sărind, s-a ridicat în picioare și a început să meargă.
A intrat cu ei în templu, mergând, sărind și lăudându-l pe
Dumnezeu.
9 Tot poporul l-a văzut mergând și lăudându-l pe Dum-
nezeu.
10 L-au recunoscut, că era cel care obișnuia să stea să
cerșească daruri pentru nevoiași la Poarta Frumoasă a
templului. Erau plini de uimire și de mirare pentru ceea
ce i se întâmplase.
11 În timp ce șchiopul vindecat se ținea de Petru și de
Ioan, tot poporul a alergat împreună la ei în pridvorul care
se numește al lui Solomon, minunându-se foarte mult.
12 Petru, văzând aceasta, a zis norodului: “Bărbați
israeliți, de ce vă minunați de omul acesta? De ce vă holbați

ochii la noi, ca și cum prin puterea sau evlavia noastră l-am
fi făcut să meargă?
13 Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov,
Dumnezeul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus,
pe care voi L-ați predat și L-ați renegat în fața lui Pilat, când
acesta hotărâse să-L elibereze.
14 Dar voi L-ați renegat pe Cel Sfânt și Drept și ați cerut
să vi se acorde un ucigaș,
15 și ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat
din morți, lucru despre care noi suntem martori.
16 Prin credința în numele lui, numele lui l-a făcut
puternic pe acest om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți.
Da, credința care este prin el i-a dat această desăvârșită
sănătate în prezența voastră a tuturor.
17 "Fraților,* știu că voi, ca și căpeteniile voastre, ați făcut
aceasta din neștiință.
18 Dar lucrurile pe care le-a anunțat Dumnezeu prin gura
tuturor profeților Săi, că Hristos va suferi, le-a împlinit
astfel.
19 "Pocăiți-vă, deci, și întoarceți-vă, ca să vi se șteargă
păcatele, ca să vină vremuri de răcorire de la fața
Domnului,
20 ca să trimită pe Hristos Isus, care a fost rânduit pentru
voi mai înainte,
21 pe care cerul trebuie să-L primească până la vremurile
de refacere a tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus
demult prin gura sfinților Săi prooroci.
22 Căci Moise a spus într-adevăr părinților: "Domnul
Dumnezeu vă va ridica un profet dintre frații voștri, ca
mine. Îl veți asculta în toate lucrurile pe care vi le va spune.
23 Orice suflet care nu va asculta de acel profet va fi
nimicit cu desăvârșire din mijlocul poporului'. †
24 Da, și toți profeții, de la Samuel și cei care au urmat
după el, toți cei care au vorbit, au vorbit și ei despre aceste
zile.
25 Voi sunteți copiii profeților și ai legământului pe care
l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui
Avraam: 'Toate familiile pământului vor fi binecuvântate
prin urmașii tăi'. ‡§
26 Dumnezeu, după ce l-a ridicat pe robul său Isus, l-a
trimis mai întâi la voi ca să vă binecuvânteze, întorcându-
vă pe fiecare dintre voi de la răutatea voastră."

---

* **3:17** Cuvântul "frați" poate fi tradus corect și prin "frați și surori" sau "frați și surori". † **3:23** Deuteronom 18:15,18-19 ‡ **3:25** sau, semințe § **3:25** Geneza 22:18; 26:4

4

1 Pe când vorbeau ei poporului, au venit la ei preoții,
căpetenia templului și saducheii,
2 care erau supărați că ei învățau poporul și
propovăduiau în Iisus învierea din morți.
3 Au pus mâna pe ei și i-au pus în arest până a doua zi,
căci era deja seară.
4 Dar mulți dintre cei care au auzit cuvântul au crezut și
numărul lor a ajuns să fie cam cinci mii.
5 Dimineața, s-au adunat la Ierusalim conducătorii,
bătrânii și cărturarii lor.
6 Marele preot Ana era acolo, împreună cu Caiafa, cu Ioan,
cu Alexandru și cu toți cei care erau rude cu marele preot.
7 După ce au așezat pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor, i-au
întrebat: "Cu ce putere sau în ce nume ați făcut aceasta?"
8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: "Căpeteniile
poporului și bătrânii lui Israel,
9 dacă suntem cercetați astăzi pentru o faptă bună făcută
unui om olog, și pentru că omul acesta a fost vindecat,
10 să știți voi toți și tot poporul lui Israel că, în numele
lui Isus Hristos din Nazaret, pe care L-ați răstignit și pe
care Dumnezeu L-a înviat din morți, omul acesta stă aici
înaintea voastră, întreg în el.
11 El este "piatra care a fost considerată de voi, zidarii, ca
fiind fără valoare, și care a devenit capul unghiului". *
12 În nimeni altcineva nu este mântuire, pentru că nu
există sub cer un alt nume sub cer, dat între oameni, prin
care să fim mântuiți!"
13 Când au văzut îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, și au
înțeles că erau oameni neînvățați și neștiutori, s-au mirat.
Ei au recunoscut că fuseseră cu Isus.
14 Văzând că omul care fusese vindecat stătea cu ei, nu
au putut spune nimic împotrivă.
15 Dar, după ce le-au poruncit să iasă deoparte din
consiliu, s-au sfătuit între ei,
16 spunând: "Ce să le facem acestor oameni? Pentru
că, într-adevăr, s-a făcut prin ei o minune remarcabilă,
după cum pot vedea cu ochiul liber toți cei care locuiesc
în Ierusalim, și nu putem nega acest lucru.
17 Dar, pentru ca acest lucru să nu se răspândească mai
departe în popor, să-i amenințăm, ca de acum înainte să nu
mai vorbească nimănui în acest nume."
18 Ei i-au chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc
și să nu învețe în numele lui Isus.

---

* **4:11** Psalmul 118:22

19 Dar Petru și Ioan le-au răspuns: “Judecați voi înșivă
dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă ascultăm pe
voi și nu pe Dumnezeu,
20 căci noi nu putem să nu spunem ce am văzut și ce am
auzit.”
21 După ce i-au amenințat și mai mult, i-au lăsat să plece,
fără să găsească o cale de a-i pedepsi, din cauza poporului,
căci toți slăveau pe Dumnezeu pentru ceea ce se făcuse.
22 Căci omul asupra căruia s-a făcut această minune de
vindecare avea mai mult de patruzeci de ani.
23 După ce li s-a dat drumul, au venit în ceata lor și au
povestit tot ce le spuseseră preoții cei mai de seamă și
bătrânii.
24 După ce au auzit, și-au înălțat glasul către Dumnezeu
într-un glas și au zis: “Doamne, Tu ești Dumnezeu, care ai
făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele;
25 care, prin gura robului Tău David, ai zis: “Doamne, Tu
ești Dumnezeu, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot
ce este în ele; care, prin gura robului Tău David, ai spus
'De ce se înfurie națiunile,
Și popoarele uneltesc un lucru deșert?
26 Împărații pământului iau atitudine,
și conducătorii complotează împreună,
împotriva Domnului și împotriva Hristosului Său”. †‡
27 Căci, în adevăr, §atât Irod, cât și Ponțiu Pilat, cu
neamurile și cu poporul lui Israel, s-au adunat împotriva
robului Tău cel sfânt, Isus, pe care L-ai uns,
28 ca să facă tot ce a hotărât mâna Ta și sfatul Tău să se
întâmple.
29 Acum, Doamne, privește la amenințările lor și dă-le slu-
jitorilor tăi să rostească cuvântul tău cu toată îndrăzneala,
30 în timp ce tu îți întinzi mâna pentru a vindeca și pentru
ca semnele și minunile să se facă prin numele sfântului tău
slujitor Isus.”
31 După ce s-au rugat, s-a cutremurat locul unde erau
adunați. Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au rostit
cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu.
32 Mulțimea celor ce au crezut era de o inimă și de un
suflet. Nici unul dintre ei nu pretindea că ceva din lucrurile
pe care le poseda îi aparținea, ci aveau toate lucrurile în
comun.
33 Cu mare putere, apostolii dădeau mărturie despre
învierea Domnului Isus. Mare har era peste ei toți.

---

† **4:26** Hristos (greacă) și Mesia (ebraică) înseamnă amândouă “Unsul”. ‡ **4:26** Psalmul 2:1-2 § **4:27** TR și NU omit “Isus” și inversează ordinea versetelor 28 și 29.

34 Nu era printre ei nici unul care să ducă lipsă, căci toți
cei care erau proprietari de terenuri sau de case le vindeau
și aduceau veniturile din lucrurile vândute
35 și le puneau la picioarele apostolilor; și se făcea
împărțirea la fiecare, după cum avea nevoie.
36 Iosif, care era numit de apostoli și Barnaba (care
înseamnă, în traducere: Fiul încurajării), levit, om din
Cipru,
37 care aveaun câmp, l-a vândut, a adus banii și i-a pus la
picioarele apostolilor.

5

1 Dar un om, numit Anania, împreună cu soția sa Safira,
au vândut un bun
2 și au păstrat o parte din preț, iar soția sa, care știa de
aceasta, a adus o parte și a pus-o la picioarele apostolilor.
3 Dar Petru a zis: “Anania, de ce ți-a umplut Satana inima
ca să minți pe Duhul Sfânt și să rții o parte din prețul
pământului?
4 Cât timp l-ai păstrat, nu a rămas oare al tău? După ce
a fost vândut, nu a fost în puterea ta? Cum se face că ai
conceput acest lucru în inima ta? Nu i-ai mințit pe oameni,
ci pe Dumnezeu.”
5 Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și a murit. O
mare frică a cuprins pe toți cei care au auzit aceste lucruri.
6 Tinerii s-au sculat, l-au înfășurat, l-au dus afară și l-au
îngropat.
7 După vreo trei ore, soția lui, care nu știa ce se
întâmplase, a intrat.
8 Petru i-a răspuns: “Spune-mi dacă ai vândut pământul
cu atât de mult.”
Ea a spus: “Da, pentru atât de mult”.
9 Dar Petru a întrebat-o: “Cum de v-ați învoit împreună
să ispitiți Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au
îngropat pe soțul tău sunt la ușă și te vor scoate afară”.
10 Ea a căzut îndată la picioarele lui și a murit. Tinerii au
intrat și au găsit-o moartă; au dus-o afară și au îngropat-o
lângă soțul ei.
11 O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei care
au auzit aceste lucruri.
12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și
minuni în popor. Toți erau de acord în pridvorul lui
Solomon.
13 Nici unul dintre ceilalți nu îndrăznea să li se alăture;
totuși, poporul îi cinstea.

14 Tot mai mulți credincioși s-au adăugat la Domnul,
mulțimi de bărbați și de femei.
15 Chiar și pe bolnavi îi scoteau în stradă și îi așezau pe
paturi și pe saltele, pentru ca, atunci când Petru trecea,
măcar umbra lui să-i umbrească pe unii dintre ei.
16 De asemenea, s-a adunat o mulțime din cetățile din
jurul Ierusalimului, aducând bolnavi și pe cei chinuiți de
duhuri necurate; și toți au fost vindecați.
17 Dar marele preot și toți cei ce erau cu el, adică secta
saducheilor, s-au sculat în picioare și s-au umplut de gelozie
18 și au pus mâna pe apostoli, apoi i-au pus în temniță
publică.
19 Dar un înger al Domnului a deschis noaptea ușile
închisorii, i-a scos afară și le-a spus:
20 “Mergeți și stați în picioare și vorbiți poporului în
templu toate cuvintele acestei vieți”.
21 După ce au auzit acestea, au intrat în Templu în zori
de ziuă și învățau. Dar marele preot și cei care erau cu el
au venit și au convocat consiliul, împreună cu tot senatul
copiilor lui Israel, și au trimis la închisoare ca să fie aduși.
22 Dar ofițerii care au venit nu i-au găsit în închisoare.
S-au întors și au raportat:
23 “Am găsit închisoarea închisă și încuiată, iar gardienii
stăteau în fața ușilor, dar când le-am deschis, nu am găsit
pe nimeni înăuntru!”
24 Când au auzit cuvintele acestea, marele preot,
căpetenia templului și preoții cei mai de seamă au fost
foarte nedumeriți de ele și de ceea ce putea să se întâmple.
25 Cineva a venit și le-a spus: “Iată că oamenii pe care
i-ați pus în închisoare sunt în templu, stând în picioare și
învățând poporul.”
26 Atunci căpitanul s-a dus cu ofițerii și i-a adus fără
violență, căci se temeau că poporul îi va ucide cu pietre.
27 După ce i-au adus, i-au pus în fața consiliului. Marele
preot i-a interpelat și le-a zis:
28 “Nu v-am poruncit noi cu strictețe să nu învățați în
acest nume? Iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura
voastră și intenționați să aduceți asupra noastră sângele
acestui om.”
29 Dar Petru și apostolii au răspuns: “Trebuie să ascultăm
de Dumnezeu mai mult decât de oameni.
30 Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care
voi L-ați omorât, spânzurându-L pe un lemn.
31 Dumnezeu L-a înălțat cu dreapta Sa ca să fie Prinț și
Mântuitor, ca să dea pocăință lui Israel și iertare de păcate.

32 Noi suntem martorii Lui despre aceste lucruri; la fel și
Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu l-a dat celor care Îl ascultă.”
33 Dar ei, auzind aceasta, au fost înduioșați și au hotărât
să-i omoare.
34 Dar unul dintre ei s-a ridicat în consiliu, un fariseu
numit Gamaliel, învățător al legii, cinstit de tot poporul, și
a poruncit să-i scoată pe apostoli pentru puțină vreme.
35 El le-a zis: “Bărbați israeliți, fiți atenți la acești oameni,
la ceea ce aveți de gând să faceți.
36 Pentru că înainte de aceste zile s-a ridicat Theudas,
dându-se drept cineva, căruia i s-au alăturat un număr
de oameni, cam patru sute. El a fost ucis; și toți, câți l-au
ascultat, s-au risipit și au rămas fără nimic.
37 După acesta, Iuda din Galileea s-a ridicat în zilele
înrobirii și a atras după el niște oameni. Și el a pierit și
el, și toți, câți îl ascultau, au fost împrăștiați.
38 Acum vă spun să vă îndepărtați de acești oameni și să-i
lăsați în pace. Căci, dacă acest sfat sau această lucrare este
de la oameni, va fi răsturnată.
39 Dar dacă este de la Dumnezeu, nu veți putea să o
răsturnați și veți fi găsiți chiar că luptați împotriva lui
Dumnezeu!”
40 Ei au fost de acord cu el. Chemându-i pe apostoli, i-au
bătut, le-au poruncit să nu mai vorbească în numele lui Isus
și i-au lăsat să plece.
41 Au plecat deci din fața consiliului, bucurându-se că au
fost socotiți vrednici să sufere dezonoare pentru numele lui
Isus.
42 În fiecare zi, în templu și în casele lor, nu încetau să
învețe și să propovăduiască pe Iisus Hristosul.

6

1 În zilele acelea, când numărul ucenicilor se înmulțea, s-
a ridicat o plângere din partea elinilor împotriva evreilor,
pentru că văduvele lor erau neglijate în slujba zilnică.
2 Cei doisprezece au convocat mulțimea discipolilor și
au spus: “Nu se cuvine ca noi să părăsim cuvântul lui
Dumnezeu și să servim la mese.
3 De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați de
bună reputație, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pe
care să îi numim în fruntea acestei afaceri.
4 Dar noi vom continua cu stăruință în rugăciune și în
slujirea cuvântului.”
5 Aceste cuvinte au plăcut întregii mulțimi. Ei au ales pe
Ștefan, un om plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip,

Prohor, Nicanor, Timon, Parmenas și Nicolae, un prozelit
din Antiohia,
6 pe care i-au pus înaintea apostolilor. După ce s-au rugat,
aceștia și-au pus mâinile peste ei.
7 Cuvântul lui Dumnezeu creștea și numărul ucenicilor
se înmulțea foarte mult în Ierusalim. O mare mulțime de
preoți se supuneau credinței.
8 Ștefan, plin de credință și de putere, făcea minuni și
semne mari în popor.
9 Dar unii dintre cei din sinagoga numită "Libertinii",
dintre cireni, dintre alexandrini și dintre cei din Cilicia și
din Asia s-au sculat, certându-se cu Ștefan.
10 Ei nu au putut să reziste înțelepciunii și Duhului prin
care vorbea el.
11 Atunci au determinat pe ascuns pe oameni să spună:
"L-am auzit spunând cuvinte blasfemiatoare împotriva lui
Moise și a lui Dumnezeu".
12 Au stârnit poporul, bătrânii și cărturarii, au venit
împotriva lui și l-au prins, apoi l-au adus în consiliu,
13 și au pus martori falși care spuneau: "Omul acesta
nu încetează să rostească cuvinte blasfemiatoare împotriva
acestui loc sfânt și a Legii.
14 Căci l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va
distruge acest loc și va schimba obiceiurile pe care ni le-a
dat Moise."
15 Toți cei care stăteau în consiliu, fixându-și ochii asupra
lui, i-au văzut fața ca pe cea a unui înger.

7

1 Marele preot a zis: "Așa stau lucrurile?"
2 El a zis: "Frați și părinți, ascultați. Dumnezeul slavei s-a
arătat tatălui nostru Avraam, pe când era în Mesopotamia,
înainte de a locui în Haran,
3 și i-a spus: "Ieși din țara ta și de lângă rudele tale și vino
într-o țară pe care ți-o voi arăta.
4 Atunci a ieșit din țara caldeenilor și a locuit în Haran.
De acolo, după ce tatăl său a murit, Dumnezeu l-a mutat în
acest pământ în care locuiți acum.
5 Nu i-a dat nicio moștenire în ea, nu, nici măcar ca să
pună piciorul pe ea. I-a promis că i-o va da ca moștenire și
urmașilor lui după el, când el nu avea încă niciun copil.
6 Dumnezeu a vorbit astfel: că urmașii lui vor trăi ca niște
străini într-o țară străină și că vor fi înrobiți și maltratați
timp de patru sute de ani.

7 “Voi judeca națiunea la care vor fi în robie”, a spus
Dumnezeu, “și după aceea vor ieși și îmi vor sluji în acest
loc.
8 Și i-a dat legământul circumciziei. Astfel, Avraam a
devenit tatăl lui Isaac și l-a circumcis în ziua a opta. Isaac
a devenit tatăl lui Iacob, iar Iacob a devenit tatăl celor
doisprezece patriarhi.

9 “Patriarhii au fost geloși pe Iosif și l-au vândut în Egipt.
Dumnezeu a fost cu el
10 și l-a izbăvit din toate necazurile sale și i-a dat favoare
și înțelepciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului. L-a
pus guvernator peste Egipt și peste toată casa lui.
11 Și a venit o foamete peste toată țara Egiptului și
Canaanului și o mare nenorocire. Părinții noștri nu au găsit
hrană.
12 Dar când a auzit Iacov că în Egipt era grâu, a trimis
prima dată pe părinții noștri.
13 A doua oară, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, iar
familia lui Iosif a fost descoperită lui Faraon.
14 Iosif a trimis și a chemat pe tatăl său Iacov și pe toate
rudele lui, șaptezeci și cinci de suflete.
15 Iacov a coborât în Egipt și a murit, el însuși și părinții
noștri;
16 au fost aduși înapoi la Sihem și au fost puși în
mormântul pe care Avraam îl cumpărase pe un preț în
argint de la fiii lui Hamor din Sihem.

17 Dar, când s-a apropiat vremea făgăduinței pe care
Dumnezeu o făgăduise lui Avraam, poporul a crescut și s-a
înmulțit în Egipt,
18 până când s-a ridicat un alt rege, care nu-l cunoștea pe
Iosif.
19 Acesta a profitat de neamul nostru și i-a maltratat pe
părinții noștri, obligându-i să își abandoneze copiii, ca să
nu rămână în viață.

20 În acel timp s-a născut Moise, care era extrem de
frumos pentru Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa
tatălui său.
21 După ce a fost abandonat, fiica lui Faraon l-a luat în
brațe și l-a crescut ca pe propriul ei fiu.
22 Moise a fost instruit în toată înțelepciunea egiptenilor.
A fost puternic în cuvintele și în faptele sale.
23 Dar când a împlinit patruzeci de ani, i-a venit în inimă
să viziteze pe frații săi, copiii lui Israel.
24 Văzând că unul dintre ei suferă nedreptate, l-a apărat
și l-a răzbunat pe cel asuprit, lovindu-l pe egiptean.

25 El presupunea că frații săi au înțeles că Dumnezeu, prin
mâna lui, le dădea izbăvirea; dar ei nu au înțeles.
26 A doua zi, când se luptau, li s-a arătat și i-a îndemnat
să se împace din nou, zicând: "Domnilor, voi sunteți frați.
De ce vă faceți rău unul altuia?"
27 Dar cel care îi făcea rău aproapelui său îl respingea,
spunând: "Cine te-a pus conducător și judecător peste noi?
28 Vrei să mă omori pe mine, cum ai omorât ieri pe
egiptean?"
29 La acest cuvânt, Moise a fugit și a devenit străin în țara
lui Madian, unde a devenit tatăl a doi fii.
30 "După ce s-au împlinit patruzeci de ani, un înger
al Domnului i s-a arătat în pustiul muntelui Sinai, într-o
flacără de foc, într-un tufiș.
31 Când a văzut-o, Moise s-a mirat de această priveliște.
Pe când se apropia să vadă, vocea Domnului i s-a adresat:
32 "Eu sunt Dumnezeul părinților tăi: Dumnezeul lui
Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Moise
a tremurat și nu a îndrăznit să privească.
33 Domnul i-a zis: "Scoate-ți sandalele, căci locul unde stai
este pământ sfânt.
34 Am văzut cu adevărat necazul poporului Meu care este
în Egipt și i-am auzit gemetele. M-am coborât să-i eliberez.
Acum vino, te voi trimite în Egipt".
35 Acest Moise, pe care ei l-au refuzat, zicând: "Cine te-
a făcut pe tine conducător și judecător?" Dumnezeu l-a
trimis ca conducător și eliberator prin mâna îngerului care
i s-a arătat în tufiș.
36 Acest om i-a condus, după ce a făcut minuni și semne
în Egipt, în Marea Roșie și în pustiu timp de patruzeci de
ani.
37 Acesta este acel Moise care le-a spus copiilor lui Israel:
"Domnul Dumnezeul nostru vă va ridica un profet dintre
frații voștri, ca mine".
38 Acesta este cel care a fost în adunare în pustiu cu
îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri,
care a primit revelații vii pe care să ni le dea nouă,
39 căruia părinții noștri nu au vrut să fie ascultători, ci
l-au respins și s-au întors cu inima în Egipt,
40 spunând lui Aaron: 'Fă-ne dumnezei care să meargă
înaintea noastră, căci în ceea ce-l privește pe acest Moise
care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a întâmplat
cu el'.
41 În zilele acelea au făcut un vițel, au adus jertfe idolului
și s-au bucurat de lucrările mâinilor lor.

42 Dar Dumnezeu s-a întors de la ei și i-a predat să
slujească armatei cerului, după cum este scris în cartea
profeților,
“Mi-ai oferit animale ucise și sacrificii?
Patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?
43 Tu ai ridicat cortul lui Moloh,
steaua zeului tău, Rephan,
figurile pe care le-ai făcut să se închine,
așa că te voi duce dincolo de Babilon.
44 “Părinții noștri au avut cortul mărturiei în pustie, așa
cum îi poruncise Cel ce a vorbit lui Moise să îl facă după
modelul pe care îl văzuse;
45 și pe care, la rândul lor, părinții noștri l-au adus cu
Iosua, când au intrat în stăpânirea neamurilor pe care
Dumnezeu le-a alungat dinaintea părinților noștri până în
zilele lui David,
46 care au găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și au cerut
să găsească o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.
47 Dar Solomon i-a zidit o casă.
48 Totuși, Cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de
mâini, cum spune profetul,
49 “Cerul este tronul meu,
și pământul un scăunel pentru picioarele mele.
Ce fel de casă îmi vei construi?”, zice Domnul.
“Sau care este locul meu de odihnă?
50 Nu cumva mâna mea a făcut toate aceste lucruri?
51 “Voi, cei cu gâtul împietrit și netăiați împrejur la inimă
și la urechi, vă împotriviți mereu Duhului Sfânt! Cum au
făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
52 Pe care dintre profeți nu i-au prigonit părinții voștri?
Ei i-au ucis pe cei care au prezis venirea Celui Drept, dintre
care voi ați devenit acum trădători și ucigași.
53 Ați primit Legea așa cum a fost rânduită de îngeri și
nu ați respectat-o!”
54 Când au auzit acestea, li s-a tăiat inima și au scrâșnit
din dinți împotriva Lui.
55 Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, a privit cu stăruință
spre cer și a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând la
dreapta lui Dumnezeu,
56 și a zis: “Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului
stând la dreapta lui Dumnezeu!”
57 Dar ei au strigat cu glas tare și și-au astupat urechile,
apoi s-au năpustit la unison asupra lui.
58 L-au aruncat afară din cetate și l-au ucis cu pietre.
Martorii și-au așezat hainele la picioarele unui tânăr pe
nume Saul.

59 L-au ucis cu pietre pe Ștefan, pe când striga: “Doamne
Iisuse, primește duhul meu!”
60 El a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: “Doamne,
nu le reține acest păcat!” După ce a spus aceasta, a adormit.

8

1 Saul consimțea la moartea sa. O mare persecuție s-a
ridicat împotriva adunării care era în Ierusalim în acea zi.
Toți erau împrăștiați prin regiunile Iudeii și Samariei, cu
excepția apostolilor.
2 Oameni evlavioși l-au îngropat pe Ștefan și l-au plâns
mult.
3 Dar Saul a devastat Adunarea, a intrat în fiecare casă și
a târât în închisoare atât bărbați cât și femei.
4 De aceea, cei care erau împrăștiați prin împrejurimi
mergeau de colo-colo, propovăduind cuvântul.
5 Filip s-a coborât în cetatea Samaria și le-a vestit pe
Hristos.
6 Mulțimile ascultau cu un singur glas cele spuse de Filip,
când auzeau și vedeau semnele pe care le făcea.
7 Căci duhuri necurate ieșeau din mulți dintre cei care le
aveau. Ieșeau, strigând cu glas tare. Mulți dintre cei care
fuseseră paralizați și șchiopi au fost vindecați.
8 A fost o mare bucurie în cetatea aceea.
9 Dar era un om, pe nume Simon, care făcea vrăjitorii în
cetate și care uimea pe locuitorii Samariei, dându-se drept
un mare om.
10 Toți ascultau, de la cel mai mic până la cel mai mare, și
ziceau: “Acesta este o mare putere a lui Dumnezeu.”
11 Îl ascultau pentru că de mult timp îi uimise cu
vrăjitoriile sale.
12 Dar, când au crezut că Filip propovăduia vestea bună
despre Împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Isus
Hristos, s-au botezat, atât bărbații, cât și femeile.
13 Și Simon însuși a crezut. Fiind botezat, a continuat să
meargă cu Filip. Văzând că se întâmplă semne și minuni
mari, a rămas uimit.
14 Apostolii care erau la Ierusalim, auzind că Samaria a
primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe
Ioan,
15 care, după ce s-au coborât, s-au rugat pentru ei, ca să
primească Duhul Sfânt,
16 pentru că încă nu se pogorâse peste niciunul dintre ei.
Ei fuseseră doar botezați în numele lui Isus Cristos.
17 Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul
Sfânt.

18 Simon, văzând că Duhul Sfânt se dădea prin punerea
mâinilor apostolilor, le-a oferit bani,
19 zicând: "Dați-mi și mie această putere, ca oricine îmi
voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt".
20 Dar Petru i-a spus: "Să piară argintul tău împreună cu
tine, pentru că ai crezut că poți obține darul lui Dumnezeu
cu bani!
21 Tu nu ai nici parte, nici sorți de izbândă în această
chestiune, pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui
Dumnezeu.
22 Pocăiește-te, așadar, de aceasta, de răutatea ta, și
întreabă-l pe Dumnezeu dacă nu cumva gândul inimii tale
poate să-ți fie iertat.
23 Căci văd că ești în otrava amărăciunii și în robia
nelegiuirii."
24 Simon a răspuns: "Roagă-te pentru mine Domnului, ca
să nu mi se întâmple nimic din cele ce ai spus."
25 După ce au mărturisit și au rostit cuvântul Domnului,
s-au întors la Ierusalim și au propovăduit vestea cea bună
în multe sate ale samaritenilor.
26 Atunci un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis:
"Scoală-te și mergi spre sud, pe drumul care coboară de la
Ierusalim la Gaza. Acesta este un deșert".
27 S-a sculat și s-a dus; și iată că era un bărbat din Etiopia,
un eunuc cu mare putere sub Candace, regina etiopienilor,
care era stăpână pe toată comoara ei, și care venise la
Ierusalim să se închine.
28 El se întorcea, ședea în carul său și citea proorocul
Isaia.
29 Duhul Sfânt a zis lui Filip: "Apropie-te și ia-te de carul
acesta."
30 Filip a alergat la el, l-a auzit citind pe Isaia proorocul și
i-a zis: "Înțelegi tu ce citești?"
31 El a zis: "Cum aș putea, dacă nu-mi explică cineva?"
L-a rugat pe Filip să urce și să stea cu el.
32 Și pasajul din Scriptură pe care îl citea el era acesta,
"A fost dus ca o oaie la abator.
Ca un miel în fața celui ce-l tunde tace,
ca să nu deschidă gura.
33 În umilirea Lui, a fost luată judecata Lui.
Cine va declara generația Lui?
Căci viața lui este luată de pe pământ."
34 Eunucul a răspuns lui Filip: "Despre cine vorbește
proorocul acesta? Despre el însuși sau despre altcineva?"
35 Filip a deschis gura și, pornind de la Scriptura aceasta,
i-a propovăduit despre Isus.

36 Pe când mergeau pe drum, au ajuns la o apă; și eunucul
a zis: “Iată, aici este apă. Ce mă împiedică să fiu botezat?”
37 *
38 Și a poruncit să se oprească carul și s-au coborât
amândoi în apă, atât Filip cât și eunucul, și l-a botezat.
39 După ce au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe
Filip, și eunucul nu l-a mai văzut, căci a plecat bucuros.
40 Dar Filip a fost găsit la Azotus. Trecând pe acolo, a
propovăduit Vestea cea Bună în toate orașele, până când a
ajuns la Cezareea.

9

1 Dar Saul, care continua să arunce amenințări și să ucidă
pe ucenicii Domnului, s-a dus la marele preot
2 și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc,
ca, dacă va găsi pe vreunul din cei de pe Cale, fie bărbați,
fie femei, să îl aducă legat la Ierusalim.
3 În timp ce călătorea, s-a apropiat de Damasc și, deodată,
o lumină din cer a strălucit în jurul lui.
4 A căzut la pământ și a auzit un glas care îi spunea:
“Saul, Saul, de ce mă prigonești?”.
5 El a zis: “Cine ești Tu, Doamne?”
Domnul a spus: “**Eu sunt Isus, pe care voi Îl prigoniți.**
6 **Dar, sculându-te, intră în cetate și atunci ți se va
spune ce trebuie să faci.”**
7 Oamenii care călătoreau cu el au rămas muți, auzind
zgomotul, dar nu vedeau pe nimeni.
8 Saul s-a ridicat de la pământ și, când și-a deschis ochii, n-
a văzut pe nimeni. L-au luat de mână și l-au dus în Damasc.
9 A stat fără vedere timp de trei zile și nu a mâncat și nu
a băut.
10 Și era în Damasc un ucenic, numit Anania. Domnul i-a
spus într-o viziune: **“Anania!”**
El a spus: “Iată, sunt eu, Doamne”.
11 Domnul i-a zis: **“Scoală-te și du-te pe strada care se
cheamă Drept și caută în casa lui Iuda pe unul numit
Saul, un om din Tars. Căci iată că el se roagă**
12 și a **văzut în viziune pe un om numit Anania
intrând și punându-și mâinile peste el, ca să-și
recapete vederea.”**
13 Și Anania a răspuns: “Doamne, am auzit de la
mulți despre omul acesta, cât rău a făcut sfinților Tăi din
Ierusalim.

---

* **8:37** TR adaugă Filip a spus: „Dacă crezi din toată inima, poți.” El a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu”.

14 Aici are putere de la preoții cei mai de seamă să lege
pe toți cei ce cheamă Numele Tău.”
15 Dar Domnul i-a zis: “**Du-te, căci el este vasul Meu**
ales ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor, a
împărați lor și a copiilor lui Israel.
16 **Căci îi voi arăta câte va trebui să sufere pentru**
Numele Meu.”
17 Anania a plecat și a intrat în casă. Și, punându-și
mâinile peste el, i-a zis: “Frate Saul, Domnul, care ți s-
a arătat pe drumul pe care ai venit, m-a trimis ca să-ți
recapeți vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt.”
18 Imediat, ceva ca niște solzi au căzut de pe ochii lui și
și-a recăpătat vederea. S-a sculat și a fost botezat.
19 A luat mâncare și s-a întărit.
Saul a stat câteva zile cu ucenicii care se aflau la Damasc.
20 Îndată, în sinagogi, a propovăduit pe Hristos, că El este
Fiul lui Dumnezeu.
21 Toți cei care îl auzeau erau uimiți și ziceau: “Nu cumva
acesta este cel care, la Ierusalim, a făcut ravagii printre cei
care invocau acest nume? Și venise aici cu intenția de a-i
aduce legați în fața preoților de seamă!”.
22 Dar Saul, care se întărea și mai mult, a zăpăcit pe iudeii
care locuiau în Damasc și a dovedit că acesta este Hristosul.
23 După ce s-au împlinit multe zile, iudeii au uneltit
împreună ca să-l ucidă,
24 dar complotul lor a fost cunoscut de Saul. Ei pândeau
porțile zi și noapte ca să-l ucidă,
25 dar discipolii lui l-au luat noaptea și l-au coborât prin
zid, coborându-l într-un coș.
26 După ce a ajuns la Ierusalim, Saul a încercat să se
alăture ucenicilor, dar toți se temeau de el, nevenindu-le
să creadă că este ucenic.
27 Dar Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli și le-a povestit
cum Îl văzuse pe Domnul pe drum, cum îi vorbise și cum
la Damasc predicase cu îndrăzneală în numele lui Isus.
28 A intrat cu ei în Ierusalim,
29 și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului
Isus. El vorbea și se certa cu elenii, *dar aceștia căutau să-l
ucidă.
30 Când au aflat frații, l-au coborât în Cezareea și l-au
trimis la Tars.
31 Și adunările din toată Iudeea, din Galileea și din
Samaria au avut pace și s-au întărit. Ele s-au înmulțit,
umblând în frica Domnului și în mângâierea Duhului Sfânt.

---

* **9:29** Eleniștii erau evrei care foloseau limba și cultura greacă.

32 Petru a străbătut toate părțile acelea, și s-a pogorât și
la sfinții care locuiau în Lida.
33 Acolo a găsit un om numit Enea, care era țintuit la pat
de opt ani, pentru că era paralizat.
34 Petru i-a zis: “Enea, Isus Hristos te vindecă. Ridică-te
și fă-ți patul!” Imediat, el s-a sculat.
35 Toți cei care locuiau la Lida și în Saron l-au văzut și
s-au întors la Domnul.
36 În Iope era la Iope o ucenică cu numele Tabita, care în
traducere înseamnă Dorcas.† Această femeie era plină de
fapte bune și de acte de milostenie pe care le făcea.
37 În zilele acelea, ea s-a îmbolnăvit și a murit. După ce
au spălat-o, au așezat-o într-o cameră de sus.
38 Cum Lida era aproape de Iope, ucenicii, auzind că Petru
era acolo, au trimis doi bărbați‡ la el, rugându-l să nu
întârzie să vină la ei.
39 Petru s-a ridicat și a plecat cu ei. După ce a venit, l-
au dus în camera de sus. Toate văduvele stăteau lângă
el, plângând și arătând tunicile și celelalte haine pe care
Dorcas le făcuse cât timp fusese cu ele.
40 Petru le-a trimis pe toate afară, a îngenuncheat și s-a
rugat. Întorcându-se spre trup, a zis: “Tabita, ridică-te!”.
Ea a deschis ochii și, când l-a văzut pe Petru, s-a așezat în
picioare.
41 El i-a dat mâna și a ridicat-o în picioare. Chemând
sfinții și văduvele, a prezentat-o în viață.
42 Acest lucru s-a aflat în toată Ioppa și mulți au crezut în
Domnul.
43 A stat multe zile în Iope la un tăbăcar cu numele Simon.

10

1 În Cezareea era un om, Corneliu, centurion în ceea ce se
numea regimentul italian,
2 un om evlavios și temător de Dumnezeu în toată casa
lui, care dădea cu generozitate poporului daruri pentru cei
nevoiași și se ruga mereu lui Dumnezeu.
3 Pe la ora nouă a zilei, *a văzut clar într-o viziune
un înger al lui Dumnezeu care a venit la el și i-a spus:
“Corneliu!”.
4 El, care, fixându-și ochii asupra Lui și înfricoșându-se,
a zis: “Ce este, Doamne?”
El i-a spus: “Rugăciunile tale și darurile tale pentru cei
nevoiași s-au înălțat ca o amintire înaintea lui Dumnezeu.

† **9:36** “Dorcas” în greacă înseamnă “gazelă”. ‡ **9:38** Citire din NU, TR; MT omite “doi bărbați” * **10:3** 3:00 p.m.

5 Trimite acum oameni la Iope și adu-l pe Simon, care se
mai numește și Petru.
6 El locuiește la un tăbăcar pe nume Simon, a cărui casă
se află pe malul mării. †
7 După ce a plecat îngerul care-i vorbise, Corneliu a
chemat doi dintre slujitorii săi de casă și un ostaș credincios
dintre cei care-l îngrijeau în permanență.
8 După ce le-a explicat totul, i-a trimis la Iope.
9 A doua zi, când au pornit în călătorie și s-au apropiat
de cetate, Petru s-a suit pe acoperișul casei să se roage, pe
la amiază.
10 I s-a făcut foame și a vrut să mănânce, dar, în timp ce
ei se pregăteau, a căzut în transă.
11 A văzut cerul deschis și un anumit recipient care se
cobora la el, ca un cearșaf mare lăsat de patru colțuri pe
pământ,
12 în care se aflau tot felul de animale cu patru picioare de
pe pământ, animale sălbatice, reptile și păsări ale cerului.
13 Un glas a venit la el: **“Scoală-te, Petru, ucide și
mănâncă!”**
14 Dar Petru a zis: “Nu, Doamne, căci eu n-am mâncat
niciodată nimic din ce este de rând sau necurat.”
15 Și a doua oară, un glas a venit din nou la el: “**Ceea ce
a curățat Dumnezeu, să nu numești necurat.”**
16 A făcut aceasta de trei ori și îndată lucrul acesta a fost
primit în cer.
17 Și pe când Petru era foarte nedumerit în sinea lui cu
privire la semnificația viziunii pe care o avusese, iată că
oamenii trimiși de Corneliu, după ce au întrebat de casa
lui Simon, au stat în fața porții
18 și au strigat și au întrebat dacă Simon, care se mai
numea și Petru, era găzduit acolo.
19 În timp ce Petru reflecta asupra viziunii, Duhul i-a spus:
“Iată, trei‡ bărbați te caută.
20 Dar ridică-te, coboară-te și mergi cu ei, fără să te
îndoiești de nimic, pentru că Eu i-am trimis”.
21 Petru s-a coborât la oamenii aceia și le-a zis: “Iată, eu
sunt cel pe care-l căutați. De ce ați venit?”
22 Ei au zis: “Corneliu, centurionul, un om drept și
temător de Dumnezeu, bine pomenit de tot neamul iudeilor,
a fost îndemnat de un înger sfânt să vă cheme în casa lui
și să asculte ce veți spune.”
23 Așa că i-a chemat și le-a pus la dispoziție un loc de
cazare.

---

† **10:6** TR adaugă: “Acesta vă va spune ce trebuie să faceți”. ‡ **10:19** Citirea din TR și NU. MT omite “trei”

A doua zi, Petru s-a sculat și a ieșit cu ei; și câțiva dintre frații din Iope l-au însoțit.
24 A doua zi, au intrat în Cezareea. Corneliu îi aștepta,
după ce-și adunase rudele și apropiații.
25 Când a intrat Petru, Corneliu l-a întâmpinat, a căzut la
picioarele lui și i s-a închinat.
26 Dar Petru l-a ridicat și i-a zis: "Ridică-te! Și eu însumi
sunt un om".
27 În timp ce vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți
adunați.
28 El le-a zis: "Voi înșivă știți cum este un lucru nelegiuit ca
un iudeu să se unească sau să vină la unul de alt neam, dar
Dumnezeu mi-a arătat că nu trebuie să numesc pe nimeni
profan sau necurat.
29 De aceea am venit și eu fără să mă plâng când am fost
chemat. De aceea întreb: "De ce ați trimis după mine?".
30 Corneliu a zis: "Acum patru zile am postit până la
ceasul acesta; și la ceasul al nouălea, §m-am rugat în casa
mea și iată că un om îmbrăcat în haine strălucitoare
31 a stat înaintea mea și a zis: "Corneliu, rugăciunea ta
a fost ascultată și darurile tale pentru cei nevoiași au fost
luate în seamă înaintea lui Dumnezeu.
32 Trimite deci la Iope și cheamă-l pe Simon, care se mai
numește și Petru. El locuiește în casa unui tăbăcar numit
Simon, pe malul mării. Când va veni, va vorbi cu voi".
33 De aceea am trimis îndată la tine și a fost bine că ai
venit. De aceea, acum suntem cu toții prezenți aici, în fața
lui Dumnezeu, ca să auzim tot ce ți-a poruncit Dumnezeu."
34 Petru a deschis gura și a zis: "Cu adevărat, am văzut
că Dumnezeu nu face favoruri,
35 ci, în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate
este plăcut Lui.
36 Cuvântul pe care l-a trimis copiilor lui Israel,
propovăduind vestea bună a păcii prin Isus Cristos — el
este Domnul tuturor—
37 voi înșivă știți ce s-a întâmplat, care a fost vestit în
toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul pe care
l-a predicat Ioan;
38 cum Dumnezeu l-a uns cu Duh Sfânt și cu putere pe
Isus din Nazaret, care umbla făcând bine și vindecând pe
toți cei asupriți de diavol, pentru că Dumnezeu era cu el.
39 Noi suntem martori la tot ce a făcut El, atât în
țara iudeilor, cât și în Ierusalim, pe care l-au și* ucis,
spânzurându-l pe un lemn.

---

§ **10:30** 15:00 p.m. * **10:39** TR omite "de asemenea"

40 Dumnezeu l-a înviat a treia zi și l-a dat să se arate,
41 nu întregului popor, ci martorilor care au fost aleși mai
dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut
cu el după ce a înviat din morți.
42 Ne-a poruncit să propovăduim poporului și să
mărturisim că Acesta este Cel desemnat de Dumnezeu ca
Judecător al celor vii și al celor morți.
43 Toți profeții mărturisesc despre el că, prin numele lui,
oricine crede în el va primi iertarea păcatelor.”
44 Pe când Petru rostea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a
căzut peste toți cei ce auzeau cuvântul.
45 Cei din circumcizie care au crezut erau uimiți, toți cei
care veniseră cu Petru, pentru că darul Duhului Sfânt se
revărsase și peste neamuri.
46 Căci îi auzeau vorbind în alte limbi și lăudând pe
Dumnezeu.
Atunci Petru a răspuns:
47 “Poate cineva să interzică acestor oameni să fie botezați
cu apă? Ei au primit Duhul Sfânt la fel ca și noi”.
48 Și le-a poruncit să fie botezați în numele lui Isus Hristos.
Apoi l-au rugat să rămână câteva zile.

11

1 Apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și
neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.
2 După ce Petru s-a suit la Ierusalim, cei care erau din
circumcizie s-au certat cu el,
3 spunând: “Ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai
mâncat cu ei!”.
4 Dar Petru a început și le-a explicat în ordine, zicând:
5 “Eram în cetatea Iope, rugându-mă, și am avut o
vedenie: un vas care se cobora ca un cearșaf mare, care
se lăsa din cer prin patru colțuri. A ajuns până la mine.
6 După ce m-am uitat cu atenție la el, m-am gândit și am
văzut animalele cu patru picioare de pe pământ, animalele
sălbatice, târâtoarele și păsările cerului.
7 Am auzit de asemenea un glas care îmi spunea:
“Scoală-te, Petru, ucide și mănâncă!”
8 Dar eu am zis: “Nu așa, Doamne, căci în gura mea nu a
intrat niciodată nimic nesfânt sau necurat.
9 Dar un glas mi-a răspuns a doua oară din cer: “**Ceea ce
Dumnezeu a curățat, tu să nu numești necurat”.**
10 Aceasta s-a făcut de trei ori și toți au fost trași din nou
în cer.
11 Iată că imediat au stat în fața casei în care mă aflam
trei bărbați, trimiși de la Cezareea la mine.

12 Duhul mi-a spus să merg cu ei fără să fac deosebire.
M-au însoțit și acești șase frați și am intrat în casa acelui
om.
13 El ne-a povestit cum îl văzuse pe înger stând în casa
lui și spunându-i: “Trimite la Iope și adu-l pe Simon, care
se numește Petru,
14 care îți va spune cuvintele prin care vei fi mântuit, tu
și toată casa ta.
15 Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut peste
ei, ca și peste noi la început.
16 Mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum a spus:
'Ioan a botezat într-adevăr în apă, dar voi veți fi
botezați în Duhul Sfânt'.
17 Dacă deci Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă,
când am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu, ca să
mă împotrivesc lui Dumnezeu?”

18 Când au auzit acestea, au tăcut și au slăvit pe Dum-
nezeu, zicând: “Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința
pentru viață!”

19 De aceea, cei ce se împrăștiaseră din pricina asupririi
lui Ștefan au călătorit până în Fenicia, în Cipru și în
Antiohia, și nu au vorbit nimănui decât numai iudeilor.
20 Dar au fost unii dintre ei, bărbați din Cipru și din
Cirene, care, după ce au ajuns în Antiohia, au vorbit elinilor,
*propovăduind pe Domnul Isus.
21 Mâna Domnului a fost cu ei și un mare număr a crezut
și s-a întors la Domnul.
22 Vestea despre ei a ajuns la urechile adunării care era
la Ierusalim. Ei l-au trimis pe Barnaba să meargă până la
Antiohia,
23 care, după ce a ajuns și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a
bucurat. El i-a îndemnat pe toți, ca, cu hotărâre de inimă,
să rămână aproape de Domnul.
24 Căci era un om bun, plin de Duhul Sfânt și de credință,
și mulți oameni s-au adăugat la Domnul.

25 Barnaba a plecat la Tars, ca să caute pe Saul.
26 După ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Timp de un an
întreg au fost adunați împreună cu adunarea și au învățat
mult popor. Discipolii au fost numiți pentru prima dată
creștini în Antiohia.

27 În zilele acestea, au coborât prooroci din Ierusalim în
Antiohia.

---

* **11:20** Un elenist este o persoană care păstrează obiceiurile și cultura greacă.

28 Unul dintre ei, pe nume Agabus, s-a ridicat în picioare
și a arătat prin Duhul Sfânt că va fi o mare foamete în toată
lumea, ceea ce s-a întâmplat și în zilele lui Claudius.
29 Cum vreunul dintre discipoli avea belșug, fiecare a
hotărât să trimită ajutoare fraților care locuiau în Iudeea;
30 ceea ce au și făcut, trimițându-le bătrânilor prin mâna
lui Barnaba și a lui Saul.

12

1 În vremea aceea, regele Irod și-a întins mâinile ca să
asuprească pe unii din adunare.
2 Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3 Când a văzut că aceasta a fost pe placul iudeilor, s-a
apucat să prindă și pe Petru. Acest lucru se întâmpla în
zilele azimilor.
4 După ce l-a arestat, l-a băgat în închisoare și l-a predat
la patru escadroane de câte patru soldați fiecare, ca să-l
păzească, cu intenția de a-l scoate în fața poporului după
Paști.
5 Petru era deci ținut în închisoare, dar adunarea se ruga
neîncetat lui Dumnezeu pentru el.
6 În noaptea în care Irod era pe cale să-l scoată afară,
Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri.
Gărzile din fața ușii păzeau închisoarea.
7 Și iată că un înger al Domnului stătea lângă el, și o
lumină strălucea în chilie. L-a lovit pe Petru peste o parte
și l-a trezit, spunându-i: “Ridică-te repede!”. Lanțurile i-au
căzut de pe mâini.
8 Îngerul i-a spus: “Îmbracă-te și pune-ți sandalele”. Așa
a făcut el. El i-a spus: “Pune-ți mantia și urmează-mă”.
9 Și el a ieșit și l-a urmat. El nu știa că ceea ce făcea
îngerul era real, ci credea că a văzut o viziune.
10 După ce au trecut de prima și de a doua gardă, au
ajuns la poarta de fier care duce în cetate, care li s-a deschis
singură. Au ieșit și au coborât pe o stradă, și imediat
îngerul s-a îndepărtat de el.
11 După ce și-a revenit, Petru a zis: “Acum știu cu
adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a izbăvit
din mâna lui Irod și de tot ce aștepta poporul iudeu.”
12 Gândindu-se la aceasta, a venit la casa Mariei, mama
lui Ioan, zis Marcu, unde erau mulți adunați și se rugau.
13 Când Petru a bătut la ușa porții, o slujnică pe nume
Rodica a venit să răspundă.

14 Când a recunoscut vocea lui Petru, nu a deschis poarta
de bucurie, ci a alergat înăuntru și a anunțat că Petru stătea
în fața porții.
15 Ei i-au zis: “Ești nebună!” Dar ea insista că așa este. Ei
au spus: “Este îngerul lui.”
16 Dar Petru a continuat să bată la ușă. După ce au
deschis, l-au văzut și au rămas uimiți.
17 Dar el, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit
cum l-a scos Domnul din închisoare. Și a zis: “Spuneți
aceste lucruri lui Iacov și fraților”. Apoi a plecat și s-a dus
în alt loc.
18 Și cum s-a făcut ziuă, nu mică era agitația printre ostași
despre ce se întâmplase cu Petru.
19 După ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat gărzile,
apoi a poruncit să fie omorât. S-a coborât din Iudeea în
Cezareea și a rămas acolo.
20 Irod era foarte mânios pe poporul din Tir și din Sidon.
Aceștia au venit de comun acord la el și, făcându-l prieten
pe Blastus, ajutorul personal al regelui, i-au cerut pace,
pentru că țara lor depindea de țara regelui pentru hrană.
21 În ziua stabilită, Irod s-a îmbrăcat în haine regale, s-a
așezat pe tron și le-a ținut un discurs.
22 Poporul a strigat: “Vocea unui zeu, și nu a unui om!”
23 Imediat, un înger al Domnului l-a lovit, pentru că nu
i-a dat slavă lui Dumnezeu. Apoi a fost mâncat de viermi și
a murit.
24 Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.
25 Barnaba și Saul s-au întors la *Ierusalim, după ce și-au
împlinit slujba, luând cu ei și pe Ioan, numit Marcu.

13

1 În adunarea care era în Antiohia erau niște prooroci și
învățători: Barnaba, Simeon, care se numea Niger, Lucius
din Cirene, Manaen, fratele adoptiv al tetrarhului Irod, și
Saul.
2 În timp ce slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a
zis: “Separă-i pe Barnaba și pe Saul pentru mine, pentru
lucrarea la care i-am chemat”.
3 Apoi, după ce au postit și s-au rugat și și-au pus mâinile
peste ei, i-au trimis.
4 Astfel, fiind trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborât la
Seleucia. De acolo au navigat spre Cipru.

---

* **12:25** TR citește “de la” în loc de “la”

5 Când au ajuns la Salamina, au vestit cuvântul lui
Dumnezeu în sinagogile evreiești. L-au avut și pe Ioan ca
însoțitor.
6 După ce au străbătut insula până la Pafos, au găsit un
vrăjitor, un fals profet, un iudeu care se numea Bar Isus,
7 care se afla cu proconsulul Sergius Paulus, un om
înțelegător. Acesta i-a chemat pe Barnaba și pe Saul și a
căutat să audă cuvântul lui Dumnezeu.
8 Dar vrăjitorul Elymas (căci așa se numește el după
interpretare) s-a împotrivit lor, căutând să-l întoarcă pe
proconsul de la credință.
9 Dar Saul, care se mai numește și Pavel, plin de Duhul
Sfânt, și-a fixat ochii asupra lui
10 și a zis: "Fiu al diavolului, plin de toată înșelăciunea și
de toată viclenia, vrăjmaș al oricărei dreptăți, nu vei înceta
să pervertești căile drepte ale Domnului?
11 Acum, iată, mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb,
fără să vezi soarele pentru o vreme!"

Imediat, o ceață și întunericul au căzut peste el. A umblat
de colo-colo căutând pe cineva care să-l ducă de mână.
12 Atunci proconsulul, când a văzut ce se întâmplase, a
crezut, fiind uimit de învățătura Domnului.

13 Pavel și ceata lui au pornit din Pafos și au ajuns la Perga,
în Pamfilia. Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim.
14 Dar ei, trecând de la Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei.
Au intrat în sinagogă în ziua de Sabat și au șezut jos.
15 După citirea Legii și a profeților, conducătorii sinagogii
au trimis la ei, spunându-le: "Fraților, dacă aveți vreun
cuvânt de îndemn pentru popor, vorbiți."

16 Pavel s-a ridicat în picioare și, făcând semn cu mâna, a
zis: "Bărbați israeliți și voi, cei ce vă temeți de Dumnezeu,
ascultați.
17 Dumnezeul acestui popor i-a *ales pe părinții noștri și
a înălțat poporul când a rămas ca străin în țara Egiptului
și, cu brațul ridicat, l-a scos din ea.
18 Pe o perioadă de aproximativ patruzeci de ani i-a
suportat în pustiu.
19 După ce a distrus șapte națiuni în țara Canaanului, le-
a dat țara lor ca moștenire timp de aproximativ patru sute
cincizeci de ani.
20 După aceste lucruri, le-a dat judecători până la profetul
Samuel.

---

* **13:17** TR, NU adaugă "Israel"

21 După aceea au cerut un rege, și Dumnezeu le-a dat pe
Saul, fiul lui Chiș, un bărbat din tribul lui Beniamin, timp
de patruzeci de ani.
22 După ce l-a înlăturat, l-a ridicat ca rege al lor pe David,
căruia i-a și mărturisit: “Am găsit pe David, fiul lui Isai, un
om după inima mea, care va face toată voia mea.
23 Din urmașul acestui om, Dumnezeu a adus mântuirea†
lui Israel, conform promisiunii sale,
24 înainte de venirea sa, când Ioan a predicat pentru
prima dată lui Israel botezul pocăinței. ‡
25 Pe când Ioan își împlinea cursul, a zis: “Ce credeți că
sunt eu? Eu nu sunt el. Dar iată că vine după mine unul,
ale cărui sandale nu sunt vrednic să le dezleg'.
26 “Frați lor, copii din neamul lui Avraam, și cei din voi
care vă temeți de Dumnezeu, cuvântul acestei mântuiri a
fost trimis la voi.
27 Căci cei care locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor,
pentru că nu l-au cunoscut, nici glasurile profeților care se
citesc în fiecare Sabat, le-au împlinit condamnându-l.
28 Deși nu au găsit nici un motiv de moarte, i-au cerut
totuși lui Pilat să-L omoare.
29 După ce au împlinit tot ce era scris despre el, l-au dat
jos de pe lemn și l-au pus într-un mormânt.
30 Dar Dumnezeu l-a înviat din morți,
31 și a fost văzut timp de multe zile de cei care au urcat
cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt martorii lui în fața
poporului.
32 Noi vă aducem vestea cea bună a promisiunii făcute
părinților,
33 că Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, prin
faptul că l-a înviat pe Isus. După cum este scris și în al
doilea psalm,
“Tu ești Fiul meu.
Astăzi am devenit tatăl tău”. ✡
34 “Despre faptul că l-a înviat din morți, ca să nu se
mai întoarcă la stricăciune, așa a vorbit: 'Vă voi da
binecuvântările sfinte și sigure ale lui David'. ✡
35 De aceea spune și într-un alt psalm: “Nu vei îngădui
ca Sfântul Tău să vadă putrezirea”. ✡
36 Căci David, după ce a slujit în neamul său sfatul lui
Dumnezeu, a adormit, a fost culcat cu părinții săi și a văzut
putrezirea.

---

† **13:23** TR, NU citiți “un Mântuitor, Isus” în loc de “mântuire” ‡ **13:24** TR, NU citiți “la tot poporul lui Israel” în loc de “la Israel” ✡ **13:33** Psalmul 2:7 ✡ **13:34** Isaia 55:3 ✡ **13:35** Psalmul 16:10

37 Dar cel pe care l-a înviat Dumnezeu nu a văzut putrezirea.
38 Să știți, deci, fraților, că prin acest om vi se vestește iertarea păcatelor;
39 și prin el oricine crede este îndreptățit de toate lucrurile de care nu ați putut fi îndreptățiți prin Legea lui Moise.
40 Feriți-vă, deci, ca să nu vină peste voi ceea ce s-a spus în profeți:
41 "Iată, batjocoritorilor!
Minunează-te și pieri,
Căci Eu fac o lucrare în zilele voastre,
o lucrare pe care nu o veți crede în nici un fel, dacă cineva v-o declară."" §
42 Iudeii au ieșit din sinagogă, și neamurile au cerut să li se vestească aceste cuvinte în Sabatul următor.
43 După ce s-a despărțit sinagoga, mulți dintre iudei și dintre prozeliții evlavioși au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, îi îndemnau să continue în harul lui Dumnezeu.
44 În sâmbăta următoare, aproape toată cetatea s-a adunat să asculte cuvântul lui Dumnezeu.
45 Dar iudeii, văzând mulțimea, s-au umplut de gelozie, au contrazis cele spuse de Pavel și au hulit.
46 Pavel și Barnaba au luat cuvântul cu îndrăzneală și au zis: "Trebuia să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Întrucât, într-adevăr, îl respingeți de la voi înșivă și vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem la neamuri.
47 Căci așa ne-a poruncit Domnul, zicând:,
"Te-am pus ca lumină pentru neamuri,
ca să aduci mântuirea până la marginile pământului." *
48 Neamurile, auzind acestea, s-au bucurat și au slăvit cuvântul lui Dumnezeu. Toți cei care erau rânduiți pentru viața veșnică au crezut.
49 Cuvântul Domnului s-a răspândit în toată regiunea.
50 Dar iudeii au stârnit pe femeile evlavioase și de seamă și pe căpeteniile cetății și au stârnit o persecuție împotriva lui Pavel și a lui Barnaba și i-au aruncat afară din hotarele lor.
51 Dar ei și-au scuturat praful de pe picioare împotriva lor și au venit la Iconia.
52 Ucenicii au fost plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

---

§ **13:41** Habacuc 1:5 * **13:47** Isaia 49:6

14

1 În Iconiu, au intrat împreună în sinagoga iudeilor și au
vorbit astfel încât o mare mulțime de iudei și de greci au
crezut.
2 Dar iudeii necredincioși* au stârnit și au învrăjbit
sufletele neamurilor împotriva fraților.
3 De aceea au rămas acolo multă vreme, vorbind cu
îndrăzneală în Domnul, care dădea mărturie despre
cuvântul harului său, îngăduind să se facă semne și minuni
prin mâinile lor.
4 Dar mulțimea din cetate era împărțită. O parte era de
partea iudeilor și o parte de partea apostolilor.
5 Când o parte dintre neamuri și iudei, împreună cu
conducătorii lor, au încercat cu violență să-i maltrateze și
să-i ucidă cu pietre,
6 ei au luat cunoștință de aceasta și au fugit în orașele
Licaonia, Listra, Derbe și în regiunea înconjurătoare.
7 Acolo au propovăduit Vestea cea Bună.
8 La Listra ședea un om neputincios la picioare, olog din
pântecele mamei sale, care nu umblase niciodată.
9 El asculta vorbind pe Pavel, care, fixând ochii asupra lui
și văzând că are credința de a fi vindecat,
10 a zis cu glas tare: "Ridică-te în picioare!" El a sărit în
picioare și a mers.
11 Când mulțimea a văzut ce făcuse Pavel, a ridicat glasul
și a zis în limba Licaoniei: "Zeii s-au coborât la noi în chip
de oameni!"
12 Ei îl numeau pe Barnaba "Jupiter", iar pe Pavel
"Mercur", pentru că el era cel care vorbea cel mai mult.
13 Preotul lui Jupiter, al cărui templu se afla în fața cetății
lor, a adus boi și ghirlande la porți și ar fi vrut să facă un
sacrificiu împreună cu mulțimea.
14 Apostolii Barnaba și Pavel, auzind, și-au rupt hainele și
au sărit în mulțime, strigând:
15 "Bărbaților, pentru ce faceți aceste lucruri? Și noi
suntem oameni de aceeași natură ca și voi și vă aducem o
veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte
la Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul, pământul, marea
și tot ce este în ele;
16 care, în generațiile trecute, a lăsat toate neamurile să
umble pe căile lor.
17 Și totuși nu s-a lăsat fără mărturie, căci a făcut binele
și v-a† dat ploi din cer și anotimpuri roditoare, umplându-
ne inimile de hrană și de bucurie."

---

* **14:2** sau, neascultător † **14:17** TR citește "noi" în loc de "voi"

18 Și chiar dacă spuneau aceste lucruri, cu greu au
împiedicat mulțimile să le aducă jertfe.
19 Dar au venit acolo niște iudei din Antiohia și din Iconiu
și, după ce au convins mulțimile, l-au ucis cu pietre pe Pavel
și l-au târât afară din cetate, crezând că este mort.
20 Dar, pe când stăteau ucenicii în jurul Lui, S-a sculat și
a intrat în cetate. A doua zi, a ieșit cu Barnaba la Derbe.
21 După ce au propovăduit vestea cea bună în cetatea
aceea și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la
Iconiu și la Antiohia,
22 și au întărit sufletele ucenicilor, îndemnându-i să
rămână în credință și să le spună că prin multe necazuri
trebuie să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.
23 După ce au numit pentru ei prezbiteri în fiecare
adunare și s-au rugat cu post, i-au încredințat Domnului
în care crezuseră.
24 Au trecut prin Pisidia și au ajuns în Pamfilia.
25 După ce au rostit cuvântul în Perga, s-au coborât în
Attalia.
26 De acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră
încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care
o îndepliniseră.
27 După ce au ajuns și au adunat adunarea, au relatat
toate lucrurile pe care Dumnezeu le făcuse cu ei și faptul
că deschisese o ușă a credinței pentru națiuni.
28 Au rămas acolo cu discipolii pentru o lungă perioadă
de timp.

15

1 Niște oameni coborâți din Iudeea au învățat pe frați
“Dacă nu vă tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu
puteți fi mântuiți.”
2 De aceea, după ce Pavel și Barnaba au avut cu ei nu
puține neînțelegeri și discuții, au însărcinat pe Pavel, pe
Barnaba și pe alții dintre ei să se suie la Ierusalim la apostoli
și la bătrâni în legătură cu această chestiune.
3 Ei, fiind trimiși pe drum de adunare, au trecut prin
Fenicia și Samaria, vestind convertirea neamurilor. Ei au
provocat o mare bucurie tuturor fraților.
4 După ce au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de
Adunare, de apostoli și de bătrâni și au relatat tot ce făcuse
Dumnezeu cu ei.
5 Dar unii din secta fariseilor credincioși s-au sculat și
au zis: “Trebuie să-i tăiem împrejur și să le poruncim să
păzească Legea lui Moise.”

6 Și apostolii și bătrânii s-au adunat ca să vadă despre
aceasta.
7 După ce s-a discutat mult, Petru s-a ridicat și le-a zis:
“Fraților, știți că, cu mult timp în urmă, Dumnezeu a făcut
o alegere între voi, pentru ca, prin gura mea, neamurile să
audă cuvântul Bunei Vestiri și să creadă.
8 Dumnezeu, care cunoaște inima, a mărturisit despre ei,
dându-le Duhul Sfânt, așa cum ne-a făcut și nouă.
9 El nu a făcut nicio deosebire între noi și ei, curățându-le
inimile prin credință.
10 Așadar, acum, de ce îl ispitiți pe Dumnezeu, ca să puneți
pe gâtul discipolilor un jug pe care nici părinții noștri și nici
noi nu am putut să-l purtăm?
11 Noi, însă,* credem că suntem mântuiți prin harul
Domnului Isus, ca și ei.”
12 Toată mulțimea tăcea și asculta pe Barnaba și pe Pavel,
care vorbeau despre semnele și minunile pe care le făcuse
Dumnezeu printre neamuri prin ei.
13 După ce au tăcut, Iacov a răspuns: “Fraților, ascultați-
mă.
14 Simeon a relatat cum Dumnezeu a vizitat mai întâi
națiunile pentru a lua din ele un popor pentru numele său.
15 Acest lucru este în acord cu cuvintele profeților. După
cum este scris,
16 “După acestea mă voi întoarce.
Voi zidi din nou cortul lui David, care a căzut.
Voi construi din nou ruinele sale.
Îl voi ridica
17 pentru ca ceilalți oameni să caute pe Domnul:
toate neamurile care sunt chemate după numele Meu,
zice Domnul, care face toate aceste lucruri. †
18 “Toate lucrările lui Dumnezeu sunt cunoscute de El din
veșnicie.
19 De aceea, judecata mea este să nu-i tulburăm pe cei din
rândul neamurilor care se întorc la Dumnezeu,
20 ci să le scriem să se abțină de la spurcarea idolilor, de
la imoralitatea sexuală, de la ceea ce este sugrumat și de la
sânge.
21 Căci Moise, din generații de demult, are în fiecare cetate
pe cei care îl propovăduiesc, fiind citit în sinagogi în fiecare
Sabat.”
22 Atunci apostolii și bătrânii, împreună cu toată
adunarea, au găsit de cuviință să aleagă bărbați din ceata
lor și să-i trimită la Antiohia cu Pavel și Barnaba: Iuda,
numit Barsaba, și Sila, bărbați de seamă între frați.

---

* **15:11** TR adaugă “Hristos” † **15:17** Amos 9:11-12

23 Ei au scris aceste lucruri de mâna lor:
“Apostolii, bătrânii și frații, către frații care sunt dintre
neamuri în Antiohia, Siria și Cilicia: salutări.
24 Pentru că am auzit că unii care au plecat de la noi v-
au tulburat cu vorbe, neliniștindu-vă sufletele, spunând:
“Trebuie să vă tăiați împrejur și să țineți Legea”, cărora
noi nu le-am dat nicio poruncă;
25 ni s-a părut bine, după ce am ajuns la un acord,
să alegem niște oameni și să vi-i trimitem împreună cu
preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,
26 oameni care și-au riscat viața pentru numele Domnului
nostru Isus Hristos.
27 Am trimis, așadar, pe Iuda și pe Sila, care și ei înșiși vă
vor spune aceleași lucruri prin cuvânt.
28 Fiindcă Duhul Sfânt și nouă ni s-a părut bine să nu
punem asupra voastră o povară mai mare decât aceste
lucruri necesare:
29 să vă abțineți de la lucrurile jertfite idolilor, de la sânge,
de la lucrurile sugrumate și de la imoralitatea sexuală, de
care, dacă vă veți păzi, vă va fi bine. Adio!”
30 După ce au fost trimiși, au ajuns la Antiohia. După ce
au adunat mulțimea, au înmânat scrisoarea.
31 După ce au citit-o, s-au bucurat de încurajare.
32 Iuda și Sila, fiind și ei prooroci, i-au încurajat pe frați
cu multe cuvinte și i-au întărit.
33 După ce au petrecut ceva timp acolo, frații i-au
concediat în pace de la frați la apostoli.
34 ‡
35 Dar Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și
propovăduind cuvântul Domnului, împreună cu mulți alții.
36 După câteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: “Să ne
întoarcem acum și să vizităm pe frații noștri în fiecare
cetate în care am vestit cuvântul Domnului, ca să vedem
ce mai fac.”
37 Barnaba plănuia să ia cu ei și pe Ioan, căruia i se spunea
Marcu.
38 Dar lui Pavel nu i s-a părut o idee bună să ia cu ei pe
cineva care se retrăsese de la ei în Pamfilia și care nu a
mers cu ei să facă lucrarea.
39 Atunci cearta a devenit atât de aprinsă, încât s-au
despărțit unul de altul. Barnaba l-a luat pe Marcu cu el
și a plecat în Cipru,
40 dar Pavel l-a ales pe Sila și a plecat, fiind încredințat
de frați harului lui Dumnezeu.
41 A străbătut Siria și Cilicia, întărind adunările.

‡ **15:34** Unele manuscrise adaugă: Dar lui Sila i s-a părut bine să rămână acolo.

16

1 A venit la Derbe și la Listra; și iată că era acolo un ucenic,
numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase, dar tatăl său
era grec.
2 Frații care erau la Listra și la Iconiu au dat o mărturie
bună despre el.
3 Pavel a vrut ca el să meargă cu el; l-a luat și l-a circumcis
din cauza iudeilor care erau în acele părți, căci toți știau că
tatăl lui era grec.
4 Pe când mergeau prin cetăți, le transmiteau decretele
pe care trebuiau să le respecte și care fuseseră rânduite de
apostolii și de bătrânii care erau la Ierusalim.
5 Astfel, adunările se întăreau în credință și se înmulțeau
în fiecare zi.
6 După ce au străbătut ținutul Frigiei și al Galatiei, Duhul
Sfânt le-a interzis să vorbească în Asia.
7 După ce au ajuns vizavi de Mysia, au încercat să intre
în Bitinia, dar Duhul Sfânt nu le-a permis.
8 Trecând de Mysia, au coborât la Troa.
9 O viziune i-a apărut lui Pavel în timpul nopții. Era un
om din Macedonia care stătea în picioare, îl implora și îi
spunea: “Treci în Macedonia și ajută-ne”.
10 După ce a văzut viziunea, imediat am căutat să
mergem în Macedonia, ajungând la concluzia că Domnul
ne-a chemat să le vestim Vestea cea Bună.
11 Așadar, pornind din Troa, am pornit din Troa, am făcut
drum drept spre Samotracia, iar a doua zi spre Neapolis;
12 și de acolo spre Filipi, care este un oraș din Macedonia,
cel mai important din district, o colonie romană. Am stat
câteva zile în acest oraș.
13 În ziua de Sabat, ne-am dus în afara cetății, la marginea
unui râu, unde am crezut că este un loc de rugăciune, și am
luat loc și am vorbit cu femeile care se adunaseră.
14 Ne-a ascultat o femeie numită Lidia, vânzătoare de
purpură, din cetatea Tiatira, o femeie care se închina lui
Dumnezeu. Domnul i-a deschis inima ca să asculte cele
spuse de Pavel.
15 După ce ea și familia ei au fost botezate, ne-a rugat,
zicând: “Dacă ați judecat că sunt credincioasă Domnului,
intrați în casa mea și rămâneți.” Așa ne-a convins ea.
16 Pe când ne duceam la rugăciune, ne-a întâlnit o fată
cu duh de ghicitoare, care aducea stăpânilor ei mult câștig
prin ghicire.
17 Urmărindu-ne pe Pavel și pe noi, ea a strigat: “Acești
oameni sunt slujitori ai Dumnezeului Celui Preaînalt, care
ne vestesc o cale de mântuire!”

18 Ea a făcut acest lucru timp de mai multe zile.
Dar Pavel, foarte supărat, s-a întors și i-a spus duhului:
“Îți poruncesc în numele lui Isus Hristos să ieși din ea!”. A
ieșit chiar în acea oră.
19 Dar când stăpânii ei au văzut că speranța câștigului lor
a dispărut, i-au prins pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață
în fața conducătorilor.
20 După ce i-au adus în fața magistraților, aceștia au spus:
“Acești oameni, fiind iudei, ne agită cetatea
21 și susțin obiceiuri pe care nouă, fiind romani, nu ne
este îngăduit să le acceptăm sau să le respectăm.”
22 Mulțimea s-a ridicat împotriva lor, iar magistrații le-au
rupt hainele și au poruncit să fie bătuți cu toiege.
23 După ce le-au aplicat multe lovituri, i-au aruncat
în închisoare, însărcinând pe temnicer să-i păzească în
siguranță.
24 După ce a primit o astfel de poruncă, i-a aruncat în
închisoarea interioară și le-a asigurat picioarele în lanțuri.
25 Dar, pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau
cântări lui Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau.
26 Deodată s-a produs un cutremur mare, încât s-au
zguduit temeliile închisorii; și îndată s-au deschis toate
ușile, și toate legăturile tuturor au fost desfăcute.
27 Temnicerul, fiind trezit din somn și văzând ușile
închisorii deschise, și-a scos sabia și era pe punctul de a
se sinucide, crezând că prizonierii au scăpat.
28 Dar Pavel a strigat cu glas tare: “Nu-ți face rău, căci
suntem cu toții aici!”
29 A chemat lumină, a intrat, a sărit înăuntru, a căzut
tremurând înaintea lui Pavel și a lui Sila,
30 i-a scos afară și a zis: “Domnilor, ce trebuie să fac ca să
mă mântuiesc?”
31 Ei au zis: “Credeți în Domnul Isus Hristos și veți fi
mântuiți, tu și casa ta.”
32 Ei i-au spus cuvântul Domnului lui și tuturor celor care
erau în casa lui.
33 La aceeași oră din noapte, i-a luat și le-a spălat rănile,
și îndată s-a botezat el și toată casa lui.
34 I-a urcat în casa lui, le-a pus mâncare înaintea lor și
s-a bucurat foarte mult împreună cu toată casa lui, pentru
că a crezut în Dumnezeu.
35 Dar, când s-a făcut ziuă, magistrații au trimis pe
sergenți, zicând: “Lasă-i să plece pe oamenii aceia.”
36 Temnicerul a raportat aceste cuvinte lui Pavel, zicând:
“Magistrații au trimis să te lase să pleci; ieși acum și du-te
în pace.”

37 Dar Pavel le-a zis: “Ne-au bătut în public, fără judecată,
niște romani, și ne-au aruncat în temniță! Ne eliberează ei
acum în secret? Nu, cu siguranță, ci să vină ei înșiși și să
ne scoată afară!”
38 Și sergenții au raportat aceste cuvinte magistraților,
care s-au temut când au auzit că erau romani,
39 și au venit și i-au rugat. După ce i-au scos afară, i-au
rugat să plece din oraș.
40 Au ieșit din închisoare și au intrat în casa Lidiei. După
ce i-au văzut pe frați, i-au încurajat, apoi au plecat.

17

1 După ce au trecut prin Amfipoli și Apolonia, au ajuns la
Tesalonic, unde era o sinagogă iudaică.
2 Pavel, după obiceiul său, a intrat la ei și, timp de trei
zile de Sabat, a discutat cu ei din Scripturi,
3 explicând și demonstrând că Hristos trebuia să sufere și
să învieze din morți și spunând: “Acest Isus, pe care vi-L
vestesc, este Hristosul”.
4 Unii dintre ei au fost convinși și s-au alăturat lui Pavel
și Sila; dintre greci, o mare mulțime de credincioși și nu
puține femei de seamă.
5 Dar iudeii neînduplecați au luat cu* ei câțiva oameni
răi din piață și, adunând o mulțime, au pus cetatea în
tumult. Asaltând casa lui Iason, au căutat să-i scoată în
fața poporului.
6 Cum nu i-au găsit, i-au târât pe Iason și pe unii frați
în fața conducătorilor cetății, strigând: “Au venit aici și
aceștia care au răsturnat lumea,
7 pe care i-a primit Iason. Toți aceștia acționează
împotriva hotărârilor Cezarului, spunând că există un alt
rege, Isus!”.
8 Mulțimea și conducătorii cetății s-au tulburat când au
auzit aceste lucruri.
9 După ce au luat garanții de la Iason și de la ceilalți, i-au
lăsat să plece.
10 Frații au trimis îndată pe Pavel și pe Sila noaptea la
Beroe. Când au ajuns, au intrat în sinagoga iudaică.
11 Aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, pen-
tru că primeau Cuvântul cu toată disponibilitatea minții,
cercetând zilnic Scripturile, ca să vadă dacă aceste lucruri
sunt adevărate.
12 De aceea, mulți dintre ei au crezut; de asemenea, dintre
femeile grecești de seamă și nu puțini bărbați.

---

* **17:5** TR citește “Și iudeii care nu erau convinși, devenind invidioși și luându-i cu ei” în loc de “Dar iudeii care nu erau convinși i-au luat cu ei”.

13 Dar, când iudeii din Tesalonic au aflat că cuvântul lui
Dumnezeu a fost vestit de Pavel și în Beroea, au venit și ei
acolo, agitând mulțimile.
14 Atunci frații au trimis îndată pe Pavel să meargă până
la mare, iar Sila și Timotei au rămas încă acolo.
15 Dar cei care îl însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena.
Primind poruncă de la Sila și Timotei să vină foarte repede
la el, au plecat.
16 Pavel îi aștepta la Atena și, când a văzut cetatea plină
de idoli, i s-a aprins duhul în el.
17 Așa că discuta în sinagogă cu iudeii și cu persoanele
evlavioase și în piață, în fiecare zi, cu cei care îl întâlneau.
18 Unii dintre filosofii epicurieni și stoici stăteau de
asemenea† de vorbă cu el. Unii ziceau: “Ce vrea să spună
acest bălăcar?”.
Alții au spus: “Se pare că susține zeități străine”, pentru
că l-a predicat pe Isus și învierea.
19 L-au prins și l-au dus în Areopag, zicând: “Să știm ce
este această învățătură nouă, despre care vorbești?
20 Căci ne aduci la urechi niște lucruri ciudate. Vrem deci
să știm ce înseamnă aceste lucruri”.
21 Or, toți atenienii și străinii care locuiau acolo nu-și
petreceau timpul decât pentru a spune sau a auzi vreun
lucru nou.
22 Pavel, stând în mijlocul Areopagului, a zis: “Oameni
din Atena, văd că sunteți foarte credincioși în toate.
23 Căci, trecând și observând obiectele cultului vostru,
am găsit și un altar cu această inscripție: “PENTRU UN
DUMNEZEU NECUNOSCUT.” De aceea, ceea ce voi adorați
în necunoștință de cauză, vă anunț.
24 Dumnezeul care a făcut lumea și toate lucrurile din ea,
el, care este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește
în temple făcute de mâini.
25 El nu este slujit de mâini omenești, ca și cum ar avea
nevoie de ceva, întrucât el însuși dă tuturor viață, suflare
și toate lucrurile.
26 El a făcut ca dintr-un singur sânge să locuiască orice
neam de oameni pe toată suprafața pământului, stabilind
anotimpurile și limitele locuințelor lor,
27 pentru ca ei să îl caute pe Domnul, dacă poate ar putea
să întindă mâna spre el și să îl găsească, deși el nu este
departe de fiecare dintre noi.
28 “Căci în El trăim, ne mișcăm și suntem”. Așa cum au
spus unii dintre poeții voștri: 'Căci și noi suntem urmașii
lui'.

† **17:18** TR omite “de asemenea”

29 Fiind, așadar, urmașii lui Dumnezeu, nu trebuie să
credem că natura divină este ca aurul, argintul sau piatra,
gravată prin arta și designul omului.
30 De aceea, Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile
de ignoranță. Dar acum poruncește ca toți oamenii de
pretutindeni să se pocăiască,
31 pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea în
dreptate, prin omul pe care l-a rânduit; despre care a dat
asigurări tuturor oamenilor, prin faptul că l-a înviat din
morți.”
32 Iar când auzeau despre învierea morților, unii râdeau,
iar alții ziceau: “Vrem să te mai auzim încă o dată despre
aceasta.”
33 Astfel a ieșit Pavel din mijlocul lor.
34 Dar unii oameni s-au alăturat lui și au crezut, printre
care Dionisie Areopagitul, o femeie cu numele Damaris și
alții împreună cu ei.

18

1 După aceste lucruri, Pavel a plecat din Atena și a venit
la Corint.
2 A găsit un iudeu numit Aquila, de neam din Pont, care
venise de curând din Italia cu Priscila, soția sa, pentru că
Claudius poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. El a
venit la ei
3 și, pentru că practica aceeași meserie, a locuit cu ei și
lucra, căci de meserie erau constructori de corturi.
4 În fiecare sâmbătă, el discuta în sinagogă și convingea
iudei și greci.
5 Când Sila și Timotei s-au coborât din Macedonia, Pavel
a fost împins de Duhul Sfânt să mărturisească iudeilor că
Isus este Hristosul.
6 Când aceștia i s-au împotrivit și au blasfemiat, el și-
a scuturat hainele și le-a zis: “Sângele vostru să fie pe
capetele voastre! Eu sunt curat! De acum înainte, voi
merge la neamuri!”.
7 A plecat de acolo și a intrat în casa unui om numit Iustus,
care se închina lui Dumnezeu și a cărui casă era lângă
sinagogă.
8 Crispus, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul cu
toată casa lui. Mulți dintre corinteni, când au auzit, au
crezut și au fost botezați.
9 Domnul i-a spus lui Pavel noaptea, printr-o viziune: **“Nu
te teme, ci vorbește și nu tăcea;**
10 **căci Eu sunt cu tine și nimeni nu te va ataca ca să-ți
facă rău, căci am mulți oameni în această cetate.”**

11 Și a locuit acolo un an și șase luni, învățând cuvântul
lui Dumnezeu printre ei.
12 Dar, când Gallio era proconsul al Ahaiei, iudeii s-au
ridicat de comun acord împotriva lui Pavel și l-au adus
înaintea scaunului de judecată,
13 spunând: "Omul acesta convinge pe oameni să se
închine lui Dumnezeu contrar Legii".
14 Dar când Pavel era pe punctul de a deschide gura, Gallio
a zis iudeilor: "Dacă ar fi vorba de o greșeală sau de o crimă
rea, iudeilor, ar fi cuviincios să vă îngădui;
15 dar dacă este vorba de cuvinte și de nume și de legea
voastră, căutați voi înșivă. Căci eu nu vreau să fiu judecător
în aceste chestiuni".
16 Și i-a alungat de pe scaunul de judecată.
17 Atunci toți grecii au prins pe Sostene, căpetenia
sinagogii, și l-au bătut înaintea scaunului de judecată. Lui
Gallio nu i-a păsat de niciunul dintre aceste lucruri.
18 Pavel, după ce a mai stat încă multe zile, a luat rămas
bun de la frați *și a plecat de acolo în Siria, împreună cu
Priscila și Aquila. La Cencreea și-a ras capul, căci avea un
jurământ.
19 A ajuns la Efes și i-a lăsat acolo; dar el însuși a intrat
în sinagogă și a discutat cu iudeii.
20 Când aceștia l-au rugat să rămână mai mult timp cu ei,
el a refuzat;
21 dar, luându-și rămas bun de la ei, a spus: "Trebuie să
țin cu orice preț sărbătoarea care urmează la Ierusalim,
dar mă voi întoarce la voi dacă Dumnezeu va vrea". Apoi
a pornit din Efes.
22 După ce a debarcat la Cezareea, s-a suit, a salutat
adunarea și s-a coborât la Antiohia.
23 După ce a petrecut ceva timp acolo, a plecat și a
străbătut în ordine regiunea Galatiei și Frigiei, stabilind pe
toți discipolii.
24 Un iudeu pe nume Apolo, de neam alexandrin, om
elocvent, a venit la Efes. El era puternic în Scripturi.
25 Acest om fusese instruit în calea Domnului; și, fiind plin
de ardoare în duh, vorbea și învăța cu exactitate lucrurile
despre Isus, deși nu cunoștea decât botezul lui Ioan.
26 A început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă.
Dar Priscila și Aquila, când l-au auzit, l-au luat deoparte
și i-au explicat mai exact calea lui Dumnezeu.

---

* **18:18** Cuvântul "frați" aici și acolo unde contextul permite poate fi tradus corect și prin "frați și surori" sau "frați".

27 După ce s-a hotărât să treacă în Ahaia, frații l-au încurajat și au scris ucenicilor să îl primească. După ce
a venit, i-a ajutat foarte mult pe cei care crezuseră prin har;
28 pentru că i-a combătut cu putere pe iudei, arătând
public, prin Scripturi, că Isus este Hristosul.

19

1 Pe când Apolo era la Corint, Pavel, trecând prin ținutul
de sus, a venit la Efes și a găsit niște ucenici.
2 El i-a întrebat: "Ați primit Duhul Sfânt atunci când ați
crezut?"
Ei i-au spus: "Nu, noi nici măcar nu am auzit că există un
Duh Sfânt".
3 El a zis: "În ce ați fost botezați?"
Ei au spus: "În botezul lui Ioan".
4 Pavel a spus: "Ioan a botezat cu botezul pocăinței,
spunând poporului că trebuie să creadă în cel ce va veni
după el, adică în Hristos Isus." *
5 Când au auzit acestea, s-au botezat în Numele Domnului
Isus.
6 După ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt s-a
pogorât peste ei și au vorbit în alte limbi și au proorocit.
7 Erau în total vreo doisprezece bărbați.
8 Și, intrând în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală timp
de trei luni de zile, și a vorbit și a convins despre lucrurile
legate de Împărăția lui Dumnezeu.
9 Dar, când unii s-au împietrit și au rămas neascultători,
vorbind de rău de Calea Domnului înaintea mulțimii, s-a
depărtat de ei și a despărțit pe ucenici, învățând în fiecare
zi în școala lui Tiranus.
10 Acest lucru a continuat timp de doi ani, astfel încât toți
cei care locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Isus,
atât iudeii, cât și grecii.
11 Dumnezeu făcea minuni deosebite prin mâinile lui
Pavel,
12 astfel că până și batiste sau șorțuri erau duse de pe
trupul lui la cei bolnavi, și bolile se depărtau de ei, iar
duhurile rele ieșeau.
13 Dar unii dintre iudeii ambulanți, exorciști, se apucau
să invoce asupra celor care aveau duhuri rele numele
Domnului Isus, spunând: "Vă conjurăm pe Isus pe care îl
predică Pavel".
14 Erau șapte fii ai unui anume Sceva, un preot-șef iudeu,
care făceau acest lucru.

---

* **19:4** NU îl omite pe Hristos.

15 Duhul cel rău a răspuns: “Pe Isus îl cunosc, pe Pavel îl
cunosc, dar tu cine ești?”
16 Bărbatul în care era duhul rău a sărit asupra lor, i-a
copleșit și i-a biruit, așa că au fugit din casa aceea goi și
răniți.
17 Acest lucru a ajuns la cunoștința tuturor, atât iudei
cât și greci, care locuiau în Efes. Frica a căzut peste toți
și numele Domnului Isus a fost mărit.
18 Și mulți dintre cei care crezuseră au venit, mărturisind
și mărturisind faptele lor.
19 Mulți dintre cei care practicau artele magice și-au
adunat cărțile și le-au ars în văzul tuturor. Au numărat
prețul lor și au găsit că era de cincizeci de mii de arginți. †
20 Astfel, cuvântul Domnului creștea și devenea puternic.
21 După ce au trecut aceste lucruri, Pavel a hotărât în
Duhul Sfânt, după ce a trecut prin Macedonia și Ahaia, să se
ducă la Ierusalim, zicând: “După ce am fost acolo, trebuie
să văd și Roma.”
22 După ce a trimis în Macedonia pe doi dintre cei ce-i
slujeau, Timotei și Erast, a rămas el însuși în Asia pentru o
vreme.
23 În vremea aceea, s-a iscat o tulburare nu mică în
legătură cu Calea.
24 Căci un om pe nume Demetrius, un argintar care făcea
sanctuare de argint pentru Artemis, a adus o afacere nu
mică meșterilor
25 pe care i-a adunat împreună cu lucrătorii cu aceeași
ocupație și le-a spus: “Domnilor, știți că din această afacere
ne avem averea.
26 Vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată
Asia, acest Pavel a convins și a îndepărtat pe mulți oameni,
spunând că nu sunt dumnezei făcuți de mâini.
27 Nu numai că există pericolul ca acest comerț al nostru
să ajungă în dizgrație, ci și ca templul marii zeițe Artemis
să fie socotit ca nimic și să fie distrusă măreția ei, căreia i
se închină toată Asia și toată lumea.”
28 Când au auzit acestea, s-au umplut de mânie și au
strigat: “Mare este Artemis a efesenilor!”.
29 Toată cetatea s-a umplut de confuzie și s-au năpustit
deodată în teatru, după ce i-au prins pe Gaius și Aristarh,
bărbați din Macedonia, tovarășii de drum ai lui Pavel.
30 Când Pavel a vrut să intre în mijlocul poporului,
ucenicii nu i-au dat voie.

---

† **19:19** Cei 50.000 de arginți de aici se refereau probabil la 50.000 de drahme. Dacă este așa, valoarea cărților arse era echivalentă cu aproximativ 160 de ani-om de salariu pentru muncitorii agricoli

31 De asemenea, unii dintre asiarhi, care îi erau prieteni,
au trimis la el și l-au rugat să nu se aventureze în teatru.
32 Unii, așadar, strigau una și alții alta, căci adunarea
era în confuzie. Cei mai mulți dintre ei nu știau de ce se
adunaseră.
33 Au adus pe Alexandru din mulțime, Iudeii punându-l
în față. Alexandru făcea semn cu mâna și ar fi vrut să ia
apărarea poporului.
34 Dar, când și-au dat seama că era iudeu, toți, cu un
singur glas, timp de vreo două ore, au strigat: "Mare este
Artemis din Efes!".
35 După ce a liniștit mulțimea, secretarul orașului a zis:
"Bărbați din Efes, cine este acela care nu știe că cetatea
efesenilor este templu al marii zeițe Artemis și al icoanei
căzute de la Zeus?
36 Văzând deci că aceste lucruri nu pot fi negate, ar trebui
să vă liniștiți și să nu faceți nimic nechibzuit.
37 Căci voi i-ați adus aici pe acești oameni, care nu sunt
nici hoți de temple, nici blasfemiatori ai zeiței voastre.
38 Așadar, dacă Demetrius și meșterii care sunt cu el
au ceva împotriva cuiva, tribunalele sunt deschise și sunt
proconsuli. Să depună plângere unii împotriva altora.
39 Dar dacă căutați ceva despre alte chestiuni, se va
rezolva în adunarea obișnuită.
40 Căci, într-adevăr, riscăm să fim acuzați cu privire la
revolta de astăzi, fără să existe niciun motiv. Cu privire
la aceasta, nu am fi în stare să dăm socoteală de această
agitație."
41 După ce a vorbit astfel, a concediat adunarea.

20

1 După ce a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici, a
luat rămas bun de la ei și a plecat să se ducă în Macedonia.
2 După ce a străbătut acele părți și i-a încurajat cu multe
cuvinte, a ajuns în Grecia.
3 După ce a petrecut acolo trei luni și după ce iudeii au pus
la cale un complot împotriva lui, pe când era pe punctul de
a pleca în Siria, a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.
4 Aceștia l-au însoțit până în Asia: Sopater din Beroea,
Aristarchus și Secundus din Tesalonic, Gaius din Derbe,
Timotei, precum și Tychicus și Trofimus din Asia.
5 Dar aceștia plecaseră înainte și ne așteptau la Troa.
6 Am plecat din Filipi după zilele Azimilor și am ajuns la
ei la Troa în cinci zile, unde am stat șapte zile.

7 În prima zi a săptămânii, când ucenicii s-au adunat să
frângă pâinea, Pavel a vorbit cu ei, cu gândul de a pleca a
doua zi, și a continuat să vorbească până la miezul nopții.
8 Erau multe lumini în camera de sus unde *eram adunați.
9 Un tânăr pe nume Eutihie ședea la fereastră, împovărat
de un somn adânc. Pe când Pavel vorbea încă și mai mult,
fiind îngreunat de somn, a căzut de la etajul al treilea și a
fost luat mort.
10 Pavel s-a coborât, a căzut peste el și, îmbrățișându-l,
i-a zis: "Nu te tulbura, căci viața lui este în el."
11 După ce S-a suit, a frânt pâinea și a mâncat, și a stat
de vorbă cu ei multă vreme, până la ziuă, a plecat.
12 Ei au adus băiatul viu și au fost foarte mângâiați.
13 Dar noi, mergând înainte la corabie, am pornit spre
Assos, ca să îmbarcăm acolo pe Pavel, căci el însuși voia să
meargă pe uscat.
14 Când ne-a întâlnit la Assos, l-am luat la bord și am ajuns
la Mitilene.
15 Navigând de acolo, am ajuns a doua zi în fața Chiosului.
A doua zi am atins Samos și am rămas la Trogyllium, iar a
doua zi am ajuns la Milet.
16 Căci Pavel hotărâse să treacă pe lângă Efes, ca să nu fie
nevoit să petreacă timp în Asia, pentru că se grăbea, dacă
îi era posibil, să fie la Ierusalim în ziua Cincizecimii.
17 Din Milet a trimis la Efes și a chemat la el pe bătrânii
adunării.
18 După ce au venit la el, le-a zis: "Voi înșivă știți, din
prima zi în care am pus piciorul în Asia, cum am fost tot
timpul cu voi,
19 slujindu-l pe Domnul cu toată smerenia, cu multe
lacrimi și cu încercările care mi se întâmplau din cauza
uneltirilor iudeilor;
20 cum nu m-am sfiit să vă spun tot ce era de folos,
învățându-vă în public și din casă în casă,
21 mărturisind atât iudeilor, cât și grecilor, pocăința față
de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus. †
22 Acum, iată, mă duc legat de Duhul Sfânt la Ierusalim,
fără să știu ce mi se va întâmpla acolo;
23 doar că Duhul Sfânt mărturisește în fiecare cetate,
spunând că mă așteaptă legături și necazuri.
24 Dar aceste lucruri nu contează, și nici nu țin la viața
mea, ca să îmi termin cu bucurie cursa și slujba pe care
am primit-o de la Domnul Isus, ca să mărturisesc pe deplin
Vestea cea bună a harului lui Dumnezeu.

---

* **20:8** TR citește "ei" în loc de "noi" † **20:21** TR adaugă "Hristos"

25 “Acum, iată, știu că voi toți, printre care am umblat
propovăduind Împărăția lui Dumnezeu, nu-mi veți mai
vedea fața.
26 De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele
tuturor oamenilor,
27 căci nu m-am sfiit să vă vestesc tot sfatul lui Dumnezeu.
28 Luați seama, așadar, la voi înșivă și la toată turma,
în care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să păstoriți
adunarea Domnului și‡ Dumnezeului, pe care a cumpărat-o
cu propriul sânge.
29 Căci știu că, după plecarea mea, vor intra în mijlocul
vostru lupi vicioși, care nu vor cruța turma.
30 Se vor ridica oameni din mijlocul vostru, care vor vorbi
lucruri perverse, ca să atragă pe ucenici după ei.
31 De aceea, vegheați, aducându-vă aminte că, timp de trei
ani, nu am încetat să avertizez pe toată lumea zi și noapte
cu lacrimi.
32 Acum, fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și
cuvântului harului său, care este în măsură să vă zidească
și să vă dea moștenirea între toți cei sfințiți.
33 Nu am râvnit la argintul, aurul sau îmbrăcămintea
nimănui.
34 Voi înșivă știți că aceste mâini au slujit nevoilor mele
și ale celor care erau cu mine.
35 În toate v-am dat ca exemplu că, lucrând astfel, trebuie
să-i ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele
Domnului Isus, care a spus el însuși: “**Este mai ferice să
dai decât să primești”.**”
36 După ce a spus aceste lucruri, a îngenuncheat și s-a
rugat împreună cu toți.
37 Toți plângeau în hohote de plâns, se aruncau la gâtul
lui Pavel și-l sărutau,
38 maimult decât orice altceva, întristați de cuvântul pe
care-l spusese, că nu-i vor mai vedea fața. Apoi l-au însoțit
până la corabie.

21

1 După ce ne-am despărțit de ei și am pornit, am ajuns
în linie dreaptă la Cos, iar a doua zi la Rodos și de acolo la
Patara.
2 După ce am găsit o corabie care traversa spre Fenicia,
ne-am urcat la bord și am pornit.
3 După ce am ajuns în dreptul Ciprului, lăsându-l la
stânga, am navigat spre Siria și am debarcat la Tir, căci
nava se afla acolo pentru a-și descărca încărcătura.

‡ **20:28** TR, NU omit “Domnul și”

4 După ce am găsit discipoli, am rămas acolo șapte zile.
Aceștia i-au spus lui Pavel, prin Duhul Sfânt, că nu trebuie
să se urce la Ierusalim.
5 După ce au trecut acele zile, am plecat și ne-am continuat
călătoria. Toți, cu soțiile și copiii, ne-au însoțit pe drum
până când am ieșit din oraș. Îngenunchind pe plajă, ne-
am rugat.
6 După ce ne-am luat rămas bun, ne-am urcat pe corabie,
iar ei s-au întors din nou acasă.
7 După ce am plecat din Tir, am ajuns la Ptolemaida. I-am
întâmpinat pe frați și am rămas cu ei o zi.
8 A doua zi, noi, care eram tovarășii lui Pavel, am plecat
și am ajuns la Cezareea.

Am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era unul
dintre cei șapte, și am rămas cu el.
9 Omul acesta avea patru fiice fecioare care profețeau.
10 Pe când stăteam acolo câteva zile, a coborât din Iudeea
un profet numit Agabus.
11 Venind la noi și luând centura lui Pavel, și-a legat singur
picioarele și mâinile și a zis: “Duhul Sfânt spune: “Astfel,
iudeii din Ierusalim vor lega pe omul care are această
centură și îl vor da în mâinile neamurilor.””

12 Când am auzit aceste lucruri, noi și oamenii din locul
acela l-am rugat să nu se suie la Ierusalim.
13 Atunci Pavel a răspuns: “Ce faceți, plângeți și îmi
frângeți inima? Căci sunt gata nu numai să fiu legat, ci
și să mor la Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.”

14 Și cum nu se lăsa convins, am încetat, zicând: “Facă-se
voia Domnului!”
15 După aceste zile, ne-am luat bagajele și ne-am suit la
Ierusalim.
16 Unii dintre ucenicii din Cezareea au mers și ei cu noi,
aducând și pe un anume Mnason din Cipru, un ucenic
dintâi, la care urma să rămânem.

17 Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu
bucurie.
18 A doua zi, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și toți bătrânii
erau de față.
19 După ce i-a salutat, a relatat unul câte unul lucrurile pe
care le făcuse Dumnezeu printre neamuri prin slujba lui.
20 Aceștia, când au auzit, au slăvit pe Dumnezeu. I-au zis:
“Vezi, frate, câte mii sunt printre iudei dintre cei care au
crezut și toți sunt zeloși pentru Lege.
21 Ei au fost informați despre tine, că îi înveți pe toți
iudeii care sunt printre neamuri să se lepede de Moise,

spunându-le să nu-și taie împrejur copiii și să nu umble
după obiceiuri.
22 Și atunci, ce este? Adunarea trebuie să se întrunească
cu siguranță, căci vor auzi că ai venit.
23 Faceți deci ceea ce vă spunem. Avem patru bărbați care
au făcut un jurământ.
24 Ia-i și purifică-te împreună cu ei și plătește-le cheltu-
ielile pentru ei, ca să-și radă capul. Atunci vor ști cu toții
că nu este niciun adevăr în lucrurile despre care au fost
informați despre tine, ci că și tu însuți umbli respectând
Legea.
25 Dar în ceea ce privește neamurile care cred, am scris
hotărârea noastră că nu trebuie să respecte nimic de acest
fel, decât să se ferească de mâncarea oferită idolilor, de
sânge, de lucrurile sugrumate și de imoralitatea sexuală.”
26 Pavel a luat pe bărbați, s-a curățit a doua zi și a mers
cu ei în Templu, și a vestit împlinirea zilelor de curățire,
până când s-a adus jertfă pentru fiecare dintre ei.
27 Când cele șapte zile erau aproape împlinite, iudeii din
Asia, văzându-l în templu, au stârnit toată mulțimea și au
pus mâinile pe el,
28 strigând: “Bărbați ai lui Israel, ajutor! Acesta este omul
care îi învață pe toți oamenii de pretutindeni împotriva
poporului, a legii și a acestui loc. Mai mult, el a adus și
greci în templu și a pângărit acest loc sfânt!”
29 Căci îl văzuseră pe Trofim, efescianul, împreună cu el
în cetate, și au presupus că Pavel l-a adus în templu.
30 Toată cetatea s-a mișcat și poporul a alergat. L-au prins
pe Pavel și l-au târât afară din templu. Imediat ușile au fost
închise.
31 În timp ce încercau să-l ucidă, a sosit la comandantul
regimentului vestea că tot Ierusalimul era în zarvă.
32 Imediat a luat soldați și centurioni și a alergat la ei.
Aceștia, când i-au văzut pe căpitanul principal și pe soldați,
au încetat să-l mai bată pe Pavel.
33 Atunci comandantul s-a apropiat, l-a arestat, a poruncit
să fie legat cu două lanțuri și a întrebat cine este și ce a
făcut.
34 Unii strigau un lucru și alții altul, în mulțime. Când nu
a putut afla adevărul din cauza gălăgiei, a poruncit să fie
dus în cazarmă.
35 Când a ajuns pe scări, a fost dus de ostași, din pricina
mulțimii care se înghesuia;
36 căci mulțimea poporului îl urmărea, strigând: “Luați-
l!”.

37 Pe când Pavel era pe punctul de a fi dus în cazarmă, l-a
întrebat pe comandant: “Pot să-ți vorbesc?”
El a spus: “Știi greacă?
38 Nu ești tu, deci, egipteanul care, mai înainte de aceste
zile, a stârnit răzvrătirea și a condus în pustiu pe cei patru
mii de oameni ai asasinilor?”
39 Dar Pavel a zis: “Eu sunt un iudeu din Tars, din Cilicia,
un cetățean al unei cetăți deloc neînsemnate. Vă rog, dați-
mi voie să vorbesc poporului.”
40 După ce i-a dat voie, Pavel, stând pe scări, a făcut semn
cu mâna către popor. Când s-a făcut o mare tăcere, el le-a
vorbit în limba ebraică, zicând

22

1 “Frați și părinți, ascultați apărarea pe care v-o fac
acum.”
2 Când au auzit că le vorbea în limba ebraică, s-au liniștit
și mai mult.
El a zis:
3 “Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut
în această cetate, la picioarele lui Gamaliel, învățat după
tradiția strictă a legii părinților noștri, și zelos pentru
Dumnezeu, așa cum sunteți și voi toți astăzi.
4 Am prigonit această Cale până la moarte, legând și dând
în închisori bărbați și femei,
5 așa cum mărturisesc și marele preot și tot consiliul
bătrânilor, de la care am primit și scrisori către frați, și am
călătorit la Damasc pentru a-i aduce în legături la Ierusalim
și pe cei care erau acolo, ca să fie pedepsiți.
6 “Pe când mergeam și mă apropiam de Damasc, pe la
amiază, deodată, din cer, o lumină mare a strălucit în jurul
meu.
7 Am căzut la pământ și am auzit un glas care îmi spunea:
“Saul, Saul, de ce mă prigonești?”
8 I-am răspuns: “Cine ești Tu, Doamne?” El mi-a zis: “**Eu
sunt Isus din Nazaret, pe care Îl prigonești tu.**
9 Cei ce erau cu mine au văzut lumina și s-au temut, dar
n-au înțeles vocea Celui ce vorbea cu mine.
10 Am întrebat: “Ce să fac, Doamne?”. Domnul mi-a zis:
**'Ridică-te și du-te în Damasc. Acolo ți se vor spune
toate lucrurile care ți-au fost rânduite să le faci”.**
11 Când nu mai vedeam nimic din cauza slaveі acelei
lumini, fiind condus de mâna celor care erau cu mine, am
intrat în Damasc.
12 “Un oarecare Anania, un om evlavios după Lege, vestit
de toți iudeii care locuiau în Damasc,

13 a venit la mine și, stând lângă mine, mi-a zis: “Frate
Saul, primește-ți vederea! Chiar în acel ceas m-am uitat la
el.
14 El a zis: “Dumnezeul părinților noștri te-a rânduit să
cunoști voia Lui, să-L vezi pe Cel Drept și să auzi un glas
din gura Lui.
15 Căci tu vei fi martor pentru el, în fața tuturor oamenilor,
pentru ceea ce ai văzut și ai auzit.
16 Și acum, de ce așteptați? Ridică-te, botează-te și spală-
ți păcatele, invocând numele Domnului”.
17 După ce m-am întors la Ierusalim și în timp ce mă
rugam în Templu, am căzut în transă
18 și l-am văzut pe El zicându-mi: “**Grăbește-te și ieși
repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi de la tine
mărturie despre Mine”.**
19 Eu am zis: “Doamne, ei înșiși știu că am întemnițat și
am bătut în toate sinagogile pe cei care credeau în Tine.
20 Când s-a vărsat sângele lui Ștefan, martorul Tău, am
stat și eu de față, consimțind la moartea lui și păzind
mantiile celor care l-au ucis'.
21 El mi-a zis: “**Pleacă, căci te voi trimite departe de
aici, la neamuri.”**
22 L-au ascultat până ce a spus aceasta; apoi au ridicat
glasul și au zis: “Scapă pământul de omul acesta, căci nu
este vrednic să trăiască!”
23 Pe când strigau, își aruncau mantiile și aruncau praf în
aer,
24 comandantul a poruncit să fie dus în cazarmă și a
ordonat să fie cercetat prin biciuire, ca să știe pentru ce
crimă strigau așa împotriva lui.
25 După ce l-au legat cu chingi, Pavel l-a întrebat pe
centurionul care se afla de față: “Îți este permis să biciuiești
un om care este roman și nu a fost găsit vinovat?”
26 Când a auzit centurionul, s-a dus la comandant și i-a
zis: “Ai grijă ce ai de gând să faci, căci omul acesta este
roman!”
27 Comandantul a venit și l-a întrebat: “Spune-mi, ești
roman?”
El a spus: “Da”.
28 Și comandantul a răspuns: “Mi-am cumpărat cetățenia
cu un preț mare.”
Pavel a spus: “Dar eu m-am născut roman”.
29 Și îndată s-au depărtat de el cei ce voiau să-l cerceteze,
iar comandantul s-a temut și el, când a văzut că este roman,
pentru că îl legase.

30 Dar a doua zi, dorind să afle adevărul despre motivul
pentru care era acuzat de iudei, l-a eliberat din legături și
a poruncit preoților de seamă și întregului consiliu să se
adune, a coborât pe Pavel și l-a pus în fața lor.

23

1 Pavel, uitându-se cu stăruință la consiliu, a zis:
“Fraților, până astăzi am trăit înaintea lui Dumnezeu cu
toată conștiința împăcată”.
2 Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă
el să îl lovească peste gură.
3 Atunci Pavel i-a zis: “Dumnezeu te va lovi, zid albit! Stai
tu să mă judeci după lege și poruncești să fiu lovit contrar
legii?”
4 Cei ce stăteau de față ziceau: “Voi defăimați pe marele
preot al lui Dumnezeu?”
5 Pavel a zis: “Nu știam, fraților, că este mare preot. Căci
este scris: “Să nu vorbești de rău despre un conducător al
poporului tău”.” *
6 Dar Pavel, văzând că o parte erau saduchei, iar cealaltă
farisei, a strigat în consiliu: “Bărbați și frați, eu sunt fariseu,
fiu de farisei. Cu privire la speranța și la învierea morților
sunt judecat!”
7 După ce a spus acestea, s-a iscat o ceartă între farisei și
saduchei, și mulțimea s-a dezbinat.
8 Căci saducheii spuneau că nu există nici înviere, nici
înger, nici duh; dar fariseii mărturisesc toate acestea.
9 S-a stârnit o mare zarvă și unii dintre cărturarii din
partea fariseilor s-au ridicat în picioare și se certau, zicând:
“Noi nu găsim nimic rău în omul acesta. Dar dacă un
duh sau un înger i-a vorbit, să nu ne luptăm împotriva lui
Dumnezeu!”
10 Când s-a iscat o mare ceartă, comandantul, temându-
se ca Pavel să nu fie sfâșiat de ei, a poruncit ostașilor să se
coboare, să-l ia cu forța dintre ei și să-l ducă în cazarmă.
11 În noaptea următoare, Domnul a stat lângă el și
i-a zis: **“Înveselește-te, Pavel, căci, după cum ai
mărturisit despre Mine la Ierusalim, tot așa trebuie
să mărturisești și la Roma.”**
12 Când s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au unit și s-au
legat cu un blestem, zicând că nu vor mânca și nu vor bea
nimic până ce nu vor omorî pe Pavel.
13 Erau mai mult de patruzeci de persoane care făcuseră
această conspirație.

---

* **23:5** Exodul 22:28

14 Ei au venit la preoții cei mai de seamă și la bătrâni și au
zis: “Ne-am legat sub un mare blestem să nu gustăm nimic
până nu-l vom ucide pe Pavel.
15 Acum, deci, voi, împreună cu consiliul, informați
comandantul că mâine trebuie să vi-l aducă la voi, ca și
cum ați avea de gând să judecați mai exact cazul lui. Noi
suntem gata să-l omorâm înainte de a se apropia.”
16 Dar fiul surorii lui Pavel a auzit că stau la pândă, a venit
și a intrat în cazarmă și a anunțat pe Pavel.
17 Pavel a chemat pe unul dintre centurioni și a zis:
“Duceți-l pe acest tânăr la comandant, căci are ceva să-i
spună.”
18 L-a luat, l-a dus la comandant și i-a zis: “Pavel,
prizonierul, m-a chemat și m-a rugat să-ți aduc pe acest
tânăr. El are ceva să-ți spună”.
19 Comandantul l-a luat de mână și, ducându-se la o parte,
l-a întrebat în particular: “Ce ai să-mi spui?”
20 Și a zis: “Iudeii au căzut de acord să te roage să aduci
mâine pe Pavel la sfat, ca și cum ar fi vrut să se intereseze
mai bine de el.
21 De aceea, nu le ceda, pentru că îl pândesc mai mult
de patruzeci de oameni care s-au legat cu un blestem să nu
mănânce și să nu bea nimic până nu-l vor ucide. Acum sunt
gata, așteptând promisiunea din partea ta.”
22 Și comandantul a lăsat pe tânăr să plece, și i-a zis: “Să
nu spui nimănui că mi-ai descoperit aceste lucruri.”
23 A chemat la el doi dintre centurioni și le-a zis: “Pregătiți
două sute de ostași, ca să meargă până la Cezareea, cu
șaptezeci de călăreți și două sute de oameni înarmați cu
sulițe, la ceasul al treilea din noapte”. †
24 Le-a cerut să pună la dispoziție niște călăreți, ca să-l
urce pe Pavel pe unul dintre ei și să-l ducă în siguranță la
Felix, guvernatorul.
25 Și a scris o scrisoare astfel: “Și a scris o scrisoare ca
aceasta:
26 “Claudius Lysias către cel mai bun guvernator Felix:
“Salutări.
27 “Omul acesta a fost prins de iudei și era pe cale să fie
omorât de ei, când am venit cu ostașii și l-am salvat, aflând
că este roman.
28 Dorind să aflu cauza pentru care îl acuzau, l-am adus
jos la consiliul lor.
29 Am găsit că era acuzat în legătură cu chestiuni legate
de legea lor, dar nu era acuzat de nimic vrednic de moarte
sau de închisoare.

† **23:23** în jurul orei 21:00.

30 Când mi s-a spus că iudeii îl pândesc, l-am trimis
imediat la voi, însărcinându-i și pe acuzatorii lui să aducă
înaintea voastră acuzațiile lor împotriva lui. Rămas bun!”
31 Soldații au luat pe Pavel și, după porunca lor, l-au dus
noaptea la Antipatris.
32 Dar a doua zi au lăsat călăreții să meargă cu el și s-au
întors la cazarmă.
33 Când au ajuns la Cezareea și au predat scrisoarea
guvernatorului, i-au prezentat și lui Pavel.
34 După ce a citit-o, guvernatorul a întrebat din ce
provincie este. Când a înțeles că era din Cilicia, a spus:
35 “Te voi asculta pe deplin când vor sosi și acuzatorii tăi”.
El a poruncit să fie ținut în palatul lui Irod.

24

1 După cinci zile, marele preot Anania s-a coborât cu niște
bătrâni și cu un orator, Tertul. Aceștia l-au informat pe
guvernator împotriva lui Pavel.
2 Când a fost chemat, Tertullus a început să-l acuze,
spunând: “Văzând că prin tine ne bucurăm de multă pace
și că prosperitatea vine în acest popor prin previziunea ta,
3 o acceptăm în toate felurile și în toate locurile, preas-
fințite Felix, cu toată recunoștința.
4 Dar, ca să nu te întârzii, te rog să ai răbdare cu noi și să
asculți câteva cuvinte.
5 Pentru că am descoperit că acest om este o plagă, un
instigator de insurecții printre toți evreii din întreaga lume
și un lider al sectei nazarienilor.
6 A încercat chiar să profaneze templul și l-am arestat. *
7 †
8 ‡ Examinându-l tu însuți, poți constata toate aceste
lucruri de care îl acuzăm.”
9 Și iudeii s-au alăturat și ei atacului, afirmând că așa stau
lucrurile.
10 După ce guvernatorul i-a făcut semn să vorbească,
Pavel a răspuns: “Fiindcă știu că tu ești de mulți ani
judecător al acestui neam, îmi iau cu plăcere apărarea,
11 fiindcă poți să constați că nu au trecut mai mult de
douăsprezece zile de când m-am suit să mă închin la
Ierusalim.
12 În templu nu m-au găsit certându-mă cu nimeni sau
stârnind mulțimea, nici în sinagogi, nici în oraș.

---

* **24:6** TR adaugă: “Am vrut să-l judecăm după legea noastră,” † **24:7** TR adaugă “dar comandantul, Lisias, a venit și cu mare violență l-a luat din mâinile noastre,” ‡ **24:8** TR adaugă “poruncind acuzatorilor săi să vină la tine”.

13 Și nici nu vă pot dovedi lucrurile de care mă acuză acum.
14 Dar vă mărturisesc acest lucru: că, potrivit Căii, pe care ei o numesc sectă, așa slujesc eu Dumnezeului părinților noștri, crezând toate lucrurile care sunt conform Legii și care sunt scrise în profeți;
15 având speranța față de Dumnezeu, pe care și aceștia o așteaptă, că va fi o înviere a morților, atât a celor drepți, cât și a celor nedrepți.
16 În acest sens, practic și eu, având întotdeauna o conștiință lipsită de supărare față de Dumnezeu și față de oameni.
17 După câțiva ani, am venit să aduc națiunii mele daruri pentru cei nevoiași și ofrande;
18 în mijlocul cărora niște iudei din Asia m-au găsit purificat în templu, nu cu o mulțime și nici cu agitație.
19 Ei ar fi trebuit să fie aici, înaintea voastră, și să mă acuze, dacă aveau ceva împotriva mea.
20 Sau, altfel, să spună ei înșiși ce nedreptate au găsit în mine când am stat în fața consiliului,
21 dacă nu cumva pentru acest singur lucru am strigat stând în picioare în mijlocul lor: “Cu privire la învierea morților sunt judecat astăzi în fața voastră!””.
22 Dar Felix, care cunoștea mai bine Calea, i-a amânat, zicând: “Când va coborî Lisias, comandantul, voi lua o hotărâre în privința voastră.”
23 El a poruncit centurionului ca Pavel să fie ținut în custodie și să aibă unele privilegii și să nu interzică niciunui dintre prietenii săi să îl servească sau să îl viziteze.
24 După câteva zile, Felix a venit cu Drusila, soția sa, care era iudeică, și a trimis să cheme pe Pavel și l-a ascultat cu privire la credința în Hristos Isus.
25 În timp ce el vorbea despre neprihănire, despre stăpânirea de sine și despre judecata viitoare, Felix s-a îngrozit și i-a răspuns: “Du-te deocamdată și, când îmi va fi de folos, te voi chema.”
26 Între timp, el mai spera că Pavel îi va da bani, ca să-l elibereze. De aceea, de asemenea, trimitea mai des după el și vorbea cu el.
27 După ce s-au împlinit doi ani, Felix a fost înlocuit de Porcius Festus; și Felix, vrând să se facă plăcut iudeilor, a lăsat pe Pavel în temniță.

25

1 Festus, deci, a venit în provincie și, după trei zile, s-a suit din Cezareea la Ierusalim.

2 Marele preot și cei mai de seamă dintre iudei l-au
informat împotriva lui Pavel și l-au rugat,
3 cerându-i o favoare împotriva lui, să-l cheme la
Ierusalim, complotând să-l ucidă pe drum.
4 Festus însă a răspuns că Pavel trebuie să fie ținut în
custodie la Cezareea și că el însuși urma să plece în curând.
5 "Lăsați deci", a spus el, "pe cei care sunt în putere
printre voi să coboare cu mine și, dacă este ceva rău în
acest om, să îl acuze."
6 După ce a stat printre ei mai mult de zece zile, s-a
pogorât la Cezareea și a doua zi a stat pe scaunul de judecată
și a poruncit să fie adus Pavel.
7 După ce a venit, iudeii care se coborâseră de la Ierusalim
au stat în jurul lui, aducând împotriva lui multe și grave
acuzații pe care nu le puteau dovedi,
8 în timp ce el spunea în apărarea sa: "Nu am păcătuit
deloc nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului,
nici împotriva lui Cezar".
9 Dar Festus, vrând să-și câștige favoarea iudeilor, a luat
cuvântul și a zis lui Pavel: "Vrei să te duci la Ierusalim și
să fii judecat de mine acolo despre aceste lucruri?"
10 Dar Pavel a zis: "Eu stau în fața scaunului de judecată al
Cezarului, unde trebuie să fiu judecat. Nu am făcut niciun
rău iudeilor, după cum bine știți și voi.
11 Căci, dacă am greșit și am săvârșit ceva vrednic de
moarte, nu refuz să mor; dar dacă nu este adevărat niciunul
din lucrurile de care mă acuză ei, nimeni nu mă poate preda
lor. Eu apelez la Cezar!"
12 Atunci Festus, după ce a vorbit cu consiliul, a răspuns:
"Ați apelat la Cezar. La Cezar vă veți duce".
13 După ce au trecut câteva zile, regele Agripa și Berenice
au sosit la Cezareea și au salutat pe Festus.
14 Cum a stat acolo multe zile, Festus a prezentat
împăratului cazul lui Pavel, zicând: "Există un om lăsat
prizonier de Felix;
15 despre care, când eram la Ierusalim, m-au informat
preoții cei mai de seamă și bătrânii iudeilor, cerând o
sentință împotriva lui.
16 Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor să predea
pe cineva la pieire înainte ca acuzatul să se întâlnească față
în față cu acuzatorii și să aibă ocazia să se apere în legătură
cu acuzațiile care i se aduc.
17 Prin urmare, când s-au adunat aici, nu am întârziat, ci
a doua zi am stat pe scaunul de judecată și am poruncit ca
omul să fie adus.

18 Când acuzatorii s-au ridicat în picioare, nu i-au adus
nicio acuzație de lucruri pe care le presupuneam eu,
19 ci au avut anumite întrebări împotriva lui cu privire
la propria lor religie și la un Isus mort, despre care Pavel a
afirmat că este viu.
20 Fiind nedumerit cum să întreb despre aceste lucruri, l-
am întrebat dacă este dispus să meargă la Ierusalim și acolo
să fie judecat cu privire la aceste lucruri.
21 Dar, când Pavel a cerut să fie reținut în vederea deciziei
împăratului, am poruncit să fie reținut până când îl voi
putea trimite la Cezar."
22 Agripa a zis lui Festus: "Aș vrea și eu să aud pe acest
om."
"Mâine", a spus el, "îl veți auzi".
23 A doua zi, după ce Agripa și Berenice au venit cu
mare pompă și au intrat în sala de audieri, împreună cu
comandanții și cu cei mai de seamă din cetate, din porunca
lui Festus, a fost adus Pavel.
24 Festus a zis: "Împărate Agripa, și toți bărbații care sunt
aici de față cu noi, vedeți pe acest om despre care toată
mulțimea iudeilor mi-a făcut o petiție, atât la Ierusalim,
cât și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.
25 Dar când am constatat că nu a săvârșit nimic vrednic
de moarte și cum el însuși a apelat la împărat, am hotărât
să îl trimit pe el,
26 despre care nu am nimic sigur de scris domnului meu.
De aceea l-am adus în fața voastră și mai ales în fața ta, rege
Agripa, pentru ca, după examinare, să am ce să scriu.
27 Căci mi se pare nerezonabil ca, trimițând un prizonier,
să nu precizez și acuzațiile care i se aduc."

26

1 Agripa a zis lui Pavel: "Poți să vorbești în numele tău."
Atunci Pavel a întins mâna și a luat apărarea.
2 "Mă consider fericit, rege Agripa, că astăzi îmi voi lua
apărarea în fața ta cu privire la toate lucrurile de care sunt
acuzat de iudei,
3 mai ales că tu ești expert în toate obiceiurile și în toate
chestiunile care există printre iudei. De aceea te rog să mă
asculți cu răbdare.
4 "Toți iudeii știu cum am trăit din tinerețe, de la început
în neamul meu și la Ierusalim,
5 și m-au cunoscut de la început, dacă vor să
mărturisească, că am trăit ca fariseu după cea mai strictă
sectă a religiei noastre.

6 Acum stau aici pentru a fi judecat pentru speranța
promisiunii făcute de Dumnezeu părinților noștri,
7 pe care cele douăsprezece triburi ale noastre, slujind
cu sârguință zi și noapte, speră să o obțină. Cu privire la
această speranță sunt acuzat de iudei, rege Agripa!
8 De ce este judecat incredibil la tine dacă Dumnezeu învie
morții?
9 “Eu însumi am crezut cu adevărat că trebuie să fac
multe lucruri potrivnice numelui lui Isus din Nazaret.
10 Am făcut și eu așa ceva la Ierusalim. Am închis
deopotrivă pe mulți dintre sfinți în închisori, primind
autoritate de la preoții cei mai de seamă, iar când au fost
condamnați la moarte, mi-am dat votul împotriva lor.
11 Pedepsindu-i adesea în toate sinagogile, am încercat
să-i fac să hulească. Fiind extrem de înfuriat împotriva lor,
i-am persecutat până în cetăți străine.
12 “Pe când călătoream spre Damasc, cu împuternicirea
și însărcinarea preoților cei mai de seamă,
13 la amiază, împărate, am văzut pe drum o lumină din
cer, mai strălucitoare decât soarele, care strălucea în jurul
meu și al celor ce călătoreau cu mine.
14 După ce am căzut cu toții la pământ, am auzit o voce
care îmi spunea în limba ebraică: **“Saul, Saul, de ce
mă prigonești? Îți este greu să lovești cu piciorul în
ghiare'.**
15 Și am zis: “Cine ești Tu, Doamne?
“El a spus: “**Eu sunt Isus, pe care voi Îl persecutați.**
16 **Dar ridică-te și stai în picioare, căci pentru
aceasta m-am arătat ție: ca să te numesc slujitor și
martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al
celor pe care ți le voi descoperi;**
17 să te **eliberez de la popor și de la neamuri, la care
te trimit,**
18 **să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la
întuneric la lumină și de la puterea lui Satana la
Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și
moștenirea între cei sfințiți prin credința în mine'.**
19 “De aceea, împărate Agripa, n-am fost neascultător de
viziunea cerească,
20 ci am vestit mai întâi celor din Damasc, la Ierusalim
și în toată țara Iudeii, precum și neamurilor, că trebuie să
se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând fapte
vrednice de pocăință.
21 Din acest motiv, iudeii m-au prins în templu și au
încercat să mă ucidă.

22 De aceea, după ce am obținut ajutorul care vine de la
Dumnezeu, stau până în ziua de azi mărturisind atât celor
mici, cât și celor mari, fără să spun nimic altceva decât ceea
ce profeții și Moise au spus că se va întâmpla,
23 cum trebuie să sufere Cristos și cum, prin învierea
morților, el va fi cel dintâi care va vesti lumina atât acestui
popor, cât și neamurilor.”
24 Pe când se apăra el astfel, Festus a zis cu glas
tare: “Pavel, ești nebun! Marea ta învățătură te face să
înnebunești!”
25 Dar el a răspuns: “Nu sunt nebun, preafericite Festus,
ci spun cu îndrăzneală cuvinte adevărate și rezonabile.
26 Căci împăratul știe aceste lucruri, căruia îi vorbesc și
eu liber. Căci sunt convins că nici unul dintre aceste lucruri
nu-i este ascuns, căci acest lucru nu s-a făcut într-un colț.
27 Împărate Agripa, crezi tu oare în profeți? Știu că tu
crezi.”
28 Agripa a zis lui Pavel: “Cu puțină convingere vrei să
mă faci creștin?”
29 Pavel a zis: “Rog pe Dumnezeu ca, fie cu puțin, fie cu
mult, nu numai voi, ci și toți cei ce mă ascultă astăzi, să
ajungeți la fel ca mine, afară de aceste legături.”
30 Împăratul s-a sculat, împreună cu guvernatorul, cu
Bernice și cu cei ce stăteau cu ei.
31 După ce s-au retras, au vorbit unul cu altul, zicând:
“Omul acesta nu face nimic vrednic de moarte sau de
legături.”
32 Agrippa i-a spus lui Festus: “Omul acesta ar fi putut fi
eliberat dacă nu ar fi apelat la Cezar.”

27

1 După ce s-a hotărât să ne îmbarcăm spre Italia, au
predat pe Pavel și pe alți prizonieri unui centurion numit
Iulius, din trupa lui Augustan.
2 Îmbarcându-ne pe o corabie din Adramyttium, care
urma să plece spre locuri de pe coasta Asiei, am pornit
pe mare, cu noi fiind Aristarchus, un macedonean din
Tesalonic.
3 A doua zi, am atins Sidonul. Iulius s-a purtat cu Pavel
cu bunăvoință și i-a dat voie să se ducă la prietenii săi și să
se răcorească.
4 Plecând de acolo, am navigat sub vântul din Cipru,
pentru că vânturile erau contrare.
5 După ce am traversat marea care se află în largul Ciliciei
și al Pamfiliei, am ajuns la Myra, un oraș din Licia.

6 Acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, care
naviga spre Italia, și ne-a îmbarcat.
7 După ce am navigat încet multe zile și am ajuns cu
greu în fața Cnidului, vântul nepermițându-ne să mergem
mai departe, am navigat sub vântul dinspre Creta, în fața
Salmonei.
8 Navigând cu greu de-a lungul ei, am ajuns la un loc
numit Fair Havens, lângă orașul Lasea.
9 După ce trecuse mult timp și călătoria era deja pericu-
loasă, pentru că trecuse deja Postul Mare, Pavel i-a sfătuit
10 și le-a zis: "Domnilor, văd că această călătorie va fi cu
pagube și cu multe pierderi, nu numai a încărcăturii și a
corăbiei, ci și a vieții noastre."
11 Dar centurionul a dat mai multă atenție stăpânului și
proprietarului corabiei decât la cele spuse de Pavel.
12 Pentru că raiul nu era potrivit pentru a ierna, cei mai
mulți au sfătuit să plece pe mare de acolo, dacă prin orice
mijloace puteau să ajungă la Phoenix și să ierneze acolo,
care este un port din Creta, privind spre sud-vest și nord-
vest.
13 Când vântul de sud a suflat ușor, crezând că și-au atins
scopul, au ridicat ancora și au navigat de-a lungul Cretei,
aproape de țărm.
14 Dar, nu după mult timp, un vânt furtunos a bătut
dinspre țărm, care se numește Euroclydon. *
15 Când corabia a fost prinsă și nu a putut face față
vântului, am cedat în fața lui și am fost împinși de-a lungul.
16 Alergând sub vântul unei mici insule numite Clauda,
am reușit, cu greu, să asigurăm barca.
17 După ce au ridicat-o, au folosit cabluri pentru a ajuta la
consolidarea navei. Temându-se că vor eșua pe bancurile
de nisip din Syrtis, au coborât ancora de mare și astfel au
fost împinși de-a lungul.
18 În timp ce ne chinuiam foarte mult cu furtuna, a doua
zi au început să arunce lucruri peste bord.
19 În a treia zi, au aruncat cu propriile mâini scufundările
corăbiei.
20 Când nici soarele și nici stelele nu ne-au mai luminat
timp de multe zile și nici o furtună mică nu ne apăsa, orice
speranță că vom fi salvați era acum înlăturată.
21 După ce au stat multă vreme fără mâncare, Pavel s-a
ridicat în mijlocul lor și le-a zis: "Domnilor, trebuia să mă
ascultați și să nu plecați din Creta, ca să nu vă alegeți cu
această pagubă și cu această pierdere.

---

* **27:14** Sau "o furtună de nord-est".

22 Acum vă îndemn să vă înveseliți, căci nu va fi nicio
pierdere de vieți omenești printre voi, ci numai a corabiei.
23 Căci în această noapte a stat lângă mine un înger, care
aparținea Dumnezeului al cărui sunt și căruia îi slujesc,
24 și care mi-a spus: “Nu te teme, Paul. Trebuie să te
prezinți în fața Cezarului. Iată, Dumnezeu ți-a acordat pe
toți cei care navighează cu tine.”
25 Așadar, domnilor, înveseliți-vă! Căci eu cred în
Dumnezeu, că va fi așa cum mi s-a spus.
26 Dar trebuie să eșuăm pe o anumită insulă.”
27 Dar, când a venit a paisprezecea noapte, pe când eram
împinși de colo-colo în Marea Adriatică, pe la miezul nopții,
marinarii au bănuit că se apropiau de un țărm.
28 Au făcut sondaje și au găsit douăzeci de brațe.†
După puțin timp, au făcut din nou sondaje și au găsit
cincisprezece brazde. ‡
29 Temându-se că vom eșua pe un teren stâncos, au
aruncat patru ancore de la pupa și au dorit să se lumineze
de ziuă.
30 În timp ce marinarii încercau să fugă din corabie și
coborâseră barca în mare, prefăcându-se că vor arunca
ancorele de la prova,
31 Pavel le-a spus centurionului și soldaților: “Dacă
aceștia nu rămân în corabie, nu puteți fi salvați.”
32 Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o
să cadă.
33 Pe când se făcea ziuă, Pavel i-a rugat pe toți să ia ceva
de mâncare, zicând: “Astăzi este a paisprezecea zi în care
așteptați și postiți, fără să luați nimic.
34 De aceea vă rog să luați ceva de mâncare, căci aceasta
este pentru siguranța voastră, căci nu va pieri niciun fir de
păr de pe capul niciunuia dintre voi.”
35 După ce a spus acestea și a luat pâinea, a mulțumit lui
Dumnezeu în fața tuturor; apoi a frânt-o și a început să
mănânce.
36 Atunci toți s-au înveselit și au luat și ei mâncare.
37 În total, eram două sute șaptezeci și șase de suflete pe
corabie.
38 După ce au mâncat destul, au ușurat corabia, aruncând
grâul în mare.
39 Când s-a făcut ziuă, nu au recunoscut pământul, dar
au observat un anumit golf cu o plajă și au decis să încerce
să conducă corabia pe ea.

---

† **27:28** 20 brazde = 120 picioare = 36,6 metri ‡ **27:28** 15 brazde = 90 picioare = 27,4 metri

40 Aruncând ancorele, le-au lăsat în mare, dezlegând
în același timp frânghiile cârmei. Ridicând trincheta în
direcția vântului, s-au îndreptat spre plajă.
41 Dar, ajungând într-un loc unde se întâlneau două mări,
au eșuat nava. Prora a lovit și a rămas nemișcată, dar pupa
a început să se rupă din cauza violenței valurilor.
42 Sfatul ostașilor era să ucidă pe cei prizonieri, ca să nu
mai înoate niciunul dintre ei și să scape.
43 Dar centurionul, vrând să-l salveze pe Pavel, i-a oprit
din planul lor și a poruncit ca cei care știau să înoate să se
arunce primii peste bord, ca să se îndrepte spre uscat;
44 iar ceilalți să îi urmeze, unii pe scânduri și alții pe alte
lucruri din corabie. Astfel au scăpat cu toții teferi spre
uscat.

28

1 După ce am scăpat, au *aflat că insula se numea Malta.
2 Băștinașii ne-au arătat o bunătate ieșită din comun, căci
au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii de
acum și din cauza frigului.
3 Dar când Pavel a strâns un mănunchi de bețe și le-a
pus pe foc, o viperă a ieșit din cauza căldurii și s-a prins de
mâna lui.
4 Când băștinașii au văzut creatura atârnând de mâna lui,
și-au spus unii altora: “Fără îndoială că acest om este un
ucigaș, pe care, deși a scăpat din mare, Justiția nu l-a lăsat
să trăiască.”
5 Cu toate acestea, el a scuturat creatura în foc și nu a pățit
nimic.
6 Ei se așteptau însă ca el să se fi umflat sau să fi căzut
mort deodată, dar când au privit mult timp și au văzut că
nu i s-a întâmplat nimic rău, s-au răzgândit și au spus că
este un zeu.
7 În împrejurimile acelui loc se aflau niște pământuri ale
căpeteniei insulei, numită Publius, care ne-a primit și ne-a
găzduit cu amabilitate timp de trei zile.
8 Tatăl lui Publius zăcea bolnav de febră și de dizenterie.
Pavel a intrat la el, s-a rugat și, punându-și mâinile peste
el, l-a vindecat.
9 După ce s-a făcut acest lucru, au venit și ceilalți care
aveau boli în insulă și s-au vindecat.
10 De asemenea, ne-au onorat cu multe onoruri și, când
am plecat, au pus la bord lucrurile de care aveam nevoie.
11 După trei luni, am plecat cu o corabie din Alexandria
care iernase pe insulă și care avea ca emblemă “Frații
gemeni”.

---

* **28:1** NU citește “noi”

12 Aterizând la Siracuza, am rămas acolo trei zile.
13 De acolo am făcut un ocol și am ajuns la Rhegium. După
o zi, a apărut un vânt dinspre sud și, a doua zi, am ajuns la
Puteoli,
14 unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei
timp de șapte zile. Astfel am ajuns la Roma.
15 De acolo, frații, când au auzit de noi, au venit în
întâmpinarea noastră până la Piața lui Appius și la Cele Trei
Taverne. Când i-a văzut, Pavel a mulțumit lui Dumnezeu și
a prins curaj.
16 Când am intrat în Roma, centurionul i-a predat pe
prizonieri căpitanului gărzii, dar lui Pavel i s-a permis să
rămână singur cu soldatul care îl păzea.
17 După trei zile, Pavel a chemat laolaltă pe cei care erau
conducătorii iudeilor. După ce s-au adunat, le-a zis: “Eu,
fraților, deși nu făcusem nimic împotriva poporului și a
obiceiurilor părinților noștri, am fost totuși dat prizonier
din Ierusalim în mâinile romanilor,
18 care, după ce m-au cercetat, au vrut să mă elibereze,
pentru că nu era în mine nici o cauză de moarte.
19 Dar, când iudeii s-au opus, am fost nevoit să apelez la
Cezar, nu că aș fi avut ceva de care să acuz națiunea mea.
20 De aceea am cerut să te văd și să vorbesc cu tine. Căci,
din cauza speranței lui Israel, sunt legat cu acest lanț.”
21 Ei I-au zis: “Nu am primit scrisori din Iudeea despre
tine, și nici unul din frați n-a venit aici să ne spună sau să
ne vorbească de rău despre tine.
22 Dar noi dorim să auzim de la tine ce crezi tu. Căci, în
ceea ce privește această sectă, ne este cunoscut faptul că
peste tot se vorbește împotriva ei.”
23 După ce I-au dat o zi, a venit multă lume la El, la
locuința lui. El le dădea explicații, mărturisind despre
Împărăția lui Dumnezeu și convingându-i despre Isus, atât
din Legea lui Moise, cât și din profeți, de dimineața până
seara.
24 Unii credeau cele spuse, iar alții nu credeau.
25 Când nu s-au înțeles între ei, au plecat după ce Pavel
a rostit un singur mesaj: “Duhul Sfânt a vorbit cu dreptate
părinților noștri, prin profetul Isaia,
26 spunând:
“Du-te la acest popor și spune-i,
în auz, veți auzi,
dar nu va înțelege în nici un fel.
Văzând, veți vedea,
dar nu va percepe în nici un fel.
27 Căci inima acestui popor a devenit insensibilă.

Urechile lor sunt surde de auz.
Și-au închis ochii.
Ca nu cumva să vadă cu ochii lor,
aud cu urechile lor,
să înțeleagă cu inima lor,
și s-ar întoarce din nou,
atunci îi voi vindeca. †
28 "Să știți deci că mântuirea lui Dumnezeu este trimisă
la neamuri și ele vor asculta."
29 După ce a spus aceste cuvinte, iudeii au plecat, având
între ei o mare ceartă. ‡
30 Pavel a stat doi ani întregi în casa lui închiriată, și
primea pe toți cei ce veneau la el,
31 propovăduind cu toată îndrăzneala, fără nici o opre-
liște, Împărăția lui Dumnezeu și învățând cele despre
Domnul Isus Hristos.

† **28:27** Isaia 6:9-10 ‡ **28:29** NU omite versetul 29.

Scrisoarea lui Pavel către Romani

1 Pavel, slujitor al lui Isus Hristos, *chemat ca apostol, pus
deoparte pentru vestea cea bună a lui Dumnezeu,
2 pe care a făgăduit-o mai înainte prin proorocii Săi în
Sfintele Scripturi,
3 despre Fiul Său, născut din neamul† lui David, după
trup,
4 care a fost declarat Fiul lui Dumnezeu cu putere, după
Duhul sfințeniei, prin învierea din morți, Isus Hristos,
Domnul nostru,
5 prin care am primit harul și apostolatul pentru as-
cultarea credinței printre toate neamurile, pentru Numele
Lui;
6 printre care și voi sunteți chemați să aparțineți lui Isus
Cristos;
7 tuturor celor care sunt în Roma, iubiți de Dumnezeu,
chemați să fie sfinți: Harul și pacea să vă fie vouă, de la
Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.

8 Mai întâi, mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus
Hristos, pentru voi toți, pentru că credința voastră este
vestită în toată lumea.
9 Căci martor îmi este Dumnezeu, căruia îi slujesc în
duhul meu în Buna Vestire a Fiului său, cât de neîncetat
fac mereu pomenirea voastră în rugăciunile mele,
10 cerând, dacă acum, în sfârșit, prin voia lui Dumnezeu,
să fiu învrednicit să ajung la voi.
11 Căci doresc mult să vă văd, ca să vă pot împărtăși vreun
dar spiritual, pentru ca voi să fiți întăriți;
12 adică, ca eu împreună cu voi să fiu încurajat în voi,
fiecare dintre noi prin credința celuilalt, atât a voastră, cât
și a mea.

13 Și nu vreau să nu știți, fraților, că de multe ori am
plănuit să vin la voi, dar am fost împiedicat până acum,
ca să aduc rod și printre voi, ca și printre celelalte neamuri.
14 Sunt dator atât grecilor, cât și străinilor, atât celor
înțelepți, cât și celor nebuni.
15 Așadar, atât cât este în mine, sunt nerăbdător să
propovăduiesc vestea cea bună și vouă, care sunteți în
Roma.

---

* **1:1** “Hristos” înseamnă “Unsul”. † **1:3** sau, semințe

16 Căci nu mi-e rușine de vestea cea bună a lui Hristos,
pentru că ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea
fiecăruia care crede, mai întâi a iudeilor și apoi a grecilor.
17 Căci în ea se descoperă dreptatea lui Dumnezeu, din
credință în credință. După cum este scris: “Dar cel
neprihănit va trăi prin credință”. ‡
18 Căci mânia lui Dumnezeu se arată din ceruri împotriva
oricărei nelegiuiri și nedreptăți a oamenilor care înăbușă
adevărul în nedreptate,
19 pentru că ceea ce este cunoscut de Dumnezeu se arată
în ei, căci Dumnezeu le-a descoperit.
20 Căci lucrurile invizibile ale Lui, de la crearea lumii, se
văd în mod clar, fiind percepute prin lucrurile care sunt
făcute, adică puterea Lui veșnică și divinitatea Lui, pentru
ca ei să fie fără scuză.
21 Pentru că, cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca
Dumnezeu și nu I-au adus mulțumiri, ci au devenit deșerți
în raționamentul lor și inima lor fără minte s-a întunecat.
22 Și, făcându-se înțelepți, s-au făcut nebuni,
23 și au schimbat slava Dumnezeului cel neînsuflețit cu
asemănarea unui chip de om coruptibil, de păsări, de
patrupede și de târâtoare.
24 De aceea, Dumnezeu i-a și predat, în poftele inimilor
lor, la necurăție, pentru ca trupurile lor să fie dezonorate
între ei;
25 care au schimbat adevărul lui Dumnezeu cu minciuna
și s-au închinat și au slujit mai degrabă creaturii decât
Creatorului, care este binecuvântat în veci. Amin.
26 De aceea Dumnezeu i-a lăsat să se lase pradă patimilor
josnice. Căci femeile lor au schimbat funcția naturală în
ceea ce este împotriva naturii.
27 La fel și bărbații, părăsind funcția naturală a femeii,
s-au aprins în poftele lor unii față de alții, bărbații făcând
ceea ce este nepotrivit cu bărbații și primind în ei înșiși
pedeapsa cuvenită pentru greșeala lor.
28 Chiar dacă au refuzat să-L aibă pe Dumnezeu în
cunoștința lor, Dumnezeu i-a predat unei minți reprobabile,
ca să facă ceea ce nu se cuvine;
29 fiind plini de toată nedreptatea, de imoralitate sexuală,
de răutate, de lăcomie, de răutate; plini de invidie,
de crimă, de ceartă, de înșelăciune, de obiceiuri rele,
calomniatori în secret,
30 hulitori, urâcioși față de Dumnezeu, obraznici, aro-
ganți, lăudăroși, inventatori de lucruri rele, neascultători
față de părinți,

‡ **1:17** Habacuc 2:4

31 lipsiți de înțelegere, călcători de legământ, fără
afecțiune firească, neiertători, nemiloși;
32 care, cunoscând rânduiala lui Dumnezeu, că cei care
practică astfel de lucruri sunt vrednici de moarte, nu numai
că fac același lucru, dar și aprobă pe cei care le practică.

2

1 De aceea, omule, oricine ai fi tu, care judeci, ești fără
prihană. Căci în ceea ce judeci pe altul, te osândești pe tine
însuți. Căci tu, care judeci, practici aceleași lucruri.
2 Noi știm că judecata lui Dumnezeu este conformă cu
adevărul împotriva celor care practică astfel de lucruri.
3 Crezi tu, omule, care judeci pe cei care practică astfel de
lucruri și faci la fel, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?
4 Sau disprețuiești tu bogăția bunătății, a îngăduinței și
a răbdării Lui, fără să știi că bunătatea lui Dumnezeu te
conduce la pocăință?
5 Ci, după împietrirea voastră și inima voastră
neîmpăcată, vă strângeți pentru voi înșivă mânie în ziua
mâniei, a revelației și a dreptei judecăți a lui Dumnezeu,
6 care "va răsplăti fiecăruia după faptele sale". *
7 celor care, prin perseverența în binele făcut, caută
gloria, onoarea și incoruptibilitatea, viața veșnică;
8 dar celor care sunt egoiști și nu ascultă de adevăr, ci
ascultă de nedreptate, le va fi mânia, indignarea,
9 asuprirea și chinul asupra oricărui suflet de om care face
răul, mai întâi iudeilor și apoi grecilor.
10 Dar slava, cinstea și pacea sunt pentru orice om care
face binele, mai întâi pentru iudeu și apoi pentru grec.
11 Căci la Dumnezeu nu este părtinire.
12 Căci toți cei ce au păcătuit fără lege vor pieri și fără
lege. Toți cei care au păcătuit sub Lege vor fi judecați prin
Lege.
13 Căci nu ascultătorii legii sunt cei care sunt drepți
înaintea lui Dumnezeu, ci cei care împlinesc legea vor fi
îndreptățiți
14 (pentru că atunci când neamurile care nu au legea fac
prin natură lucrurile legii, aceștia, neavând legea, sunt o
lege pentru ei înșiși,
15 prin faptul că arată lucrarea legii scrisă în inimile lor,
conștiința lor mărturisind cu ei, iar gândurile lor între ei
acuzându-i sau dimpotrivă scuzându-i)
16 în ziua în care Dumnezeu va judeca tainele oamenilor,
potrivit cu Buna Vestire a mea, prin Isus Hristos.

---

* **2:6** Psalmul 62:12; Proverbe 24:12

17 Tu porți numele de iudeu, te sprijini pe Lege, te lauzi
în Dumnezeu,
18 cunoști voia Lui și aprobi lucrurile bune, fiind învățat
din Lege,
19 și ești încredințat că tu însuți ești călăuză orbilor,
lumină pentru cei ce sunt în întuneric,
20 îndrumător al celor nebuni, învățător al copiilor, având
în Lege forma cunoștinței și a adevărului.
21 Așadar, tu, care înveți pe altul, nu te înveți și pe tine
însuți? Tu, care propovăduiești că omul nu trebuie să fure,
tu furi?
22 Tu, care spui că un om nu trebuie să comită adulter,
comiți tu adulter? Voi, care aveți în ură idolii, jefuiți
templele?
23 Voi, care vă lăudați cu legea, îl dezonorați pe Dumnezeu
prin nerespectarea legii?
24 Căci "numele lui Dumnezeu este hulit printre neamuri
din cauza voastră"†, așa cum este scris.
25 Căci, într-adevăr, circumcizia este de folos, dacă ești
împlinitor al legii, dar dacă ești călcător al legii, circumcizia
ta a devenit necircumcizie.
26 Așadar, dacă cel netăiat împrejur ține rânduielile
Legii, nu cumva netăierea lui împrejur nu va fi socotită
ca fiind circumcizie?
27 Nu te vor judeca oare pe tine, care cu litera și cu
circumcizia ești un călcător de lege, cei care sunt fizic
netăiați împrejur, dar care împlinesc legea?
28 Căci nu este iudeu cel care este unul în afară, nici
circumcizia care este exterioară în carne;
29 ci este iudeu cel care este unul înăuntru, iar circumcizia
este cea a inimii, în duh, nu în literă; a cărui laudă nu vine
de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3

1 Atunci ce avantaj are evreul? Sau care este folosul
circumciziei?
2 Mult în toate privințele! Pentru că, mai întâi de toate,
li s-au încredințat revelațiile lui Dumnezeu.
3 Căci ce s-ar întâmpla dacă unii ar fi fără credință? Oare
lipsa lor de credință va anula credincioșia lui Dumnezeu?
4 Să nu se întâmple niciodată! Da, să fie găsit Dumnezeu
adevărat, dar orice om mincinos. După cum este scris,
"pentru ca să fiți îndreptățiți în cuvintele voastre,
și ar putea să prevaleze atunci când veți veni la
judecată." *

---

† **2:24** Isaia 52:5; Ezechiel 36:22 * **3:4** Psalmul 51:4

5 Dar dacă neprihănirea noastră face să se recunoască
neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom spune? Este nedrept
Dumnezeu care provoacă mânie? Vorbesc așa cum vorbesc
oamenii.
6 Să nu se întâmple niciodată! Căci atunci cum va judeca
Dumnezeu lumea?
7 Căci dacă adevărul lui Dumnezeu, prin minciuna mea,
a abundat spre gloria lui, de ce sunt și eu judecat tot ca
păcătos?
8 De ce nu (așa cum se spune în mod calomnios și cum
afirmă unii că spunem): "Să facem răul, ca să vină binele?"?
Cei care spun așa sunt condamnați pe bună dreptate.
9 Și atunci, ce se întâmplă? Suntem noi mai buni decât
ei? Nu, în niciun caz. Căci noi i-am avertizat anterior atât
pe iudei, cât și pe greci, că toți sunt sub păcat.
10 După cum este scris,
"Nu este nimeni neprihănit;
nu, nici unul.
11 Nu este nimeni care să înțeleagă.
Nu există nimeni care să-L caute pe Dumnezeu.
12 Toți s-au îndepărtat.
Împreună au devenit neprofitabile.
Nu există nimeni care să facă binele,
nu, nici măcar unul." †
13 "Gâtul lor este un mormânt deschis.
Cu limbile lor au folosit înșelăciunea." ‡
"Otrava viperelor este sub buzele lor." §
14 "Gura lor este plină de blestem și de amărăciune." *
15 Picioarele lor sunt iuți la vărsarea sângelui.
16 Distrugerea și nenorocirea sunt în căile lor.
17 Calea păcii, ei nu au cunoscut-o." †
18 "Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor." ‡
19 Și știm că tot ce spune Legea vorbește celor ce sunt sub
Lege, pentru ca orice gură să fie închisă și toată lumea să
fie supusă judecății lui Dumnezeu.
20 Fiindcă prin faptele Legii, nicio făptură nu va fi
îndreptățită înaintea Lui; căci prin Lege vine cunoașterea
păcatului.
21 Dar acum, afară de Lege, s-a descoperit o neprihănire
a lui Dumnezeu, mărturisită prin Lege și prin prooroci,
22 neprihănirea lui Dumnezeu prin credința în Isus
Hristos, pentru toți și pentru toți cei ce cred. Căci nu este
nicio deosebire,

---

† **3:12** Psalmul 14:1-3; 53:1-3; Eclesiastul 7:20 ‡ **3:13** Psalmul 5:9 § **3:13** Psalmul 140:3 * **3:14** Psalmul 10:7 † **3:17** Isaia 59:7-8 ‡ **3:18** Psalmul 36:1

23 căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui
Dumnezeu;
24 fiind îndreptățiți gratuit prin harul său, prin
răscumpărarea care este în Isus Cristos,
25 pe care Dumnezeu l-a trimis ca jertfă§ de ispășire prin
credința în sângele său, pentru o demonstrație a dreptății
sale prin trecerea peste păcatele anterioare, în îngăduința
lui Dumnezeu;
26 pentru a demonstra dreptatea sa în timpul prezent,
pentru ca el însuși să fie drept și justițiarul celui care are
credință în Isus.
27 Atunci unde este lăudăroșenia? Ea este exclusă. Prin
ce fel de lege? A faptelor? Nu, ci printr-o lege a credinței.
28 Susținem deci că omul este justificat prin credință, fără
faptele legii.
29 Sau Dumnezeu este oare numai Dumnezeul iudeilor?
Nu este el Dumnezeul și al neamurilor? Ba da, și al
neamurilor,
30 de vreme ce, într-adevăr, există un singur Dumnezeu
care va justifica pe cei tăiați împrejur prin credință și pe
cei netăiați împrejur prin credință.
31 În acest caz, anulăm noi Legea prin credință? Să nu se
întâmple niciodată! Nu, noi stabilim legea.

4

1 Atunci ce vom spune că Avraam, strămoșul nostru, a
găsit după trup?
2 Căci, dacă Avraam a fost îndreptățit prin fapte, are cu
ce să se laude, dar nu față de Dumnezeu.
3 Căci ce spune Scriptura? "Avraam a crezut pe Dum-
nezeu și i s-a socotit ca neprihănire." *
4 Or, pentru cel care lucrează, răsplata nu este socotită ca
un har, ci ca ceva datorat.
5 Dar celui care nu lucrează, ci crede în Cel care justifică
pe cei neevlavioși, credința lui este socotită drept dreptate.
6 Așa cum și David pronunță binecuvântarea asupra
omului căruia Dumnezeu îi socotește dreptate în afară de
fapte:
7 "Ferice de cei cărora li se iartă fărădelegile,
ale căror păcate sunt acoperite.
8 Binecuvântat este omul pe care Domnul nu-l va acuza de
păcat." †
9 Este deci binecuvântarea aceasta numai pentru cei
tăiați împrejur, sau și pentru cei netăiați împrejur? Căci

§ **3:25** sau, o ispășire * **4:3** Geneza 15:6 † **4:8** Psalmul 32:1-2

noi spunem că credința i-a fost socotită lui Avraam ca neprihănire.
10 Cum a fost deci socotită? Când era în circumcizie, sau
în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.
11 El a primit semnul circumciziei, ca pecete a neprihănirii
credinței pe care o avea când era în necircumcizie, ca să fie
tatăl tuturor celor ce cred, chiar dacă sunt în necircumcizie,
pentru ca și lor să li se socotească neprihănirea.
12 El este tatăl circumciziei pentru cei care nu numai că
sunt din circumcizie, dar care și umblă pe urmele acelei
credințe a tatălui nostru Avraam, pe care el a avut-o în
necircumcizie.
13 Căci făgăduința făcută lui Avraam și urmașilor lui, că
el va fi moștenitorul lumii, nu a fost făcută prin lege, ci prin
neprihănirea credinței.
14 Căci, dacă moștenitorii sunt cei ce țin de Lege, credința
se anulează și făgăduința rămâne fără efect.
15 Căci legea produce mânie; căci unde nu este lege, nu
este nici neascultare.
16 De aceea este din credință, ca să fie după har, pentru
ca făgăduința să fie sigură pentru toți urmașii, nu numai
pentru cei din lege, ci și pentru cei din credința lui Avraam,
care este tatăl nostru al tuturor.
17 După cum este scris: "Te-am făcut tatăl multor
neamuri".‡ Aceasta în prezența celui în care a crezut:
Dumnezeu, care dă viață celor morți și numește lucrurile
care nu sunt, ca și cum ar fi.
18 Împotriva nădejdii, Avraam a crezut în nădejde, ca să
devină tatăl multor neamuri, potrivit cu ceea ce fusese spus:
"Așa va fi urmașul tău". §
19 Fără să slăbească în credință, el nu s-a gândit la
propriul său trup, care era deja uzat (el fiind în vârstă de
aproape o sută de ani), și la moartea pântecelui Sarei.
20 Cu toate acestea, privind la promisiunea lui Dumnezeu,
el nu s-a clătinat din necredință, ci s-a întărit prin credință,
dând slavă lui Dumnezeu
21 și fiind pe deplin încredințat că ceea ce promisese, era
și în stare să împlinească.
22 De aceea și acest lucru i-a fost "creditat ca neprihănire".
*
23 Or, nu a fost scris că i s-a socotit numai pentru el,
24 ci și pentru noi, cărora li se va socoti, care credem în
cel care l-a înviat din morți pe Isus, Domnul nostru,

‡ **4:17** Geneza 17:5 § **4:18** Geneza 15:5 * **4:22** Geneza 15:6

25 care a fost dat pentru greșelile noastre și a înviat pentru
îndreptățirea noastră.

5

1 Deci, fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu
Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos,
2 prin care, de asemenea, avem acces prin credință la
acest har în care stăm. Ne bucurăm în speranța gloriei lui
Dumnezeu.
3 Și nu numai atât, ci ne bucurăm și în suferințele noastre,
știind că suferința produce perseverență;
4 iar perseverența, caracter dovedit; iar caracterul
dovedit, speranță;
5 iar speranța nu ne dezamăgește, pentru că dragostea lui
Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul
Sfânt care ne-a fost dat.
6 Căci, pe când eram noi încă slabi, Hristos a murit la
vremea potrivită pentru cei nelegiuiți.
7 Căci cu greu va muri cineva pentru un om neprihănit.
Totuși, poate că pentru un om bun cineva chiar va îndrăzni
să moară.
8 Dar Dumnezeu Își recomandă dragostea față de noi,
prin faptul că, pe când eram încă păcătoși, Hristos a murit
pentru noi.
9 Cu atât mai mult, fiind acum îndreptățiți prin sângele
Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.
10 Căci dacă, pe când eram vrăjmași, am fost împăcați cu
Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, fiind
împăcați, vom fi mântuiți prin viața lui.
11 Și nu numai atât, ci ne și bucurăm în Dumnezeu prin
Domnul nostru Isus Hristos, prin care am primit acum
împăcarea.
12 Așadar, după cum păcatul a intrat în lume printr-un
singur om și moartea prin păcat, tot așa și moartea a trecut
la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit.
13 Căci, până la apariția Legii, păcatul era în lume; dar
păcatul nu este acuzat când nu există Legea.
14 Cu toate acestea, moartea a domnit de la Adam până
la Moise, chiar și peste cei ale căror păcate nu au fost ca
neascultarea lui Adam, care este o prefigurare a celui ce
avea să vină.
15 Dar darul gratuit nu este ca și fărădelegea. Căci, dacă
prin greșeala unuia singur au murit cei mulți, cu atât mai
mult harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui singur
om, Isus Hristos, a abundat pentru cei mulți.

16 Darul nu este ca prin unul singur care a păcătuit; căci
judecata a venit prin unul singur spre osândă, dar darul
gratuit a urmat multor fărădelegi spre îndreptățire.
17 Căci, dacă prin fărădelegea unuia singur a domnit
moartea prin unul singur, cu atât mai mult cei care primesc
abundența harului și a darului neprihănirii vor domni în
viață prin unul singur, Isus Hristos.
18 Astfel, după cum, printr-o singură fărădelege, toți
oamenii au fost condamnați, tot așa, printr-o singură faptă
de dreptate, toți oamenii au fost îndreptățiți pentru viață.
19 Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, mulți
au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unuia singur,
mulți vor fi făcuți neprihăniți.
20 Legea a venit pentru ca fărădelegea să abunde; dar
acolo unde a abundat păcatul, harul a abundat și mai mult,
21 pentru ca, după cum păcatul a domnit în moarte, tot
așa harul să domnească prin dreptate pentru viața veșnică,
prin Isus Hristos, Domnul nostru.

6

1 Ce să spunem atunci? Să continuăm în păcat, pentru ca
harul să abunde?
2 Să nu se întâmple niciodată! Noi, care am murit față de
păcat, cum am mai putea trăi în el?
3 Sau nu știți că noi toți cei care am fost botezați în Hristos
Isus am fost botezați în moartea lui?
4 Am fost deci îngropați împreună cu el prin botez în
moarte, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin
gloria Tatălui, tot așa și noi să umblăm într-o viață nouă.
5 Căci, dacă ne-am unit cu El în asemănarea morții Lui,
vom fi și noi părtași la învierea Lui,
6 știind că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună
cu El, pentru ca trupul păcatului să fie desființat, ca să nu
mai fim robi ai păcatului.
7 Căci cel care a murit a fost eliberat de păcat.
8 Dar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că și
noi vom trăi împreună cu el,
9 știind că Hristos, înviind din morți, nu mai moare.
Moartea nu mai are stăpânire asupra lui!
10 Căci moartea în care a murit, a murit o singură dată
pentru păcat; dar viața pe care o trăiește, trăiește pentru
Dumnezeu.
11 Astfel, considerați-vă și voi înșivă ca fiind morți față
de păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Hristos Isus, Domnul
nostru.

12 De aceea, nu lăsați păcatul să domnească în trupul
vostru muritor, ca să-l ascultați în poftele lui.
13 De asemenea, nu vă prezentați membrele voastre
păcatului ca instrumente ale nedreptății, ci prezentați-vă
lui Dumnezeu ca vii din morți, iar membrele voastre ca
instrumente ale dreptății pentru Dumnezeu.
14 Căci păcatul nu va avea stăpânire asupra voastră,
pentru că nu sunteți sub lege, ci sub har.
15 Și atunci, ce se întâmplă? Să păcătuim pentru că nu
suntem sub lege, ci sub har? Să nu se întâmple niciodată!
16 Nu știți că, atunci când vă prezentați ca niște robi și
ascultați de cineva, sunteți robii celui de care ascultați, fie
de păcat spre moarte, fie de ascultare spre dreptate?
17 Dar mulțumim lui Dumnezeu că, în timp ce erați robi
ai păcatului, ați devenit ascultători din inimă față de acea
formă de învățătură la care ați fost predați.
18 Fiind eliberați de păcat, ați devenit robi ai neprihănirii.
19 Vorbesc în termeni omenești, din pricina slăbiciunii
cărnii voastre; căci, după cum v-ați prezentat mădularele
ca robi ai necurăției și ai răutății peste răutăți, tot așa
acum prezentați mădularele voastre ca robi ai neprihănirii
pentru sfințire.
20 Căci atunci când erați robi ai păcatului, erați liberi de
neprihănire.
21 Ce roade aveați deci atunci în lucrurile de care vă
rușinați acum? Căci sfârșitul acelor lucruri este moartea.
22 Dar acum, fiind eliberați de păcat și deveniți robi ai lui
Dumnezeu, aveți rodul sfințirii și rezultatul vieții veșnice.
23 Căci plata păcatului este moartea, dar darul gratuit al
lui Dumnezeu este viața veșnică în Hristos Isus, Domnul
nostru.

7

1 Sau nu știți voi, fraților, căci vorbesc cu oameni care
cunosc Legea, că Legea stăpânește asupra omului cât
trăiește el?
2 Căci femeia care are un soț este legată prin lege de soț
cât trăiește el, dar dacă soțul moare, ea este eliberată de
legea soțului.
3 Deci, dacă, cât timp trăiește soțul, ea se unește cu un
alt bărbat, ar fi numită adulteră. Dar dacă soțul moare, ea
este eliberată de legea soțului, astfel că nu este adulteră,
deși este unită cu un alt bărbat.
4 Așadar, frații mei, și voi ați fost făcuți morți față de Lege
prin trupul lui Hristos, ca să vă uniți cu altul, cu Cel înviat
din morți, ca să producem roade pentru Dumnezeu.

5 Căci, atunci când eram în carne, patimile păcătoase
care erau prin lege lucrau în membrele noastre pentru a
produce roade spre moarte.
6 Dar acum am fost eliberați de Lege, după ce am murit
față de cea în care eram ținuți, astfel încât slujim în
noutatea duhului, și nu în vechimea literei.
7 Ce vom spune atunci? Este legea păcat? Să nu fie
niciodată! Cu toate acestea, nu aș fi cunoscut păcatul decât
prin lege. Căci nu aș fi cunoscut pofta dacă legea nu ar fi
spus: "Să nu poftești". *
8 Dar păcatul, găsind prilej prin poruncă, a produs în
mine tot felul de pofte. Căci, în afara legii, păcatul este
mort.
9 În afară de Lege, am fost odată viu, dar când a venit
porunca, păcatul a reînviat și am murit.
10 Porunca, care era pentru viață, am aflat că este pentru
moarte;
11 căci păcatul, găsind prilej prin poruncă, m-a înșelat și
prin ea m-a omorât.
12 De aceea, Legea este cu adevărat sfântă și porunca
sfântă, dreaptă și bună.
13 Deci ceea ce este bun a devenit pentru mine moarte? Să
nu fie niciodată! Dar păcatul, ca să se arate că este păcat,
producea moarte în mine prin ceea ce este bun, pentru ca
prin poruncă păcatul să devină peste măsură de păcătos.
14 Căci știm că Legea este spirituală, dar eu sunt trupesc,
vândut sub păcat.
15 Căci nu înțeleg ce fac. Căci nu practic ceea ce doresc
să fac, ci ceea ce urăsc, aceea fac.
16 Dar dacă ceea ce nu doresc, aceea fac, consimt Legii că
este bună.
17 Deci acum nu mai sunt eu cel care o face, ci păcatul
care locuiește în mine.
18 Căci știu că în mine, adică în carnea mea, nu locuiește
nimic bun. Căci dorința este prezentă la mine, dar nu o
găsesc făcând ceea ce este bun.
19 Căci binele pe care-l doresc, nu-l fac; dar răul pe care
nu-l doresc, pe acela îl practic.
20 Dar dacă ceea ce nu doresc, fac, nu mai sunt eu cel care
face, ci păcatul care locuiește în mine.
21 Găsesc deci legea că, în timp ce eu doresc să fac binele,
răul este prezent.
22 Căci eu mă bucur de legea lui Dumnezeu după cele
lăuntrice,

---

* **7:7** Exodul 20:17; Deuteronomul 5:21

23 dar văd în mădularele mele o lege diferită, care se luptă
împotriva legii minții mele și mă aduce în captivitate sub
legea păcatului care este în mădularele mele.
24 Ce om nenorocit sunt eu! Cine mă va izbăvi din trupul
acestei morți?
25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul
nostru! Așadar, cu mintea, eu însumi slujesc legii lui
Dumnezeu, dar cu carnea, legii păcatului.

8

1 Așadar, acum nu este nici o condamnare pentru cei
ce sunt în Hristos Isus, care nu umblă după trup, ci după
Duhul. *
2 Căci legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a făcut
liber de legea păcatului și a morții.
3 Căci ceea ce nu putea face legea, fiindcă era slabă prin
carne, Dumnezeu a făcut, trimițându-și propriul Fiu în chip
de carne păcătoasă și pentru păcat, a condamnat păcatul
în carne,
4 pentru ca rânduiala legii să fie împlinită în noi, care nu
umblăm după carne, ci după Duhul.
5 Căci cei care trăiesc după trup își pun mintea la
lucrurile trupului, dar cei care trăiesc după Duhul, la
lucrurile Duhului.
6 Căci mintea cărnii este moarte, dar mintea Duhului este
viață și pace;
7 pentru că mintea cărnii este ostilă lui Dumnezeu,
deoarece nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate
fi.
8 Cei care sunt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu.
9 Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duh, dacă Duhul lui
Dumnezeu locuiește în voi. Dar dacă cineva nu are Duhul
lui Hristos, nu este al lui.
10 Dacă Hristos este în voi, trupul este mort din pricina
păcatului, dar spiritul este viu din pricina neprihănirii.
11 Dar dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus din morți
locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Isus Hristos din morți
va da viață și trupurilor voastre muritoare, prin Duhul Său
care locuiește în voi.
12 Deci, fraților, nu suntem datori să trăim după trup, ca
să trăim după trup.
13 Căci, dacă trăiți după trup, trebuie să muriți; dar dacă,
prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.
14 Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu,
aceștia sunt copiii lui Dumnezeu.

---

* **8:1** TR omite “Dumnezeu”

15 Căci nu ați primit din nou duhul robiei pentru frică, ci
ați primit Duhul adopției, prin care strigăm: “Abba! Tată!”
16 Însuși Duhul mărturisește cu duhul nostru că suntem
copii ai lui Dumnezeu;
17 și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori,
moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu
Hristos, dacă suferim împreună cu El, ca să fim și noi
proslăviți împreună cu El.
18 Căci consider că suferințele de acum nu sunt vrednice
de comparație cu slava care se va arăta față de noi.
19 Căci creația așteaptă cu nerăbdare arătarea copiilor
lui Dumnezeu.
20 Căci creația a fost supusă deșertăciunii, nu din voia ei,
ci din cauza celui care a supus-o, în speranța
21 că și creația însăși va fi eliberată din robia stricăciunii
în libertatea gloriei copiilor lui Dumnezeu.
22 Căci știm că întreaga creație geme și se chinuiește în
dureri împreună până acum.
23 Nu numai noi înșine, ci și noi înșine, care avem primele
roade ale Duhului, chiar și noi înșine gemem în noi înșine,
așteptând adopția, răscumpărarea trupului nostru.
24 Căci am fost mântuiți în speranță, dar speranța care se
vede nu este speranță. Căci cine speră în ceea ce vede?
25 Dar dacă sperăm în ceea ce nu vedem, așteptăm cu
răbdare.
26 Tot așa și Duhul Sfânt ne ajută în slăbiciunile noastre,
pentru că nu știm să ne rugăm cum trebuie. Dar însuși
Duhul mijlocește pentru noi cu gemete care nu pot fi rostite.
27 Cel care cercetează inimile știe ce este în mintea
Duhului, pentru că el mijlocește pentru sfinți, potrivit lui
Dumnezeu.
28 Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele
celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor ce sunt chemați după
planul Lui.
29 Căci pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și
predestinat să fie conformați cu chipul Fiului Său, pentru
ca El să fie cel dintâi născut între mulți frați.
30 Pe cei pe care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat. Pe
cei pe care i-a chemat, pe aceia i-a și îndreptățit. Pe cei pe
care i-a justificat, pe aceia i-a și glorificat.
31 Ce să spunem despre aceste lucruri? Dacă Dumnezeu
este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?
32 El, care nu și-a cruțat propriul Fiu, ci L-a predat pentru
noi toți, cum nu ne-ar da și El, împreună cu El, toate
lucrurile?

33 Cine ar putea aduce o acuzație împotriva aleșilor lui
Dumnezeu? Dumnezeu este cel care justifică.
34 Cine este cel care condamnă? Este Hristos, care a murit,
ba mai mult, care a înviat din morți, care este la dreapta
lui Dumnezeu, care și el mijlocește pentru noi.
35 Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos?
Ar putea oare opresiunea, sau chinul, sau persecuția, sau
foametea, sau goliciunea, sau primejdia, sau sabia?
36 Așa cum este scris,
"De dragul tău suntem uciși toată ziua.
Am fost socotiți ca niște oi pentru măcelărie."
37 Nu, în toate aceste lucruri suntem mai mult decât
biruitori prin Cel ce ne-a iubit.
38 Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici
îngerii, nici stăpânirile, nici lucrurile prezente, nici cele
viitoare, nici puterile,
39 nici înălțimea, nici adâncimea, nici vreun alt lucru creat
nu va putea să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care
este în Hristos Isus, Domnul nostru.

9

1 Eu spun adevărul în Hristos. Nu mint, conștiința mea
mărturisește cu mine în Duhul Sfânt
2 că am o mare întristare și o durere neîncetată în inima
mea.
3 Căci aș putea să doresc să fiu eu însumi blestemat de
Cristos, din cauza fraților mei, rudele mele după trup
4 care sunt israeliți; a căror adopție, glorie, legăminte,
dăruire a legii, slujire și promisiuni
5 din care sunt părinții și din care provine Cristos în
ceea ce privește trupul, care este peste toate, Dumnezeu,
binecuvântat în veci. Amin.
6 Dar nu este ca și cum Cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost
zădărnicit. Căci nu toți cei din Israel sunt din Israel.
7 și nici, pentru că sunt urmașii lui Avraam, nu sunt toți
copii. Ci, "urmașii voștri vor fi socotiți ca de la Isaac".
8 Adică, nu copiii cărnii sunt copiii lui Dumnezeu, ci copiii
promisiunii sunt socotiți moștenitori.
9 Căci acesta este un cuvânt al promisiunii: "La timpul
hotărât voi veni și Sara va avea un fiu".
10 Și nu numai atât, ci și Rebeca a conceput un fiu, pe tatăl
nostru Isaac.
11 Căci, nefiind încă născută, și neavând nimic bun sau
rău, pentru ca scopul lui Dumnezeu, potrivit alegerii, să
rămână în picioare, nu din fapte, ci de la Cel care cheamă,
12 i s-a spus: "Cel mai mare va sluji celui mai mic".

13 Așa cum este scris: “Pe Iacov l-am iubit, dar pe Esau
l-am urât”.
14 Ce vom spune atunci? Există nedreptate la Dumnezeu?
Să nu fie niciodată!
15 Căci El a zis lui Moise: “Voi avea milă de cine am milă
și voi avea milă de cine am milă”.
16 Deci, nu este a celui care vrea, nici a celui care aleargă,
ci a lui Dumnezeu care are milă.
17 Căci Scriptura îi spune lui Faraon: “Tocmai pentru
aceasta am făcut să te înalț, ca să-mi arăt în tine puterea
Mea și ca numele Meu să fie vestit pe tot pământul.”
18 Așadar, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine
vrea.
19 Atunci îmi veți zice: “De ce mai găsește el greșeală?
Căci cine se împotrivește voinței lui?”
20 Dar, într-adevăr, omule, cine ești tu ca să răspunzi
împotriva lui Dumnezeu? Oare lucrul format îl va întreba
pe cel care l-a format: “De ce m-ai făcut așa?”
21 Sau nu are olarul un drept asupra lutului, din aceeași
bucată să facă dintr-o parte un vas pentru cinste și din alta
pentru dezonoare?
22 Și dacă Dumnezeu, vrând să-și arate mânia și să-și
facă cunoscută puterea, a îndurat cu multă răbdare vasele
mâniei pregătite pentru distrugere,
23 și ca să facă cunoscută bogăția gloriei sale pe vasele
milei, pe care le-a pregătit mai dinainte pentru glorie—
24 pe noi, pe care ne-a chemat și pe noi, nu numai dintre
iudei, ci și dintre neamuri?
25 După cum spune și în Osea,

“Îi voi numi “poporul meu”, pe cei care nu erau poporul
meu;
și “iubitul” ei, care nu era iubit.”
26 În locul în care li s-a spus: “Voi nu sunteți poporul Meu”.
acolo vor fi numiți “copiii Dumnezeului celui viu”.”

27 Isaia strigă cu privire la Israel,

“Dacă numărul copiilor lui Israel este ca nisipul mării,
rămășița este cea care va fi salvată;
28 Căci El va isprăvi lucrarea și o va curma cu dreptate,
pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.”
29 După cum a spus Isaia mai înainte,

“Dacă Domnul oștirilor nu ne-ar fi lăsat o sămânță,
am fi devenit ca Sodoma,
și ar fi fost făcut ca Gomora.”

30 Ce vom spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau
neprihănirea, au ajuns la neprihănire, la neprihănirea care
vine din credință;

31 dar Israel, care urmărea o lege a neprihănirii, nu a
ajuns la legea neprihănirii.
32 De ce? Pentru că nu au căutat-o prin credință, ci ca și
cum ar fi fost prin faptele legii. S-au împiedicat de piatra
de poticnire,
33 așa cum este scris,
“Iată, pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de jignire;
și nimeni care crede în El nu va fi dezamăgit.”

10

1 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către
Dumnezeu este pentru Israel, ca să fie mântuit.
2 Căci mărturisesc despre ei că au un zel pentru Dum-
nezeu, dar nu potrivit cu cunoștința.
3 Pentru că, ignorând dreptatea lui Dumnezeu și căutând
să își stabilească propria dreptate, nu s-au supus dreptății
lui Dumnezeu.
4 Căci Hristos este împlinirea Legii, ca neprihănire pentru
oricine crede.
5 Căci Moise scrie despre dreptatea Legii: “Cel ce le
împlinește va trăi prin ele.”
6 Dar neprihănirea care vine din credință spune
următoarele: “Nu spuneți în inima voastră: “Cine se va
sui în cer?”. (adică să-l coboare pe Cristos);
7 sau: “Cine se va coborî în abis?” (adică să-l coboare pe
Cristos); sau: “Cine se va coborî în abis?”. (adică să-l aducă
pe Hristos din morți).”
8 Dar ce spune? “Cuvântul este aproape de tine, în gura ta
și în inima ta”, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm:
9 că, dacă vei mărturisi cu gura ta că Isus este Domnul și
dacă vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți,
vei fi mântuit.
10 Căci cu inima se crede, ceea ce duce la neprihănire, iar
cu gura se face mărturisirea, ceea ce duce la mântuire.
11 Căci Scriptura spune: “Oricine crede în el nu va fi
dezamăgit”.
12 Căci nu este nici o deosebire între iudei și greci, căci
același Domn este Domnul tuturor și este bogat pentru toți
cei ce-L cheamă.
13 Căci: “Oricine va invoca numele Domnului va fi
mântuit”.
14 Cum îl vor invoca, așadar, pe cel în care nu au crezut?
Cum vor crede în cel pe care nu l-au auzit? Cum vor auzi
fără un predicator?
15 Și cum vor propovădui ei dacă nu vor fi trimiși? După
cum este scris:

“Cât de frumoase sunt picioarele celor care propovăduiesc
vestea bună a păcii,
care aduceți vești bune!”
16 Dar nu toți au ascultat vestea cea bună. Căci Isaia
spune: “Doamne, cine a crezut în vestea noastră?”.
17 Așadar, credința vine prin auz, iar auzul prin cuvântul
lui Dumnezeu.
18 Dar eu zic: nu au auzit ei? Ba da, cu siguranță că da,
“Sunetul lor s-a răspândit pe tot pământul,
cuvintele lor până la marginile lumii.”
19 Dar eu întreb: nu știa Israel? Mai întâi Moise spune,
“Vă voi provoca la gelozie cu ceea ce nu este neam.
Te voi înfuria cu un neam lipsit de înțelegere.”
20 Isaia este foarte îndrăzneț și spune,
“Am fost găsit de cei care nu m-au căutat.
Am fost dezvăluit celor care nu m-au cerut.”
21 Dar despre Israel spune: “Toată ziua mi-am întins
mâinile spre un popor neascultător și răzvrătit.”

11

1 Întreb atunci: A respins Dumnezeu pe poporul Său?
Fie ca niciodată să nu fie așa! Căci și eu sunt israelit,
descendent al lui Avraam, din seminția lui Beniamin.
2 Dumnezeu nu și-a respins poporul său, pe care l-a
cunoscut dinainte. Sau nu știți ce spune Scriptura despre
Ilie? Cum îl imploră el pe Dumnezeu împotriva lui Israel:
3 “Doamne, ei au ucis pe profeții Tăi. Au dărâmat altarele
Tale. Eu am rămas singur, iar ei îmi caută viața”.
4 Dar cum îi răspunde Dumnezeu? “Mi-am rezervat șapte
mii de oameni care nu și-au plecat genunchiul în fața lui
Baal.”
5 Tot așa, și în acest timp prezent există o rămășiță,
potrivit alegerii harului.
6 Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altfel,
harul nu mai este har. Dar dacă este din fapte, nu mai este
har; altfel fapta nu mai este faptă.
7 Și atunci, ce se întâmplă? Ceea ce caută Israel, nu a
obținut, ci au obținut-o cei aleși, iar ceilalți s-au împietrit.
8 După cum este scris: “Dumnezeu le-a dat un duh de
stupoare, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă, până
în ziua de azi”.
9 David spune,
“Masa lor să se facă o cursă, o capcană,
o piatră de poticnire și o pedeapsă pentru ei.
10 Să li se întunece ochii, ca să nu vadă.
Întotdeauna țineți-le spatele îndoit.”

11 Întreb, deci, dacă s-au împiedicat ca să cadă? Să nu
se întâmple niciodată! Dar, prin căderea lor, mântuirea a
ajuns la neamuri, ca să le provoace gelozia.
12 Or, dacă căderea lor este bogăția lumii și pierderea lor
este bogăția neamurilor, cu cât mai mult plinătatea lor!
13 Căci Eu vă vorbesc vouă, care sunteți neamuri. De
vreme ce, fiind apostol al neamurilor, îmi slăvesc slujba,
14 dacă, prin orice mijloc, pot să provoc la gelozie pe cei
din carnea mea și să salvez pe unii dintre ei.
15 Căci, dacă respingerea lor este împăcarea lumii, ce ar
fi acceptarea lor, dacă nu viața din morți?
16 Dacă cel dintâi fruct este sfânt, la fel este și masa. Dacă
rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte.
17 Dar dacă unele dintre ramuri au fost rupte, iar tu, fiind
un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ele și ai devenit
părtaș cu ele la rădăcina și la bogăția măslinului,
18 nu te lăuda cu ramurile. Dar dacă te lauzi, adu-ți
aminte că nu tu susții rădăcina, ci rădăcina te susține pe
tine.
19 Veți spune atunci: “Ramurile au fost rupte, ca să fiu
altoit eu”.
20 Adevărat; prin necredința lor au fost rupte, iar voi
stați în picioare prin credința voastră. Nu fiți îngâmfați,
ci temători;
21 căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale, nici
pe voi nu vă va cruța.
22 Vedeți, așadar, bunătatea și severitatea lui Dumnezeu.
Față de cei care au căzut, severitate; dar față de voi,
bunătate, dacă rămâneți în bunătatea lui; altfel, și voi veți
fi stârpiți.
23 Și ei, dacă nu vor continua în necredința lor, vor fi
altoiți, căci Dumnezeu este în stare să-i altoiască din nou.
24 Căci dacă voi ați fost tăiați din ceea ce este prin natură
un măslin sălbatic și ați fost altoiți, contrar naturii, într-
un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care sunt ramurile
naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin?
25 Căci nu voiesc, fraților, să nu cunoașteți taina aceasta,
ca să nu fiți înțelepți în închipuirile voastre: că Israel a
suferit o împietrire parțială, până ce va veni plinătatea
neamurilor,
26 și tot Israelul va fi mântuit. Așa cum este scris,

“Din Sion va ieși Eliberatorul,
și va îndepărta nelegiuirea din Iacov.
27 Acesta este legământul Meu cu ei,
când le voi șterge păcatele.”

28 În ceea ce privește Buna Vestire, ei sunt vrăjmași din
pricina voastră. Dar în ceea ce privește alegerea, ei sunt
iubiți din cauza părinților.
29 Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevoca-
bile.
30 Căci, după cum voi, în trecut, ați fost neascultători
față de Dumnezeu, dar acum ați obținut îndurare prin
neascultarea lor,
31 tot așa și aceștia au fost neascultători, pentru ca, prin
îndurarea arătată vouă, să obțină și ei îndurare.
32 Căci Dumnezeu i-a legat pe toți de neascultare, ca să
aibă milă de toți.

33 O, adâncul bogăției înțelepciunii și a cunoștinței lui
Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de
neîntrecute sunt căile Lui, care nu pot fi trasate!
34 Căci cine a cunoscut gândul Domnului?
Sau cine a fost consilierul lui?”
35 “Sau cine i-a dat mai întâi,
și i se va restitui din nou?”

36 Căci din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A
lui să fie gloria în veci! Amin.

12

1 De aceea, fraților, vă îndemn, prin mila lui Dumnezeu,
să vă aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă,
plăcută lui Dumnezeu, care este slujba voastră spirituală.
2 Nu vă potriviți cu lumea aceasta, ci transformați-vă prin
înnoirea minții voastre, ca să puteți dovedi care este voia
lui Dumnezeu, bună, plăcută și desăvârșită.

3 Pentru că, prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia
dintre voi să nu se socoată mai mult decât trebuie să se
socoată, ci să se socoată drept, după cum Dumnezeu a dat
fiecăruia o măsură de credință.
4 Căci, după cum într-un singur trup avem mai multe
mădulare și nu toate mădularele au aceeași funcție,
5 tot așa și noi, care suntem mulți, suntem un singur trup
în Hristos și, în mod individual, mădulare unul altuia,
6 având daruri diferite, potrivit cu harul care ne-a fost
dat: dacă profețește, să profețească după măsura credinței
noastre;
7 sau dacă slujește, să ne dăruim slujirii; sau cine învață,
să se dăruiască învățăturii;
8 sau cine îndeamnă, să se dăruiască îndemnului; cine
dăruiește, să o facă cu generozitate; cine conduce, cu
sârguință; cine face milostenie, cu veselie.

9 Dragostea să fie fără ipocrizie. Detestați ceea ce este rău.
Să se agațe de ceea ce este bun.
10 În dragostea fraților, fiți tandri unii cu alții; în cinste,
preferați-vă unii pe alții,
11 nu rămâneți în urmă cu sârguința, fiți fervenți în duh,
slujiți Domnului,
12 bucurați-vă în speranță, rezistați în necazuri, contin-
uați cu stăruință în rugăciune,
13 contribuiți la nevoile sfinților și fiți darnici în ospitali-
tate.
14 Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc; binecuvântați și
nu blestemați.
15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură. Plângeți cu cei ce
plâng.
16 Fiți de aceeași părere unii față de alții. Nu vă gândiți
la lucruri înalte, ci asociați-vă cu cei umili. Nu fiți înțelepți
în închipuirile voastre.
17 Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Respectați ceea
ce este onorabil în ochii tuturor oamenilor.
18 Dacă este posibil, atât cât depinde de tine, fii în pace cu
toți oamenii.
19 Nu căutați voi înșivă să vă răzbunați, iubiților, ci lăsați
loc mâniei lui Dumnezeu. Căci este scris: “Mie îmi aparține
răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul.”
20 De aceea
“Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i de mâncare.
Dacă îi este sete, dați-i să bea;
pentru că, făcând așa, îi vei arunca cărbuni de foc pe
cap.”
21 Nu vă lăsați biruiți de rău, ci biruiți răul cu binele.

13

1 Fiecare suflet să se supună autorităților superioare, căci
nu există autoritate decât de la Dumnezeu, iar cele ce există
sunt rânduite de Dumnezeu.
2 De aceea, cel care se împotrivește autorității se
împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; iar cei care se
împotrivesc vor primi pentru ei înșiși judecata.
3 Căci conducătorii nu sunt o teroare pentru fapta bună, ci
pentru cea rea. Doriți să nu vă temeți de autoritate? Fă ceea
ce este bun, și vei avea parte de laudă din partea autorității,
4 căci ea este un slujitor al lui Dumnezeu pentru tine,
spre bine. Dar dacă faci ceea ce este rău, teme-te, căci nu
degeaba poartă sabia, căci este un slujitor al lui Dumnezeu,
răzbunător pentru mânia celui care face răul.

5 De aceea trebuie să vă supuneți, nu numai din cauza mâniei, ci și din cauza conștiinței.
6 De aceea și voi plătiți impozite, pentru că sunt slujitori ai lui Dumnezeu, care fac în permanență tocmai acest lucru.
7 De aceea, dați fiecăruia ceea ce îi este dator: dacă datorați impozite, plătiți impozitele; dacă aveți vameși, atunci vameși; dacă aveți respect, atunci respect; dacă aveți onoare, atunci onoare.
8 Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții; căci cine iubește pe aproapele său a împlinit Legea.
9 Căci poruncile: "Să nu comiți adulter", "Să nu ucizi", "Să nu furi", "Să nu poftești" și orice alte porunci ar mai fi, toate se rezumă la acest cuvânt, și anume: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți".
10 Dragostea nu face rău aproapelui. Prin urmare, iubirea este împlinirea legii.
11 Fă aceasta, știind că a sosit deja vremea să te trezești din somn, căci mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.
12 Noaptea este departe, și ziua este aproape. Să ne lepădăm deci de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armura luminii.
13 Să umblăm cum se cuvine, ca în timpul zilei; nu în desfrâu și beție, nu în promiscuitate sexuală și acte de desfrânare, nu în certuri și gelozie.
14 Ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu faceți niciun fel de provizii pentru carne, pentru poftele ei.

14

1 Acceptați acum pe cel slab în credință, dar nu pentru certuri de păreri.
2 Un om are credință să mănânce de toate, dar cel care este slab mănâncă numai legume.
3 Să nu-l disprețuiască cel care mănâncă pe cel care nu mănâncă. Cel care nu mănâncă să nu-l judece pe cel care mănâncă, pentru că Dumnezeu l-a acceptat.
4 Cine sunteți voi care judecați pe robul altuia? În fața propriului său stăpân stă sau cade. Da, el va fi făcut să stea în picioare, căci Dumnezeu are puterea de a-l face să stea în picioare.
5 Un om consideră că o zi este mai importantă. Altul apreciază fiecare zi la fel. Fiecare să fie pe deplin sigur în mintea sa.
6 Cine prăznuiește ziua, o prăznuiește pentru Domnul, iar cine nu prăznuiește ziua, nu o prăznuiește pentru Domnul. Cel care mănâncă, mănâncă pentru Domnul, căci

mulțumește lui Dumnezeu. Cel care nu mănâncă, pentru
Domnul nu mănâncă, și îi mulțumește lui Dumnezeu.
7 Căci niciunul dintre noi nu trăiește pentru sine și
niciunul nu moare pentru sine.
8 Căci dacă trăim, trăim pentru Domnul. Sau dacă murim,
murim pentru Domnul. Așadar, dacă trăim sau murim,
suntem ai Domnului.
9 Căci pentru aceasta Hristos a murit, a înviat și a trăit
din nou, ca să fie Domnul celor morți și al celor vii.
10 Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de ce
îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta în fața
scaunului de judecată al lui Hristos.
11 Căci este scris:,
“Pe viața Mea, zice Domnul, orice genunchi se va pleca
înaintea Mea.
Orice limbă va mărturisi lui Dumnezeu”.”
12 Astfel, fiecare dintre noi va da socoteală de sine lui
Dumnezeu.
13 De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci să
judecăm mai degrabă aceasta: să nu pună nimeni piedică
fratelui său și nici prilej de cădere.
14 Știu și sunt încredințat în Domnul Isus că nimic nu este
necurat de la sine; numai că pentru cel ce consideră ceva
necurat, pentru el este necurat.
15 Totuși, dacă din pricina mâncării fratele tău este
mâhnit, nu mai umblați în dragoste. Nu distruge cu
mâncarea ta pe cel pentru care a murit Hristos.
16 Atunci nu lăsați ca binele vostru să fie defăimat,
17 căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și
băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt.
18 Căci cel ce slujește lui Hristos în aceste lucruri este
plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni.
19 Așadar, să urmăm lucrurile care duc la pace și lucrurile
prin care ne putem edifica unii pe alții.
20 Nu răsturnați lucrarea lui Dumnezeu de dragul
mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile sunt curate, însă este
rău pentru acel om care creează o piedică prin mâncare.
21 Este bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu
faci nimic prin care fratele tău să se poticnească, să fie jignit
sau să slăbească.
22 Aveți credință? Ai credință în fața lui Dumnezeu.
Fericit este cel care nu se judecă pe sine însuși în ceea ce
aprobă.
23 Dar cel care se îndoiește este condamnat dacă
mănâncă, pentru că nu este din credință; și tot ce nu este
din credință este păcat.

24 Și acum, Celui ce poate să vă întărească, după Buna
Vestire a mea și după propovăduirea lui Isus Hristos, după
descoperirea tainei, care a fost ținută ascunsă în veacuri
îndelungate,
25 dar care acum s-a descoperit și, prin Scripturile
profeților, după porunca Dumnezeului veșnic, a fost făcută
cunoscută tuturor neamurilor, pentru ascultarea credinței,
26 pentru singurul și înțeleptul Dumnezeu, prin Isus
Hristos, căruia I se cuvine slava în veci! Amin.

15

1 Iar noi, care suntem puternici, trebuie să suportăm
slăbiciunile celor slabi și să nu ne mulțumim pe noi înșine.
2 Fiecare dintre noi să mulțumească aproapelui său,
pentru ceea ce este bine, ca să-l zidim.
3 Căci nici măcar Hristos nu s-a mulțumit pe sine însuși.
Ci, după cum este scris: “Reproșurile celor care vă ocărau
pe voi au căzut asupra mea”.
4 Căci tot ceea ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru
învățătura noastră, pentru ca, prin perseverență și prin
încurajarea Scripturilor, să avem nădejde.
5 Or, Dumnezeul perseverenței și al încurajării să vă dea
să fiți de aceeași părere unii cu alții, potrivit cu Hristos Isus,
6 pentru ca, cu o singură gură, să slăviți cu un singur gând
pe Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.

7 De aceea, acceptați-vă unii pe alții, cum și Hristos v-a
acceptat pe voi, spre slava lui Dumnezeu.
8 Acum spun că Hristos a fost făcut rob al circumciziei
pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să confirme promisiunile
făcute părinților,
9 și ca neamurile să slăvească pe Dumnezeu pentru
îndurarea Sa. După cum este scris,

“De aceea te voi lăuda printre neamuri.
și voi cânta în numele Tău.”

10 El spune din nou,

“Bucurați-vă, neamuri, împreună cu poporul Său”.

11 Din nou,

“Lăudați pe Domnul, voi toate neamurile!
Toate popoarele să îl laude.”

12 Isaia spune din nou,

“Acolo va fi rădăcina lui Iesei,
cel care se ridică să stăpânească peste neamuri;
în El vor nădăjdui neamurile.”

13 Și Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucuria
și pacea în credință, ca să sporiți în nădejde prin puterea
Duhului Sfânt.
14 Și eu însumi sunt încredințat de voi, frații mei, că voi
înșivă sunteți plini de bunătate, plini de toată știința, în
stare să îndemnați și pe alții.
15 Dar vă scriu cu mai multă îndrăzneală în parte ca
să vă reamintesc, datorită harului care mi-a fost dat de
Dumnezeu,
16 ca să fiu slujitor al lui Isus Hristos pentru neamuri,
slujind ca preot al Bunei Vestiri a lui Dumnezeu, pentru
ca jertfa neamurilor să fie acceptabilă, sfințită prin Duhul
Sfânt.
17 Prin urmare, mă laud în Hristos Isus în ceea ce privește
lucrurile care țin de Dumnezeu.
18 Căci nu îndrăznesc să vorbesc despre alte lucruri decât
despre cele pe care Hristos le-a lucrat prin mine pentru
ascultarea neamurilor, prin cuvânt și prin faptă,
19 în puterea semnelor și a minunilor, în puterea Duhului
lui Dumnezeu; astfel încât, din Ierusalim și de jur împrejur
până în Iliricum, am propovăduit pe deplin Vestea cea Bună
a lui Hristos;
20 da, făcându-mi scopul de a propovădui Vestea cea
Bună, nu acolo unde Hristos a fost deja numit, ca să nu
construiesc pe temelia altuia.
21 Ci, după cum este scris,

“Ei vor vedea, la care nu a venit nicio veste despre el.
Cei care nu au auzit vor înțelege.”

22 De aceea și eu am fost împiedicat de atâtea ori să vin
la voi,
23 dar acum, neavând loc în aceste ținuturi și având de
atâția ani dorința de a veni la voi,
24 voi veni la voi ori de câte ori voi merge în Spania. Căci
sper să te văd în călătoria mea și să fiu ajutat de tine în
drumul meu acolo, dacă mai întâi mă voi putea bucura de
compania ta pentru o vreme.
25 Dar acum, zic, mă duc la Ierusalim, pentru a sluji
sfinților.
26 Căci Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o anu-
mită contribuție pentru săracii dintre sfinții care sunt la
Ierusalim.
27 Da, a fost pe placul lor, și ei sunt datori. Căci, dacă
neamurile au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale,
le sunt datoare să le slujească și în cele materiale.
28 Așadar, după ce voi fi împlinit aceasta și le voi fi
pecetluit acest rod, voi pleca pe drumul vostru spre Spania.

29 Știu că, atunci când voi veni la voi, voi veni în
plinătatea binecuvântării Binecuvântării Bunei Vestiri a lui
Hristos.
30 Vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos și
pentru dragostea Duhului Sfânt, să vă rugați împreună cu
mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine,
31 ca să fiu izbăvit de cei neascultători din Iudeea și ca
slujba pe care o am pentru Ierusalim să fie plăcută sfinților,
32 ca să vin la voi cu bucurie, prin voia lui Dumnezeu, și
împreună cu voi să găsesc odihnă.
33 Acum, Dumnezeul păcii să fie cu voi toți. Amin.

16

1 Vă încredințez pe Febe, sora noastră, care este slujitoare
a adunării din Cencreea,
2 ca să o primiți în Domnul, în chip vrednic de sfinți, și
să o ajutați în tot ceea ce va avea nevoie de la voi, căci ea
însăși a ajutat pe mulți și pe mine însumi.
3 Salutați pe Prisca și pe Acuila, tovarășii mei de muncă
în Hristos Isus,
4 care și-au riscat gâtul pentru viața mea și cărora nu
numai eu le mulțumesc, ci și toate adunările neamurilor.
5 Salutați adunarea care se află în casa lor. Salutați-l pe
Epaenet, preaiubitul meu, care este cel dintâi rod al Ahaiei
pentru Hristos.
6 Salutați-o pe Maria, care a muncit mult pentru noi.
7 Salutați-i pe Andronic și pe Junia, rudele mele și
tovarășii mei de închisoare, care sunt remarcabili printre
apostoli, care au fost și ei în Hristos înaintea mea.
8 Salutați-l pe Amplias, iubitul meu în Domnul.
9 Salutați pe Urbanus, tovarășul nostru de muncă în
Hristos, și pe Stachys, iubitul meu.
10 Salutați pe Apelles, cel aprobat în Hristos. Salutați-i pe
cei din casa lui Aristobulus.
11 Salutați pe Irodion, ruda mea. Salutați pe cei din casa
lui Narcis, care sunt în Domnul.
12 Salutați pe Tryphaena și Tryphosa, care lucrează în
Domnul. Salutați-o pe Persis, cea iubită, care a lucrat mult
în Domnul.
13 Salutați pe Rufus, cel ales în Domnul, pe mama lui și pe
ai mei.
14 Salutați pe Asincritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Her-
mas și pe frații care sunt cu ei.
15 Salutați pe Filologus și pe Iulia, pe Nereus și pe sora lui,
pe Olimpa și pe toți sfinții care sunt cu ei.

16 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Vă salută
adunările lui Hristos.
17 Acum, fraților, vă rog să vă uitați la cei ce fac dezbinări
și prilejuri de poticnire, împotriva învățăturii pe care ați
învățat-o, și să vă depărtați de ei.
18 Căci cei ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Isus
Hristos, ci propriei lor pântece; și prin vorbirea lor netedă
și lingușitoare înșală inimile celor nevinovați.
19 Căci ascultarea voastră a devenit cunoscută de toți. De
aceea mă bucur pentru voi. Dar doresc ca voi să fiți înțelepți
în ceea ce este bun, dar nevinovați în ceea ce este rău.
20 Și Dumnezeul păcii îl va zdrobi repede pe Satana sub
picioarele voastre.
Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi.
21 Timotei, tovarășul meu de muncă, vă salută, precum și
Lucius, Iason și Sosipater, rudele mele.
22 Eu, Tertius, care scriu scrisoarea, vă salut în Domnul.
23 Gaius, gazda mea și gazda întregii adunări, vă salută.
Erastus, trezorierul orașului, vă salută, la fel ca și fratele
Quartus.
24 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi toți!
Amin.
25 *

* **16:25** TR plasează Romani 14:24-26 la sfârșitul lui Romani în loc de la sfârșitul capitolului 14 și numără aceste versete 16:25-27.

Prima scrisoare a lui Pavel către Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos prin voia
lui Dumnezeu, și fratele nostru Sostene,
2 către adunarea lui Dumnezeu care este în Corint, către
cei sfințiți în Hristos Isus, numiți sfinți, și către toți cei ce
cheamă numele Domnului nostru Isus Hristos în orice loc,
atât al lor, cât și al nostru:
3 Harul și pacea să vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl
nostru și de la Domnul Isus Hristos.

4 Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru harul
lui Dumnezeu care v-a fost dat în Hristos Isus,
5 pentru că în toate v-ați îmbogățit în El, în toată vorbirea
și în toată cunoștința,
6 după cum a fost întărită în voimărturia lui Hristos,
7 ca să nu rămâneți în urmă cu nici un dar, așteptând
descoperirea Domnului nostru Isus Hristos,
8 care vă va întări și el până la sfârșit, nevinovați în ziua
Domnului nostru Isus Hristos.
9 Dumnezeu este credincios, prin care ați fost chemați la
părtășia Fiului său, Isus Hristos, Domnul nostru.

10 Vă rog, fraților, în Numele Domnului nostru Isus
Hristos, ca toți să vorbiți același lucru și să nu fie între voi
nici o deosebire, ci să vă desăvârșiți împreună în același
gând și în aceeași judecată.
11 Căci mi s-a raportat despre voi, frații mei, de către cei
care sunt din casa lui Chloe, că sunt certuri între voi.
12 Vreau să spun că fiecare dintre voi spune: “Eu îl urmez
pe Pavel”, “Eu îl urmez pe Apolo”, “Eu îl urmez pe Cefa” și
“Eu îl urmez pe Hristos”.
13 Este Hristos împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi?
Sau ați fost botezați în numele lui Pavel?
14 Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul
dintre voi, în afară de Crispus și de Gaius,
15 pentru ca nimeni să nu spună că v-am botezat în
numele meu.
16 (Am botezat și casa lui Ștefanas; în afară de ei, nu știu
dacă am mai botezat pe altcineva).
17 Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci ca să
propovăduiesc Vestea cea Bună — nu cu înțelepciune de
cuvinte, pentru ca crucea lui Hristos să nu fie anulată.

18 Căci cuvântul crucii este o nebunie pentru cei care mor,
dar pentru noi, cei care suntem mântuiți, este puterea lui
Dumnezeu.
19 Căci este scris,
“Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți.
Voi nimici discernământul celor pricepuți.”
20 Unde este înțeleptul? Unde este scribul? Unde este
cel care discută în acest veac? Oare nu a făcut Dumnezeu
nebună înțelepciunea acestei lumi?
21 Căci, văzând că, în înțelepciunea lui Dumnezeu,
lumea, prin înțelepciunea ei, nu a cunoscut pe Dumnezeu, a
fost plăcerea lui Dumnezeu ca, prin nebunia propovăduirii,
să mântuiască pe cei ce cred.
22 Căci iudeii cer semne, grecii caută înțelepciunea,
23 dar noi Îl predicăm pe Hristos răstignit, care este o
piatră de poticnire pentru iudei și o nebunie pentru greci,
24 dar pentru cei chemați, atât iudei cât și greci, Hristos
este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu;
25 pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă
decât oamenii, iar slăbiciunea lui Dumnezeu este mai
puternică decât oamenii.
26 Căci vedeți, fraților, chemarea voastră: nu mulți sunt
înțelepți după trup, nu mulți viteji și nu mulți nobili;
27 ci Dumnezeu a ales lucrurile nebunești ale lumii, ca să
facă de rușine pe cei înțelepți. Dumnezeu a ales lucrurile
slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele puternice.
28 Dumnezeu a ales lucrurile smerite ale lumii, lucrurile
disprețuite și lucrurile care nu există, ca să nimicească
lucrurile care există,
29 pentru ca nicio făptură să nu se laude înaintea lui
Dumnezeu.
30 Datorită lui, voi sunteți în Hristos Isus, care ne-a fost
făcut înțelepciune de la Dumnezeu, și dreptate, și sfințire,
și răscumpărare,
31 pentru ca, așa cum este scris: “Cine se laudă, să se laude
în Domnul”.

2

1 Când am venit la voi, fraților, n-am venit cu o vorbire sau
cu înțelepciune, ca să vă vestesc mărturia lui Dumnezeu.
2 Căci am hotărât să nu cunosc nimic între voi decât pe
Isus Hristos și pe cel răstignit.
3 Am fost cu voi în slăbiciune, în frică și în mult tremur.
4 Discursul meu și propovăduirea mea nu erau în cuvinte
convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci în demon-
strația Duhului și a puterii,

5 pentru ca credința voastră să nu stea în înțelepciunea
oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.
6 Noi însă vorbim cu înțelepciune printre cei maturi,
dar nu cu înțelepciunea lumii acesteia și nici cu cea
a conducătorilor lumii acesteia, care sunt pe cale de
dispariție.
7 Ci noi vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu în taină,
înțelepciunea care a fost ascunsă, pe care Dumnezeu a
rânduit-o mai dinainte de lumi, pentru gloria noastră,
8 și pe care nu a cunoscut-o niciunul dintre conducătorii
acestei lumi. Căci, dacă ar fi știut-o, nu L-ar fi răstignit pe
Domnul slavei.
9 Dar, după cum este scris,
“Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a
auzit,
care nu a intrat în inima omului,
pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei care îl
iubesc.”
10 Dar nouă, Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul
Sfânt. Căci Duhul cercetează toate lucrurile, da, chiar și
lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.
11 Căci cine dintre oameni cunoaște lucrurile unui om,
dacă nu spiritul omului care este în el? Tot așa, nimeni
nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, în afară de Duhul lui
Dumnezeu.
12 Dar noi nu am primit spiritul lumii, ci Duhul care vine
de la Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost
date de Dumnezeu în mod gratuit.
13 Și noi vorbim aceste lucruri, nu în cuvintele pe care
le învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le
învață Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu cele
spirituale.
14 Or, omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui
Dumnezeu, pentru că sunt o nebunie pentru el; și nu le
poate cunoaște, pentru că ele sunt percepute spiritual.
15 Dar cel spiritual discerne toate lucrurile, și el însuși nu
trebuie să fie judecat de nimeni.
16 “Căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să îl
instruiască?” Dar noi avem mintea lui Hristos.

3

1 Fraților, n-aș putea să vă vorbesc ca unui duhovnicesc,
ci ca unui trupesc, ca unor prunci în Hristos.
2 V-am hrănit cu lapte, nu cu hrană solidă, pentru că
nu erați încă pregătiți. Într-adevăr, nici acum nu sunteți
pregătiți,

3 căci sunteți încă trupești. Căci, în măsura în care între
voi există gelozie, certuri și facțiuni, nu sunteți voi carnali
și nu umblați voi pe căile oamenilor?
4 Căci atunci când unul spune: "Eu îl urmez pe Pavel", iar
altul: "Eu îl urmez pe Apolo", nu sunteți voi carnali?

5 Cine este deci Apolo și cine este Pavel, dacă nu niște
slujitori prin care ați crezut, și fiecare după cum i-a dat
Domnul?
6 Eu am sădit. Apolo a udat. Dar Dumnezeu a dat creșterea.
7 Așadar, nici cel care plantează nu este nimic, nici cel
care udă, ci Dumnezeu, care dă creșterea.
8 Or, cel care plantează și cel care udă sunt la fel, dar
fiecare își va primi răsplata după munca sa.
9 Căci noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu. Voi sun-
teți agricultorii lui Dumnezeu, constructorii lui Dumnezeu.

10 După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, ca un
meșter înțelept am pus o temelie, și altul zidește pe ea.
Dar fiecare să fie atent cum zidește pe ea.
11 Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care
a fost pusă, care este Isus Hristos.
12 Dar dacă cineva construiește pe temelie cu aur, argint,
pietre scumpe, lemn, fân, paie sau fân,
13 lucrarea fiecăruia va fi descoperită. Căci Ziua o va vesti,
pentru că se descoperă în foc; și focul însuși va testa ce fel
de lucrare este lucrarea fiecăruia.
14 Dacă va rămâne lucrarea cuiva, pe care a construit-o,
va primi o răsplată.
15 Dacă lucrarea cuiva este arsă, va suferi pierderi, dar el
însuși va fi salvat, dar ca prin foc.

16 Nu știți voi că sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul
lui Dumnezeu locuiește în voi?
17 Dacă cineva va distruge templul lui Dumnezeu, Dum-
nezeu îl va distruge, căci templul lui Dumnezeu, care sunteți
voi, este sfânt.

18 Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă cineva
crede că este înțelept între voi în lumea aceasta, să se facă
nebun, ca să devină înțelept.
19 Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie
înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: "El a prins pe cei
înțelepți în viclenia lor".
20 Și iarăși: "Domnul cunoaște raționamentele
înțelepților, care sunt fără valoare."
21 De aceea, nimeni să nu se laude în oameni. Căci toate
lucrurile sunt ale voastre,

22 fie că este vorba de Pavel, de Apolo sau de Cefa, de
lume, de viață sau de moarte, de cele prezente sau de cele
viitoare. Toate sunt ale voastre,
23 și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui
Dumnezeu.

4

1 Deci, să ne considere omul ca slujitori ai lui Hristos și
administratori ai tainelor lui Dumnezeu.
2 Aici, de altfel, se cere de la administratori să fie găsiți
credincioși.
3 Dar în ceea ce mă privește pe mine, este un lucru
foarte neînsemnat să fiu judecat de voi sau de un tribunal
omenesc. Da, nici măcar nu mă judec pe mine însumi.
4 Căci nu știu nimic împotriva mea însumi. Cu toate
acestea, nu prin aceasta sunt îndreptățit, ci cel care mă
judecă este Domnul.
5 Așadar, nu judecați nimic înainte de vreme, până când
va veni Domnul, care va scoate la lumină atât lucrurile
ascunse ale întunericului, cât și va descoperi sfaturile
inimilor. Atunci fiecare își va primi lauda de la Dumnezeu.
6 Și aceste lucruri, fraților, le-am transferat, în chip
figurat, mie însumi și lui Apolo, din pricina voastră, ca să
învățați în noi să nu gândiți mai mult decât este scris, ca să
nu vă îngâmfați unii împotriva altora.
7 Căci cine vă deosebește? Și ce aveți voi, pe care nu l-ați
primit? Dar dacă l-ați primit, de ce vă lăudați ca și cum nu
l-ați fi primit?
8 Sunteți deja plini. Ați devenit deja bogați. Ai venit să
domnești fără noi. Da, și aș vrea să domnești, pentru ca și
noi să domnească împreună cu tine!
9 Căci mă gândesc că Dumnezeu ne-a arătat pe noi,
apostolii, cei din urmă, ca pe niște condamnați la moarte.
Căci suntem dați în spectacol lumii, atât îngerilor, cât și
oamenilor.
10 Noi suntem nebuni din cauza lui Hristos, dar voi sunteți
înțelepți în Hristos. Noi suntem slabi, dar voi sunteți
puternici. Voi aveți onoare, dar noi avem dezonoare.
11 Chiar și în ceasul acesta flămânzim, ne este sete,
suntem goi, suntem bătuți și nu avem o locuință sigură.
12 Ne chinuim, muncind cu mâinile noastre. Când
oamenii ne blestemă, noi binecuvântăm. Fiind persecutați,
noi îndurăm.
13 Fiind defăimați, noi implorăm. Suntem făcuți ca
mizeria lumii, murdăria ștearsă de toți, chiar și până acum.

14 Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă rușinez, ci ca să vă îndemn ca pe niște copii iubiți ai Mei.
15 Căci, deși aveți zece mii de îndrumători în Hristos, nu aveți mulți părinți. Căci, în Cristos Isus, eu am devenit tatăl vostru prin Buna Vestire.
16 Vă rog, așadar, să fiți imitatori ai mei.
17 Din această cauză, v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu iubit și credincios în Domnul, care vă va reaminti căile mele care sunt în Cristos, așa cum învăț eu pretutindeni, în orice adunare.
18 Acum, unii sunt îngâmfați, ca și cum n-aș veni la voi.
19 Dar voi veni la voi în curând, dacă Domnul vrea. Și voi cunoaște, nu cuvântul celor ce se umflă în pene, ci puterea.
20 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere.
21 Ce vreți voi? Să vin la voi cu un toiag, sau cu dragoste și cu un duh de blândețe?

5

1 Se spune că între voi este o imoralitate sexuală, și o imoralitate sexuală cum nu se numește nici măcar printre neamuri: că unul are pe nevasta tatălui său.
2 Voi sunteți aroganți și nu v-ați jelit, în schimb, ca cel care a făcut această faptă să fie îndepărtat din mijlocul vostru.
3 Căci eu, cu siguranță, ca absent în trup, dar prezent în duh, am judecat deja, ca și cum aș fi fost de față, pe cel care a făcut acest lucru.
4 În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă veți aduna împreună cu spiritul meu cu puterea Domnului nostru Isus Cristos,
5 trebuie să predați pe unul ca acesta Satanei pentru distrugerea cărnii, pentru ca spiritul să fie salvat în ziua Domnului Isus.
6 Lăudăroșenia ta nu este bună. Nu știi că puțină drojdie leagă toată făina?
7 Curățați drojdia veche, ca să fiți un aluat nou, ca și voi, care sunteți azime. Căci, într-adevăr, Cristos, Paștele nostru, a fost sacrificat în locul nostru.
8 De aceea, să ținem sărbătoarea, nu cu drojdie veche, nici cu drojdia răutății și a răutății, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.
9 V-am scris în scrisoarea mea să nu vă însoțiți cu păcătoșii sexuali;
10 dar nicidecum cu păcătoșii sexuali ai lumii acesteia, cu cei lacomi și cu cei ce fac jafuri, cu cei ce fac jafuri și cu cei

ce se închină la idoli, pentru că atunci ar trebui să părăsiți
lumea.
11 Dar, așa cum este, v-am scris să nu vă asociați cu nimeni
care se numește frate și care este păcătos sexual, sau lacom,
sau idolatru, sau calomniator, sau bețiv, sau extorcator. Nici
măcar să nu mâncați cu o astfel de persoană.
12 Căci ce am eu de-a face cu faptul că trebuie să judec și
pe cei de afară? Nu-i judecați voi pe cei care sunt înăuntru?
13 Dar pe cei din afară, Dumnezeu îi judecă. "Îndepărtați-
l pe cel rău din mijlocul vostru".

6

1 Îndrăznește vreunul din voi, având ceva împotriva
aproapelui său, să se ducă la judecată înaintea celor
nedrepți și nu înaintea sfinților?
2 Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi
judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați cele mai
mici chestiuni?
3 Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu atât mai mult,
lucrurile care țin de această viață?
4 Dacă deci trebuie să judecați lucruri care țin de viața
aceasta, îi puneți să judece pe cei care nu au nici o
importanță în adunare?
5 Spun aceasta ca să vă fac să vă rușinați. Nu există
printre voi nici măcar un singur înțelept care să fie în stare
să decidă între frații săi?
6 Dar fratele se judecă cu fratele, și asta în fața unor
necredincioși!
7 Prin urmare, este deja cu totul un defect la voi faptul
că aveți procese unii cu alții. De ce să nu fiți mai degrabă
nedreptățiți? De ce să nu fiți mai degrabă înșelați?
8 Nu, ci voi înșivă înșivă faceți nedreptăți și înșelați, și
aceasta împotriva fraților voștri.
9 Sau nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni Împărăția
lui Dumnezeu? Nu vă lăsați înșelați. Nici cei imorali din
punct de vedere sexual, nici idolatrii, nici adulterii, nici
prostituatele, nici homosexualii,
10 nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici calomniatorii,
nici șantajiștii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.
11 Unii dintre voi ați fost astfel, dar ați fost spălați. Ați fost
sfințiți. Ați fost îndreptățiți în numele Domnului Isus și în
Duhul Dumnezeului nostru.
12 "Toate lucrurile îmi sunt îngăduite", dar nu toate sunt
potrivite. "Toate lucrurile îmi sunt îngăduite", dar nu vreau
să fiu adus sub puterea a ceva.

13 “Mâncăruri pentru pântece, și pântecul pentru
mâncăruri”, dar Dumnezeu îi va nimici atât pe ea, cât și pe
ei. Dar trupul nu este pentru imoralitate sexuală, ci pentru
Domnul, și Domnul pentru trup.
14 Dumnezeu a înviat pe Domnul și ne va învia și pe noi
prin puterea Lui.
15 Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui
Hristos? Să iau deci mădularele lui Hristos și să le fac
mădulare ale unei prostituate? Să nu se întâmple niciodată
așa ceva!
16 Sau nu știți că cel care este unit cu o prostituată este un
singur trup? Căci “Cei doi”, spune el, “vor deveni un singur
trup”.
17 Dar cel care este unit cu Domnul este un singur duh.
18 Fugiți de imoralitatea sexuală! “Orice păcat pe care
îl face un om este în afara trupului”, dar cel care comite
imoralitate sexuală păcătuiește împotriva propriului său
trup.
19 Sau nu știți că trupul vostru este un templu al Duhului
Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu? Voi
nu sunteți ai voștri,
20 căci ați fost cumpărați cu un preț. De aceea slăviți pe
Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale
lui Dumnezeu.

7

1 În ce privește cele despre care mi-ai scris, este bine ca
un bărbat să nu se atingă de o femeie.
2 Dar, din cauza imoralităților sexuale, fiecare bărbat să
aibă propria lui soție și fiecare femeie să aibă propriul ei
soț.
3 Bărbatul să dea soției sale afecțiunea care i se cuvine,
și tot așa și soția pe soțul ei.
4 Soția nu are autoritate asupra propriului ei trup, ci soțul.
La fel și soțul nu are autoritate asupra propriului său trup,
ci soția.
5 Nu vă lipsiți unul de altul, decât cu consimțământ,
pentru o vreme, ca să vă dedicați postului și rugăciunii și să
fiți din nou împreună, pentru ca Satana să nu vă ispitească
din cauza lipsei voastre de stăpânire de sine.
6 Dar aceasta o spun ca o concesie, nu ca o poruncă.
7 Totuși, aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine. Totuși,
fiecare om are propriul său dar de la Dumnezeu, unul de
acest fel și altul de acel fel.
8 Dar celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine
pentru ei dacă rămân așa cum sunt eu.

9 Dar, dacă nu au stăpânire de sine, să se căsătorească.
Căci este mai bine să se căsătorească decât să ardă de
pasiune.
10 Celor căsătoriți însă le poruncesc — nu eu, ci Domnul
— ca soția să nu-și părăsească soțul
11 (dar dacă se desparte, să rămână nemăritată sau să se
împace cu soțul ei), iar soțul să nu-și părăsească soția.
12 Iar celorlalți, nu eu, ci Domnul, le spun: Dacă vreun
frate are o nevastă necredincioasă și ea este mulțumită să
trăiască cu el, să nu o părăsească.
13 Femeia care are un soț necredincios, și el este mulțumit
să trăiască cu ea, să nu-și părăsească soțul.
14 Căci soțul necredincios este sfințit în soție, și soția
necredincioasă este sfințită în soț. Altfel, copiii voștri ar
fi necurați, dar acum sunt sfințiți.
15 Totuși, dacă cel necredincios se desparte, să fie de-
spărțire. Fratele sau sora nu se află sub robie în astfel de
cazuri, ci Dumnezeu ne-a chemat în pace.
16 Căci de unde știi tu, soție, dacă îți vei salva soțul? Sau
de unde știi tu, soț, dacă îți vei salva soția?
17 Numai că, după cum a împărțit Domnul fiecăruia,
după cum l-a chemat Dumnezeu, așa să umble fiecare. Așa
poruncesc eu în toate adunările.
18 A fost chemat cineva care a fost tăiat împrejur? Să nu
se facă necircumcis. A fost cineva chemat în necircumcizie?
Să nu fie circumcis.
19 Circumcizia nu este nimic, și necircumcizia nu este
nimic, dar ceea ce contează este păzirea poruncilor lui
Dumnezeu.
20 Fiecare să rămână în chemarea în care a fost chemat.
21 Ați fost chemați fiind robi? Nu lăsa ca acest lucru să te
deranjeze, dar dacă ai ocazia să devii liber, folosește-o.
22 Căci cel care a fost chemat în Domnul fiind rob, este
omul liber al Domnului. La fel, cel care a fost chemat fiind
liber este robul lui Hristos.
23 Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți robi ai
oamenilor.
24 Fraților, fiecare om, în orice condiție a fost chemat, să
rămână în acea condiție cu Dumnezeu.
25 În ceea ce privește fecioarele, nu am poruncă de la
Domnul, ci judec ca unul care a primit îndurare de la
Domnul, ca să fie de încredere.
26 De aceea cred că, din cauza strâmtorării care ne apasă,
este bine ca un om să rămână așa cum este.
27 Ești legat de o soție? Nu căuta să fii eliberat. Ești liber
de o soție? Nu căuta o soție.

28 Dar dacă te căsătorești, nu ai păcătuit. Dacă o fecioară
se căsătorește, nu a păcătuit. Cu toate acestea, cei ca ei vor
avea opresiune în carne și vreau să vă cruț.
29 Dar vă spun următorul lucru, fraților: timpul este
scurt. De acum încolo, atât cei care au soții pot fi ca și
cum nu ar avea niciuna;
30 și cei care plâng, ca și cum nu ar plânge; și cei care se
bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei care cumpără, ca și
cum nu ar avea;
31 și cei care se folosesc de lume, ca și cum nu s-ar folosi
de ea din plin. Căci modul acestei lumi trece.
32 Dar eu vreau ca voi să fiți liberi de griji. Cel
necăsătorit se îngrijește de lucrurile Domnului, cum să
placă Domnului;
33 dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum
să placă soției sale.
34 Există, de asemenea, o diferență între o soție și o
fecioară. Femeia necăsătorită se îngrijește de lucrurile
Domnului, ca să fie sfântă atât în trup, cât și în spirit. Dar
cea care este căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii —
cum ar putea să-i placă soțului ei.
35 Spun aceasta spre folosul vostru, nu ca să vă prind în
capcană, ci pentru ceea ce se cuvine și pentru ca voi să vă
ocupați de Domnul fără să vă distrageți atenția.
36 Dar dacă cineva crede că se poartă necuviincios cu
fecioara lui, dacă ea a trecut de vârsta cea mai înaintată, și
dacă este nevoie, să facă ce vrea. El nu păcătuiește. Lasă-i
să se căsătorească.
37 Dar cel care stă neclintit în inima sa, fără să aibă nicio
urgență, dar care are putere asupra voinței sale și a hotărât
în inima sa să-și păstreze fecioara, face bine.
38 Așadar, atât cel care își dă în căsătorie propria fecioară
face bine, cât și cel care nu o dă în căsătorie face mai bine.
39 Soția este obligată prin lege atâta timp cât trăiește
bărbatul ei; dar dacă soțul a murit, ea este liberă să se
mărite cu cine vrea, numai în Domnul.
40 Dar ea este mai fericită dacă rămâne așa cum este, după
părerea mea, și cred că am și eu Duhul lui Dumnezeu.

8

1 În ceea ce privește lucrurile jertfite idolilor, știm că noi
toți avem cunoștință. Cunoașterea umflă, dar dragostea
zidește.
2 Dar dacă cineva crede că știe ceva, nu știe încă așa cum
ar trebui să știe.
3 Dar oricine iubește pe Dumnezeu este cunoscut de el.

4 De aceea, cu privire la mâncarea de lucruri jertfite
idolilor, știm că nu este niciun idol în lume și că nu este
alt Dumnezeu decât unul singur.
5 Căci, deși există lucruri care se numesc “dumnezei”, fie
în ceruri, fie pe pământ — căci sunt mulți “dumnezei” și
mulți “domni” —
6 totuși, pentru noi există un singur Dumnezeu, Tatăl, din
care sunt toate lucrurile și noi pentru el; și un singur Domn,
Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și noi trăim prin
el.
7 Dar această cunoaștere nu este în toți oamenii. Ci unii,
având până acum conștiința unui idol, mănâncă ca dintr-
un lucru sacrificat unui idol, iar conștiința lor, fiind slabă,
este pângărită.
8 Dar nu mâncarea ne va recomanda lui Dumnezeu. Căci
nici dacă nu mâncăm nu suntem mai răi, nici dacă mâncăm
nu suntem mai buni.
9 Dar aveți grijă ca această libertate a voastră să nu devină
în niciun caz o piatră de poticnire pentru cei slabi.
10 Căci, dacă un om vă vede pe voi, care aveți cunoștință,
stând în templul unui idol, oare conștiința lui, dacă este
slabă, nu va fi încurajată să mănânce lucruri sacrificate
idolilor?
11 Și, prin știința voastră, cel slab piere, fratele pentru
care a murit Hristos.
12 Astfel, păcătuind împotriva fraților și rănindu-le
conștiința când este slabă, voi păcătuiți împotriva lui
Hristos.
13 De aceea, dacă mâncarea îl face pe fratele meu să se
poticnească, nu voi mai mânca carne în veci, ca să nu-l fac
pe fratele meu să se poticnească.

9

1 Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu l-am văzut
pe Isus Hristos, Domnul nostru? Nu ești tu lucrarea mea în
Domnul?
2 Dacă pentru alții nu sunt apostol, cel puțin pentru voi
sunt, căci voi sunteți pecetea apostolatului meu în Domnul.
3 Iată apărarea mea în fața celor ce mă cercetează:
4 Nu avem noi dreptul să mâncăm și să bem?
5 Nu avem dreptul să luăm cu noi o soție credincioasă, ca
ceilalți apostoli, ca frații Domnului și ca Cefa?
6 Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm?
7 Ce soldat a servit vreodată pe cheltuiala sa? Cine
plantează o vie și nu mănâncă din roadele ei? Sau cine
paște o turmă și nu bea din laptele turmei?

8 Spun eu oare aceste lucruri după obiceiurile oamenilor?
Sau nu spune și Legea același lucru?
9 Căci este scris în legea lui Moise: “Să nu pui botniță
boului în timp ce bate grâul”. Oare pentru boi îi pasă lui
Dumnezeu,
10 sau o spune cu siguranță de dragul nostru? Da, a fost
scris de dragul nostru, pentru că cel care ară trebuie să ară
în speranță, iar cel care ară în speranță trebuie să aibă parte
de speranța lui.
11 Dacă noi v-am semănat lucruri spirituale, este mare
lucru dacă vă secerăm lucruri trupești?
12 Dacă alții se împărtășesc de acest drept asupra voastră,
nu avem noi încă și mai mult?

Cu toate acestea, nu ne-am folosit de acest drept, ci
suportăm totul, ca să nu punem piedici bunei vestiri a lui
Hristos.
13 Nu știți că cei care slujesc în jurul lucrurilor sacre
mănâncă din lucrurile templului, iar cei care servesc la
altar au partea lor cu altarul?
14 Tot așa, Domnul a rânduit ca cei care vestesc Buna
Vestire să trăiască din Buna Vestire.
15 Dar eu n-am folosit nimic din toate acestea și nu
scriu aceste lucruri ca să se facă așa în cazul meu, căci
mai degrabă aș vrea să mor, decât ca cineva să-mi strice
mândria.
16 Căci, dacă propovăduiesc Vestea cea bună, nu am cu
ce să mă laud, pentru că necesitatea îmi este impusă; dar
vai de mine dacă nu propovăduiesc Vestea cea bună.
17 Căci, dacă fac aceasta de bunăvoie, am o răsplată. Dar
dacă nu de bunăvoie, am o administrare care mi-a fost
încredințată.
18 Care este, așadar, răsplata mea? Ca, atunci când predic
Buna Vestire, să prezint Buna Vestire a lui Cristos fără nicio
taxă, pentru a nu abuza de autoritatea mea în Buna Vestire.

19 Căci, deși eram liber de toate, m-am supus tuturor, ca
să câștig mai mult.
20 La iudei m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei;
la cei ce sunt sub Lege, ca sub Lege, ca să câștig pe cei ce
sunt sub Lege;
21 la cei fără Lege, ca fără Lege (nefiind fără Lege față de
Dumnezeu, ci sub Lege față de Hristos), ca să câștig pe cei
fără Lege.
22 celor slabi m-am făcut ca un slab, ca să câștig pe cei
slabi. M-am făcut totul pentru toți, ca să salvez pe unii prin
toate mijloacele.

23 Acum fac aceasta pentru Buna Vestire, ca să fiu părtaș
la ea.
24 Nu știți că cei care aleargă într-o cursă aleargă toți, dar
unul singur primește premiul? Aleargă așa, ca să câștigi.
25 Orice om care se străduiește în jocuri își exercită
stăpânirea de sine în toate lucrurile. Or, ei o fac pentru
a primi o coroană coruptibilă, dar noi una incoruptibilă.
26 De aceea, alerg așa, nu fără țintă. Mă lupt așa, nu
bătând aerul,
27 ci îmi bat trupul și îl supun, ca nu cumva, după ce am
propovăduit altora, să fiu eu însumi descalificat.

10

1 Și nu vreau să nu știți, fraților, că părinții noștri au fost
cu toții sub nor și au trecut cu toții prin mare,
2 și că toți au fost botezați în Moise în nor și în mare,
3 și că toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească,
4 și că toți au băut aceeași băutură duhovnicească. Căci ei
au băut dintr-o stâncă spirituală care i-a urmat, iar stânca
era Hristos.
5 Totuși, cu cei mai mulți dintre ei, Dumnezeu nu a fost
mulțumit, pentru că au fost doborâți în pustiu.
6 Și aceste lucruri au fost exemplele noastre, ca să nu
poftim la lucruri rele, cum au poftit și ei.
7 Să nu fiți idolatri, cum erau unii dintre ei. După cum
este scris: “Poporul ședea să mănânce și să bea și se ridica
să se joace”.
8 Să nu săvârșim imoralități sexuale, cum făceau unii
dintre ei, și într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de
mii de oameni.
9 Să nu-l punem la încercare pe Hristos, cum au făcut
unii dintre ei și au pierit prin șerpi.
10 Să nu ne cârtiți, cum au cârtit și unii dintre ei și au
pierit de distrugător.
11 Toate aceste lucruri li s-au întâmplat lor ca exemplu și
au fost scrise pentru învățătura noastră, asupra cărora au
venit sfârșiturile veacurilor.
12 De aceea, cel care crede că stă în picioare să aibă grijă
să nu cadă.
13 Nici o ispită nu v-a prins, decât cea obișnuită pentru
oameni. Credincios este Dumnezeu, care nu va îngădui să
fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, odată cu ispita, vă va
da și calea de scăpare, ca s-o puteți îndura.
14 De aceea, iubiții mei, fugiți de idolatrie.
15 Vorbesc ca unor oameni înțelepți. Judecați ceea ce
spun.

16 Paharul de binecuvântare pe care îl binecuvântăm, nu
este el oare o împărtășire din sângele lui Hristos? Pâinea
pe care o frângem, nu este ea o împărtășire din trupul lui
Hristos?
17 Fiindcă există o singură pâine, noi, care suntem mulți,
suntem un singur trup, căci toți ne împărtășim din aceeași
pâine.
18 Gândiți-vă la Israel după trup. Cei care mănâncă
sacrificiile nu participă oare la altar?

19 Atunci ce spun eu? Că un lucru jertfit idolilor este ceva
sau că un idol este ceva?
20 Dar eu spun că lucrurile pe care le sacrifică neamurile
le sacrifică demonilor și nu lui Dumnezeu, și nu doresc ca
voi să aveți părtășie cu demonii.
21 Nu puteți bea și paharul Domnului și paharul de-
monilor. Nu puteți lua parte deopotrivă la masa Domnului
și la masa demonilor.
22 Sau Îl provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai
puternici decât el?

23 “Toate lucrurile îmi sunt permise, dar nu toate sunt
de folos.” “Toate lucrurile îmi sunt permise”, dar nu toate
zidesc.
24 Nimeni să nu-și caute binele propriu, ci fiecare să caute
binele aproapelui său.
25 Tot ce se vinde în măcelărie, să mănânce, fără să pună
întrebări din cauza conștiinței,
26 căci “al Domnului este pământul și plinătatea lui”.
27 Dar dacă unul dintre cei necredincioși te invită la masă
și tu ești înclinat să mergi, mănâncă tot ce ți se pune în
față, fără să pui întrebări, din motive de conștiință.
28 Dar dacă cineva vă spune: “Acest lucru a fost oferit
idolilor”, nu-l mâncați, de dragul celui care v-a spus și de
dragul conștiinței. Căci “pământul este al Domnului, cu
toată plinătatea lui”.
29 Conștiința, zic, nu a ta, ci a celuilalt. Căci de ce
libertatea mea este judecată de o altă conștiință?
30 Dacă iau parte cu recunoștință, de ce sunt denunțat
pentru ceva pentru care mulțumesc?

31 De aceea, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice
altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu.
32 Să nu dați prilej de poticnire, nici iudeilor, nici grecilor,
nici adunării lui Dumnezeu;
33 după cum și eu mulțumesc tuturor în toate, nu caut
folosul meu, ci folosul celor mulți, ca să fie mântuiți.

11

1 Fiți imitatori ai mei, cum și eu sunt al lui Hristos.
2 Și acum vă laud, fraților, că vă aduceți aminte de mine
în toate lucrurile și că țineți cu tărie tradițiile, așa cum vi
le-am dat eu.
3 Dar vreau să știți că capul oricărui bărbat este Hristos,
iar capul femeii este bărbatul, iar capul lui Hristos este
Dumnezeu.
4 Orice om care se roagă sau profețește, având capul
acoperit, își necinstește capul.
5 Dar orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul
descoperit își dezonorează capul. Căci este unul și același
lucru ca și cum ar fi rasă.
6 Căci, dacă o femeie nu este acoperită, să i se taie și părul.
Dar dacă este rușinos pentru o femeie să aibă părul tăiat
sau să fie rasă, să fie acoperită.
7 Căci într-adevăr, bărbatul nu trebuie să aibă capul
acoperit, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, dar
femeia este slava bărbatului.
8 Căci nu bărbatul vine din femeie, ci femeia vine din
bărbat;
9 căci nu bărbatul a fost creat pentru femeie, ci femeia
pentru bărbat.
10 De aceea, femeia trebuie să aibă autoritate asupra
capului ei, din cauza îngerilor.
11 Totuși, în Domnul, nici femeia nu este independentă de
bărbat, nici bărbatul nu este independent de femeie.
12 Căci, după cum femeia a ieșit din bărbat, tot așa și
bărbatul iese prin femeie; dar toate lucrurile sunt de la
Dumnezeu.
13 Judecați voi înșivă. Se cuvine ca o femeie să se roage
lui Dumnezeu fără să fie descoperită?
14 Oare nu vă învață chiar natura însăși că, dacă un
bărbat are părul lung, este o dezonoare pentru el?
15 Dar dacă o femeie are părul lung, este o glorie pentru
ea, căci părul îi este dat ca acoperământ.
16 Dar dacă vreun bărbat pare a fi certăreț, noi nu avem
un astfel de obicei și nici adunările lui Dumnezeu.
17 Dar, dându-vă această poruncă, nu vă laud, pentru că
vă adunați nu spre bine, ci spre rău.
18 Pentru că, mai întâi de toate, când vă adunați în
adunare, aud că între voi există diviziuni, și în parte cred
aceasta.
19 Căci trebuie să existe și între voi facțiuni, pentru ca cei
care sunt aprobați să fie descoperiți printre voi.
20 De aceea, când vă adunați laolaltă, nu este cina
Domnului ceea ce mâncați.

21 Căci, în timpul mesei voastre, fiecare își ia mai întâi
cina lui. Unul este flămând, iar altul este beat.
22 Ce, n-aveți voi case în care să mâncați și să beți? Sau
disprețuiți adunarea lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe
cei care nu au destul? Ce să vă spun? Să vă laud? În aceasta
nu vă laud.
23 Căci am primit de la Domnul ceea ce v-am spus și vouă:
că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat
pâine.
24 După ce a mulțumit, a frânt-o și a zis: **“Luați,
mâncați. Acesta este trupul Meu, care este frânt
pentru voi. Faceți aceasta în memoria mea”.**
25 În același fel a luat și paharul după cină, zicând: **“Acest
pahar este noul legământ în sângele Meu. Faceți
aceasta, de câte ori veți bea, în amintirea mea”.**
26 Căci de câte ori mâncați pâinea aceasta și beți paharul
acesta, vestiți moartea Domnului până când va veni el.

27 De aceea, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea
paharul Domnului fără să fie vrednic de Domnul, se va face
vinovat de trupul și de sângele Domnului.
28 Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și astfel să
mănânce din pâine și să bea din pahar.
29 Căci cel care mănâncă și bea într-un mod nedemn
mănâncă și bea judecata lui însuși, dacă nu discerne trupul
Domnului.
30 Din această cauză mulți dintre voi sunt slabi și bolnavi
și nu puțini dorm.
31 Căci, dacă ne-am discerne pe noi înșine, nu am fi
judecați.
32 Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de
Domnul, ca să nu fim condamnați împreună cu lumea.
33 De aceea, frații mei, când vă adunați la masă, așteptați-
vă unii pe alții.
34 Dar dacă cuiva îi este foame, să mănânce acasă, ca
nu cumva venirea voastră împreună să fie pentru judecată.
Restul, voi pune ordine când voi veni.

12

1 În ce privește lucrurile spirituale, fraților, nu vreau să
fiți neștiutori.
2 Știți că, atunci când erați păgâni, v-ați lăsat duși de acei
idoli muți, oricum ați fi fost conduși.
3 De aceea vă fac cunoscut că niciun om care vorbește
prin Duhul lui Dumnezeu nu spune: “Isus este blestemat”.

Nimeni nu poate spune: “Isus este Domnul”, decât prin
Duhul Sfânt.
4 Și sunt felurite daruri, dar este același Duh.
5 Există diferite feluri de slujire, și același Domn.
6 Există diferite feluri de lucrări, dar același Dumnezeu
care lucrează totul în toate.
7 Dar fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului, spre
folosul tuturor.
8 Căci unuia i se dă prin Duhul cuvântul înțelepciunii, iar
altuia cuvântul cunoștinței, potrivit aceluiași Duh,
9 altuia credința, prin același Duh, și altuia darurile de
vindecare, prin același Duh,
10 și altuia lucrarea minunilor, și altuia profeția, și altuia
discernământul spiritelor, altuia diferite feluri de limbi, și
altuia interpretarea limbilor.
11 Dar unul și același Duh produce toate acestea,
împărțind fiecăruia în parte, după cum dorește.
12 Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare,
și toate mădularele trupului, fiind multe, sunt un singur
trup, tot așa și Hristos.
13 Căci într-un singur Duh am fost botezați toți într-un
singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie liberi, și toți am
fost dați să bem într-un singur Duh.
14 Căci trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.
15 Dacă piciorul ar zice: “Pentru că nu sunt mâna, nu fac
parte din trup”, nu este deci parte din trup.
16 Dacă urechea ar spune: “Pentru că nu sunt ochiul, nu
fac parte din corp”, nu este deci nu face parte din corp.
17 Dacă tot corpul ar fi un ochi, unde ar fi auzul? Dacă
întregul ar fi auz, unde ar fi mirosul?
18 Dar acum Dumnezeu a așezat membrele, fiecare dintre
ele, în trup, așa cum a dorit.
19 Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?
20 Dar acum sunt multe mădulare, dar un singur trup.
21 Ochiul nu poate spune mâinii: “Nu am nevoie de tine”,
sau iarăși capul către picioare: “Nu am nevoie de tine”.
22 Nu, mult mai degrabă, acele membre ale trupului care
par mai slabe sunt necesare.
23 Acele părți ale trupului pe care le considerăm mai
puțin onorabile, pe acelea le acordăm o onoare mai
abundentă; și părțile noastre neprezentabile au o modestie
mai abundentă,
24 în timp ce părțile noastre prezentabile nu au o
asemenea nevoie. Dar Dumnezeu a alcătuit trupul laolaltă,
dând o cinste mai abundentă părții inferioare,

25 pentru ca în trup să nu existe dezbinare, ci ca membrele
să aibă aceeași grijă unele de altele.
26 Când un membru suferă, toate membrele suferă
împreună cu el. Când un membru este onorat, toate
membrele se bucură împreună cu el.

27 Voi sunteți trupul lui Hristos și sunteți mădularele lui
Hristos.
28 Dumnezeu a așezat pe unii în adunare: întâi apostoli, al
doilea profeți, al treilea învățători, apoi făcători de minuni,
apoi daruri de vindecare, de ajutor, de guvernare și de
diferite feluri de limbi.
29 Oare toți sunt apostoli? Sunt toți profeți? Sunt toți
învățători? Sunt toți făcători de minuni?
30 Au toți daruri de vindecare? Vorbesc toți în diferite
limbi? Sunt toți interpreți?
31 Dar doriți cu ardoare cele mai bune daruri. Mai mult,
vă arăt o cale foarte bună.

13

1 Dacă vorbesc limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu
am dragoste, am ajuns ca o aramă care sună și ca un țambal
care sună.
2 Dacă am darul profeției și cunosc toate tainele și toată
știința și dacă am toată credința, încât să mut munții, dar
nu am dragoste, nu sunt nimic.
3 Dacă dau toate bunurile mele pentru a hrăni pe cei
săraci și dacă îmi dau trupul pentru a fi ars, dar nu am
dragoste, nu-mi folosește la nimic.

4 Dragostea este răbdătoare și bună. Dragostea nu
invidiază. Iubirea nu se laudă, nu este mândră,
5 nu se comportă necorespunzător, nu-și caută propria
cale, nu se lasă provocată, nu ține cont de rău;
6 nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;
7 suportă totul, crede totul, speră totul și rabdă totul.

8 Dragostea nu dă greș niciodată. Dar acolo unde există
profeții, ele vor fi desființate. Acolo unde există diverse
limbi, ele vor înceta. Acolo unde există cunoaștere, ea va
dispărea.
9 Căci noi cunoaștem în parte și profețim în parte;
10 dar când va veni ceea ce este complet, atunci ceea ce
este parțial va fi desființat.
11 Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un
copil, gândeam ca un copil. Acum, când am devenit om, am
lăsat deoparte lucrurile copilărești.

12 Căci acum vedem într-o oglindă, slab, dar apoi față
în față. Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe
deplin, așa cum și eu am fost cunoscut pe deplin.
13 Dar acum rămân credința, nădejdea și dragostea —
acestea trei. Cea mai mare dintre acestea este dragostea.

14

1 Urmăriți dragostea și căutați cu râvnă darurile
duhovnicești, dar mai ales să prorociți.
2 Căci cel care vorbește în altă limbă nu vorbește cu
oamenii, ci cu Dumnezeu, căci nimeni nu înțelege, ci în
Duhul vorbește taine.
3 Dar cel care profețește vorbește oamenilor pentru
zidirea, îndemnul și mângâierea lor.
4 Cel care vorbește în altă limbă se edifică pe sine însuși,
dar cel care profețește edifică adunarea.
5 Or, eu doresc ca voi toți să vorbiți cu alte limbi, dar și
mai mult ca voi să profețiți. Căci mai mare este cel care
profețește decât cel care vorbește în alte limbi, dacă nu
interpretează, pentru ca adunarea să fie zidită.
6 Dar acum, fraților, dacă aș veni la voi vorbind în alte
limbi, ce v-aș folosi, dacă nu v-aș vorbi fie prin revelație,
fie prin cunoaștere, fie prin profeție, fie prin învățătură?
7 Chiar și lucrurile lipsite de viață care produc un sunet,
fie că este vorba de o cimpoiță sau de o harpă, dacă nu ar
da o distincție în sunete, cum s-ar cunoaște ce este cimpoi
sau harpă?
8 Căci, dacă trâmbița ar da un sunet nesigur, cine s-ar
pregăti pentru război?
9 La fel și voi, dacă n-ați rosti prin limbă cuvinte ușor de
înțeles, cum s-ar ști ce se vorbește? Căci ați vorbi în aer.
10 Sunt, poate, atâtea feluri de limbi în lume, și nici una
dintre ele nu este lipsită de sens.
11 Dacă, așadar, n-aș cunoaște sensul limbii, aș fi pentru
cel care vorbește un străin, iar cel care vorbește ar fi un
străin pentru mine.
12 Așa și voi, de vreme ce sunteți zeloși pentru darurile
spirituale, căutați să abundați pentru zidirea adunării.
13 De aceea, cel ce vorbește în altă limbă să se roage ca să
poată interpreta.
14 Căci, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă,
dar priceperea mea este nefolositoare.
15 Ce ar trebui să fac? Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga
și cu mintea. Voi cânta cu duhul și voi cânta și cu mintea.

16 Altfel, dacă binecuvântezi cu duhul, cum va spune
“Amin” la mulțumirea ta cel care ocupă locul celor
neînvățați, întrucât nu știe ce spui?
17 Căci, cu siguranță, tu mulțumești bine, dar celălalt nu
este zidit.
18 Mulțumesc Dumnezeului meu că vorbesc cu alte limbi
mai mult decât voi toți.
19 Totuși, în adunare, prefer să spun cinci cuvinte cu
înțelegerea mea, ca să pot instrui și pe alții, decât zece mii
de cuvinte în altă limbă.
20 Fraților, nu fiți copii în gânduri, dar în răutate fiți copii,
ci în gânduri fiți maturi.
21 În Lege este scris: “Prin oameni de limbi străine și prin
buze de străini voi vorbi acestui popor. Nici așa nu mă vor
asculta, zice Domnul”.”
22 De aceea, alte limbi sunt ca un semn, nu pentru cei care
cred, ci pentru cei necredincioși; dar profația este un semn,
nu pentru cei necredincioși, ci pentru cei care cred.
23 Așadar, dacă se adună toată adunarea și toți vorbesc cu
alte limbi și intră oameni neînvățați sau necredincioși, nu
vor spune ei că sunteți nebuni?
24 Dar dacă toți propovăduiesc și intră cineva necredin-
cios sau neînvățat, este mustrat de toți și este judecat de
toți.
25 Și astfel se descoperă tainele inimii lui. Astfel, el va
cădea cu fața la pământ și se va închina lui Dumnezeu,
declarând că Dumnezeu este într-adevăr în mijlocul vostru.
26 Atunci, fraților, ce este? Când vă adunați, fiecare dintre
voi are un psalm, are o învățătură, are o revelație, are o
altă limbă sau are o interpretare. Să faceți totul pentru a vă
edifica unii pe alții.
27 Dacă cineva vorbește într-o altă limbă, să fie doi sau
cel mult trei, pe rând, și pe rând, și unul să interpreteze.
28 Dar, dacă nu este niciun interpret, să tacă în adunare și
să vorbească pentru sine și pentru Dumnezeu.
29 Să vorbească doi sau trei dintre profeți, iar ceilalți să
discearnă.
30 Dar dacă se face o descoperire unui alt om care stă de
față, cel dintâi să tacă.
31 Căci voi toți puteți profeți unul câte unul, ca toți să
învețe și toți să fie îndemnați.
32 Duhurile profeților sunt supuse profeților,
33 căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al confuziei, ci al
păcii, ca în toate adunările sfinților.
34 Soțiile să facă liniște în adunări, căci nu le-a fost permis
să vorbească decât cu supunere, așa cum spune și legea,

35 dacă doresc să învețe ceva. “Să-și întrebe acasă soții
lor, căci este rușinos ca o soție să vorbească în adunare.”
36 Ce!? Oare de la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau
a venit numai de la voi?
37 Dacă cineva se crede profet sau duhovnic, să re-
cunoască cele ce vă scriu, că sunt porunca Domnului.
38 Dar dacă cineva este ignorant, să fie ignorant.
39 De aceea, fraților, doriți cu tot dinadinsul să prorociți
și nu interziceți să vorbiți în alte limbi.
40 Toate lucrurile să se facă cu decență și în ordine.

15

1 Și acum, fraților, vă vestesc, fraților, vestea cea bună pe
care v-am propovăduit-o, pe care și voi ați primit-o, în care
și voi stați în picioare,
2 prin care și voi sunteți mântuiți, dacă țineți cu tărie
cuvântul pe care vi l-am propovăduit, dacă n-ați crezut în
zadar.
3 Căci v-am dat mai întâi ceea ce am primit și eu: că
Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi,
4 că a fost îngropat, că a înviat a treia zi, după Scripturi,
5 și că S-a arătat lui Cefa, apoi celor doisprezece.
6 Apoi s-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre
care cei mai mulți au rămas până acum, dar și unii au
adormit.
7 Apoi s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor,
8 și, în cele din urmă, ca unui copil născut la timpul
nepotrivit, mi s-a arătat și mie.
9 Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt
vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit
Adunarea lui Dumnezeu.
10 Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt. Harul
care mi-a fost dat nu a fost zadarnic, ci am lucrat mai mult
decât toți aceștia; dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care
era cu mine.
11 Așadar, fie că sunt eu, fie că sunt ei, așa propovăduim
noi și așa ați crezut și voi.
12 Și dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți,
cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților?
13 Dar dacă nu există înviere a morților, nici Hristos nu a
înviat.
14 Dacă Hristos nu a înviat, atunci propovăduirea noastră
este zadarnică și credința voastră este și ea zadarnică.
15 Da, și noi am fost găsiți martori falși ai lui Dumnezeu,
pentru că am mărturisit despre Dumnezeu că L-a înviat pe
Hristos, pe care nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții
nu învie.

16 Căci dacă morții nu au înviat, nici Hristos nu a înviat.
17 Dacă Hristos nu a înviat, credința voastră este zadarnică; sunteți încă în păcatele voastre.
18 Atunci și cei care au adormit în Hristos au pierit.
19 Dacă am nădăjduit în Hristos numai în această viață, suntem dintre toți oamenii cei mai jalnici.
20 Dar acum Hristos a înviat din morți. El a devenit cel dintâi rod al celor adormiți.
21 Căci, de vreme ce moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.
22 Căci, după cum în Adam toți mor în Adam, tot așa și în Hristos toți vor fi înviați.
23 Dar fiecare în ordinea sa: Hristos cel dintâi rod, apoi cei ce sunt ai lui Hristos la venirea Lui.
24 Apoi vine sfârșitul, când va preda Împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când va desființa orice stăpânire și orice autoritate și putere.
25 Căci trebuie să domnească până când va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale.
26 Ultimul dușman care va fi desființat este moartea.
27 Căci “El a supus toate lucrurile sub picioarele Sale”. Dar când spune: “Toate lucrurile sunt supuse”, este evident că este exceptat cel care i-a supus toate lucrurile.
28 După ce toate lucrurile i-au fost supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus celui care i-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.
29 Altfel, ce vor face cei ce sunt botezați pentru cei morți? Dacă morții nu înviază deloc, atunci de ce sunt botezați pentru cei morți?
30 De ce stăm și noi în primejdie în fiecare oră?
31 Afirm că, prin lăudăroșia pe care o am în voi, pe care o am în Hristos Isus, Domnul nostru, mor în fiecare zi.
32 Dacă m-am luptat cu animalele la Efes pentru scopuri omenești, ce-mi folosește mie? Dacă morții nu învie, atunci “să mâncăm și să bem, căci mâine murim”.
33 Nu vă lăsați înșelați! “Tovărășiile rele corup bunele moravuri”.
34 Treziți-vă cu dreptate și nu păcătuiți, căci unii nu au cunoștință de Dumnezeu. Vă spun acest lucru spre rușinea voastră.
35 Dar cineva va zice: “Cum înviază morții?” și: “Cu ce fel de trup vin ei?”
36 Nebunule, ceea ce tu însuți semeni nu se face viu decât dacă moare.
37 Ceea ce semeni tu însuți, nu semeni trupul care va fi, ci un bob gol, poate de grâu sau de alt fel.

38 Dar Dumnezeu îi dă un trup, așa cum i-a plăcut lui, și
fiecărei semințe un trup propriu.
39 Nu toate trupurile nu sunt același trup, ci există un
trup al oamenilor, un alt trup al animalelor, altul al peștilor
și altul al păsărilor.
40 Există, de asemenea, corpuri cerești și corpuri terestre;
dar slava celor cerești diferă de cea a celor terestre.
41 Există o glorie a soarelui, o altă glorie a lunii și o altă
glorie a stelelor; căci o stea diferă de o altă stea în ceea ce
privește gloria.
42 Tot așa și învierea morților. Trupul este semănat
stricăcios, dar înviază nepieritor.
43 Este semănat în dezonoare; este înviat în glorie. Este
semănat în slăbiciune; este înviat în putere.
44 Este semănat un trup natural; este înviat un trup
spiritual. Există un trup natural și există și un trup spiritual.
45 Tot așa este scris: “Cel dintâi om, Adam, a devenit un
suflet viu.” Ultimul Adam a devenit un duh dătător de viață.
46 Totuși, nu ceea ce este spiritual este primul, ci ceea ce
este natural, apoi ceea ce este spiritual.
47 Primul om este de pe pământ, făcut din țărână. Al
doilea om este Domnul din ceruri.
48 Cum este cel făcut din țărână, așa sunt și cei care sunt
făcuți din țărână; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei care
sunt cerești.
49 După cum am purtat chipul celor făcuți din țărână, să
purtăm și noi chipul celor cerești.
50 Acum, fraților, vă spun următoarele: carnea și sângele
nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu; nici ceea ce este
pieritor nu moștenește ceea ce este nepieritor.
51 Iată, vă spun o taină. Nu toți vom dormi, ci toți vom fi
schimbați,
52 într-o clipă, într-o clipită, într-o clipeală de ochi, la
ultima trâmbiță. Căci trâmbița va suna și morții vor fi
înviați incoruptibili, iar noi vom fi schimbați.
53 Căci acest trup pieritor trebuie să devină nepieritor și
acest muritor trebuie să se îmbrace în nemurire.
54 Dar când acest trup perisabil va deveni nepieritor și
acest muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va
întâmpla ceea ce este scris: “Moartea este înghițită de
biruință”.
55 “Moarte, unde este înțepătura ta?
Hades, unde este victoria ta?”
56 Înțepătura morții este păcatul, și puterea păcatului
este legea.

57 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă
biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.
58 De aceea, iubiții mei frați, fiți statornici, neclintiți,
sporind mereu în lucrarea Domnului, pentru că știți că
munca voastră nu este în zadar în Domnul.

16

1 În ce privește colecta pentru sfinți, așa cum am poruncit
adunărilor din Galatia, faceți și voi la fel.
2 În prima zi a fiecărei săptămâni, fiecare dintre voi să
economisească după cum poate prospera, ca să nu se facă
colecte când voi veni eu.
3 Când voi sosi, voi trimite pe oricine veți aproba cu
scrisori pentru a duce darul vostru binevoitor la Ierusalim.
4 Dacă se cuvine să merg și eu, vor merge și ei cu mine.
5 Când voi trece prin Macedonia, voi veni la voi, căci trec
prin Macedonia.
6 Dar la voi s-ar putea să rămân la voi, sau chiar să iernez
la voi, ca să mă trimiteți la drum, oriunde m-aș duce.
7 Căci nu vreau să vă văd acum în trecere, ci sper să
rămân o vreme cu voi, dacă Domnul va îngădui.
8 Dar voi rămâne la Efes până la Cincizecime,
9 pentru că mi s-a deschis o ușă mare și eficientă și sunt
mulți adversari.
10 Iar dacă vine Timotei, vezi să fie cu voi fără teamă, căci
el face lucrarea Domnului, cum fac și eu.
11 De aceea, nimeni să nu-l disprețuiască. Ci puneți-l
înainte, în pace, în călătoria lui, ca să vină la mine, căci
îl aștept cu frații.
12 În ce privește pe fratele Apolo, l-am îndemnat să vină
la voi împreună cu frații, dar nu a dorit deloc să vină acum;
dar va veni când va avea ocazia.
13 Privește! Rămâneți tari în credință! Fiți curajoși! Fiți
tari!
14 Tot ceea ce faceți să fie făcut cu dragoste.
15 Și vă rog, fraților, că știți că casa lui Ștefanas este cea
dintâi roadă din Ahaia, și că s-a pus în slujba sfinților,
16 și voi să vă supuneți lor și tuturor celor ce ajută la
lucrare și lucrează.
17 Mă bucur de venirea lui Ștefanas, a lui Fortunatus și
a lui Achaicus; căci ceea ce lipsea din partea voastră, ei au
suplinit.
18 Căci ei au împrospătat spiritul meu și al vostru. De
aceea, recunoașteți-i pe cei care sunt astfel.

19 Adunările din Asia vă salută. Acuila și Priscila vă salută
călduros în Domnul, împreună cu adunarea care este în
casa lor.
20 Toți frații vă salută. Salutați-vă unii pe alții cu o
sărutare sfântă.
21 Această salutare este făcută de mine, Pavel, cu mâna
mea.
22 Dacă cineva nu iubește pe Domnul Isus Hristos, să fie
blestemat. Vino, Doamne!
23 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi.
24 Dragostea mea pentru voi toți în Hristos Isus. Amin.

A doua scrisoare a lui Pavel către Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
și Timotei, fratele nostru, către adunarea lui Dumnezeu
care este în Corint, împreună cu toți sfinții care sunt în toată
Ahaia:
2 Har și pace vouă, de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la
Domnul Isus Hristos!
3 Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului
nostru Isus Hristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei
mângâieri,
4 care ne mângâie în toate necazurile noastre, ca să
putem mângâia și noi pe cei ce se află în vreun necaz,
prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de
Dumnezeu.
5 Căci, după cum suferințele lui Hristos abundă pentru
noi, tot așa și mângâierea noastră abundă prin Hristos.
6 Dar dacă suntem în suferință, este pentru mângâierea
și mântuirea voastră. Dacă noi suntem mângâiați, este
pentru mângâierea voastră, care produce în voi răbdarea
răbdării aceloraşi suferințe pe care le suferim și noi.
7 Nădejdea noastră pentru voi este statornică, știind
că, întrucât sunteți părtași la suferințe, sunteți și la
mângâiere.
8 Căci nu vrem, fraților, să nu fiți informați despre
nenorocirea noastră, care ni s-a întâmplat în Asia, că
am fost împovărați peste măsură de mult, mai presus de
puterile noastre, încât am ajuns la disperare de viață.
9 Da, noi înșine am avut în noi înșine condamnarea la
moarte, ca să nu ne încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu,
care învie morții,
10 care ne-a izbăvit dintr-o moarte atât de mare și care ne
izbăvește și ne izbăvește, în care ne-am pus nădejdea că
ne va izbăvi și pe noi în continuare,
11 ajutând și voi împreună în favoarea noastră prin
rugămințile voastre, pentru ca, pentru darul care ne-a fost
dat prin intermediul multora, să se aducă mulțumiri de
către mulți în numele vostru.
12 Căci lauda noastră este aceasta: mărturia conștiinței
noastre că în sfințenie și în sinceritate față de Dumnezeu,
nu în înțelepciune trupească, ci în harul lui Dumnezeu, ne-
am purtat în lume și mai mult decât atât față de voi.

13 Căci nu vă scriem altceva decât ceea ce citiți sau chiar
recunoașteți, și sper că veți recunoaște până la capăt —
14 așa cum și voi ne-ați recunoscut în parte — că noi
suntem lauda voastră, așa cum și voi sunteți lauda noastră,
în ziua Domnului nostru Isus.
15 În această încredere, am hotărât să vin mai întâi la
voi, ca să vă dau un al doilea folos,
16 să trec prin voi în Macedonia, iar din Macedonia să vin
la voi și să fiu trimis de voi în Iudeea.
17 Așadar, când am plănuit aceasta, am dat oare dovadă
de nestatornicie? Sau lucrurile pe care le plănuiesc, le
plănuiesc eu după trup, ca la mine să fie "Da, da" și "Nu,
nu"?"
18 Dar, cum Dumnezeu este credincios, cuvântul nostru
față de voi nu a fost "Da și nu".
19 Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost
propovăduit printre voi de noi — de mine, de Silvanus și
de Timotei — nu a fost "Da și nu", ci în El este "Da".
20 Căci oricât de multe ar fi promisiunile lui Dumnezeu,
în el este "Da". De aceea și prin el este "Amin", pentru slava
lui Dumnezeu prin noi.
21 Și Cel ce ne-a întemeiat împreună cu voi în Hristos și
ne-a uns, este Dumnezeu,
22 care ne-a pecetluit și ne-a dat în inimile noastre plata
Duhului.
23 Dar chem pe Dumnezeu ca martor al sufletului meu,
că, pentru a vă cruța, n-am venit la Corint.
24 Noi nu stăpânim credința voastră, ci suntem împreună-
lucrători cu voi pentru bucuria voastră. Căci voi rămâneți
tari în credință.

2

1 Dar am hotărât să nu mai vin la voi cu durere.
2 Căci, dacă vă întristez, cine mă va bucura pe mine, dacă
nu cel care va fi întristat de mine?
3 Și v-am scris chiar acest lucru, pentru ca, atunci când
voi veni, să nu am parte de întristare din partea celor de
care ar trebui să mă bucur; având încredere în voi toți că
bucuria mea va fi împărtășită de voi toți.
4 Pentru că din multă suferință și din angoasă sufletească
v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristez, ci ca să
cunoașteți dragostea pe care o am din belșug pentru voi.
5 Dar, dacă cineva a provocat întristare, nu mie mi-a
provocat întristare, ci în parte, ca să nu vă presez prea
mult, vouă tuturor.
6 Această pedeapsă care a fost aplicată de cei mulți este
suficientă pentru unul ca acesta;

7 așa că, dimpotrivă, mai degrabă trebuie să-l iertați și
să-l mângâiați, ca nu cumva unul ca acesta să fie înghițit
de durerea lui excesivă.
8 De aceea vă rog să vă confirmați dragostea față de el.
9 Căci în acest scop am scris și eu, ca să cunosc dovada
despre voi, dacă sunteți ascultători în toate lucrurile.
10 Acum și eu iert oricui iertați ceva. Căci, dacă într-
adevăr am iertat ceva, am iertat aceluia pentru voi, în
prezența lui Hristos,
11 pentru ca Satana să nu obțină niciun avantaj asupra
noastră, căci nu suntem neștiutori de uneltirile lui.
12 Când am venit la Troa pentru vestea lui Hristos și mi
s-a deschis o ușă în Domnul,
13 nu am avut nici o ușurare pentru duhul meu, pentru
că nu l-am găsit pe Tit, fratele meu; dar, luându-mi rămas
bun de la ei, am plecat în Macedonia.
14 Mulțumiri lui Dumnezeu, care ne conduce totdeauna în
Hristos, și care, prin noi, descoperă în orice loc mireasma
dulce a cunoștinței Lui.
15 Căci noi suntem o aromă dulce a lui Hristos pentru
Dumnezeu, atât în cei ce se mântuiesc, cât și în cei ce pier:
16 pentru unii o duhoare din moarte în moarte, pentru
ceilalți o aromă dulce din viață în viață. Cine este suficient
pentru aceste lucruri?.
17 Căci noi nu suntem ca mulți, care colportăm cuvântul
lui Dumnezeu. Ci ca din sinceritate, ci ca de la Dumnezeu,
în fața lui Dumnezeu, noi vorbim în Hristos.

3

1 Începem oare să ne lăudăm din nou? Sau avem nevoie,
ca unii, de scrisori de laudă către voi sau de la voi?
2 Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inimile noastre,
cunoscută și citită de toți oamenii,
3 fiind descoperit că sunteți o scrisoare a lui Hristos, slujită
de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui
viu; nu pe table de piatră, ci pe table care sunt inimi de
carne.
4 O astfel de încredere avem în Hristos față de Dumnezeu,
prin Hristos,
5 nu că ne-ar ajunge ceva de la noi înșine, ca să dăm
socoteală de la noi înșine, ci că ne este de la Dumnezeu,
6 care ne-a făcut și pe noi destoinici, ca slujitori ai unui
legământ nou, nu al literei, ci al Duhului. Căci litera ucide,
dar Duhul dă viață.
7 Dar dacă slujba morții, scrisă și gravată pe pietre, a venit
cu slavă, încât copiii lui Israel nu puteau să privească cu

stăruință la fața lui Moise, din pricina slavei feței lui, care era trecătoare,
8 nu va fi oare slujba Duhului cu mult mai multă slavă?
9 Căci dacă slujba condamnării are glorie, slujba dreptății depășește cu mult mai mult în glorie.
10 Căci, cu siguranță, ceea ce a fost făcut glorios nu a fost făcut glorios în această privință, din cauza gloriei care întrece.
11 Căci dacă ceea ce trece a fost cu glorie, cu atât mai mult ceea ce rămâne este în glorie.
12 De aceea, având o astfel de nădejde, ne folosim de o mare îndrăzneală în vorbire,
13 și nu ca Moise, care și-a pus un văl pe față, ca să nu privească cu stăruință copiii lui Israel la sfârșitul a ceea ce era pe cale să treacă.
14 Dar mintea lor a fost împietrită, căci până în ziua de azi, la citirea vechiului legământ, același văl rămâne, pentru că în Cristos el trece.
15 Dar până în ziua de azi, când se citește Moise, un văl stă pe inima lor.
16 Dar de câte ori cineva se întoarce la Domnul, vălul este îndepărtat.
17 Or, Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.
18 Dar noi toți, văzând cu fața descoperită slava Domnului ca într-o oglindă, ne transformăm în același chip, din slavă în slavă, ca de la Domnul, Duhul.

4

1 De aceea, având această slujbă, nu slăbim, pentru că am primit îndurare.
2 ci am renunțat la lucrurile ascunse ale rușinii, nu umblând cu viclenie și nici nu mânuind cu viclenie cuvântul lui Dumnezeu, ci prin manifestarea adevărului, recomandându-ne conștiinței oricărui om înaintea lui Dumnezeu.
3 Chiar dacă Buna Vestire a noastră este voalată, ea este voalată în cei muribunzi,
4 în care dumnezeul acestei lumi a orbit mințile celor necredincioși, pentru ca lumina Bunei Vestiri a slavei lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu, să nu răsară asupra lor.
5 Căci noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus ca Domn, și pe noi înșine ca slujitori ai voștri pentru Isus,
6 întrucât Dumnezeu, care a spus: “Lumina va străluci din întuneric”, este cel care a strălucit în inimile noastre

pentru a da lumina cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața
lui Isus Cristos.
7 Dar noi avem această comoară în vase de lut, pentru ca
puterea să fie de la Dumnezeu și nu de la noi înșine.
8 Suntem apăsați din toate părțile, dar nu zdrobiți;
suntem în încurcătură, dar nu la disperare;
9 urmăriți, dar nu părăsiți; loviți, dar nu distruși;
10 purtând mereu în trup punerea la moarte a Domnului
Isus, pentru ca viața lui Isus să se arate și în trupul nostru.
11 Căci noi, care trăim, suntem întotdeauna dați la moarte
din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în
trupul nostru muritor.
12 Astfel, deci, moartea lucrează în noi, dar viața în voi.
13 Dar având același duh de credință, după cum este scris:
“Am crezut și de aceea am vorbit”. Și noi credem, și de
aceea și vorbim,
14 știind că Cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia
și pe noi cu Isus și ne va prezenta împreună cu voi.
15 Căci toate sunt pentru voi, pentru ca harul, înmulțindu-
se prin cei mulți, să facă ca mulțumirile să abunde, spre
slava lui Dumnezeu.
16 De aceea, nu leșinăm, ci, deși exteriorul nostru se strică,
lăuntrul nostru se înnoiește în fiecare zi.
17 Căci necazul nostru ușor, care este de moment, ne
lucrează din ce în ce mai mult o greutate veșnică de glorie,
18 în timp ce noi nu ne uităm la lucrurile care se văd,
ci la cele care nu se văd. Căci lucrurile care se văd sunt
vremelnice, dar lucrurile care nu se văd sunt veșnice.

5

1 Căci știm că, dacă se va desființa cortul nostru
pământesc, avem o clădire de la Dumnezeu, o casă
nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.
2 Căci, cu siguranță, în aceasta gemem, dorind să fim
îmbrăcați cu locuința noastră care este din ceruri,
3 dacă, într-adevăr, fiind îmbrăcați, nu vom fi găsiți goi.
4 Căci, într-adevăr, noi, care suntem în acest cort, gemem,
fiind împovărați, nu că am dori să fim dezbrăcați, ci că
dorim să fim îmbrăcați, pentru ca ceea ce este muritor să
fie înghițit de viață.
5 Or, cel care ne-a făcut tocmai pentru acest lucru este
Dumnezeu, care ne-a dat și avansul Duhului.
6 De aceea suntem totdeauna încrezători și știm că, dacă
suntem acasă în trup, suntem departe de Domnul,
7 căci umblăm prin credință, nu prin vedere.

8 Suntem curajoși, zic, și suntem dispuși mai degrabă să
fim absenți din trup și să fim acasă la Domnul.
9 De aceea și noi ne propunem, fie că suntem acasă, fie că
suntem absenți, să îi fim binevoitori.
10 Căci toți trebuie să fim descoperiți înaintea scaunului
de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să primească
cele din trup, după cum a făcut, fie că este bun, fie că este
rău.
11 Cunoscând deci frica de Domnul, noi convingem pe
oameni, dar suntem descoperiți lui Dumnezeu, și sper că
suntem descoperiți și în conștiințele voastre.
12 Căci nu ne recomandăm din nou vouă, ci vorbim ca
să vă dăm prilej de laudă în numele nostru, ca să aveți ce
răspunde celor care se laudă în aparență și nu în inimă.
13 Căci, dacă suntem în afară de noi înșine, este pentru
Dumnezeu. Sau dacă suntem cu mintea trează, este pentru
voi.
14 Căci dragostea lui Hristos ne constrânge, pentru că noi
judecăm astfel: că unul a murit pentru toți, deci toți au
murit.
15 El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu
mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru cel care a murit și a
înviat pentru ei.
16 De aceea nu mai cunoaștem pe nimeni după trup de
acum înainte. Chiar dacă am cunoscut pe Hristos după
trup, acum nu-L mai cunoaștem astfel.
17 Prin urmare, dacă cineva este în Hristos, este o făptură
nouă. Lucrurile vechi au trecut. Iată, toate lucrurile au
devenit noi.
18 Dar toate lucrurile sunt de la Dumnezeu, care ne-a
împăcat cu El însuși prin Isus Hristos și ne-a dat slujba
împăcării;
19 și anume, că Dumnezeu a fost în Hristos împăcând
lumea cu Sine, fără să le socotească greșelile lor, și ne-a
încredințat nouă cuvântul împăcării.
20 Noi suntem deci ambasadori în numele lui Hristos, ca
și cum Dumnezeu ar ruga prin noi; vă rugăm în numele lui
Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu.
21 Căci pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut
să fie păcat în locul nostru, pentru ca noi să devenim în El
neprihănirea lui Dumnezeu.

6

1 Lucrând împreună, vă rugăm, de asemenea, să nu
primiți în zadar harul lui Dumnezeu.
2 Căci el spune,
“La un moment acceptabil te-am ascultat.

În ziua mântuirii te-am ajutat.”

Iată, acum este timpul potrivit. Iată, acum este ziua mântuirii.
3 Nu dăm prilej de poticnire în nimic, pentru ca slujba
noastră să nu fie învinuită,
4 ci în orice lucru ne lăudăm ca slujitori ai lui Dumnezeu:
în mare răbdare, în necazuri, în greutăți, în strâmtorări,
5 în bătăi, în închisori, în răscoale, în munci, în
privegheri, în posturi,
6 în puritate, în cunoaștere, în perseverență, în bunătate,
în Duhul Sfânt, în dragoste sinceră,
7 în cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin
armura dreptății la dreapta și la stânga,
8 prin glorie și dezonoare, prin raport rău și raport bun,
ca înșelători și totuși adevărați,
9 ca necunoscuți și totuși bine cunoscuți, ca muribunzi și
iată-ne vii, ca pedepsiți și nu uciși,
10 ca întristați și totuși mereu bucuroși, ca săraci și totuși
îmbogățind pe mulți, ca neavând nimic și totuși posedând
toate lucrurile.

11 Gura noastră este deschisă pentru voi, Corinteni. Inima
noastră este lărgită.
12 Voi nu sunteți limitați de noi, ci sunteți limitați de
propriile voastre afecțiuni.
13 Acum, în schimb — vorbesc ca și copiilor mei —
deschideți-vă și voi inimile.

14 Nu vă legați cu necredincioșii printr-un jug nepotrivit,
căci ce părtășie au dreptatea și nelegiuirea? Sau ce părtășie
are lumina cu întunericul?
15 Ce înțelegere are Hristos cu Belial? Sau ce părtășie are
un credincios cu un necredincios?
16 Ce înțelegere are un templu al lui Dumnezeu cu idolii?
Căci voi sunteți un templu al Dumnezeului cel viu. Chiar
așa cum a spus Dumnezeu: “Voi locui în ei și voi umbla în
ei. Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu”.
17 De aceea

“'Ieși din mijlocul lor,
și fiți despărțiți”, zice Domnul.

'Nu te atinge de nimic necurat.
Te voi primi.

18 Eu vă voi fi ca un Tată.
Veți fi pentru mine fii și fiice”.

spune Domnul Atotputernic.”

7

1 Deci, iubiților, având aceste făgăduințe, să ne curățim
de orice spurcăciune a cărnii și a duhului, desăvârșind
sfințenia în frica lui Dumnezeu.

2 Deschideți-ne inimile voastre. Nu am greșit față de
nimeni. Nu am corupt pe nimeni. Nu am profitat de nimeni.
3 Nu spun aceasta ca să vă condamn, căci am mai spus că
sunteți în inimile noastre pentru a muri împreună și a trăi
împreună.
4 Mare este îndrăzneala mea de a vorbi față de voi. Mare
este lăudăroșenia mea în numele vostru. Sunt plin de
mângâiere. Debordez de bucurie în tot necazul nostru.

5 Căci, când am ajuns în Macedonia, carnea noastră nu
a avut nici o ușurare, ci am fost chinuiți din toate părțile.
Luptele erau afară. Frica era înăuntru.
6 Cu toate acestea, Cel care îi mângâie pe cei umili,
Dumnezeu, ne-a mângâiat prin venirea lui Titus,
7 și nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu
care a fost mângâiat în voi, în timp ce ne povestea despre
dorul vostru, despre jalea voastră și despre zelul vostru
pentru mine, așa că m-am bucurat și mai mult.

8 Căci, deși v-am mâhnit cu scrisoarea mea, nu regret, deși
am regretat-o. Căci văd că scrisoarea mea v-a întristat, deși
numai pentru o vreme.
9 Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru
că v-ați întristat până la pocăință. Căci v-ați mâhnit în mod
dumnezeiesc, ca să suferiți o pierdere din partea noastră în
nimic.
10 Căci întristarea evlavioasă produce pocăința care duce
la mântuire, care nu aduce niciun regret. Dar întristarea
lumii produce moarte.
11 Căci iată, același lucru, că ați fost întristați în mod
dumnezeiesc, ce grijă serioasă a lucrat în voi. Da, ce
apărare, indignare, teamă, dorință, zel și răzbunare! În
toate v-ați demonstrat că erați curați în această chestiune.
12 Așadar, deși v-am scris, nu am scris pentru cauza celui
care a greșit, nici pentru cauza celui care a suferit greșeala,
ci pentru ca grija voastră sinceră față de noi să se arate în
voi în fața lui Dumnezeu.
13 De aceea am fost mângâiați. În mângâierea noastră,
ne-am bucurat și mai mult pentru bucuria lui Titus, pentru
că duhul lui a fost împrospătat de voi toți.
14 Căci, dacă în ceva m-am lăudat cu el în numele vostru,
nu am fost dezamăgit. Ci, după cum v-am spus toate

lucrurile în adevăr, tot așa și slava noastră, pe care am
făcut-o înaintea lui Titus, s-a dovedit a fi adevăr.
15 Afecțiunea lui este și mai mare față de voi, în timp ce
își amintește de toată ascultarea voastră, de modul în care
l-ați primit cu frică și cu cutremur.
16 Mă bucur că în toate sunt încredințat cu privire la voi.

8

1 Mai mult, fraților, vă facem cunoscut harul lui Dum-
nezeu, care a fost dat în adunările din Macedonia,
2 cum, într-o grea încercare de suferință, abundența
bucuriei lor și sărăcia lor adâncă au sporit până la bogăția
generozității lor.
3 Căci, după puterile lor, mărturisesc, da și dincolo de
puterile lor, au dat de bunăvoie,
4 rugându-ne cu multă rugăminte să primim acest har și
părtășia în slujirea sfinților.
5 Acest lucru nu a fost așa cum ne așteptam, ci mai
întâi s-au dăruit pe ei înșiși Domnului și nouă prin voia
lui Dumnezeu.
6 Așa că l-am îndemnat pe Titus, ca, după cum mai înainte
făcuse un început, să desăvârșească și el în voi acest har.
7 Dar, așa cum voi abundați în toate — în credință,
în exprimare, în cunoștință, în toată seriozitatea și în
dragostea voastră față de noi —, vedeți să abundați și voi în
acest har.
8 Nu vorbesc ca o poruncă, ci ca să dovedesc, prin
sinceritatea altora, sinceritatea dragostei voastre.
9 Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos,
care, deși era bogat, s-a făcut sărac de dragul vostru, pentru
ca voi, prin sărăcia lui, să vă îmbogățiți.
10 Eu vă dau un sfat în acest sens: se cuvine ca voi, care
ați fost primii care ați început acum un an, nu numai să
faceți, ci și să fiți binevoitori.
11 Dar acum săvârșiți și facerea, pentru ca, după cum a
fost disponibilitatea de a fi dispuși, să fie și desăvârșirea
din capacitatea voastră.
12 Căci, dacă disponibilitatea există, este acceptabil după
ceea ce aveți, nu după ceea ce nu aveți.
13 Căci aceasta nu este pentru ca altora să le fie ușurat și
vouă să vă chinuiți,
14 ci pentru egalitate. Abundența voastră în acest moment
suplinește lipsa lor, pentru ca și abundența lor să devină o
suplinire a lipsei voastre, pentru ca să fie egalitate.
15 După cum este scris: “Cel care a strâns mult nu a avut
nimic de prisos, iar cel care a strâns puțin nu a avut lipsă”.

16 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în
inima lui Titus aceeași grijă pentru voi.
17 Căci, într-adevăr, el a acceptat îndemnul nostru, dar,
fiind el însuși foarte serios, a plecat de bunăvoie la voi.
18 Am trimis împreună cu el pe fratele a cărui laudă în
Buna Vestire este cunoscută în toate adunările.
19 Și nu numai atât, ci și el a fost desemnat de adunări
să călătorească împreună cu noi în acest har, pe care îl
slujim pentru gloria Domnului însuși și pentru a ne arăta
disponibilitatea noastră.
20 Noi evităm acest lucru, ca nimeni să ne învinuiască
în legătură cu această abundență care este administrată de
noi.
21 având în vedere lucruri onorabile, nu numai în ochii
Domnului, ci și în ochii oamenilor.
22 Am trimis împreună cu ei pe fratele nostru, pe care l-
am dovedit de multe ori harnic în multe lucruri, dar acum
cu mult mai harnic, din cauza marii încrederi pe care o are
în voi.
23 Cât despre Titus, el este partenerul și colaboratorul
meu pentru voi. Cât despre frații noștri, ei sunt apostolii
adunărilor, slava lui Hristos.
24 De aceea, arătați-le înaintea adunărilor dovada iubirii
voastre față de ei și a lăudării noastre în numele vostru.

9

1 Într-adevăr, este de prisos să vă scriu cu privire la slujba
sfinților,
2 pentru că știu că sunteți pregătiți, și mă laud cu aceasta
în numele vostru în fața celor din Macedonia, că și Ahaia
a fost pregătită în anul trecut. Zelul vostru a stârnit foarte
mulți dintre ei.
3 Dar am trimis pe frații aceștia pentru ca lăudarea
noastră în numele vostru să nu fie în zadar în această
privință, pentru ca, așa cum am spus, să fiți pregătiți,
4 ca nu cumva, dacă cineva din Macedonia vine acolo
cu mine și vă găsește nepregătiți, noi (ca să nu mai
vorbim de voi) să fim dezamăgiți în această lăudăroșenie
încrezătoare.
5 De aceea, am considerat necesar să rog pe frați să
meargă înainte la tine și să aranjeze din timp darul generos
pe care l-ai promis mai înainte, pentru ca acesta să fie
pregătit ca o chestiune de generozitate și nu de lăcomie.
6 Amintește-ți că cine seamănă cu zgârcenie va secera și
el cu zgârcenie. Cine seamănă din belșug va secera și el
din belșug.

7 Fiecare să dea după cum a hotărât în inima sa, nu cu
părere de rău sau cu silă, căci Dumnezeu iubește pe cel ce
dă cu bucurie.
8 Și Dumnezeu poate să vă facă să vă prisosească tot harul,
pentru ca, având totdeauna în toate cele de trebuință, să
abundați pentru orice lucrare bună.
9 După cum este scris,

“S-a împrăștiat în străinătate. El a dat săracilor.
Neprihănirea Lui rămâne pentru totdeauna.”

10 Iar Acela care dă sămânță semănătorului și pâine
pentru hrană, să vă dea și El sămânța voastră pentru
semănat și să înmulțească roadele dreptății voastre,
11 fiind voi îmbogățiți în toate pentru toată generozitatea,
care aduce mulțumiri lui Dumnezeu prin noi.
12 Căci această slujbă de dăruire pe care o îndepliniți nu
numai că suplinește lipsurile printre sfinți, ci abundă și prin
multă mulțumire lui Dumnezeu,
13 având în vedere că, prin dovada dată de această slujbă,
ei îl slăvesc pe Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirii
voastre față de Buna Vestire a lui Cristos și pentru generoz-
itatea contribuției voastre față de ei și față de toți,
14 în timp ce ei înșiși, de asemenea, cu rugăminți
în favoarea voastră, tânjesc după voi, datorită harului
extraordinar al lui Dumnezeu în voi.
15 Acum, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul
său inefabil!

10

1 Eu, Pavel, vă rog cu smerenia și blândețea lui Hristos,
eu, care, în prezența voastră, sunt smerit între voi, dar,
lipsind, sunt îndrăzneț față de voi.
2 Da, vă rog ca, atunci când sunt prezent, să nu-mi arăt
curajul cu încrederea cu care intenționez să fiu îndrăzneț
împotriva unora, care ne consideră că umblăm după trup.
3 Căci, deși umblăm în carne, nu ne luptăm după carne;
4 căci armele luptei noastre nu sunt din carne, ci
puternice înaintea lui Dumnezeu pentru dărâmarea
întăriturilor,
5 dărâmând închipuirile și orice înălțime care se ridică
împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și aducând orice gând
în captivitate pentru supunerea lui Hristos,
6 și fiind gata să răzbune orice neascultare, când
supunerea voastră va fi deplină.
7 Privești lucrurile doar așa cum apar în fața ta? Dacă
cineva se încrede în sine însuși că este al lui Hristos, să se

gândească iarăși cu sine însuși că, după cum el este al lui
Hristos, tot așa și noi suntem ai lui Hristos.
8 Căci chiar dacă mă laud oarecum din belșug cu privire
la autoritatea noastră, pe care Domnul a dat-o pentru a vă
zidi și nu pentru a vă doborî, nu mă voi rușina,
9 ca să nu pară că vreau să vă îngrozesc prin scrisorile
mele.
10 Căci "scrisorile lui", spun ei, "sunt grele și puternice,
dar prezența lui trupească este slabă, iar vorbirea lui este
disprețuită".
11 O astfel de persoană să se gândească la acest lucru:
ceea ce suntem prin scrisori în cuvânt când suntem absenți,
așa suntem și în fapte când suntem prezenți.
12 Căci nu îndrăznim să ne numărăm sau să ne com-
parăm cu unii dintre cei ce se recomandă. Dar ei înșiși,
măsurându-se pe ei înșiși și comparându-se cu ei înșiși,
sunt fără pricepere.
13 Noi însă nu ne vom lăuda dincolo de limitele cuvenite,
ci în limitele cu care ne-a rânduit Dumnezeu, care ajung
până la voi.
14 Căci nu ne întindem prea mult, ca și cum nu am ajunge
până la voi. Căci am ajuns până la voi cu Vestea cea Bună
a lui Hristos,
15 fără să ne lăudăm dincolo de limitele cuvenite, în
lucrarea altora, ci având nădejdea că, pe măsură ce crește
credința voastră, vom fi mărițiți din belșug de voi în sfera
noastră de influență,
16 astfel încât să propovăduim Vestea cea Bună chiar și
în părțile de dincolo de voi, nu să ne lăudăm cu ceea ce a
făcut deja altcineva.
17 ci "cel care se laudă, să se laude în Domnul".
18 Căci nu cel care se laudă pe sine este aprobat, ci cel pe
care îl laudă Domnul.

11

1 Aș vrea să mă îndurați cu puțină nebunie, dar, într-
adevăr, mă îndurați.
2 Căci sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască. Căci
te-am făgăduit în căsătorie unui singur soț, ca să te prezint
lui Hristos ca o fecioară curată.
3 Dar mă tem că, cumva, după cum șarpele a înșelat-o
pe Eva cu viclenia lui, tot așa și mințile voastre ar putea fi
corupte de la simplitatea care este în Hristos.
4 Căci, dacă cel care vine predică un alt Isus pe care noi
nu l-am predicat, sau dacă primiți un alt spirit pe care nu l-

ați primit, sau o altă “veste bună” pe care nu ați acceptat-o,
ați suportat destul de bine acest lucru.
5 Căci socotesc că nu sunt deloc în urma celor mai buni
apostoli.
6 Dar, chiar dacă sunt nepriceput în vorbire, nu sunt
nepriceput în cunoaștere. Nu, în toate felurile vi s-a
descoperit totul.
7 Sau am păcătuit eu, umilindu-mă pe mine însumi, ca să
vă înalț pe voi, pentru că v-am propovăduit gratuit vestea
cea bună a lui Dumnezeu?
8 Am jefuit alte adunări, luând de la ele salariu pentru a
vă sluji vouă.
9 Când eram prezent la voi și aveam nevoie, nu am fost
o povară pentru nimeni, pentru că frații, când au venit din
Macedonia, au suplinit măsura nevoilor mele. În toate m-
am ferit să fiu o povară pentru voi și voi continua să fac
acest lucru.
10 Cum adevărul lui Hristos este în mine, nimeni nu mă
va opri din această laudă în regiunile din Ahaia.
11 De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe.
12 Dar ceea ce fac eu, voi continua să fac, ca să tai prilejul
celor ce doresc un prilej, ca să se laude, ca să fie recunoscuți
ca și noi.
13 Căci astfel de oameni sunt falși apostoli, lucrători
înșelători, care se dau drept apostoli ai lui Hristos.
14 Și nu este de mirare, căci chiar și Satana se deghizează
în înger de lumină.
15 Prin urmare, nu este mare lucru dacă și slujitorii lui se
dau drept slujitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi potrivit
cu faptele lor.
16 Și iarăși zic: să nu mă creadă nimeni nebun. Ci, dacă
este așa, primiți-mă totuși ca pe un nebun, ca să mă laud și
eu puțin.
17 Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci ca o
nebunie, în această încredere de laudă.
18 Văzând că mulți se laudă după trup, mă voi lăuda și eu.
19 Căci voi suportați cu plăcere pe cei nebuni, fiind
înțelepți.
20 Căci voi suportați pe un om dacă vă duce în robie, dacă
vă devorează, dacă vă ia în captivitate, dacă se înalță sau
dacă vă lovește peste față.
21 Spre rușinea mea, vorbesc ca și cum am fi fost slabi.
Totuși, în orice fel în care cineva este îndrăzneț (vorbesc în
neștire), sunt și eu îndrăzneț.
22 Sunt ei evrei? La fel și eu, sunt ei israeliți? La fel sunt
și eu. Sunt ei urmașii lui Avraam? La fel sunt și eu.

23 Sunt ei slujitori ai lui Hristos? (Vorbesc ca unul de
lângă el însuși.) Eu sunt mai mult: în munci mai mult, în
închisori mai mult, în bătăi peste măsură și în morți des.
24 De cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri
minus una.
25 De trei ori am fost bătut cu toiege. O dată am fost ucis
cu pietre. De trei ori am suferit un naufragiu. Am stat o
noapte și o zi în adânc.
26 Am fost deseori în călătorii, primejdii de râuri, prime-
jdii de tâlhari, primejdii de la compatrioții mei, primejdii
de la neamuri, primejdii în cetate, primejdii în pustiu,
primejdii pe mare, primejdii printre frații mincinoși;
27 în munci și osteneli, în privegheri dese, în foame și sete,
în posturi dese, în frig și goliciune.
28 În afară de cele de afară, mai este ceva care mă apasă
în fiecare zi: îngrijorarea pentru toate adunările.
29 Cine este slab, și eu nu sunt slab? Cine este făcut să se
poticnească, și eu nu ard de indignare?
30 Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu ceea ce ține
de slăbiciunea mea.
31 Dumnezeul și Tatăl Domnului Isus Hristos, cel
binecuvântat în veci de veci, știe că nu mint.
32 În Damasc, guvernatorul subordonat regelui Aretas a
păzit cetatea Damascului, dorind să mă aresteze.
33 Am fost coborât într-un coș pe o fereastră lângă zid și
am scăpat din mâinile lui.

12

1 Fără îndoială că nu este de folos să mă laud, dar voi
ajunge la viziuni și revelații ale Domnului.
2 Cunosc un om în Hristos care a fost răpit în al treilea
cer acum paisprezece ani — dacă în trup, nu știu, sau dacă
în afara trupului, nu știu; Dumnezeu știe.
3 Cunosc un astfel de om (fie că era în trup, fie că era în
afara trupului, nu știu; Dumnezeu știe),
4 cum a fost răpit în Paradis și a auzit cuvinte de nedescris,
pe care nu-i este permis unui om să le rostească.
5 În numele unui astfel de om mă voi lăuda, dar în numele
meu nu mă voi lăuda, decât în slăbiciunile mele.
6 Căci, dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi nebun, căci
voi spune adevărul. Dar mă abțin, pentru ca nimeni să nu
creadă despre mine mai mult decât ceea ce vede în mine
sau aude de la mine.
7 Din cauza mărimii prea mari a revelațiilor, ca să nu mă
înalț prea mult, mi s-a dat un spin în carne: un mesager al
lui Satana care să mă chinuie, ca să nu mă înalț prea mult.

8 În legătură cu acest lucru, l-am rugat de trei ori pe
Domnul ca să se îndepărteze de la mine.
9 El mi-a spus: **“Harul meu îți este de ajuns, căci
puterea mea se desăvârșește în slăbiciune”. De aceea,
cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă în
slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să se
odihnească peste mine.**
10 De aceea îmi plac slăbiciunile, vătămările, necazurile,
nevoile, persecuțiile și strâmtorările, pentru Hristos. Căci
atunci când sunt slab, atunci sunt puternic.
11 Am devenit nebun în a mă lăuda. M-ați constrâns,
pentru că ar fi trebuit să fiu lăudat de voi, căci nu sunt cu
nimic mai prejos decât cei mai buni apostoli, deși nu sunt
nimic.
12 Cu adevărat, semnele unui apostol s-au făcut printre
voi cu toată perseverența, prin semne, minuni și lucrări
puternice.
13 Căci în ce anume ați fost făcuți inferiori celorlalte
adunări, dacă nu în faptul că eu însumi nu am fost o povară
pentru voi? Iertați-mi această greșeală!
14 Iată, este a treia oară când sunt gata să vin la voi și
nu vreau să fiu o povară pentru voi, căci nu pe voi vă
caut averile voastre, ci pe voi. Căci nu copiii trebuie să
economisească pentru părinți, ci părinții pentru copii.
15 Cu mare plăcere voi cheltui și voi fi cheltuit pentru
sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai mult și mai mult, sunt
eu oare mai puțin iubit?
16 Chiar și așa, eu însumi nu v-am împovărat. Dar ați
putea spune că, fiind viclean, v-am prins cu înșelăciune.
17 Oare am profitat de voi prin vreunul dintre cei pe care
vi i-am trimis?
18 L-am îndemnat pe Titus și am trimis împreună cu el
pe fratele său. A profitat oare Titus de voi? Nu cumva am
umblat în același spirit? Nu am mers pe aceiași pași?
19 Iarăși, credeți că ne scuzăm în fața voastră? În fața
lui Dumnezeu, noi vorbim în Hristos. Dar toate lucrurile,
iubiților, sunt pentru zidirea voastră.
20 Căci mă tem că poate, atunci când voi veni, nu vă voi
găsi așa cum vreau eu și că aș putea fi găsit de voi așa cum
nu doriți voi, că poate vor fi certuri, gelozii, izbucniri de
mânie, facțiuni, calomnii, șoapte, gânduri de mândrie sau
revolte,
21 că, din nou, când voi veni, Dumnezeul meu mă va
umili înaintea voastră și voi plânge pentru mulți dintre cei
care au păcătuit până acum și nu s-au pocăit de necurăția,
imoralitatea sexuală și poftele pe care le-au săvârșit.

13

1 Este a treia oară când vin la voi. “În gura a doi sau trei
martori se va adeveri orice cuvânt.”
2 Am avertizat mai înainte și avertizez din nou, așa cum
am fost prezent a doua oară, tot așa și acum, fiind absent,
scriu celor care au păcătuit mai înainte acum și tuturor
celorlalți că, dacă voi veni din nou, nu voi cruța,
3 având în vedere că voi căutați o dovadă a lui Cristos
care vorbește în mine, care nu este slab, ci este puternic în
voi.
4 Căci el a fost răstignit prin slăbiciune, dar trăiește prin
puterea lui Dumnezeu. Căci și noi suntem slabi în el, dar
vom trăi împreună cu el prin puterea lui Dumnezeu față de
voi.
5 Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință.
Testați-vă pe voi înșivă. Sau nu știți despre voi înșivă că
Isus Hristos este în voi?” — dacă nu cumva sunteți într-
adevăr descalificați.
6 Dar sper că veți ști că nu suntem descalificați.
7 Și mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău, nu ca noi
să fim învredniciți, ci ca voi să faceți ceea ce este onorabil,
chiar dacă pare că am dat greș.
8 Căci nu putem face nimic împotriva adevărului, ci
pentru adevăr.
9 Căci ne bucurăm când noi suntem slabi și voi sunteți
puternici. Ne rugăm și pentru aceasta: pentru ca voi să
deveniți desăvârșiți.
10 De aceea, scriu aceste lucruri în absență, ca să nu
mă port cu asprime când sunt prezent, conform autorității
pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire și nu pentru
dărâmare.
11 În sfârșit, fraților, bucurați-vă! Fiți desăvârșiți. Fiți
mângâiați. Fiți de aceeași părere. Trăiți în pace, și
Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu voi.
12 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
13 Toți sfinții vă salută.
14 Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu
și părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Galateni

1 Pavel, apostol — nu de la oameni, nici prin oameni, ci
prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din
morți—
2 și toți frații care sunt cu mine, către adunările din
Galatia:
3 Har și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru
Isus Hristos,
4 care S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre,
ca să ne izbăvească din veacul acesta rău, după voia
Dumnezeului și Tatălui nostru,
5 căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.
6 Mă mir că părăsiți atât de repede pe Cel care v-a chemat
în harul lui Hristos pentru o altă "veste bună",
7 dar nu există o altă "veste bună". Doar că sunt unii care
vă tulbură și vor să pervertească Buna Vestire a lui Cristos.
8 Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar propovădui
o altă "veste bună" decât cea pe care v-am propovăduit-o
noi, să fie blestemat.
9 Așa cum am spus mai înainte, așa spun și eu acum din
nou: dacă cineva vă predică o altă "veste bună" decât cea
pe care ați primit-o, să fie blestemat.
10 Căci caut eu acum favoarea oamenilor, sau pe cea
a lui Dumnezeu? Sau mă străduiesc eu să fiu pe placul
oamenilor? Căci, dacă aș mai plăcea oamenilor, n-aș mai fi
un slujitor al lui Hristos.
11 Dar, fraților, vă spun, cu privire la vestea cea bună, care
a fost propovăduită de mine, că nu este după om.
12 Căci nu am primit-o de la om și nici nu am fost învățat,
ci mi-a fost descoperită prin revelația lui Isus Hristos.
13 Căci ați auzit despre felul în care am trăit în trecut
în religia iudaică, cum că, dincolo de orice măsură, am
persecutat Adunarea lui Dumnezeu și am devastat-o.
14 Am înaintat în religia iudaică mai mult decât mulți
dintre compatrioții mei de vârsta mea, fiind mai mult decât
alții de vârsta mea, fiind mai mult decât zelos pentru
tradițiile părinților mei.
15 Dar când a fost pe placul lui Dumnezeu, care m-a
despărțit din pântecele mamei mele și m-a chemat prin
harul său,
16 să-L descopere pe Fiul său în mine, ca să-L
propovăduiesc printre neamuri, nu m-am sfătuit imediat
cu carnea și sângele,

17 și nici nu m-am urcat la Ierusalim la cei care erau
apostoli înaintea mea, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am
întors la Damasc.
18 După trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să vizitez pe
Petru, și am stat cu el cincisprezece zile.
19 Dar dintre ceilalți apostoli nu am văzut pe nimeni, în
afară de Iacov, fratele Domnului.
20 Acum, în legătură cu lucrurile pe care vi le scriu, iată,
înaintea lui Dumnezeu, nu mint.
21 Apoi am ajuns în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.
22 Eram încă necunoscut la față pentru adunările din
Iudeea care erau în Hristos,
23 dar ei auzeau doar: "Cel care ne persecuta odinioară
propovăduiește acum credința pe care a încercat să o
distrugă".
24 Astfel, ei slăveau pe Dumnezeu în mine.

2

1 Apoi, după paisprezece ani, m-am suit din nou la
Ierusalim cu Barnaba și cu Tit, luând cu mine.
2 M-am urcat prin revelație și le-am prezentat Vestea cea
Bună pe care o propovăduiesc printre neamuri, dar în
particular, în fața celor respectați, de teamă să nu alerg,
sau să nu fi alergat, în zadar.
3 Dar nici măcar Titus, care era cu mine, fiind grec, nu a
fost obligat să se circumcidă.
4 Acest lucru s-a întâmplat din cauza falșilor frați aduși
pe ascuns, care se furișau pentru a ne spiona libertatea pe
care o avem în Cristos Isus, ca să ne aducă în robie,
5 cărora nu le-am dat loc în calea supunerii, nici măcar
pentru o oră, pentru ca adevărul Bunei Vestiri să continue
cu voi.
6 Dar din partea celor care aveau reputația de a fi
importanți — oricare ar fi fost ei, pentru mine nu are nicio
importanță; Dumnezeu nu arată părtinire față de om — cei
care, zic eu, erau respectați nu mi-au împărtășit nimic,
7 ci dimpotrivă, când au văzut că mi s-a încredințat
Vestea cea Bună pentru cei netăiați împrejur, la fel ca Petru
cu Buna Vestire pentru cei tăiați împrejur —
8 căci cel care a lucrat prin Petru în apostolatul cu cei
tăiați împrejur a lucrat prin mine și cu neamurile —
9 și, când au înțeles harul care mi-a fost dat, Iacov, Cefa
și Ioan, cei care aveau reputația de stâlpi, ne-au dat lui
Barnaba și mie mâna dreaptă a părtășiei, ca noi să mergem
la neamuri, iar ei la tăierea împrejur.

10 Ne-au cerut doar să ne aducem aminte de cei săraci —
lucru pe care și eu eram foarte zelos să îl fac.
11 Dar când a venit Petru la Antiohia, m-am împotrivit în
fața lui, pentru că era condamnat.
12 Căci, înainte de a veni niște oameni de la Iacov, el
mânca cu neamurile. Dar când au venit ei, el s-a retras
și s-a separat, temându-se de cei care erau din circumcizie.
13 Și ceilalți iudei i s-au alăturat în ipocrizia lui, așa că și
Barnaba s-a lăsat dus de nas de ipocrizia lor.
14 Când am văzut că nu umblau drept, potrivit adevărului
Bunei Vestiri, i-am spus lui Petru, în fața tuturor: "Dacă tu,
care ești iudeu, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii, de ce
îi obligi pe neamuri să trăiască ca iudeii?
15 "Noi, iudei din fire și nu păcătoși din neamuri,
16 dar știind că omul nu este îndreptățit prin faptele Legii,
ci prin credința în Isus Hristos, am crezut în Isus Hristos,
ca să fim îndreptățiți prin credința în Hristos și nu prin
faptele Legii, pentru că nici o făptură nu va fi îndreptățită
prin faptele Legii.
17 Dar dacă, în timp ce căutam să fim îndreptățiți în
Hristos, am fost și noi înșine găsiți păcătoși, este Hristos
un rob al păcatului? Cu siguranță că nu!
18 Căci dacă zidesc din nou lucrurile pe care le-am distrus,
mă dovedesc pe mine însumi un călcător de lege.
19 Căci eu, prin lege, am murit pentru lege, ca să trăiesc
pentru Dumnezeu.
20 Am fost răstignit împreună cu Hristos și nu mai trăiesc
eu, ci Hristos trăiește în mine. Viața pe care o trăiesc acum
în trup, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care
m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.
21 Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Căci dacă
neprihănirea este prin lege, atunci Hristos a murit dege-
aba!"

3

1 Galateni nebuni, cine v-a vrăjit să nu ascultați de adevăr,
în fața ochilor cărora Iisus Hristos a fost înfățișat în văzul
vostru ca fiind răstignit?
2 Vreau doar să aflu de la voi următorul lucru: Ați primit
Duhul Sfânt prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?
3 Sunteți oare atât de nebuni? După ce ați început în
Duhul, acum ați terminat în carne?
4 Ați suferit atâtea lucruri în zadar, dacă într-adevăr este
în zadar?
5 Așadar, cel care vă dă Duhul și face minuni printre voi,
o face prin faptele legii sau prin auzirea credinței?

6 Tot așa, Avraam “a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit
ca neprihănire.”
7 Să știți, așadar, că cei care sunt din credință sunt copii
ai lui Avraam.
8 Scriptura, prevăzând că Dumnezeu va justifica nea-
murile prin credință, i-a vestit mai dinainte lui Avraam
Buna Vestire, spunând: “În tine vor fi binecuvântate toate
neamurile”.
9 Așadar, cei care sunt de credință sunt binecuvântați cu
credinciosul Avraam.
10 Căci toți cei ce sunt din faptele Legii sunt sub blestem.
Căci este scris: “Blestemat este oricine nu stăruie în toate
lucrurile care sunt scrise în cartea Legii, ca să le facă.”
11 Or, este evident că nimeni nu este îndreptățit prin Lege
înaintea lui Dumnezeu, căci: “Cel neprihănit va trăi prin
credință”.
12 Legea nu este din credință, ci: “Omul care le face va
trăi prin ele”.
13 Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-
se blestem pentru noi. Căci este scris: “Blestemat este
oricine este atârnat pe un lemn”,
14 pentru ca binecuvântarea lui Avraam să vină peste
neamuri prin Hristos Isus, pentru ca noi să primim prin
credință făgăduința Duhului Sfânt.
15 Fraților, dacă este vorba de un legământ omenesc,
chiar dacă este doar un legământ omenesc, atunci când
este confirmat, nimeni nu-l anulează și nimeni nu-i adaugă
nimic.
16 Or, promisiunile au fost făcute lui Avraam și urmașilor
lui. El nu spune: “Pentru urmași”, ca pentru mulți, ci ca
pentru unul singur: “Pentru urmașii tăi”, care este Cristos.
17 Și acum spun următoarele: Un legământ confirmat
dinainte de Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru
sute treizeci de ani mai târziu, nu anulează, astfel încât să
facă promisiunea fără efect.
18 Căci, dacă moștenirea vine din lege, nu mai este
o promisiune, ci Dumnezeu a acordat-o lui Avraam prin
promisiune.
19 Atunci de ce este legea? Ea a fost adăugată din cauza
fărădelegilor, până la venirea urmașului căruia i-a fost
făcută făgăduința. Ea a fost rânduită prin îngeri, prin
mâna unui mijlocitor.
20 Or, un mijlocitor nu este între unul și altul, ci Dumnezeu
este unul.
21 Este deci Legea împotriva făgăduințelor lui Dum-
nezeu? Cu siguranță că nu! Căci, dacă ar fi fost dată o

lege care să dea viață, mai mult ca sigur că neprihănirea ar
fi fost din lege.
22 Dar Scriptura a întemnițat toate lucrurile sub păcat,
pentru ca făgăduința, prin credința în Isus Hristos, să fie
dată celor care cred.
23 Dar, înainte de a veni credința, noi eram ținuți în
temniță sub Lege, închiși pentru credința care avea să fie
descoperită mai târziu.
24 astfel încât Legea a devenit tutorele nostru pentru a ne
aduce la Hristos, ca să fim îndreptățiți prin credință.
25 Dar acum, că a venit credința, nu mai suntem sub
tutore.
26 Căci voi toți sunteți copii ai lui Dumnezeu, prin credința
în Hristos Isus.
27 Căci toți cei care ați fost botezați în Hristos v-ați
îmbrăcat în Hristos.
28 Nu mai este nici iudeu, nici grec, nu mai este nici sclav,
nici om liber, nu mai este nici bărbat, nici femeie, căci toți
sunteți una în Hristos Isus.
29 Dacă sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți urmașii lui
Avraam și moștenitori după făgăduință.

4

1 Dar eu zic că, atâta timp cât moștenitorul este copil, el
nu se deosebește de un rob, deși este stăpânul tuturor,
2 ci este sub păzitori și administratori până în ziua
hotărâtă de tată.
3 Așa și noi, când eram copii, eram ținuți în robie sub
principiile elementare ale lumii.
4 Dar, când a venit plinirea timpului, Dumnezeu a trimis
pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege,
5 ca să răscumpere pe cei care erau sub lege, pentru ca
noi să primim adopția ca copii.
6 Și pentru că sunteți copii, Dumnezeu a trimis în inimile
voastre Duhul Fiului său, care strigă: “Abba, Tată!”
7 Deci nu mai sunteți robi, ci fii; și dacă sunteți fii, sunteți
moștenitori ai lui Dumnezeu prin Hristos.

8 În vremea aceea însă, neștiind pe Dumnezeu, erați robi
celor ce nu sunt dumnezei din fire.
9 Dar acum, când ați ajuns să-L cunoașteți pe Dumnezeu,
sau mai degrabă să fiți cunoscuți de Dumnezeu, de ce
vă întoarceți din nou la principiile elementare slabe și
mizerabile, cărora doriți să fiți din nou robiți?
10 Voi observați zilele, lunile, anotimpurile și anii.
11 Mi-e teamă pentru voi, că mi-aș fi irosit munca pentru
voi.

12 Vă rog, fraților, să deveniți ca mine, căci și eu am
devenit ca voi. Nu mi-ați făcut niciun rău,
13 dar știți că, din cauza slăbiciunii cărnii, v-am
propovăduit prima dată Vestea cea Bună.
14 Ceea ce a fost o ispită pentru voi în carnea mea, voi nu
ați disprețuit și nici nu ați respins-o, ci m-ați primit ca pe
un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.
15 Care a fost binecuvântarea de care v-ați bucurat? Căci
vă mărturisesc că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos ochii
și mi i-ați fi dat mie.
16 Așadar, v-am devenit dușman spunându-vă adevărul?
17 Ei te caută cu zel, fără nici o bună intenție. Nu, ei doresc
să vă înstrăineze, pentru ca voi să îi căutați pe ei.
18 Dar este întotdeauna bine să fii zelos pentru o cauză
bună, și nu numai atunci când sunt de față cu voi.
19 Copilașii mei, pentru care sunt iarăși în chinuri până
ce Hristos se va forma în voi,
20 dar aș vrea să fiu de față cu voi acum și să-mi schimb
tonul, pentru că sunt tulburat de voi.
21 Spuneți-mi, voi, care vreți să fiți sub Lege, nu ascultați
voi de Lege?
22 Căci este scris că Avraam a avut doi fii, unul de la slugă
și unul de la o femeie liberă.
23 Totuși, fiul din slugă s-a născut după trup, dar fiul din
femeia liberă s-a născut prin făgăduință.
24 Aceste lucruri conțin o alegorie, căci este vorba de două
legăminte. Unul este cel de pe muntele Sinai, care naște
copii în robie, care este Agar.
25 Căci această Agar este Muntele Sinai din Arabia și
răspunde Ierusalimului care există acum, căci ea este în
robie cu copiii ei.
26 Dar Ierusalimul de sus este liber, care este mama
noastră a tuturor.
27 Căci este scris:,
“Bucurați-vă, sterpe care nu nașteți.
Izbucniți și strigați, voi care nu vă chinuiți.
Căci femeile pustii au mai mulți copii decât cea care are
un soț.”
28 Și noi, fraților, ca și Isaac, suntem copii ai făgăduinței.
29 Dar, după cum atunci, cel născut după trup a prigonit
pe cel născut după Duh, tot așa este și acum.
30 Totuși, ce spune Scriptura? “Aruncă afară pe slugă și
pe fiul ei, căci fiul slugii nu va moșteni împreună cu fiul
femeii libere.”
31 Așadar, fraților, noi nu suntem copiii unei roabe, ci ai
femeii libere.

5

1 Rămâneți deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a
făcut liberi și nu vă lăsați din nou prinși în jugul robiei.
2 Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți primi tăierea
împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.
3 Da, mărturisesc din nou oricărui om care primește
circumcizia că este dator să împlinească toată Legea.
4 Voi sunteți înstrăinați de Hristos, voi care vreți să fiți
îndreptățiți prin lege. V-ați îndepărtat de har.
5 Căci noi, prin Duhul, prin credință, așteptăm speranța
dreptății.
6 Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici necircumcizia
nu valorează nimic, ci credința care lucrează prin iubire.
7 Ai alergat bine! Cine te-a împiedicat să nu asculți de
adevăr?
8 Această convingere nu vine de la cel care vă cheamă.
9 Un pic de drojdie crește prin toată făina.
10 Am încredere față de voi în Domnul că nu veți gândi
altfel. Dar cel care vă tulbură va suporta judecata lui,
oricine ar fi el.
11 Dar eu, fraților, dacă mai propovăduiesc circumcizia,
de ce sunt încă prigonit? Atunci piatra de poticnire a crucii
a fost înlăturată.
12 Aș vrea ca cei care vă tulbură să se taie pe ei înșiși.
13 Căci voi, fraților, ați fost chemați pentru libertate.
Numai să nu vă folosiți libertatea ca pe un prilej pentru
carne, ci, prin iubire, fiți slujitori unii altora.
14 Căci toată Legea se împlinește într-un singur cuvânt:
acesta: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”.
15 Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, aveți
grijă să nu vă mâncați unii pe alții.
16 Dar eu vă spun: umblați după Duhul, și nu veți împlini
poftele cărnii.
17 Căci carnea poftește împotriva Duhului, și Duhul
împotriva cărnii; și acestea se împotrivesc una alteia, ca
să nu faceți ceea ce doriți.
18 Dar dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub lege.
19 Or, faptele cărnii sunt evidente, și anume: adulterul,
imoralitatea sexuală, necurăția, pofta,
20 idolatria, vrăjitoria, ura, certurile, geloziile, accesele de
mânie, rivalitățile, diviziunile, ereziile,
21 invidia, crimele, bețiile, orgoliile și alte lucruri de acest
fel; despre care vă previn, după cum v-am prevenit și eu, că
cei care practică astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția
lui Dumnezeu.

22 Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea,
răbdarea, bunătatea, bunătatea, credința,
23 blândețea și stăpânirea de sine. Împotriva acestor
lucruri nu există lege.
24 Cei care sunt ai lui Hristos au răstignit carnea cu
patimile și poftele ei.
25 Dacă trăim prin Duhul, să umblăm și noi prin Duhul.
26 Să nu ne îngâmfăm, să nu ne provocăm unii pe alții și
să nu ne invidiem unii pe alții.

6

1 Fraților, chiar dacă un om este prins în vreo greșeală,
voi, care sunteți duhovnicești, trebuie să-l restaurați pe
acesta în duhul blândeții, privind la voi înșivă, ca să nu
fiți și voi ispitiți.
2 Purtați-vă sarcinile unii altora și împliniți astfel legea lui
Hristos.
3 Căci, dacă cineva se crede ceva, când nu este nimic, se
înșală pe sine însuși.
4 Ci fiecare să-și examineze propria lucrare și atunci va
avea motiv să se laude în sine însuși, și nu în altcineva.
5 Căci fiecare își va purta propria povară.
6 Dar cel care este învățat în Cuvânt să aibă parte de toate
bunătățile cu cel care învață.
7 Nu vă lăsați înșelați. Dumnezeu nu se lasă batjocorit,
căci tot ce seamănă un om, aceea va și secera.
8 Căci cine seamănă pentru carnea sa, din carne va secera
corupție. Dar cel care seamănă pentru Duhul va secera din
Duhul viața veșnică.
9 Să nu ne obosim în a face binele, căci vom secera la
timpul potrivit dacă nu ne dăm bătuți.
10 Așadar, după cum avem ocazia, să facem ce este bine
față de toți oamenii, și mai ales față de cei din familia
credinței.
11 Vedeți cu ce litere mari vă scriu cu mâna mea.
12 Toți cei care vor să facă o impresie bună în trup vă
silesc să vă tăiați împrejur, ca să nu fie persecutați pentru
crucea lui Hristos.
13 Căci nici măcar cei care primesc circumcizia nu
respectă ei înșiși Legea, ci doresc să vă facă pe voi să fiți
circumciși, ca să se poată lăuda în carnea voastră.
14 Dar departe de mine gândul de a mă lăuda decât în
crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea a fost
răstignită față de mine, iar eu față de lume.
15 Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici necircum-
cizia nu mai sunt nimic, ci o creație nouă.

16 Toți cei care umblă după această regulă, pacea și
îndurarea să fie cu ei și cu Israelul lui Dumnezeu.
17 De acum înainte, nimeni să nu-mi facă nici un fel de
necaz, pentru că port pe trup semnele Domnului Isus.
18 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul
vostru, fraților. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
către sfinții care sunt în Efes și către cei credincioși în Isus
Hristos:
2 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la
Domnul Isus Hristos.
3 Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru
Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare
duhovnicească în locurile cerești, în Hristos,
4 după cum ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii,
ca să fim sfinți și fără cusur înaintea Lui, în dragoste,
5 predestinându-ne pentru adopție, ca copii, prin Isus
Hristos, pentru El însuși, după buna plăcere a dorinței Sale,
6 spre lauda gloriei harului Său, prin care ne-a dat de
bunăvoie favoarea în Cel iubit.
7 În El avem răscumpărarea noastră prin sângele Său,
iertarea greșelilor noastre, potrivit cu bogăția haruluiSău
8 pe care l-a făcut să abunde față de noi în toată
înțelepciunea și prudența,
9 făcându-ne cunoscut misterul voinței Sale, potrivit
bunei Sale plăceri pe care a hotărât-o în El
10 pentru o administrare a plinătății vremurilor, pentru a
rezuma toate lucrurile în Hristos, cele din ceruri și cele de
pe pământ, în El.
11 Ni s-a atribuit și nouă o moștenire în El, fiind rânduiți
mai dinainte, potrivit cu planul Celui care face toate
lucrurile după planul voii Sale,
12 pentru ca noi, care mai înainte am sperat în Hristos, să
fim spre lauda gloriei Lui.
13 În el și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului,
Vestea cea bună a mântuirii voastre — în care, crezând și
voi, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt făgăduit,
14 care este un gaj al moștenirii noastre, pentru
răscumpărarea proprietății lui Dumnezeu, spre lauda glo-
riei sale.
15 De aceea și eu, care am auzit despre credința în Domnul
Isus, care este printre voi, și despre dragostea pe care o aveți
față de toți sfinții,
16 nu încetez să mulțumesc pentru voi, pomenindu-vă în
rugăciunile mele,
17 pentru ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos,
Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de
descoperire în cunoașterea Lui,

18 ca să vă lumineze ochii inimii voastre, ca să știți care
este nădejdea chemării Lui, și care sunt bogățiile gloriei
moștenirii Sale în sfinți,
19 și care este nespus de mare puterea Sa față de noi, cei
care credem, potrivit cu lucrarea tăriei puterii Sale
20 pe care a lucrat-o în Hristos când L-a înviat din morți
și L-a făcut să șadă la dreapta Sa în locurile cerești,
21 cu mult mai presus de orice stăpânire, autoritate,
putere, domnie și orice nume care se numește, nu numai
în acest veac, ci și în cel ce va să vină.
22 I-a supus toate lucrurile sub picioarele Lui și L-a dat să
fie cap peste toate lucrurile pentru Adunare,
23 care este trupul Lui, plinătatea Celui care umple totul
în toți.

2

1 Voi ați fost înviați, când erați morți în fărădelegi și
păcate,
2 în care umblați odinioară, după cursul acestei lumi,
după prințul puterii aerului, duhul care lucrează acum în
copiii neascultătorilor.
3 Și noi toți am trăit odinioară printre ei în poftele cărnii
noastre, împlinind poftele cărnii și ale minții, și eram din
fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.
4 Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea
Sa dragoste cu care ne-a iubit,
5 chiar și atunci când eram morți din cauza greșelilor
noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos — prin har ați
fost mântuiți —
6 și ne-a înviat împreună cu El și ne-a făcut să ședem cu
El în locurile cerești în Hristos Isus,
7 pentru ca în veacurile viitoare să arate bogăția nespus
de mare a harului Său în bunătatea Sa față de noi în Hristos
Isus;
8 căci prin har ați fost mântuiți prin credință, și aceasta
nu de la voi înșivă; este un dar al lui Dumnezeu,
9 nu prin fapte, ca nimeni să nu se laude.
10 Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Hristos Isus
pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit mai
dinainte ca noi să umblăm în ele.
11 Aduceți-vă aminte că odinioară, voi, neamurile în trup,
care sunteți numiți “netăiați împrejur” prin ceea ce se
numește “tăierea împrejur” (în trup, făcută de mâini),
12 erați în vremea aceea despărțiți de Hristos, înstrăinați
de comunitatea lui Israel și străini de legămintele
făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.

13 Dar acum, în Hristos Isus, voi, care altădată erați
departe, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.
14 Căci el este pacea noastră, care i-a făcut pe amândoi
una și a dărâmat zidul de mijloc al despărțirii,
15 după ce a desființat în trupul său ostilitatea, legea
poruncilor cuprinse în rânduieli, ca să creeze în sine un
singur om nou din cei doi, făcând pace,
16 și să-i împace pe amândoi într-un singur trup cu
Dumnezeu prin cruce, după ce a ucis prin ea ostilitatea.
17 El a venit și a propovăduit pacea atât vouă, care erați
departe, cât și celor apropiați.
18 Căci prin el amândoi avem acces la Tatăl într-un singur
Duh.
19 Așadar, voi nu mai sunteți străini și străini, ci sunteți
concetățeni ai sfinților și ai casei lui Dumnezeu,
20 fiind zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra
unghiulară principală fiind Cristos Isus însuși;
21 în care toată clădirea, bine închegată, se dezvoltă într-
un templu sfânt în Domnul;
22 în care și voi sunteți zidiți împreună pentru a fi locuința
lui Dumnezeu în Duhul Sfânt.

3

1 De aceea, eu, Pavel, sunt prizonierul lui Hristos Isus
pentru voi, neamurilor,
2 dacă ați auzit despre administrarea harului lui Dum-
nezeu, care mi-a fost dat față de voi,
3 și despre faptul că, prin revelație, mi s-a făcut cunoscut
misterul, așa cum am scris mai înainte în puține cuvinte,
4 și prin care, când citiți, puteți pricepe înțelegerea mea
în misterul lui Hristos,
5 care în alte generații nu a fost făcut cunoscut fiilor
oamenilor, așa cum a fost descoperit acum sfinților Săi
apostoli și profeți în Duhul Sfânt,
6 că neamurile sunt părtașe la moștenire și la trup și
părtașe la făgăduința Lui în Hristos Isus prin Buna Vestire,
7 de care am fost făcut slujitor, potrivit darului harului lui
Dumnezeu care mi-a fost dat, după lucrarea puterii Lui.
8 Mie, cel mai mic dintre toți sfinții, mi-a fost dat acest
har, ca să propovăduiesc neamurilor bogățiile nepătrunse
ale lui Hristos
9 și să fac pe toți oamenii să vadă care este administrarea
misterului care de veacuri a fost ascuns în Dumnezeu, care
a creat toate lucrurile prin Isus Hristos,

10 pentru ca acum, prin adunare, înțelepciunea multiplă
a lui Dumnezeu să fie făcută cunoscută principatelor și
puterilor din locurile cerești,
11 conform scopului veșnic pe care l-a împlinit în Hristos
Isus, Domnul nostru.
12 În El avem îndrăzneală și acces cu încredere, prin
credința noastră în El.
13 De aceea vă rog să nu vă pierdeți inima din cauza
necazurilor mele pentru voi, care sunt gloria voastră.
14 De aceea, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului
nostru Isus Hristos,
15 de la care se numește orice familie în ceruri și pe
pământ,
16 ca să vă dea, după bogăția slavei Lui, să fiți întăriți cu
putere, prin Duhul Său, în lăuntrul vostru,
17 pentru ca Hristos să locuiască în inimile voastre prin
credință, pentru ca voi, fiind înrădăcinați și întemeiați în
dragoste,
18 să fiți întăriți ca să înțelegeți împreună cu toți sfinții
care este lățimea, lungimea, înălțimea și adâncimea,
19 și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice
cunoștință, ca să fiți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.
20 Iar Celui ce poate să facă mai mult decât cerem și decât
gândim noi, după puterea care lucrează în noi,
21 Lui să fie slava în adunare și în Hristos Isus, în toate
generațiile, în vecii vecilor. Amin.

4

1 De aceea, eu, prizonierul în Domnul, vă rog să vă purtați
în mod demn de chemarea cu care ați fost chemați,
2 cu toată smerenia și umilința, cu răbdare, suportându-
vă unii pe alții în dragoste,
3 urmărind să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii.
4 Există un singur trup și un singur Duh, așa cum și voi
ați fost chemați într-o singură nădejde a chemării voastre,
5 un singur Domn, o singură credință, un singur botez,
6 un singur Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste
toate și prin toate și în noi toți.
7 Dar fiecăruia dintre noi i-a fost dat harul, după măsura
darului lui Hristos.
8 De aceea spune el,

“Când s-a înălțat la înălțime,
a dus captivi pe cei din captivitate,
și dădea daruri oamenilor.”

9 Și când zice: “S-a înălțat”, ce înseamnă aceasta, dacă nu
că mai întâi S-a coborât în părțile de jos ale pământului?
10 Cel care a coborât este cel care s-a înălțat și el mult
deasupra tuturor cerurilor, ca să umple toate lucrurile.

11 Pe unii i-a dat ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca
evangheliști, pe alții ca păstori și învățători;
12 pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea de slu-
jire, pentru zidirea trupului lui Hristos,
13 până când vom ajunge cu toții la unitatea credinței și a
cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la un om matur, la măsura
statura plinătății lui Hristos,
14 ca să nu mai fim copii, aruncați încoace și încolo și
purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor,
cu viclenie, după vicleșugurile rătăcirii;
15 ci, vorbind adevărul în dragoste, să creștem în toate
lucrurile în cel care este capul, Hristos,
16 din care tot trupul, fiind potrivit și împletit prin ceea
ce furnizează fiecare încheietură, potrivit cu lucrarea pe
măsură a fiecărei părți în parte, face ca trupul să crească
spre zidirea lui însuși în dragoste.

17 De aceea spun aceasta și mărturisesc în Domnul, ca
să nu mai umblați cum umblă și celelalte neamuri, în deșer-
tăciunea minții lor,
18 fiind întunecați în înțelegerea lor, înstrăinați de viața
lui Dumnezeu, din pricina ignoranței care este în ei, din
pricina împietririi inimilor lor.
19 Ei, devenind insensibili, s-au dat pe ei înșiși poftei,
pentru a lucra cu lăcomie orice necurăție.
20 Dar voi nu așa l-ați învățat pe Cristos,
21 dacă, într-adevăr, l-ați auzit și ați fost învățați în el, așa
cum este adevărul în Isus:
22 să vă lepădați, în ceea ce privește modul vostru de viață
de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică după poftele
înșelăciunii,
23 și să vă înnoiți în duhul minții voastre,
24 și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, care, după asemă-
narea lui Dumnezeu, a fost creat în neprihănire și în sfinți-
enia adevărului.

25 De aceea, lăsând deoparte minciuna, să vorbească
fiecare cu adevărul cu aproapele său, pentru că suntem mă-
dulare unul altuia.
26 “Mâniați-vă și nu păcătuiți.” Nu lăsa să apună soarele
peste mânia ta,
27 și nu da loc diavolului.

28 Cel care a furat să nu mai fure, ci mai degrabă să
muncească, producând cu mâinile sale ceva bun, ca să aibă
ce să dea celui care are nevoie.
29 Să nu iasă din gura voastră nici un cuvânt corupt, ci
numai ceea ce este bun pentru zidirea altora, după nevoie,
ca să dea har celor ce ascultă.
30 Nu întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, în care ați
fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.
31 Să se îndepărteze de la voi orice amărăciune, mânie,
furie, mânie, scandal și calomnie, împreună cu orice
răutate.
32 Și fiți buni unii cu alții, blânzi la inimă, iertându-vă unii
pe alții, după cum și Dumnezeu v-a iertat pe voi în Hristos.

5

1 Fiți deci imitatori ai lui Dumnezeu, ca niște copii iubiți.
2 Umblați în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit pe
noi și S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca jertfă și ca
sacrificiu pentru Dumnezeu, ca o mireasmă de bun miros.
3 Dar nici măcar să nu se pomenească între voi, cum se
cuvine sfinților, de desfrânare sexuală și de orice necurăție
sau lăcomie,
4 nici de spurcăciune, nici de vorbărie prostească, nici de
glume, care nu se cuvin, ci de mulțumiri.
5 Să știi că nici un desfrânat, nici un necurat, nici un
lacom, nici un idolatru nu are moștenire în Împărăția lui
Hristos și a lui Dumnezeu.
6 Nimeni să nu vă amăgească cu vorbe deșarte, căci
din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste
copiii neascultătorilor.
7 De aceea, nu fiți părtași la ei.
8 Căci odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină
în Domnul. Umblați ca niște copii ai luminii,
9 căci roada Duhului este în toată bunătatea, dreptatea și
adevărul,
10 dovedind ceea ce este plăcut Domnului.
11 Nu aveți nici o părtășie cu faptele fără roade ale
întunericului, ci mai degrabă chiar le mustrați.
12 Căci este o rușine chiar să vorbești despre lucrurile pe
care le fac ei în ascuns.
13 Dar toate lucrurile, când sunt mustrate, sunt de-
scoperite de lumină, căci tot ce descoperă este lumină.
14 De aceea zice: “Deșteaptă-te, tu, care dormi, și scoală-
te din morți, și Hristos va străluci peste tine.”
15 De aceea, păziți-vă bine cum umblați, nu ca niște
neînțelepți, ci ca niște înțelepți,

16 răscumpărând timpul, căci zilele sunt rele.
17 De aceea, nu fiți nebuni, ci înțelegeți care este voia Domnului.
18 Nu vă îmbătați cu vin, în care este risipire, ci umpleți-vă de Duhul Sfânt,
19 vorbindu-vă unul altuia în psalmi, imnuri și cântări spirituale, cântând și făcând în inima voastră cântece de mulțumire Domnului,
20 mulțumind întotdeauna lui Dumnezeu, Tatăl, în numele Domnului nostru Isus Hristos, cu privire la toate lucrurile,
21 supunându-vă unul altuia în frica lui Hristos.
22 Neveste, supuneți-vă bărbaților voștri, ca Domnului.
23 Căci soțul este capul soției, după cum și Hristos este capul adunării, fiind El însuși mântuitorul trupului.
24 Dar, după cum Adunarea este supusă lui Hristos, tot așa și soțiile să fie supuse în totul propriilor lor soți.
25 Bărbaților, iubiți-vă nevestele, după cum și Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine însuși pentru ea,
26 ca să o sfințească, după ce a curățat-o prin spălarea cu apă și cu cuvântul,
27 ca să Se înfățișeze pe Sine însuși în chip glorios, fără pată, fără riduri sau altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără cusur.
28 Tot așa și soții trebuie să iubească pe soțiile lor ca pe propriile lor trupuri. Cel care își iubește propria soție se iubește pe sine însuși.
29 Căci nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup, ci îl hrănește și îl îngrijește, așa cum face și Domnul cu adunarea,
30 pentru că suntem mădulare ale trupului său, din carnea și oasele sale.
31 “Pentru aceasta, omul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu soția sa. Atunci cei doi vor deveni un singur trup.”
32 Acest mister este mare, dar eu vorbesc despre Cristos și despre Adunare.
33 Cu toate acestea, fiecare dintre voi trebuie să-și iubească și el soția ca pe sine însuși; iar soția să vadă că își respectă soțul.

6

1 Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, căci așa este drept.
2 “Cinstiți pe tatăl vostru și pe mama voastră”, care este prima poruncă cu o promisiune:

3 “ca să vă fie bine și să trăiți mult pe pământ”.

4 Voi, taților, nu vă mâniați copiii, ci creșteți-i în disciplina
și învățătura Domnului.

5 Slujitori, fiți supuși celor care, după trup, sunt stăpânii
voștri, cu frică și cu cutremur, în curăția inimii voastre, ca
față de Hristos,
6 nu în felul de a sluji numai când ochii sunt ațintiți
asupra voastră, ca niște plăceri de oameni, ci ca niște
slujitori ai lui Hristos, făcând din inimă voia lui Dumnezeu,
7 cu bunăvoință, slujind ca Domnului și nu ca oamenilor,
8 știind că orice lucru bun pe care îl face fiecare, va primi
din nou același bine de la Domnul, fie că este legat, fie că
este liber.
9 Voi, stăpânilor, faceți-le și voi la fel și lăsați-vă
amenințați, știind că Cel ce este și stăpânul lor și al vostru
este în ceruri și că la El nu este nici un fel de părtinire.

10 În sfârșit, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii Lui.

11 Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să
puteți sta împotriva vicleniei diavolului.
12 Căci lupta noastră nu este împotriva cărnii și a
sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva puterilor,
împotriva stăpânitorilor lumii, a întunericului acestui veac
și împotriva forțelor spirituale ale răutății din locurile
cerești.
13 De aceea, îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu,
ca să puteți rezista în ziua cea rea și, după ce ați făcut totul,
să rămâneți în picioare.
14 Rămâneți deci în picioare, având centura utilă
a adevărului încheiată la brâu, îmbrăcând platoșa
neprihănirii,
15 și încălțându-vă picioarele cu pregătirea Bunei Vestiri
a păcii,
16 și, mai presus de toate, luând scutul credinței, cu care
veți putea stinge toate săgețile aprinse ale celui rău.
17 și luați coiful mântuirii și sabia Duhului, care este
Cuvântul lui Dumnezeu;
18 cu toată rugăciunea și cererile, rugându-vă în orice
moment în Duhul și veghind în acest scop cu toată stăruința
și cererile pentru toți sfinții.
19 Rugați-vă pentru mine, ca să mi se dea posibilitatea
de a-mi deschide gura, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală
misterul Bunei Vestiri,
20 pentru care sunt ambasador în lanțuri; ca în el să
vorbesc cu îndrăzneală, așa cum trebuie să vorbesc.

21 Dar, ca să știți și voi cum stau lucrurile cu mine și cum
mă descurc, Tihic, fratele preaiubit și slujitorul credincios
în Domnul, vă va face cunoscute toate lucrurile.
22 Tocmai de aceea vi l-am trimis la voi, ca să cunoașteți
starea noastră și ca să vă mângâie inimile.
23 Pace fraților și dragoste cu credință, de la Dumnezeu
Tatăl și de la Domnul Isus Hristos.
24 Harul să fie cu toți cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus
Hristos cu dragoste incoruptibilă. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Filipeni

1 Pavel și Timotei, slujitori ai lui Isus Hristos, către toți
sfinții în Hristos Isus, care sunt în Filipi, împreună cu
supraveghetorii și slujitorii:
2 Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la
Domnul Isus Hristos!
3 Mulțumesc Dumnezeului meu ori de câte ori îmi
amintesc de voi,
4 în orice cerere a mea, în numele vostru toți, și îmi fac
cererile cu bucurie,
5 pentru că, din prima zi și până acum, ați fost părtași la
propovăduirea Evangheliei,
6 fiind încredințați de aceasta: că Cel ce a început în voi
o lucrare bună o va duce la bun sfârșit până în ziua lui Isus
Hristos.
7 Este chiar corect ca eu să gândesc astfel în numele
tuturor, pentru că vă am în inima mea, deoarece, atât în
legăturile mele, cât și în apărarea și confirmarea Bunei
Vestiri, voi toți sunteți părtași cu mine la har.
8 Căci Dumnezeu îmi este martor, căci Dumnezeu îmi este
martor, cât de mult vă doresc pe voi toți în îndurarea lui
Isus Cristos.
9 Mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în
cunoștință și în toată priceperea,
10 pentru ca să puteți să vă dați seama de lucrurile bune,
ca să fiți sinceri și fără prihană până în ziua lui Hristos,
11 fiind plini de roadele neprihănirii care sunt prin Isus
Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.

12 Vreau să știți, fraților, că ceea ce mi s-a întâmplat a fost
mai degrabă spre binele Evangheliei,
13 astfel încât toată paza palatului și toți ceilalți au văzut
că sunt legat în Hristos,
14 și că cei mai mulți frați în Domnul, încredințați de
legăturile mele, au mai multă îndrăzneală să spună fără
teamă cuvântul lui Dumnezeu.
15 Unii, într-adevăr, propovăduiesc pe Hristos chiar din
invidie și din ceartă, iar alții și din bunăvoință.
16 Primii îl predică pe Cristos cu nesimțire, din ambiție
egoistă, gândindu-se că adaugă suferință la lanțurile mele;
17 iar cei din urmă din iubire, știind că sunt desemnat
pentru apărarea Bunei Vestiri.

18 Ce contează? Numai că în orice mod, fie că este vorba
de prefăcătorie sau de adevăr, Hristos este vestit. Mă bucur
de acest lucru, da, și mă voi bucura.
19 Căci știu că acest lucru se va dovedi spre mântuirea
mea, prin rugăciunile voastre și prin suplinirea Duhului lui
Isus Hristos,
20 conform așteptării și nădejdii mele cele mai sincere, că
nu voi fi dezamăgit în niciun fel, ci cu toată îndrăzneala,
ca întotdeauna, acum și Hristos va fi mărit în trupul meu,
fie prin viață, fie prin moarte.
21 Căci pentru mine a trăi este Hristos, iar a muri este un
câștig.
22 Dar dacă voi continua să trăiesc în trup, aceasta va
aduce roade din lucrarea mea; totuși, nu știu ce voi alege.
23 Dar eu sunt greu de ales între cele două, având dorința
de a pleca și de a fi cu Hristos, care este mult mai bun.
24 Totuși, a rămâne în trup este mai necesar pentru voi.
25 Având această încredințare, știu că voi rămâne, da, și
voi rămâne cu voi toți pentru progresul și bucuria voastră
în credință,
26 pentru ca lăudăroșia voastră în Hristos Isus să fie din
belșug în mine, prin prezența mea din nou la voi.
27 Numai să aveți o viață demnă de Buna Vestire a lui
Hristos, pentru ca, fie că vin să vă văd, fie că lipsesc, să
aflu despre starea voastră, că rămâneți tari într-un singur
duh, cu un singur suflet, luptând pentru credința în Buna
Vestire;
28 și să nu vă speriați de nimic din partea potrivnicilor,
care pentru ei este o dovadă de pieire, iar pentru voi de
mântuire, și aceasta de la Dumnezeu.
29 pentru că vi s-a acordat în numele lui Cristos, nu numai
să credeți în el, ci și să suferiți în numele lui,
30 având același conflict pe care l-ați văzut în mine și pe
care acum auziți că este în mine.

2

1 Deci, dacă este vreun îndemn în Hristos, dacă este vreo
mângâiere a iubirii, dacă este vreo părtășie a Duhului, dacă
este vreo îndurare și compasiune,
2 faceți-mi deplină bucuria, fiind de aceeași părere, având
aceeași iubire, fiind de acord, de un singur gând;
3 nu faceți nimic din rivalitate sau din îngâmfare, ci în
smerenie, fiecare dintre voi socotind pe alții mai buni decât
el însuși;
4 fiecare dintre voi să nu se uite numai la lucrurile sale,
ci fiecare dintre voi să se uite și la lucrurile altora.

5 Să aveți în minte lucrul acesta, care a fost și în Hristos
Isus,
6 care, fiind în formă de Dumnezeu, n-a considerat că
egalitatea cu Dumnezeu este un lucru de care să se agațe,
7 ci s-a deșertat pe Sine însuși, luând chip de rob,
făcându-se asemenea oamenilor.
8 Și, fiind găsit în formă umană, s-a smerit pe sine însuși,
făcându-se ascultător până la moarte, da, moartea de pe
cruce.
9 De aceea și Dumnezeu l-a și înălțat foarte mult și i-a dat
numele care este mai presus de orice nume,
10 pentru ca la numele lui Isus să se plece orice genunchi,
al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de sub
pământ,
11 și orice limbă să mărturisească faptul că Isus Hristos
este Domnul, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.
12 Deci, iubiții mei, așa cum ați ascultat întotdeauna, nu
numai în prezența mea, ci și acum cu mult mai mult în
absența mea, lucrați cu frică și cu cutremur la mântuirea
voastră.
13 Căci Dumnezeu este cel care lucrează în voi, atât ca să
vrea, cât și ca să lucreze, pentru buna Lui plăcere.
14 Faceți totul fără să vă plângeți și fără să vă certați,
15 ca să fiți fără vină și fără prihană, copii ai lui
Dumnezeu, fără cusur, în mijlocul unui neam strâmb și
pervers, în mijlocul căruia să fiți văzuți ca niște lumini în
lume,
16 ținând sus cuvântul vieții, ca să am cu ce mă lăuda în
ziua lui Hristos, că n-am alergat în zadar și n-am muncit în
zadar.
17 Da, și dacă sunt revărsat pe jertfa și slujba credinței
voastre, mă bucur și mă bucur cu voi toți.
18 În același fel, și voi ar trebui să vă bucurați și să vă
veseliți împreună cu mine.
19 Dar sper în Domnul Isus să vă trimită curând pe
Timotei, ca să mă bucur și eu când voi ști ce faceți.
20 Căci nu mai am pe nimeni altcineva la fel, care să se
îngrijească cu adevărat de tine.
21 Pentru că toți își caută ale lor, nu lucrurile lui Isus
Hristos.
22 Dar voi știți că el s-a dovedit pe sine însuși. Așa cum
un copil își slujește tatăl, așa a slujit și el alături de mine
pentru promovarea Veștii Bune.
23 De aceea, sper să-l trimit imediat, imediat ce voi vedea
cum va merge cu mine.
24 Dar am încredere în Domnul că și eu însumi voi veni
în curând.

25 Dar am crezut că este necesar să trimit la voi pe
Epafrodit, fratele meu, tovarășul meu de muncă, tovarășul
meu de luptă, apostolul vostru și slujitorul meu de nevoie,
26 căci el vă dorea mult pe toți și era foarte tulburat,
pentru că ați auzit că este bolnav.
27 Căci, într-adevăr, a fost bolnav aproape de moarte, dar
Dumnezeu a avut milă de el, și nu numai de el, ci și de mine,
ca să nu am parte de întristare peste întristare.
28 L-am trimis deci cu mai multă sârguință, ca, atunci
când îl veți vedea din nou, să vă bucurați, iar eu să fiu mai
puțin întristat.
29 Primiți-l, așadar, în Domnul cu toată bucuria și țineți
cu cinste pe astfel de oameni,
30 pentru că, pentru lucrarea lui Hristos, a fost aproape
de moarte, riscându-și viața pentru a suplini ceea ce lipsea
în slujirea voastră față de mine.

3

1 În sfârșit, frații mei, bucurați-vă în Domnul! Ca să vă
scriu aceleași lucruri, pentru mine, într-adevăr, nu este
obositor, dar pentru voi este sigur.

2 Ferește-te de câini, ferește-te de lucrătorii răi, ferește-
te de falsa tăiere împrejur.
3 Căci noi suntem circumcizia, care ne închinăm lui
Dumnezeu în Duhul și ne bucurăm în Hristos Isus, și nu
ne încredem în carne;
4 deși eu însumi aș putea să mă încredințez chiar în
carne. Dacă altcineva crede că are încredere în carne, eu
încă și mai mult:
5 tăiat împrejur în ziua a opta, din neamul lui Israel, din
seminția lui Beniamin, evreu din Evrei; în privința legii,
fariseu;
6 în privința zelului, persecutând adunarea; în privința
dreptății care este în lege, găsit fără vină.

7 Dar ceea ce era pentru mine un câștig, consider că este
o pierdere pentru Hristos.
8 Da, cu siguranță, și consider că toate lucrurile sunt
o pierdere pentru excelența cunoașterii lui Hristos Isus,
Domnul meu, pentru care am suferit pierderea tuturor
lucrurilor și nu le socotesc decât gunoi, ca să-L câștig pe
Hristos
9 și să fiu găsit în El, neavând o neprihănire a mea, cea
care vine din Lege, ci cea care este prin credința în Hristos,
neprihănirea care vine de la Dumnezeu prin credință,

10 pentru ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Sale și
părtășia suferințelor Sale, devenind conform cu moartea
Sa,
11 dacă prin orice mijloc pot ajunge la învierea din morți.
12 Nu că aș fi obținut deja sau că sunt deja desăvârșit, ci
mă silesc să mă apuc de ceea ce am fost și eu apucat prin
Hristos Isus.
13 Fraților, nu mă consider încă stăpân pe mine însumi,
dar un lucru știu: uitând cele de pe urmă și tinzând spre
cele de dinainte,
14 urmăresc să ajung la țintă, pentru premiul chemării
înalte a lui Dumnezeu în Hristos Isus.
15 Să gândim, așadar, ca toți cei care suntem desăvârșiți,
să gândim astfel. Dacă în ceva gândiți altfel, Dumnezeu vă
va descoperi și acest lucru.
16 Cu toate acestea, în măsura în care am ajuns deja, să
umblăm după aceeași regulă. Să avem același gând.
17 Fraților, fiți împreună imitatori ai mei și luați aminte
la cei ce umblă pe calea aceasta, după cum ne aveți pe noi
ca pildă.
18 Căci mulți umblă, despre care v-am spus de multe ori,
și acum vă spun chiar plângând, ca vrăjmașii crucii lui
Hristos,
19 al căror scop este pieirea, al căror dumnezeu este
pântecele și a căror slavă este în rușinea lor, care se
gândesc la lucruri pământești.
20 Căci cetățenia noastră este în ceruri, de unde așteptăm
și noi un Mântuitor, pe Domnul Isus Hristos,
21 care va schimba trupul umilinței noastre, ca să se
conformeze trupului slavei Sale, după lucrarea prin care
poate chiar să supună toate lucrurile lui însuși.

4

1 De aceea, frații mei, iubiți și doriți, bucuria și cununa
mea, stați tari în Domnul în felul acesta, iubiții mei.
2 Îndemn pe Euodia și pe Sinteea să gândească la fel în
Domnul.
3 Da, te rog și pe tine, partener adevărat, ajută-le pe aceste
femei, căci ele au lucrat împreună cu mine la Buna Vestire,
împreună cu Clement și cu ceilalți colaboratori ai mei, ale
căror nume sunt în cartea vieții.
4 Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din nou voi spune:
“Bucurați-vă!”.
5 Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii.
Domnul este la îndemână.

6 În nimic să nu vă îngrijorați, ci în toate, prin rugăciune
și cereri cu mulțumiri, cererile voastre să fie făcute
cunoscute lui Dumnezeu.
7 Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, va
păzi inimile și gândurile voastre în Hristos Isus.
8 În sfârșit, fraților, tot ce este adevărat, tot ce este
onorabil, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este
frumos, tot ce este de bună reputație, dacă este vreo virtute
și dacă este ceva vrednic de laudă, gândiți-vă la acestea.
9 Faceți ceea ce ați învățat, ați primit, ați auzit și ați văzut
la mine, și Dumnezeul păcii va fi cu voi.
10 Dar mă bucur foarte mult în Domnul că acum, în sfârșit,
ți-ai înviat gândul la mine, la care te-ai gândit, dar nu ai
avut prilej.
11 Nu că vorbesc din cauza lipsei, căci am învățat, în orice
stare aș fi, să mă mulțumesc cu ea.
12 Știu să mă smeresc și știu și să mă îmbogățesc. În
orice și în orice împrejurare am învățat secretul atât de a
fi sătul, cât și de a fi flămând, atât de a abunda, cât și de a
fi în nevoie.
13 Pot face totul prin Hristos, care mă întărește.
14 Oricum, ați făcut bine că ați luat parte la necazul meu.
15 Știți și voi înșivă, filipenilor, că la începutul Bunei
Vestiri, când am plecat din Macedonia, nicio adunare nu a
avut parte cu mine în ceea ce privește dăruirea și primirea,
ci numai voi.
16 Căci chiar și în Tesalonic ați trimis o dată și încă o dată
la nevoia mea.
17 Nu că eu caut darul, ci caut rodul care crește în contul
vostru.
18 Dar eu am totul și abundă. Sunt sătul, după ce am
primit de la Epafrodit ceea ce a venit de la tine, o mireasmă
plăcută, o jertfă plăcută și bineplăcută lui Dumnezeu.
19 Dumnezeul meu va împlini orice nevoie a voastră, după
bogăția Lui în slavă, în Hristos Isus.
20 Acum, a Dumnezeului și Tatălui nostru să fie gloria în
vecii vecilor! Amin.
21 Salutați pe fiecare sfânt în Hristos Isus. Frații care sunt
cu mine vă salută.
22 Vă salută toți sfinții, mai ales cei din casa lui Cezar.
23 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Coloseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
și Timotei, fratele nostru,
2 către sfinții și frații credincioși în Hristos din Colose:
Harul și pacea să vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl nostru
și de la Domnul Isus Hristos.
3 Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus
Hristos, rugându-ne totdeauna pentru voi,
4 după ce am auzit de credința voastră în Hristos Isus și
de dragostea pe care o aveți față de toți sfinții,
5 din pricina nădejdii care vă este păstrată în ceruri,
despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului
bunei vestiri
6 care a ajuns la voi, așa cum este în toată lumea și care
dă roade și crește, așa cum este și în voi, din ziua în care
ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr,
7 așa cum ați aflat de la Epafras, iubitul nostru tovarăș
de slujbă, care este un slujitor credincios al lui Hristos în
numele vostru,
8 care ne-a și vestit dragostea voastră în Duhul Sfânt.
9 De aceea și noi, din ziua când am auzit aceasta, nu
încetăm să ne rugăm și să facem cereri pentru voi, ca să
fiți plini de cunoștința voii Lui în toată înțelepciunea și
priceperea spirituală,
10 ca să umblați în chip vrednic de Domnul, ca să-I plăce
în toate privințele, aducând roade în orice lucrare bună și
sporind în cunoștința lui Dumnezeu,
11 întăriți cu toată puterea, după puterea slavei sale,
pentru toată stăruința și perseverența cu bucurie,
12 mulțumind Tatălui, care ne-a făcut apți să fim părtași
la moștenirea sfinților în lumină,
13 care ne-a izbăvit din puterea întunericului și ne-a
transferat în Împărăția Fiului iubirii sale,
14 în care avem răscumpărarea noastră, iertarea
păcatelor noastre.
15 El este chipul lui Dumnezeu cel nevăzut, întâiul născut
al întregii creații.
16 Căci prin el au fost create toate lucrurile în ceruri și
pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie
stăpâniri, fie principate, fie puteri. Toate lucrurile au fost
create prin el și pentru el.
17 El este înaintea tuturor lucrurilor și în El toate lucrurile
sunt ținute împreună.

18 El este capul trupului, al adunării, El este începutul,
Cel întâi născut din morți, pentru ca în toate lucrurile să
aibă întâietatea.
19 Căci toată plinătatea a binevoit să locuiască în el,
20 și prin el să împace toate lucrurile cu sine prin el, fie
cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace prin
sângele crucii sale.
21 Pe voi, care în trecut erați înstrăinați și vrăjmași în
mintea voastră prin faptele voastre rele,
22 dar acum v-a împăcat în trupul trupului Său, prin
moarte, ca să vă înfățișeze înaintea Lui sfinți, fără cusur
și fără prihană,
23 dacă rămâneți în credință, întemeiați și neclintiți, fără
să vă abateți de la nădejdea Bunei Vestiri, pe care ați auzit-
o, și care este vestită în toată făptura de sub ceruri, și de
care eu, Pavel, am fost făcut slujitor.
24 Și eu mă bucur de suferințele mele pentru voi, și
împlinesc ceea ce-mi lipsește din suferințele lui Hristos în
trupul meu, pentru trupul Lui, care este Adunarea,
25 a cărei slujbă am fost făcut slujitor, potrivit cu slujba lui
Dumnezeu, care mi-a fost dată față de voi, ca să împlinesc
cuvântul lui Dumnezeu,
26 taina care a fost ascunsă de veacuri și de generații. Dar
acum a fost descoperit sfinților Săi,
27 cărora Dumnezeu a binevoit să le facă cunoscut care
sunt bogățiile slavei acestui mister printre neamuri, care
este Hristos în voi, nădejdea slavei.
28 Noi îl vestim, sfătuind pe fiecare om și învățând pe
fiecare în toată înțelepciunea, ca să prezentăm pe fiecare
om desăvârșit în Hristos Isus;
29 pentru care și eu mă străduiesc, străduindu-mă după
lucrarea Lui, care lucrează în mine cu putere.

2

1 Căci vreau să știți cât de mult mă lupt pentru voi și
pentru cei din Laodiceea, și pentru toți cei care nu Mi-au
văzut fața în trup,
2 ca să fie mângâiate inimile lor, fiind uniți în dragoste
și dobândind toate bogățiile unei înțelegeri depline, ca să
cunoască taina lui Dumnezeu, atât a Tatălui, cât și a lui
Hristos,
3 în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale
cunoștinței.
4 Spun aceasta pentru ca nimeni să nu vă amăgească cu
persuasiunea discursului.

5 Căci, chiar dacă sunt absent în trup, sunt cu voi în
duh, bucurându-mă și văzând ordinea voastră și statornicia
credinței voastre în Hristos.

6 Deci, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul,
umblați în El,
7 înrădăcinați și zidiți în El și întăriți în credință, așa cum
ați fost învățați, sporind în ea cu mulțumiri.

8 Fiți atenți să nu vă lăsați jefuiți de cineva prin filozofia
lui și prin înșelăciune deșartă, după tradiția oamenilor,
după duhurile elementare ale lumii, și nu după Hristos.
9 Căci în el locuiește trupește toată plinătatea dum-
nezeirii,
10 și în el sunteți desăvârșiți, el care este capul tuturor
principatelor și puterilor.

11 În El ați fost și voi tăiați împrejur cu o circumcizie care
nu se face cu mâinile, prin lepădarea trupului de păcatele
cărnii, în circumcizia lui Hristos,
12 fiind îngropați împreună cu El în botez, în care ați
și înviat împreună cu El, prin credința în lucrarea lui
Dumnezeu, care L-a înviat din morți.
13 Voi erați morți prin greșelile voastre și prin necircum-
cizia cărnii voastre. El v-a făcut vii împreună cu el, după
ce ne-a iertat toate greșelile noastre,
14 ștergând scrisul de mână din rânduieli care era
împotriva noastră. El l-a scos din calea noastră, bătându-l
în cuie pe cruce.
15 După ce a dezbrăcat principatele și puterile, le-a dat în
vileag, triumfând asupra lor în ea.

16 Nimeni, deci, să nu vă judece în privința mâncării sau
a băuturii, sau în privința sărbătorilor, a lunii noi sau a
Sabatului,
17 care sunt o umbră a lucrurilor viitoare; dar trupul este
al lui Hristos.
18 Nimeni să nu vă răpească premiul vostru prin
înjosirea de sine și închinarea la îngeri, stăruind în
lucrurile pe care nu le-a văzut, îngâmfat în zadar de mintea
lui trupească,
19 și neținându-se ferm de Cap, de la care tot trupul, fiind
alimentat și unit prin încheieturi și ligamente, crește cu
creșterea lui Dumnezeu.

20 Dacă ați murit împreună cu Hristos de duhurile
elementare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi în lume, vă
supuneți la rânduieli,
21 “Nu mânuiți, nu gustați, nu atingeți”

22 (care toate pier cu folosul), după poruncile și
învățăturile oamenilor?
23 Aceste lucruri, într-adevăr, par a fi înțelepciune în ceea
ce privește cultul autoimpus, umilința și severitatea față de
trup, dar nu au nicio valoare împotriva desfătării cărnii.

3

1 Deci, dacă ați fost înviați împreună cu Hristos, căutați
lucrurile de sus, unde este Hristos, așezat la dreapta lui
Dumnezeu.
2 Puneți-vă mintea la lucrurile de sus, nu la cele de pe
pământ.
3 Căci ați murit, iar viața voastră este ascunsă cu Hristos
în Dumnezeu.
4 Când Hristos, viața noastră, se va arăta, atunci și voi
veți fi arătați împreună cu el în glorie.
5 Omorâți, așadar, membrele voastre care sunt pe
pământ: imoralitatea sexuală, necurăția, pasiunea depra-
vată, dorința rea și lăcomia, care este idolatrie.
6 Din pricina acestor lucruri, mânia lui Dumnezeu vine
peste copiii neascultării.
7 Și voi ați umblat odinioară în ele, când trăiați în ele,
8 dar acum trebuie să le îndepărtați pe toate: mânia,
furia, răutatea, calomnia și vorbirea rușinoasă din gura
voastră.
9 Nu vă mințiți unii pe alții, văzând că v-ați dezbrăcat de
omul cel vechi cu faptele lui,
10 și v-ați îmbrăcat în omul cel nou, care se înnoiește în
cunoaștere, după chipul Creatorului său,
11 unde nu poate fi vorba de greci și iudei, de circumcizie
și necircumcizie, de barbari, de sciți, de robi sau de oameni
liberi, ci Hristos este totul și în toți.
12 Îmbrăcați-vă deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți
și iubiți, o inimă plină de compasiune, de bunătate, de
smerenie, de umilință și de stăruință;
13 purtați-vă unii pe alții și iertați-vă unii pe alții, dacă are
cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum v-a iertat
Hristos, așa să faceți și voi.
14 Mai presus de toate aceste lucruri, umblați în dragoste,
care este legătura desăvârșirii.
15 Și să domnească în inimile voastre pacea lui Dumnezeu,
la care ați și fost chemați într-un singur trup, și fiți
recunoscători.
16 Cuvântul lui Hristos să locuiască bogat în voi; cu toată
înțelepciunea, învățându-vă și îndemnându-vă unii pe alții

cu psalmi, imnuri și cântări duhovnicești, cântând cu har
în inima voastră Domnului.
17 Orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, faceți totul în
Numele Domnului Isus, mulțumind prin El lui Dumnezeu
Tatăl.
18 Neveste, supuneți-vă bărbaților voștri, cum se cuvine
în Domnul.
19 Bărbați, iubiți-vă nevestele și nu vă înverșunați
împotriva lor.
20 Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci
aceasta place Domnului.
21 Părinți, nu vă provocați copiii, ca să nu se descurajeze.
22 Robilor, ascultați în toate lucrurile de cei ce vă sunt
stăpâni după trup, nu numai când vă privesc, ca niște
plăceri, ci cu inimă curată, temându-vă de Dumnezeu.
23 Și orice faceți, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul
și nu pentru oameni,
24 știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii,
căci voi slujiți Domnului Hristos.
25 Dar cine greșește, va primi înapoi pentru greșeala pe
care a făcut-o, și nu este nici o părtinire.

4

1 Stăpâni, dați robilor voștri ceea ce este drept și egal,
știind că și voi aveți un Stăpân în ceruri.
2 Continuați cu stăruință în rugăciune, veghind în ea cu
mulțumire,
3 rugându-vă împreună și pentru noi, ca Dumnezeu să
ne deschidă o ușă pentru cuvânt, ca să spunem taina lui
Hristos, pentru care și eu sunt în legături,
4 ca să o pot descoperi așa cum trebuie să vorbesc.
5 Umblați cu înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând timpul.
6 Vorbirea voastră să fie întotdeauna cu har, condimentată cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.
7 Toate treburile mele vă vor fi aduse la cunoștință prin
Ticus, fratele preaiubit, slujitorul credincios și tovarășul de
robie în Domnul.
8 Tocmai de aceea vi-l trimit la voi, ca să vă cunoască
situația și să vă mângâie inimile,
9 împreună cu Onesimus, fratele credincios și iubit, care
este unul dintre voi. Ei vă vor face cunoscut tot ceea ce se
întâmplă aici.
10 Vă salută Aristarh, tovarășul meu de închisoare, și
Marcu, vărul lui Barnaba, despre care ați primit porunca:
“Dacă vine la voi, primiți-l”,

11 și Isus, numit Iustus. Aceștia sunt singurii mei tovarăși
de muncă pentru Împărăția lui Dumnezeu care sunt din
circumcizie, oameni care mi-au fost o mângâiere.
12 Epafras, care este unul dintre voi, slujitor al lui Hristos,
vă salută și se străduiește mereu în rugăciunile sale pentru
voi, ca să fiți desăvârșiți și să fiți desăvârșiți în toată voia
lui Dumnezeu.
13 Căci mărturisesc despre el că are un mare zel pentru
voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Ierapole.
14 Luca, medicul iubit, și Demas vă salută.
15 Salutați-i pe frații care sunt în Laodiceea, împreună cu
Nimfa și cu adunarea care este în casa lui.
16 După ce se va citi această scrisoare între voi, faceți să fie
citită și în adunarea laodiceenilor și să citiți și voi scrisoarea
de la Laodiceea.
17 Spune-i lui Arhipus: “Ai grijă de slujba pe care ai primit-
o în Domnul, ca să o împlinești.”
18 Eu, Pavel, scriu cu mâna mea această salutare. Am-
intiți-vă de lanțurile mele. Harul să fie cu voi. Amin.

Prima scrisoare a lui Pavel către Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către adunarea Tesalonicenilor,
în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har vouă
și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus
Hristos.
2 Mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi toți,
pomenindu-vă în rugăciunile noastre,
3 amintindu-ne neîncetat de lucrarea voastră de credință,
de osteneala dragostei și de perseverența speranței în Dom-
nul nostru Isus Hristos, înaintea Dumnezeului și Tatălui
nostru.
4 Știm, fraților iubiți de Dumnezeu, că sunteți aleși,
5 și că Buna Vestire a noastră a ajuns la voi nu numai
prin cuvânt, ci și prin putere, prin Duhul Sfânt și cu multă
siguranță. Știți ce fel de oameni ne-am arătat a fi printre
voi pentru voi.
6 Voi v-ați făcut imitatori ai noștri și ai Domnului, primind
Cuvântul în multă suferință, cu bucuria Duhului Sfânt,
7 astfel încât ați devenit un exemplu pentru toți cei care
cred în Macedonia și în Ahaia.
8 Căci de la voi a fost vestit cuvântul Domnului, nu numai
în Macedonia și în Ahaia, ci și în orice loc s-a răspândit
credința voastră față de Dumnezeu, astfel încât nu mai este
nevoie să spunem nimic.
9 Căci ei înșiși raportează despre noi ce fel de primire am
avut din partea voastră și cum v-ați întors de la idoli la
Dumnezeu, ca să slujiți unui Dumnezeu viu și adevărat,
10 și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat
din morți: Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare.

2

1 Căci voi înșivă știți, fraților, că vizita noastră la voi nu
a fost în zadar,
2 ci, după cum știți, după ce am suferit mai înainte și am
fost tratați cu rușine la Filipi, am căpătat îndrăzneală în
Dumnezeul nostru, ca să vă vestim vestea cea bună a lui
Dumnezeu, în multe conflicte.
3 Căci îndemnul nostru nu este din eroare, nici din
necurăție, nici în înșelăciune.
4 Ci, așa cum am fost aprobați de Dumnezeu să ni se
încredințeze Vestea cea Bună, așa vorbim — nu ca să fim
pe placul oamenilor, ci al lui Dumnezeu, care ne încearcă
inimile.

5 Căci nu am fost găsiți niciodată folosind cuvinte de lingușire, după cum știți, nici o mantie de lăudăroșenie
(Dumnezeu este martor),
6 nici căutând slava oamenilor (nici de la voi, nici de la alții), atunci când am fi putut pretinde autoritate ca apostoli
ai lui Hristos.
7 Ci am fost blânzi printre voi, așa cum o mamă care
alăptează își îngrijește proprii copii.

8 Și chiar așa, dorind cu drag de voi, am binevoit să vă
împărtășim nu numai vestea cea bună a lui Dumnezeu, ci
și sufletele noastre, pentru că ne-ați devenit foarte dragi.
9 Căci vă amintiți, fraților, de munca și de osteneala
noastră; căci, lucrând zi și noapte, ca să nu împovărăm
pe niciunul dintre voi, v-am propovăduit Buna Vestire a lui
Dumnezeu.
10 Voi sunteți martori înaintea lui Dumnezeu cât de sfânt,
drept și fără vină ne-am purtat față de voi, cei care credeți.
11 După cum știți, am îndemnat, am mângâiat și am
implorat pe fiecare dintre voi, ca un tată pe copiii săi,
12 pentru ca voi să umblați în mod demn de Dumnezeu,
care vă cheamă în Împărăția și gloria sa.

13 De aceea și noi mulțumim neîncetat lui Dumnezeu
că, atunci când ați primit de la noi cuvântul mesajului lui
Dumnezeu, nu l-ați primit ca pe un cuvânt omenesc, ci ca pe
un cuvânt adevărat, cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează
și în voi, cei ce credeți.
14 Căci voi, fraților, v-ați făcut imitatori ai adunărilor lui
Dumnezeu care sunt în Iudeea, în Hristos Isus; pentru că și
voi ați suferit de la compatrioții voștri aceleași lucruri ca și
ei de la iudeii
15 care l-au ucis atât pe Domnul Isus, cât și pe proprii lor
profeți, și ne-au alungat pe noi, și nu-i plac lui Dumnezeu
și sunt potrivnici tuturor oamenilor,
16 interzicându-ne să vorbim neamurilor ca să se
mântuiască, ca să le umplem mereu păcatele. Dar mânia
a venit peste ei până la capăt.

17 Dar noi, fraților, care am fost lipsiți de voi pentru puțin
timp, nu în inimă, ci în prezență, am încercat și mai mult
să vă vedem fața cu mare dorință,
18 pentru că am vrut să venim la voi, și eu, Pavel, o dată
și încă o dată, dar Satana ne-a împiedicat.
19 Căci care este speranța noastră, sau bucuria, sau
cununa bucuriei? Nu ești chiar tu, înaintea Domnului
nostru Isus, la venirea sa?
20 Căci tu ești gloria și bucuria noastră.

3

1 De aceea, când n-am mai putut suporta, am crezut că
este bine să rămânem singuri la Atena,
2 și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul
lui Dumnezeu în vestea cea bună a lui Hristos, ca să vă
întărească și să vă mângâie în credința voastră,
3 ca nimeni să nu fie tulburat de aceste necazuri. Căci știi
că am fost desemnați pentru această sarcină.
4 Căci, cu siguranță, atunci când eram cu voi, v-am spus
dinainte că vom suferi necazuri, așa cum s-a întâmplat, și
voi știți.
5 De aceea și eu, când nu mai puteam suporta, am trimis
ca să vă cunosc credința, de teamă ca nu cumva ispititorul
să vă fi ispitit în vreun fel și munca noastră să fi fost în
zadar.
6 Dar Timotei tocmai a venit la noi de la tine și ne-a adus
vestea bucuroasă a credinței și a dragostei tale, că ai mereu
amintiri bune despre noi și că dorești să ne vezi, așa cum
și noi dorim să te vedem.
7 Din această cauză, fraților, am fost mângâiați de voi în
toată strâmtorarea și necazul nostru, prin credința voastră.
8 Căci acum trăim, dacă voi rămâneți tari în Domnul.
9 Căci ce mulțumire putem noi să aducem din nou lui
Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne
bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru,
10 rugându-ne foarte mult zi și noapte ca să vedem fața
voastră și să desăvârșim ceea ce lipsește credinței voastre?
11 Și acum, Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru
Isus Hristos să ne îndrepte calea spre voi.
12 Fie ca Domnul să vă facă să creșteți și să abundați în
dragoste unii față de alții și față de toți oamenii, așa cum
facem și noi față de voi,
13 ca să vă întărească inimile în sfințenie înaintea
Dumnezeului și Tatălui nostru, la venirea Domnului nostru
Isus cu toți sfinții lui.

4

1 În cele din urmă, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în
Domnul Isus, ca, după cum ați primit de la noi cum trebuie
să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, să sporiți din ce în
ce mai mult.
2 Căci știți ce instrucțiuni v-am dat prin Domnul Isus.
3 Căci aceasta este voia lui Dumnezeu: sfințirea voastră,
să vă abțineți de la imoralitatea sexuală,
4 ca fiecare dintre voi să știe să-și stăpânească trupul în
sfințenie și onoare,

5 nu în patima poftei, ca neamurile care nu-l cunosc pe
Dumnezeu,
6 ca nimeni să nu profite și să nu nedreptățească un
frate sau o soră în această privință, pentru că Domnul este
răzbunător în toate aceste lucruri, așa cum v-am avertizat
și am mărturisit și noi mai înainte.
7 Căci Dumnezeu nu ne-a chemat pentru necurăție, ci
pentru sfințire.
8 De aceea, cel care respinge acest lucru nu respinge pe
om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat și Duhul Său cel Sfânt.

9 Dar în ce privește dragostea frățească, nu este nevoie
să vă scrie cineva. Căci voi înșivă sunteți învățați de
Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții,
10 căci, într-adevăr, așa faceți cu toți frații care sunt în
toată Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, ca să sporiți
din ce în ce mai mult,
11 și să vă ambiționați să duceți o viață liniștită, să vă
ocupați de treburile voastre și să lucrați cu mâinile voastre,
așa cum v-am învățat noi,
12 pentru ca să umblați cum se cuvine față de cei de afară
și să nu aveți nevoie de nimic.

13 Dar nu vrem, fraților, să nu știți nimic despre cei ce au
adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au nici o
nădejde.
14 Căci, dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, tot
așa și Dumnezeu va aduce cu el pe cei care au adormit în
Isus.
15 Căci vă spunem acest lucru prin cuvântul Domnului:
noi, cei vii, care am rămas până la venirea Domnului, nu
vom precede în niciun fel pe cei adormiți.
16 Căci Domnul însuși se va coborî din cer cu un strigăt,
cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu. Cei
morți în Hristos vor învia mai întâi,
17 apoi noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți
împreună cu ei în nori, pentru a-L întâmpina pe Domnul
în aer. Astfel, vom fi cu Domnul pentru totdeauna.
18 De aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

5

1 Dar, fraților, în ce privește vremurile și anotimpurile, nu
aveți nevoie să vi se scrie nimic.
2 Căci voi înșivă știți bine că ziua Domnului vine ca un
hoț în noapte.
3 Căci atunci când ei vor spune: “Pace și siguranță”,
atunci va veni peste ei o distrugere bruscă, ca durerile

nașterii la o femeie însărcinată. Atunci nu vor scăpa în
niciun fel.
4 Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, ca ziua să vă
prindă ca un hoț.
5 Voi toți sunteți copii ai luminii și copii ai zilei. Noi nu
aparținem nici nopții, nici întunericului,
6 așa că, atunci, să nu dormim, cum fac ceilalți, ci să
veghem și să fim treji.
7 Căci cei care dorm, dorm în noapte, iar cei care se
îmbată, se îmbată în noapte.
8 Dar, întrucât noi aparținem zilei, să fim treji,
îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și a iubirii, iar drept
coif, cu speranța mântuirii.
9 Căci Dumnezeu nu ne-a rânduit pentru mânie, ci pentru
dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Hristos,
10 care a murit pentru noi, pentru ca, fie că ne trezim, fie
că dormim, să trăim împreună cu el.
11 De aceea, îndemnați-vă unii pe alții și zidiți-vă unii pe
alții, așa cum faceți și voi.
12 Dar vă rugăm, fraților, să cunoașteți pe cei ce lucrează
între voi, care sunt peste voi în Domnul și vă îndrumă,
13 și să-i respectați și să-i cinstiți cu dragoste, pentru
lucrarea lor.
Fiți în pace între voi.
14 Vă îndemnăm, fraților: Admonestați pe cei fără de
minte; încurajați pe cei slabi de inimă; sprijiniți pe cei slabi;
aveți răbdare față de toți.
15 Aveți grijă ca nimeni să nu întoarcă nimănui rău pentru
rău, ci urmăriți întotdeauna ceea ce este bun pentru voi și
pentru toți.
16 Bucurați-vă întotdeauna.
17 Rugați-vă fără încetare.
18 Mulțumiți în orice lucru, căci aceasta este voia lui
Dumnezeu în Hristos Isus față de voi.
19 Nu stingeți Duhul Sfânt.
20 Nu disprețuiți profețiile.
21 Testați toate lucrurile și țineți ferm ceea ce este bun.
22 Abțineți-vă de la orice formă de rău.
23 Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească pe deplin. Fie
ca tot spiritul, sufletul și trupul vostru să fie păstrate fără
vină la venirea Domnului nostru Isus Hristos.
24 Cel ce vă cheamă este credincios și va și face.
25 Fraților, rugați-vă pentru noi.
26 Salutați pe toți frații cu o sărutare sfântă.

27 Îți poruncesc solemn prin Domnul ca această scrisoare
să fie citită tuturor fraților sfinți.
28 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi. Amin.

A doua scrisoare a lui Pavel către Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către adunarea Tesalonicenilor,
în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Hristos:
2 Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la
Domnul Isus Hristos.
3 Suntem datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu
pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, pentru că credința
voastră crește nespus de mult și dragostea fiecăruia dintre
voi unul față de altul este din ce în ce mai mare,
4 astfel încât noi înșine ne lăudăm cu voi în adunările lui
Dumnezeu pentru perseverența și credința voastră în toate
prigoanele și necazurile pe care le înduraţi.
5 Acesta este un semn evident al dreptei judecăți a
lui Dumnezeu, pentru ca voi să fiți socotiți vrednici de
Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și voi suferiți.
6 Căci este un lucru drept la Dumnezeu să răsplătească
suferința celor care vă chinuiesc pe voi,
7 și să vă ușureze pe voi, cei care sunteți chinuiți
împreună cu noi, când Domnul Isus se va arăta din cer cu
îngerii săi puternici în flăcări de foc,
8 pedepsindu-i pe cei care nu-l cunosc pe Dumnezeu și pe
cei care nu ascultă de Buna Vestire a Domnului nostru Isus,
9 care va plăti pedeapsa: distrugerea veșnică de la fața
Domnului și de la gloria puterii sale,
10 când va veni în ziua aceea ca să fie glorificat în sfinții
săi și să fie admirat printre toți cei care au crezut, pentru
că mărturia noastră către voi a fost crezută.
11 Pentru aceasta ne rugăm și noi totdeauna pentru
voi, ca Dumnezeul nostru să vă socotească vrednici de
chemarea voastră și să împlinească cu putere orice dorință
de bunătate și orice lucrare de credință,
12 pentru ca Numele Domnului nostru Isus să fie proslăvit
în voi și voi în El, după harul Dumnezeului nostru și al
Domnului Isus Hristos.

2

1 Acum, fraților, cu privire la venirea Domnului nostru
Isus Hristos și la adunarea noastră la El, vă rugăm
2 să nu vă cutremurați repede în mintea voastră și să
nu vă tulburați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin
scrisoare, ca și cum ar veni de la noi, spunând că ziua lui
Hristos a venit deja.

3 Nimeni să nu vă înșele în vreun fel. Căci aceasta nu
va fi decât dacă va veni mai întâi răzvrătirea și dacă se va
arăta omul păcatului, fiul pierzării.
4 El se opune și se înalță împotriva a tot ceea ce se
numește Dumnezeu sau la care se închină, astfel încât se
așează ca Dumnezeu în templul lui Dumnezeu, dându-se
drept Dumnezeu.
5 Nu vă amintiți că, atunci când eram încă cu voi, v-am
spus aceste lucruri?
6 Acum știți ce-l oprește, ca să se arate la vremea lui.
7 Căci misterul nelegiuirii deja lucrează. Numai că este
unul care îl reține acum, până când va fi scos din cale.
8 Atunci se va arăta cel fără de lege, pe care Domnul îl va
ucide cu suflarea gurii Sale și îl va nimici prin manifestarea
venirii Sale;
9 cel a cărui venire este conform lucrării lui Satana, cu
toată puterea, cu semne și minuni mincinoase,
10 și cu toată înșelăciunea răutății pentru cei care se
pierd, pentru că nu au primit dragostea adevărului, ca să
fie mântuiți.
11 Din această cauză, Dumnezeu le trimite o amăgire
puternică, ca să creadă o minciună,
12 pentru ca să fie judecați toți cei care nu au crezut
adevărul, ci au avut plăcere în nedreptate.
13 Dar noi suntem datori să mulțumim totdeauna lui
Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că
Dumnezeu v-a ales de la început pentru mântuirea prin
sfințirea Duhului și prin credința în adevăr,
14 la care v-a chemat prin Buna Vestire, în vederea
obținerii slavei Domnului nostru Isus Hristos.
15 Așadar, fraților, rămâneți deci tari și păstrați tradițiile
pe care ați fost învățați de noi, fie prin cuvânt, fie prin
scrisoare.
16 Iar Domnul nostru Iisus Hristos însuși și Dumnezeu
Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin har mângâierea
veșnică și buna nădejde,
17 să mângâie inimile voastre și să vă întărească în orice
faptă bună și în orice cuvânt.

3

1 În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, ca să se
răspândească repede Cuvântul Domnului și să fie proslăvit,
ca și la voi,
2 și să fim izbăviți de oamenii nechibzuiți și răi, căci nu
toți au credință.

3 Dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă va
păzi de cel rău.
4 Noi avem încredere în Domnul în ceea ce vă privește,
că voi faceți și veți face ceea ce vă poruncim.
5 Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui
Dumnezeu și spre perseverența lui Hristos.
6 Și acum, fraților, vă poruncim, în numele Domnului
nostru Isus Hristos, să vă îndepărtați de orice frate care
umblă în răzvrătire și nu după tradiția pe care au primit-o
de la noi.
7 Căci voi știți cum trebuie să ne imitați. Căci noi nu ne-
am purtat cu răzvrătire între voi,
8 și nici nu am mâncat pâine din mâna cuiva fără să o
plătim, ci, în muncă și osteneală, am lucrat zi și noapte, ca
să nu împovărăm pe niciunul dintre voi.
9 Aceasta nu pentru că nu avem dreptul, ci pentru a ne
face noi înșine un exemplu pentru voi, ca să ne imitați.
10 Căci și când eram cu voi, v-am poruncit acest lucru:
“Dacă cineva nu vrea să muncească, să nu-l lăsați să
mănânce”.
11 Căci am auzit că unii dintre voi umblă cu răzvrătire,
care nu muncesc deloc, ci sunt niște oameni ocupați.
12 Or, celor care sunt așa, le poruncim și îi îndemnăm în
Domnul Isus Hristos să lucreze cu liniște și să-și mănânce
propria pâine.
13 Dar voi, fraților, nu vă obosiți în a face ce este drept.
14 Dacă cineva nu se supune cuvântului nostru din această
scrisoare, observați-l pe acel om și nu vă apropiați de el, ca
să fie rușinat.
15 Nu-l socotiți ca pe un dușman, ci admonestați-l ca pe
un frate.
16 Și Domnul păcii să vă dea pace în toate zilele și în toate
felurile. Domnul să fie cu voi toți.
17 Eu, Pavel, scriu cu mâna mea această salutare, care este
semnul din fiecare scrisoare. Iată cum scriu eu.
18 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi toți.
Amin.

Prima scrisoare a lui Pavel către Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, după porunca lui
Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos,
nădejdea noastră,
2 către Timotei, adevăratul meu copil în credință: Har,
îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la
Hristos Isus, Domnul nostru.
3 După cum v-am îndemnat când mergeam în Macedonia,
rămâneți la Efes, ca să porunciți unor oameni să nu învețe
o altă învățătură,
4 și să nu dați atenție la mituri și la genealogii nesfârșite,
care provoacă certuri, în loc să dea atenție la administrarea
lui Dumnezeu, care este în credință.
5 Dar scopul acestei porunci este dragostea dintr-o inimă
curată, o conștiință bună și o credință sinceră,
6 de la care unii, ratând ținta, s-au abătut spre vorbărie
deșartă,
7 dorind să fie învățători ai legii, deși nu înțeleg nici ceea
ce spun, nici despre ceea ce afirmă cu tărie.
8 Dar noi știm că Legea este bună, dacă o folosește cineva
în mod legal,
9 știind că Legea nu a fost făcută pentru cel neprihănit,
ci pentru cei fără de lege și nesupuși, pentru cei nelegiuiți
și păcătoși, pentru cei necredincioși și profanatori, pentru
ucigașii de tați și ucigașii de mame, pentru ucigașii de
oameni,
10 pentru cei imorali din punct de vedere sexual, pentru
homosexuali, pentru traficanții de sclavi, pentru mincinoși,
pentru sperjurori și pentru orice alt lucru contrar bunei
învățături,
11 potrivit cu Buna Vestire a slavei binecuvântatului
Dumnezeu, care mi-a fost încredințată.
12 Mulțumesc Celui ce m-a făcut în stare, Hristos Isus,
Domnul nostru, pentru că m-a socotit credincios, punându-
mă în slujbă,
13 deși eram hulitor, prigonitor și obraznic. Cu toate
acestea, am obținut îndurare, pentru că am făcut-o din
necredință, în necunoștință de cauză.
14 Harul Domnului nostru a abundat nespus de mult cu
credința și cu dragostea care este în Cristos Isus.

15 Este credincioasă și vrednică de toată acceptarea
afirmația că Isus Hristos a venit în lume ca să mântuiască
pe păcătoși, dintre care eu sunt cel dintâi.
16 Totuși, din această cauză am obținut îndurare, pentru
ca, în mine mai întâi, Isus Hristos să-și arate toată răbdarea
ca exemplu pentru cei care urmau să creadă în el pentru
viața veșnică.
17 Acum, Regelui veșnic, nemuritor și invizibil, lui Dum-
nezeu, care este singurul înțelept, să fie cinstea și gloria în
vecii vecilor. Amin.
18 Îți încredințez această învățătură, copilul meu Timotei,
conform profețiilor care ți-au fost date mai înainte, pentru
ca prin ele să duci lupta cea bună,
19 păstrând credința și o conștiință bună, pe care unii,
după ce au îndepărtat-o, au naufragiat în ceea ce privește
credința,
20 printre care se numără Himeneu și Alexandru, pe care
i-am dat pe mâna Satanei, ca să fie învățați să nu hulească.

2

1 Îndemn, așadar, mai întâi de toate, să se facă cereri,
rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii,
2 pentru împărați și pentru toți cei care sunt în poziții
înalte, ca să ducem o viață liniștită și pașnică în toată
evlavia și respectul.
3 Căci acest lucru este bun și plăcut înaintea lui Dum-
nezeu, Mântuitorul nostru,
4 care dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să ajungă
la deplina cunoaștere a adevărului.
5 Căci există un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor
între Dumnezeu și oameni, omul Isus Cristos,
6 care s-a dat pe sine însuși ca răscumpărare pentru toți,
mărturie la timpul potrivit,
7 pentru care am fost numit predicator și apostol — spun
adevărul în Cristos, nu mint —, învățător al neamurilor în
credință și adevăr.
8 Așadar, doresc ca oamenii să se roage în fiecare loc,
ridicând mâini sfinte, fără mânie și fără îndoială.
9 La fel, ca și femeile să se împodobească în haine
decente, cu modestie și cuviinciozitate, nu cu păr împletit,
cu aur, cu perle sau cu haine scumpe,
10 ci cu fapte bune, ceea ce se cuvine femeilor care
mărturisesc evlavia.
11 Femeia să învețe în liniște, cu deplină supunere.
12 Dar eu nu permit ca o femeie să învețe și nici să exercite
autoritate asupra unui bărbat, ci să fie în liniște.

13 Căci mai întâi a fost format Adam, apoi Eva.
14 Adam nu a fost înșelat, dar femeia, fiind înșelată, a
căzut în neascultare;
15 dar ea va fi salvată prin nașterea copiilor, dacă vor
continua în credință, în iubire și în sfințenie cu sobrietate.

3

1 Iată o vorbă credincioasă: cine vrea să fie supraveghetor,
dorește o lucrare bună.
2 Așadar, supraveghetorul trebuie să fie fără prihană,
soț al unei singure soții, cumpătat, cumpătat, cumpătat,
modest, ospitalier, bun la învățătură;
3 să nu fie băutor, să nu fie violent, să nu fie lacom de
bani, ci blând, să nu fie certăreț, să nu fie lacom;
4 să fie unul care își conduce bine propria casă, având
copiii în supunere cu toată reverența;
5 (căci cum ar putea cineva care nu știe să-și conducă
propria casă să aibă grijă de adunarea lui Dumnezeu?)
6 nu un nou convertit, ca nu cumva, îngâmfat, să nu cadă
în aceeași osândă ca și diavolul.
7 Mai mult, trebuie să aibă o mărturie bună din partea
celor de afară, ca să nu cadă în ocară și în capcana
diavolului.
8 La fel și slujitorii trebuie să fie cuviincioși, să nu aibă o
limbă cu două tăișuri, să nu fie dependenți de mult vin, să
nu fie lacomi de bani,
9 și să aibă o conștiință curată în ceea ce privește taina
credinței.
10 Să fie și ei mai întâi puși la încercare; apoi să slujească,
dacă sunt ireproșabili.
11 Soțiile lor, la fel, trebuie să fie respectuoase, să nu fie
defăimătoare, cumpătate și credincioase în toate lucrurile.
12 Slujitorii să fie soți ai unei singure soții, să își conducă
bine copiii și casele lor.
13 Căci cei care au slujit bine își dobândesc o poziție bună
și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus.
14 Vă scriu aceste lucruri, nădăjduind să vin curând la voi,
15 dar dacă voi aștepta mult, ca să știți cum trebuie
să vă purtați în casa lui Dumnezeu, care este Adunarea
Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelia adevărului.
16 Fără îndoială, taina evlaviei este mare:
Dumnezeu a fost revelat în carne și oase,
îndreptățit în spirit,
văzut de îngeri,
propovăduit printre națiuni,
crezut în lume,

și primit în slavă.

4

1 Dar Duhul spune în mod expres că, în vremurile de
pe urmă, unii se vor depărta de la credință, ascultând de
duhuri seducătoare și de învățături ale demonilor,
2 prin ipocrizia unor oameni care spun minciuni, care-și
lovesc conștiința ca un fier încins,
3 care interzic căsătoria și poruncesc să se abțină de
la mâncărurile pe care Dumnezeu le-a creat pentru a fi
primite cu mulțumire de cei ce cred și cunosc adevărul.
4 Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu
este de lepădat, dacă este primit cu mulțumire.
5 Căci este sfințită prin cuvântul lui Dumnezeu și prin
rugăciune.
6 Dacă vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi un bun
slujitor al lui Hristos Isus, hrănit cu cuvintele credinței și
cu buna învățătură pe care ai urmat-o.
7 Dar refuzați fabulele profane și cele ale babelor. Ex-
ersează-te spre evlavie.
8 Căci exercițiul trupesc are o anumită valoare, dar
evlavia are valoare în toate lucrurile, având făgăduința
vieții de acum și a celei viitoare.
9 Acest cuvânt este credincios și vrednic de toată ac-
ceptarea.
10 Căci în acest scop ne străduim și suferim ocara, pentru
că ne-am pus încrederea în Dumnezeul cel viu, care este
Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al celor care cred.
11 Poruncește și învață aceste lucruri.
12 Nimeni să nu disprețuiască tinerețea voastră, ci să
fiți o pildă pentru cei credincioși, prin cuvânt, prin felul
vostru de viață, prin dragoste, prin duh, prin credință și
prin curăție.
13 Până voi veni eu, fiți atenți la citire, la îndemn și la
învățătură.
14 Nu neglijați darul care este în voi, care v-a fost dat prin
profeție, prin punerea mâinilor bătrânilor.
15 Fiți sârguincioși în aceste lucruri. Dăruiește-te cu totul
lor, pentru ca progresul tău să fie descoperit tuturor.
16 Fiți atenți la voi înșivă și la învățătura voastră.
Continuați în aceste lucruri, căci, făcând aceasta, vă veți
salva atât pe voi înșivă, cât și pe cei care vă ascultă.

5

1 Nu mustrați pe cel mai în vârstă, ci îndemnați-l ca pe
un tată; pe cei mai tineri, ca pe niște frați;

2 pe cele mai în vârstă, ca pe niște mame; pe cele mai
tinere, ca pe niște surori, în toată curăția.
3 Cinstiți văduvele care sunt văduve cu adevărat.
4 Dar, dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, să învețe
mai întâi să dea dovadă de evlavie față de familia lor și să-
și răsplătească părinții, căci aceasta este plăcut înaintea
lui Dumnezeu.
5 Or, cea care este văduvă cu adevărat și pustie, își pune
nădejdea în Dumnezeu și stăruie în cereri și rugăciuni
noapte și zi.
6 Dar cea care se dăruiește plăcerilor este moartă cât
trăiește.
7 De asemenea, poruncește aceste lucruri, ca să fie fără
prihană.
8 Dar dacă cineva nu are grijă de ai săi și mai ales
de casa sa, a tăgăduit credința și este mai rău decât un
necredincios.
9 Nimeni să nu fie înscrisă ca văduvă în vârstă de mai
puțin de șaizeci de ani, după ce a fost soția unui singur
bărbat,
10 și a fost aprobată prin fapte bune, dacă a crescut copii,
dacă a fost ospitalieră cu străinii, dacă a spălat picioarele
sfinților, dacă a ușurat pe cei necăjiți și dacă a urmat cu
sârguință orice lucrare bună.
11 Dar refuză pe văduvele mai tinere, pentru că, după
ce au devenit desfrânate împotriva lui Hristos, vor să se
căsătorească,
12 fiind osândite, pentru că au respins primul lor angaja-
ment.
13 În plus, ele învață și să fie leneșe, umblând din casă în
casă. Nu numai leneși, ci și bârfitori și băgători de seamă,
spunând lucruri pe care nu trebuie să le spună.
14 Așadar, doresc ca văduvele mai tinere să se
căsătorească, să aibă copii, să conducă gospodăria și să nu
dea prilej adversarului să insulte.
15 Căci deja unii s-au abătut după Satana.
16 Dacă vreun bărbat sau vreo femeie credincioasă are
văduve, să le ușureze, și să nu lase adunarea să fie
împovărată, ca să ușureze pe cele care sunt într-adevăr
văduve.
17 Să fie socotiți vrednici de o cinste dublă bătrânii care
conduc bine, mai ales cei ce lucrează în cuvânt și în
învățătură.
18 Căci Scriptura zice: “Să nu pui botniță boului când
calcă grâul”. Și: **“Lucrătorul este vrednic de plata sa”.**
19 Să nu primești o acuzație împotriva unui bătrân decât
pe baza a doi sau trei martori.

20 Pe cei ce păcătuiesc, mustrați-i în fața tuturor, pentru
ca și ceilalți să se teamă.
21 Vă poruncesc, în fața lui Dumnezeu, a Domnului Isus
Hristos și a îngerilor aleși, să respectați aceste lucruri fără
prejudecăți, fără să faceți nimic cu părtinire.
22 Să nu puneți mâinile în grabă asupra nimănui. Nu fiți
părtași la păcatele altora. Păstrați-vă puritatea.
23 Nu mai bea numai apă, ci bea și puțin vin, pentru
sănătatea stomacului tău și pentru bolile tale frecvente.
24 Păcatele unora sunt evidente, care îi preced la jude-
cată, iar altele vin mai târziu.
25 La fel și faptele bune sunt evidente, iar cele care sunt
altfel nu pot fi ascunse.

6

1 Toți cei ce sunt robi sub jug să socotească pe stăpânii
lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulit numele lui
Dumnezeu și învățătura.
2 Cei care au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască,
pentru că sunt frați, ci mai degrabă să le slujească, pentru
că cei care au parte de binefacere sunt credincioși și iubiți.
Învățați și îndemnați aceste lucruri.
3 Dacă cineva învață o altă învățătură și nu se supune
cuvintelor sănătoase, cuvintelor Domnului nostru Isus
Hristos și învățăturii care este potrivit cu evlavia,
4 este un îngâmfat, care nu știe nimic, ci este obsedat de
certuri, de dispute și de lupte de cuvinte, de unde vin invidii,
certuri, insulte, suspiciuni rele,
5 fricțiuni constante ale oamenilor cu minți corupte și
lipsiți de adevăr, care cred că evlavia este un mijloc de
câștig. Îndepărtează-te de astfel de oameni.
6 Dar evlavia cu mulțumire este un mare câștig.
7 Căci noi nu am adus nimic în lume și cu siguranță nu
putem duce nimic la îndeplinire.
8 Dar având hrană și îmbrăcăminte, ne vom mulțumi cu
asta.
9 Dar cei care sunt hotărâți să se îmbogățească cad în
ispită, în capcană și în multe pofte nebunești și dăunătoare,
de natură să înece pe oameni în ruină și distrugere.
10 Căci iubirea de bani este o rădăcină a tot felul de rele.
Unii au fost rătăciți de la credință din cauza lăcomiei lor și
s-au străpuns singuri cu multe necazuri.
11 Dar tu, om al lui Dumnezeu, să fugi de aceste lucruri
și să urmezi dreptatea, evlavia, credința, dragostea, perse-
verența și blândețea.

12 Luptă lupta cea bună a credinței. Apucă-te de viața veșnică la care ai fost chemat și ai mărturisit buna
mărturisire în fața multor martori.
13 Vă poruncesc, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Isus Cristos, care în fața
lui Ponțiu Pilat a mărturisit buna mărturisire,
14 să respectați porunca fără pată, fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Cristos,
15 pe care, la timpul potrivit, o va arăta el, care este binecuvântatul și singurul Conducător, Regele regilor și
Domnul domnilor.
16 El singur are nemurirea, care locuiește într-o lumină de neatins, pe care nimeni nu l-a văzut și nici nu poate să-l
vadă, căruia i se cuvine cinstea și puterea veșnică. Amin.
17 Îndemnați-i pe cei ce sunt bogați în veacul acesta să nu se îngâmfe și să nu-și pună nădejdea în bogăția nesigură,
ci în Dumnezeul cel viu, care ne dăruiește din belșug toate cele de care ne putem bucura;
18 să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să fie gata să împartă, gata să împartă;
19 să-și facă rezerve pentru ei înșiși o temelie bună pentru vremurile viitoare, ca să poată dobândi viața veșnică.
20 Timotei, păzește ceea ce ți s-a încredințat, ferindu-te de vorbăria deșartă și de opozițiile celor ce se numesc în
mod greșit știință,
21 pe care le fac unii, și care s-au abătut de la credință.
Harul să fie cu voi. Amin.

A doua scrisoare a lui Pavel către Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
după făgăduința vieții care este în Hristos Isus,
2 către Timotei, copilul meu preaiubit: Har, îndurare și
pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Isus, Domnul
nostru.
3 Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc cu conștiință
curată, ca și strămoșii mei. Cât de neîncetat îmi amintesc
de voi în cererile mele, zi și noapte
4 tânjind să vă văd, amintindu-mi de lacrimile voastre, ca
să mă umplu de bucurie;
5 după ce mi-am adus aminte de credința sinceră care este
în voi, care a trăit mai întâi în bunica voastră Lois și în
mama voastră Eunice și, sunt convins, și în voi.
6 De aceea vă reamintesc să treziți darul lui Dumnezeu,
care este în voi, prin punerea mâinilor mele.
7 Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere,
de dragoste și de stăpânire de sine.
8 De aceea, să nu vă fie rușine de mărturia Domnului
nostru, nici de mine, prizonierul lui, ci să înduraţi greutățile
pentru Buna Vestire, potrivit cu puterea lui Dumnezeu,
9 care ne-a salvat și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu
după faptele noastre, ci după propriul său scop și har, care
ne-a fost dat în Isus Hristos înainte de veșnicie,
10 dar care a fost descoperit acum prin apariția
Mântuitorului nostru, Isus Hristos, care a desființat
moartea și a adus la lumină viața și nemurirea prin Buna
Vestire.
11 Pentru aceasta am fost desemnat ca predicator, apostol
și învățător al neamurilor.
12 De aceea și eu sufăr aceste lucruri.
Dar nu mă rușinez, pentru că știu pe Cel în care am crezut
și sunt încredințat că El poate păzi ceea ce i-am încredințat
pentru ziua aceea.
13 Țineți modelul cuvintelor sănătoase pe care le-ați auzit
de la mine, în credința și dragostea care este în Hristos Isus.
14 Acel lucru bun care v-a fost încredințat, păziți-l prin
Duhul Sfânt care locuiește în noi.
15 Știți că toți cei din Asia s-au depărtat de mine, printre
care Fgel și Hermogene.
16 Domnul să dea îndurare casei lui Onisifor, pentru că de
multe ori m-a răcorit și nu i-a fost rușine de lanțul meu,

17 ci, când era la Roma, m-a căutat cu sârguință și m-a găsit
18 (Domnul să-i dea să găsească îndurarea Domnului în ziua aceea); și în câte lucruri a slujit la Efes, știți foarte bine.

2

1 Tu, deci, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus.
2 Lucrurile pe care le-ai auzit de la mine printre mulți martori, încredințează-le unor oameni credincioși, care vor putea să învețe și pe alții.
3 De aceea, trebuie să înduri greutăți ca un bun soldat al lui Hristos Isus.
4 Nici un soldat aflat la datorie nu se încurcă în treburile vieții, pentru a fi pe placul celui care l-a înrolat ca soldat.
5 De asemenea, dacă cineva concurează în atletism, nu este încoronat decât dacă a concurat conform regulilor.
6 Fermierul care muncește trebuie să fie primul care primește o parte din recoltă.
7 Luați în considerare ceea ce vă spun și Domnul să vă dea pricepere în toate lucrurile.
8 Adu-ți aminte de Iisus Hristos, înviat din morți, din neamul lui David, după Buna Vestire a mea,
9 în care am suferit până la lanțuri ca un criminal. Dar cuvântul lui Dumnezeu nu este înlănțuit.
10 De aceea îndur toate lucrurile de dragul celor aleși, pentru ca și ei să dobândească mântuirea care este în Cristos Isus cu glorie veșnică.
11 Acest cuvânt este demn de încredere:
“Căci dacă am murit împreună cu el,
vom trăi și noi cu el.
12 Dacă rezistăm,
vom domni și noi împreună cu el.
Dacă îl negăm,
ne va refuza și el.
13 Dacă suntem necredincioși,
el rămâne credincios;
pentru că nu se poate nega pe sine.”
14 Amintește-le aceste lucruri, cerându-le, înaintea Domnului, să nu se certe în zadar, ca să nu se certe în zadar, ca să strice pe cei ce ascultă.
15 Străduiește-te să te prezinți pe tine însuți aprobat de Dumnezeu, ca un lucrător care nu are de ce să se rușineze, care să mânuiască bine Cuvântul adevărului.
16 Dar ferește-te de vorbăria goală, pentru că aceasta va merge mai departe în impietate,

17 iar cuvintele acelea vor mistui ca o cangrenă, dintre
care se numără Himeneu și Filet:
18 oameni care au greșit în privința adevărului, spunând
că învierea a trecut deja și răsturnând credința unora.
19 Cu toate acestea, temelia fermă a lui Dumnezeu rămâne
în picioare, având această pecete: “Domnul cunoaște pe cei
ce sunt ai lui” și: “Oricine numește numele Domnului să se
depărteze de nedreptate”.

20 Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint,
ci și de lemn și de lut. Unele sunt pentru cinste și altele
pentru dezonoare.
21 Așadar, dacă cineva se curăță de acestea, va fi un vas
de cinste, sfințit și potrivit pentru uzul stăpânului, pregătit
pentru orice lucrare bună.

22 Fugiți de poftele tinereții, și căutați dreptatea, credința,
dragostea și pacea cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o
inimă curată.
23 Dar refuzați întrebările nebunești și ignorante, știind
că ele generează certuri.
24 Slujitorul Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie
blând cu toți, capabil să învețe, răbdător,
25 corectând cu blândețe pe cei care i se opun. Poate
că Dumnezeu le va da pocăința care să ducă la deplina
cunoaștere a adevărului
26 și se vor putea recupera din capcana diavolului, după
ce au fost luați prizonieri de el pentru a-i face voia.

3

1 Dar să știți că în zilele din urmă vor veni vremuri grele.
2 Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani,
lăudăroși, aroganți, hulitori, neascultători de părinți, nere-
cunoscători, necredincioși, nesfânți,
3 lipsiți de afecțiune firească, neiertători, calomniatori,
fără stăpânire de sine, înverșunați, nu iubitori de bine,
4 trădători, încăpățânați, îngâmfați, încrezuți, iubitori de
plăceri mai degrabă decât iubitori de Dumnezeu,
5 având o formă de evlavie, dar negând puterea ei.
Îndepărtați-vă și de aceștia.
6 Căci unii dintre aceștia sunt oameni care se strecoară în
case și iau prizoniere femei creduli, încărcate de păcate,
duse de felurite pofte,
7 învățând mereu și neputând niciodată să ajungă la
cunoașterea adevărului.

8 Așa cum Jannes și Jambres s-au împotrivit lui Moise, tot
așa și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni corupți la
minte, care în privința credinței sunt respinși.
9 Dar ei nu vor merge mai departe. Căci nebunia lor va fi
evidentă pentru toți oamenii, așa cum a ajuns să fie și a lor.

10 Dar voi ați urmărit învățătura, purtarea, hotărârea,
credința, răbdarea, dragostea, statornicia,
11 persecuțiile și suferințele mele, care mi s-au întâmplat
în Antiohia, în Iconiu și în Listra. Am îndurat acele
persecuții. Domnul m-a izbăvit din toate acestea.
12 Da, și toți cei care doresc să trăiască cu evlavie în
Hristos Isus vor suferi persecuții.
13 Dar oamenii răi și impostorii se vor înrăutăți din ce în
ce mai mult, înșelând și fiind înșelați.
14 Dar voi rămâneți în lucrurile pe care le-ați învățat și de
care ați fost încredințați, știind de la cine le-ați învățat.
15 Încă din copilărie ați cunoscut Sfintele Scripturi, care
pot să vă facă înțelepți pentru mântuire, prin credința care
este în Hristos Isus.
16 Orice Scriptură este insuflată de Dumnezeu și
folositoare pentru învățătură, pentru mustrare, pentru
îndreptare și pentru instruire în neprihănire,
17 pentru ca fiecare persoană care aparține lui Dumnezeu
să fie completă, echipată temeinic pentru orice lucrare
bună.

4

1 Vă poruncesc, așadar, înaintea lui Dumnezeu și a
Domnului Isus Hristos, care va judeca pe cei vii și pe cei
morți, la arătarea Lui și în Împărăția Lui:
2 propovăduiți Cuvântul; fiți grabnici la vreme și
la nesfârșit; mustrați, mustrați și îndemnați cu toată
răbdarea și cu toată învățătura.
3 Căci va veni vremea când nu vor asculta învățătura
sănătoasă, ci, având mâncărimi de urechi, își vor
îngrămădi învățători după poftele lor,
4 își vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate
spre fabule.
5 Dar tu să fii cumpătat în toate, să suporți greutăți, să
faci lucrarea de evanghelist și să-ți împlinești slujba.

6 Căci deja sunt oferit și a venit vremea plecării mele.
7 Am luptat lupta cea bună. Am terminat cursul. Am
păstrat credința.

8 De acum încolo, mi s-a strâns cununa dreptății, pe care
Domnul, judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea; și
nu numai mie, ci și tuturor celor care au iubit arătarea Lui.
9 Să vă sârguiți să veniți curând la mine,
10 căci Demas m-a părăsit, iubind lumea de acum, și s-a
dus la Tesalonic, Crescens în Galatia și Tit în Dalmația.
11 Numai Luca este cu mine. Luați-l pe Marcu și aduceți-l
cu voi, căci îmi este de folos pentru slujbă.
12 Am trimis însă pe Tihicus la Efes.
13 Adu mantia pe care am lăsat-o la Troa la Carpus când
vii — și cărțile, mai ales pergamentele.
14 Alexandru, coptarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îi va
răsplăti după faptele lui.
15 Ferește-te de el, pentru că s-a opus mult cuvintelor
noastre.
16 La prima mea apărare, nimeni nu a venit să mă ajute,
ci toți m-au părăsit. Să nu li se reproșeze acest lucru.
17 Dar Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca
prin mine să se proclame pe deplin mesajul și să audă toate
neamurile. Astfel am fost izbăvit din gura leului.
18 Și Domnul mă va izbăvi de orice lucrare rea și mă va
păstra pentru Împărăția Sa cerească. A lui să fie gloria în
vecii vecilor. Amin.
19 Salutați pe Prisca și pe Acuila și casa lui Onisifor.
20 Erast a rămas la Corint, dar pe Trofim l-am lăsat bolnav
la Milet.
21 Fiți sârguincioși să veniți înainte de iarnă. Eubulus vă
salută, ca și Pudens, Linus, Claudia și toți frații.
22 Domnul Isus Hristos să fie cu duhul tău. Harul să fie
cu tine. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Titus

1 Pavel, slujitor al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus
Hristos, după credința celor aleși de Dumnezeu și după
cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia,
2 în speranța vieții veșnice, pe care Dumnezeu, care nu
poate minți, a făgăduit-o înainte de începutul veacurilor,
3 dar care, la vremea Sa, a descoperit cuvântul Său în
mesajul care mi-a fost încredințat, potrivit poruncii lui
Dumnezeu, Mântuitorul nostru,
4 lui Tit, adevăratul meu copil, potrivit unei credințe
comune: Har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la
Domnul Isus Hristos, Mântuitorul nostru.

5 De aceea v-am lăsat în Creta, ca să puneți în ordine ce
lipsește și să rânduiți bătrâni în fiecare cetate, cum v-am
poruncit eu,
6 dacă este cineva fără vină, soț al unei singure femei, cu
copii credincioși, care nu sunt acuzați de desfrânare sau de
neorânduială.
7 Pentru că supraveghetorul trebuie să fie fără vină, ca
un administrator al lui Dumnezeu, să nu se mulțumească
cu sine, să nu se mânie ușor, să nu fie dat la vin, să nu fie
violent, să nu fie lacom la câștiguri necinstite;
8 ci să fie dat la ospitalitate, iubitor de bine, cumpătat,
corect, cinstit, sfânt, stăpân pe sine,
9 să se țină de cuvântul credincios, care este conform
învățăturii, ca să poată îndemna în doctrina sănătoasă și
să convingă pe cei care îl contrazic.

10 Căci sunt și mulți oameni nechibzuiți, vorbitori și
înșelători, mai ales cei din circumcizie,
11 cărora trebuie să li se astupe gura, oameni care
răstălmăcesc case întregi, învățând lucruri pe care nu
trebuie să le facă, pentru un câștig necinstit.
12 Unul dintre ei, un profet de-al lor, a spus: “Creștinele
sunt întotdeauna mincinoase, fiare rele și lăcomi leneși”.
13 Această mărturie este adevărată. De aceea, mustrați-i
aspru, ca să fie sănătoși în credință,
14 fără să fie atenți la fabulațiile iudaice și la poruncile
oamenilor care se îndepărtează de adevăr.
15 Pentru cei curați, toate lucrurile sunt pure, dar pentru
cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat, ci atât
mintea lor, cât și conștiința lor sunt spurcate.

16 Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar prin
faptele lor îl neagă, fiind abominabili, neascultători și
nepotriviți pentru orice lucrare bună.

2

1 Ci spuneți ceea ce se potrivește cu învățătura sănătoasă,
2 ca bărbații mai în vârstă să fie cumpătați, cumpătați,
cumpătați, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste și
în perseverență,
3 și ca femeile mai în vârstă să fie, de asemenea,
cuviincioase în purtare, să nu fie calomniatoare și să nu
fie roabe de mult vin, învățătoare a ceea ce este bun,
4 pentru ca ele să învețe pe tinerele neveste să-și iubească
soții, să-și iubească copiii,
5 să fie cumpătate, caste, lucrătoare în casă, amabile,
supuse propriilor soți, pentru ca cuvântul lui Dumnezeu să
nu fie hulit.
6 De asemenea, îndemnați și pe cei mai tineri să fie
cumpătați.
7 În toate lucrurile, arată-te pe tine însuți un exemplu
de fapte bune. În învățătura voastră, arătați integritate,
seriozitate, incoruptibilitate
8 și o vorbire sănătoasă, care nu poate fi condamnată,
pentru ca cel care vi se opune să fie rușinat, neavând nimic
rău de spus despre noi.
9 Îndeamnă-i pe slujitori să se supună stăpânilor lor și să
fie binevoitori în toate lucrurile, fără să se contrazică,
10 fără să fure, ci să dea dovadă de toată buna credin-
cioșie, ca să împodobească în toate lucrurile învățătura lui
Dumnezeu, Mântuitorul nostru.
11 Căci harul lui Dumnezeu s-a arătat, aducând
mântuirea tuturor oamenilor,
12 instruindu-ne pentru ca, lepădându-ne de impietate
și de poftele lumești, să trăim sobru, drept și evlavios în
veacul acesta;
13 așteptând speranța binecuvântată și arătarea gloriei
marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos,
14 care s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne
răscumpere de orice nelegiuire și să își purifice un popor
ca să fie proprietatea sa, zelos pentru fapte bune.
15 Spuneți aceste lucruri, îndemnați și mustrați cu toată
autoritatea. Nimeni să nu vă disprețuiască.

3

1 Amintește-le să se supună stăpânilor și autorităților, să
fie ascultători, să fie gata pentru orice lucrare bună,

2 să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie certăreți, să
fie blânzi, cu toată smerenia față de toți oamenii.
3 Fiindcă și noi am fost odinioară nebuni, neascultători,
înșelați, slujind diferitelor pofte și plăceri, trăind în răutate
și invidie, urâcioși și urându-ne unii pe alții.
4 Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu,
Mântuitorul nostru, și dragostea lui față de oameni,
5 nu prin fapte de dreptate pe care le-am făcut noi
înșine, ci, potrivit milei sale, ne-a mântuit prin spălarea
regenerării și înnoirea prin Duhul Sfânt,
6 pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus
Hristos, Mântuitorul nostru,
7 pentru ca, fiind îndreptățiți prin harul său, să fim făcuți
moștenitori, potrivit cu speranța vieții veșnice.
8 Această afirmație este credincioasă și, cu privire la
aceste lucruri, doresc să insistați cu încredere, pentru ca
cei care au crezut în Dumnezeu să fie atenți să păstreze
faptele bune. Aceste lucruri sunt bune și folositoare pentru
oameni;
9 dar evitați întrebările nebunești, genealogiile, certurile
și disputele despre lege, pentru că sunt nefolositoare și
zadarnice.
10 Evitați un om fățiș, după o primă și o a doua avertizare,
11 știind că unul ca acesta este pervertit și păcătos, fiind
condamnat de sine.
12 Când voi trimite la voi pe Artemas sau pe Tihicus, să vă
sârguiți să veniți la mine la Nicopolis, căci am hotărât să
iernez acolo.
13 Trimite repede pe Zenas, avocatul, și pe Apolo la drum,
ca să nu le lipsească nimic.
14 De asemenea, poporul nostru să învețe să întrețină
fapte bune pentru a satisface nevoile necesare, ca să nu
rămână fără rodnicie.
15 Toți cei ce sunt cu mine vă salută. Salutați-i pe cei care
ne iubesc cu credință.
Harul să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea lui Pavel către Filimon

1 Pavel, prizonier al lui Hristos Isus, și Timotei, fratele
nostru, lui Filimon, iubitul nostru colaborator,
2 iubitei Apfia, lui Archifos, tovarășul nostru de luptă, și
adunării din casa voastră:
3 Harul și pacea să vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl
nostru și de la Domnul Isus Hristos.
4 Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu, pomenindu-
vă în rugăciunile mele,
5 auzind de dragostea voastră și de credința pe care o aveți
față de Domnul Isus și față de toți sfinții,
6 pentru ca părtășia credinței voastre să se întărească în
cunoașterea oricărui lucru bun care este în noi în Hristos
Isus.
7 Căci avem multă bucurie și mângâiere în dragostea ta,
pentru că inimile sfinților au fost înviorate prin tine, frate.
8 De aceea, deși am toată îndrăzneala în Hristos să vă
poruncesc ceea ce se cuvine,
9 totuși, din pricina dragostei, mă adresez mai degrabă
vouă, fiind unul ca Pavel, bătrân, dar și prizonier al lui
Isus Hristos.
10 Mă adresez vouă pentru copilul meu Onesimus, căruia
i-am devenit tată în lanțurile mele,
11 care odinioară vă era inutil, dar acum vă este de folos
vouă și mie.
12 Îl trimit înapoi. Primiți-l, așadar, pe el, adică pe inima
mea,
13 pe care am vrut să-l păstrez cu mine, pentru ca, în
numele vostru, să-mi slujească în lanțurile mele pentru
Buna Vestire.
14 Dar nu am vrut să fac nimic fără acordul vostru, pentru
ca bunătatea voastră să nu fie ca de nevoie, ci de bunăvoie.
15 De aceea, poate că a fost despărțit de voi pentru o
vreme, pentru ca voi să-l aveți pentru totdeauna,
16 nu mai ca sclav, ci mai mult decât un sclav, un frate
iubit — mai ales pentru mine, dar cu atât mai mult pentru
voi, atât în trup cât și în Domnul.
17 Deci, dacă mă socotiți părtaș, primiți-l pe el cum m-ați
primi pe mine.
18 Dar dacă v-a făcut vreun rău sau dacă vă datorează
ceva, puneți-l în contul meu.
19 Eu, Pavel, scriu aceasta cu mâna mea: Îl voi răsplăti
(ca să nu vă mai spun că îmi sunteți dator chiar și
dumneavoastră înșivă, pe lângă asta).

20 Da, frate, lasă-mă să mă bucur de tine în Domnul.
Împrospătează-mi inima în Domnul.
21 Având încredere în ascultarea voastră, vă scriu, știind
că veți face chiar mai mult decât vă spun eu.
22 Pregătiți-mi și o cameră de oaspeți, căci sper că prin
rugăciunile voastre voi fi înapoiat la voi.
23 Vă salută Epafras, tovarășul meu de închisoare în
Hristos Isus,
24 și Marcu, Aristarh, Demas și Luca, tovarășii mei de
muncă.
25 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul
vostru. Amin.

Scrisoarea către Evrei

1 Dumnezeu, care în trecut a vorbit părinților, prin
prooroci, în multe vremuri și în felurite moduri,
2 la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care
L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut
și lumile.
3 Fiul său este strălucirea gloriei sale, chipul însuși al
substanței sale și care susține toate lucrurile prin cuvântul
puterii sale, care, după ce ne-a purificat prin el însuși de
păcatele noastre, a șezut la dreapta Majestății de sus,
4 devenind cu atât mai bun decât îngerii, cu cât numele
mai presus de îngerii pe care l-a moștenit este mai presus
decât al lor.
5 Căci cui dintre îngeri i-a spus el vreodată
“Tu ești Fiul meu.
Azi am devenit tatăl tău?”
și din nou,
“Îi voi fi un Tată,
Și el îmi va fi pentru mine un fiu?”
6 Când va aduce din nou pe lume pe întâiul născut, zice:
“Toți îngerii lui Dumnezeu să i se închine”.
7 Despre îngeri spune,
“El își face îngerii vânturi,
și robii lui o flacără de foc.”
8 Dar despre Fiul spune,
“Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor.
Sceptrul dreptății este sceptrul Împărăției Tale.
9 Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea;
De aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu
untdelemnul bucuriei mai presus de semenii tăi.”
10 Și,
“Tu, Doamne, la început ai pus temelia pământului.
Cerurile sunt opera mâinilor Tale.
11 Ei vor pieri, dar tu vei rămâne.
Toate vor îmbătrâni ca o haină.
12 Le vei înfășura ca pe o mantie,
și vor fi schimbate;
dar tu ești la fel.
Anii tăi nu vor da greș.”
13 Dar care dintre îngeri a spus vreodată,
“Stai la dreapta mea,
până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul picioarelor
tale?”

14 Nu sunt oare toți duhuri slujitoare, trimise să slujească
în folosul celor ce vor moșteni mântuirea?

2

1 De aceea trebuie să fim mai atenți la cele auzite, ca nu
cumva să ne îndepărtăm.
2 Căci, dacă cuvântul rostit prin îngeri s-a dovedit
statornic, iar orice fărădelege și neascultare a primit o
pedeapsă dreaptă,
3 cum vom scăpa dacă vom neglija o mântuire atât de
mare — care, la început, după ce a fost rostită prin Domnul,
ne-a fost confirmată de cei care au auzit-o,
4 Dumnezeu mărturisind și el împreună cu ei, atât prin
semne și minuni, cât și prin diferite lucrări de putere și prin
daruri ale Duhului Sfânt, după voia lui?
5 Căci El nu a supus lumii viitoare, despre care vorbim,
îngerilor.
6 Ci cineva a mărturisit undeva, zicând:,
“Ce este omul, de te gândești la el?
Sau pe fiul omului, ca să vă pese de el?
7 L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii.
L-ai încoronat cu glorie și onoare.
8 Tu ai supus toate lucrurile sub picioarele Lui.”
Pentru că, supunându-i toate lucrurile, nu a lăsat nimic
din ceea ce nu-i este supus lui. Dar acum nu vedem încă
toate lucrurile supuse lui.
9 Ci îl vedem pe cel care a fost făcut cu puțin mai
prejos decât îngerii, pe Isus, din cauza suferinței morții,
încoronat cu glorie și onoare, pentru ca, prin harul lui
Dumnezeu, să guste din moarte pentru toți.
10 Fiindcă Lui, pentru care sunt toate lucrurile și prin care
sunt toate lucrurile, i s-a cuvenit, aducând mulți copii la
slavă, să desăvârșească prin suferințe pe autorul mântuirii
lor.
11 Căci atât cel ce sfințește, cât și cei ce sunt sfințiți sunt
toți de la unul singur, motiv pentru care nu se rușinează
să-i numească frați,
12 spunând:
“Voi vesti numele tău fraților mei.
În mijlocul adunării voi cânta lauda ta.”
13 Și iarăși: “În El îmi voi pune încrederea mea.” Din
nou: “Iată-mă aici cu copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.”
14 De vreme ce copiii s-au împărtășit din carne și sânge, și
el însuși s-a împărtășit în același fel, pentru ca, prin moarte,

să nimicească pe cel care avea puterea morții, adică pe diavolul,
15 și să elibereze pe toți cei care, de frica morții, au fost toată viața lor supuși robiei.
16 Pentru că, foarte sigur, nu dă ajutor îngerilor, ci dă ajutor urmașilor lui Avraam.
17 De aceea a fost obligat în toate lucrurile să se facă asemenea fraților săi, ca să devină un mare preot milostiv și credincios în ceea ce privește lucrurile care țin de Dumnezeu, pentru a face ispășire pentru păcatele poporului.
18 Căci, întrucât el însuși a suferit fiind ispitit, poate ajuta pe cei ce sunt ispitiți.

3

1 Așadar, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre: Isus,
2 care a fost credincios celui care l-a rânduit, cum a fost și Moise în toată casa lui.
3 Căci el a fost socotit vrednic de mai multă glorie decât Moise, pentru că cel care a zidit casa are mai multă cinste decât casa.
4 Căci orice casă este construită de cineva, dar cel care a construit totul este Dumnezeu.
5 Într-adevăr, Moise a fost credincios în toată casa sa ca un slujitor, ca mărturie a lucrurilor care urmau să fie spuse mai târziu,
6 dar Cristos este credincios ca un Fiu peste casa sa. Noi suntem casa lui, dacă ne păstrăm până la sfârșit încrederea și slava speranței noastre fermă.
7 De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt,

“Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
8 Nu vă împietriți inimile ca la răzvrătire,
în ziua încercării în pustie,
9 unde m-au încercat și m-au pus la încercare părinții voștri,
și a văzut faptele mele timp de patruzeci de ani.
10 De aceea am fost nemulțumit de neamul acela,
ș i a spus: “Ei greș esc întotdeauna în inima lor,
dar ei nu-mi cunoșteau căile.
11 Așa cum am jurat în mânia Mea,
“Nu vor intra în odihna Mea.”

12 Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în vreunul din voi o inimă rea, necredincioasă, care să se depărteze de Dumnezeul cel viu;

13 ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, atâta timp
cât se numește "astăzi", ca nu cumva vreunul din voi să se
împietrească prin înșelăciunea păcatului.
14 Căci am devenit părtași ai lui Hristos, dacă ne păstrăm
până la sfârșit începutul încrederii noastre,
15 în timp ce se spune
"Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
nu vă împietriți inimile, ca în timpul răzvrătirii."
16 Căci cine s-a răzvrătit când a auzit? Nu au fost oare
toți cei care au ieșit din Egipt conduși de Moise?
17 Cu cine a fost nemulțumit patruzeci de ani? Nu a fost
oare cu cei care au păcătuit, ale căror trupuri au căzut în
pustiu?
18 Cui a jurat că nu vor intra în odihna lui, ci celor
neascultători?
19 Vedem că ei nu au putut intra din cauza necredinței.

4

1 Să ne temem, așadar, ca nu cumva vreunul dintre voi
să pară că a lipsit de promisiunea de a intra în odihna Lui.
2 Căci, într-adevăr, ni s-a vestit o veste bună, așa cum au
făcut și ei, dar cuvântul pe care l-au auzit nu le-a fost de
folos, pentru că nu a fost amestecat cu credință de către cei
care l-au auzit.
3 Căci noi, cei care am crezut, intrăm în acea odihnă, așa
cum a spus el: "Așa cum am jurat în mânia Mea, nu vor
intra în odihna Mea", deși lucrările au fost terminate de la
întemeierea lumii.
4 Căci el a spus undeva despre ziua a șaptea: "În ziua
a șaptea, Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea de toate
lucrările Sale";
5 iar în acest loc din nou: "Ei nu vor intra în odihna Mea".
6 Văzând, așadar, că rămâne ca unii să intre în ea, iar cei
cărora le-a fost vestită mai înainte vestea cea bună nu au
reușit să intre din cauza neascultării,
7 el definește din nou o zi anume, "astăzi", spunând prin
David, la o distanță atât de mare de timp după aceea (așa
cum s-a spus),
"Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,
nu vă împietriți inimile."
8 Căci dacă Iosua le-ar fi dat odihnă, n-ar fi vorbit după
aceea de o altă zi.
9 Rămâne așadar o odihnă de Sabat pentru poporul lui
Dumnezeu.
10 Căci cel care a intrat în odihna lui s-a odihnit și el însuși
de lucrările sale, cum s-a odihnit și Dumnezeu de ale lui.

11 Să ne sârguim deci să intrăm în această odihnă, ca nu
cumva cineva să cadă după același exemplu de neascultare.
12 Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător și mai
ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până
la despărțirea sufletului și a duhului, a încheieturilor și a
măduvei, și poate să discearnă gândurile și intențiile inimii.
13 Nicio făptură nu este ascunsă de ochii Lui, ci toate
lucrurile sunt goale și expuse înaintea ochilor Celui căruia
trebuie să dăm socoteală.
14 Deci, având un mare preot care a trecut prin ceruri, pe
Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem cu tărie mărturisirea
noastră.
15 Căci noi nu avem un mare preot care nu poate fi atins
de sentimentul slăbiciunilor noastre, ci unul care a fost în
toate privințele ispitit ca și noi, dar fără păcat.
16 Să ne apropiem, așadar, cu îndrăzneală de tronul
harului, ca să primim îndurare și să găsim har pentru
ajutor la vreme de nevoie.

5

1 Fiindcă orice mare preot, luat dintre oameni, este
rânduit pentru oameni în ceea ce privește lucrurile care țin
de Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate.
2 Marele preot poate să se poarte cu blândețe cu cei care
sunt neștiutori și se rătăcesc, pentru că și el însuși este
înconjurat de slăbiciune.
3 Din această cauză, el trebuie să ofere jertfe pentru
păcate atât pentru popor, cât și pentru el însuși.
4 Nimeni nu-și asumă singur această onoare, ci este
chemat de Dumnezeu, așa cum a fost Aaron.
5 Tot astfel, nici Hristos nu s-a proslăvit pe sine însuși
pentru a fi făcut mare preot, ci el a fost cel care i-a spus
“Tu ești Fiul meu.
Astăzi am devenit tatăl tău.”
6 După cum spune și în alt loc,
“Ești preot pentru totdeauna,
după ordinul lui Melchisedec.”
7 El, în zilele trupului său, după ce a făcut rugăciuni și
cereri cu strigăte și lacrimi puternice către Cel ce putea să-
l scape de la moarte, și după ce a fost ascultat pentru frica
lui evlavioasă,
8 deși era un Fiu, a învățat ascultarea prin lucrurile pe
care le-a suferit.
9 Fiind desăvârșit, el a devenit pentru toți cei care îl
ascultă autorul mântuirii veșnice,

10 fiind numit de Dumnezeu mare preot după ordinul lui
Melchisedec.
11 Despre El avem multe cuvinte de spus și greu de înțeles,
pentru că v-ați pierdut auzul.
12 Căci, deși până acum ar trebui să fiți învățători, aveți
din nou nevoie ca cineva să vă învețe rudimentele primelor
principii ale revelațiilor lui Dumnezeu. Ați ajuns să aveți
nevoie de lapte, și nu de hrană solidă.
13 Căci oricine trăiește cu lapte nu are experiență în
cuvântul dreptății, pentru că este un copil.
14 Dar hrana solidă este pentru cei maturi, care, prin
folosire, și-au exersat simțurile pentru a discerne binele și
răul.

6

1 Așadar, lăsând învățătura primelor principii ale lui
Hristos, să mergem mai departe spre desăvârșire — să
nu punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte, a
credinței în Dumnezeu,
2 a învățăturii despre botezuri, despre punerea mâinilor,
despre învierea morților și despre judecata veșnică.
3 Asta vom face, dacă Dumnezeu ne va îngădui.
4 Căci în ceea ce privește pe cei care au fost odată luminați
și au gustat din darul ceresc și au fost făcuți părtași la Duhul
Sfânt,
5 și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și puterile
veacului viitor,
6 și apoi au căzut, este imposibil să-i reînnoim din nou
la pocăință, întrucât ei îl răstignesc din nou pe Fiul lui
Dumnezeu pentru ei înșiși și îl fac de rușine.
7 Căci pământul care a băut ploaia care vine des peste el
și produce o recoltă potrivită pentru cei pentru care este și
lucrat, primește binecuvântare de la Dumnezeu;
8 dar dacă poartă spini și ciulini, este respins și aproape
de a fi blestemat, al cărui sfârșit este să fie ars.
9 Dar, preaiubiților, noi suntem încredințați de lucruri
mai bune pentru voi și de lucruri care însoțesc mântuirea,
chiar dacă vorbim astfel.
10 Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrarea
voastră și osteneala dragostei pe care ați arătat-o față de
numele Lui, prin faptul că ați slujit sfinților și încă le mai
slujiți.
11 Dorim ca fiecare dintre voi să dea dovadă de aceeași
sârguință în vederea împlinirii speranței până la sfârșit,
12 ca să nu fiți leneși, ci imitatori ai celor care, prin
credință și perseverență, au moștenit promisiunile.

13 Căci, când Dumnezeu a făcut făgăduința lui Avraam,
n-a putut să jure pe nimeni mai mare, ci a jurat pe sine
însuși,
14 zicând: “Te voi binecuvânta și te voi binecuvânta și te
voi înmulți”.
15 Astfel, după ce a răbdat, a obținut promisiunea.
16 Căci, într-adevăr, oamenii jură pe unul mai mare și,
în orice dispută a lor, jurământul este definitiv pentru
confirmare.
17 În felul acesta, Dumnezeu, hotărât să arate mai mult
moștenitorilor promisiunii imuabilitatea sfatului său, a
intervenit cu un jurământ,
18 pentru ca, prin două lucruri imuabile, în care este
imposibil ca Dumnezeu să mintă, să avem o puternică
încurajare, noi, care am fugit să ne refugiem pentru a ne
agăța de speranța pusă înaintea noastră.
19 Această nădejde o avem ca o ancoră a sufletului, o
nădejde deopotrivă sigură și neclintită și care intră în ceea
ce este înăuntrul perdelei,
20 unde, ca un precursor, Isus a intrat pentru noi,
devenind Mare Preot pentru totdeauna, după rânduiala lui
Melchisedec.

7

1 Căci acest Melchisedec, regele Salemului, preot al lui
Dumnezeu Cel Preaînalt, care a întâlnit pe Avraam la
întoarcerea de la măcelul regilor și l-a binecuvântat,
2 căruia Avraam i-a împărțit și a zecea parte din toate
(fiind mai întâi, prin interpretare, “rege al dreptății”, apoi
și “rege al Salemului”, adică “rege al păcii”,
3 fără tată, fără mamă, fără genealogie, fără început de
zile și fără sfârșit de viață, ci făcut asemenea Fiului lui
Dumnezeu), rămâne preot în permanență.

4 Și gândește-te cât de mare era acest om, căruia chiar și
patriarhul Avraam i-a dat o zecime din prada cea mai bună.

5 Într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi care primesc slujba
de preot au poruncă să ia zeciuiala de la popor, conform
legii, adică de la frații lor, deși aceștia au ieșit din trupul lui
Avraam,
6 dar cel a cărui genealogie nu se numără de la ei a
acceptat zeciuiala de la Avraam și a binecuvântat pe cel
care are făgăduințele.
7 Dar, fără nicio contestație, cel mai mic este binecuvântat
de cel mai mare.

8 Aici primesc zeciuială oamenii care mor, dar acolo
primește zeciuială unul despre care s-a mărturisit că
trăiește.
9 Putem spune că, prin Avraam, chiar și Levi, care
primește zeciuiala, a plătit zeciuiala,
10 căci el era încă în trupul tatălui său când Melchisedec
l-a întâlnit.
11 Și dacă desăvârșirea a fost prin preoția levitică, căci
sub ea a primit poporul Legea, ce nevoie mai era ca un alt
preot să se ridice după rânduiala lui Melchisedec, și să nu
fie chemat după rânduiala lui Aaron?
12 Căci, fiind schimbată preoția, este necesar să se facă o
schimbare și în lege.
13 Căci cel despre care se spun aceste lucruri aparține unei
alte seminții, din care nimeni nu a oficiat la altar.
14 Căci este evident că Domnul nostru a ieșit din Iuda, trib
despre care Moise nu a vorbit nimic cu privire la preoție.
15 Acest lucru este încă și mai evident dacă, după
asemănarea lui Melchisedec, se ridică un alt preot,
16 care a fost făcut nu după legea unei porunci trupești,
ci după puterea unei vieți fără sfârșit;
17 căci este mărturisit,

“Ești preot pentru totdeauna,
conform ordinului lui Melchisedec.”

18 Căci este o anulare a unei porunci anterioare, din cauza
slăbiciunii și a lipsei ei de folos
19 (căci Legea nu a făcut nimic desăvârșit), și o introduc-
ere a unei speranțe mai bune, prin care ne apropiem de
Dumnezeu.
20 Întrucât nu a fost făcut preot fără jurământ
21 (căci, într-adevăr, au fost făcuți preoți fără jurământ),
ci el cu jurământ, prin cel care spune despre el,

“Domnul a jurat și nu se va răzgândi,
'Ești preot pentru totdeauna,
conform ordinului lui Melchisedec.””

22 Prin aceasta, Isus a devenit garanția unui legământ mai
bun.
23 Mulți au fost făcuți preoți, pentru că moartea i-a
împiedicat să continue.
24 Dar el, pentru că trăiește veșnic, are o preoție
neschimbată.
25 De aceea și el este în măsură să salveze până la capăt pe
cei care se apropie de Dumnezeu prin el, întrucât el trăiește
în veac ca să mijlocească pentru ei.

26 Căci un astfel de mare preot se cuvenea pentru noi:
sfânt, fără vină, fără pată, despărțit de păcătoși și mai înalt
decât cerurile;
27 care nu are nevoie, ca acei mari preoți, să aducă
zilnic jertfe, mai întâi pentru păcatele sale și apoi pentru
păcatele poporului. Căci el a făcut acest lucru o dată pentru
totdeauna, când s-a jertfit pe sine însuși.
28 Căci legea numește ca mari preoți pe oameni care
au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, care a venit
după lege, numește pentru totdeauna un Fiu care a fost
desăvârșit.

8

1 Or, în cele ce spunem, principalul este următorul lucru:
avem un astfel de mare preot, care a șezut la dreapta
tronului Maiestății în ceruri,
2 un slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat, pe
care l-a ridicat Domnul, nu omul.
3 Căci orice mare preot este desemnat să ofere atât daruri,
cât și sacrificii. Prin urmare, este necesar ca și acest mare
preot să aibă ceva de oferit.
4 Căci, dacă ar fi pe pământ, nu ar fi deloc preot, întrucât
există preoți care oferă daruri conform Legii,
5 care slujesc ca o copie și o umbră a lucrurilor cerești,
așa cum a fost avertizat Moise de către Dumnezeu când era
pe cale să facă cortul, căci i-a spus: “Vezi, să faci totul după
modelul care ți-a fost arătat pe munte”.
6 Dar acum a obținut o slujbă mai excelentă, prin faptul
că este și mijlocitor al unui legământ mai bun, care, pe baza
unor promisiuni mai bune, a fost dat ca lege.
7 Căci dacă primul legământ ar fi fost fără cusur, nu s-ar
fi căutat loc pentru al doilea.
8 Căci, găsind greșeli la ei, a spus,
“Iată, zilele vin”, zice Domnul,
“că voi face un legământ nou cu casa lui Israel și cu
casa lui Iuda;
9 nu după legământul pe care l-am făcut cu părinții lor.
în ziua în care i-am luat de mână ca să-i scot din țara
Egiptului;
pentru că nu au continuat în legământul Meu,
și nu le-am luat în seamă”, zice Domnul.
10 “Căci acesta este legământul pe care-l voi face cu casa lui
Israel.
după acele zile”, zice Domnul:
“Voi pune legile mele în mintea lor;
Le voi scrie și pe inima lor.

Eu voi fi Dumnezeul lor,
și ei vor fi poporul Meu.
11 Nu vor învăța pe fiecare dintre ei să-și învețe concetățeanul.
și fiecare pe fratele său, zicând: "Cunoaște pe Domnul".
căci toți mă vor cunoaște,
de la cel mai mic la cel mai mare.
12 Căci voi fi milostiv cu nedreptatea lor.
Nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de faptele lor nelegiuite."

13 Când zice: "Un legământ nou", îl face caduc pe cel dintâi. Dar ceea ce devine învechit și îmbătrânește este aproape de dispariție.

9

1 Dar chiar și primul legământ avea rânduieli de serviciu divin și un sanctuar pământesc.

2 Căci era pregătit un cort. În prima parte se aflau sfeșnicul, masa și pâinile de arătat, care se numește Locul Sfânt.
3 După cel de-al doilea văl era Cortul care se numește Sfânta Sfintelor,
4 având un altar de aur pentru tămâie și chivotul legământului acoperit de aur pe toate părțile, în care se afla un vas de aur care ținea mana, toiagul lui Aaron care înmugurește și tablele legământului;
5 iar deasupra lui heruvimi de glorie care umbreau capacul milei, lucruri despre care nu putem vorbi acum în detaliu.
6 Și, după ce aceste lucruri au fost astfel pregătite, preoții intră neîncetat în primul cort, îndeplinind slujbele,
7 dar în al doilea intră numai marele preot, o dată pe an, nu fără sânge, pe care îl aduce pentru el însuși și pentru greșelile poporului.
8 Duhul Sfânt indică acest lucru: că drumul spre Locul Sfânt nu fusese încă dezvăluit cât timp primul cortul era încă în picioare.
9 Acesta este un simbol al epocii actuale, în care se oferă daruri și sacrificii care, în ceea ce privește conștiința, nu sunt capabile să îl facă pe cel care se închină perfect,
10 fiind doar (cu mâncăruri și băuturi și diverse spălări) rânduieli trupești, impuse până la o vreme de reformă.

11 Dar Hristos, venind ca Mare Preot al bunurilor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mână, adică nu este din creația aceasta,

12 și nici prin sângele țapilor și viteilor, ci prin propriul
sânge, a intrat o dată pentru totdeauna în Locul Sfânt,
obținând răscumpărarea veșnică.
13 Căci, dacă sângele țapilor și al taurilor și cenușa unei
vițele care stropește pe cei care au fost spurcați sfințesc
pentru curățirea cărnii,
14 cu cât mai mult sângele lui Cristos, care, prin Duhul
etern, s-a oferit pe sine însuși fără cusur lui Dumnezeu,
va curăța conștiința voastră de fapte moarte pentru a sluji
Dumnezeului viu?
15 De aceea, el este mijlocitorul unui nou legământ,
întrucât a avut loc o moarte pentru răscumpărarea
fărădelegilor care au fost sub primul legământ, pentru
ca cei care au fost chemați să primească promisiunea
moștenirii veșnice.
16 Căci acolo unde este un testament, trebuie neapărat să
fie și moartea celui care l-a făcut.
17 Căci testamentul este în vigoare acolo unde a avut
loc moartea, căci el nu este niciodată în vigoare cât timp
trăiește cel care l-a făcut.
18 De aceea, nici măcar primul legământ nu a fost
consacrat fără sânge.
19 Căci, după ce Moise a rostit fiecare poruncă, conform
Legii, către tot poporul, a luat sângele viteilor și al țapilor,
cu apă, lână stacojie și isop, și a stropit atât cartea însăși,
cât și tot poporul,
20 spunând: “Acesta este sângele legământului pe care vi
l-a poruncit Dumnezeu”.
21 Și a stropit cu sânge și cortul și toate uneltele slujbei.
22 Potrivit legii, aproape totul se curăță cu sânge și, în
afară de vărsarea de sânge, nu există iertare.
23 De aceea era necesar ca prin acestea să fie curățate
copiile lucrurilor din ceruri, iar lucrurile cerești să fie
curățate cu jertfe mai bune decât acestea.
24 Căci Hristos nu a intrat în locurile sfinte făcute de
mâini, care sunt reprezentări ale celor adevărate, ci în
cerul însuși, ca să se înfățișeze acum în fața lui Dumnezeu
pentru noi;
25 și nici că ar trebui să se aducă pe Sine însuși adeseori,
așa cum intră marele preot în locul sfânt an de an, cu sânge
care nu este al Lui,
26 altfel trebuie să fi suferit adeseori de la întemeierea
lumii. Dar acum, o singură dată, la sfârșitul veacurilor, el
s-a arătat pentru a înlătura păcatul prin jertfa lui însuși.
27 În măsura în care oamenilor le este rânduit să moară
o singură dată, iar după aceasta, judecata,

28 tot așa și Hristos, după ce a fost oferit o singură dată
pentru a purta păcatele multora, se va arăta a doua oară,
nu pentru a se ocupa de păcat, ci pentru a-i salva pe cei
care îl așteaptă cu nerăbdare.

10

1 Fiindcă Legea, care este o umbră a bunurilor viitoare, și
nu chipul însuși al lucrurilor, nu poate niciodată, cu aceleași
jertfe pe care le aduce an de an, pe care le aduce neîncetat,
să desăvârșească pe cei ce se apropie.
2 Altfel, nu ar fi încetat ele să mai fie oferite, pentru că
închinătorii, după ce ar fi fost curățați o dată, nu ar mai fi
avut conștiința păcatelor?
3 Dar în aceste sacrificii există o reamintire anuală a
păcatelor.
4 Căci este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să
înlăture păcatele.
5 De aceea, atunci când vine în lume, spune: "Nu, nu, nu!
"Tu nu ai dorit sacrificii și jertfe,
dar tu mi-ai pregătit un trup.
6 Nu-ți plăceau arderile de tot și jertfele pentru păcat.
7 Atunci am zis: "Iată, am venit (în sulul cărții este scris
despre mine).
ca să fac voia Ta, Dumnezeule.""
8 Mai înainte, zicând: "Jertfe și daruri și arderi de tot și
jertfe pentru păcat nu ai dorit, nici nu ți-a plăcut" (cele ce
se aduc după lege),
9 apoi a zis: "Iată, am venit să fac voia Ta." El le înlătură
pe cele dintâi, ca să le stabilească pe cele de a doua,
10 prin a căror voință am fost sfințiți prin jertfa trupului
lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna.
11 Orice preot stă zi de zi, slujind și aducând mereu
aceleași jertfe, care nu pot niciodată să ridice păcatele,
12 dar El, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate
pentru totdeauna, a șezut la dreapta lui Dumnezeu,
13 și de atunci așteaptă până când vrăjmașii Lui vor fi
așezate sub picioarele Lui.
14 Căci printr-o singură jertfă a desăvârșit pentru tot-
deauna pe cei care sunt sfințiți.
15 Și Duhul Sfânt ne mărturisește, de asemenea, că, după
ce a spus
16 "Acesta este legământul pe care-l voi face cu ei.
după acele zile", zice Domnul,
"Voi pune legile Mele în inima lor,
Le voi scrie și în mintea lor;"
apoi spune,

17 “Nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de
nelegiuirile lor.”

18 Și unde este iertarea acestora, nu mai este nici o jertfă
pentru păcat.

19 Așadar, fraților, având îndrăzneala de a intra în locul
sfânt prin sângele lui Isus,
20 pe calea pe care El a deschis-o pentru noi, o cale nouă
și vie, prin văl, adică prin trupul Său,
21 și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,
22 să ne apropiem cu inimă sinceră, în plinătatea cred-
inței, având inimile stropite de conștiința rea și trupul
spălat cu apă curată,
23 să ținem neclintit mărturisirea speranței noastre, căci
Cel ce a făgăduit este credincios.

24 Să ne gândim cum să ne îndemnăm unii pe alții la
iubire și la fapte bune,
25 fără a renunța la adunarea noastră, cum obișnuiesc
unii, ci îndemnându-ne unii pe alții, și cu atât mai mult cu
cât vedeți că se apropie Ziua.

26 Căci, dacă păcătuim cu bună știință după ce am primit
cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru
păcate,
27 ci o așteptare înfricoșătoare a judecății și o înflăcărare
de foc care va mistui pe cei potrivnici.
28 Un om care nu respectă legea lui Moise moare fără milă,
pe cuvântul a doi sau trei martori.
29 Cu cât mai rea pedeapsă credeți că va fi judecat vrednic
cel care a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, care a
socotit ca fiind un lucru profanat sângele legământului cu
care a fost sfințit și care a insultat Duhul harului?
30 Căci noi îl cunoaștem pe cel care a spus: “Răzbunarea
îmi aparține. Eu voi răsplăti”, zice Domnul. Din nou:
“Domnul va judeca poporul său”.
31 Este un lucru înfricoșător să cazi în mâinile Dumnezeu-
lui cel viu.
32 Dar adu-ți aminte de zilele de mai înainte, când, după
ce ai fost luminat, ai dus o mare luptă cu suferințe:
33 pe de o parte, fiind expuși atât la ocară, cât și la
asuprириri, iar pe de altă parte, devenind părtași cu cei care
erau tratați astfel.
34 Căci amândoi ați avut milă de mine în lanțurile mele
și ați acceptat cu bucurie jefuirea averilor voastre, știind
că aveți pentru voi înșivă o avere mai bună și durabilă în
ceruri.

35 De aceea, nu aruncați la gunoi îndrăzneala voastră,
care are o mare răsplată.
36 Căci aveți nevoie de rezistență pentru ca, după ce ați
făcut voia lui Dumnezeu, să primiți făgăduința.
37 “Peste foarte puțin timp,
cel ce vine va veni și nu va aștepta.
38 Dar cel neprihănit va trăi prin credință.
Dacă se retrage, sufletul meu nu are nici o plăcere în
el.”
39 Dar noi nu suntem dintre cei ce se retrag spre pieire, ci
dintre cei ce au credință pentru mântuirea sufletului.

11

1 Or, credința este o asigurare a lucrurilor nădăjduite, o
dovadă a lucrurilor care nu se văd.
2 Căci, prin aceasta, bătrânii au obținut aprobarea.
3 Prin credință înțelegem că universul a fost alcătuit prin
Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât ceea ce se vede nu a
fost făcut din lucruri vizibile.
4 Prin credință, Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai
bună decât Cain, prin care i s-a dat mărturie că era
neprihănit, Dumnezeu mărturisind despre darurile sale; și
prin ea, el, mort fiind, vorbește încă.
5 Prin credință, Enoh a fost luat, ca să nu vadă moartea,
și nu a fost găsit, pentru că Dumnezeu l-a mutat. Căci i s-a
dat mărturie că înainte de translarea lui a fost bineplăcut
lui Dumnezeu.
6 Fără credință este imposibil să-i fii bineplăcut, căci cine
se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că el există și că
este răsplătitorul celor care îl caută.
7 Prin credință, Noe, fiind avertizat despre lucruri care
nu se vedeau încă, a pregătit, cu frică evlavioasă, o corabie
pentru salvarea casei sale, prin care a condamnat lumea și
a devenit moștenitor al dreptății care este după credință.
8 Prin credință, Avraam, când a fost chemat, a ascultat și
a ieșit la locul pe care avea să-l primească de moștenire. A
ieșit, fără să știe unde se duce.
9 Prin credință a trăit ca un străin în țara făgăduinței, ca
într-o țară care nu era a lui, locuind în corturi cu Isaac și
Iacov, moștenitorii împreună cu el ai aceleiași făgăduințe.
10 Căci el aștepta cetatea care are temelii, al cărei ziditor
și făcător este Dumnezeu.
11 Prin credință, chiar și Sara a primit puterea de a
rămâne însărcinată și a născut un copil la o vârstă
înaintată, pentru că a socotit credincios pe Cel ce făgăduise.

12 De aceea, câte stele sunt în mulțime ca stelele cerului
și nenumărate ca nisipul care este pe malul mării, au fost
generate de un singur om, și el ca și mort.

13 Toți aceștia au murit cu credință, nu după ce au primit
făgăduințele, ci după ce le-au văzut și le-au îmbrățișat de
departe, și după ce au mărturisit că sunt străini și pelerini
pe pământ.
14 Căci cei care spun astfel de lucruri arată clar că își caută
o țară a lor.
15 Dacă într-adevăr s-ar fi gândit la țara din care au
plecat, ar fi avut destul timp să se întoarcă.
16 Dar acum ei doresc o țară mai bună, adică una
cerească. De aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei, ca
să fie numit Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.

17 Avraam, fiind pus la încercare, a jertfit pe Isaac prin
credință. Da, cel care primise cu bucurie făgăduințele își
oferea singurul său fiu născut,
18 căruia i s-a spus: “Descendența ta va fi socotită ca din
Isaac”,
19 concluzionând că Dumnezeu este în stare să învie chiar
și din morți. La figurat vorbind, l-a și primit înapoi din
morți.

20 Prin credință, Isaac a binecuvântat pe Iacov și pe Esau
cu privire la cele viitoare.

21 Prin credință, Iacov, pe când era pe moarte, a
binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif și s-a închinat,
sprijinindu-se în vârful toiagului său.

22 Prin credință, Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, a
anunțat plecarea copiilor lui Israel și a dat instrucțiuni cu
privire la oasele lui.

23 Prin credință, Moise, când s-a născut, a fost ascuns
trei luni de părinții săi, pentru că au văzut că era un copil
frumos, și nu s-au temut de porunca împăratului.

24 Prin credință, Moise, după ce a crescut, a refuzat să fie
numit fiul fiicei lui Faraon,
25 alegând mai degrabă să se împartă cu poporul lui
Dumnezeu decât să se bucure pentru o vreme de plăcerile
păcatului,
26 considerând că ocara lui Hristos este o bogăție mai
mare decât comorile Egiptului, pentru că se aștepta la
răsplată.
27 Prin credință a părăsit Egiptul, fără să se teamă de
mânia regelui, căci a îndurat, ca și cum ar fi văzut pe Cel
care este invizibil.

28 Prin credință a păzit Paștele și stropirea sângelui,
pentru ca nimicitorul primilor născuți să nu se atingă de
ei.
29 Prin credință au trecut prin Marea Roșie ca pe uscat.
Când egiptenii au încercat să facă acest lucru, au fost
înghițiți.
30 Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au
fost înconjurate timp de șapte zile.
31 Prin credință, prostituata Rahab nu a pierit împreună
cu cei neascultători, ci a primit pe spioni în pace.
32 Ce să mai spun? Căci nu aș mai avea timp dacă
aș povesti despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David,
Samuel și proorocii,
33 care, prin credință, au supus împărății, au făcut
dreptate, au obținut făgăduințe, au astupat gurile leilor,
34 au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei,
din slăbiciune s-au întărit, au devenit puternici în război și
au făcut să fugă oștirile străine.
35 Femeile și-au primit morții prin înviere. Alții au fost
torturați, neacceptând eliberarea, pentru a obține o înviere
mai bună.
36 Alții au fost încercați prin batjocură și biciuire, da, mai
mult, prin legături și închisoare.
37 Au fost uciși cu pietre. Au fost tăiați cu ferăstrăul. Au
fost ispitiți. Au fost uciși cu sabia. Au umblat în piei de oaie
și în piei de capră; fiind lipsiți, chinuiți, maltratați —
38 de care lumea nu era demnă — rătăcind prin deșerturi,
munți, peșteri și grote și prin găurile pământului.
39 Toți aceștia, după ce au fost lăudați pentru credința lor,
n-au primit făgăduința,
40 Dumnezeu a pregătit ceva mai bun în privința noastră,
astfel încât, în afară de noi, ei n-ar fi fost desăvârșiți.

12

1 De aceea și noi, fiindcă suntem înconjurați de un nor
atât de mare de martori, să ne lepădăm de orice greutate și
de păcatul care ne încolțește atât de ușor, și să alergăm cu
stăruință la cursa care ne este pusă înainte,
2 privind la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței, care,
pentru bucuria care i-a fost pusă înainte, a îndurat crucea,
disprețuind rușinea ei, și a șezut la dreapta tronului lui
Dumnezeu.
3 Căci gândiți-vă la El, care a îndurat atâtea împotriviri
ale păcătoșilor împotriva lui însuși, ca să nu vă obosiți, să
nu vă pierdeți curajul sufletelor voastre.

4 Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând
împotriva păcatului.
5 Ați uitat îndemnul care raționează cu voi ca și cu copiii,
“Fiule, nu lua în seamă pedeapsa Domnului,
nici să nu leșinați când sunteți mustrați de el;
6 Căci pe cine iubește Domnul, El îl pedepsește,
și pedepsește orice fiu pe care îl primește.”
7 Pentru că pentru disciplinarea voastră sunteți
înduplecați. Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu copiii, căci
ce fiu este acela pe care tatăl său nu-l pedepsește?
8 Dar dacă sunteți lipsiți de disciplină, de care toți au fost
făcuți părtași, atunci sunteți nelegitimi și nu copii.
9 Mai mult, noi am avut părinți din carnea noastră care
să ne pedepsească, și le-am dat respect. Nu ar trebui mult
mai degrabă să ne supunem Tatălui spiritelor și să trăim?
10 Căci ei, într-adevăr, pentru câteva zile ne-au disciplinat
cum li s-a părut lor bine, dar el pentru folosul nostru, ca să
fim părtași la sfințenia lui.
11 Orice pedeapsă pare pentru moment nu veselă, ci
dureroasă; dar, după aceea, ea dă roadele pașnice ale
neprihănirii celor care au fost instruiți prin ea.
12 De aceea, ridicați mâinile care atârnă și genunchii slabi,
13 și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca
ceea ce este șchiop să nu fie dislocat, ci mai degrabă să fie
vindecat.
14 Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințirea, fără de care
nimeni nu va vedea pe Domnul,
15 privind cu atenție ca nu cumva să fie cineva care să
fie lipsit de harul lui Dumnezeu, ca nu cumva să vă tulbure
vreo rădăcină de amărăciune care să răsară și mulți să fie
spurcați de ea,
16 ca nu cumva să fie vreun desfrânat sau vreun profana-
tor, ca Esau, care și-a vândut dreptul de întâi-născut pentru
o masă.
17 Căci știți că și atunci când a dorit ulterior să
moștenească binecuvântarea, a fost respins, pentru că nu
a găsit loc de răzgândire, deși a căutat-o cu sârguință și cu
lacrimi.
18 Căci nu ați venit la un munte care putea fi atins și care
ardea cu foc, la negură, întuneric, furtună,
19 la sunetul de trâmbiță și la glasul cuvintelor, pe care cei
care le-au auzit rugau să nu li se mai spună nici un cuvânt,
20 căci nu puteau să suporte ceea ce era poruncit: “Dacă
un animal se atinge de munte, să fie ucis cu pietre”.
21 Atât de înfricoșătoare era înfățișarea, încât Moise a
spus: “Sunt îngrozit și tremur”.

22 Dar voi ați venit la muntele Sionului și la cetatea
Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, la mulțimile
nenumărate de îngeri,
23 la adunarea de sărbătoare și la adunarea întâilor
născuți care sunt înscriși în ceruri, la Dumnezeu,
Judecătorul tuturor, la duhurile drepților desăvârșiți,
24 la Isus, mijlocitorul unui legământ nou, și la sângele
stropirii, care este mai bun decât cel al lui Abel.
25 Vezi să nu refuzi pe cel ce vorbește. Căci dacă ei nu au
scăpat când l-au refuzat pe cel care avertiza pe pământ, cu
atât mai mult nu vom scăpa noi, care ne întoarcem de la
cel care avertizează din ceruri,
26 al cărui glas a zguduit atunci pământul, dar acum a
promis: "Încă o dată voi mai zgudui nu numai pământul,
ci și cerurile".
27 Această expresie: "Încă o dată" semnifică îndepărtarea
lucrurilor care sunt zguduite, ca și a lucrurilor care au fost
făcute, pentru ca cele care nu sunt zguduite să rămână.
28 Prin urmare, primind o Împărăție care nu poate
fi zdruncinată, să avem har, prin care să Îi slujim lui
Dumnezeu în mod acceptabil, cu reverență și respect,
29 căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13

1 Să continue dragostea frățească.
2 Nu uitați să fiți ospitalieri cu străinii, pentru că, făcând
astfel, unii au găzduit îngeri fără să știe.
3 Aduceți-vă aminte de cei care sunt în legături, ca și cum
ați fi legați cu ei, și de cei maltratați, întrucât și voi sunteți
în trup.
4 Căsătoria să fie ținută în cinste între toți și patul să fie
neîntinat; dar Dumnezeu îi va judeca pe cei imorali și pe
adulteri.
5 Nu vă lăsați de iubirea de bani, mulțumiți-vă cu ce aveți,
căci El a zis: "Nu vă voi lăsa și nu vă voi părăsi nicidecum".
6 astfel încât, cu mult curaj, să spunem
"Domnul este ajutorul meu. Nu mă voi teme.
Ce-mi poate face omul?"
7 Aduceți-vă aminte de conducătorii voștri, care v-au
vestit Cuvântul lui Dumnezeu, și, ținând seama de rezul-
tatele faptelor lor, imitați-le credința.
8 Isus Hristos este același ieri, astăzi și în veci.
9 Nu vă lăsați purtați de învățături diferite și ciudate,
căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin

mâncăruri, de care nu au beneficiat cei care s-au ocupat astfel.
10 Avem un altar din care nu au voie să mănânce cei ce slujesc la sfântul cort.
11 Căci trupurile acelor animale, al căror sânge este adus în sfântul locaș de către marele preot ca jertfă pentru păcat, sunt arse în afara taberei.
12 De aceea și Isus, ca să sfințească poporul prin sângele Său, a suferit în afara porții.
13 Să mergem deci la el în afara taberei, purtându-i ocara.
14 Căci noi nu avem aici o cetate durabilă, ci căutăm pe cea care va veni.
15 Prin el, așadar, să aducem permanent prin el o jertfă de laudă lui Dumnezeu, adică rodul buzelor care proclamă credință numelui său.
16 Dar nu uitați să faceți binele și să împărțiți, căci cu astfel de sacrificii Dumnezeu este binevoitor.
17 Ascultați de căpeteniile voastre și supuneți-vă lor, căci ei veghează pentru sufletele voastre, ca cei ce vor da socoteală, ca să facă acest lucru cu bucurie, nu cu gemete, căci aceasta ar fi nefolositor pentru voi.
18 Rugați-vă pentru noi, pentru că suntem încredințați că avem o conștiință bună, dorind să trăim cu cinste în toate lucrurile.
19 Vă îndemn cu tărie să faceți acest lucru, pentru ca eu să vă fiu redat mai repede.
20 Și Dumnezeul păcii, care a înviat din morți pe marele păstor al oilor cu sângele unui legământ veșnic, pe Domnul nostru Isus,
21 să vă facă desăvârșiți în orice lucrare bună, ca să faceți voia Lui, lucrând în voi ceea ce este plăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos, căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.
22 Dar eu vă îndemn, fraților, să îndurați cuvântul de îndemn, căci v-am scris în puține cuvinte.
23 Să știți că a fost eliberat fratele nostru Timotei, cu care, dacă va veni curând, vă voi vedea.
24 Salutați pe toți conducătorii voștri și pe toți sfinții. Italienii vă salută.
25 Harul să fie cu voi toți. Amin.

Scrisoarea de la Iacov

1 Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos,
către cele douăsprezece seminții care sunt în Dispersie:
Salutări.
2 Frații mei, socotiți că este o bucurie, când cădeți în
diferite ispite,
3 știind că încercarea credinței voastre produce răbdare.
4 Lăsați ca răbdarea să-și facă lucrarea sa desăvârșită, ca
să fiți desăvârșiți și compleți, fără să vă lipsească nimic.
5 Iar dacă vreunul din voi are lipsă de înțelepciune, să
ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și
fără prihană, și i se va da.
6 Dar să ceară cu credință, fără să se îndoiască, căci cel
ce se îndoiește este ca un val al mării, împins de vânt și
zvârlit.
7 Căci acel om nu trebuie să creadă că va primi ceva de
la Domnul.
8 El este un om cu minte dublă, instabil în toate căile sale.
9 Fratele care se află într-o situație umilă să se laude cu
poziția lui înaltă;
10 iar cel bogat, să se smerească, pentru că va trece ca
floarea din iarbă.
11 Căci soarele răsare cu vânt arzător și usucă iarba;
floarea din ea cade și frumusețea înfățișării ei piere. Așa
va dispărea și bogatul în activitățile sale.
12 Ferice de cel ce rabdă ispita, căci, după ce va fi fost
învrednicit, va primi cununa vieții, pe care Domnul a
făgăduit-o celor ce-L iubesc.
13 Nimeni să nu zică, când este ispitit: “Sunt ispitit de
Dumnezeu”, căci Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău și El
însuși nu ispitește pe nimeni.
14 Ci fiecare este ispitit atunci când este atras de poftele
sale și ispitit.
15 Atunci pofta, după ce a conceput, naște păcatul.
Păcatul, când a ajuns la maturitate, produce moartea.
16 Nu vă lăsați înșelați, iubiții mei frați.
17 Orice dar bun și orice dar desăvârșit vine de sus,
coborând de la Tatăl luminilor, la care nu poate fi nici
variație, nici umbră de întoarcere.
18 De bunăvoie ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca
să fim un fel de primii roade ai făpturilor sale.
19 Așadar, iubiții mei frați, fiecare să fie iute la auz, încet
la vorbă și încet la mânie;

20 căci mânia omului nu produce dreptatea lui Dumnezeu.
21 De aceea, lepădând orice murdărie și revărsare de
răutate, primiți cu smerenie cuvântul implantat, care poate
să vă mântuiască sufletele.
22 Ci fiți făcători ai cuvântului, și nu numai ascultători,
amăgindu-vă pe voi înșivă.
23 Căci, dacă cineva ascultă cuvântul și nu este făptuitor,
se aseamănă cu un om care se uită în oglindă la chipul său
natural;
24 căci se vede pe sine însuși, pleacă și îndată uită ce fel
de om era.
25 Dar cel care privește în legea desăvârșită a libertății și
continuă, nefiind un ascultător care uită, ci un făptuitor al
lucrării, acesta va fi binecuvântat în ceea ce face.
26 Dacă cineva dintre voi se crede credincios, dar nu-
și înfrânează limba, ci își amăgește inima, atunci religia
acestui om este fără valoare.
27 Religia curată și nepătată înaintea Dumnezeului și
Tatălui nostru este aceasta: să vizitezi pe orfan și pe văduve
în necazurile lor și să te păstrezi nepătat de lume.

2

1 Fraților mei, nu țineți cu părtinire credința Domnului
nostru glorios Isus Hristos.
2 Căci, dacă în sinagoga voastră intră un om cu inel de aur,
îmbrăcat în haine frumoase, și intră și un sărac îmbrăcat
în haine murdare,
3 și voi îi acordați o atenție deosebită celui îmbrăcat în
haine frumoase și îi spuneți: "Șezi aici, într-un loc bun", iar
celui sărac îi spuneți: "Stai acolo" sau "Șezi lângă scăunelul
meu",
4 nu cumva ați dat dovadă de părtinire între voi și nu
cumva v-ați făcut judecători cu gânduri rele?
5 Ascultați, iubiții mei frați. Oare nu i-a ales Dumnezeu
pe cei săraci în această lume pentru a fi bogați în credință
și moștenitori ai Împărăției pe care a promis-o celor care îl
iubesc?
6 Dar voi l-ați dezonorat pe cel sărac. Nu cumva cei bogați
vă asupresc și nu vă târăsc personal în fața tribunalelor?
7 Nu blasfemiază ei numele onorabil cu care sunteți
chemați?
8 Dar dacă împlinești legea împărătească, după Scrip-
tura: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți", bine
faci.
9 Dar dacă dați dovadă de părtinire, săvârșiți un păcat,
fiind condamnați de lege ca niște călcători de lege.

10 Căci oricine păzește întreaga Lege, dar se împiedică
într-un singur punct, s-a făcut vinovat de toate.
11 Căci cel care a zis: “Să nu comiți adulter”, a zis și: “Să
nu comiți crimă”. Or, dacă nu comiți adulter, dar săvârșești
o crimă, ai devenit un călcător al legii.
12 Vorbește și acționează astfel ca niște oameni care vor
fi judecați după legea libertății.
13 Căci judecata este fără milă pentru cel care nu a arătat
milă. Mila triumfă asupra judecății.
14 La ce bun, frații mei, dacă un om zice că are credință,
dar nu are fapte? Oare credința îl poate mântui?
15 Și dacă un frate sau o soră este gol și nu are hrana
zilnică,
16 iar unul dintre voi îi spune: “Du-te în pace! Încălziți-
vă și săturați-vă!”, dar nu le-ați dat cele de care are nevoie
trupul, la ce bun?
17 Tot așa și credința, dacă nu are fapte, este moartă în
sine.
18 Da, un om va spune: “Tu ai credință, iar eu am fapte”.
Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința
mea prin faptele mele.
19 Voi credeți că Dumnezeu este unul singur. Faceți bine.
Demonii cred și ei — și tremură.
20 Dar vrei tu să știi, om deșert, că credința fără fapte este
moartă?
21 Nu cumva Avraam, tatăl nostru, nu a fost justificat prin
fapte, prin faptul că a adus pe Isaac, fiul său, pe altar?
22 Vedeți că credința a lucrat cu faptele lui și prin fapte
s-a desăvârșit credința.
23 Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: “Avraam a crezut
pe Dumnezeu și i s-a socotit ca o dreptate” și a fost numit
prietenul lui Dumnezeu.
24 Vedeți deci că prin fapte omul este îndreptățit, și nu
numai prin credință.
25 În același fel, nu a fost oare și Rahab, prostituata,
justificată prin fapte, atunci când a primit mesagerii și i-a
trimis pe o altă cale?
26 Căci, după cum trupul separat de duh este mort, tot așa
și credința separată de fapte este moartă.

3

1 Fraților, să nu fiți mulți dintre voi învățători, știind că
vom primi o judecată mai grea.
2 Căci toți ne poticnim în multe lucruri. Oricine nu se
poticnește în cuvânt este o persoană desăvârșită, capabilă
să țină în frâu și tot trupul.

3 Într-adevăr, noi punem mânere în gura cailor pentru ca
ei să ne asculte și le îndrumăm tot corpul.
4 Iată că și corăbiile, deși sunt atât de mari și sunt conduse
de vânturi năprasnice, sunt totuși ghidate de o cârmă
foarte mică, oriunde dorește pilotul.
5 Tot așa și limba este un membru mic și se laudă cu
lucruri mari. Vedeți cum un foc mic se poate extinde până
la o pădure mare!
6 Și limba este un foc. Lumea nelegiuirii dintre
mădularele noastre este limba, care spurcă tot trupul și dă
foc cursului firii, și este incendiată de Gheenă.
7 Căci orice fel de animal, pasăre, târâtoare și creatură
marină este îmblânzită și a fost îmblânzită de oameni;
8 dar nimeni nu poate îmblânzi limba. Ea este un rău
neliniștit, plin de otravă mortală.
9 Cu ea îl binecuvântăm pe Dumnezeul și Tatăl nostru, iar
cu ea îi blestemăm pe oamenii care sunt făcuți după chipul
lui Dumnezeu.
10 Din aceeași gură iese binecuvântarea și blestemul.
Frații mei, aceste lucruri nu ar trebui să fie așa.
11 Un izvor trimite oare din aceeași deschizătură apă
dulce și apă amară?
12 Poate un smochin, frații mei, să dea măsline, sau o viță
de vie smochine? Așadar, niciun izvor nu produce în același
timp apă sărată și apă dulce.

13 Cine este înțelept și priceput între voi? Să arate prin
buna lui purtare că faptele lui sunt făcute cu blândețea
înțelepciunii.
14 Dar dacă ai în inima ta gelozie amară și ambiție egoistă,
nu te lăuda și nu minți împotriva adevărului.
15 Această înțelepciune nu este cea care coboară de sus,
ci este pământească, senzuală și demonică.
16 Căci unde sunt gelozia și ambiția egoistă, acolo este
confuzie și orice faptă rea.
17 Dar înțelepciunea care vine de sus este mai întâi
curată, apoi pașnică, blândă, rezonabilă, plină de milă și
de roade bune, fără părtinire și fără ipocrizie.
18 Or, rodul dreptății este semănat în pace de către cei
care fac pace.

4

1 De unde vin războaiele și luptele dintre voi? Nu vin
ele din plăcerile voastre care se războiesc în mădularele
voastre?

2 Voi poftiți, și nu aveți. Ucideți și poftiți, și nu puteți
obține. Vă luptați și faceți război. Nu aveți, pentru că nu
cereți.
3 Cereți, și nu primiți, pentru că cereți cu motive greșite,
ca să cheltuiți pe plăcerile voastre.
4 Voi, adulterinilor și adulterinelor, nu știți că prietenia
cu lumea este ostilitate față de Dumnezeu? De aceea,
oricine vrea să fie prieten cu lumea se face dușman al lui
Dumnezeu.
5 Sau credeți că Scriptura spune în zadar: "Duhul care
trăiește în noi tânjește cu gelozie"?
6 Dar el dă mai mult har. De aceea se spune: "Dumnezeu
se împotrivește celor mândri, dar dă har celor smeriți".
7 Fiți deci supuși lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului
și el va fugi de voi.
8 Apropiați-vă de Dumnezeu, și el se va apropia de voi.
Curățați-vă mâinile, păcătoșilor. Curățați-vă inimile, voi,
cei cu minte dublă.
9 Plângeți, jeliți și plângeți. Râsul vostru să se transforme
în jale și bucuria voastră în tristețe.
10 Umiliți-vă în fața Domnului, și el vă va înălța.
11 Fraților, nu vorbiți unul împotriva altuia. Cine
vorbește împotriva unui frate și judecă pe fratele său,
vorbește împotriva legii și judecă legea. Dar dacă judeci
legea, nu ești un împlinitor al legii, ci un judecător.
12 Numai unul singur este făcătorul legii, care poate să
mântuiască și să distrugă. Dar cine ești tu să judeci pe
altul?
13 Veniți acum, voi, care ziceți: "Astăzi sau mâine să
mergem în cetatea aceasta, să petrecem acolo un an, să
facem negoț și să câștigăm."
14 Dar voi nu știți cum va fi viața voastră mâine. Căci
ce este viața voastră? Căci voi sunteți un abur care apare
pentru puțin timp și apoi dispare.
15 Căci ar trebui să spuneți: "Dacă Domnul vrea, vom trăi
amândoi și vom face una sau alta."
16 Dar acum vă lăudați cu mândria voastră. Orice astfel
de laudă este rea.
17 Așadar, pentru cel care știe să facă binele și nu-l face,
pentru el este păcat.

5

1 Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza
nenorocirilor care se abat asupra voastră.
2 Bogățiile voastre sunt corupte și hainele voastre sunt
mâncate de molii.

3 Aurul și argintul vostru sunt corodate, iar coroziunea
lor va fi ca o mărturie împotriva voastră și vă va mânca
carnea ca focul. Voi v-ați pus comoara în zilele din urmă.
4 Iată că salariile muncitorilor care au secerat câmpurile
voastre, pe care le-ați reținut prin fraudă, strigă; și
strigătele celor care au secerat au intrat în urechile Dom-
nului oștirilor.
5 Ați trăit în lux pe pământ și v-ați făcut plăcere. V-ați
hrănit inimile ca într-o zi de măcel.
6 Ați condamnat și ați ucis pe cel neprihănit. El nu vă
rezistă.
7 Fiți răbdători, fraților, până la venirea Domnului.
Iată că agricultorul așteaptă rodul prețios al pământului,
răbdând asupra lui, până când primește ploaia timpurie și
târzie.
8 Aveți și voi răbdare. Stabiliți-vă inimile, căci venirea
Domnului este aproape.

9 Fraților, nu vă certați unii pe alții, ca să nu fiți judecați.
Iată că judecătorul stă la ușă.
10 Luați, fraților, ca exemplu de suferință și de persev-
erență, pe profeții care au vorbit în numele Domnului.
11 Iată, noi îi numim fericiți pe cei care au răbdat. Ați
auzit despre perseverența lui Iov și ați văzut cum Domnul
a ajuns la rezultat și cum Domnul este plin de compasiune
și de îndurare.

12 Dar mai presus de toate, frații mei, să nu jurați, nici
pe cer, nici pe pământ, nici pe vreun alt jurământ, ci să fie
“da” și “nu”, “nu”, ca să nu cădeți în ipocrizie.

13 Suferă cineva dintre voi? Să se roage. Este vreunul
dintre ei vesel? Să cânte laude.
14 Este cineva dintre voi bolnav? Să cheme pe bătrânii
adunării și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn
în Numele Domnului;
15 și rugăciunea credinței îl va vindeca pe cel bolnav și
Domnul îl va învia. Dacă a săvârșit păcate, va fi iertat.
16 Mărturisiți-vă păcatele unul altuia și rugați-vă unul
pentru altul, ca să fiți vindecați. Rugăciunea insistentă a
unei persoane neprihănite este puternic eficientă.
17 Ilie era un om cu o fire asemănătoare cu a noastră și
s-a rugat cu insistență ca să nu plouă, iar pe pământ nu a
plouat timp de trei ani și șase luni.
18 El s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie, iar pământul
și-a produs roadele.

19 Fraților, dacă vreunul dintre voi se abate de la adevăr
și cineva îl întoarce înapoi,

20 să știe că cel ce întoarce pe un păcătos de la rătăcirea
căii lui va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o
mulțime de păcate.

Prima scrisoare a lui Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Hristos, către cei aleși, care
locuiesc ca străini în Dispersia, în Pont, în Galatia, în
Capadocia, în Asia și în Bitinia,
2 după știința dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, în sfințirea
Duhului, ca să vă supuneți lui Isus Hristos și să fiți stropiți
cu sângele Lui: Harul să vă fie vouă și pacea să se
înmulțească.
3 Binecuvântat să fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru
Isus Hristos, care, după marea Sa îndurare, ne-a făcut să ne
renaștem la o nădejde vie, prin învierea lui Isus Hristos din
morți,
4 la o moștenire incoruptibilă și nestricăcioasă, care nu
se pierde, rezervată în ceruri pentru voi,
5 care, prin puterea lui Dumnezeu, sunteți păziți prin
credință pentru o mântuire care se va arăta în vremea de
apoi.
6 În aceasta vă bucurați foarte mult, deși acum, pentru
puțină vreme, dacă este nevoie, ați fost îndurerați în
diferite încercări,
7 pentru ca dovada credinței voastre, care este mai
prețioasă decât aurul care piere, chiar dacă este încercat
prin foc, să se dovedească a avea ca rezultat lauda, gloria și
onoarea la arătarea lui Isus Hristos —
8 pe care, fără să-L cunoașteți, Îl iubiți. În el, deși acum
nu-l vedeți, crezând, vă bucurați foarte mult, cu o bucurie
de nedescris și plină de glorie,
9 primind rezultatul credinței voastre, mântuirea su-
fletelor voastre.
10 Proorocii au căutat și au cercetat cu sârguință această
mântuire. Ei au profețit despre harul care va veni la voi,
11 căutând la cine sau la ce fel de timp arăta Duhul lui
Hristos care era în ei când a prezis suferințele lui Hristos și
gloria care le va urma.
12 Lor li s-a arătat că nu ei își slujeau lor înșiși, ci vouă,
în aceste lucruri care v-au fost anunțate acum prin cei care
v-au vestit Buna Vestire, prin Duhul Sfânt trimis din ceruri;
lucruri pe care îngerii doresc să le cerceteze.
13 De aceea, pregătiți-vă mințile pentru acțiune. Fiți
cumpătați și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va
fi adus la descoperirea lui Isus Hristos—
14 ca niște copii ai ascultării, fără să vă conformați după
poftele voastre de odinioară, ca în ignoranța voastră,

15 ci, după cum cel care v-a chemat este sfânt, fiți și voi
sfinți în toată purtarea voastră,
16 pentru că este scris: “Să fiți sfinți, căci eu sunt sfânt”.
17 Dacă Îl chemați ca Tată pe El, care, fără deosebire
de persoane, judecă după fapta fiecăruia, petreceți aici, ca
străini, timpul vieții voastre, cu frică și respect,
18 știind că ați fost răscumpărați, nu cu lucruri corupt-
ibile, ca argintul sau aurul, de la modul de viață nefolositor,
moștenit de la părinții voștri,
19 ci cu sânge prețios, ca al unui miel fără cusur și fără
pată, sângele lui Hristos,
20 care a fost cunoscut mai dinainte de întemeierea lumii,
dar care a fost descoperit în acest ultim veac pentru voi,
21 care, prin el, sunteți credincioși în Dumnezeu, care l-
a înviat din morți și i-a dat slavă, pentru ca credința și
speranța voastră să fie în Dumnezeu.
22 După ce v-ați curățit sufletele în ascultarea adevărului
prin Duhul Sfânt, într-o sinceră afecțiune frățească, iubiți-
vă cu ardoare unii pe alții din inimă,
23 fiind născuți din nou, nu din sămânță coruptibilă, ci din
incoruptibilă, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și
rămâne în veci.
24 Căci,
“Toată carnea este ca iarba,
și toată slava omului ca floarea din iarbă.
Iarba se usucă, iar floarea ei cade;
25 dar cuvântul Domnului este veșnic.”
Acesta este cuvântul de Buna Vestire care v-a fost
propovăduit.

2

1 Deci, lepădând orice răutate, orice înșelăciune,
fățărnicie, invidie și orice vorbire de rău,
2 ca niște prunci nou-născuți, tânjiți după laptele curat
duhovnicesc, ca să creșteți cu el,
3 dacă într-adevăr ați gustat că Domnul este milostiv.
4 Veniți la el, piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni,
dar aleasă de Dumnezeu, prețioasă.
5 Și voi, ca pietre vii, sunteți zidiți ca o casă spirituală,
pentru a fi o preoție sfântă, care să aducă jertfe spirituale,
plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos.
6 Pentru că așa este cuprins în Scriptură,
“Iată, pun în Sion o piatră de temelie, aleasă și prețioasă.
Cel care crede în El nu va fi dezamăgit.”
7 Pentru voi, cei ce credeți, este deci cinstea, dar pentru
cei neascultători,

“Piatra pe care au respins-o zidarii
a devenit piatra de temelie,”
8 și,
“o piatră de poticnire și o stâncă de jignire”.
Căci ei se poticnesc de cuvânt, fiind neascultători, la care au și fost rânduiți.
9 Dar voi sunteți un neam ales, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor care este proprietatea lui Dumnezeu, ca să vestiți măreția celui care v-a chemat din întuneric la lumina Lui minunată.
10 În trecut, voi nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu, care nu avuseseră milă, dar acum ați obținut milă.
11 Preaiubiților, vă rog, ca străini și pelerini, să vă feriți de poftele trupești, care luptă împotriva sufletului,
12 și să vă purtați bine printre neamuri, pentru ca, atunci când vă vor vorbi de rău, ca de niște răufăcători, să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Dumnezeu în ziua vizitei.
13 Supuneți-vă deci, pentru Domnul, oricărei legi omenești, fie împăratului, ca stăpânitor,
14 fie guvernatorilor, ca trimiși de El pentru a se răzbuna pe cei răi și pentru a lăuda pe cei ce fac bine.
15 Căci aceasta este voia lui Dumnezeu: ca, prin fapte bune, să puneți capăt ignoranței oamenilor nebuni.
16 Trăiți ca niște oameni liberi, dar fără să vă folosiți libertatea ca pe o mantie a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu.
17 Cinstiți pe toți oamenii. Iubiți frăția. Temeți-vă de Dumnezeu. Onorați-l pe rege.
18 Robilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu toată stima, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor răi.
19 Căci este lăudabil dacă cineva suportă durerea, suferind pe nedrept, din cauza conștiinței față de Dumnezeu.
20 Căci ce glorie este aceasta dacă, atunci când păcătuiești, înduri cu răbdare bătăile? Dar dacă, atunci când faci bine, înduri cu răbdare suferința, acest lucru este lăudabil înaintea lui Dumnezeu.
21 Căci la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-vă o pildă, ca să urmați pașii lui,
22 care nu a păcătuit, “și nu s-a găsit înșelăciune în gura lui”.
23 Când a fost blestemat, nu a răspuns la blestem. Când a suferit, nu a amenințat, ci s-a încredințat celui care judecă cu dreptate.

24 El însuși a purtat păcatele noastre în trupul Său pe
lemn, pentru ca noi, după ce am murit față de păcate, să
trăim pentru dreptate. Voi ați fost vindecați prin rănile Lui.
25 Căci voi vă rătăceați ca niște oi, dar acum v-ați întors
la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre.

3

1 De asemenea, soțiilor, supuneți-vă soților voștri, pentru
ca, chiar dacă unii nu ascultă de Cuvânt, să fie câștigați
prin purtarea soțiilor lor, fără să le spună nimic,
2 văzând purtarea voastră curată și cu frică.
3 Frumusețea voastră să nu vină din podoaba exterioară,
din împletirea părului, din purtarea de podoabe de aur sau
din îmbrăcarea cu haine frumoase,
4 ci din persoana ascunsă a inimii, în podoaba incorupt-
ibilă a unui spirit blând și liniștit, care este foarte prețioasă
în ochii lui Dumnezeu.
5 Căci așa se împodobeau în trecut și femeile sfinte care
sperau în Dumnezeu, supunându-se soților lor.
6 Astfel, Sara a ascultat de Avraam, numindu-l stăpân,
ai cărui copii sunteți acum, dacă faceți bine și nu vă
înspăimântați de nicio spaimă.
7 Voi, soților, trăiți la fel cu soțiile voastre, în cunoștință
de cauză, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca și
cum ați fi împreună-moștenitori ai harului vieții, pentru
ca rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.
8 În sfârșit, fiți cu toții la fel, milostivi, iubitori ca niște
frați, blânzi la suflet, politicoși,
9 fără să dați rău pentru rău și fără să dați insultă pentru
insultă, ci binecuvântând, știind că ați fost chemați la
aceasta, ca să moșteniți binecuvântarea.
10 Căci,
“Cel care vrea să iubească viața
și să vezi zile bune,
să-și țină limba departe de rău
și buzele lui să nu mai spună minciuni.
11 Să se abată de la rău și să facă binele.
Să caute pacea și să o urmărească.
12 Căci ochii Domnului sunt asupra celor drepți,
și urechile sale deschise la rugăciunile lor;
dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul.”
13 Și cine vă va face rău, dacă veți fi imitatori ai binelui?
14 Dar chiar dacă veți suferi din pricina dreptății, sunteți
binecuvântați. “Nu vă temeți de ceea ce se tem ei și nu vă
tulburați.”

15 Ci sfințiți pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre. Fiți
întotdeauna gata să dați un răspuns oricui vă întreabă un
motiv cu privire la speranța care este în voi, cu umilință și
teamă,
16 având o conștiință bună. Astfel, în timp ce se vorbește
despre voi ca despre niște răufăcători, pot fi dezamăgiți cei
care vă blestemă modul vostru bun de viață în Cristos.
17 Căci este mai bine, dacă este voia lui Dumnezeu, să
suferiți pentru că faceți ceea ce este drept decât pentru că
faceți răul.
18 Fiindcă și Hristos a suferit o dată pentru păcate, cel
drept pentru cei nedrepți, ca să vă aducă la Dumnezeu, fiind
omorât în trup, dar înviat în Duhul,
19 în care a mers și el și a predicat duhurilor din
închisoare,
20 care mai înainte au fost neascultători, când Dumnezeu
a așteptat cu răbdare, în zilele lui Noe, în timp ce se
construia corabia. În ea, puțini, adică opt suflete, au fost
salvați prin apă.
21 Acesta este un simbol al botezului, care acum vă
mântuiește — nu îndepărtarea murdăriei cărnii, ci
răspunsul unei conștiințe bune față de Dumnezeu — prin
învierea lui Isus Cristos,
22 care se află la dreapta lui Dumnezeu, după ce a urcat
în ceruri, îngerii, autoritățile și puterile fiindu-i supuse.

4

1 Deci, de vreme ce Hristos a suferit pentru noi în trup,
înarmați-vă și voi cu același gând; căci cel ce a suferit în
trup a încetat de la păcat,
2 ca să nu mai trăiți în trup pentru poftele oamenilor, ci
pentru voia lui Dumnezeu.
3 Căci am petrecut destul din timpul trecut făcând poftele
neamurilor și umblând în desfrâu, în pofte, în bețiii, în orgii,
în desfrâuri și în idolatrii abominabile.
4 Lor li se pare ciudat că voi nu alergați cu ei în același
exces de dezmăț, vorbind de rău despre voi.
5 Ei vor da socoteală celui care este gata să judece pe cei
vii și pe cei morți.
6 Căci în acest scop a fost propovăduită Buna Vestire
chiar și morților, pentru ca ei să fie judecați într-adevăr
ca oameni în carne și oase, dar să trăiască ca pentru
Dumnezeu în duh.
7 Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. De aceea,
fiți sănătoși la minte, stăpâni pe voi înșivă și sobri în
rugăciune.

8 Și, mai presus de toate, fiți sârguincioși în dragostea
voastră între voi, căci dragostea acoperă o mulțime de
păcate.
9 Fiți ospitalieri unii cu alții, fără să vă certați.
10 După cum fiecare a primit un dar, folosiți-l în slujirea
reciprocă, ca buni administratori ai harului lui Dumnezeu
în diferitele sale forme.
11 Dacă cineva vorbește, să fie ca și cum ar fi chiar
cuvintele lui Dumnezeu. Dacă cineva slujește, să fie ca
din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca în toate
lucrurile să fie glorificat Dumnezeu prin Isus Hristos, căruia
îi aparțin gloria și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.
12 Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc care
a venit peste voi ca să vă încerce, ca și cum vi s-ar fi
întâmplat ceva ciudat.
13 Ci, pentru că sunteți părtași la suferințele lui Hristos,
bucurați-vă, pentru ca, la arătarea gloriei Lui, să vă
bucurați și voi cu bucurie nespus de mare.
14 Dacă sunteți insultați pentru numele lui Hristos, sunteți
binecuvântați, pentru că Duhul slavei și al lui Dumnezeu
se odihnește peste voi. Din partea lor, el este hulit, dar din
partea voastră este glorificat.
15 Dar niciunul dintre voi să nu sufere ca un ucigaș, sau
ca un hoț, sau ca un făcător de rele, sau ca un băgător de
seamă în treburile altora.
16 Dar dacă unul dintre voi suferă pentru că este creștin,
să nu se rușineze, ci să slăvească pe Dumnezeu în această
privință.
17 Căci a venit vremea ca judecata să înceapă cu casa lui
Dumnezeu. Dacă începe mai întâi cu noi, ce se va întâmpla
cu cei care nu ascultă de Vestea Bună a lui Dumnezeu?
18 “Dacă este greu pentru cel neprihănit să fie salvat, ce
se va întâmpla cu cel nelegiuit și cu păcătosul?”
19 De aceea, și cei care suferă după voia lui Dumnezeu,
făcând binele, să îi încredințeze sufletele lor, ca unui
Creator credincios.

5

1 De aceea îndemn pe bătrânii din mijlocul vostru, ca un
bătrân și ca martor al suferințelor lui Hristos, care va avea
parte și el de slava care se va arăta:
2 Păstoriți turma lui Dumnezeu care este în mijlocul
vostru, exercitând supravegherea, nu de bunăvoie, ci de
bunăvoie; nu pentru un câștig necinstit, ci de bunăvoie;
3 nu ca un stăpân peste cei care v-au fost încredințați, ci
făcându-vă voi înșivă exemple pentru turmă.

4 Când se va arăta Păstorul cel mare, voi veți primi
cununa gloriei care nu se ofilește.
5 Și voi, cei mai tineri, fiți supuși celui mai mare. Da,
îmbrăcați-vă cu toții cu smerenie și supuneți-vă unii altora;
căci "Dumnezeu se împotrivește celor mândri, dar dă har
celor smeriți".
6 Umiliți-vă, așadar, sub mâna puternică a lui Dumnezeu,
pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit,
7 aruncând asupra lui toate grijile voastre, pentru că el
are grijă de voi.
8 Fii treaz și stăpân pe tine însuți. Fiți vigilenți.
Adversarul vostru, diavolul, umblă ca un leu care răcnește,
căutând pe cine să devoreze.
9 Rezistați-i cu tărie în credința voastră, știind că frații
voștri care sunt în lume trec prin aceleași suferințe.
10 Dar fie ca Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la
gloria Sa eternă prin Hristos Isus, după ce ați suferit puțin,
să vă desăvârșească, să vă întărească, să vă întărească și
să vă așeze.
11 A lui să fie gloria și puterea în vecii vecilor. Amin.
12 Prin Silvanus, fratele nostru credincios, așa cum îl con-
sider, v-am scris pe scurt, îndemnându-vă și mărturisind
că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu în care vă
aflați.
13 Cea care este în Babilon, aleasă împreună cu voi, vă
salută. La fel și Marcu, fiul meu.
14 Salutați-vă unii pe alții cu un sărut de dragoste.
Pacea fie cu toți cei care sunteți în Hristos Isus. Amin.

A doua scrisoare a lui Petru

1 Simon Petru, slujitor și apostol al lui Isus Hristos, către
cei ce au dobândit o credință la fel de prețioasă ca și
noi în dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus
Hristos:
2 Harul să vă fie vouă și pacea să se înmulțească în
cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru,
3 având în vedere că puterea sa divină ne-a acordat toate
lucrurile care țin de viață și de evlavie, prin cunoașterea
celui care ne-a chemat prin propria sa glorie și virtute,
4 prin care ne-a acordat prețioasele și nespus de mari
făgăduințe, pentru ca, prin acestea, să deveniți părtași ai
naturii divine, după ce ați scăpat de corupția care este în
lume prin pofte.
5 Da, și tocmai de aceea, adăugând din partea voastră
toată sârguința, în credința voastră supliniți excelența
morală; și în excelența morală, cunoașterea;
6 și în cunoaștere, stăpânirea de sine; și în stăpânirea de
sine, perseverența; și în perseverență, evlavia;
7 și în evlavie, afecțiunea frățească; și în afecțiunea
frățească, dragostea.
8 Căci, dacă aceste lucruri sunt ale voastre și abundă,
ele vă fac să nu fiți leneși și să nu rămâneți fără rod în
cunoașterea Domnului nostru Isus Hristos.
9 Căci cel căruia îi lipsesc aceste lucruri este orb, văzând
doar ceea ce este aproape, uitând curățirea de vechile sale
păcate.
10 De aceea, fraților, fiți mai sârguincioși să vă asigurați
chemarea și alegerea voastră. Căci, dacă faceți aceste
lucruri, nu vă veți poticni niciodată.
11 Căci astfel veți avea din belșug intrarea în Împărăția
veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos.
12 De aceea nu voi neglija să vă aduc aminte de aceste
lucruri, deși le cunoașteți și sunteți întăriți în adevărul
prezent.
13 Mi se pare drept, atâta timp cât sunt în cortul acesta,
să vă stârnesc, aducându-vă aminte,
14 știind că desființarea cortului meu vine repede, așa
cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos.
15 Da, mă voi strădui ca voi să vă puteți aminti mereu
aceste lucruri, chiar și după plecarea mea.

16 Fiindcă nu am urmărit minciuni bine gândite, când
v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru
Isus Hristos, ci am fost martori oculari ai măreției Lui.
17 Căci el a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie,
atunci când i-a venit glasul din slava maiestuoasă: "Acesta
este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea."
18 Noi am auzit acest glas venind din cer, când eram cu el
pe muntele sfânt.
19 Noi avem cuvântul profeției, care este mai sigur; și bine
faceți că-l luați în seamă ca pe o lampă care strălucește într-
un loc întunecos, până ce se va face ziuă și va răsări steaua
dimineții în inimile voastre,
20 știind mai întâi că nici o profeție a Scripturii nu este de
neînțeles.
21 Căci nicio profeție nu a venit vreodată prin voința
omului, ci au vorbit bărbați sfinți ai lui Dumnezeu, mișcați
de Duhul Sfânt.

2

1 Dar în popor au apărut și prooroci mincinoși, cum vor fi
și printre voi învățători mincinoși, care vor aduce în ascuns
erezii nimicitoare, care vor nega chiar pe Stăpânul care i-a
cumpărat și care vor atrage asupra lor o grabnică pieire.
2 Mulți vor urma căile lor imorale și, ca urmare, calea
adevărului va fi defăimată.
3 În lăcomie vă vor exploata cu vorbe înșelătoare, a căror
sentință, acum din vechime, nu zăbovește, și distrugerea
lor nu va adormi.
4 Căci, dacă Dumnezeu nu a cruțat pe îngeri când au
păcătuit, ci i-a aruncat în Tartar și i-a trimis în gropile
întunericului, ca să fie rezervați pentru judecată;
5 și nu a cruțat lumea antică, ci l-a păstrat pe Noe
împreună cu alți șapte, un propovăduitor al dreptății,
atunci când a adus un potop peste lumea celor nelegiuiți,
6 și, transformând în cenușă cetățile Sodoma și Gomora,
le-a condamnat la pieire, după ce le-a dat ca exemplu celor
care vor trăi în mod nelegiuit,
7 și l-a eliberat pe neprihănitul Lot, care era foarte chinuit
de viața plină de pofte a celor nelegiuiți
8 (căci acel om drept care locuia în mijlocul lor era chinuit
în sufletul său drept din zi în zi văzând și auzind fapte
nelegiuite),
9 atunci Domnul știe cum să-i scape pe cei evlavioși din
ispită și cum să-i țină pe cei nelegiuiți sub pedeapsă pentru
ziua judecății,

10 dar mai ales pe cei care umblă după trup în pofta
desfrânării și disprețuiesc autoritatea. Îndrăzneți, plini de
voință proprie, ei nu se tem să vorbească de rău demnitarii,
11 în timp ce îngerii, deși sunt mai mari în putere și
în tărie, nu aduc o judecată calomnioasă împotriva lor
înaintea Domnului.
12 Dar aceștia, ca niște creaturi fără rațiune, născuți ca
animale naturale pentru a fi luate și distruse, vorbind de rău
în chestiuni despre care nu știu nimic, vor fi cu siguranță
distruși în distrugerea lor,
13 primind plata nedreptății; oameni care socotesc că este
o plăcere să se distreze în timpul zilei, cu pete și defecte,
bucurându-se de înșelăciunea lor în timp ce petrec cu voi;
14 având ochii plini de adulter și care nu pot înceta să
păcătuiască, ademenind suflete neliniștite, având o inimă
antrenată în lăcomie, copii blestemați!
15 Abandonând calea cea dreaptă, s-au rătăcit, urmând
calea lui Balaam, fiul lui Beor, care iubea plata nedreptății;
16 dar el a fost mustrat pentru neascultarea sa. Un
măgar fără glas a vorbit cu voce de om și a oprit nebunia
profetului.
17 Aceștia sunt fântâni fără apă, nori împinși de fur-
tună, cărora li s-a rezervat pentru totdeauna întunericul
întunericului.
18 Căci, rostind vorbe mari și umflate de goliciune, ei
ademenesc în poftele cărnii, prin desfrânare, pe cei care,
într-adevăr, scapă de cei care trăiesc în rătăcire;
19 promițându-le libertate, în timp ce ei înșiși sunt robi
ai corupției; căci omul este adus în robie de cel care îl
biruiește.
20 Căci dacă, după ce au scăpat de spurcăciunea lumii
prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului Isus Hristos,
se vor încurca iarăși în ea și vor fi biruiți, atunci starea de
pe urmă va fi mai rea pentru ei decât cea dintâi.
21 Căci ar fi mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea
dreptății, decât ca, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de
la porunca sfântă care le-a fost dată.
22 Dar li s-a întâmplat ceea ce se spune în proverbul
adevărat: “Câinele se întoarce la propria vomă” și “scroafa
care s-a spălat se tăvălește în noroi”.

3

1 Aceasta este acum, iubiților, a doua scrisoare pe care
v-am adresat-o. Și în amândouă vă trezesc mintea voastră
sinceră, amintindu-vă

2 să vă aduceți aminte de cuvintele care au fost rostite
mai înainte de sfinții prooroci și de porunca noastră, a
apostolilor Domnului și Mântuitorului,
3 știind mai întâi că în zilele din urmă vor veni batjocori-
tori, umblând după poftelelor
4 și zicând: "Unde este făgăduința venirii Lui?". Căci, din
ziua în care părinții au adormit, toate lucrurile continuă așa
cum au fost de la începutul creației".
5 Căci ei uită cu bună știință că au existat ceruri din
vechime și un pământ format din apă și în mijlocul apei
prin cuvântul lui Dumnezeu,
6 prin care lumea care exista atunci, fiind inundată de
apă, a pierit.
7 Dar cerurile care există acum și pământul, prin același
cuvânt, au fost depozitate pentru foc, fiind rezervate pentru
ziua judecății și a distrugerii oamenilor nelegiuiți.

8 Dar nu uitați, iubiților, că o zi este pentru Domnul ca o
mie de ani, și o mie de ani ca o zi.
9 Domnul nu este încet în ceea ce privește făgăduința
Sa, cum socotesc unii că este încetineala, ci este răbdător
cu noi, nevrând ca nimeni să piară, ci ca toți să vină la
pocăință.
10 Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte, în care
cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor
dizolva cu ardoare, iar pământul și lucrările care sunt în el
vor fi arse.
11 Prin urmare, de vreme ce toate aceste lucruri vor fi
distruse astfel, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi în viață
sfântă și evlavie,
12 așteptând și dorind cu ardoare venirea zilei lui
Dumnezeu, care va face să se dizolve cerurile arzând, iar
elementele se vor topi cu căldură arzătoare?
13 Ci, potrivit promisiunii Lui, așteptăm ceruri noi și un
pământ nou, în care sălășluiește dreptatea.

14 De aceea, preaiubiților, întrucât așteptați aceste lu-
cruri, sârguiți-vă să fiți găsiți în pace, fără cusur și fără
vină înaintea Lui.
15 Priviți răbdarea Domnului nostru ca pe o mântuire;
așa cum v-a scris și iubitul nostru frate Pavel, după
înțelepciunea care i-a fost dată,
16 ca și în toate scrisorile sale, vorbind în ele despre aceste
lucruri. În acestea, sunt unele lucruri greu de înțeles, pe
care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc, așa cum
fac și cu celelalte Scripturi, spre propria lor pieire.

17 Așadar, voi, iubiților, cunoscând mai dinainte aceste
lucruri, păziți-vă, ca nu cumva, fiind duși de rătăcirea celor
răi, să cădeți din propria voastră statornicie.
18 Ci creșteți în harul și în cunoașterea Domnului și
Mântuitorului nostru Isus Hristos. A lui să fie gloria acum
și în veci. Amin.

Prima scrisoare a lui Ioan

1 Ceea ce a fost de la început, ceea ce am auzit, ceea ce
am văzut cu ochii noștri, ceea ce am văzut și am atins cu
mâinile noastre, despre Cuvântul vieții
2 (și viața a fost descoperită, și noi am văzut, și
mărturisim și vă vestim viața, viața veșnică, care era la
Tatăl și care ne-a fost descoperită);
3 ceea ce am văzut și am auzit, vă vestim vouă, ca și voi să
aveți părtășie cu noi. Da, iar părtășia noastră este cu Tatăl
și cu Fiul Său, Isus Hristos.
4 Și vă scriem aceste lucruri, pentru ca bucuria noastră să
fie împlinită.
5 Iată mesajul pe care l-am auzit de la El și pe care vi-l
vestim: Dumnezeu este lumină și în El nu este întuneric
deloc.
6 Dacă spunem că avem părtășie cu El și umblăm în
întuneric, mințim și nu spunem adevărul.
7 Dar dacă umblăm în lumină, așa cum și el este în
lumină, avem părtășie unii cu alții, iar sângele lui Isus
Hristos, Fiul său, ne curăță de orice păcat.
8 Dacă spunem că nu avem niciun păcat, ne înșelăm pe
noi înșine și adevărul nu este în noi.
9 Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept
să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.
10 Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem mincinos și
cuvântul Lui nu este în noi.

2

1 Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți.
Dacă cineva păcătuiește, avem un sfătuitor la Tatăl, pe Isus
Hristos, cel neprihănit.
2 El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, și nu
numai pentru ale noastre, ci și pentru cele ale întregii lumi.
3 Iată cum știm că îl cunoaștem: dacă păzim poruncile
Lui.
4 Cine spune: "Îl cunosc" și nu-i păzește poruncile este
un mincinos și adevărul nu este în el.
5 Dar dragostea lui Dumnezeu a fost cu siguranță
desăvârșită în oricine îi păzește cuvântul. Iată cum
cunoaștem că suntem în el:
6 cine spune că rămâne în el trebuie să umble și el însuși
așa cum a umblat el.

7 Fraților, nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche,
pe care ați avut-o de la început. Vechea poruncă este
cuvântul pe care l-ați auzit de la început.
8 Vă scriu din nou o poruncă nouă, care este adevărată
în el și în voi, pentru că întunericul trece și lumina cea
adevărată strălucește deja.
9 Cel care spune că este în lumină și urăște pe fratele său
este în întuneric până acum.
10 Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și nu
există în el niciun prilej de poticnire.
11 Dar cel care își urăște fratele este în întuneric, umblă
în întuneric și nu știe încotro se îndreaptă, pentru că
întunericul i-a orbit ochii.
12 Copilașilor, vă scriu vouă, pentru că păcatele v-au fost
iertate pentru Numele Lui.
13 Vă scriu vouă, părinților, pentru că voi cunoașteți pe
Cel ce este de la început.
Vă scriu vouă, tinerilor, pentru că ați biruit pe cel rău.
Vă scriu vouă, copilașilor, pentru că voi îl cunoașteți pe
Tatăl.
14 V-am scris vouă, părinților, pentru că voi cunoașteți pe
Cel ce este de la început.
V-am scris vouă, tineri, pentru că sunteți tari, pentru că
cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați biruit pe cel
rău.
15 Să nu iubiți lumea și lucrurile din lume. Dacă cineva
iubește lumea, dragostea Tatălui nu este în el.
16 Căci tot ce este în lume — pofta cărnii, pofta ochilor și
mândria vieții — nu este al Tatălui, ci al lumii.
17 Lumea trece cu poftele ei, dar cel care face voia lui
Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.
18 Copilașilor, acestea sunt vremurile de pe urmă și, după
cum ați auzit că va veni Antihristul, chiar acum s-au ridicat
mulți antihriști. Prin aceasta știm că este ceasul de pe
urmă.
19 Ei au ieșit de la noi, dar nu ne aparțineau; căci, dacă
ne-ar fi aparținut, ar fi continuat cu noi. Dar au plecat, ca
să se arate că niciunul dintre ei nu ne aparține.
20 Voi aveți o ungere de la Cel Sfânt și toți aveți cunoștință.
21 Nu v-am scris pentru că nu cunoașteți adevărul, ci
pentru că îl cunoașteți și pentru că nicio minciună nu este
din adevăr.
22 Cine este mincinosul, dacă nu cel care neagă că Isus
este Hristosul? Acesta este Antihristul, cel care îi neagă pe
Tatăl și pe Fiul.

23 Cine îl neagă pe Fiul nu îl are pe Tatăl. Cel care Îl
mărturisește pe Fiul Îl are și pe Tatăl.
24 De aceea, să rămână în voi ceea ce ați auzit de la
început. Dacă ceea ce ați auzit de la început rămâne în
voi, și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl.
25 Aceasta este făgăduința pe care ne-a promis-o: viața
veșnică.
26 V-am scris aceste lucruri despre cei ce vor să vă ducă
în rătăcire.
27 Cât despre voi, ungerea pe care ați primit-o de la el
rămâne în voi și nu aveți nevoie ca cineva să vă învețe. Ci,
așa cum ungerea lui vă învață despre toate lucrurile, și este
adevărată și nu este minciună, și chiar așa cum v-a învățat
el, veți rămâne în el.
28 Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci
când Se va arăta, să avem îndrăzneală și să nu fim rușinați
înaintea Lui, la venirea Lui.
29 Dacă știți că El este drept, știți că oricine practică
dreptatea s-a născut din El.

3

1 Vedeți cât de mare este dragostea pe care ne-a dat-o
Tatăl, ca să ne numim copii ai lui Dumnezeu! De aceea,
lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut pe el.
2 Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Încă nu
ni s-a descoperit ce vom fi; dar știm că, atunci când se va
descoperi, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa
cum este el.
3 Oricine are această nădejde pusă în el se purifică pe
sine, așa cum și el este curat.
4 Oricine păcătuiește comite și fărădelege. Păcatul este
fărădelege.
5 Știți că El S-a arătat ca să ia păcatele noastre, și niciun
păcat nu este în El.
6 Oricine rămâne în El nu păcătuiește. Cine păcătuiește
nu l-a văzut și nu-l cunoaște.
7 Copilașilor, nimeni să nu vă abată din drum. Cel ce face
dreptate este drept, așa cum este el drept.
8 Cel ce păcătuiește este de la diavol, căci diavolul
păcătuiește de la început. În acest scop a fost revelat Fiul
lui Dumnezeu: ca să distrugă lucrările diavolului.
9 Oricine este născut din Dumnezeu nu comite păcat,
pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui,
pentru că este născut din Dumnezeu.

10 În aceasta s-au arătat copiii lui Dumnezeu și copiii di-
avolului. Oricine nu face dreptate nu este de la Dumnezeu,
și nici cel care nu-și iubește fratele.
11 Căci acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început,
că trebuie să ne iubim unii pe alții —
12 spre deosebire de Cain, care a fost de la cel rău și și-a
ucis fratele. De ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele,
iar ale fratelui său drepte.
13 Nu vă mirați, frații mei, dacă lumea vă urăște.
14 Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că
iubim pe frații noștri. Cel care nu-și iubește fratele rămâne
în moarte.
15 Oricine își urăște fratele este un ucigaș, și știți că niciun
ucigaș nu are viață veșnică rămasă în el.
16 Întru aceasta cunoaștem dragostea, pentru că El Și-a
dat viața pentru noi. Și noi trebuie să ne dăm viața pentru
frați.
17 Dar oricine are bunurile lumii și vede pe fratele său în
nevoie, apoi își închide inima de compasiune împotriva lui,
cum rămâne în el dragostea lui Dumnezeu?
18 Copilașii mei, să nu iubim numai cu vorba și numai cu
limba, ci cu fapta și cu adevărul.
19 Și prin aceasta cunoaștem că suntem din adevăr și ne
convingem inimile înaintea lui,
20 pentru că, dacă inima noastră ne osândește, Dumnezeu
este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate
lucrurile.
21 Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă,
avem îndrăzneală față de Dumnezeu;
22 așa că orice cerem, primim de la el, pentru că păzim
poruncile lui și facem ceea ce este plăcut înaintea lui.
23 Aceasta este porunca lui: să credem în numele Fiului
său, Isus Hristos, și să ne iubim unii pe alții, așa cum a
poruncit el.
24 Cine păzește poruncile Lui rămâne în El și El în El. Prin
aceasta cunoaștem că el rămâne în noi, prin Duhul pe care
ni l-a dat.

4

1 Preaiubiților, nu credeți orice duh, ci încercați duhurile,
ca să vedeți dacă sunt de la Dumnezeu, pentru că mulți
prooroci mincinoși au ieșit în lume.
2 Întru aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh
care mărturisește că Isus Cristos a venit în trup este de la
Dumnezeu,

3 iar orice duh care nu mărturisește că Isus Cristos a venit
în trup nu este de la Dumnezeu; și acesta este duhul lui
Antihrist, despre care ați auzit că vine. Acum este deja în
lume.
4 Voi, copilașilor, sunteți de la Dumnezeu și i-ați biruit,
pentru că mai mare este Cel care este în voi decât cel care
este în lume.
5 Ei sunt din lume. De aceea ei vorbesc din lume și lumea
îi ascultă.
6 Noi suntem de la Dumnezeu. Cine îl cunoaște pe
Dumnezeu ne ascultă. Cel care nu este din Dumnezeu nu ne
ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul
rătăcirii.
7 Iubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este de
la Dumnezeu; și oricine iubește s-a născut din Dumnezeu
și cunoaște pe Dumnezeu.
8 Cine nu iubește nu-L cunoaște pe Dumnezeu, căci
Dumnezeu este iubire.
9 Prin aceasta s-a arătat în noi dragostea lui Dumnezeu:
Dumnezeu l-a trimis pe singurul său Fiu născut în lume,
pentru ca noi să trăim prin el.
10 În aceasta constă dragostea: nu că noi l-am iubit pe
Dumnezeu, ci că el ne-a iubit pe noi și l-a trimis pe Fiul său
ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.
11 Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit în felul acesta, și
noi trebuie să ne iubim unii pe alții.
12 Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment.
Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, iar
dragostea Lui a fost desăvârșită în noi.
13 Întru aceasta cunoaștem că noi rămânem în El și El în
noi, pentru că ne-a dat din Duhul Său.
14 Noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca
Mântuitor al lumii.
15 Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu,
Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.
16 Noi cunoaștem și am crezut în dragostea pe care
Dumnezeu o are pentru noi. Dumnezeu este iubire, iar cel
care rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu
rămâne în el.
17 În aceasta, dragostea a fost desăvârșită între noi, ca să
avem îndrăzneală în ziua judecății, pentru că, așa cum este
el, așa suntem și noi în această lume.
18 În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită
izgonește frica, pentru că frica are pedeapsă. Cel care se
teme nu este desăvârșit în dragoste.
19 Noi îl iubim, pentru că el ne-a iubit primul.

20 Dacă un om spune: “Îl iubesc pe Dumnezeu” și îl urăște
pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu-l iubește pe
fratele său, pe care l-a văzut, cum poate să-L iubească pe
Dumnezeu, pe care nu L-a văzut?
21 Această poruncă o avem de la el: cine iubește pe
Dumnezeu să iubească și pe fratele său.

5

1 Oricine crede că Isus este Hristosul s-a născut din
Dumnezeu. Cine iubește pe Tatăl iubește și pe copilul
născut din el.
2 Prin aceasta cunoaștem că iubim pe copiii lui Dum-
nezeu, când îl iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile lui.
3 Căci aceasta este iubirea față de Dumnezeu: să păzim
poruncile lui. Poruncile Lui nu sunt grele.
4 Căci tot ce este născut din Dumnezeu biruiește lumea.
Aceasta este victoria care a biruit lumea: credința voastră.
5 Cine este cel care biruiește lumea, dacă nu cel care crede
că Isus este Fiul lui Dumnezeu?
6 Acesta este Cel ce a venit prin apă și sânge, Isus Hristos,
nu numai cu apă, ci cu apă și cu sânge. Duhul este cel care
mărturisește, pentru că Duhul este adevărul.
7 Căci trei sunt cei care mărturisesc:
8 Duhul, apa și sângele; și cei trei sunt de acord ca unul
singur.
9 Dacă noi primim mărturia oamenilor, mărturia lui
Dumnezeu este mai mare, căci aceasta este mărturia lui
Dumnezeu, pe care a mărturisit-o despre Fiul său.
10 Cel care crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el
însuși. Cel care nu crede în Dumnezeu s-a făcut mincinos,
pentru că nu a crezut în mărturia pe care Dumnezeu a dat-o
despre Fiul său.
11 Mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața
veșnică, iar această viață este în Fiul său.
12 Cine Îl are pe Fiul are viața. Cel care nu Îl are pe Fiul
lui Dumnezeu nu are viața.
13 Am scris aceste lucruri pentru voi, care credeți în
Numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viața
veșnică și să credeți în continuare în Numele Fiului lui
Dumnezeu.
14 Îndrăzneala pe care o avem față de El este că, dacă
cerem ceva după voia Lui, El ne ascultă.
15 Și dacă știm că ne ascultă, orice am cere, știm că avem
cererile pe care i le-am adresat.
16 Dacă cineva vede pe fratele său săvârșind un păcat
care nu duce la moarte, să ceară și Dumnezeu îi va da viață

pentru cei ce nu fac păcate care duc la moarte. Există păcat
care duce la moarte. Nu spun că ar trebui să facă o cerere
cu privire la aceasta.
17 Orice nelegiuire este păcat și există păcat care nu duce
la moarte.
18 Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu
păcătuiește; dar cel născut din Dumnezeu se păzește pe
sine însuși, și cel rău nu se atinge de el.
19 Știm că noi suntem de la Dumnezeu, iar întreaga lume
se află în puterea celui rău.
20 Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere,
ca să cunoaștem pe cel adevărat; și noi suntem în cel
adevărat, în Fiul său Isus Hristos. Acesta este adevăratul
Dumnezeu și viața veșnică.
21 Copilașilor, feriți-vă de idoli.

A doua scrisoare a lui Ioan

1 Bătrânului, doamnei alese și copiilor ei, pe care îi iubesc
în adevăr, și nu numai eu, ci și toți cei ce cunosc adevărul,
2 pentru adevărul care rămâne în noi și care va fi cu noi
în veci:
3 Har, milă și pace să fie cu noi, de la Dumnezeu Tatăl
și de la Domnul Isus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în
dragoste.
4 Mă bucur foarte mult că am găsit pe unii dintre copiii
voștri umblând în adevăr, așa cum ne-a poruncit Tatăl.
5 Acum te rog, dragă doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o
poruncă nouă, ci pe cea pe care o aveam de la început: să
ne iubim unii pe alții.
6 Aceasta este dragostea: să umblăm după poruncile Lui.
Aceasta este porunca, așa cum ați auzit de la început, ca să
umblați în ea.
7 Căci mulți amăgitori au ieșit în lume, care nu
mărturisesc că Isus Hristos a venit în trup. Acesta este
înșelătorul și Antihristul.
8 Vegheați, ca să nu pierdem lucrurile pe care le-am
realizat, ci să primim o răsplată deplină.
9 Oricine calcă strâmb și nu rămâne în învățătura lui
Cristos nu îl are pe Dumnezeu. Cel care rămâne în
învățătură are atât pe Tatăl, cât și pe Fiul.
10 Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură,
nu-l primiți în casa voastră și nu-l primiți,
11 pentru că cel care îl primește participă la faptele lui
rele.
12 Am multe de scris, dar nu vreau să o fac cu hârtie și
cerneală, ci sper să vin la voi și să vă vorbesc față în față,
ca să ne umplem bucuria.
13 Copiii surorii tale alese te salută. Amin.

A treia scrisoare a lui Ioan

1 Bătrânul către Gaius cel iubit, pe care îl iubesc cu
adevărat.
2 Preaiubiților, mă rog ca să vă fie bine în toate și să fiți
sănătoși, așa cum vă este bine și sufletul vostru.
3 Căci m-am bucurat foarte mult când au venit frați și au
mărturisit despre adevărul vostru, așa cum și voi umblați
în adevăr.
4 Nu am o bucurie mai mare decât aceasta: să aud despre
copiii mei că umblă în adevăr.
5 Preaiubiților, voi faceți o lucrare credincioasă în tot ceea
ce faceți pentru cei ce sunt frați și străini.
6 Ei au mărturisit despre dragostea ta înaintea adunării.
Vei face bine să-i trimiți mai departe în călătoria lor, într-un
mod demn de Dumnezeu,
7 pentru că, din cauza Numelui, au plecat, fără să ia nimic
de la neamuri.
8 Noi, așadar, ar trebui să primim astfel de oameni, ca să
fim colaboratori ai adevărului.
9 Am scris Adunării, dar Diotref, căruia îi place să fie cel
dintâi între ei, nu acceptă ce spunem.
10 De aceea, dacă voi veni, voi atrage atenția asupra
faptelor sale pe care le face, acuzându-ne pe nedrept cu
vorbe rele. Nemulțumit de aceasta, el însuși nu-i primește
pe frați, iar pe cei care vor, îi interzice și îi dă afară din
adunare.
11 Iubiților, nu imitați ce este rău, ci ce este bun. Cel ce
face binele este de la Dumnezeu. Cel care face răul nu L-a
văzut pe Dumnezeu.
12 Demetrius are mărturia tuturor și a adevărului însuși;
da, și noi mărturisim, și voi știți că mărturia noastră este
adevărată.
13 Aș avea multe să-ți scriu, dar nu vreau să-ți scriu cu
cerneală și cu peniță;
14 dar sper să te văd curând. Atunci vom vorbi față în
față.
Pacea fie cu voi. Prietenii vă salută. Salutați-i pe prieteni
pe nume.

Scrisoarea lui Iuda

1 Iuda, rob al lui Isus Hristos și frate al lui Iacov, către cei
chemați, sfințițiți de Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Isus
Hristos:
2 Fie ca mila, pacea și dragostea să vă fie înmulțite.

3 Preaiubiților, deși eram foarte nerăbdător să vă scriu
despre mântuirea noastră comună, am fost silit să vă scriu
pentru a vă îndemna să vă luptați cu tărie pentru credința
care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.
4 Pentru că sunt unii oameni care s-au strecurat pe
ascuns, chiar cei despre care s-a scris demult pentru această
condamnare: oameni nelegiuiți, care transformă harul
Dumnezeului nostru în indecență și neagă pe singurul
nostru Stăpân, Dumnezeu și Domn, Isus Hristos.

5 Vreau să vă amintesc, deși știți deja, că Domnul, după
ce a izbăvit un popor din țara Egiptului, a nimicit pe cei ce
nu au crezut.
6 Pe îngerii care nu și-au păstrat primul domeniu, ci și-au
părăsit propria locuință, i-a ținut în legături veșnice, sub
întuneric, pentru judecata din ziua cea mare.
7 La fel ca Sodoma și Gomora și orașele din jurul lor,
care, la fel ca acestea, s-au dedat la imoralitate sexuală și
au umblat după trupuri străine, sunt arătate ca exemplu,
suferind pedeapsa focului veșnic.
8 Și totuși, în același mod, și aceștia, în visteria lor,
spurcă carnea, disprețuiesc autoritatea și calomniază fi-
ințele cerești.
9 Dar Mihail, arhanghelul Mihail, când se certa cu diavolul
și discuta despre trupul lui Moise, nu a îndrăznit să aducă
împotriva lui o condamnare abuzivă, ci a spus: “Domnul
să te certe!”.
10 Aceștia însă vorbesc de rău despre orice lucru pe care
nu-l cunosc. Ei sunt distruși în aceste lucruri pe care le
înțeleg în mod natural, asemenea creaturilor fără rațiune.
11 Vai de ei! Pentru că au mers pe calea lui Cain, au alergat
cu destrăbălare în rătăcirea lui Balaam, pentru a fi plătiți,
și au pierit în răzvrătirea lui Core.
12 Aceștia sunt recife stâncoase ascunse în ospețele
voastre de dragoste, când se ospătează cu voi, păstori care
fără teamă se hrănesc singuri; nori fără apă, purtați de
vânturi; pomi de toamnă fără rod, morți de două ori, smulși
din rădăcini;

13 valuri sălbatice ale mării, care își scot spuma rușinii
lor; stele rătăcitoare, cărora le-a fost rezervată pentru
totdeauna negura întunericului.
14 Despre acestea a profețit și Enoh, al șaptelea de la
Adam, care a spus: "Iată, Domnul a venit cu zece mii de
sfinți ai săi,
15 pentru a judeca pe toți și pentru a-i condamna pe toți
cei nelegiuiți de toate faptele lor de impietate pe care le-
au făcut în mod nelegiuit și de toate lucrurile grele pe care
păcătoșii nelegiuiți le-au spus împotriva lui".
16 Aceștia sunt murmurători și plângăcioși, umblând
după poftele lor — și gura lor vorbește lucruri mândre —
arătând respect de persoane pentru a obține avantaje.
17 Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele
care au fost rostite mai înainte de apostolii Domnului
nostru Isus Hristos.
18 Ei v-au spus: "În vremurile din urmă vor fi batjocori-
tori, care vor umbla după poftele lor nelegiuite."
19 Aceștia sunt cei care provoacă dezbinare și sunt
senzuali, neavând Duhul Sfânt.
20 Iar voi, iubiților, zidiți-vă pe credința voastră cea
sfântă, rugându-vă în Duhul Sfânt.
21 Păstrați-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând
îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața
veșnică.
22 Pe unii îi compătimește, făcând distincție,
23 iar pe alții îi mântuiește, smulgându-i cu frică din foc,
urând chiar și hainele pătate de carne.
24 Iar Celui ce poate să-i păzească de poticnire și să vă
înfățișeze fără greșeală în fața slavei Lui, cu mare bucurie,
25 lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, singurul înțelept,
fie slava și maiestatea, stăpânirea și puterea, acum și
pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apocalipsa lui Ioan

1 Aceasta este Revelația lui Isus Hristos, pe care i-a dat-o
Dumnezeu ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se
întâmple curând, pe care a trimis-o și a făcut-o cunoscută
prin îngerul Său robului Său, Ioan,
2 care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui
Isus Hristos, despre tot ce a văzut.
3 Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele
proorociei și păzesc cele scrise în ea, căci timpul este
aproape.
4 Ioan, către cele șapte adunări care sunt în Asia: Har
vouă și pace de la Dumnezeu, care este, care era și care va
veni, și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului
Lui,
5 și de la Isus Hristos, martorul credincios, întâiul născut
dintre cei morți și conducătorul regilor pământului. Celui
care ne iubește și ne-a spălat de păcatele noastre cu
sângele său —
6 și ne-a făcut să fim un regat, preoți ai Dumnezeului și
Tatălui său — lui să fie gloria și stăpânirea în vecii vecilor.
Amin.
7 Iată, El vine cu norii și orice ochi Îl va vedea, chiar și
cei ce L-au străpuns. Toate seminițiile pământului îl vor
plânge. Chiar și așa, Amin.
8 **“Eu sunt Alfa și Omega,** zice Domnul Dumnezeu,
**Cel ce este și Cel ce era și Cel ce va veni, Cel
Atotputernic.”**
9 Eu, Ioan, fratele vostru și partenerul vostru în asuprire,
în Împărăție și în perseverența în Hristos Isus, am fost pe
insula numită Patmos, din cauza Cuvântului lui Dumnezeu
și a mărturiei lui Isus Hristos.
10 Eram în Duhul Sfânt în ziua Domnului și am auzit în
spatele meu un glas puternic, ca o trâmbiță
11 care spunea: *[*]**“Ce vezi, scrie într-o carte și trimite
la cele șapte adunări: [†]la Efes, Smirna, Pergam,
Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea”.**
12 M-am întors să văd vocea care vorbea cu mine. După
ce m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur.

---

[*] **1:11** TR adaugă: “Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă”. [†] **1:11** TR adaugă “care sunt în Asia”

13 Și printre sfeșnice era unul ca un fiu de om, ‡îmbrăcat
cu o haină care-i ajungea până la picioare și cu o cingătoare
de aur în jurul pieptului.
14 Capul și părul lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada.
Ochii lui erau ca o flacără de foc.
15 Picioarele lui erau ca arama lustruită, ca și cum ar fi
fost rafinată într-un cuptor. Glasul lui era ca un glas de ape
multe.
16 Avea șapte stele în mâna dreaptă. Din gura lui ieșea o
sabie ascuțită cu două tăișuri. Fața lui era ca soarele care
strălucește la maxim.
17 Când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca un mort.
Și-a pus mâna dreaptă peste mine și mi-a zis: **“Nu te
teme. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă,**
18 **și Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii
vecilor. Amin. Eu am cheile Morții și ale Hadesului.** §
19 **Scrieți, așadar, lucrurile pe care le-ați văzut,
lucrurile care sunt și lucrurile care se vor întâmpla
în viitor.**
20 **Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în
mâna Mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur
este aceasta: Cele șapte stele sunt îngerii*celor șapte
adunări. Cele șapte sfeșnice sunt cele șapte adunări.**

2

1 **“Scrieți îngerului adunării din Efes:**
**“Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, cel ce
umblă printre cele șapte steluțe de aur spune aceste
lucruri:**
2 **“Știu faptele voastre, și osteneala și stăruința
voastră, și că nu puteți îngădui pe cei răi, și că ați
pus la încercare pe cei ce se numesc apostoli și nu
sunt apostoli, și i-ați găsit mincinoși.**
3 **Voi aveți perseverență și ați îndurat pentru Nu-
mele Meu și nu*ați obosit.**
4 **Dar am împotriva voastră acest lucru: că v-ați
părăsit dragostea dintâi.**
5 **Amintește-ți, așadar, de unde ai căzut, pocăiește-
te și fă cele dintâi fapte, altfel vin repede la tine și îți
voi muta suportul de lampă de la locul lui, dacă nu te
pocăiești.**
6 **Dar aveți acest lucru: că urâți faptele nicolaeților,
pe care le urăsc și eu.**

---

‡ **1:13** Daniel 7:13 § **1:18** sau, iad * **1:20** sau, mesageri (aici și oriunde sunt menționați îngerii) * **2:3** TR adaugă “au muncit și”

7 **Cine are ureche, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor. Celui care va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în Paradisul Dumnezeului meu.**
8 **“Scrieți îngerului adunării din Smirna:**
“Cel dintâi și cel de pe urmă, care a fost mort și a înviat, spune aceste lucruri:
9 **“Cunosc faptele voastre, asuprirea și sărăcia voastră (dar voi sunteți bogați) și hulele celor ce se zic iudei, dar nu sunt iudei, ci sunt o sinagogă a Satanei.**
10 **Nu vă temeți de lucrurile pe care urmează să le suferiți. Iată, diavolul este pe cale să arunce pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți puși la încercare, și veți avea parte de opresiune timp de zece zile. Fiți credincioși până la moarte și vă voi da cununa vieții.**
11 **Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor. Cel care va birui nu va fi vătămat de moartea a doua.**
12 **“Scrieți îngerului adunării din Pergam:**
“Cel care are sabia ascuțită cu două tăișuri spune aceste lucruri:
13 **Știu faptele tale și locul unde locuiești, unde este tronul lui Satana. Voi țineți cu tărie la numele meu și nu ați negat credința mea în zilele lui Antipa, martorul meu, credinciosul meu, care a fost ucis în mijlocul vostru, unde locuiește Satana.**
14 **Dar am câteva lucruri împotriva voastră, pentru că aveți acolo unii care țin învățătura lui Balaam, care l-a învățat pe Balac să arunce o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, să mănânce lucruri sacrificate idolilor și să comită imoralitate sexuală.**
15 Tot așa și **voi, de asemenea, aveți unii care țin învățătura nicolahilor.** †
16 **Pocăiți-vă, deci, căci altfel vin repede la voi și voi face război împotriva lor cu sabia gurii mele.**
17 **Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt în adunări. Celui care va învinge, îi voi da din mana ascunsă și‡îi voi da o piatră albă, iar pe piatră va fi scris un nume nou, pe care nimeni nu-l cunoaște decât cel care îl primește.**
18 **“Scrieți îngerului adunării din Tiatira:**
“Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca o flacără de foc și picioarele ca arama lustruită, spune următoarele:

---

† **2:15** TR citește “pe care îl urăsc” în loc de “de asemenea” ‡ **2:17** Manna este o hrană supranaturală, numită astfel după cuvântul ebraic pentru “Ce este?”. A se vedea Exodul 11:7-9.

19 **Cunosc faptele voastre, dragostea voastră, credința, slujirea, răbdarea și răbdarea, și știu că ultimele voastre fapte sunt mai mari decât cele dintâi.**
20 **Dar am un lucru împotriva voastră: că o tolerați pe §femeia voastră Izabela, care se numește proorociță. Ea îi învață și îi seduce pe slujitorii mei să comită imoralitate sexuală și să mănânce lucruri sacrificate idolilor.**
21 I-am **dat timp să se pocăiască, dar ea refuză să se pocăiască de imoralitatea ei sexuală.**
22 **Iată că o voi arunca pe ea și pe cei care comit adulter cu ea într-un pat de mare asuprire, dacă nu se pocăiesc de faptele ei.**
23 **Îi voi ucide copiii cu moartea și toate adunările vor ști că Eu sunt Cel care cercetează mințile și inimile. Voi da fiecăruia dintre voi după faptele sale.**
24 **Dar vouă vă spun: celorlalți care sunt în Thyatira — celor care nu au această învățătură, care nu cunosc ceea ce unii numesc "lucrurile profunde ale Satanei" — vouă vă spun: nu pun nicio altă povară asupra voastră.**
25 **Totuși, țineți cu tărie ceea ce aveți până când voi veni.**
26 Cel care va **birui și cel care va păstra lucrările Mele până la sfârșit, aceluia îi voi da autoritate asupra națiunilor.**
27 **El le va stăpâni cu un toiag de fier, sfărâmându-le ca pe niște vase de lut, *cum am primit și eu de la Tatăl Meu;**
28 **și-i voi da steaua dimineții.**
29 **Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor.**

3

1 **"Și scrie îngerului adunării din Sardes:**
"Cel care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele spune aceste lucruri:
"Îți cunosc faptele, că ai reputația de a fi viu, dar ești mort.
2 **Trezește-te și întărește ceea ce ți-a rămas, pe care erai pe punctul de a lepăda, *căci nu am găsit nici o lucrare de-a ta desăvârșită înaintea Dumnezeului meu.**

---

§ **2:20** TR, NU citiți "că" în loc de "dumneavoastră" * **2:27** Psalmul 2:9 * **3:2** NU & TR citesc "care erau pe cale să moară" în loc de "pe care erați pe cale să le aruncați".

3 **Amintiți-vă, așadar, cum ați primit și cum ați auzit.**
Păstrați-o și pocăiți-vă. De aceea, dacă nu veți veghea,
voi veni ca un hoț și nu veți ști la ce oră voi veni peste
voi.
4 Cu toate **acestea, aveți câteva nume în Sardes care**
nu și-au pângărit hainele. Ei vor umbla cu mine în
alb, pentru că sunt vrednici.
5 Cel care va **învinge va fi îmbrăcat în haine albe și**
nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și-i
voi mărturisi numele înaintea Tatălui Meu și înaintea
îngerilor Lui.
6 **Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt**
adunărilor.
7 **"Scrieți îngerului adunării din Filadelfia:**

"Cel ce este sfânt, cel adevărat, cel ce are cheia lui
David, cel ce deschide și nimeni nu poate închide, cel
ce închide și nimeni nu deschide, spune aceste lucruri:
8 "**Știu faptele tale (iată, ți-am pus înaintea ta o ușă**
deschisă, pe care nimeni nu o poate închide), că ai
puțină putere, că ai păzit cuvântul Meu și că nu te-ai
lepădat de Numele Meu.
9 **Iată, voi face ca unii din sinagoga Satanei, dintre**
cei care spun că sunt iudei, și nu sunt, ci mint — iată,
îi voi face să vină și să se închine înaintea picioarelor
tale și să știe că te-am iubit.
10 **Pentru că ați păzit porunca mea de a răbda, vă**
voi păzi și eu de ceasul încercării care va veni peste
întreaga lume, pentru a pune la încercare pe cei care
locuiesc pe pământ.
11 **Eu vin repede! Țineți cu tărie ceea ce aveți, ca**
nimeni să nu vă ia coroana.
12 Pe cel care va **birui, îl voi face stâlp în templul**
Dumnezeului Meu și nu va mai ieși de acolo. Voi
scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății
Dumnezeului meu, noul Ierusalim, care se coboară din
cer de la Dumnezeul meu, și numele meu cel nou.
13 **Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt**
adunărilor.
14 **"Scrieți îngerului adunării din Laodiceea:**

"Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul†creației lui Dumnezeu, spune
următoarele:
15 **Eu cunosc faptele tale, că nu ești nici rece, nici**
fierbinte. Aș vrea să fiți reci sau fierbinți.

---

† **3:14** sau, Sursa, sau Capul

16 **Deci, pentru că sunteți călduți, și nu sunteți nici**
calzi, nici reci, nici fierbinți, vă voi vomita din gura
mea.
17 **Pentru că zici: "Sunt bogat, am dobândit bogății**
și nu am nevoie de nimic", și nu știi că**tu ești un**
nenorocit, mizerabil, sărac, orb și gol;
18 **te sfătuiesc să cumperi de la mine aur rafinat**
prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să
te îmbraci și să nu se vadă rușinea goliciunii tale, și
unguent pentru ochii tăi, ca să poți vedea.
19 Pe **toți cei pe care îi iubesc, îi mustru și îi**
pedepsesc. Fiți deci zeloși și pocăiți-vă.
20 **Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul**
Meu și deschide ușa, atunci voi intra la el și voi lua
masa cu el, și el cu Mine.
21 Celui ce va **birui, îi voi da să șadă cu Mine pe tronul**
Meu, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl
Meu pe tronul Lui.
22 **Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt**
adunărilor."

4

1 După acestea, m-am uitat și am văzut o ușă deschisă în
cer; și primul glas pe care l-am auzit, ca o trâmbiță care
vorbea cu mine, a fost un glas care zicea: "Urcă-te aici și-ți
voi arăta cele ce trebuie să se întâmple după aceasta."
2 Îndată am fost în Duhul Sfânt. Și iată că era un tron
așezat în cer și pe tron ședea cineva
3 care semăna cu o piatră de jasp și cu un sardiu. În jurul
tronului era un curcubeu, ca un smarald la care se putea
privi.
4 În jurul tronului erau douăzeci și patru de scaune de
domnie. Pe aceste tronuri ședeau douăzeci și patru de
bătrâni, îmbrăcați în haine albe, cu coroane de aur pe cap.
5 Din tron ies fulgere, sunete și tunete. Înaintea tronului
său ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte duhuri
ale lui Dumnezeu.
6 Înaintea tronului era ceva asemănător cu o mare de
sticlă, asemănătoare cristalului. În mijlocul tronului și în
jurul tronului erau patru ființe vii pline de ochi în față și în
spate.
7 Prima făptură era ca un leu, a doua făptură ca un vițel,
a treia făptură avea o față de om, iar a patra era ca un
vultur zburător.
8 Cele patru făpturi vii, fiecare dintre ele având șase aripi,
sunt pline de ochi în jur și înăuntru. Ele nu au odihnă

nici ziua, nici noaptea, spunând: “Sfânt, sfânt, sfânt* este
Domnul Dumnezeu, Atotputernicul, cel care a fost, cel care
este și cel care va veni!”
9 Când făpturile vii vor da slavă, cinste și mulțumire Celui
ce șade pe tron, Celui ce trăiește în vecii vecilor,
10 cei douăzeci și patru de bătrâni se vor arunca înaintea
Celui ce șade pe tron și se vor închina Celui ce trăiește în
vecii vecilor și își vor arunca coroanele înaintea tronului,
zicând:
11 “Vrednic ești Tu, Domnul și Dumnezeul nostru, Cel
Sfânt, †să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai
creat toate lucrurile și, din voia Ta, ele au existat și au fost
create!”.

5

1 Am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul
de domnie o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară,
închisă cu șapte peceți.
2 Am văzut un înger puternic care striga cu glas tare:
“Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecețile?”
3 Nimeni din cerurile de sus, de pe pământ sau de sub
pământ nu era în stare să deschidă cartea sau să se uite în
ea.
4 Atunci am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit
vrednic să deschidă cartea sau să se uite în ea.
5 Unul dintre bătrâni mi-a spus: “Nu plânge. Iată că a
biruit Leul care este din seminția lui Iuda, Rădăcina lui
David: cel care deschide cartea și cele șapte peceți ale ei.”
6 Și am văzut în mijlocul tronului și al celor patru făpturi
vii și în mijlocul bătrânilor, un Miel în picioare, ca și cum
ar fi fost înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care
sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise pe tot
pământul.
7 Apoi a venit și a luat-o din mâna dreaptă a Celui care
ședea pe tron.
8 După ce a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei
douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului,
fiecare având o harpă și cupe de aur pline de tămâie, care
sunt rugăciunile sfinților.
9 Și au cântat o cântare nouă, zicând: “Nu, nu!
“Ești vrednic să iei cartea
și să-i deschidă pecețile,
pentru că ai fost ucis,
și ne-ai cumpărat pentru Dumnezeu cu sângele tău
din orice seminție, limbă, popor și națiune,

---

* **4:8** Hodges/Farstad MT citește “sfânt” de 9 ori în loc de 3. † **4:11** TR omite “și Dumnezeu, Cel Sfânt,”

10 și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeul nostru;
și vom domni pe pământ.”
11 M-am uitat și am auzit un glas ca un glas de mulți
îngeri în jurul scaunului de domnie, al făpturilor vii și al
bătrânilor. Numărul lor era de zece mii de zeci de mii și de
mii de mii,
12 care spuneau cu glas tare: “Vrednic este Mielul care
a fost ucis să primească puterea, bogăția, înțelepciunea,
tăria, onoarea, gloria și binecuvântarea!”
13 Și am auzit toate făpturile care sunt în ceruri, pe
pământ, sub pământ, pe mare și tot ce este în ele, zicând:
“Binecuvântarea, cinstea, slava și stăpânirea să fie pentru
Cel ce șade pe scaunul de domnie și pentru Miel, în vecii
vecilor! Amin!” *
14 Cele patru făpturi vii au zis: “Amin!” Apoi †bătrânii au
căzut la pământ și s-au închinat. ‡

6

1 Am văzut că Mielul a deschis una din cele șapte peceți
și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând, ca un
glas de tunet: “Vino și vezi!”.
2 Apoi a apărut un cal alb, iar cel care ședea pe el avea un
arc. I s-a dat o coroană și a ieșit învingător și să cucerească.
3 Când a deschis pecetea a doua, am auzit a doua făptură
vie care zicea: “Vino!”
4 A ieșit un alt cal roșu. Celui care ședea pe el i s-a dat
puterea de a lua pacea de pe pământ și de a se ucide unii
pe alții. I s-a dat o sabie mare.
5 Când a deschis pecetea a treia, am auzit a treia făptură
vie care zicea: “Vino și vezi!” Și iată un cal negru, iar cel
care ședea pe el avea o balanță în mână.
6 Am auzit o voce în mijlocul celor patru făpturi vii care
spunea: “Un choenix *de grâu pentru un denar și trei
choenix de orz pentru un denar! Nu stricați uleiul și vinul!”
7 Când a deschis pecetea a patra, am auzit a patra făptură
vie care zicea: “Vino și vezi!”
8 Și iată un cal palid, iar numele celui care ședea pe el era
Moartea. Hades† îl urma cu el. I s-a dat autoritate asupra
unui sfert din pământ, ca să ucidă cu sabia, cu foametea,
cu moartea și cu animalele sălbatice de pe pământ.

---

* **5:13** TR omite “Amin!” † **5:14** TR adaugă “douăzeci și patru” ‡ **5:14** TR adaugă “Cel ce trăiește în vecii vecilor” * **6:6** Un choenix este o măsură de volum uscat care este puțin mai mare decât un litru (puțin mai mare decât un sfert de litru). † **6:8** sau, iad

9 Când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră uciși pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia Mielului, pe care o aveau.
10 Ei strigau cu glas tare, zicând: “Până când, Stăpâne, Cel sfânt și adevărat, până când vei judeca și vei răzbuna sângele nostru pe cei care locuiesc pe pământ?”
11 O haină albă și lungă a fost dată fiecăruia dintre ei. Li s-a spus că ar trebui să se odihnească încă o vreme, până când tovarășii lor de slujbă și frații lor, care vor fi și ei uciși la fel ca și ei, își vor încheia cursul.
12 Am văzut când a deschis pecetea a șasea și a fost un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr și toată luna s-a făcut ca sângele.
13 Stelele cerului au căzut pe pământ, ca un smochin care-și lasă smochinele necoapte când este scuturat de un vânt mare.
14 Cerul a fost îndepărtat ca un sul de hârtie când este rulat. Fiecare munte și fiecare insulă au fost mutate de la locul lor.
15 Împărații pământului, prinții, comandanții, cei bogați, cei puternici și toți sclavii și oamenii liberi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților.
16 Ei au spus munților și stâncilor: “Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui care șade pe tron și de mânia Mielului,
17 pentru că a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?”

7

1 După aceea am văzut patru îngeri care stăteau în picioare la cele patru colțuri ale pământului și care țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu mai sufle nici un vânt pe pământ, nici pe mare, nici pe vreun copac.
2 Am văzut un alt înger care se înălța de la răsăritul soarelui, având pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare către cei patru îngeri cărora le fusese dat să facă rău pământului și mării,
3 spunând: “Nu faceți rău nici pământului, nici mării, nici copacilor, până când nu le vom pune pe frunțile lor sigiliul robilor Dumnezeului nostru!”
4 Am auzit numărul celor care au fost pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, pecetluiți din fiecare seminție a copiilor lui Israel:
5 Din semințiа lui Iuda, douăsprezece mii au fost pecetluiți,
din semințiа lui Ruben, douăsprezece mii,
din semințiа lui Gad, douăsprezece mii,

6 din seminția lui Așer douăsprezece mii,
din seminția lui Neftali, douăsprezece mii,
din seminția lui Manase, douăsprezece mii,
7 din seminția lui Simeon, douăsprezece mii,
din seminția lui Levi, douăsprezece mii,
din seminția lui Isahar, douăsprezece mii,
8 din seminția lui Zabulon douăsprezece mii,
din seminția lui Iosif, douăsprezece mii, și
din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii au fost pecetluiți.

9 După acestea, m-am uitat și iată o mulțime mare, pe care nimeni nu o putea număra, din toate neamurile și din toate semințiile, popoarele și limbile, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de palmier în mâini.

10 Ei strigau cu glas tare, zicând: "Mântuirea fie a Dumnezeului nostru, care șade pe tron, și a Mielului!"

11 Toți îngerii stăteau în picioare în jurul scaunului de domnie, bătrânii și cele patru făpturi vii; și, căzând cu fața la pământ înaintea scaunului de domnie, s-au închinat lui Dumnezeu,

12 zicând: "Amin! Binecuvântare, glorie, înțelepciune, mulțumire, onoare, putere și tărie să fie pentru Dumnezeul nostru în vecii vecilor! Amin."

13 Unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: "Aceștia care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt și de unde au venit?"

14 I-am spus: "Stăpâne, tu știi."

El mi-a spus: "Aceștia sunt cei care au ieșit din marea suferință.* Ei și-au spălat veșmintele și le-au albit în sângele Mielului.

15 De aceea, ei sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și îi slujesc zi și noapte în templul lui. Cel care șade pe tron își va întinde cortul peste ei.

16 Ei nu vor mai fi niciodată flămânzi sau însetați. Soarele nu va bate peste ei, nici căldura,

17 căci Mielul care este în mijlocul tronului îi paște și îi conduce la izvoare de ape dătătoare de viață. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor."

8

1 Când a deschis pecetea a șaptea, a fost liniște în cer timp de o jumătate de oră.

2 Am văzut cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat șapte trâmbițe.

---

* **7:14** sau, asuprire

3 Un alt înger a venit și a stat deasupra altarului, având
un cădelniță de aur. I s-a dat multă tămâie, ca să o adauge
la rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care era
înaintea tronului.
4 Fumul tămâiei, împreună cu rugăciunile sfinților, se
ridica înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului.
5 Îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu focul altarului,
apoi a aruncat-o pe pământ. Au urmat tunete, sunete,
fulgere și un cutremur.
6 Cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe s-au
pregătit să sune.
7 A sunat primul sunet și a urmat grindină și foc amestecat
cu sânge, și au fost aruncați la pământ. O treime din
pământ a ars,* o treime din copaci au ars și toată iarba
verde a ars.
8 Al doilea înger a sunat din glas, și ceva ca un munte
mare și arzător a fost aruncat în mare. O treime din mare
s-a transformat în sânge,
9 și o treime din viețuitoarele care erau în mare au murit.
O treime din corăbii au fost distruse.
10 Îngerul al treilea a sunat și a căzut din cer o stea mare,
care ardea ca o torță, și a căzut pe o treime din râuri și pe
izvoarele de apă.
11 Numele stelei este "Viermele". O treime din ape au
devenit pelin de vierme. Mulți oameni au murit din cauza
apelor, pentru că acestea au devenit amare.
12 Îngerul al patrulea a sunat și a lovit o treime din soare,
o treime din lună și o treime din stele, astfel încât o treime
din ele să se întunece, iar ziua să nu mai strălucească o
treime din ea și noaptea la fel.
13 Am văzut și am auzit un vultur care †zbura prin
mijlocul cerului și care spunea cu glas tare: "Vai! Vai! Vai
de cei care locuiesc pe pământ, din cauza celorlalte sunete
ale trâmbițelor celor trei îngeri, care urmează să sune!"

9

1 Îngerul al cincilea a sunat din glas și am văzut din cer
o stea care a căzut pe pământ. Cheia de la groapa abisului
i-a fost dată.
2 El a deschis groapa abisului și din groapă a ieșit fum ca
fumul unui cuptor *aprins. Soarele și aerul s-au întunecat
din cauza fumului care ieșea din groapă.

---

* **8:7** TR omite "O treime din pământ a fost arsă" † **8:13** TR citește "înger" în loc de "vultur" * **9:2** TR adaugă "mare"

3 Din fum au ieșit lăcuste pe pământ și li s-a dat putere,
cum au puterea scorpionilor de pe pământ.
4 Li s-a spus că nu trebuie să facă rău nici ierbii
pământului, nici unei plante verzi, nici unui copac, ci
numai acelor oameni care nu au pecetea lui Dumnezeu pe
frunte.
5 Li s-a dat putere, nu pentru a-i ucide, ci pentru a-i chinui
timp de cinci luni. Chinul lor a fost ca chinul unui scorpion
atunci când lovește o persoană.
6 În zilele acelea, oamenii vor căuta moartea și nu o vor
găsi în niciun fel. Ei vor dori să moară, iar moartea va fugi
de ei.
7 Lăcustele erau ca niște cai pregătiți pentru război. Pe
capetele lor erau ceva ca niște coroane de aur, iar fețele lor
erau ca fețele oamenilor.
8 Aveau părul ca părul femeilor, iar dinții lor erau ca cei
ai leilor.
9 Aveau platoșe ca niște platoșe de fier. Zgomotul aripilor
lor era ca zgomotul multor care și cai care se grăbeau la
război.
10 Aveau cozi ca cele ale scorpionilor, cu înțepături. În
cozile lor au puterea de a face rău oamenilor timp de cinci
luni.
11 Ei au peste ei ca rege pe îngerul abisului. Numele
lui în ebraică este “Abaddon”, †dar în greacă are numele
“Apollyon”. ‡
12 Primul necaz a trecut. Iată, mai sunt încă două
nenorociri care urmează după aceasta.
13 Îngerul al șaselea a sunat. Am auzit un glas din
coarnele altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu,
14 care spunea celui de-al șaselea înger care avea
trâmbița: “Eliberați pe cei patru îngeri care sunt legați la
râul cel mare Eufrat!”
15 Au fost eliberați cei patru îngeri care fuseseră pregătiți
pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, ca să ucidă o treime
din omenire.
16 Numărul armatelor călăreților era de două sute de
milioane.§ Am auzit numărul lor.
17 Astfel am văzut în viziune caii și pe cei care ședeau
pe ei, având platoșe de un roșu aprins, de un albastru de
iacint și de un galben de sulf; iar capetele cailor semănau
cu capetele leilor. Din gurile lor ieșea foc, fum și sulf.
18 Prin aceste trei plăgi, o treime din omenire a fost ucisă:
de focul, de fumul și de sulf, care ieșeau din gurile lor.

---

† **9:11** “Abaddon” este un cuvânt ebraic care înseamnă “ruină”, “distrugere” sau “locul distrugerii”. ‡ **9:11** “Apollyon” înseamnă “Distrugător”. § **9:16** literal, “zece mii de zece mii”

19 Căci puterea cailor este în gurile și în cozile lor. Căci
cozile lor sunt ca niște șerpi și au capete, și cu ele fac rău.
20 Ceilalți oameni, care nu au fost uciși de aceste plăgi,
nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine
demonilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră
și de lemn, care nu văd, nu aud și nu umblă.
21 Nu s-au pocăit de uciderile lor, de vrăjitoriile lor,* de
imoralitatea lor sexuală și de furturile lor.

10

1 Am văzut un înger puternic coborând din cer, îmbrăcat
într-un nor. Un curcubeu era pe capul lui. Fața lui era ca
soarele și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc.
2 El avea în mână o carte mică și deschisă. Și-a pus
piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ.
3 A strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a
strigat, cele șapte tunete și-au scos glasurile.
4 Când au răsunat cele șapte tunete, eram pe punctul de
a scrie, dar am auzit un glas din cer care spunea: “Sigilează
lucrurile pe care le-au spus cele șapte tunete și nu le scrie.”
5 Îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și
pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre cer
6 și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat
cerul și lucrurile care sunt în el, pământul și lucrurile care
sunt în el, marea și lucrurile care sunt în ea, că nu va mai
fi nici o întârziere,
7 ci în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va
suna, atunci se va sfârși taina lui Dumnezeu, după cum a
spus robilor Săi, proorocii.
8 Glasul pe care l-am auzit din cer, care vorbea din nou cu
mine, a zis: “Du-te și ia cartea deschisă în mâna îngerului
care stă pe mare și pe uscat.”
9 M-am dus la înger și i-am spus să-mi dea cărticica.

Mi-a spus: “Ia-l și mănâncă. Îți va amărî stomacul, dar
în gură va fi dulce ca mierea”.
10 Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o.
A fost dulce ca mierea în gura mea. După ce am mâncat-o,
stomacul mi s-a făcut amar.
11 Ei* mi-au spus: “Trebuie să profețești din nou peste
multe popoare, națiuni, limbi și împărați.”

---

* **9:21** Cuvântul pentru “vrăjitorii” (pharmakeia) implică, de asemenea, folosirea de poțiuni, otrăvuri și medicamente. * **10:11** TR citește “El” în loc de “Ei”

11

1 Mi-a fost dată o trestie ca o vergea. Cineva a zis: “Ridică-
te și măsoară templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei care
se închină în el.
2 Lasă deoparte curtea care este în afara templului și nu
o măsura, pentru că ea a fost dată națiunilor. Ele vor călca
în picioare cetatea sfântă timp de patruzeci și două de luni.
3 Voi da putere celor doi martori ai Mei și ei vor profeți o
mie două sute șaizeci de zile, îmbrăcați în sac.”
4 Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care
stau înaintea Domnului pământului.
5 Dacă cineva vrea să le facă rău, focul iese din gura lor
și-i mistuie pe vrăjmașii lor. Dacă cineva vrea să le facă rău,
trebuie să fie ucis în felul acesta.
6 Aceștia au puterea să închidă cerul, ca să nu plouă în
zilele profeției lor. Ei au putere asupra apelor, ca să le
transforme în sânge și să lovească pământul cu orice fel
de molimă, de câte ori vor ei.
7 După ce-și vor fi isprăvit mărturia lor, fiara care se va
ridica din prăpastie va face război cu ei, îi va birui și-i va
ucide.
8 Trupurile lor moarte vor fi pe strada marii cetăți, care,
din punct de vedere spiritual, se numește Sodoma și Egipt,
unde a fost răstignit și Domnul lor.
9 Dintre popoare, triburi, limbi și națiuni, oamenii se vor
uita la cadavrele lor timp de trei zile și jumătate și nu vor
îngădui să li se pună cadavrele într-un mormânt.
10 Cei care locuiesc pe pământ se vor bucura pentru ei și
se vor veseli. Își vor face daruri unii altora, pentru că acești
doi profeți i-au chinuit pe cei care locuiesc pe pământ.
11 După cele trei zile și jumătate, a intrat în ei suflare de
viață de la Dumnezeu și s-au ridicat în picioare. O mare
frică a cuprins pe cei care i-au văzut.
12 Am auzit un glas puternic din cer care le spunea:
“Veniți aici sus!” Ei s-au suit la cer într-un nor și dușmanii
lor i-au văzut.
13 În ziua aceea a fost un mare cutremur și o zecime
din cetate a căzut. Șapte mii de oameni au fost uciși
în cutremur, iar restul s-au îngrozit și au dat slavă
Dumnezeului cerului.
14 A doua nenorocire a trecut. Iată, al treilea vai vine
repede.
15 Îngerul al șaptelea a sunat și au urmat glasuri mari în
ceruri, care ziceau: “Împărăția lumii a devenit Împărăția
Domnului nostru și a Hristosului Său. El va domni în vecii
vecilor!”

16 Cei douăzeci și patru de bătrâni, care stau pe tronurile
lor înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, s-au
aruncat cu fața la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu,
17 zicând: "Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule, Cel
Atotputernic, Cel care este și care era, *pentru că ți-ai luat
marea ta putere și ai domnit.
18 Neamurile s-au mâniat, iar mânia ta a venit, ca și
timpul ca morții să fie judecați și să le dai robilor tăi,
profeții, răsplata lor, precum și sfinților și celor care se tem
de numele tău, celor mici și celor mari, și să nimicești pe
cei care distrug pământul."
19 Templul lui Dumnezeu, care este în ceruri, s-a deschis
și chivotul legământului Domnului s-a văzut în templul lui.
Au urmat fulgere, zgomote, tunete, cutremur și grindină
mare.

12

1 Un semn mare s-a văzut în cer: o femeie îmbrăcată cu
soarele și cu luna sub picioarele ei, iar pe cap o cunună de
douăsprezece stele.
2 Ea era însărcinată. Ea a strigat de durere, chinuindu-se
să nască.
3 Un alt semn s-a văzut în cer. Iată un balaur mare și
roșu, care avea șapte capete și zece coarne, și pe capetele
lui șapte coroane.
4 Coada lui a tras o treime din stelele cerului și le-a
aruncat pe pământ. Balaurul stătea în fața femeii care
urma să nască, pentru ca, atunci când aceasta va naște,
să-i devoreze copilul.
5 Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească, care
va conduce toate națiunile cu un toiag de fier. Copilul ei a
fost răpit la Dumnezeu și la tronul Lui.
6 Femeia a fugit în pustiu, unde are un loc pregătit de
Dumnezeu, pentru ca acolo să o hrănească o mie două sute
șaizeci de zile.
7 Pe cer era război. Mihail și îngerii săi au făcut război
cu balaurul. Balaurul și îngerii lui au făcut război.
8 Ei nu au biruit. Nu s-a mai găsit loc pentru ei în cer.
9 A fost doborât balaurul cel mare, șarpele cel vechi,
cel care se numește diavolul și Satana, înșelătorul întregii
lumi. El a fost aruncat pe pământ, iar îngerii lui au fost
aruncați împreună cu el.
10 Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: "Acum
a venit mântuirea, puterea și Împărăția Dumnezeului
nostru și autoritatea Hristosului Său, căci a fost doborât

* **11:17** TR adaugă "și care vine"

acuzatorul fraților noștri, care-i acuza zi și noapte înaintea
Dumnezeului nostru.
11 Ei l-au biruit datorită sângelui Mielului și datorită
cuvântului mărturiei lor. Ei nu și-au iubit viața, până la
moarte.
12 De aceea, bucurați-vă, ceruri și voi, care locuiți în ele!
Vai de pământ și de mare, pentru că diavolul s-a coborât
la voi, având o mare mânie, știind că nu are decât puțin
timp.”
13 Când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ,
a prigonit pe femeia care a născut copilul de parte
bărbătească.
14 Femeii i-au fost date două aripi de vultur mare, ca să
zboare în pustiu, la locul ei, ca să se hrănească o vreme,
vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui.
15 Șarpele a scuipat apă din gură după femeie, ca un râu,
ca să o facă să fie luată de curent.
16 Pământul a ajutat-o pe femeie, iar pământul și-a
deschis gura și a înghițit râul pe care balaurul îl arunca
din gura lui.
17 Balaurul s-a mâniat pe femeie și a plecat să se
războiască cu restul urmașilor ei, *care păzesc poruncile
lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus.

13

1 Atunci am stat pe nisipul mării. Am văzut o fiară care
se ridica din mare, având zece coarne și șapte capete. Pe
coarnele sale erau zece coroane, iar pe capetele sale, nume
blasfemiatoare.
2 Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard,
picioarele îi erau ca ale unui urs, iar gura îi era ca gura unui
leu. Balaurul i-a dat puterea, tronul și o mare autoritate.
3 Unul dintre capetele sale părea că fusese rănit mortal.
Rana lui fatală a fost vindecată și tot pământul s-a mirat de
fiară.
4 Ei se închinau balaurului, pentru că el își dăduse
autoritatea fiarei; și se închinau fiarei, spunând: “Cine este
ca fiara? Cine este în stare să facă război cu ea?”
5 I-a fost dată o gură care vorbește lucruri mari și
blasfemii. I s-a dat puterea de a face război timp de
patruzeci și două de luni.
6 Și-a deschis gura pentru a blasfemia împotriva lui
Dumnezeu, pentru a huli numele Lui, locuința Lui și pe cei
ce locuiesc în ceruri.
7 I-a fost dat să facă război cu sfinții și să îi învingă. I s-a
dat autoritate asupra oricărui trib, popor, limbă și națiune.

* **12:17** sau, sămânță

8 Toți cei care locuiesc pe pământ i se vor închina, toți
cei al căror nume nu a fost scris de la întemeierea lumii în
cartea vieții Mielului care a fost ucis.
9 Dacă are cineva urechi, să audă.
10 Dacă cineva trebuie să meargă în captivitate, acela
va merge în captivitate. Dacă cineva trebuie să fie ucis
cu sabia, trebuie să fie ucis.* Iată rezistența și credința
sfinților.
11 Am văzut o altă fiară care se ridica de pe pământ. Avea
două coarne ca un miel și vorbea ca un balaur.
12 Ea exercita toată autoritatea primei fiare în prezența ei.
Ea face ca pământul și cei care locuiesc pe el să se închine
primei fiare, a cărei rană mortală a fost vindecată.
13 El face semne mari, făcând chiar să coboare foc din cer
pe pământ în văzul oamenilor.
14 El înșală pe †poporul meu care locuiește pe pământ,
din cauza semnelor pe care i s-a îngăduit să le facă în fața
fiarei, spunând celor care locuiesc pe pământ să facă un
chip fiarei care avea rana de sabie și care a trăit.
15 I-a fost dat să dea suflare chipului fiarei, ca chipul fiarei
să vorbească și să facă să fie uciși toți cei care nu se vor
închina chipului fiarei.
16 El face ca tuturor, celor mici și celor mari, celor bogați
și celor săraci, celor liberi și celor sclavi, să li se dea semne
pe mâna dreaptă sau pe frunte;
17 și nimeni nu va putea să cumpere sau să vândă dacă nu
are acel semn, care este numele fiarei sau numărul numelui
ei.
18 Iată înțelepciunea. Cine are pricepere, să calculeze
numărul fiarei, căci este numărul unui om. Numărul ei
este șase sute șaizeci și șase.

14

1 Am văzut și iată Mielul stând în picioare pe muntele
Sionului, și împreună cu El un număr de o sută patruzeci și
patru de mii, care aveau numele Lui și numele Tatălui Său
scris pe frunțile lor.
2 Am auzit din cer un sunet ca un zgomot de ape multe
și ca un tunet mare. Sunetul pe care l-am auzit era ca al
harpiștilor care cântă la harpele lor.
3 Ei cântă o cântare nouă înaintea tronului, înaintea
celor patru ființe vii și a bătrânilor. Nimeni nu putea să

---

* **13:10** TR citește: “Dacă cineva duce în captivitate, în captivitate se duce. Dacă cineva va ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabia.” în loc de “Dacă cineva va merge în captivitate, va merge în captivitate. Dacă cineva va fi ucis cu sabia, trebuie să fie ucis”. † **13:14** NU omite “propria mea”

învețe cântecul, în afară de cei o sută patruzeci și patru de
mii, cei care fuseseră răscumpărați de pe pământ.
4 Aceștia sunt cei care nu au fost spurcați cu femei, căci
sunt fecioare. Aceștia sunt cei care îl urmează pe Miel
oriunde merge. Aceștia au fost răscumpărați de Isus dintre
oameni, cele dintâi roade pentru Dumnezeu și pentru Miel.
5 În gura lor nu s-a găsit nici o minciună, căci sunt
ireproșabili. *
6 Și am văzut un înger care zbura din mijlocul cerului
și care avea o veste veșnică, pe care trebuia să o vestească
celor ce locuiesc pe pământ, oricărui neam, seminție, limbă
și popor.
7 El a spus cu glas tare: "Temeți-vă de Domnul și dați-i
slavă, căci a venit ceasul judecății Lui. Adorați-l pe cel care
a făcut cerul, pământul, marea și izvoarele de apă!".
8 Și a urmat un al doilea înger, care a zis: "A căzut
Babilonul cel mare, care a făcut toate neamurile să bea din
vinul mâniei desfrânării lui."
9 Un alt înger, al treilea, i-a urmat și a zis cu glas mare:
"Dacă cineva se închină fiarei și chipului ei și primește un
semn pe frunte sau pe mână,
10 va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, care este
pregătit neamestecat în paharul mâniei Lui. El va fi chinuit
cu foc și sulf în prezența sfinților îngeri și în prezența
Mielului.
11 Fumul chinului lor se va ridica în vecii vecilor. Nu au
odihnă zi și noapte, cei care se închină fiarei și chipului ei
și oricine primește semnul numelui ei.
12 Aici este perseverența sfinților, a celor ce păzesc
poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus."
13 Și am auzit o voce din ceruri care zicea: "Scrie: "Fericiți
cei ce mor în Domnul de acum înainte!"".
"Da", spune Duhul Sfânt, "ca să se odihnească de munca
lor, căci lucrările lor îi însoțesc".
14 M-am uitat și am văzut un nor alb și, pe nor, un om
șezând ca un fiu de om,† având pe cap o cunună de aur și
în mână o seceră ascuțită.
15 Un alt înger a ieșit din templu și a strigat cu glas tare
către cel care ședea pe nor: "Trimite secera și seceră, căci
a venit ceasul secerișului, căci secerișul pământului este
copt!"
16 Cel care ședea pe nor a împins secera în pământ, și
pământul a fost secerat.

---

* **14:5** TR adaugă "înaintea tronului lui Dumnezeu" † **14:14** Daniel 7:13

17 Un alt înger a ieșit din templul care este în cer. Avea și
el o seceră ascuțită.
18 Un alt înger a ieșit din altar, cel care are putere
asupra focului, și a strigat cu glas mare către cel care
avea secera ascuțită, zicând: "Trimite secera ta ascuțită și
culege ciorchinii viței de vie de pe pământ, căci strugurii
pământului sunt pe deplin coapte!"
19 Îngerul și-a înfipt secera în pământ, a cules strugurii
de pe pământ și i-a aruncat în marea presă de vin a mâniei
lui Dumnezeu.
20 Presa de vin a fost călcată în afara cetății, și sângele a
ieșit din ea până la frâiele cailor, până la o mie șase sute
de stadii. ‡

15

1 Am văzut pe cer un alt semn mare și minunat: șapte
îngeri care aveau cele șapte plăgi de pe urmă, căci în ei s-a
sfârșit mânia lui Dumnezeu.
2 Am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc și pe
cei ce au biruit fiara, chipul ei *și numărul numelui ei, care
stăteau pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu.
3 Ei cântau cântecul lui Moise, robul lui Dumnezeu, și
cântecul Mielului, zicând
"Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dum-
nezeule, Cel Atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al nea-
murilor.
4 Cine nu s-ar teme de Tine, Doamne?
și să-ți glorificăm numele?
Căci numai Tu ești sfânt.
Căci toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea
ta.
Căci faptele Tale drepte au fost descoperite."
5 După acestea, m-am uitat, și templul cortului mărturiei
din ceruri s-a deschis.
6 Cei șapte îngeri care aveau cele șapte plăgi au ieșit,
îmbrăcați în in pur și strălucitor și purtând fâșii de aur în
jurul pieptului.
7 Una din cele patru făpturi vii a dat celor șapte îngeri
șapte cupe de aur pline cu mânia lui Dumnezeu, care
trăiește în vecii vecilor.
8 Templul s-a umplut de fum de la gloria lui Dumnezeu și
de la puterea Lui. Nimeni nu a putut intra în templu până
când cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri nu se vor fi
terminat.

---

‡ **14:20** 1600 de stadii = 296 kilometri sau 184 mile * **15:2** TR adaugă "semnul său".

16

1 Am auzit un glas puternic din templu, care zicea celor
șapte îngeri: “Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte
potire ale mâniei lui Dumnezeu!”.
2 Cel dintâi s-a dus și a vărsat cupa lui pe pământ, care a
devenit o rană dureroasă și neplăcută pentru oamenii care
aveau semnul fiarei și care se închinau chipului ei.
3 Al doilea înger a vărsat cupa sa în mare, și s-a făcut
sânge ca de mort. Orice ființă vie din mare a murit.
4 Al treilea a vărsat cupa sa în râuri și în izvoare de apă,
și acestea s-au făcut sânge.
5 Am auzit pe îngerul apelor spunând: “Drept ești Tu,
care ești și care erai, Sfinte, pentru că ai judecat aceste
lucruri.
6 Căci ei au vărsat sângele sfinților și al profeților, iar tu
le-ai dat să bea sânge. Ei merită acest lucru”.
7 Am auzit altarul zicând: “Da, Doamne Dumnezeule,
Atotputernicul, adevărate și drepte sunt judecățile Tale!”.
8 Al patrulea și-a vărsat cupa pe soare și i s-a dat să ardă
pe oameni cu foc.
9 Oamenii au fost arși de o căldură mare, iar oamenii au
hulit numele lui Dumnezeu, care are putere asupra acestor
plăgi. Ei nu s-au pocăit și nu i-au dat slavă.
10 Al cincilea și-a vărsat cupa pe scaunul de domnie al
fiarei, și împărăția ei s-a întunecat. Și-au ros limbile din
cauza durerilor,
11 și au hulit pe Dumnezeul cerului din cauza durerilor și
a rănilor lor. Și totuși nu s-au pocăit de faptele lor.
12 Al șaselea și-a vărsat cupa pe râul cel mare, Eufrat.
A secat apele lui, ca să fie pregătită calea pentru împărații
care vor veni de la răsăritul soarelui. *
13 Am văzut ieșind din gura balaurului, din gura fiarei
și din gura falsului profet, trei duhuri necurate, ceva
asemănător cu broaștele;
14 pentru că sunt duhuri de demoni, care fac semne și
care merg la regii întregului pământ locuit, ca să-i adune
pentru războiul din ziua aceea mare a lui Dumnezeu cel
Atotputernic.
15 “**Iată, vin ca un hoț. Ferice de cel care veghează și
își păstrează hainele, ca să nu umble gol și să nu i se
vadă rușinea.”**
16 El i-a adunat în locul care se numește în ebraică
“Harmaghedon”.
17 Al șaptelea și-a vărsat cupa în aer. Un glas puternic a
ieșit din templul cerului, de pe tron, spunând: “S-a făcut!”.

---

* **16:12** sau, est

18 Au fost fulgere, sunete și tunete; și a fost un cutremur
mare, cum nu s-a mai întâmplat de când există oameni pe
pământ — un cutremur atât de mare și atât de puternic.
19 Marele oraș a fost împărțit în trei părți și cetățile
națiunilor au căzut. Babilonul cel mare a fost amintit în
ochii lui Dumnezeu, ca să-i dea paharul cu vinul de foc al
mâniei Lui.
20 Toate insulele au fugit, și munții nu au mai fost găsiți.
21 Grindină mare, de greutatea unui talant,† a căzut din
cer peste oameni. Oamenii l-au hulit pe Dumnezeu din
cauza plăgii grindinei, căci această plagă a fost extrem de
gravă.

17

1 Unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe a
venit și a vorbit cu mine, zicând: "Vino aici. Îți voi arăta
judecata marii prostituate care șade pe ape multe,
2 cu care regii pământului au făcut desfrâu sexual. Cei
care locuiesc pe pământ s-au îmbătat cu vinul imoralității
ei sexuale."
3 El m-a dus în Duhul Sfânt într-un pustiu. Am văzut o
femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină de nume
blasfemiatoare, având șapte capete și zece coarne.
4 Femeia era îmbrăcată în purpură și stacojiu și
împodobită cu aur, pietre prețioase și perle, având în
mână un pahar de aur plin de urâciuni și de impuritățile
imoralității sexuale de pe pământ.
5 Și pe fruntea ei era scris un nume: "MISTERUL,
BABILONUL CEL MARE, MAMA PROSTITUATEI ȘI A ABOM-
INAȚIILOR PĂMÂNTULUI."
6 Am văzut-o pe femeie îmbătată cu sângele sfinților și cu
sângele martirilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat
cu mare uimire.
7 Îngerul mi-a zis: "De ce te miri? Îți voi spune taina
femeii și a fiarei care o poartă, care are șapte capete și zece
coarne.
8 Fiara pe care ai văzut-o a fost și nu mai este; și este pe
cale să iasă din abis și să meargă la pieire. Cei care locuiesc
pe pământ și ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieții
de la întemeierea lumii se vor minuna când vor vedea că
fiara a fost și nu este, și va fi prezentă. *
9 Aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte
capete sunt șapte munți pe care stă femeia.

---

† **16:21** Un talent reprezintă aproximativ 30 de kilograme sau 66 de lire sterline.

* **17:8** TR citește "încă este" în loc de "va fi prezent"

10 Ele sunt șapte împărați. Cinci au căzut, unul este, iar
celălalt nu a venit încă. Când va veni, trebuie să mai dureze
puțin.
11 Fiara care era și nu mai este, este și ea însăși a opta, și
este dintre cei șapte; și merge la pieire.
12 Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați
care nu au primit încă o împărăție, dar primesc autoritate
ca împărați împreună cu fiara pentru o oră.
13 Aceștia au o singură minte și își dau puterea și
autoritatea fiarei.
14 Aceștia se vor lupta împotriva Mielului, iar Mielul îi
va birui, pentru că el este Domnul domnilor și Împăratul
împăraților; iar cei care sunt cu el sunt chemați, aleși și
credincioși.”
15 El mi-a zis: “Apele pe care le-ai văzut, unde șade
prostituata, sunt popoare, mulțimi, națiuni și limbi.
16 Cele zece coarne pe care le-ai văzut, ele și fiara vor
urî prostituata, o vor pustii, o vor dezbrăca, îi vor mânca
carnea și o vor arde cu totul în foc.
17 Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să facă ceea ce are în
minte, să fie de aceeași părere și să dea împărăția lor fiarei,
până când se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu.
18 Femeia pe care ai văzut-o este marea cetate care
domnește peste regii pământului.”

18

1 După acestea, am văzut coborându-se din cer un alt
înger, care avea o mare putere. Pământul a fost luminat
de slava lui.
2 El a strigat cu un glas puternic, zicând: “A căzut, a căzut
Babilonul cel mare, și a devenit o locuință a demonilor, o
închisoare pentru orice duh necurat și o închisoare pentru
orice pasăre necurată și urâtă!
3 Căci toate națiunile au băut din vinul mâniei desfrânării
ei, împărații pământului au făcut desfrânare cu ea, iar
negustorii pământului s-au îmbogățit din belșugul luxului
ei.”
4 Și am auzit un alt glas din cer, care zicea: “Ieșiți din ea,
poporul Meu, ca să nu luați parte la păcatele ei și să nu vă
împărtășiți din plăgile ei,
5 căci păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a
adus aminte de nelegiuirile ei.
6 Întoarceți-vă la ea așa cum s-a întors și răsplătiți-i
dublu față de cum a făcut ea și după faptele ei. În paharul
pe care l-a amestecat, amestecă-i dublu.

7 Oricât de mult s-a proslăvit și s-a desfrânat, pe cât de
mult dă-i de chin și de jale. Căci ea zice în inima ei: "Șed ca
o regină, nu sunt văduvă, și nu voi vedea nicidecum doliu".
8 De aceea, într-o singură zi vor veni plăgile ei: moarte,
jale și foamete; și va fi arsă cu totul în foc, căci Domnul
Dumnezeu, care a judecat-o, este puternic.

9 Împărații pământului, care au făcut desfrânare și au
trăit în desfrânare cu ea, vor plânge și se vor tângui pe ea,
când vor vedea fumul arderii ei,
10 stând departe de frica chinului ei, și vor zice: "Vai, vai,
cetatea cea mare, Babilon, cetatea cea tare! Căci judecata
ta a venit într-un ceas!".
11 Negustorii pământului plâng și se jelesc din cauza ei,
căci nimeni nu le mai cumpără mărfurile:
12 mărfurile de aur, argint, pietre prețioase, perle, in
subțire, purpură, mătase, stacojiu, tot lemnul scump, orice
vas de fildeș, orice vas de lemn foarte prețios, de aramă, de
fier și de marmură;
13 și scorțișoară, tămâie, parfum, tămâie, vin, ulei de
măsline, făină fină, grâu, oi, cai, care, trupuri și suflete de
oameni.
14 roadele după care a poftit sufletul tău au fost pierdute
pentru tine. Toate lucrurile care erau delicate și somptuoase
au pierit de la tine și nu le vei mai găsi deloc.
15 Negustorii acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin ea,
vor sta departe, de frica chinului ei, plângând și jelind,
16 spunând: "Vai, vai, cetatea cea mare, cea care era
îmbrăcată în in subțire, purpură și stacojiu și împodobită
cu aur, pietre prețioase și perle!
17 Căci într-un ceas, bogății atât de mari sunt pustiite!".
Toți căpitanii de corăbii, toți cei care navighează oriunde,
marinarii și toți cei care își câștigă existența pe mare,
stăteau departe,
18 și strigau, când se uitau la fumul arderii ei, zicând: 'Ce
este ca cetatea cea mare?
19 Și-au aruncat țărână pe cap și au strigat, plângând și
jelind, zicând: "Vai, vai, cetatea cea mare, în care toți cei
care își aveau corăbiile pe mare s-au îmbogățit din cauza
marii ei bogății!". Căci ea a fost pustiită într-un ceas.
20 "Bucurați-vă pentru ea, cerule, sfinților, apostolilor și
profeților, căci Dumnezeu a judecat-o cu judecata voastră."
21 Un înger puternic a ridicat o piatră ca o piatră mare de
moară și a aruncat-o în mare, zicând: "Așa va fi dărâmat
Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit deloc.
22 Glasul harpiștilor, al menestreliștilor, al flautiștilor și al
trâmbițașilor nu se va mai auzi deloc în voi. Nici un meșter

de orice meserie nu va mai fi găsit deloc în voi. Sunetul unei
mori nu se va mai auzi deloc în voi.
23 Lumina unei lămpi nu va mai străluci deloc în voi.
Glasul mirelui și al miresei nu se va mai auzi deloc în voi,
căci negustorii voștri au fost căpeteniile pământului, căci
cu vrăjitoria voastră au fost înșelate toate neamurile.
24 În ea s-a găsit sângele profeților și al sfinților și al
tuturor celor uciși pe pământ.”

19

1 După acestea, am auzit în ceruri un glas ca un glas
tare, ca de mulțime mare, care zicea: “Aleluia! Mântuirea,
puterea și gloria aparțin Dumnezeului nostru;
2 pentru că judecățile lui sunt adevărate și drepte. Căci el
a judecat-o pe marea prostituată care a corupt pământul cu
imoralitatea ei sexuală și a răzbunat din mâna ei sângele
slujitorilor săi.”
3 Al doilea a zis: “Aleluia! Fumul ei se ridică în vecii
vecilor”.
4 Cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi
vii au căzut la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, care
șade pe tron, spunând: “Amin! Aleluia!”
5 Un glas a venit din scaunul de domnie și a zis: “Lăudați
pe Dumnezeul nostru, voi toți robii Lui, cei ce vă temeți de
El, cei mici și cei mari!”
6 Și am auzit ca un glas de mulțime mare, ca un glas de ape
multe și ca un glas de tunete puternice, care zicea: “Aleluia!
Căci Domnul Dumnezeul nostru, Atotputernicul, domnește!
7 Să ne bucurăm și să ne veselim nespus de mult și să-
i dăm slava. Căci a venit nunta Mielului, iar soția lui s-a
pregătit.”
8 I s-a dat să se îmbrace în in strălucitor, curat și fin, căci
inul fin reprezintă faptele drepte ale sfinților.
9 El mi-a zis: “Scrie: “Fericiți cei invitați la cina de nuntă
a Mielului”.” El mi-a zis: “Acestea sunt cuvinte adevărate
ale lui Dumnezeu”.
10 M-am aruncat la picioarele Lui, ca să mă închin
înaintea Lui. El mi-a zis: “Privește! Nu o face! Eu sunt
tovarăș de robie cu tine și cu frații tăi care țin mărturia
lui Isus. Adorați-l pe Dumnezeu, căci mărturia lui Isus este
Spiritul Profeției”.
11 Am văzut cerul deschis și iată un cal alb, și Cel ce ședea
pe el se numea Credincios și Adevărat. Cu dreptate el judecă
și face război.

12 Ochii lui sunt o flacără de foc, iar pe capul lui sunt
multe coroane. El are nume scrise și un nume scris pe care
nimeni nu-l cunoaște decât el însuși.
13 El este îmbrăcat într-o haină stropită cu sânge. Numele
lui se numește "Cuvântul lui Dumnezeu".
14 Armatele care sunt în ceruri, îmbrăcate în in alb, pur
și fin, îl urmau pe cai albi.
15 Din gura lui iese o sabie ascuțită, cu două tăișuri, ca
să lovească cu ea națiunile. El le va conduce cu un toiag
de fier.* El calcă în presa de vin a aprinderii mâniei lui
Dumnezeu, Atotputernicul.
16 El are pe haina și pe coapsa sa un nume scris: "REGELE
REGILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR".
17 Am văzut un înger care stătea în soare. El a strigat
cu glas tare, spunând tuturor păsărilor care zboară pe cer:
"Veniți! Adunați-vă la marea cină a lui Dumnezeu, †
18 ca să mâncați carnea regilor, carnea căpeteniilor,
carnea vitejilor, carnea cailor și a celor care stau pe ei,
carnea tuturor oamenilor, liberi și sclavi, mici și mari!".
19 Am văzut fiara, regii pământului și oștile lor, adunate
pentru a face război împotriva celui care ședea pe cal și
împotriva armatei lui.
20 Fiara a fost prinsă și, împreună cu ea, falsul profet care
făcea semnele pe care le făcea în fața lui, prin care îi înșela
pe cei care primiseră semnul fiarei și pe cei care se închinau
chipului ei. Aceștia doi au fost aruncați de vii în lacul de
foc care arde cu sulf.
21 Restul au fost uciși cu sabia celui care ședea pe cal,
sabia care ieșea din gura lui. Astfel, toate păsările s-au
săturat de carnea lor.

20

1 Am văzut un înger coborând din cer, având în mână
cheia prăpastiei și un lanț mare.
2 El a prins balaurul, șarpele cel vechi, care este diavolul
și Satana, care înșală tot pământul locuit*, l-a legat pentru
o mie de ani,
3 l-a aruncat în abis, l-a închis și l-a pecetluit peste el, ca
să nu mai înșele neamurile până la sfârșitul celor o mie de
ani. După aceasta, el trebuie să fie eliberat pentru o scurtă
perioadă de timp.
4 Am văzut niște tronuri, pe care ședeau și pe care se
judeca. Am văzut sufletele celor care fuseseră decapitați

---

* **19:15** Psalmul 2:9 † **19:17** TR citește "cina marelui Dumnezeu" în loc de "marea cină a lui Dumnezeu" * **20:2** TR și NU omit "care amăgește tot pământul locuit".

pentru mărturia lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu
și ale celor care nu se închinaseră fiarei și chipului ei și nu
primiseră semnul de pe frunte și de pe mână. Aceștia au
trăit și au domnit cu Hristos timp de o mie de ani.
5 Ceilalți morți nu au trăit până la sfârșitul celor o mie de
ani. Aceasta este prima înviere.
6 Binecuvântat și sfânt este cel care are parte de prima
înviere. Asupra acestora, moartea a doua nu are nicio
putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și
vor domni cu el o mie de ani.
7 După cei o mie de ani, Satana va fi eliberat din temnițalui
8 și va ieși să înșele neamurile care sunt în cele patru
colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să le adune
la război, al căror număr este ca nisipul mării.
9 Ei s-au suit pe lățimea pământului și au înconjurat
tabăra sfinților și cetatea iubită. Focul s-a coborât din cer
de la Dumnezeu și i-a mistuit.
10 Diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în iazul de foc și
de sulf, unde sunt și fiara și falsul profet. Ei vor fi chinuiți
zi și noapte în vecii vecilor.
11 Am văzut un tron mare și alb și pe Cel ce ședea pe el,
de la fața căruia fugeau pământul și cerul. Nu s-a găsit loc
pentru ei.
12 Am văzut pe cei morți, mari și mici, stând în picioare
înaintea tronului, și au deschis cărți. S-a deschis o altă
carte, care este cartea vieții. Morții au fost judecați din cele
scrise în cărți, după faptele lor.
13 Marea a dat pe față morții care se aflau în ea. Moartea
și Hadesul† au renunțat la morții care erau în ele. Au fost
judecați, fiecare după faptele sale.
14 Moartea și Hadesul‡ au fost aruncate în lacul de foc.
Aceasta este a doua moarte, lacul de foc.
15 Dacă cineva nu era găsit scris în cartea vieții, era
aruncat în lacul de foc.

21

1 Am văzut un cer nou și un pământ nou, căci cerul dintâi
și pământul dintâi au trecut și marea nu mai este.
2 Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborând din
cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită
pentru soțul ei.
3 Am auzit un glas puternic din cer care zicea: “Iată,
locuința lui Dumnezeu este cu oamenii; El va locui cu ei,
iar ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei ca
Dumnezeul lor.

† **20:13** sau, Iadul ‡ **20:14** sau, Iadul

4 El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Moartea nu va
mai fi; nu va mai fi nici doliu, nici strigăt, nici durere. Cele
dintâi lucruri au trecut.”
5 Cel ce șade pe scaunul de domnie a zis: “**Iată, Eu
fac toate lucrurile noi.”** El a zis: **“Scrieți, căci
aceste cuvinte ale lui Dumnezeu sunt credincioase și
adevărate.”**
6 El mi-a spus: **“Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și
Sfârșitul. Eu voi da gratuit celui care este însetat de
la izvorul apei vieții.**
7 Celui care va **birui, îi voi da aceste lucruri. Eu voi fi
Dumnezeul lui, iar el va fi fiul meu.**
8 **Dar pentru cei lași, necredincioși, păcătoși,
*abominabili, ucigași, imorali, vrăjitori, închinători
†la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în lacul care
arde cu foc și sulf, care este moartea a doua.”**
9 Unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe
încărcate cu cele șapte plăgi de pe urmă a venit și a vorbit
cu mine, zicând: “Vino aici. Îți voi arăta mireasa, soția
Mielului”.
10 El m-a dus în Duhul Sfânt pe un munte mare și înalt și
mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din
cer de la Dumnezeu,
11 având gloria lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră
foarte prețioasă, ca o piatră de iaspis, limpede ca cristalul;
12 având un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți și,
la porți, doisprezece îngeri și nume scrise pe ele, care sunt
numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel.
13 La răsărit erau trei porți, la nord trei porți, la sud trei
porți, și la vest trei porți.
14 Zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele
douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielu-
lui.
15 Cel care vorbea cu mine avea ca măsură o trestie de
aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidurile ei.
16 Cetatea este pătrată. Lungimea lui este la fel de mare ca
lățimea lui. El a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece
mii doisprezece stadii.‡ Lungimea, lățimea și înălțimea ei
sunt egale.
17 Zidul ei este de o sută patruzeci și patru de coți, §după
măsura unui om, adică a unui înger.

---

* **21:8** TR și NU omit “păcătoși” † **21:8** Cuvântul pentru “vrăjitori” include aici și pe cei care folosesc poțiuni și droguri. ‡ **21:16** 12.012 stadii = sau 2.221 kilometri sau 1.380 mile. TR citește 12.000 de stadii în loc de 12.012 stadii. § **21:17** 144 coți înseamnă aproximativ 65,8 metri sau 216 picioare.

18 Construcția zidului ei era de jaspis. Orașul era de aur
pur, ca sticla pură.
19 Temeliile zidului cetății erau împodobite cu tot felul
de pietre prețioase. Prima temelie era de iaspis, a doua de
safir,* a treia de calcedonie, a patra de smarald,
20 a cincea de sardonyx, a șasea de sardiu, a șaptea
de crisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de
crioprasă, a unsprezecea de jacint și a douăsprezecea de
ametist.
21 Cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle.
Fiecare dintre porți era făcută dintr-o perlă. Strada
orașului era de aur pur, ca o sticlă transparentă.
22 Nu am văzut în ea nici un templu, căci Domnul
Dumnezeu Atotputernic și Mielul sunt templul ei.
23 Cetatea nu are nevoie de soare sau de lună pentru a
străluci, căci însăși slava lui Dumnezeu a luminat-o, iar
lampa ei este Mielul.
24 Națiunile vor umbla în lumina ei. Regii pământului
aduc în ea gloria și onoarea națiunilor.
25 Porțile ei nu vor fi în niciun fel închise ziua (pentru că
acolo nu va fi noapte),
26 și ei vor aduce gloria și onoarea națiunilor în ea, ca să
poată intra.
27 Nu va intra în ea în niciun fel ceva profanator sau
cineva care provoacă o urâciune sau o minciună, ci numai
cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

22

1 Mi-a arătat un *râu de apă a vieții, limpede ca cristalul,
care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al
Mielului,
2 în mijlocul străzii lui. De o parte și de alta a râului era
pomul vieții, care purta douăsprezece feluri de fructe și
care își dădea rodul în fiecare lună. Frunzele copacului
erau pentru vindecarea națiunilor.
3 Nu va mai fi niciun blestem. Tronul lui Dumnezeu și al
Mielului va fi în ea, iar slujitorii lui îi vor sluji.
4 Îi vor vedea fața și numele lui va fi pe frunțile lor.
5 Nu va mai fi noapte și nu vor avea nevoie de lumina
lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dum-
nezeu îi va lumina. Ei vor domni în vecii vecilor.
6 El mi-a zis: “Cuvintele acestea sunt credincioase și
adevărate. Domnul Dumnezeul spiritelor profeților a

* **21:19** sau lapis lazuli * **22:1** TR adaugă “pur”

trimis pe îngerul Său ca să arate robilor Săi lucrurile care
trebuie să se întâmple curând.”
7 “**Iată, vin curând! Binecuvântat este cel care**
păzește cuvintele profeției din cartea aceasta.”
8 Și eu, Ioan, sunt cel ce a auzit și a văzut aceste lucruri.
Când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin la
picioarele îngerului care mi-a arătat aceste lucruri.
9 El mi-a spus: “Nu trebuie să faci asta! Eu sunt tovarăș de
robie cu tine și cu frații tăi, cu profeții și cu cei care păzesc
cuvintele acestei cărți. Adoră-l pe Dumnezeu”.
10 El mi-a zis: “Nu pecetlui cuvintele profeției acestei
cărți, căci timpul este aproape.
11 Cine acționează nedrept, să acționeze tot nedrept. Cine
se murdărește, să se murdărească în continuare. Cine este
neprihănit, să facă încă dreptate. Cine este sfânt, să fie încă
sfânt.”
12 **“Iată, vin curând! Răsplata Mea este cu Mine, ca**
să răsplătesc fiecăruia după fapta lui.
13 **Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă,**
Începutul și Sfârșitul.
14 **Ferice de cei care împlinesc poruncile Lui, †ca**
să aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porțile
cetății.
15 **Afară sunt câinii, vrăjitorii, cei imorali, ucigașii,**
închinătorii la idoli și toți cei care iubesc și practică
minciuna.
16 **Eu, Isus, am trimis pe îngerul meu să vă**
mărturisească aceste lucruri pentru adunări. Eu sunt
rădăcina și urmașul lui David, Strălucirea și Steaua
dimineții.”
17 Duhul și mireasa spun: “Vino!” Cel care aude, să spună:
“Vino!” Cine este însetat, să vină! Cine dorește, să ia
gratuit apa vieții.
18 Eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele profeției din
cartea aceasta că, dacă cineva adaugă la ele, Dumnezeu îi
va adăuga plăgile care sunt scrise în cartea aceasta.
19 Dacă cineva va tăia din cuvintele cărții acestei profeții,
Dumnezeu îi va lua partea lui din pomul‡ vieții și din cetatea
sfântă, care sunt scrise în cartea aceasta.
20 Cel care mărturisește aceste lucruri spune: **“Da, voi**
veni curând”.
Amin! Da, vino, Doamne Isuse!
21 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu toți sfinții. Amin.

---

† **22:14** NU citește “își spală hainele” în loc de “împlinesc poruncile Lui”.
‡ **22:19** TR citește “Carte” în loc de “copac”